

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

ධම්මවිචය

පටුන

පටුන	
15. සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු	1
කකාරන්තධාතු	7
ඛකාරන්තධාතු	12
ගකාරන්තධාතු	19
ඝකාරන්තධාතු	20
චකාරන්තධාතු	21
ජකාරන්තධාතු	28
ඡකාරන්තධාතු	30
ඤකාරන්තධාතු	36
ඤකාරන්තධාතු	36
ටකාරන්තධාතු	38
ඨකාරන්තධාතු	40
ඩකාරන්තධාතු	42
ඩකාරන්තධාතු	43
ණකාරන්තධාතු	44
තකාරන්තධාතු	46
ඵකාරන්තධාතු	50
දකාරන්තධාතු	54
ධකාරන්තධාතු	76
නකාරන්තධාතු	80
පකාරන්තධාතු	85
ඵකාරන්තධාතු	89
ඛකාරන්තධාතු	89
භකාරන්තධාතු	91

මකාරන්තධාතු	94
යකාරන්තධාතු	100
රකාරන්තධාතු	105
ලකාරන්තධාතු	115
වකාරන්තධාතු	123
සකාරන්තධාතු	124
හකාරන්තධාතු	139
ඥකාරන්තධාතු	145
17. රුධාදිෂක්ක	155
රුධාදිගණික	155
දිවාදිගණික	160
ස්වාදිගණික	176
කියාදිගණික	180
ගභාදිගණික	186
තනාදිගණික	190
18. චුරාදිගණපරිදීපන	202
කකාරන්තධාතු	202
ඛකාරන්තධාතු	205
ගකාරන්තධාතු	207
සකාරන්තධාතු	210
වකාරන්තධාතු	211
ජකාරන්තධාතු	213
ජකාරන්තධාතු	213
ටකාරන්තධාතු	214
ඨකාරන්තධාතු	216
ඬකාරන්තධාතු	217
ඪකාරන්තධාතු	217
ණකාරන්තධාතු	218

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා	පටුන
තකාරන්තධාතු	221
ඵකාරන්තධාතු	225
දකාරන්තධාතු	226
ධකාරන්තධාතු	231
නකාරන්තධාතු	233
පකාරන්තධාතු	234
බකාරන්තධාතු	238
භකාරන්තධාතු	238
මකාරන්තධාතු	240
යකාරන්තධාතු	243
රකාරන්තධාතු	243
ලකාරන්තධාතු	246
වකාරන්තධාතු	250
සකාරන්තධාතු	250
හකාරන්තධාතු	253
ළකාරන්තධාතු	254
19. සබ්බගණවිනිච්ඡය	255

“ධම්මා සුඤ්ඤා ධාතා වච්ඤා පරිච්ඤා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡ්ඡට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සුත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(ජට්ඨ සංභායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

සද්දතීතිප්පකරණං

ධාතුමාලා

15. සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

ඉතො පරං තු සරතො, කකාරන්තාදිහෙදතො;
ධාතුයො ධාතූනිප්ඵන්ත-රූපානි විවිධානි ව.

සාට්ඨකථෙ පිටකම්භි, ජීනපායෙ යථාබලං;
න යං උපපරික්ඛිත්වා, සමාසෙන කථෙස්ස'හං.

ඉ ගතියං. යෙසං ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිසි තෙසං අත්ථො. පවත්තිපාපුණානිසි. තත්ත්ව ගමනං දුට්ඨං කායගමනං ඤාණගමනඤ්ච. තෙසු කායගමනං නාම ඉරියාපට්ඨගමනං, ඤාණගමනං නාම ඤාණුප්පත්ති, තස්මා පයොගානුරූපෙන “ගච්ඡති”ති පදස්ස “ජානාති”තිසි අත්ථො භවති, “පවත්තති”තිසි අත්ථො භවති, “පාපුණාති”තිසි අත්ථො භවති, ඉරියාපට්ඨගමනෙන ගච්ඡතීතිසි අත්ථො භවති, ඤාණගමනෙන ගච්ඡතීතිසි අත්ථො භවති. තථා හි “සීසං ගච්ඡති”තිආදීසු ඉරියාපට්ඨගමනං “ගමන”න්ති වුච්චති. සුන්දරං නිබ්බානං ගතො. “ගතිමා”තිආදීසු පන ඤාණගමනං. එවං සබ්බෙසම්පි ගතාත්ථානං ධාතුනං යථාපයොගං අත්ථො ගහෙතබ්බො.

තස්සිමානි රූපානි භවන්ති – ඉති, එති, උදෙති. කාරිතෙ “උදායතී”ති රූපං භවති. උට්ඨාපෙතීති හි අත්ථො, දුකාරො ආගමො. උපෙති, සමුපෙති, වෙති, අපෙති, අවෙති, අන්වෙති, සමෙති, අභිසමෙති, සමයො, අභිසමයො, ඊදි, උදි, එකොදි, පණ්ඩිතො, ඉතො, උදිතො, උපෙතො, සමුපෙතො, අන්විතො, අපෙතො, සමෙතො, එතබ්බො, පච්චෙතබ්බො, පටියමානො, පටිච්චො, එන්තො, අධිප්පෙතො, අධිප්පායො, පච්චයො, අඤ්ඤානිසි යොජෙතබ්බානි. “ඉතා, ඉත”න්තිආදීනා යථාරහං ඉත්ථිනපුංසකවසෙනසි. පච්චෙතං, උපෙතං, සමුපෙතං, අන්වෙතං, සමෙතං, අභිසමෙතං, ඉච්ච, පටිච්ච, සමෙච්ච, අභිසමෙච්ච, අපෙච්ච, උපෙච්ච, පටිමුඛං ඉත්වා, ඉත්වාන, උපෙත්වා, උපෙත්වාන, උපෙතුන, අඤ්ඤානිසි බුද්ධවචනානුරූපතො යොජෙතබ්බානි.

ඉතිඉති ක්‍රියාසද්දො, සුත්තන්තෙසු න දිස්සති;
ඉදමෙත්ථ න වත්තබ්බං, දස්සනායෙව මෙ රුතො.

“ඉතායං කොධරූපෙන”, ඉති පාළි හි දිස්සති;
අභිගුත්තරනිකායමිති, මුනිනාහව්ව භාසිතා;

වුත්තඤ්ඤානං භගවතා අභිගුත්තරනිකායෙ කොධං නින්දන්තෙන –

“ඉතායං කොධරූපෙන, මච්චුවෙසො ගුහාසයො;
තං දමෙන සමුච්ඡින්නදෙ, පඤ්ඤාචීරියෙන දිට්ඨියා” ති.

තත්‍ර ඉතායන්ති ඉති අයන්ති ඡෙදො. ඉතිඉති ච ගච්ඡති පවත්තතීති අත්ථො. අයං පනෙත්ථ සුත්තපදත්ථො – යො දොසො ලොකෙ “කොධො”ති ලොකියමහාජනෙන වුව්වති, නායං අත්ථතො කොධොති වත්තබ්බො. කීන්ති පන වත්තබ්බො, එසො හි සරීරසඛ්ඛාතගුහාසයො මච්චුරාජා එව කොධවසෙන පමද්දන්තො සත්තසන්තානෙ ගච්ඡතීති වත්තබ්බො. තං එවරූපං “මච්චුරාජා”ති වත්තබ්බං බහුතො ජනස්ස අනත්ථකරං කොධං හිතකාමො දමෙන පඤ්ඤාය චීරියෙන දිට්ඨියා ච ඡින්නදෙය්‍යාති.

එතීති ඉමස්ස පන ආගච්ඡතීති අත්ථො. “එතී”ති එත්ථ හි ආඋපසග්ගො සන්ධිකිච්චෙන පටිච්ඡන්තන්තා න පාකටො වලාහකාවත්ථරිතො පුණ්ණවන්දො විය. තථා හි එත්ථ ආ ඉති එතීති සන්ධිවිග්ගහො භවති, ආකාරස්ස ච ඉකාරෙන පරෙන සද්ධිංයෙව එකාරාදෙසො. තස්මා “අයං සො සාරථී එති. එතු වෙස්සන්තරො රාජා”තිආදීසු “ආගච්ඡති, ආගච්ඡතු”තිආදීනා අත්ථො කථෙත්තබ්බො. ඛ්‍යාකරණසත්ථෙපි හි ආ ඉති එතීති සන්ධිවිග්ගහො දිස්සති, තස්මා අයමිපි නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා. අථ වා ඉතීති රස්සවසෙන වුත්තං පදං ගමනං බොධෙති, එතීති වුද්ධිවසෙන වුත්තං පන යථාපයොගං ආගමනාදීති. මත්තාවසෙනපි හි පදානි සවිසෙසත්ථානි භවන්ති. තං යථා? සාසනෙ පබ්බජිතො, රට්ඨා පබ්බාජිතොති. සඤ්ඤාගාසඤ්ඤාගවසෙනපි, තං යථා? ගාමා නිග්ගච්ඡති. යසං පොසො නිගච්ඡති, තස්මා අයමිපි නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා. එත්ථෙතං වුව්වති –

ඉ ගතියන්ති කථිතා, ධාතු වුද්ධිං ගතා යදා;
තදා ආගමනත්ථස්ස, වාචිකා පායතො වසා.

ඉරියාපථත්ථතො හෙ-සා නිච්චාගමවාචිකා;
“අයං සො සාරථී එති”, ඉච්චාදෙත්ථ නිදස්සනං.

අනිරියාපථත්ථෙත, වත්තනෙ ගමනෙපි ව;
ආගමනෙ ව හොතීති, ධිමා ලක්ඛෙය්‍ය තං යථා.

“පට්ච්ච ඵලමෙතී”ති, ඵවමාදීසු වත්තනෙ;
 වුද්ධිප්පත්තා ඉකාරච්භා, එසා ධාතු පවත්තති.

“අත්ථමෙත්තමහි සුරියෙ, වාළා” ඉච්චාදීසු පන;
 ගතෙ, “එතීති ඉතී”ති-ආදිස්වාගමනෙ සියා.

තථා හි ඊතීති අනත්ථාය එති ආගච්ඡතීති ඊතී, උපද්දවො, ඉති ආගමනත්ථො ගහෙතඛිබ්බො. ආහ ව සුත්තනිපාතට්ඨකථායං “එතීති ඊතී, ආගන්තුකානං අකුසලභාගීනං බ්‍යසනහෙතුනං එතං අධිවචන”න්ති.

ඉදානි යථාරහං නිපාතාබ්‍යාතනාමිකපරියාපන්නානං ඉතිඉතො සද්දානමත්ථුද්ධාරො වුච්චනෙ – තත්ථ ඉතිසද්දො හෙතුපරිසමාපනාදිපදත්ථ විපරියාය පකාරාවධාරණ නිදස්සනාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස “රුප්පතීති බො හික්ඛවෙ තස්මා රූපන්ති වුච්චතී”තිආදීසු හෙතුඅත්ථෙ දිස්සති. “තස්මාතිහ මෙ හික්ඛවෙ ධම්මදායාදා භවට්ඨ, මා ආමිසදායාදා. අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා, කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්‍යං, නො ආමිසදායාදා”තිආදීසු පරිසමාපනෙ. “ඉති වා ඉති ඵවරූපා විසුකදස්සනා පටිවිරතො”තිආදීසු ආදිඅත්ථො. “මාගණ්ඨියොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඬබ්බා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොහාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙය්‍යං නිරුත්ති බ්‍යඤ්ජනමහිලාපො”තිආදීසු පදත්ථවිපරියායෙ. “ඉති බො හික්ඛවෙ සප්පට්ඨයො බාලො, අප්පට්ඨයො පණ්ඨිතො. සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඨිතො. සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඨිතො”තිආදීසු පකාරො. “අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙත සනා ආදන්ද අත්ථිතිස්ස වචනීයං. කිං පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති වෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනීය”න්තිආදීසු අවධාරණෙ. “අත්ථිති බො කච්චාන අයමෙකො අන්තො, නත්ථිති බො කච්චාන අයං දුතියො අන්තො”තිආදීසු නිදස්සනෙ. නිපාතවසෙනෙව තෙ පයොගා ගහෙතඛිබ්බො. “ඉතායං කොධරූපෙනා”ති එත්ථ පන ආබ්‍යාතවසෙන ගමනෙ ඉතිසද්දො දිස්සති. අයමෙවත්ථො ඉධාධිප්පෙනො, නිපාතත්ථො පන න ඉච්ඡිතඛිබ්බො, විඤ්ඤානං අත්ථග්ගහණෙ කොසල්ලුපාදනත්ථං කෙවලං අත්ථුද්ධාරවසෙන ආගතොති දට්ඨඛිබ්බං. ඉතරො පන –

ගත්‍යත්ථෙ විමසද්දත්ථෙ, ඉතොසද්දො පවත්තති;
 අත්ථිතො”ති හි ගත්‍යත්ථෙ, පච්චත්තවචනං භවෙ.

ඉමසද්දස්ස අත්ථමහි, නිස්සක්කවචනං භවෙ;
 “ඉතො සා දක්ඛිණා දිසා”, ඉතිආදීසු පාළිසු.

ගත්තත්ථො ඉච්ඡිතො එත්ථ, ඉතරත්ථො න ඉච්ඡිතො;
අත්ථුද්ධාරවසා වුත්තො, කොසල්ලත්ථාය විඤ්ඤානං.

ඉධ පන සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං සනිබ්බවනං වත්තබ්බමපි අවත්වා උපරි අයධාතුවිසයෙයෙව වක්ඛාම ඉ එ අයධාතුවසෙන තිධාතුමයත්තා සමයසද්දස්ස. තත්‍ර ඉතීති ඉකාරානන්තරත්තපදස්ස ව “එති, උදෙතී”තිආදීනඤ්ච එකාරානන්තරත්තපදානං අඤ්ඤෙසඤ්ච එවරූපානං පදමාලා යථාරහං යෙභුයොන අත්තනොපදානි වජ්ජෙත්වා යොජෙතබ්බා. ඊදිසෙසු හි යානෙසු දුක්කරා ක්‍රියාපදමාලා. යස්මා පන ඉමස්මිං පකරණෙ සුකරා ව දුක්කරා ව ත්‍යන්තපදමාලා ජාතිතබ්බා, තස්මා භූවාදිගණාදීසු අට්ඨසු ගණෙසු විහිතෙහි ඡන්තවුතියා වචනෙහි සබ්බසාධාරණං අසබ්බසාධාරණඤ්ච පදමාලානායං බුම

අකාරානන්තරත්තපදානං පන්තියො බුධො;
භවති රුන්ධතාදීනං, යොජෙ සබ්බත්ථ සබ්බථා.

ඉති එති”ති වෙනෙසං, පදානං පන පන්තියො;
සුද්ධස්සරපුබ්බකානං, යොජෙ විඤ්ඤා යථාරහං.

ආකාරානන්තරත්තපදානඤ්චාපි පන්තියො;
“යාති සුණාති අස්නා-ති” ඉච්චාදීනං යථාරහං.

ඉවණ්ණානන්තරත්තපදානමපි පාළියො;
යොජෙ “රුන්ධිති රුන්ධිති”-ඉච්චාදීනං යථාරහං.

උකාරානන්තරත්තපදානමපි පදස්ස ව;
පෙරණත්ථෙ පවත්තස්ස, යොජෙ මාලං යථාරහං.

එකාරානන්තරත්තපදානමපි යථාරහං;
“ජෙති රුන්ධෙති කාරෙති, කාරාපෙති”තිආදීනං.

ඔකාරානන්තරත්තපදානමපි පදක්කමෙ;
“කරොති භොති භොති”ති-ආදීනං යුත්තිතොවදෙ;

ඉච්චෙවං සත්තධා වුත්තො, පදමාලානායො මයා;
ඉතො මුත්තො නායො නාම, තත්ථි කොචි ක්‍රියාපදෙ.

“ආදත්තෙ කරුතෙ පෙනෙ”, ඉච්චාදි නයදස්සනා;
යථාරහං යුත්තිතොති, වචනං එත්ථ භාසිතං.

ඉදානි ඉකාරානන්තරත්‍යන්තපදස්ස කමො වුච්චතෙ - ඉති, ඉන්ති. ඉසි, ඉථ. ඉමි, ඉම. අපරිපුණ්ණො චත්තමානානායො. ඉතු, ඉන්තු. ඉහි, ඉථ. ඉමි, ඉම. අපරිපුණ්ණො පඤ්චමීනායො. එත්ථ ච ඉමෙසං ද්විත්තං සාසනානුරූපභාවස්ස ඉමානි සාධකපදානි “චෙති, අපෙති, අන්චෙති”ති. තත්ථ ච ඉති චෙති. විගච්ඡතිති අත්ථො, ඉතිසද්දො හෙත්ථ ගමනං බොධෙති. තථා අප ඉති අපෙති. අපගච්ඡතිති අත්ථො. අනු ඉති අන්චෙති. අනුගච්ඡතිති අත්ථො. ගරු පන අනු එති අන්චෙතිති වදන්ති. තං -

“යථා ආරඤ්ඤකං නාගං, දන්තිං අන්චෙති හත්ථිනී;
ඡෙස්සන්තං ගිරිදුග්ගෙසු, සමෙසු විසමෙසු ව;
එවං තං අනුගච්ඡාමි, පුත්තෙ ආදාය පච්ඡතො”ති.

ඉමාය පාළියා න සමෙති “ඡෙස්සන්තං අන්චෙති”ති වචනතො “අනුගච්ඡාමි”ති වචනතො ව. තථා හි එතිසද්දො යත්ථ චෙ ඉරියාපථවාචකො, තත්ථ ආගමනංයෙව ජොතෙති, න ගමනං, තස්මා ආගමනත්ථස්ස අයුත්තිතො ගමනත්ථස්ස ච යුත්තිතො ච ඉතිආදිනා ඡෙදො ඤෙයොයා. එතෙසඤ්ච ඉතිසද්දවසෙන කතඡෙදානං අත්ථිභාවං යුත්තිභාවඤ්ච “ඉතායං කොධරූපෙනා”ති පාළියෙව සාධෙති, තස්මායෙව “අනු ඉති, අනු ඉන්ති, අනු ඉසි”තිආදිනා “අන්චෙති”තිආදිනං ඡෙදෙ ලබ්භමානනායෙන චුත්තජ්ජකාරො චත්තමානාපඤ්චමීනායො පරස්සපදවසෙන දස්සිතො. සත්තමීරූපාදීනි සබ්බථා අප්පසිද්ධානි.

ඉමානි පන භවිස්සන්තියා රූපානි, සිත්තා තෙ ලුහුමෙස්සති. ඉස්සති, ඉස්සන්ති. ඉස්සසි, ඉස්සථ. ඉස්සාමි, ඉස්සාම. ඉස්සතෙ, ඉස්සන්තෙ. ඉස්සසෙ, ඉස්සච්චෙ. ඉස්සං, ඉස්සාමිභෙ. අසබ්බධාතුකත්තෙපි සුද්ධස්සරත්තා ධාතුස්ස ඉකාරාගමො න ලබ්භති. පරිපුණ්ණො භවිස්සන්තිනායො.

අථ කාලාතිපත්තියා රූපානි භවන්ති, ඉස්සා, ඉස්සංසු. ඉස්සෙ, ඉස්සථ. ඉස්සං, ඉස්සමිභා. ඉස්සථ, ඉස්සිසු. ඉස්සසෙ, ඉස්සච්චෙ. ඉස්සං, ඉස්සාමිභසෙ. කාලාතිපත්තිභාවෙ ච අසබ්බධාතුකත්තෙ ච සත්තෙපි සුද්ධස්සරත්තා ධාතුස්ස අකාරිකාරාගමො න ලබ්භති අනෙකන්තිකත්තා චා අනුපපන්නත්තා ච අකාරාගමො න භොති. ද්විත්තඤ්ඤෙත්ථ සුද්ධස්සරානං අනන්තරිකානං එකතොසන්තිපාතො අනුපපත්ති. පරිපුණ්ණො කාලාතිපත්තිනායො.

ඉමස්මිං පන යානෙ සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ සොතුනං පයොගත්ථෙසු පරමකොසල්ලජනනත්ථං “නනු තෙ සුතං බ්‍රාහ්මණ භඤ්ඤමානෙ, දෙවා න ඉස්සන්ති පුරිසපරක්කමස්සා”ති පාළිතො නයං ගහෙත්වා චුත්තජ්ජකාරෙහි භවිස්සන්තියා රූපෙහි සබ්බසො සමානානි

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

අසමානත්ථානි වත්තමානිකරුපානි ව ඊසකං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානානි
භවිස්සන්තිකාලාතිපත්තිනං රුපානි ව පකාසයිස්සාම – වත්තමානාවසෙන තාව
“ඉස්සති, ඉස්සන්ති. ඉස්සසි, ඉස්සථා”ති සබ්බං යොජෙතබ්බං. අත්ථො පන
“ඉස්සං කරොති”තිආදිනා වත්තබ්බො. තස්මිංයෙව අත්ථො භවිස්සන්තිවසෙන
“ඉස්සිස්සති, ඉස්සිස්සන්ති. ඉස්සිස්සසි, ඉස්සිස්සථා”ති පරිපුණ්ණං
යොජෙතබ්බං. අත්ථො පන “ඉස්සං කරිස්සති”තිආදිනා වත්තබ්බො.
කාලාතිපත්තිවසෙන පන “ඉස්සිස්සා, ඉස්සිස්සංසු. ඉස්සිස්සෙ, ඉස්සිස්සථා”ති
පරිපුණ්ණං යොජෙතබ්බං, අත්ථො පන “ඉස්සං අකරිස්සා”තිආදිනා
වත්තබ්බො. ධාත්වත්තරවසෙන සංසන්දනානායොයං.

ඉදානි එකාරානන්තරත්තපදස්ස කමො වුච්චතෙ –

එති, එන්ති. එසි, එථ. එමි, එම.

එතු, එන්තු. එහි, එථ. එමි, එම.

න ව අප්පත්ථා දුක්ඛන්තං, විස්සාසං එය්‍ය පණ්ඩිතො;
නිවෙසනානි මාපෙත්ථා, වෙදෙහස්ස යසස්සිතො;
යදා තෙ පහිණිස්සාමි, තදා එය්‍යාසි ඛත්තිය.

එය්‍ය, එය්‍යං. එය්‍යාසි, එය්‍යාථ. එය්‍යාමි, එය්‍යාම. එථ, එරං. එථො,
එය්‍යාවිහො. එය්‍යං, එය්‍යාමිහෙ.

සො පුරිසො එය්‍ය, තෙ එය්‍යං. ත්වං එය්‍යාසි, තුමිහෙ එය්‍යාථ. අහං එය්‍යාමි,
මයං එය්‍යාම. සො පුරිසො එථ, තෙ එරං. ත්වං එථො, තුමිහෙ එය්‍යාවිහො. අහං
එය්‍යං, මයං එය්‍යාමිහෙ.

පරොක්ඛාහියත්තනජ්ජනනිරුපානි සබ්බසො අප්පසිද්ධානි.

එස්සති, එස්සන්ති. එස්සසි, එස්සථ. එස්සාමි, එස්සාම. එස්සතෙ,
එස්සන්තෙ. එස්සසෙ, එස්සවිහෙ. එස්සං, එස්සාමිහෙ.

සම්මොදමානා ගච්ඡන්ති, ජාලමාදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහිත්ති මෙ වසං.

“අහිදොසගතො ඉදානි එහී”ති වචනදස්සනතො අපරානිපි
භවිස්සන්තිරුපානි ගහෙතබ්බානි.

එහිති, එහින්ති. එහිසි, එහිථ. එහිමි, එහිම. එහිතෙ, එහින්තෙ. එහිසෙ, එහිවිහෙ. එහිස්සං, එහිස්සාමිහෙ.

එස්සා, එස්සංසු. එස්සෙ, එස්සථ. එස්සං එස්සාමිහා. එස්සථ, එස්සිසු. එස්සසෙ, එස්සවිහෙ. එස්සිං, එස්සාමිහසෙ.

අථාපරොපි එකාරානන්තරත්තපදක්කමො භවති;
උදෙති, උදෙන්ති; උදෙසි, උදෙථ; උදෙමි, උදෙම.

උදෙතු, උදෙන්තු. උදෙහි, උදෙථ. උදෙමි, උදෙම, උදාමසෙ.

උදෙයා, උදෙයාපුං. සෙසං නෙයාං. උදිස්සති, උදිස්සන්ති. සෙසං නෙයාං. උදිස්සා, උදිස්සංසු. සෙසං නෙයාං.

ඉමානි සුද්ධස්සරධාතුරූපානි.

කකාරන්තධාතු

කු සද්දෙ කෙ ව. කොති, කවති, කායති, එවං කත්තුපදානි භවන්ති. කුයාති, කියාති, එවං කම්මපදානි. කානනං, කබ්බං, ජාතකං, එවං නාමිකපදානි. කුත්වා, කුත්වාන, කවිත්වා, කවිත්වාන, කාවිත්වා, කාවිත්වාන, කායිතුං, එවං අත්තයපදානි.

තත්‍ර කානනන්ති ධීතමජ්ඣන්තිකසමයෙ කවති සද්දං කරොතිති කානනං, වනං. තථා හි –

“ධීතෙ මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ, සන්තිසිවෙසු පක්ඛිසු;
සණතෙව බ්‍රහාරඤ්ඤං, සා රති පටිභාති ම”න්ති

වුත්තං. අථ වා කොකිලමයුරාදයො කවන්ති සද්දායන්ති කුජන්ති එත්ථානි කානනං. මනොහරත්තය අවස්සං කුයාති පණ්ඩිතෙහිති කබ්බං. කාවියං. කාවෙයාං. අඤ්ඤත්‍ර පන කවීනං ඉදන්ති කබ්බන්ති තද්ධිතවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. කෙවි තු කාබ්‍යන්ති සද්දරූපං ඉච්ඡන්ති, න තං පාවචනෙ පමාණං සක්කටභාසාභාවතො. සක්කටභාසාතොපි හි ආවරියා නයං ගණ්හන්ති. ජාතං භූතං අතීතං භගවතො වරියං, තං කීයති කථියති එතෙනාති ජාතකං. ජාතකපාළි හි ඉධ “ජාතක”න්ති වුත්තා. අඤ්ඤත්‍ර පන ජාතං එව ජාතකන්ති ගහෙතබ්බං. තථා හි ජාතකසද්දො දෙසනායමිපි වත්තති “ඉතිවුත්තකං ජාතකං අබ්භුතධම්ම”න්තිආදීසු. ජාතියමිපි වත්තති “ජාතකං සමොධානෙසි”තිආදීසු.

පක්ක නීවගතියං. නීවගමනං නාම නීනගමනං නීනප්පවත්ති වා. නීවසද්දො හි නීනවාචකො “නීවෙ කුලෙ පච්චාජානො”ති එත්ථ විය. පක්කති ක්‍රියාපදමෙත්ථ දිස්සති, න නාමිකපදං. යත්ථ යත්ථ නාමිකපදං න දිස්සති, තත්ථ තත්ථ නාමිකපදං උපපරික්ඛිත්වා ගහෙතඛිබ්බං. ක්‍රියාපදමෙව හි දුද්දසං, ක්‍රියාපදෙ විජ්ජමානෙ නාමිකපදං නත්ථිති න වත්තඛිබ්බං, තස්මා අන්තමසො “පක්කනං, තකනං” ඉච්චෙවමාදීනි භාවවාචකානි නාමිකපදානි සබ්බාසු ධාතුසු යථාරහං ලඛිතන්තිති දට්ඨඛිබ්බං.

තක භසනෙ. භසනං භාසො. තකති.

තකි කිච්ඡජීවනෙ. කිච්ඡජීවනං කසිරජීවනං. තඬිකති. ආතඬිකති. ආතඬිකො. ආතඬිකොති කිච්ඡජීවිතකරො රොගො, තථා හි අට්ඨකථාවරියා “අප්පාබාධං අප්පාතඬික”න්ති ඉමස්මිං පාළිප්පදෙසෙ ඉති අත්ථං සංවණ්ණෙසු. “ආබාධොති විසභාගවෙදනා වුච්චති, යා එකදෙසෙ උප්පජ්ජිත්වා සකලසරීරං අයපට්ටෙන බන්ධිත්වා විය ගණ්හාති. ආතඬිකොති කිච්ඡජීවිතකරො රොගො. අථ වා යාපෙතඛිබ්බරොගො ආතඬිකො, ඉතරො ආබාධො. බුද්දකො වා රොගො ආතඬිකො, බලවා ආබාධො. කෙච්චි පන ‘අජ්ඣත්තසමුට්ඨානො ආබාධො, බහිද්ධාසමුට්ඨානො ආතඬිකො’ති වදන්ති”ති.

ආතඬිකො ආමයො රොගො,
බ්‍යාධා’බාධො ගදො රුජා;
අකල්ලඤ්ඤෙව ගෙලඤ්ඤං,
නාමං රොගාහිධානකං.

සුක ගතියං. සොකති, සුකො, සුකී. තත්‍ර සුකොති සුවො. සොකති මනාපෙන ගමනෙන ගච්ඡතිති සුකො. තස්ස හරියා සුකී.

බුක්ක භස්සනෙ. ඉධ භස්සනං නාම සුනබ්බස්සනං අධිජ්ජෙනං “සුනබ්බො භස්සිත්වා”ති එත්ථ විය, න “ආවාසො ගොචරං භස්ස”න්තිආදීසු විය. වචනසම්බාතං භස්සනං, බුක්කති සා.

ධක පටිඝාතෙ ගතියඤ්ච. පටිඝාතො පටිහනනං. ධකති.

චක තිත්තිපටිඝාතෙසු. තිත්ති තප්පනං, පටිඝාතං පටිහනනංච. චකති.

අක කුට්ඨගතියං. අකති. එතා කුආදිකා අකපරියන්තා ධාතුයො පරස්ස භාසාති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති. තෙසං මතෙ එතා “ති අන්ති, තු අන්තු”

ඉච්චාදීනංයෙව විසයො. පාළියං පන නියමො නත්ථි, තස්මා න තං ඉධ පමාණං.

ඉ අප්ඤ්ඤානෙ. අප්ඤ්ඤානං උච්චාරණං සික්ඛනං වා, අයති, අධියති, අප්ඤ්ඤාති, අධිතෙ, අප්ඤ්ඤානං, අප්ඤ්ඤායකො. දිබ්බං අධියසෙ මායං. අධියන්ති මහාරාජ, දිබ්බමායිධ පණ්ඩිතා. අප්ඤ්ඤානමරියා පථවිං ජනිත්ථා. තත්ථ අප්ඤ්ඤායකොති අප්ඤ්ඤාතීති අප්ඤ්ඤායකො, මන්තෙ පරිවත්තෙතීති අත්ථො.

උ සද්දෙ. අවති, අවන්ති. අවසි. එත්ථ “යො ආතුමානං සයමෙව පාවා”ති පාළි පපුබ්බස්ස උධාතුස්ස පයොගොති දට්ඨබ්බො. පපුබ්බස්ස වද්ධාතුස්ස දකාරලොපප්පයොගොතිපි වත්තුං යුජ්ජති.

වඬික කොට්ඨේලෙ. වඬිකති. වඬිකං. වඬිකසද්දො හි වක්කසද්දෙන සමානත්ථො, වක්කසද්දො ව වඬිකසද්දෙන. තථා හි —

“යං නිස්සිතා ජගතිරුහං, ස්වායං අග්ගිං පමුඤ්ඤති;
දිසා භජථ වක්කඬිගා, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

පාළි දිස්සති. අයං පන වක්කසද්දො සක්කටභාසං පත්වා කකාරරකාරසඤ්ඤොගක්ඛරිකො භවති, ධාතුභාවො පනස්ස පොරාණෙහි න චුත්තො, තස්මා ක්‍රියාපදං න දිට්ඨං. ඉමස්ස පන වඬිකසද්දස්ස “වඬික කොට්ඨේලෙ”ති ධාතුභාවො චුත්තො, “වඬිකති”ති ක්‍රියාපදඤ්ඤා, පාළියං තු “වඬිකති”ති ක්‍රියාපදං න දිට්ඨං, තථා භාවවාචකො වඬිකසද්දොපි. වාච්චලිඬිගො පන අනෙකෙසු යානෙසු දිට්ඨො. තත්ත වඬිකතීති ක්‍රියාපදං පාළියං අවිජ්ජමානම්පි ගහෙතබ්බමෙව නාට්ඨීති ක්‍රියාපදම්ච. භාවවාචකස්ස පන වඬිකසද්දස්ස අත්ථිතා නත්ථිතා ව පාළිආදීසු පුනස්පුනං උපපරික්ඛිතබ්බො. කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං “යදි භාවවාචකො වඬිකසද්දො නත්ථි, කථං ‘අට්ඨවඬිකං මණ්ණරතනං උළාර’න්ති එත්ථ සමාසො”ති. එත්ථ පන අට්ඨසු යානෙසු වඬිකං අට්ඨවඬිකං, න අට්ඨවඬිකානි යස්සාති. දබ්බවාචකො හි වඬිකසද්දො, න භාවවාචකොති දට්ඨබ්බො.

වඬිකං වක්කඤ්ඤා කුට්ඨං, ජිම්භඤ්ඤා රිම්භමනුජු;
වඬිකසද්දාදයො එතෙ, වාච්චලිඬිගා තිලිඬිගිකා.

අථ වා වඬිකසද්දොයං, “වඬිකසස්තා”තිආදීසු;
බලිසෙ ගිරිභෙදෙ ව, වත්තතෙ ස පුමා තදා.

අයඤ්චි “තෙ’මෙ ජනා වඬිකසස්තා සයන්ති. යථාපි මච්ඡො ඛළිසං, වඬිකං මංසෙන ඡාදිතං. වඬිකසස්තොව අම්බුඡො” තිආදීසු ඛළිසෙ වත්තති.

එත්ථ සියා “නනු ච හො ‘යථාපි මච්ඡො ඛළිසං, වඬිකං මංසෙන ඡාදිත’න්ති එත්ථ වඬිකසද්දො ගුණවාචකො විසෙසනසදො, යෙන ඛළිසො විසෙසිතො, තෙන වඬිකං කුට්ඨං ඛළිසන්ති අත්ථො විඤ්ඤායතී” ති? තන්ත, වඬිකසද්දෙ අවුත්තෙපි ඛළිසසභාවස්ස වඬිකත්තා කුට්ඨත්ථො පාකටොති නත්ථි විසෙසනසද්දෙන පයොජනං. ඉදං පන “ඛළිසං වඬික”න්ති වචනං “හත්ථි නාගො. සරොරුහං පදුමං. හත්ථි ච කුඤ්ජරො නාගො” තිආදිවචනම්ච පරියායවචනං, තස්මා “වඬික”න්ති පදස්ස “කුට්ඨ”න්ති අත්ථො න ගහෙතඛිබ්බො. අථ චා යථා “යථා ආරඤ්ඤකං නාගං, දන්තිං අන්වෙති හත්ථිතී” ති එත්ථ නාගසද්දස්ස දන්තිසද්දස්ස ච අඤ්ඤමඤ්ඤපරියා යවචනත්තෙපි දන්තින්ති මනොරමදන්තයුත්තන්ති අත්ථො සංවණ්ණිතො, තථා “ඛළිසං වඬික”න්ති ඉමෙසම්පි අඤ්ඤමඤ්ඤං පරියායවචනත්තෙපි වඬිකන්ති කුට්ඨන්ති අත්ථො වත්තඛිබ්බො. එවඤ්ච සති අත්ථො සාලරාජා විය සුචුල්ලිතො හොති, දෙසනා ච විලාසප්පත්තා, න පන “වඬිකං ඛළිස”න්ති සද්දානං ගුණගුණිවසෙන සමානාධිකරණභාවො ඉච්ඡිතඛිබ්බො “බුද්ධො භගවා චෙරඤ්ජායං විහරතී” තිආදීසු “බුද්ධො භගවා” ති ඉමෙසං විය සමානාධිකරණභාවස්ස අනිච්ඡිතඛිබ්බත්තා. න හි ඊදිසෙසු යානෙසු සමානාධිකරණභාවො පොරාණෙහි අනුමතො.

“යත්ථ එතාදිසො සත්ථා, ලොකෙ අප්පටිපුග්ගලො;
තථාගතො ඛලප්පත්තො, සම්බුද්ධො පරිනිබ්බුතො” ති,

“බුද්ධං බුද්ධං නිබ්බවිසයං සුද්ධියා යාව සුද්ධි”න්ති ච ආදීසු පන අනුමතො. එත්ථ හි “එතාදිසො” ති ච “අප්පටිපුග්ගලො” ති ච “තථාගතො” ති ච “ඛලප්පත්තො” ති ච “සම්බුද්ධො” ති ච “පරිනිබ්බුතො” ති ච ඉමානි “සත්ථා” ති අනෙත පදෙන සමානාධිකරණානි. තථා “බුද්ධං බුද්ධ”න්ති ද්විත්තං පදානං පච්ඡිමං පුරිමෙන සමානාධිකරණං භවති.

ඉති “යථාපි මච්ඡො ඛළිසං, වඬිකං මංසෙන ඡාදිත”න්ති එත්ථ වඬිකසද්දො ඛළිසස්සාහිධානන්තරං, න ගුණවාචකො. එවං වඬිකසද්දො ඛළිසෙ වත්තති. “කඬිකං ගච්ඡාම පබ්බතං. දුරෙ වඬිකතපබ්බතො” තිආදීසු පන ගිරිවිසෙසෙ වත්තති. එත්ථ ච “වඬිකපබ්බතො” ති වත්තඛිබ්බෙ සුබ්බවාරණත්ථං නිරුත්තිතයෙන මජ්ඣෙ අනිමිත්තං තකාරාගමං කත්ථා “වඬිකතපබ්බතො” ති වුත්තං. අථ චා වඬිකොයෙව වඬිකතා, යථා දෙවො එව දෙවතා. යථා ච දිසා එව දිසතාති, එවං තාපච්චයවසෙන වඬිකතා ච සා

පබ්බතො වාති “වඩ්ඤතපබ්බතො”ති වුත්තං, මජ්ඣෙ රස්සවසෙන වෙනං දට්ඨබ්බං. අථ වා වඩ්ඤමස්ස සණ්ඨානමත්ථීති වඩ්ඤතොති මන්තුඅත්ථෙ තපච්චයො, යථා පබ්බමස්ස අත්ථීති පබ්බතොති. එවං වඩ්ඤතො ව සො පබ්බතො වාති වඩ්ඤතපබ්බතො. “වඩ්ඤපබ්බතො” ඉච්චෙව වා පණ්ණත්ති, පාදක්ඛරපාරිපුරියා පන “දුරෙ වඩ්ඤතපබ්බතො”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

ලොක දස්සනෙ. ලොකති. ලොකො. ආලොකොති අඤ්ඤානිපි රූපානි ගහෙනබ්බානි. චුරාදිගණං පන පත්ථා ඉමිස්සා “ලොකෙති, ලොකයති, ඔලොකෙති, ඔලොකයති”තිආදිනා රූපානි භවන්ති. ලොකොති තයො ලොකා සඬ්ඛාරලොකො සත්තලොකො ඔකාසලොකොති. තත්ථ “එකො ලොකො, සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති ආගතො සඬ්ඛාරො එව ලොකො සඬ්ඛාරලොකො. සත්තා එව ලොකො සත්තලොකො. චක්කවාලසඬ්ඛාතො ඔකාසො එව ලොකො ඔකාසලොකො, යො “භාජනලොකො”තිපි වුච්චති. තෙසු සඬ්ඛාරො ලුප්ඡතීති ලොකොති. වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “ලුප්ඡති පලුප්ඡතීති ඛො භික්ඛු තස්මා ලොකොති වුච්චති”ති. ලොකියති එත්ථ පුඤ්ඤපාපං තබ්බිපාකො වාති සත්තො ලොකො. ලොකියති විචිත්තාකාරතො දිස්සතීති චක්කවාලසඬ්ඛාතො ඔකාසො ලොකො. යස්මා පන ලොකසද්දො සමුහෙපි දිස්සති, තස්මා ලොකියති සමුදායවසෙන පඤ්ඤාපියතීති ලොකො, සමුහොති අයම්පි අත්ථො ගහෙනබ්බො. අථ වා ලොකොති තයො ලොකා කිලෙසලොකො භවලොකො ඉන්ද්‍රියලොකොති. තෙසං සරූපං චුරාදිගණං කට්ඨස්සාම බහුවිධතඤ්ච. බහිද්ධා පන කථිහි “ලොකො තු භුවතෙ ජනෙ”ති එත්තකමෙව වුත්තං.

සිලොක සඬ්ඝාතෙ. සඬ්ඝාතො පිණ්ඩනං. සිලොකති, සිලොකො, සිලොකමනුකස්සාමි. අක්ඛරපදනියමිතො වචනසඬ්ඝාතො සිලොකො. සො පජ්ජන්ති වුච්චති, තථා හි “සිලොකො යසස්සි පජ්ජෙ”ති කවයො වදන්ති.

දෙක ධෙක සද්දස්සාහෙසු. සද්දො රථො, උස්සාහො වායාමො. දෙකති. ධෙකති.

රෙක සකි සඬ්ඝායං. රෙකති. සඬ්ඝාති, තස්මිං මෙ සඬ්ඝාතෙ මනො. සඬ්ඝා.

අකි ලක්ඛණෙ. අඬ්ඝාති, අඬ්ඝො, සසඬ්ඝො.

මකි මණ්ඩනෙ. මණ්ඩනං භූසනං, මඩ්ඝාති.

කත ලොලියෙ. ලොලභාවො ලොලියං යථා දක්ඛියං. කකති, කාකො, කාකී. එත්ථ “කාකො, ධඬිකො, වායසො, බලි, භොජී, අරිට්ඨො”ති ඉමානි කාකාභිධානානි.

කුක වක ආදානෙ. කුකති, වකති, කොකො, වකො. එත්ථ කොකොති අරඤ්ඤසුනං. වකොති බුද්දකවනදීපිකො, බ්‍යග්ඝොතිපි වදන්ති.

වක දිත්තියං පටිසානෙ ව. දිත්ති සොභා, වකති.

කකි වකි සක්ක තික ටික සෙක ගත්තත්ථා. කඬිකති, වඬිකති, සක්කති, නිසක්කති, පරිසක්කති, ඔසක්කති, වධාය පරිසක්කනං. බ්‍රිලාරනිසක්කමත්තම්පි. තෙකති, ටෙකති, ටිකා සෙකති. එත්ථ ටිකාති ටිකියති ජානියති සංවණ්ණනාය අත්ථො එතායාති ටිකා. එතා ඉධාතුආදිකා සෙකපරියන්තා ධාතුයො “අත්තනොභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති. තෙසං මනෙ එතා “තෙ අත්තෙ, තං අත්තං”ඉච්චාදීනංයෙව විසයො, පාවචනෙ පන නියමො නත්ථි.

භික්ක අබ්‍යත්තසද්දෙ. අබ්‍යත්තසද්දො අවිභාවිතත්ථසද්දො නිරත්ථකසද්දො ව. භික්කති, භික්කතෙ. ඉමං “උභයනොභාසා”ති වදන්ති. ඉදං තු පාවචනෙන සංසන්දති. පරස්සත්තනොභාසානඤ්චි ධාතූනං “භවති, භවතෙ, බාධතෙ, බාධති”තිආදීනා යෙභුයොන ද්විධා ද්විධා රූපානි සාසනෙ දිස්සන්ති.

ඉමානි කකාරන්තධාතුරූපානි.

බකාරන්තධාතු

බා පකථනෙ බ්‍යා ව. පකථනං ආචික්ඛනං දෙසනං වා. බාති, සඬබාති. ආපුබ්බත්තෙ විසදිසභාවෙන බාත්තක්ඛරස්ස ද්විත්තං, ආකාරස්ස ව සඤ්ඤොගපුබ්බත්තා රස්සත්තං, අක්ඛාති. අක්ඛාසි පුරිසුත්තමො. අක්ඛෙය්‍යං තෙ අහං අයො. ධම්මො සඬබායති. අක්ඛායති. අත්‍ර පන කකාරලොපො. ස්වාබාතො භගවතා ධම්මො. සඬබාතො. අක්ඛාතො. අක්ඛාතාරො තථාගතා. සඬබාතා සබ්බධම්මානං විධුරො. සඬබා, පටිසඬබා. ක්‍රියං ආකායාති කථෙතීති ආබ්‍යානං. කෙච්චි පන “ස්වාබාතො”ති ව “ස්වාක්ඛ්‍යාතො”ති ව “ස්වාබ්‍යාතො”ති ව පදමිච්ඡන්ති. තත්ථ පච්ඡිමානි සක්කටභාසාතො නයං ගහෙත්වා චුත්තානි, ඉතරං යථාධීතරූපනිප්ඵත්තිවසෙන, අතො යථාදස්සිතපදානියෙව පසත්ථතරානි. තත්ථ සඬබාසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො නියතෙ — සඬබාසද්දො ඤාණකොට්ඨාසපඤ්ඤත්තිගණනාසු දිස්සති. “සඬබායෙකං පටිසෙවතී”තිආදීසු හි ඤාණෙ දිස්සති. “පපඤ්චසඤ්ඤාසඬබා

සමුදාවරන්ති” තිආදීසු කොට්ඨාසෙ. “තෙසං තෙසං ධම්මානං සඬ්ඛා සමඤ්ඤා” තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං. “න සුකරං සඬ්ඛාතු” තිආදීසු ගණනායං. එත්ථෙතං වුව්වති -

“ඤාණපඤ්ඤත්තිකොට්ඨාස-ගණනාසු පදිස්සති;
සඬ්ඛාසද්දොති දීපෙය්‍ය, ධම්මදීපස්ස සාසනෙ” ති.

බි බයෙ. බියනධම්මං බියති. සාසනානුරූපෙන සරෙ ඉකාරස්ස ඉය්‍යාදෙසො, බියාති. “බයො, බං” ඉව්වපි රූපානි ඤෙය්‍යාති. තත්ථ බයොති බියනං බයො. අථ වා බියන්ති කිලෙසා එත්ථාති බයො, මග්ගනිබ්බානාති. බයසඬ්ඛාතෙන මග්ගෙන පාපුණියත්තා ඵලම්පි බයො. බන්ති තුව්ඡං සුඤ්ඤං විචිත්තං ඊත්තං, බන්ති වා ආකාසො.

බි නිවාසෙ. බියති, බියාති වා. සාසනානුරූපෙන ඉකාරස්ස ඊය ඉය්‍යාදෙසො දට්ඨබ්බො. අයං දිවාදිගණෙපි පක්ඛිපිතබ්බො. බං බයං. අභිරමණියං රාජක්ඛයං. තත්ථ බියතීති නිවසති. බන්ති චක්ඛාදිඉන්ද්‍රියං චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනං නිවාසට්ඨෙන. බයන්ති නිවෙසනං. රාජක්ඛයන්ති රඤ්ඤො නිවෙසනං. අත්‍රායං පාළි -

“සථෙ ව අජ්ජ ධාරෙසි, කුමාරං වාරුදස්සනං;
කුසෙන ජාතබත්තියං, සවණ්ණමණිමෙබලං;
සුඡිතා ඤාතිසඬ්ඛෙහි, න ගච්ඡසි යමක්ඛය” ති.

තත්ථ යමක්ඛයන්ති යමනිවෙසනං.

බු සද්දෙ. බොති බවති.

බෙ බාදනසත්තාසු. බායති. උන්දුරා බායන්ති. වික්ඛායිතකං. ගොබායිතකං. අස්සිරි විය බායති. දිසාපි මෙ න පක්ඛායන්ති. එත්ථාදිම්හි කායතීති බාදති. අථ වා උපට්ඨාති පඤ්ඤායති.

සුබ දුක්ඛ තක්‍රියායං. තක්‍රියාති සුබදුක්ඛානං වෙදනානං ක්‍රියා, සුබනං දුක්ඛනන්ති වුත්තං හොති. අකම්මකා ඉමෙ ධාතවො. සුබති, දුක්ඛති. සුබං, දුක්ඛං. සුබිතො, දුක්ඛිතො. සුබං සාතං පිණනං, දුක්ඛං විසාතං අසං කිලෙසො. තත්ථ සුබන්ති සුබයතීති සුබං. යස්සුප්පජ්ජති, තං සුබිතං කරොතීති අත්ථො. දුක්ඛන්ති දුක්ඛයතීති දුක්ඛං. යස්සුප්පජ්ජති, තං දුක්ඛිතං කරොතීති අත්ථො. ඉමානි නිබ්බවනානි කාරිතවසෙන වුත්තානීති දට්ඨබ්බං අට්ඨකථායං සුබදුක්ඛසද්දත්ථං වදන්තෙහි ගරුහි සුබයති දුක්ඛයතිසද්දානං කම්මත්ථමාදාය

විවරණස්ස කතන්තා. තථා හි “සුබ්බෙති සුබ්බයති, සුබ්බාපෙති සුබ්බාපයති, දුක්ඛෙති දුක්ඛයති, දුක්ඛාපෙති දුක්ඛාපයති”ති ඉමානි තෙසං කාරිතපදරූපානි, අත්තානං සුබ්බෙති පිණෙතීති ව, සුබ්බයති සුබ්බං, දුක්ඛයතීති දුක්ඛන්ති ව,

“සචෙ ව කිම්හිවි කාලෙ,
මරණං මෙ පුරෙ සියා;
පුත්තෙ ව මෙ පපුත්තෙ ව,
සුබ්බාපෙය්‍ය මහොසධො”ති ව

පාළිආදිදස්සනතො. සද්දසත්ථෙ පන ධාතුපාඨසඬ්ඛෙපෙ ව ඉමෙ ධාතුවො චුරාදිගණෙයෙව වුත්තා. “සුබ්බයති දුක්ඛයති”ති ව අකාරිතානි සුද්ධකත්තුපදානි ඉච්ඡිතානි. මයං තු තෙසං තඬ්ඛවනං සුද්ධකත්තරි ව තානි පදරූපානි න ඉච්ඡාම පාළිආදීහි විරුද්ධත්තා, තස්මායෙව තෙ ඉමස්මිං භූවාදිගණෙ වුත්තා. අයඤ්චි සුද්ධකත්තුපදයෙ අස්මාකං රූපි “සුබ්බතීති සුබ්බතො, දුක්ඛතීති දුක්ඛතො”ති.

නනු ව හො “සුබ්බති දුක්ඛති”ති ක්‍රියාපදානි බුද්ධවචනෙ න දිස්සන්තිති? සච්චං, ඵ්චං සන්තෙපි අට්ඨකථානායවසෙන ගහෙතඬ්ඛත්තා දිස්සන්තියෙව නාම. න හි සඬ්ඛථා සඬ්ඛෙසං ධාතුනං රූපානි සාසනෙ ලොකෙ වා ලඬ්ඛන්ති, ඵකච්චානි පන ලඬ්ඛන්ති, ඵකච්චානි න ලඬ්ඛන්ති. ඵ්චං සන්තෙපි නායවසෙන ලඬ්ඛන්තියෙව. “කප්පයවිහො පතිස්සතා”ති හි දිට්ඨෙය “චරවිහො භුඤ්ජවිහො”තිආදීනිපි නායවසෙන දිට්ඨානියෙව නාම.

තත්‍ර පනායං නයො. විසුද්ධිමග්ගාදීසු හි “ඵකද්වියොජනමත්තමිපි අද්ධානං ගතස්ස වායො කුප්පති, ගත්තානි දුක්ඛන්ති”ති ඵ්චං භූවාදිගණිකං අකම්මකං සුද්ධකත්තුචාවකං “දුක්ඛන්ති”ති ක්‍රියාපදං දිස්සති. තස්මිං දිට්ඨියෙව “සුබ්බති, සුබ්බන්ති. සුබ්බසි, සුබ්බථ. සුබ්බාමි, සුබ්බාමා”තිආදීනි ව “දුක්ඛති, දුක්ඛන්ති. දුක්ඛසි, දුක්ඛථා”තිආදීනිව දිට්ඨානි නාම හොන්ති දිට්ඨෙයන අදිට්ඨස්ස තාදිසස්ස අනවජ්ජස්ස නායස්ස ගහෙතඬ්ඛත්තා, තස්මා “සුබ්බතීති සුබ්බතො, දුක්ඛතීති දුක්ඛතො”ති භූවාදිනායො ඵ්ච ගහෙතඬ්ඛො, න පන චුරාදිනායො. අපරම්පෙත්ථ නිඬ්ඛවනං, සුබ්බං සඤ්ජාතං ඵතස්සාති සුබ්බතො, සඤ්ජාතසුබ්බොති අත්ථො. ඵස නයො දුක්ඛිතොති ඵත්ථාපි. අථ වා සුබ්බෙන ඉතො පවත්තොති සුබ්බතො. ඵස නයො “දුක්ඛිතො”ති ඵත්ථාපි. දුල්ලභායං නීති සාධුකං මනසි කාතඬ්ඛා.

මොක්ඛ මුච්චනෙ. අකම්මකොයං ධාතු. මොක්ඛති. මොක්ඛො. පාතිමොක්ඛො. කාරිතෙ “මොක්ඛෙති, මොක්ඛයති, මොක්ඛාපෙති, මොක්ඛාපයති”ති රූපානි. කෙච්චි පනිමං “මොක්ඛ මොචනෙ”ති පටිත්ථා චුරාදිගණෙ පක්ඛිපන්ති. තෙසං මතෙ “මොක්ඛෙති, මොක්ඛයති”ති සුද්ධකත්තුපදානි භවන්ති. ඵතානි පාළියා අට්ඨකථාය ව විරුජ්ඣන්ති. තථා හි

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

“මොක්ඛන්ති මාරඛන්ධනා. න මෙ සමණෙ මොක්ඛසී. මහායඤ්ඤං යජීස්සාම, එවං මොක්ඛාම පාපකා”ති පාළියා විරුජ්ඣන්ති. “යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොචෙති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහීති පාතිමොක්ඛො”ති අට්ඨකථාය ව විරුජ්ඣන්ති, තස්මා පාළියං “මොක්ඛෙසී මොක්ඛෙමා”ති ව අවත්වා “මොක්ඛසී, මොක්ඛාමා”ති සුද්ධකත්තුචාවකං චුත්තං, තඤ්ච බො අපාදානවිසයං කත්වා. අට්ඨකථායං පන “මොක්ඛෙති, මොචෙති”ති හෙතුකත්තුචාවකං චුත්තං, තම්පි අපාදානවිසයංයෙව කත්වා. එවං ඉමස්ස ධාතුනො සුද්ධකත්තුචිසයෙ අකම්මකභාවො විදිතො, හෙතුකත්තුචිසයෙ එකකම්මකභාවො විදිතො මුච පච ඡිදාදයො විය. මොක්ඛධාතු ද්විගණිකොති චෙ? න, අනෙකෙසු සාට්ඨකථෙසු පාළිප්පදෙසෙසු “මොක්ඛෙති, මොක්ඛයතී”ති සුද්ධකත්තුරූපානං අදස්සනතොති දට්ඨබ්බං.

කක්ඛ භසනෙ. කක්ඛති.

ඔඛ රාඛ ලාඛ දාඛ ධාඛ සොසනාලමත්ථෙසු. ඔඛති. රාඛති. ලාඛති. දාඛති. ධාඛති.

සාඛ ඛ්‍යාපනෙ. සාඛති. සාඛා.

උඛ නඛ මඛ රඛ ලඛ රඬි ලඬි ඉඬි රිඬි ගත්‍යත්ථා. උඛති. නඛති. මඛති. රඛති. ලඛති. රඬිඛති. ලඬිඛති. ඉඬිඛති. රිඬිඛති.

රක්ඛ පාලනෙ. රක්ඛති. රක්ඛා, රක්ඛණං, සීලං රක්ඛිතො දෙවදත්තො, සීලං රක්ඛිතං දෙවදත්තෙන, සීලං රක්ඛකො දෙවදත්තො.

අක්ඛ ඛ්‍යත්තිසඬ්ඛාතෙසු. අක්ඛති, අක්ඛි, අක්ඛං.

නික්ඛ චුම්ඛනෙ. නික්ඛති, නික්ඛං.

නක්ඛ ගතියං. නක්ඛති. නක්ඛත්තං. එත්ථ නක්ඛත්තන්ති එත්තො ඉතො වාති විසමගතියා අගන්ත්වා අත්තනො වීරියාව ගමනෙන නක්ඛනං ගමනං තායති රක්ඛතීති නක්ඛත්තං. පොරාණා පන “නක්ඛරන්ති න නස්සන්තීති නක්ඛත්තානී”ති කථයිංසු. “නක්ඛත්තං, ජොති, නිරික්ඛං, භං” ඉච්චෙනෙ පරියායා.

චෙක්ඛ චෙක්ඛනෙ. චෙක්ඛති.

මක්ඛ සඬ්ඛතෙ. මක්ඛති.

තක්ඛ තපනෙ. තපනං සංවරණං. තක්ඛති.

සුක්ඛ අනාදරෙ. සුක්ඛති.

කඛි වඛි මඛි කඛ්ඛායං. සත්ථරි කඛ්ඛති. වඛ්ඛති, මඛ්ඛති. “කඛ්ඛා කඛ්ඛායනා කඛ්ඛායිතත්තං විමති විචිකිච්ඡා ද්වෙඤ්ඤාකං ද්වෙධාපථො සංසයො අනෙකංසගාහො ආසප්පනා පරිසප්පනා අපරියොගාහනා ථම්මිතත්තං විත්තස්ස මනොවිලෙඛො” ඉච්චෙනෙ කඛ්ඛාපරියායා. එනෙසු පන –

වත්තන්ති ලොකවොහාරෙ, “කඛ්ඛා විමති සංසයො;
විචිකිච්ඡා”ති එතාති, නාමානියෙව පායතො.

කඛි ඉච්චායං. ධනං කඛ්ඛති, අභිකඛ්ඛති, නාභිකඛ්ඛාමි මරණං.
අභිකඛ්ඛිතං ධනං.

දඛි ධඛි ඝොරවාසිනෙ කඛ්ඛායඤ්ච. දඛ්ඛති. ධඛ්ඛති.

උක්ඛ සෙවනෙ. උක්ඛති.

කඛ හසනෙ. කඛති.

ජක්ඛ භක්ඛණෙ ව. හසනානුකඛ්ඛිතත්ථං වකාරො. ජක්ඛති.

ලිඛ ලෙඛනෙ. ලිඛති, සල්ලෙඛති. අතිසල්ලෙඛනෙවායං සමණො. ලෙඛා, ලෙඛනං, ලෙඛකො, ලිඛිතං, සල්ලෙඛපටිපත්ති, එතා දඛිආදිකා ලිඛපරියන්තා “පරස්සභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

ධුක්ඛ ධික්ඛ සන්දීපනකිලෙසනජීවනෙසු. ධුක්ඛති. ධික්ඛති. සද්දසත්ථවිදු පන “ධුක්ඛනෙ ධික්ඛනෙ”ති අත්තනොභාසං වදන්ති. තථා ඉතො පරාති රූපානිපි.

රුක්ඛ වක්ඛ වරණෙ. වරණං සංවරණං. රුක්ඛති. වක්ඛති. රුක්ඛො, වක්ඛො. එත්ථ ව වක්ඛොති රුක්ඛොයෙව. තථා හි “සාද්දනි රමණියානි, සන්ති වක්ඛා අරඤ්ඤා”ති ජාතකපාඨො දිස්සති. ඉමානි පන රුක්ඛස්ස නාමානි –

“රුක්ඛො මහිරුහො වක්ඛො, පාදපො ජගතීරුහො;
අගො නගො කුණො සාඛි, සාලො ව විට්ඨි තරු;
දුමො එලී තු එලවා, ගච්ඡො තු බුද්දපාදපො”ති.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යුං “නනු ච සාලසද්දෙන සාලරුක්ඛොයෙව චුත්තො, නාඤ්ඤො ‘සාලා ඵන්දනමාලුචා’ති පයොගදස්සනතො, අථ කීමත්ථං සාලසද්දෙන යො කොචි රුක්ඛො චුත්තො”ති? න සාලරුක්ඛොයෙව සාලසද්දෙන චුත්තො, අථ ඛො සාලරුක්ඛෙපි චනප්පතිප්පට්ඨරුක්ඛෙපි යස්මිං කස්මිඤ්චි රුක්ඛෙපි “සාලො”ති වොභාරස්ස දස්සනතො අඤ්ඤෙපි රුක්ඛා චුත්තා. තථා හි සාලරුක්ඛොපි “සාලො”ති වුච්චති. යථාහ “සෙය්‍යථාපි හික්ඛවෙ ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ මහන්තං සාලවනං, තඤ්චස්ස ඵලණ්ඩෙහි සඤ්ජන්තං. අන්තරෙන යමකසාලාන”න්ති. චනප්පතිප්පට්ඨරුක්ඛොපි. යථාහ —

“තවෙව දෙව විජිතෙ, තවෙවුය්‍යානභූමියා;
උජ්ඣංසා මහාසාලා, නිලොභාසා මනොරමා”ති.

යො කොචි රුක්ඛොපි. යථාහ “අථ ඛො තං හික්ඛවෙ මාලුචබ්ඡං අඤ්ඤතරස්මිං සාලමූලෙ නිපතෙය්‍යා”ති. අත්‍රිදං වුච්චති —

“සාලරුක්ඛෙ ප්පට්ඨරුක්ඛෙ,
යස්මිං කස්මිඤ්චි පාදපෙ;
සාලො ඉති රථො සාලා,
සන්ධාගාරෙ ථියං සියා”ති.

සික්ඛ විජ්ජොපාදානෙ. සික්ඛති. සික්ඛා, සික්ඛනං, සික්ඛිතං. සිප්පං, සික්ඛකො, සික්ඛිතො, සෙක්ඛො, අසෙක්ඛො. කකාරලොපෙ “සෙඛො අසෙඛො”ති රූපානි භවන්ති. තත්ථ සික්ඛිතොති සඤ්ජාතසික්ඛො, අසික්ඛිති වා සික්ඛිතො, තථා හි කත්තුප්පයොගො දිස්සති “අහං ඛො පන සුසික්ඛිතො අනවයො සකෙ ආචරියකෙ කුම්භකාරකම්මෙ”ති.

හික්ඛ යාවනෙ. හික්ඛති. හික්ඛු, හික්ඛා, හික්ඛනං, හික්ඛකො, හික්ඛිතං හොජනං. ඵත්ථ පන “හික්ඛු යති සමණො මුනි පබ්බජිතො අනගාරො තපස්සි තපොධනො” ඉච්චෙතානි පරියායවචනානි. එතෙසු සාසනෙ “හික්ඛු”ති උපසම්පන්නො වුච්චති. කදාචි පන “හික්ඛුසතං හොපෙසි, හික්ඛුසහස්සං හොපෙසි”තිආදීසු සාමණෙරෙපිඋපාදාය “හික්ඛු”ති වොභාරො පවත්තති, තාපසාපි ච සමණසද්දාදීහි වුච්චන්ති, “අහු අතීතමද්ධානෙ, සමණො ඛන්තිදීපනො”තිආදි ඵත්ථ නිදස්සනං.

දක්ඛ වුද්ධියං සීඝත්තෙ ව. දක්ඛති, දක්ඛිණා, දක්ඛො. දක්ඛන්ති වද්ධන්ති සත්තා එතාය යථාධිප්පෙනාහි සම්පත්තීහි ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා හොන්තිති දක්ඛිණා, දාතබ්බවත්ථු. දක්ඛති කුසලකම්මෙ අඤ්ඤස්මිඤ්ච

කිව්වාකිව්වෙ අදන්ධතාය සීසං ගච්ඡන්ති දක්ඛො, ඡෙකො, යො “කුසලො”තිපි වුච්චති.

දික්ඛ මුණ්ඩිඔපනයනනියමබ්බතාදෙසෙසු. දික්ඛධාතු මුණ්ඩියෙ, උපනයනෙ, නියමෙ, වනෙ, ආදෙසෙ ව පවත්නති. දික්ඛති. දික්ඛිතො මුණ්ඩො. එත්ථ සියා - නනු ව හො සරහඬගජාතකෙ “ගන්ධො ඉසීනං චිරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතෙනා”ති එතස්මිං පදෙසෙ අට්ඨකථාවරියෙහි “චිරදික්ඛිතානන්ති චිරපබ්බජිතාන”න්ති වුත්තං. න හි තත්ථ “චිරමුණ්ඩාන”න්ති වුත්තං. එවං සන්නෙ කස්මා ඉධ “දික්ඛධාතු මුණ්ඩියෙ වුත්තා”ති? සච්චං, තත්ථ පන දික්ඛිතසද්දස්ස පබ්බජිතෙ වත්තනතො “චිරපබ්බජිතාන”න්ති වුත්තං, න ධාතුඅත්ථස්ස විභාවනත්ථං. ඉද පන ධාතුඅත්ථවිභාවනත්ථං මුණ්ඩියෙ වුත්තා. තාපසා හි මුණ්ඩියත්ථවාචකෙන දික්ඛිතසද්දෙන වත්තුං යුත්තා. තථා හි අට්ඨකථාවරියෙහි චක්කවත්තිසුත්තත්ථවණ්ණනායං “කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථවිවරණෙ “තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජන්තාපි හි පයමං කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්ති, තතො පට්ඨාය පරුළ්භකෙසෙ ඛන්ධිත්වා විවරන්ති, තෙන වුත්තං කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා”ති එවං අත්ථො සංවණ්ණිතො.

ඉක්ඛ දස්සනඬකෙසු. ඉක්ඛති, උපෙක්ඛති, අපෙක්ඛති. උපෙක්ඛා, අපෙක්ඛා, පච්චචෙක්ඛණා. කකාරලොපෙ “උපෙඛා, අපෙඛා, උපසම්පදාපෙඛො”ති රූපානි භවන්ති.

දුක්ඛ හිංසාගතිසු. දක්ඛති. දක්ඛකො.

චික්ඛ චක්ඛ වියත්තියං වාචායං. චික්ඛති, ආචික්ඛති, අබ්භාචික්ඛති. ආචික්ඛකො. චක්ඛති, චක්ඛු. එත්ථ චක්ඛුති චක්ඛන්ති චක්ඛු, සමච්ඡමං අභිබ්බන්තං වදන්තං විය හොතීති අත්ථො. අථ වා “සුපං චක්ඛති, මධුං චක්ඛති”තිආදීසු විය යස්මා අස්සාදත්ථොපි චක්ඛුසද්දො භවති, තස්මා “චක්ඛති විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං රූපං අස්සාදෙන්තං විය හොතී”ති අස්සාදත්ථොපි ගහෙතබ්බො. “චක්ඛුං බො මාගණ්ඩියං රූපාරාමං රූපරතං රූපසම්මුදිත”න්ති හි වුත්තං. සතිපි සොතාදීනං සද්දාරාමතාදිභාවෙ නිරුළ්භත්තා නයනෙ එව චක්ඛුසද්දො පවත්නති පඬිකජාදිසද්දා විය පදුමාදීසු.

චක්ඛ’ක්ඛි නයනං, ලොචනං දිට්ඨි දස්සනං;
පෙක්ඛනං අච්ඡි පම්භං තු, “පබුම”න්ති පවුච්චති.

එතා රුක්ඛාදිකා චක්ඛපරියන්තා “අත්තනොභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

බකාරන්තධාතුරූපානි.

ගකාරන්තධාතු

ගු කර්ථසුස්සග්ගෙ. කර්ථසුස්සග්ගො වච්චකරණං. ගවති. ගෙ සද්දෙ. ගායති. ගීතං.

වග්ග ගතියං. වග්ගති. වග්ගො, වග්ගිතං. එත්ථ සමුදායවසෙන වග්ගනං පවත්තනං වග්ගො. වග්ගිතන්ති ගමනං. තථා හි නාගපෙනවත්ථුඅට්ඨකථායං “යො සො මජ්ඣෙ අස්සනරිරිථෙන වතුබ්බි යුත්තෙන සුවග්ගිතෙන. අම්භාකං පුත්තො අහු මජ්ඣමො සො, අමච්ඡරී දානපතී විරොචතී”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථං වදන්තෙහි “සුවග්ගිතෙනාති සුන්දරගමනෙනා”ති. කිඤ්චි හියොයා ක්‍රියාපදම්පි ව දිට්ඨං “ධුනන්ති වග්ගන්ති පවත්තන්ති වම්බරෙ”ති.

රගි ලගි අගි වගි මගි ඉගි රිගි ලිගි තගි සගි ගමනෙ ව. වකාරො ගතිපෙක්ඛකො. රචගති. රචගො. ලචගති. ලචගො, ලචගී. අචගති, අචගෙති. අචගො, සමචගී, සමචගිතා, අචගං, අචගණං. වචගති. වචගො. මචගති. මචගො, උපචගො, මචගලං. ඉචගති. ඉචගිතං. රිචගති. රිචගනං. ලිචගති. ලිචගනං. උල්ලිචගති, උල්ලිචගනං. තචගති. තචගනං. සචගති. සචගනං. තත්ථ අචගන්ති යෙසං කෙසඤ්චි වත්ථුනං අවයවො, සරිරම්පි කාරණම්පි ව වුවවති. අචගණන්ති කත්ථවි කිලෙසා වුවවන්ති “රාගො අචගණ”න්තිආදීසු. රාගාදයො හි අචගන්ති එතෙහි තංසමචගිපුග්ගලා නිහීනභාවං ගච්ඡන්තිති “අචගණානී”ති වුවවන්ති. කත්ථවි මලං වා පච්ඡකො වා “තස්සෙව රජස්ස වා අචගණස්ස වා පහානාය වායමතී”තිආදීසු. අඤ්ජති මක්ඛෙතීති හි අචගණං, මලාදි. කත්ථවි තථාරූපො විවට්ඨපදෙසො “වෙනියචගණං, බොධියචගණ”න්තිආදීසු. අඤ්ජති තත්ථ ධීතං අතිසුන්දරතාය අහිබ්‍යඤ්ජෙතීති හි අචගණං, විවට්ඨා භූමිප්පදෙසො. ඉවිවෙවං –

රාගාදීසු කිලෙසෙසු, පච්ඡකෙ කායමලම්භි ව;
විවට්ඨ භූමිභාගෙ ව, “අචගණ”න්ති රවො ගතො.

යුගි ජුගි වජ්ජනෙ. යුචගති. ජුචගති.

රගි සචකායං. රචගති.

ලග සඬගෙව. ව කාරො අනන්තරවුත්තාපෙක්ඛකො. ලගති. ව ජතො න හොති ලගනං. බළිසෙ ලග්ගො.

ථගං සංවරණං. ථගති.

අග්ග කුට්ඨලගතියං. අග්ගතීති අග්ගි, කුට්ඨං ගච්ඡතීති අත්ථො.

අග්ගි ධුමසිඛො ජොති, ජාතවෙදො සිඛී ගිති;
අග්ගිති භාණුමා තෙජො, පාවකො තිවකො'නලො.

භුතාසනො ධුමකෙතු, වෙස්සානරො ව අච්චිමා;
ඝතාසනො වායුසඛො, දහනො කණ්ඨවත්තනි.

එතා ගුආදිකා අග්ගපරියන්තා “පරස්සභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

ගා ගතියං. ගාති.

ගු සද්දෙ. ගවති.

ගු උග්ගමෙ. උග්ගමො උග්ගමනං පාකටතා. ගවති. සද්දසත්ථවිදු පනිමාසං “ගාතෙ ගවතෙ”ති අත්තනොභාසත්තං වදන්ති.

ගකාරන්තධාතුරූපානි.

සකාරන්තධාතු

ඝා ගන්ධොපාදානෙ. ඝාති. ඝානං. ගන්ධං ඝත්වා. අත්‍රායං පාළි “ගන්ධං ඝත්වා සති මුට්ඨා”ති. එතිස්සා පන දිවාදිගණං පත්තාය “ඝායති ඝායිත්වා”ති රූපානි භවන්ති.

සු අභිගමනෙ. අභිගමනං අධිගමනං. සොති.

ජග්ග හසනෙ. ජග්ගති, සඤ්ජග්ගති. සඤ්ජග්ගිත්ථො මයා සහ. ජග්ගිතුම්පි න සොහති. ජග්ගිත්වා.

තග්ග පාලනෙ. තග්ගති.

සිසි ආසානෙ. ආසානං ඝානෙන ගන්ධානුභවනං. සිඬසති, උපසිඬසති. උපසිඬසිත්වා. ආරා සිඬසාමි වාරිජං. එතා “පරස්සභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

සු සද්දෙ. සොති, සවති.

රසි ලසි ගත්තක්ඛෙපෙ. ගත්තක්ඛෙපො ගතියා අක්ඛෙපො. රඬිසති, ලඬිසති, උල්ලඬිසති. ලඬිසිතා, උල්ලඬිසිකාපිති, ලඬිසිත්වා.

මසි කෙතවෙ ව. වකාරො පුබ්බත්ථාපෙක්ඛො. මඬිසති.

රාස ලාස සාමත්ථියෙ. රාසති. ලාසති.

දාස ආයාසෙ ව. ආයාසො කිලමනං. වකාරො සාමත්ථියාපෙක්ඛකො. දාසති. නිදාසො.

සිලාස කත්ථනෙ. කත්ථනං පසංසනං. සිලාසති. සිලාසා. බුද්ධස්ස සිලාසතෙ. සිලාසිත්වා. “අත්තනොභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

ස කාරන්තධාතුරූපානි.

ඉති භූවාදාගණෙ කවග්ගන්තධාතුරූපානි

සමත්තානි.

වකාරන්තධාතු

ඉදානි වවග්ගන්තධාතුරූපානි වුවුවන්තෙ –

සුව සොකෙ. සොවති. සොකො, සොවනා, සොවං, සොවන්තො, සොවන්ති, සොවන්තං කුලං, සොවිත්වා.

කුව සද්දෙ තාරෙ. තාරසද්දො අවිච්චිවසද්දො. කොවති. උච්චසද්දං කරොතීති අත්ථො.

කුඤ්ච කොට්ඨ්ථ්ථිපිභාවෙසු. කුඤ්චති. කුඤ්චිකා, කුඤ්චිතකෙසො. කුඤ්චිත්වා.

ලුඤ්ච අපනයනෙ. ලුඤ්චති. ලුඤ්චකො, ලුඤ්චිතුං, ලුඤ්චිත්වා.

අඤ්චු ගතිපූජනාසු. මග්ගං අඤ්චති. බුද්ධං අඤ්චති. උද්ධං අනුග්ගන්ත්වා තිරියං අඤ්චිතොති තිරච්ඡානො. කට්ඨකඤ්චුකතා.

වඤ්චු වඤ්චු තඤ්චු ගතියං. වඤ්චති. වඤ්චති. තඤ්චති. මඤ්චති. සන්ති පාදා අවඤ්චනා. අවඤ්චනාති වඤ්චිතුං ගන්තුං අසමත්ථා.

ගුචු ගණෙචු ථෙය්‍යකරණෙ. ථෙන්නං ථෙය්‍යං, චොරිකා. තස්ස ක්‍රියා ථෙය්‍යකරණං. ගොවති. ගණෙවති.

අච්ච පූජායං අච්චති. බ්‍රහ්මාසුරසුරච්චිතො.

තච්ච හිංසායං. තච්චති.

චච්ච ජච්ච පරිභාසනවජ්ජනෙසු. චච්චති. ජච්චති.

කුච සංපච්චනකොට්ඨේඋපටික්කමච්චෙඬනෙසු. කුචති, සඬකුචති. සඬකොචො.

තච සංවරණෙ. සංවරණං රක්ඛණං. තචති. තචො.

දිච ථුතියං. දිචති.

කුච සඬකොචනො. කොචති, සඬකොචති. සඬකොචො.

බ්‍යාච බ්‍යාජිකරණෙ. බ්‍යාජිකරණං බ්‍යාජික්‍රියා. බ්‍යාචති.

චච වියත්තියං වාචායං. වියත්තස්ස එසා වියත්ති, තිස්සං වියත්තියං වාචායං, වියත්තායං වාචායන්ති අධිප්පායො. වියත්තස්ස හි වදනො පුග්ගලස්ස වසෙන වාචා වියත්තා නාම වුච්චති. යථා පන කුච්ඡිසද්දතිරච්ඡානගතාදිසද්දො “අබ්‍යත්තසද්දො”ති වුච්චති, න එවං චචනසඬබාතො සද්දො “අබ්‍යත්තසද්දො”ති වුච්චති විඤ්ඤාතත්ථත්තා. “චත්ති, චචති, චචන්ති. චචසි” ඉච්චාදීනි සුද්ධකත්තුපදානි. “චාචෙති, චාචෙන්ති” ඉච්චාදීනි හෙතුකත්තුපදානි. “අත්ථාහිසමයා ධීරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති. වුච්චන්ති. සන්තො සප්පුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මාති වුච්චරෙ” ඉච්චාදීනි කම්මපදානි. ගරු පන චකාරස්ස උකාරාදෙසවසෙන “උත්තං උච්චතෙ උච්චන්තෙ”තිආදීනි ඉච්ඡන්ති, තානි සාසනෙ අප්පසිද්ධානි, සක්කටභාසානුලොමානි. සාසනස්මිඤ්ඤි රකාරාගමවිසයෙ නිපුඛ්ඛස්සෙව චචස්ස වස්ස උකාරාදෙසො සිද්ධො “නිරුත්ති, නිරුත්තං, නෙරුත්ත”න්ති. චචනං, වාචා, චචො, චචී, වුත්තං, පවුත්තං, වුච්චමානං, අධිචචනං, චත්තඛ්ඛං, චචනීයං, ඉමානි නාමිකපදානි. චත්තුං, චත්තචො, චත්වා, චත්වාන, ඉමානි තුමන්තාදීනි “පරස්සභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

තත්ථ චත්තීති වදති. ආත්මානපදඤ්ඤෙනං. අත්ථසංවණ්ණකෙහිපි “චත්ති ඵතායාති වාචා”ති නිබ්බවනමුදාහරං. සද්දසත්ථෙ ච තාදිසං ආත්මානපදං දිට්ඨං. ඵත්ථ පනෙකෙ වදන්ති “චචති, චචන්තිතිආදීති ක්‍රියාපදරූපානි බුද්ධවචනෙ අට්ඨකථාටීකාසු සත්ථෙසු ච අනාගතත්තා ඡඩ්ඛෙතබ්බානී”ති. තන්ත, යස්මා සාසනෙ “අචච, අචචිංසු”ති සුද්ධකත්තුපදානි ච “වාචෙති, වාචෙන්ති”තිආදීති හෙතුකත්තුපදානි ච දිස්සන්ති, තස්මා බුද්ධවචනාදීසු අනාගතානිපි “චචති, චචන්ති”තිආදීති රූපානි ගහෙතබ්බානි. වචෙය්‍ය, චුච්චතු, චුච්චෙය්‍ය. සෙසං සබ්බං සබ්බත්ථ විත්ථාරතො ගහෙතබ්බං.

පරොක්ඛාරූපානි වදාම – චච, චචු. චචෙ, චචිත්ථ. චචං, චචිම්භ. චචිත්ථ, චචිරෙ. චචිත්ථො, චචිචිහො. චචිං, චචිම්භෙ.

භියාත්තනීරූපානි වදාම – අචචා, අචචු. අචචො, අචචුත්ථ. අචොචං, අචචුම්භ. අචචුත්ථ, අචචුත්ථුං. අචචසෙ, අචචුචිහං. අචචිං, අචචම්භසෙ.

අජ්ජනනීරූපානි වදාම – අචචි, අචොචුං, අචචිංසු. අචොචො, අචොචුත්ථ. අචොචිං, අචොචුම්භ. අචොචා, අචොචු. අචචසෙ, අචොචිචං. අචොචං, අචොචිම්භෙ.

භවිස්සන්තීරූපානි වදාම – චක්ඛති, චක්ඛන්ති. චක්ඛසි, චක්ඛථ. චක්ඛාමි, චක්ඛාම. චක්ඛතෙ, චක්ඛන්තෙ. චක්ඛසෙ, චක්ඛචිහෙ. චක්ඛස්සං චක්ඛම්භෙ.

ඉමෙසං පන පදානං “කථෙස්සති, කථෙස්සන්ති”තිආදීනා අත්ථො චත්තබ්බො. චක්ඛ රොසෙති ධාතුස්ස ච “චක්ඛති, චක්ඛන්ති. චක්ඛසි”තිආදීති චත්ථා අවසානෙ උත්තමපුරිසෙකවචනට්ඨානෙ “චක්ඛෙමි”ති චත්තබ්බං. අත්ථො පනිමෙසං “රොසති, රොසන්ති”තිආදීනා චත්තබ්බො. අයං වචචක්ඛධාතුනං භවිස්සන්තිචත්තමානාවසෙන රූපසංසන්දනානෙයො. අපරානිපි වචධාතුස්ස භවිස්සන්ති සහිතානි රූපානි භවන්ති – චක්ඛිස්සති, චක්ඛිස්සන්ති. චක්ඛිස්සසි, චක්ඛිස්සථ. චක්ඛිස්සාමි, චක්ඛිස්සාම. චක්ඛිස්සතෙ, චක්ඛිස්සන්තෙ. චක්ඛිස්සසෙ, චක්ඛිස්සචිහෙ. චක්ඛිස්සං, චක්ඛිස්සාමිහෙ.

අත්‍රායං පාළි –

“අභිතකප්පෙ වරිතං, යපයිත්වා භවාහවෙ;
ඉමම්භි කප්පෙ වරිතං, පචක්ඛිස්සං සුඤ්ඤාහි මෙ”ති.

ගදුකපඤ්ඤෙහි “රාජා තුම්හෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ගහපති පතිරූපං ආසනං ඤත්වා නිසීදොති වක්ඛිස්සති”ති එවමාදිඅට්ඨකථාපාඨො දිස්සති, තස්මායෙව එදිසී පදමාලා රචිතා. වක්ඛ රොසෙති ධාතුස්සපි භවිස්සන්තීසහිතාති රූපාති “වක්ඛිස්සති, වක්ඛිස්සන්ති”තිආදීනි භවන්ති. අත්ථො පනිමෙසං “රොසිස්සති, රොසිස්සන්ති”තිආදීනා වත්තබ්බො. අයං වචවක්ඛධාතුනං භවිස්සන්තීවසෙනෙව රූපසංසන්දනානායො.

අවචිස්සා, වචිස්සා, අවචිස්සංසු, වචිස්සංසු. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං. ඉධ පන චුත්තසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වත්තබ්බමිපි අවත්වා උපරියෙව කථෙස්සාම ඉතො අතිවිය වත්තබ්බට්ඨානත්තා.

චු වචනෙ. වචති. කාරිතෙ “වාචෙති”ති රූපං. දෙවකායා චුතො. චුතං පද්‍රමං. වචිතුං, වචිත්වා.

ලොච දස්සනෙ. ලොචති. ලොචනං.

සෙච සෙචනෙ. සෙචති.

සච වියත්තියං වාචායං. සචති.

කච ඛන්ධනෙ. කචති.

මච මුචි කක්කනෙ. කක්කනං සරීරෙ උබ්බට්ඨනං. මචති. මුඤ්චති. මචි ධාරණුච්ඡායපුප්පනෙසු. ධාරණං උච්ඡායො පුප්පනන්ති තයො අත්ථා. තත්ථ උච්ඡායො මලහරණං. මඤ්චති. මඤ්චො, මඤ්චනං. මඤ්චති පුග්ගලං ධාරෙතීති මඤ්චො.

පච ඛ්‍යත්තිකරණෙ. පචති. පාකො, පරිපාකො, විපාකො, පක්කං එලං.

ථුච පසාදෙ. ථොචති.

වච වචි දිත්තියං. වචති. වඤ්චති.

රූච දිත්තියං රොචනෙ ව. දිත්ති සොභා. රොචනං රූචි. රොචති. වෙරොචනො. සමණස්ස රොචනෙ සච්චං. තස්ස තෙ සග්ගකාමස්ස, එකත්තමුපරොචිතං. අයඤ්ච දිවාදිගණෙ රූචිඅත්ථං ගහෙත්වා “රූචිචති”ති රූපං ජනෙති. තෙන “ගමනං මය්හ රූචිචති”ති පාළි දිස්සති. චුරාදිගණෙ පන රූචිඅත්ථං ගහෙත්වා “රොචෙති රොචයති”ති රූපාති ජනෙති. තෙන “කිං නු ජාතිං න රොචෙසී”තිආදිකා පාළියො දිස්සන්ති. තෙගණිකොයං ධාතු.

පව සංපාකෙ. පවති, පවන්ති. සද්දසන්ථවිදු පන “අත්තනොභාසා”ති වදන්ති.

අඤ්ච ඛ්‍යයගතියං. ඛ්‍යයගති විනාසගති. අඤ්චති.

යාව යාවනායං. බ්‍රාහ්මණො නාගං මණිං යාවති. නාගො මණිං යාවිතො බ්‍රාහ්මණෙන. තෙ තං අස්සෙ අයාවිසුං. සො තං රථමයාවථ. දෙවදත්තං ආයාවති. එවං සුද්ධකත්තරි රූපානි භවන්ති. බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණෙන නාගං මණිං යාවෙති, යාවයති, යාවාපෙති, යාවාපයති. එවං හෙතුකත්තරි. රාජා බ්‍රාහ්මණෙන ධනං යාවියති, යාවයියති, යාවාපියති, යාවාපයියති. එවං කම්මති. යාවං, යාවන්තො, යාවන්තී, යාවන්තං කුලං. යාවමානො, යාවමානා, යාවමානං කුලං. යාවකො, යාවනා, යාවිතබ්බං, යාවිතුං, යාවිත්වාන, යාවිතුන, යාවිය, යාවියාන. එවං නාමිකපදානි තුමන්තාදීනි ව භවන්ති.

පව පාකෙ. ඔදනං පවති. “උභයනොභාසා”ති සද්දසන්ථවිදු වදන්ති. යථා පන සාසනෙ “පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති වච්චාතුස්ස කම්මති රූපං පසිද්ධං, න තථා පව්චාතුස්ස. එවං සන්තෙපි ගරු “තයා පච්චතෙ ඔදනො”ති තස්ස කම්මති රූපං වදන්ති. සාසනෙ පන අවිසෙසතො “පච්චතෙ”ති වා “පච්චති”ති වා වුත්තස්සපි පදස්ස අකම්මකොයෙව දිවාදිගණිකො පයොගො ඉච්ඡිතබ්බො “දෙවදත්තො නිරයෙ පච්චති. යාව පාපං න පච්චති”ති ආදිදස්සනතො. කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං “සයමෙව පියතෙ පානීයන්ති ආදි විය භූවාදිගණපක්ඛිකො කම්මකත්තුප්පයොගො එස, තස්මා ‘සයමෙවා’ති පදං අප්ඤ්ඤාහරිත්වා ‘සයමෙව දෙවදත්තො පච්චති’ති ආදිනා අත්ථො වත්තබ්බො”ති තන්ත, “සයමෙව පියතෙ පානීය”න්ති එත්ථ හි පානීයං මනුස්සා පිවන්ති, න පානීයං පානීයං පිවති. මනුස්සෙහෙව තං පියතෙ, න සයං. එවං පරස්ස පානක්‍රියං පටිච්ච කම්මභූතමිපි තං සුකරපානක්‍රියාවසෙන සුකරත්තා අත්තනාව සිජ්ඣන්තො විය හොතිති “සයමෙව පියතෙ පානීය”න්ති රුළුභියා පයොගො කතො.

“සයමෙව කටො කරියතෙ”ති එත්ථාපි කටං මනුස්සා කරොන්ති, න කටං කටො කරොති. මනුස්සෙහෙව කටො කරියතෙ, න සයං. එවං පරස්ස කරණක්‍රියං පටිච්ච කම්මභූතොපි සො සුකරණ ක්‍රියාවසෙන සුකරත්තා අත්තනාව සිජ්ඣන්තො විය හොතිති “සයමෙව කටො කරියතෙ”ති රුළුභියා පයොගො කතො.

එත්ථ යථා සයංසද්දො පානීයං පානීයෙනෙව පියතෙ, න අම්හෙහි. කටො කටෙනෙව කරියතෙ, න අම්හෙහිති සකම්මකච්ඡයත්තා පයොගානං අඤ්ඤස්ස ක්‍රියාපටිසෙධනසංඛ්‍යාතං අත්ථවිසෙසං වදති, න තථා “දෙවදත්තො නිරයෙ

පච්චති, කම්මං පච්චති” තිආදීසු තුම්හෙහි අප්ඤ්ඤාභරිතො සයංසද්දො අත්ථවිසෙසං වදති අකම්මකච්ඡයන්තා එතෙසං පයොගානං. එවං “දෙවදත්තො” තිආදිකස්ස පච්චත්තවචනස්ස අකම්මකත්තුචාවකත්තා කම්මරහිතසුද්ධකත්තුචාවකත්තා ච “පච්චති” ති ඉදං දිවාදිගණිකරූපන්ති දට්ඨබ්බං. පච්චධාතු සද්දසත්ථෙ දිවාදිගණ වුත්තො නත්ථිති චෙ? නත්ථි චා අත්ථි චා, කිමෙත්ථ සද්දසත්ථං කරිස්සති, පාළි එව පමාණං, තස්මා මයං ලොකවොහාරකුසලස්ස භගවතො පාළිනයඤ්ඤෙව ගහෙත්වා ඉමං පච්චධාතුං දිවාදිගණෙපි පක්ඛිපිස්සාම. තථා හි ධම්මපාලාවරිය අනුරුද්ධාවරියාදීහි අභිසංඛිතා දිවාදිගණිකප්පයොගා දිස්සන්ති —

ඤාණයුත්තවරං තත්ථ, දත්ථා සන්ධිං තිහෙතුකං;
පච්ඡා පච්චති පාකානං, පචත්තෙ අට්ඨකෙ දුචෙ.

අසංඛාරං සසංඛාරං-විපාකානි ච පච්චති

ඉච්චෙවමාදයො. එත්ථ පන තෙසං ඉදමෙව පාළියා න සමෙති. යෙ චුරාදිගණමිති සකම්මකභාවෙන භූවාදිගණෙ ච අකම්මකභාවෙන පචත්තස්ස භූධාතුස්සෙව භූවාදිගණෙ පචත්තස්ස සකමකස්සපි සතො දිවාදිගණං පත්ථා අකම්මකභූතස්ස පච්චධාතුස්ස සකම්මකත්තමිච්ඡන්ති. එතඤ්ඤි සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ කුතො ලබ්භා, තස්මා භගවතො පාවචනෙ සොතුනං සංසයසමුග්ගාටත්ථං එත්ථ ඉමං නීතිං පට්ඨපෙම —

විනාපි උපසග්ගෙන, ගණනානත්තයොගතො;
සකම්මාකම්මකා භොන්ති, ධාතු පච්චිදාදයො.

පුරිසො ඔදනං පචති. ස භූතපචනිං පචි. ඔදනො පච්චති. කම්මං පච්චති. විහිසිසං පච්චති. රුක්ඛඵලානි පච්චන්ති. නාගො පාකාරං හින්දති. තළාකපාළි හිජ්ජති. හිජ්ජනධම්මං හිජ්ජති. එත්ථ ච සයංසද්දං අප්ඤ්ඤාභරිත්වා “සයමෙව ඔදනො පච්චති” තිආදිනා වුත්තෙපි “පුරිසො සයමෙව පාණං හනති. භගවා සයමෙව ඤෙය්‍යාධම්මං අබුජ්ඣ්ඣි” ති පයොගෙසු පරස්ස ආණත්තිසම්භූතභනනක්‍රියාපටිසෙධමිච්ච
පරොපදෙසසම්භූතබුජ්ඣනක්‍රියාපටිසෙධනමිච්ච ච අඤ්ඤස්ස ක්‍රියාපටිසෙධනවසෙන වුත්තත්තා යො සයංසද්දවසෙන කම්මකත්තුභාවපරිකප්පො, තං න පමාණං. සයංසද්දො හි සුද්ධකත්තුඅත්ථෙපි දිස්සති, න කෙවලං “සයමෙව පියතෙ පානිය” තිආදීසු කම්මත්ථෙයෙව, තස්මා සාසනානුරූපෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො නයඤ්ඤෙහි.

විනාපි උපසග්ගෙන, විනාපි ච ගණන්තරං;

සකම්මාකම්මකා භොන්ති, අත්ථතො දිවුආදයො.

කාමගුණෙහි දිබ්බති. පච්චාමිත්තෙ දිබ්බති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

ගණන්තරඤ්චොපසග්ගං, විනාපි අත්ථනානනං;
පයොගතො සකම්මා ච, අකම්මා ච ගමාදයො.

පුරිසො මග්ගං ගච්ඡති. ගම්භීරෙසුපි අත්ථෙසු ඤාණං ගච්ඡති. ධම්මං චරති.
තත්ථ තත්ථ චරති.

ගණන්තරඤ්චොපසග්ගං, පයොගඤ්චත්ථනානනං;
විනාපි තිව්ධා භොන්ති, දිසාදී රූපහෙදතො.

පාසාදං පස්සති, පාසාදං දක්ඛති පාසාදො දිස්සති. අඤ්ඤානිපි
යොජෙතබ්බානි.

සභාවතො සකම්මා තු, රුද්ධාතාදයො මතා;
සභාවතො අකම්මා ච, නන්දධාතාදයො මතා.

මතං වා අම්ම රොදන්ති, ඉධ නන්දති පෙච්ච නන්දති.

උපසග්ගවසෙනෙකෙ, සකම්මාපි අකම්මකා;
සම්භවන්ති තථෙකච්චෙ, අකම්මාපි සකම්මකා.

ඵකච්චෙ තුපසග්ගෙහි, සකම්මා ච සකම්මකා;
අකම්මකා අකම්මා ච, ඵසත්ථොපෙත්ථ දීපිතො;

පුරිසො ගාමා නිග්ගච්ඡති, ධනං අධිගච්ඡති, පුරිසො පාණං අභිභවති,
භිමවතා පභවන්ති මහානදියො. අඤ්ඤානිපි පයොගානි යොජෙතබ්බානි.

තත්ථ යදි සාසනෙ පවධාතුස්ස කම්මති රූපං සියා, “පුරිසෙන කම්මං
කරියතී”ති පයොගො විය “පුරිසෙන ඔදනො පචියතී”ති පයොගො
ඉච්ඡිතබ්බො. යෙ පන ගරු “තයා පච්චතෙ ඔදනො”තිආදීනි ඉච්ඡන්ති, තෙ
සද්දසත්ථනයං නිස්සාය වදන්ති මඤ්ඤෙ. ඵං සන්තෙපි උපපරික්ඛිත්වා
යුත්තානි චෙ, ගහෙතබ්බානි. කාරිතෙ “පුරිසො පුරිසෙන පුරිසං වා ඔදනං
පාචෙති, පාචයති, පාචාපෙති, පාචාපයති. පුරිසෙන පුරිසො ඔදනං පාචයති,
පාචයිසති, පාචාපියති, පාචාපයිසති”ති රූපානි භවන්ති. “යථා දණ්ඨෙන
ගොපාලො, ගාවං පාචෙති ගොවර”න්තිආදීසු අඤ්ඤොපි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

පවං, පවන්තො, පවන්තී, පවමානො, පවමානා. පාතබ්බං, පවිතං,
පවිතබ්බං, පවතීයං, පවිතුං, පවිත්වා. එත්ථ ව “ඉමස්ස මංසඤ්ච පාතබ්බ”න්ති
පයොගො උදාහරණං. “පවති, පවන්ති. පවසී”තිආදි පදක්කමො සුඛොධො.

සිව සරණෙ. සෙවති, සෙකො, “උභතොභාසා”ති වදන්ති.

ඉමානි වකාරන්තධාතුරූපානි.

ඡකාරන්තධාතු

පරස්සභාසාදිභාවං, සබ්බෙසං ධාතුනං ඉතො;
පරං න ඛ්‍යාකරිස්සං සො, සාසනෙ ඊරිතො න හි.

ජු ඡෙදනෙ. ඡොති. ඡොත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිතං. අච්ඡොච්ජුංවත
භො රුක්ඛං.

මිලෙඡ අවියත්තායං වාචායං. මිලෙච්ඡති, මිලක්ඛු. පච්චන්තිමෙසු
ජනපදෙසු පච්චාජානො භොති මිලක්ඛුසු අවිඤ්ඤාතාරෙසු.

වජ් ඉච්ඡායං. වඤ්ඡති. වඤ්ඡිතං ධනං.

අජ් ආයාමෙ. අඤ්චති. දීසං වා අඤ්ඡන්තො දීසං අඤ්ඡාමීති පජානාති.

භූච්ඡ කොට්ඨ්ථෙ. භූච්ඡති.

මුච්ඡ මොහමුච්ඡාසු. මුච්ඡති. මුච්ඡිතො විසවෙගෙන, විසඤ්ඤී සමපජ්ජථ.
මුච්ඡා, මුච්ඡිත්වා.

චූඡ විසරණෙ චොජති.

යුඡ පමාදෙ. යුච්ඡති.

උඡ් උඤ්ඤෙ. උඤ්ඤො පරියෙසනං. උඤ්ඡති. උඤ්ඡාවරියාය ඊහථ.

උඡ් පිපාසායං. උඡ්ඡති.

පූච්ඡ පඤ්ඤෙ පූච්ඡති. පූච්ඡිතා, පූච්ඡකො, පූට්ඨො, පූච්ඡිතො, පූච්ඡා. හික්ඛු
විනයධරං පඤ්ඤං පූච්ඡති. පූච්ඡී, පූච්ඡිතුං. පූච්ඡිත්වා. එත්ථ ව පඤ්චවිධා පූච්ඡා
අදිට්ඨිජොතනාපූච්ඡා දිට්ඨිසංසන්දනාපූච්ඡා විමතිවිඡෙදනාපූච්ඡා අනුමතිපූච්ඡා
කථෙතුකම්‍යතාපූච්ඡාති. තාසං නානත්තං අට්ඨසාලිනියාදිතො ගහෙතබ්බං.

විච්ඡ ගතියං. විච්ඡති. විච්ඡිකා.

වච්ඡු ඡෙදනෙ. වුච්ඡති. වුත්තා, වුත්තවා, වුත්තසිරො. වකාරගතස්ස අකාරස්ස උත්තං.

වුත්තසද්දො කෙසොභරණෙපි දිස්සති “කාපටිකො මාණුවො දහරො වුත්තසිරො”තිආදීසු. එත්ථ ච සිරසද්දෙන සිරොරුහා වුත්තා යථා මඤ්චසද්දෙන මඤ්චට්ඨා, චක්ඛුසද්දෙන ච චක්ඛුනිස්සිතං විඤ්ඤාණං. රොපිතෙපි “යථා සාරදිකං බීජං, ඛෙත්තෙ වුත්තං විරුහති”තිආදීසු. කථිතෙපි “වුත්තමිදං භගවතා, වුත්තමරහතා”තිආදීසු. අත්‍රිදං වුව්වති –

වච්ඡුප්පව්වසා, වුත්තසද්දො පවත්ති;
කෙසොභාරෙ රොපිතෙ ච, කථිතෙ ච යථාක්කමන්ති.

අපරො නයො – වුත්තසද්දො “නො ච ඛො පටිවුත්ත”න්තිආදීසු වාපසමිකරණෙ දිස්සති. “පන්නලොමො පරදත්තවුත්තො”තිආදීසු ජීවිතවුත්තියං. “පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පවුත්තො”තිආදීසු අපගමෙ. “ගීතං පවුත්තං සමීහිත”න්තිආදීසු පාවචනවසෙන පවත්තිතෙ. ලොකෙ පන “වුත්තො පාරායනො”තිආදීසු අජ්ඣෙකෙන දිස්සති, අත්‍රිදං වුව්වති

“වාපසමිකරණෙ ච, අපො ජීවිතවුත්තියං;
අපගමෙ පාවචන-වසෙන ච පවත්තිතෙ;
අජ්ඣෙකෙන වෙවමෙතෙසු, වුත්තසද්දො පදිස්සති”ති.

අපරොපි නයො – වුත්තසද්දො සඋපසග්ගොව අනුපසග්ගො ච වපනෙ වාපසමිකරණෙ කෙසොභාරෙ ජීවිතවුත්තියං පමුත්තභාවෙ පාවචනවසෙන පවත්තිතෙ අජ්ඣෙකෙන කථනෙති එවමාදීසු දිස්සති. තථා භෙස –

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, ඛෙත්තෙ වුත්තං විරුහති;
වුත්තානං එලමස්නාති, යො මිත්තානං න දුබ්භති”ති

ආදීසු වපනෙ ආගතො. “නො ච ඛො පටිවුත්ත”න්තිආදීසු අට්ඨදන්තකාදීහි වාපසමිකරණෙ. “කාපටිකො මාණුවො දහරො වුත්තසිරො”තිආදීසු කෙසොභරණෙ. “පන්නලොමො පරදත්තවුත්තො මිගභුතෙන වෙතසා විහරති”තිආදීසු ජීවිතවුත්තියං. “සෙය්‍යාථාපි නාම පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පවුත්තො අභබ්බො හරිතත්ථායා”තිආදීසු ඛන්ධනනො පමුත්තභාවෙ. “යෙසමිදං එතරහි පොරාණං මන්තපදං ගීතං පවුත්තං සමීහිත”න්තිආදීසු පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ. ලොකෙ පන “වුත්තො ගණො, වුත්තො

පාරායනො’’තිආදීසු අප්ඤ්ඤානෙ. ‘‘චුත්තං ඛො පනෙතං භගවතා, ධම්මදායාදා මෙ භික්ඛවෙ භවට්ඨ, මා ආමිසදායාදා’’තිආදීසු කථනෙ. අත්‍රිදං වුවිචති –

වප වතු වච්ඡුවච-ධාතුනං වසතො මතො;
සොපසග්ගො නොපසග්ගො, චුත්තසද්දො යථාරහං.

වපනෙ ව වාපසමී-කරණෙ මුණ්ඩතාය ව;
ජීවචුත්තං පමුත්තත්ථෙට්ඨ, වසා පාවචනස්ස තු;
පවත්තිතෙ ව අප්ඤ්ඤානෙ, කථනෙ වාති ලක්ඛයෙ;

තච්ඡ තනුකරණෙ. තච්ඡති. තච්ඡකො දාරුං.

ජකාරන්තධාතුරූපානි.

ජකාරන්තධාතු

ජීජයෙ. ජෙති. ජයති, පරාජයති. ධම්මං චරන්තො සාමිකං පරාජෙති. ධම්මං චරන්තො පරජීජති. රාජානං ජයාපෙසුං. ජයාපෙත්වා. එත්ථ ජයාපෙසුන්ති ‘‘ජයතු භව’’න්ති ආසිසවචනං වදිංසුති අත්ථො. ජයනං, ජිනං, ජයො, විජිනං, ජිනො, ජෙතා, ජෙතො, ජිනො මාරො, මාරං ජිනො, ජිතවා, ජිතාවී, විජිතාවී, මාරජී, ලොකජී, ඔධිජිනො, අනොධිජිනො, ජිනො. විජිනො, ජෙතුං, විජෙතුං, ජිත්වා, විජිත්වා. ඉමස්ස පන ධාතුස්ස කියාදිගණං පත්තස්ස ‘‘ජිනාති ජිනිත්වා’’ත්තාදීනි රූපානි භවන්ති.

ජී අභිභවනෙ. ජෙති. ජිනො. පුබ්බෙ විය රූපානි. එත්ථ ව ‘‘තුම්භෙහි ආනන්ද සප්පුරිසෙහි විජිනං, පච්ඡිමා ජනතාසාලිමංසොදනං අතිමඤ්ඤස්සති’’ති පාළි අභිභවනත්ථසාධකා. එත්ථ හි විජිතන්ති අධිභූතන්ති අත්ථො.

ජු ගතියං. එත්ථ සීසගති අධිජ්ජෙතා. ජවති. ජවනං, ජවො, ජවං, ජවන්තො, ජවනචිත්තං, ජවනපඤ්ඤො, ජවනභංසො. මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං.

ජෙබයෙ. ජීයති. එකාරස්ස ඊයාදෙසො. සාසනානුරූපෙන ‘‘කිං මං ධනෙන ජීයෙථා’’ති හි පාළි දිස්සති. සද්දසත්ථවිදු පන ‘‘ජායති’’ති රූපං වදන්ති.

සජ්ජ ගතියං. සජ්ජති.

කුජු චුජු ථෙය්‍යකරණෙ. කොජති. බොජති.

වජ ගතියං. ධජ ධජී ව. වජති. අබ්බජති. මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බජෙ. වජො, වජනං, පවජනං, පබ්බජ්ජා, පබ්බජිතො, පබ්බාජිතො.

සකා රට්ඨා පබ්බාජිතො, අඤ්ඤං ජනපදං ගතො;
මහත්තං කොට්ඨං කයිරාථ, දුරුත්තානං නිධෙනවෙ.

ධජති. ධජො. ධඤ්ජති. ධඤ්ජනං. එත්ථ ධජොති කෙනු. ධඤ්ජනන්ති ගමනං.

අජ ඛෙපනෙ ව. ගතිඅපෙක්ඛකොයෙව චකාරො. අජති. අජො. එත්ථ අජොති එළකො. ඉමානි පනස්ස පරියායවචනානි “අජො එළකො උරබ්භො අවි මෙණ්ඩො”ති. තත්ථ උරබ්භොති එළකො, යො “අජො”තිපි වුවචති. අවීති රත්තලොමො එළකො. මෙණ්ඩොති කුට්ඨසිඬිගො එළකො. තථා හි ජනකජාතකෙ අජරථතො මෙණ්ඩරථා විසුං වුත්තා. අපිව අපෙළකන්ති අජතො එළකස්ස විසුං වචනතො එළකසද්දෙන මෙණ්ඩොපි ගහෙනබ්බො, මහොසධජාතකට්ඨකථායඤ්චි මෙණ්ඩෙළකානං නිබ්බිසෙසනා වුත්තාති.

අජ්ජ සජ්ජ අජ්ජනෙ. අජ්ජනං අජ්ජනක්‍රියා. අජ්ජති. සජ්ජති.

කජ්ජ ඛ්‍යාථනෙ. ඛ්‍යාථනං හිංසා. කජ්ජති.

බජ්ජ මජ්ජනෙ ව. මජ්ජනං සුද්ධි. ඛ්‍යාථනාපෙක්ඛො චකාරො. බජ්ජති. බජ්ජරො.

බජ මන්ථෙ. මන්ථො විලොඤනං. බජති.

බජී ගතිවෙකල්ලෙ. කිස්ස හන්තෙ අයොයා බඤ්ජතීති. උභො බඤ්ජා. බඤ්ජනං, බඤ්ජිතුං, බඤ්ජිත්වා.

බජ කම්පනෙ. බජති. එජා. එත්ථ ව එජාති ලාභාදිං පටිච්ච එජති කම්පතීති එජා, බලවතණ්භායෙනං නාමං.

බුජ වජිරනිබ්බසෙ. වජිරනිග්ගොසෙති කෙටි විදු වදන්ති. බොජති.

බිජ කුජී ගුජී අඛ්‍යාත්තසද්දෙ. බිජති. කුඤ්ජති. ගුඤ්ජති.

ලජ ලාජ තජ්ජ හස්සනෙ. ලජති. ලාජති. තජ්ජති.

ලජී දිත්තියඤ්ච. හස්සනාපෙක්ඛො චකාරො. ලඤ්ජති. තතියො නයලඤ්ජකො. ලඤ්ජෙති පකාසෙති සුත්තත්ථන්ති ලඤ්ජකො.

ප්ප ප්පී යුද්ධෙ. යුජ්ඣනං යුද්ධං. ප්පති. පඤ්ඤති.

තුජ හිංසායං. තොජති.

තුජ් බලනෙ ව. බලනං බලනක්‍රියා. හිංසාපෙක්ඛකො වකාරො. තුඤ්ඤති.

ගජ කුජ් මුජ් ගජ්ජ සද්දන්ථා. ගජති. කුඤ්ඤති. මුඤ්ඤති. ගජො ගජ්ජති,
මෙඝො ගජ්ජති. යත්ථ දාඝො ආමජානො, යිතො ථුල්ලාති ගජ්ජති. මණි
ගජ්ජති. ඤාණගජ්ජනං ගජ්ජති. ගජ්ජිතුං සමත්ථො. ගජ්ජිතා. ගජ්ජිත්වා. තත්ථ
ගජොති හත්ථී. හත්ථීස්ස හි අනෙකාති නාමාති -

හත්ථී නාගො ගජො දන්තී, කුඤ්ඤරො වාරණො කරී;
මාතඨගො ද්විරදො සට්ඨි-භායනො'නෙකපො ඉහො.

ථම්හො රම්මො ද්විපො වෙව, හත්ථීති තු කරෙණුකා;
හත්ථීපොතො හත්ථීච්ඡාපො, හිඨකො ව කලහො භවෙ.

වජ වාගෙ. වජති. පරිච්චජති. වාගො. පරිච්චාගො. වජනං. වජං, වජන්තො.
වජමානො.

සන්ජ සඨගෙ. සඨගො ලගනං. සඤ්ඤති. සත්තො. සජනං, සත්ති. ආසත්ති.
සජිතුං. සජිත්වා.

ර්ජ ගතියං. ර්ජති.

හජ් හජ්ජනෙ. හජ්ජනං තාපකරණං. තිලාති හජ්ජති. පුරිසෙන හජ්ජමානාති
තිලාති.

ඵජ හෙජ භාජ දිත්තියං. දිත්ති සොභා. ඵජති. හෙජති. භාජති.

තිජ නිසානෙ, බමායඤ්ච. නිසානං තික්ඛතාකරණං. බමා බන්ති. තෙජති.
තිතික්ඛති. තෙජනො. තෙජො. තත්ථ තෙජනොති කණ්ඩො සරො උසු.
තෙජොති සුරියො. අථ වා තෙජොති තෙජනං උස්මා උණ්හත්තං තාපො.
තෙජොති වා ආනුභාවො පභාවො.

සඤ්ඤ පරිස්සග්ගෙ, ආලිඨගනං පරිස්සග්ගො. සඤ්ඤති.

බජ් දානෙ, ගතියඤ්ච. බඤ්ඤති. බඤ්ඤනං.

රාජ දිත්තියං භාජ ව. රාජති. භාජති. රාජා. රාජීනී. වනරාජී. රාජීත්වා. විරාජීත්වා. අනු විඤ්ඤානමත්ථවිවරණෙ කොසල්ලජනනත්ථං සිලොකං රවයාම –

ම’හා’රාජ මහාරාජ, මහාරාජ මමෙව’හි;
නෙ’තස්ස ඉති වත්වාන, ද්වෙ ජනා කලහං කරුං.

එත්ථ ව පඨමපාදස්ස දුතියපදෙ “මෙ අහි මහී”ති ඡෙදො “පුත්තා මෙ අත්ථි පුත්තා මත්ථි”ති විය. “මහි අරාජ මහාරාජා”ති ව ඡෙදො “යොපි අයං යොපාය”න්ති විය. එත්ථ අරාජසද්දො “අතිකරමකරාවරියා”ති එත්ථ අකරීති අත්ථවාචකො අකරසද්දො විය ආබ්‍යාතපරොක්ඛාවිහත්තිකො දට්ඨබ්බො. අරාජ විරොචීති අත්ථො. අයං පන ගාථාය පිණ්ඩත්ථො “මහාරාජ මෙ අහි අරාජ, මම එව අහි අරාජ, න එතස්ස ඉති වත්වා ද්වෙ අහිතුණ්ඨිකජනා කලහං කරිංසු”ති.

රත්ජ රාගෙ. හික්ඛු වීවරං රජති. සත්තො රූපාදීසු රඤ්ජති. රජනං. රජකො. රාගො. විරාගො. හලිද්දිරාගො. රාජා. රාජීනී. ඉමස්ස ව දිවාදිගුණං පත්තස්ස “රජ්ජති විරජ්ජති”ති රූපානි භවන්ති. තත්ථ රජනන්ති රජනවත්ථු. රජකොති රජකාරො වත්ථධොවනකො. රාගොති රජ්ජන්ති සත්තා තෙන, සයං වා රඤ්ජති, රඤ්ජනමත්තමෙව වා එතන්ති රාගො, තණ්හා. ඉමානි පන තදහිධානානි –

රාගො ලොභො තසිණා ව, තණ්හා එජා විසත්තිකා;
සත්ති ආසත්ති මුච්ජා ව, ලුබ්භිතත්තඤ්ච ලුබ්භනා.

කාමො නිකාමනා ඉච්ජා, නිකන්ති ව නියන්ති ව;
වනඤ්ච වනථො වෙව, අපෙක්ඛා භවනෙත්ති ව.

අනුරොධො ව සාරාගො, සඬ්ගො පඬ්කො ව සිබ්බිනී;
නන්දිරාගො අනුනයො, ගෙධො සඤ්ජනනී තථා;
ජනිකා පණ්ඨි වෙව, අජ්ඣෙසානන්තිනෙකධා.

විරාගොති මග්ගො නිබ්බානඤ්ච. රාජානි පථවිස්සරො. එත්ථ ධාතුද්වයවසෙන නිබ්බවනානි නියාන්තෙ. නානාසම්පත්තිහි රාජති දිබ්බති විරොචතීති රාජා. දානඤ්ච පියවචනඤ්ච අත්ථවරියා ව සමානත්තතා වාති ඉමෙහි චතුහි සඬ්ගභවත්ථුහි අත්තනි මහාජනං රඤ්ජෙතීතිපි රාජා. රාජීනීති රාජහරියා. තෙසං අහිධානානි වුව්චන්තෙ සහාහිධානන්තරෙහි –

රාජා භූපති දෙවො ව, මනුජින්දො දිසම්පති;
පත්ථිවො ජගතිපාලො, භූභූජො පථවිස්සරො.

රට්ඨාධිපො භූමිපාලො, මනුස්සින්දො ජනාධිපො;
නරින්දො ඛත්තියො වෙව, ඛේතස්සාමි පභාවකො.

මුද්ධාහිසින්තො රාජාති, කථිතො ඉතරො පන;
රාජඤ්ඤො ඛත්තියො වාති, වුත්තො ඛත්තියජාතිකො.

මුද්ධාහිසින්තො අනුරාජා, උපරාජාති භාසිතො;
චතුද්දීපී රාජරාජා, චක්කවත්තීති භාසිතො.

රාජීනී උපරී දෙවී, මහෙසී භූභූජඛිගනා;
ඛත්තියා රාජපදුමී, ඛත්තියානී ව ඛත්තියි;
ඉත්ථාගාරන්තු ඔරොධො, උපරීතිපි වුව්වති.

හජ සෙවායං. හජති. හජනා. සම්හජනා. හත්ති. සම්හත්ති. හත්තා.

යජ දෙවපූජසඛිගතකරණදානධම්මෙසු. දෙවපූජග්ගහණෙන බුද්ධාදිපූජා ගහිතා. සඛිගතකරණං සමොධානකරණං. තථා හි අධිමුත්තත්ථෙරවත්ථුමහි “යදන්ථි සඛිගතං කිඤ්ථි, හවො වා යත්ථ ලබ්හති”ති ගාථායං සඛිගතසද්දෙන සමොධානං වුත්තං. දානං පරිච්චාගො. ධම්මො ක්කානසීලාදි. ඵතෙස්වත්ථෙසු යජධාතු වත්තති. පූජථෙහි බුද්ධං යජති. දෙවතං යජති. දෙවමනුස්සෙහි හගවා යජියති. ඉජ්ජති. සිට්ඨං. යඤ්ඤො. යාගො. ධම්මයාගො. යජමානො සකෙ පුරෙ. සිට්ඨුං, යජිතුං. පුට්ඨයඤ්ඤං යජිත්වාන. සොළසපරික්ඛාරං මහායඤ්ඤං කත්තුකාමො.

මජ්ජ සංසුද්ධියං. මජ්ජති. බාහිරං පරිමජ්ජති. භූමිං සම්මජ්ජති. මජ්ජනං. සම්මජ්ජති.

නිඤ්ජි සුද්ධියං. නිඤ්ජති. පනිඤ්ජති. නිඤ්ජිතුං. පනිඤ්ජිතුං. නිඤ්ජිත්වා. පනිඤ්ජිත්වා. අයං පන පාළි “තතො ත්වං මොග්ගල්ලාන උට්ඨායාසනා උදකෙන අක්ඛිති පනිඤ්ජිත්වා දිසා අනුලොකෙය්‍යාසී”ති.

නිජි අබ්‍යන්තසද්දෙ. නිඤ්ජති.

හජ පාකෙ. තිලානි හජ්ජති. හජ්ජමානා තිලානි ව.

උජු අජ්ජවෙ. අජ්ජවං උජුභාවො. ඔජති. උජු.

සප විස්සග්ගපරිස්සප්පනබ්බුක්කිරණෙසු. සපති. ලොකායං සපන්තං උදකං.

රුප් හඬගෙ. රුපති. රුපා. රොගො. එත්ථ රුපාති බ්බාධි රුපනට්ඨෙන. රොගොති රුපති හඤ්ජති අඬගපච්චඬගානීති රොගො, බ්බාධියෙව, යො “ආතඬකො”තිපි “ආබාධො”තිපි වුවවති.

භුප් කොට්ඨේලෙ. ආවිපුබ්බො අඤ්ඤත්ථෙසු ව. උරගො භුපති. ආභුපති. හික්ඛු පල්ලඬකං ආභුපති, ඌරුබද්ධාසනං බන්ධනීති අත්ථො. මහාසමුද්දො ආභුපති, ආවට්ටනීති අත්ථො. කෙච් පන “ඔසක්කති”ති අත්ථං වදන්ති. “වණ්ණදාන”න්ති ආභුපති, මනසි කරොතීති අත්ථො. මූලානි විභුජනීති මූලවිභුජො, රථො. එත්ථ ව විභුජනීති ඡින්දති. හොගො. හොගී. ආහොගො. ආභුජිත්වා. එත්ථ ව හොගොති භුජයති කුට්ඨං කරියතීති හොගො, අහිසරිරං. හොගීති සප්පො.

රජ් විජ්ඣනෙ. නාගො දන්තෙහි භූමිං රඤ්ජති. ආරඤ්ජති. එත්ථ ව “තථාගතරඤ්ජිතං ඉතිපි”ති තෙත්තිපාළි නිදස්සනං. තස්සත්ථො “ඉදං සික්ඛත්තයසඬගහිතං සාසනබ්බුමවරියං තථාගතගන්ධහත්ථිනො මහාවජිරඤ්ඤාණසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණදන්තෙහි රඤ්ජිතං ආරඤ්ජිතං, තෙභූමකධම්මානං ආරඤ්ජනට්ඨානන්තිපි වුවවති”ති. රඤ්ජිතන්ති හි රඤ්ජති විජ්ඣති එත්ථාති රුඤ්ජිතං, රඤ්ජනට්ඨානං. “ඉදං නෙසං පදක්කන්ත”න්තිආදිමිති විය එතස්ස සද්දස්ස සිද්ධි වෙදිතබ්බා අධිකරණත්ථසම්භවතො.

විජ් හයවලනෙසු. ඊකාරන්තොයං ධාතු, තෙනස්ස සනිග්ගහීතාගමානි රුපානි න සන්ති. වෙජති. වෙගො. ධම්මසංවෙගො. සංවිගො වෙගෙන පලායි. නදිවෙගො. ඌථිවෙගො, වාතවෙගො. එත්ථ ධම්මසංවෙගොති සහොත්තස්ස ඤාණං. “වෙගො, ජවො, රයො”ති ඉමෙ එකත්ථා. දිවාදිගණං පන පත්තස්ස “විජ්ජති සංවිජ්ජති උබ්බිජ්ජති”ති රුපානි භවන්ති ද්විගණිකත්තා.

ලජ්ජ ලජ්ජනෙ. ලජ්ජති. ලජ්ජා. ලජ්ජාති හිරි. යා “විරිළනා”තිපි වුවවති.

වළඪි පරිභොගෙ. වළඤ්ජති.

කුප්ජ අධොමුඛිකරණෙ. කුප්ජති. නිකුප්ජති. උක්කුප්ජති. පටිකුප්ජති. නිකුප්ජිතං වා උක්කුප්ජෙය්‍යා. අඤ්ඤිස්සා පාතියා පටිකුප්ජති. අවකුප්ජො නිපජ්ජහං. තත්ථ කුප්ජති නිකුප්ජතීති ඉමානි “වරති විවරති”ති පදානි විය සමානත්ථානි, අධොමුඛං කරොතීති හි අත්ථො. උක්කුප්ජතීති උපරිමුඛං කරොති. පටිකුප්ජතීති මුඛෙ මුඛං යපෙති.

මුප්ප ඔසිදනෙ. මුප්පති. නිමුප්පති. නිමුග්ගො. උම්මුග්ගො.

ඔපුප් විලිම්පනෙ. ගොමයෙන පථවිං ඔපුඤ්ජති.

ජකාරන්තධාතුරූපානි.

කකාරන්තධාතු

කෙක වින්තායං. ක්කායති, නිජ්ක්කායති, උපනිජ්ක්කායති, උජ්ක්කායති, සජ්ක්කායති. ක්කානං, නිජ්ක්කානං, උපනිජ්ක්කානං, උජ්ක්කායනං, සජ්ක්කායනං. නිජ්ක්කන්ති. උපජ්ක්කා, උපජ්ක්කායො. ක්කායී, අජ්ක්කායකො.

තත්ථ ක්කායනන්ති දුට්ඨං ක්කායනං සොභනමසොභනඤ්ච. තෙසු සොභනං “ක්කායී තපති බ්‍රාහ්මණො. ක්කායාමි අකුතොභයො” තිආදීසු දට්ඨබ්බං. අසොභනං පන “තත්ථ තත්ථ ක්කායන්තො නිසීදි. අධොමුඛො පජ්ක්කායන්තො නිසීදි” තිආදීසු දට්ඨබ්බං. ක්කායීති ආරම්මණුපනිජ්ක්කානෙන වා ලක්ඛණුපනිජ්ක්කානෙන වා ක්කායනසීලො වින්තනසීලො. ක්කායී ක්කානවාති අත්ථො. අජ්ක්කායකොති ඉදං “න දානිමෙ ක්කායන්ති, න දානිමෙ ක්කායන්තීති ඛො වාසෙට්ඨ අජ්ක්කායකා අජ්ක්කායකාත්ථෙව තතියං අක්ඛරං උපනිබ්බන්ත”න්ති එවං පට්ඨකප්පිකකාලෙ ක්කානවිරහිතානං බ්‍රාහ්මණානං ගරභවචනං උජ්ජන්තං, ඉදානි පන තං අජ්ක්කායතීති අජ්ක්කායකො, මන්තෙ පරිවන්තෙතීති ඉමිනා අත්ථෙත පසංසාවචනං කත්වා වොහරන්තීති. අයං පනත්ථො “අධිපුබ්බස්ස ඉ අජ්ක්කායනෙ” ති ධාතුස්ස වසෙන ගහෙතබ්බො. එවං අධිපුබ්බස්ස ඉධාතුස්ස වසෙන ඉමස්ස ධාතුස්ස අත්ථපරිවන්තනං භවති. යං සන්ධාය “අජ්ක්කායකො මන්තධරො” ති වුත්තං.

කෙක දිත්තියං. දීපො ක්කායති, දාරුනි ක්කායන්ති. එත්ථ ක්කායතීති ජලති. ක්කායනජලනසද්දා හි එකත්ථා.

ජජ්ක්ක පරිභාසනතජ්ජනෙසු. ජජ්ක්කති.

උජ්ක්ක උස්සග්ගෙ. උස්සග්ගො ජඩ්ඛනං. උජ්ක්කති. උජ්ක්කිතං.

කකාරන්තධාතුරූපානි.

ඤකාරන්තධාතු

ඤා අවබොධනෙ. “ඤාති, ඤන්ති, ඤාසී. ඤාතු, ඤන්තු. ඤෙය්‍යා, ඤෙය්‍යා” තිආදීනි යථාපාවචනං ගහෙතබ්බානි. ඤාති, ඤාතකො, අඤ්ඤො,

ඤත්තං, ඤත්ති, පඤ්ඤත්ති, විඤ්ඤත්ති, සඤ්ඤත්ති, සඤ්ඤා, සඤ්ඤාණං, පඤ්ඤා, පඤ්ඤාණං, ඤාණං, විඤ්ඤාණං.

තත්ථ ඤාතීති ජානාති. පුන ඤාතීති ඛන්ධු. සො හි “අයං අම්භාක”න්ති ඤාතබ්බට්ඨෙයන ඤාතීති. එවං ඤාතකො. අඤ්ඤොති දිට්ඨධම්මිකාදයො අත්ථෙ න ඤාති න ජානාතීති අඤ්ඤො, අවිද්වා බාලොති අත්ථො. ඤත්තන්ති ජානනභාවො. “යාවදෙව අනත්ථාය, ඤත්තං බාලස්ස ජායතී”ති පාළි නිදස්සනං. සඤ්ඤාණන්ති විභනං. කාරිතෙ “ඤාපෙති සඤ්ඤාපෙති විඤ්ඤාපයතී”ති ආදීති භවන්ති. යස්මා පන “අඤ්ඤාති පටිවිජ්ඣති. අත්තත්ථං වා පරත්ථං වා ඤස්සති. අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමීතින්ද්‍රියං. එකච්චෙ නබ්භඤ්ඤංසු, එකච්චෙ අබ්භඤ්ඤංසු”ති පාළියො දිස්සන්ති, තස්මා ඤාතීති ආදීති ආබ්‍යාතිකපදානි දිට්ඨානියෙව භොන්ති නයවසෙන. තථා හි අඤ්ඤාතීති එත්ථ ආඉති උපසග්ගො, සො පරස්සක්ඛරස්ස සඤ්ඤාගුව්චාරණිච්ඡාය රස්සං කත්වා නිද්දිට්ඨො. ඤාතීති සාසනෙ ආබ්‍යාතිකපදං දිට්ඨං, තස්මායෙව “ඤාති, ඤත්ති. ඤාසී”ති ආදීනා පදමාලාකරණෙන නත්ථෙව දොසො.

ඤා මාරණතොසනනිසානෙසු. මාරණං ජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡෙදකරණං. තොසනං තුට්ඨි. නිසානං තික්ඛතා. ඤත්ති. මනුඤ්ඤං. පඤ්ඤත්ති.

එත්ථ ඤත්තීති මාරෙතීති වා තොසෙතීති වා නිසෙතීති වා අත්ථො. අයඤ්ච ඤත්තිසද්දො “වත්ති එතායාති වාවා”ති එත්ථ වත්තිසද්දො විය ආබ්‍යාතිකපදන්ති දට්ඨබ්බො. තථා ආදත්තෙති එත්ථ විභත්තිභූතස්ස තෙසද්දස්ස විය විභත්තිභූතස්ස තිසද්දස්ස සඤ්ඤාගභාවො ව ධාතුඅත්තස්සරස්ස රස්සත්තඤ්ච. මනුඤ්ඤන්ති මනං ආභූසො ඤෙති තොසෙතීති මනුඤ්ඤං. අයමත්ථො මනසද්දුපපදස්ස ආපුබ්බස්සිමස්ස ඤාධාතුස්ස වසෙන දට්ඨබ්බො. පඤ්ඤත්තීති නානප්පකාරතො පවත්තිනිවාරණෙන අකුසලානං ධම්මානං ඤත්ති මාරණං පඤ්ඤත්ති. අථ වා ධම්මං සුණන්තානං ධම්මදෙසනාය විත්තෙ අනෙකච්චෙධන සොමනස්සුප්පාදනං. අතිබ්බිණ්ණුද්ධීනං අනෙකච්චෙධන ඤාණතිබ්බිණ්ණකරණඤ්ච පඤ්ඤත්ති නාම, තථා සොතුනං විත්තතොසනෙන විත්තනිසානෙන ව පඤ්ඤාපනං පඤ්ඤත්තීති දට්ඨබ්බං.

ඉති භූවාදිගණෙ වචග්ගන්තධාතුරූපානි

සමත්තානි.

චකාරන්තධාතු

ඉදානි චවග්ගන්තධාතුරූපානි වුච්චන්තෙ —

සොටු ගබ්බෙ. ගබ්බං දබ්බනං. සොටති.

යොටු සම්බන්ධෙ. යොටති.

මෙටු මීලෙටු උම්මාදෙ. මෙටති. මීලෙටති.

කට වස්සාවරණෙසු. කටති.

සට පරිභාසනෙ. සටති.

ලට බාලො ව. පුබ්බාපෙක්ඛාය චකාරො. ලටති. ලාටො.

සට රූජාවිසරණගත්ථාවසානෙසු. රූජා පිළා. විසරණං විජ්චරණං. ගත්ථාවසානං ගතියා අවසානං ඔසානං අභාවකරණං, නිසිදනන්ති වුත්තං හොති. සටති. සාටො වුච්චති සාටකො.

වට වෙධනෙ. වටති. වටො. වාටො.

බ්බට උත්තාසනෙ. බෙටති, ආබෙටකො, බෙටො, උක්ඛෙටිතො, සමුක්ඛෙටිතො.

සිට අනාදරෙ. සෙටති.

ජට සට සඬ්ඝාතෙ. ජටති. ජටා, ජටිලො, ජටී. අන්තොජටා බහිජටා, ජටාය ජටිතා පජා. කාරිතෙ “සො ඉමං විජටයෙ ජටං. අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ විජටෙති නාමා”ති පයොගො.

හට හත්තියං. හටති. හටො. වෙනනං හටකො යථා.

තට උස්සයෙ. උස්සයො ආරොහො උබ්බෙධො. තටති. තටො, ගිරිතටො, නදීතටො, තටී, තටං.

බට කංසෙ. බටති. බටො.

නට නතියං. නටති. නටො, නාටකං.

පිට සද්දසඬ්ඝාටෙසු. පෙට්ති. පෙටකො, පිටකං. පිටකසද්දො “මා පිටකසම්පදානෙනා” තිආදීසු පරියත්තියං දිස්සති. “අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍යා කුදාලපිටකං ආදායා” තිආදීසු යස්මිං කිස්මිඤ්චි භාජනෙ.

හට දිත්තියං. හට්ති. හාටකං, හටකං. යං ජාතරූපං හටකන්ති වුච්චති.

සට අවයවෙ. සට්ති.

ලුට විලොඨනෙ. ලොට්ති.

විට පෙසනෙ. වෙට්ති. වෙටකො.

විට සද්දෙ. වෙට්ති. වෙටකො.

අට පට ඉට කිට කට ගතියං. අට්ති. පට්ති. ඵට්ති. කෙට්ති. කට්ති. පටො ඉච්චෙව නාමිකපදං දිට්ඨං. පට්ති ජිණ්ණභාවං ගච්ඡතීති පටො. පටොති වත්ථං. වත්ථස්ස හි අනෙකානි නාමානි –

පටො වොලො සාටකො ච, වාසො වසනමංසුකං;
දුස්සමච්ඡාදනං වත්ථං, වෙලං වසති අම්බරං.

මුට පමද්දනෙ. මොට්ති.

වුට අප්පිභාවෙ. වොට්ති.

වටි විභාජනෙ. වට්ති. වණ්ටො.

රූටි ලුටි ඵෙය්‍ය. රුණ්ට්ති. ලුණ්ට්ති. රුණ්ටකො. ලුණ්ටකො.

ඵුට විසරණෙ ඵොට්ති. ඵොටො.

වෙට වෙටායං. වෙට්ති. වෙටකො.

සුට පරිවත්තනෙ. සොට්ති.

රූට ලුට පටිසානෙ. රොට්ති. ලොට්ති.

සට චෙතායං. සට්ති. සටො. සටො වුච්චති කුම්භො. ඉමානි තද්භිධානානි –

සටො කුම්භො සටි කුම්භී, තුණ්ඩිකිරො තු උක්ඛලී;
මහන්තභාජනං වාටි, අතිබුද්දං කුට්ටං භවෙ;

වට භට පරිභාසනෙ දෙට ව. වටති. භටති. දෙටති.

කුට කොට්ඨේලෙ. කුටති. පටිකුටති.

පුට සංකිලෙසනෙ. පුටති.

වුට පුට කුට ඡෙදනෙ. වුටති. පුටති. කුටති.

ඵුට විකසනෙ. ඵුටති.

මුට අග්ගිසද්දපක්ඛෙපමද්දනෙසු. මුටති.

තුට කලහකම්මති. තුටති.

සුට පටිසානෙ. සුටති. සොටකො.

ටකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

යා ගතිනිවත්තියං. ගතිනිවත්ති උප්පජ්ජමානස්ස ගමනස්සුපච්ඡෙදො. යාති, යන්ති. තිටියති. පතිටියාති. අධිටියාති. අධිටියෙති. සණ්ඨාති. සණ්ඨහති. අධිටියහති. උපටියහති. යාතු. තිටියතු. තිටියෙය්‍ය. අටිය, අටියු. අටියා, අටියු, අටියාසි, අටියංසු. යාවස්ස කායො යස්සති. තිටියස්සති. උපස්සති තිටියස්සට. අටියස්සා, අටියස්සංසු. අතිටියස්සා, අතිටියස්සංසු. යාතුං, උපටියාතුං. උපටියහිතුං. අධිටියාතුං. අධිටියහිතුං. යන්වා, අධිටියන්වා. උපටියහිත්වා, අධිටියහිත්වා. යානං, යීති, සණ්ඨීති, අවටියීති. සණ්ඨානං, පටියානං. උපටියාකො, යීතො. පබ්බතටියො භූමටියො. උපටියහං ඉච්චාදීති.

තත්ථ යානසද්දො ඉස්සරියධීතිබ්‍රහ්මකාරණෙසු දිස්සති. “කිං පනායස්මා දෙවානම්න්දො කම්මං කත්වා ඉමං යානං පත්තො”තිආදීසු හි ඉස්සරියෙ දිස්සති. “යානකුසලො හොති අක්ඛණවෙධි”තිආදීසු ධීතියං. “යානසොපෙනං තථාගතං පටිභාතී”තිආදීසු බණෙ. “යානඤ්ච යානසො ඤත්වා අටියානඤ්ච අටියානසො”තිආදීසු කාරණෙ. කාරණඤ්චි යස්මා තත්ථ ඵලං තිටියති තදායත්තවුත්තිභාවෙන, තස්මා යානන්ති වුච්චති.

ඉස්සරියෙ ධීතියඤ්ච, බ්‍රහ්මමිථි ව කාරණෙ;
චතුස්චත්තෙසු ඵතෙසු, යානසද්දො පවත්තතීති.

යෙ සද්දසඬිකානෙසු. යීයති.

යෙ වෙයනෙ. යායති.

පය වියත්තියං වාචායං. ධම්මං පයති. පායො, නක්ඛත්තපායකො, සො
හොරපායකං පුච්ඡි. සබ්බපායී භවිස්සති. පයීතුං, පයීතවෙ, පයීත්වා, පයීත්වාන,
පයීතුන, පයීය, පයීයාන.

ඵවංවිධං තුංපච්චයන්තාදිවිභාගං සබ්බත්ථ යථාරහං වත්තුකාමාපි ගන්ථ
විත්ථාරහයෙන න වදාම. අවුත්තොපි ඊදිසො විභාගො නයානුසාරෙන
යථාසම්භවං සබ්බත්ථ යොජෙතබ්බො. යත්ථ පන පාළිනිදස්සනාදිවිසෙසො
ඉච්ඡිතබ්බො හොති, තත්ථෙවෙනං දස්සෙස්සාම.

වය පුලියෙ. වයති. වයරො. වයරොති පුලසනසරීරස්මිං වත්තබ්බවචනං.
තථා හි විනයට්ඨකථායං “වයරොති පුලො, පුලො ච සනසරීරො වායං භික්ඛුති
චුත්තං හොති”ති චුත්තං.

මය නිවාසෙ. මයති. මයො.

කය කිච්ඡජීවනෙ. කයති. කයො.

රය පරිභාසනෙ. රයති.

සාය බලක්කාරෙ. බලක්කාරො නාම අත්තනො බලෙන යථාජ්ඣාසයං
දබ්බලස්ස අභිභවනං. සායති. සායො.

උය රුය ලුය උපසානෙ. ඔයති. රොයති. ලොයති.

පිය හිංසාසංකිලෙසෙසු. පෙයති. පියරො.

සය කෙතවෙ ව. පුබ්බත්ථෙසු වකාරො. සයති. සයො සයොති කෙරාට්ඨකො
චුච්චති.

සුය ගතිපට්ඨානෙ. ගමනපට්ඨනනං ගතිපට්ඨානො. සොයති.

කුයී ලුයී ආලස්සියෙ ව. වකාරො පුබ්බත්ථෙ ව. කුණ්ඨති. කුණ්ඨො.
ලුණ්ඨති. ලුණ්ඨො.

සුයී සොසනෙ. සුණ්ඨති.

රුධී ලුධී අධී ගතියං. රුණ්ඨති. ලුණ්ඨති. අණ්ඨති.

වෙය වෙයනෙ. වෙයති, නිබ්බෙයති. වෙයනං, නිබ්බෙයනං.

වධී එකවරියායං. වණ්ඨති.

මය කුධී සොකෙ. මයති. කුණ්ඨති.

එය හෙය විබාධායං. එයති. හෙයති. විහෙයති. විහෙයනං.

ලුඨ පටිසානෙ. ලොඨති.

පය විබ්‍යානෙ. පයති.

ලුඨ සංකිලෙසෙ. ලොඨති.

යකාරන්තධාතුරූපානි.

ඩකාරන්තධාතු

ඩි විභායසගතියං ගමනමත්තෙ ව. ඩෙති, ඩයති. ඩෙමානො. උච්චෙ සකුණ ඩෙමාන. යෙ මං පුරෙ පච්චුඬිඩෙන්ති.

ඩි ඛිපනුඬිඬනෙසු. ඩෙති. උඬිඩෙති.

ඉතො ඛහිද්ධා පාසණ්ඨා, දිට්ඨිසු පසිදන්ති තෙ;
න තෙසං ධම්මං රොචෙමී, න තෙ ධම්මස්ස කොවිදා.

එත්ථ ව පාසණ්ඨාති පාසං ඩෙන්තීති පාසණ්ඨා, සත්තානං විත්තෙසු දිට්ඨිපාසං ඛිපන්තීති අත්ථො. අථ වා තණ්හාපාසං දිට්ඨිපාසඤ්ච ඩෙන්ති උඬිඩෙන්තීති පාසණ්ඨා.

මුඬි කණ්ඨනෙ. මුණ්ඨති. කුමාරං මුණ්ඨිංසු. මුණ්ඨො.

චුඬිඬ හාවකරණෙ. චුඬිඬති.

අඬිඬ අභියොගෙ. අඬිඬති.

ගඬි වදනෙකදෙසෙ. ගණ්ඨති. ගණ්ඨො.

හුඬි පිඬි සඬිසානෙ. හුණ්ඨති. පිණ්ඨති. පිණ්ඨො.

හිඩි ගතියං. හිණ්ඩති, ආහිණ්ඩති.

කුඩි දාහෙ. කුණ්ඩති. කුණ්ඩො.

වඩි මඩි වෙයනෙ. වණ්ඩති. මණ්ඩති. මණ්ඩලං.

හඩි පරිභාසනෙ. හණ්ඩති. හණ්ඩනං. හණ්ඩො.

මඩි මජ්ජනෙ. මණ්ඩති. මණ්ඩනං.

තුඩි තොළනෙ. තුණ්ඩති. තුණ්ඩො. තුණ්ඩොනාදාය ගච්ඡෙය්‍ය.

භුඩි භරණෙ. භුණ්ඩති.

වඩි කොපෙ. වණ්ඩති. වණ්ඩො. වණ්ඩාලො, වණ්ඩික්කං.

සඩි රුජායං. සණ්ඩති. සණ්ඩො.

තඩි තාළනෙ. තණ්ඩති. විතණ්ඩා.

පඩි ගතියං. පණ්ඩති. පණ්ඩා, පණ්ඩිතො. එත්ථ පණ්ඩාති පඤ්ඤා. සා හි සුබ්බමෙසුපි අත්ථෙසු පණ්ඩති ගච්ඡති දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිකම්පි ආකාරං ජානාතීති “පණ්ඩා”ති වුච්චති. පණ්ඩිතොති පණ්ඩාය ඉතො ගතො පවත්තොති පණ්ඩිතො. අථ වා සඤ්ජාතා පණ්ඩා එතස්සාති පණ්ඩිතො. පණ්ඩති ඤාණගතියා ගච්ඡතීතිපි පණ්ඩිතො. තථා හි අට්ඨකථායං වුත්තං “පණ්ඩන්තීති පණ්ඩිතා. සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකත්ථෙසු ඤාණගතියා ගච්ඡන්තීති අත්ථො”ති.

ගඩි මදෙ. ගණ්ඩති.

බඩි මන්ථෙ. බණ්ඩති. බණ්ඩිතො, බණ්ඩො.

ලඩි ජීවිහාමථනෙ. ලණ්ඩති. ලණ්ඩො.

ඩකාරන්තධාතුරූපාති.

ඩකාරන්තධාතු

වඩ්ඪ වඩ්ඪනෙ. වඩ්ඪති. සිරිවඩ්ඪිකො, ධනවඩ්ඪිකො, වඩ්ඪිතො, වුඩ්ඪො. එත්ථ ව ඩකාරස්ස බකාරො, අකාරස්ස වුකාරො.

කඩ්ඪ ආකඩ්ඪනෙ. කඩ්ඪති, ආකඩ්ඪති, නිකඩ්ඪති. අකාමා පරිකඩ්ඪන්ති, උලුකඤ්ඤෙව වායසා.

ඉමානි ස්කාරන්තධාතුරූපානි.

ණකාරන්තධාතු

අණ රණ වණ හණ මණ කණ සද්දෙ. අණති. අණකො බ්‍රාහ්මණො. රණති. රණං. වණති. වාණකො. හණති. භාණකො. මණති. මණ්ණකො. කණති. කාණො. තත්ථ බ්‍රාහ්මණොති බ්‍රහ්මං අණතීති බ්‍රාහ්මණො, මන්තෙ සප්ඤ්ඤායතීති අත්ථො. අක්ඛරවිත්තකා පන “බ්‍රහ්මුනො අපච්චං බ්‍රාහ්මණො”ති වදන්ති. අරියා පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණොති.

බ්‍රාහ්මණො සොත්තියො විජ්ජො, භොවාදී බ්‍රහ්මඛන්ධු ව;
බ්‍රහ්මසූත්‍ර ද්විජො බ්‍රහ්මා, කමලාසනසූත්‍ර ව;

රණසද්දො “සරණා ධම්මා අරණා ධම්මා”තිආදීසු කිලෙසෙසු වත්තති. කිලෙසා හි රණන්ති කන්දන්ති එතෙහීති රණොති වුවවන්ති.

“ධනුග්ගහො අසද්දො, රාජපුත්තො මහබ්බලො;
සබ්බාමිත්තෙ රණං කත්වා, සංයමං අප්ඤ්ඤාපාගමි”ති

එත්ථ යුද්ධෙ වත්තති. රණං කත්වාති හි යුද්ධං කත්වාති අත්ථො. “තිණඤ්ච කට්ඨඤ්ච රණං කරොන්තා, ධාවිංසු තෙ අට්ඨදිසා සමන්තතො”ති එත්ථ චුණ්ණච්චුණ්ණකරණෙ වත්තති. රණං කරොන්තාති හි චුණ්ණච්චුණ්ණං කරොන්තාති අත්ථො. එවං අත්ථවිවරණමිපි සද්දසම්බාතමත්ථං අන්තොයෙව කත්වා අධිප්පායත්ථවසෙන කතං, න ධාතුනානත්ථවසෙනාති දට්ඨබ්බං. අථ වා ධාතුනමත්ථාතිසයයොගොපි හවති, තෙන එවං අත්ථවිවරණං කතන්තිපි දට්ඨබ්බං.

හණ හණනෙ. පරිත්තං හණති, වචනං හණති. දීඝභාණකො, පියභාණි, භාණවාරො. එත්ථ භාණවාරොති –

“අට්ඨක්ඛරා එකපදං, එකා ගාථා චතුප්පදං;
ගාථා චෙකාමතො ගන්ථො, ගන්ථො බාත්තිංසතක්ඛරො;

බාත්තිංසක්ඛරගන්ථානං, පඤ්ඤාසං ද්විසතං පන;
භාණවාරො මතො එකො, ස්වට්ඨක්ඛරසහස්සකො”ති.

එවං අට්ඨක්ඛරසහස්සපරිමාණො පායො වුච්චති.

ඔණං අපනයනෙ. ඔණති.

සොණ වණ්ණගතීසු. සොණති, සොණො.

සොණ සිලොණ සඨසානෙ. සොණති. සිලොණති.

සිණි සුණි සණි ගහණෙ. සිණ්ණති. සුණ්ණති. සණ්ණති.

සුණ සුණ්ණ ගමනෙ. සොණති. සුණ්ණති.

පණ ඛාවහාරෙ, උත්තියඤ්ච. පණති වාණිජො, වොහාරං කරොති ඉච්චත්ථො. සද්ධො බුද්ධං පණති, ථොමයති ඉච්චත්ථො, ආපණං, සාපණො ගාමො.

ගණ රණ ගතියං. ගණති. රණති.

චණ සණ දානෙ. චණති. සණති.

එණ ගතියං. එණති. එණං.

වෙණු ඤාණචිත්තානිසාමනෙසු. වෙණති.

පිණ පිණනෙ. පිණනං පරිපුණ්ණතා. පිණති. පිණො දිවා න භුඤ්ජති, පිණොරක්ඛංසබාහු.

මිණ හිංසායං. මිණති.

දුණ ගතියඤ්ච. හිංසාපෙක්ඛකො චකාරො. දුණති.

සණ අඛ්‍යාත්තසද්දෙ. සණති. සණතෙව බ්‍රහ්මාරඤ්ඤං. සණතෙවාති නදති විය.

තුණ කොට්ඨේලෙ. තොණති.

පුණ නිපුණෙ. පුණති, නිපුණති. නිපුණධම්මො. එත්ථ ච නිපුණසණ්භසුබ්‍රමසද්දා වෙච්චනසද්දා කුසලජෙකදක්ඛසද්දා වියාති දට්ඨබ්බං.

මුණ පට්ඨඤ්ඤාණෙ. මුණති.

කුණ සද්දොපකරණෙ. කොණති.

වුණ ජෙදනෙ. වොණති.

මණ වාගෙ. වෙරං මණතීති වෙරමණි.

ඵණ විකිරණෙ විධුනනෙ ව. ඵුණති. අභිගාරකාසුං අපරෙ ඵුණන්ති.

ඉමානි ණකාරන්තධාතුරූපානි.

ඉති භූවාදිගණෙ ටවග්ගන්තධාතුරූපානි

සමත්තානි.

තකාරන්තධාතු

අට තවග්ගන්තධාතුරූපානි වුවුවන්තෙ -

තෙ පාලනෙ. පාලනං රක්ඛණං. තායති. තාණං, ගොත්තං, නක්ඛත්තං. අසස්ස තාතා. කිව්ජෙනාධිගතා භොගා, තෙ තාතො විධම් ධමං. තත්ථ ගොත්තන්ති ගං තායතීති ගොත්තං. “ගොතමො කස්සපො”ති හි ආදිනා පවත්තමානං ගං වචනං බුද්ධිඤ්ච තායති එකංසිකවිසයතාය රක්ඛතීති ගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙපන විනා න වත්තති, තථා අභිධානං අභිධෙය්‍යභූතෙන, තස්මා සො ගොත්තසඬ්ඛාතො අත්ථො තානි තායති රක්ඛතීති වුවුවති. කො පන සොති? අඤ්ඤකුලපරම්පරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසම්මුදිතං තංකුලපරියාපන්නසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපං.

නක්ඛත්තන්ති විසමගතියා අගන්ත්වා අත්තනො වීථියාව ගමනෙන නක්ඛනං ගමනං තායති රක්ඛතීති නක්ඛත්තං, තං පන අස්සයුජාදිවසෙන සත්තවිසතිවිධං භොති. තථා හි අස්සයුජො භරණි කත්තිකා රොහණි මිගසිරො අද්දා පුනඛ්බසු ඵස්සො අස්සලිසො මාසො පුඛ්බඵග්ගුණි උත්තරඵග්ගුණි භත්ථො විත්තං ස්වාති විසාඛා අනුරාධා ජෙට්ඨා මූලං පුඛ්බාසල්භං උත්තරාසල්භං සාවණං ධනසිට්ඨා සතභිසත්තං පුඛ්බහද්දපදං උත්තරහද්දපදං රෙවතී වාති සත්තවිසති නක්ඛත්තානි. තානි පන අත්තනො ගමනට්ඨානං ඊසකම්පි න විජහන්ති කිඤ්චි සිසං කිඤ්චි දන්ධං, කදාවි සිසං, කදාවි දන්ධං, එත්තො ඉතො වාති එවං විසමගතියා අගන්ත්වා යන්නවක්කෙ පටිපාටියා යොජිතානි විය සමජ්ජමාණගතියා අත්තනො වීථියාව ගවිජන්තානි මණ්ඩලාකාරෙන සිනෙරුං පරිවත්තන්ති. එවං ඉමානි නක්ඛනං ගමනං තායන්ති රක්ඛත්තීති නක්ඛත්තානීති වුවුවන්ති. පොරාණා පන බරධාතුවසෙන

“නක්ඛරන්ති න නස්සන්තිති නක්ඛන්තානී”ති ආවොචු, “නක්ඛන්තං ජොති රික්ඛං තං” ඉව්චෙනානි නක්ඛන්තතාරකානං නාමානි. “උඵ තාරා තාරකා”ති ඉමානි පන සබ්බාසම්පි තාරකානං සාධාරණනාමානි. ඔසධීති පන තාරකාවිසෙසස්ස නාමං.

විති සඤ්ඤාණං. සඤ්ඤාණං විහනං ලක්ඛණකරණං. වෙනති. විහනං කරොතීති අත්ථො. ඊකාරන්තවසෙන චුත්තත්තා අස්මා ධාතුතො සක්ඛි සඬකායන්ති ධාතුතො විය නිග්ගහීතාගමො න හොති. එස නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු.

පන ගතියං. පතති. පපතති පපානං, පපතෙය්‍යහං. පාපත්තං නිරයං භුසං. අහංසද්දෙන යොජෙතබ්බං, පාපත්තං පපතිතොස්මීති අත්ථො. පාපත්ථ නිරයං භුසං, සොකුමාරොති යොජෙතබ්බං, පාපත්ථ පපතිතොති අත්ථො. පරොක්ඛාපදඤ්චිඵතං ද්වයං. “පාවදං පාවදා”තිආදීසු විය උපසග්ගපදස්ස දීසහාවො, තතො අංසද්දස්ස ත්තංආදෙසො, අසද්දස්ස ච ත්ථාදෙසො භවති. අවින්තෙය්‍යො හි පාළිනයො.

අත සාතච්චගමනෙ. සාතච්චගමනං නිරන්තරගමනං. අතති. යස්මා පන අතධාතු සාතච්චගමනත්ථවාටිකා, තස්මා භවාභවං ධාවන්තො ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණාදිහෙදං අනෙකච්ඡිතං සංසාරදුක්ඛං අතති සතතං ගච්ඡති පාපුණාති අධිගච්ඡතීති අත්තාතිපි නිබ්බන්තමිච්ඡිතබ්බං. අත්ථන්තරවසෙන පන “ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා, අත්තහාවො”ති ච “සුඛදුක්ඛං අදති අනුභවතීති අත්තා”ති ච “අත්තමනොති පීතිසොමනස්සෙන ගහිතමනො”ති ච අත්ථො දට්ඨබ්බො, යත්ථ යත්ථ යථා යථා අත්ථො ලබ්භති, තත්ථ තත්ථ තථා තථා අත්ථස්ස ගහෙතබ්බතොති.

චුත ආසෙවනෙ බරණෙ ච. වොතති.

අති බන්ධනෙ. අන්තති. අන්තං. අන්තියතිබන්ධියති අන්තගුණනාති අන්තං. ඉධ අන්ත සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො චුච්චනෙ “අන්තං අන්තගුණං උදරිය”න්ති එත්ථ ද්වන්තිංසාකාරන්තොගධං කුණපන්තං අන්තං නාම. “කායබන්ධනස්ස අන්තො ජීරති. හරිතන්තං චා”ති එත්ථ අන්තිමමරියාදන්තො අන්තො නාම. “අන්තමීදං භික්ඛවෙ ජීවිකාන”න්ති එත්ථ ලාමකන්තො. “සක්කායො එකො අන්තො”ති එත්ථ කොට්ඨාසන්තො. “එසෙවන්තො දුක්ඛස්ස සප්පච්චයසඬ්ඛයා”ති එත්ථ කොටන්තො. ඉව්චෙවං

—

කුණපන්තං අන්තිමඤ්ච, මරියාදො ච ලාමකං;

කොට්ඨාසො කොට්'මෙ අත්ථො, අන්තසද්දෙන භාසිතා.

කිත නිවාසෙ රොගාපනයනෙ ව. කෙතති. සාකෙතං න ගරං, නිකෙතො, නිකෙතං පාවිසි. ආමොදමානො ගච්ඡති සන්තිකෙතං. තිකිච්ඡති, විකිච්ඡති, විකිච්ඡා, විකිච්ඡකො. තත්ථ සාකෙතන්ති සායං ගහිතවසනට්ඨානත්තා සාකෙතං, යංසද්දලොපො.

යත පතියතනෙ. පතියතනං වායාමකරණං. යතති. යති, යතවා, පයතනං, ආයතනං, ලොකායතං. එත්ථ ආයතනන්ති ආයතනතො ආයතනං, චක්ඛුරුපාදීති. එතානි හි තංද්වාරාරම්මණවිත්තවෙතසිකා ධම්මා සෙන සෙන අනුභවනාදිකිච්චෙන ආයතන්ති උට්ඨහන්ති සටන්ති වායමන්ති එතෙසුති “ආයතනානි”ති වුවුවන්ති. එත්ථ පන නීතනුධාතුනං වසෙනපි ආයතනසද්දත්ථො වත්තබ්බො සියා, සො උත්තරි ආවිභවිස්සති.

ආයතනසද්දො නිවාසට්ඨානෙ ආකරෙ සමොසරණට්ඨානෙ සඤ්ජාතිදෙසෙ කාරණෙ ව. තථා හි “ලොකෙ ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතන”න්තිආදීසු නිවාසට්ඨානෙ ආයතනසද්දො වත්තති. “සුවණ්ණායතනං රජතායතන”න්තිආදීසු ආකරෙ. සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬිගමා”තිආදීසු සමොසරණට්ඨානෙ. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්තිආදීසු සඤ්ජාතිදෙසෙ. “තත්ත තත්තෙව සක්ඛිභබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතන”න්තිආදීසු කාරණෙ වත්තතීති වෙදිතබ්බො. සො ච නානාපවත්තිනිමිත්තවසෙන ගහෙතබ්බො.

නිවාසෙ ආකාරෙ වෙව, ජාතිදෙසෙ ච කාරණෙ;
සමොසරණට්ඨානෙ ච, ආයතනරවො ගතො.

ලොකායතං නාම “සබ්බං උච්ඡිට්ඨං, සබ්බං නුවඡිට්ඨං. සෙතො කාකො, කාලො බකො ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙනා”ති එවමාදිනිරත්ථකකාරණපටිසංයුත්තං තිත්ථියසත්ථං, යං ලොකෙ “විතණ්ඩසත්ථ”න්ති වුවුවති, යඤ්ච සන්ධාය බොධිසත්තො අසම්බුරො විධුරපණ්ඩිතො “න සෙවෙ ලොකායතිකං, නෙතං පඤ්ඤාය වඩ්ඪන”න්ති ආහ. ආයතිං හිතං තෙන ලොකො න යතති න ඊහතීති ලොකායතං, කිත්තං? විතණ්ඩසත්ථං. තඤ්ඤි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤක්‍රියාය විත්තම්පි න උප්පාදෙන්ති. අඤ්ඤත්ථාපි හි එවං වුත්තං “ලොකායතසිප්පන්ති ‘කාකො සෙතො, අට්ඨිතං සෙතත්තා, බලාකා රත්තා, ලොහිතස්ස රත්තත්තා’ති එවමාදිනායප්පවත්තං පරලොකනිබ්බානානං පටිසෙධකං විතණ්ඩසත්ථසිප්ප”න්ති.

යුත ජුත භාසනෙ. භාසනං උදිරණං. යොතති. ජොතති.

ජුතදිත්තියං. ජොතති, විජ්ජොතති. ජුති, ජොති. කාරිතෙ “ජොතෙති, ජොතයිත්වාන සද්ධම්ම”න්ති පයොගා. එත්ථ ච ජුතීති ආලොකො සිරි වා. ජොතීති පතාපො. අථ වා ජොතීති වන්දාදීති. වුත්තම්පි වෙත සිරිමාවිමාන වත්ථුඅට්ඨකථායං “ජොතීති වන්දිමසුරියනක්ඛන්තතාරකානං සාධාරණනාම”න්ති. අථ වා “ජොති ජොතිපරායණො”ති වචනතො යො කොචි ජොතති ඛන්තියකුලාදීසු ජාතත්තා ච රූපසොභායුත්තත්තා ච, සො “ජොතී”ති වුවචති.

සිත වණ්ණො. සිතධාතු සෙතවණ්ණො වත්තති. කිඤ්චාපෙත්ථ වණ්ණසාමඤ්ඤං වුත්තං, තථාපි ඉධ නිලපිතාදීසු සෙතවණ්ණොයෙව ගහෙතඛිබ්බො පයොගදස්සනවසෙන. සෙතති. සෙතං වත්ථං. වාවචලිඬිගත්තා පන සෙතසද්දො තිලිඬිගො ගහෙතඛිබ්බො.

සෙතං සිතං සුචි සුක්කං, පණ්ඩරං ධවලම්පි ව;
අකණ්භං ගොරමොදානං, සෙතනාමානි භොන්ති හි.

චතු වත්තනෙ. වත්තති, පචත්තති, සංචත්තති, අනුචත්තති, පරිචත්තති. පචත්තං.

කිලොත අද්දභාවෙ. අද්දභාවො තිත්තභාවො. කිලොතති, පකිලොතති, තෙමෙතීති අත්ථො. කාරිතෙ පකිලොතෙති, පකිලොතයති. උණ්හොදකස්මිං පකිලොතයිත්වා, තෙමෙත්වාති අත්ථො.

චත යාවනෙ. චතති.

කිත ඤාණෙ. කෙතති. කෙතනං, කෙතකො, සඬිකෙතො.

කති සුත්තජනනෙ. සුත්තං කන්තති.

කති ඡෙදනෙ. මංසං කන්තති, විකන්තති, අයොකන්තො. සල්ලකන්තො මභාවිරො. මා නො අප්ප විකන්තිංසු, රඤ්ඤො සුදා මභානසෙ.

චතී හිංසාගන්ධෙසු. ඊකාරන්තත්තා ඉමස්මා නිග්ගහීතාගමො න භොති. චතති.

තකාරන්තධාතුරූපානි.

ඵකාරන්තධාතු

ථා ගතිනිවත්තියං. ථාති. අවත්ථා, වචත්ථානං, වචත්ථීතං, වනථො. “ඡෙත්වා වනං වනථඤ්චා”ති එත්ථ හි මහන්තා රුක්ඛා වනං නාම, බුද්දකා පන තස්මිං වනෙ යිතත්තා වනථො නාම වුච්චන්ති.

පු පුතියං. ථවති, අහිත්ථවති. ථවනා, අහිත්ථවනා, පුති, අහිත්පුති.

යදි හි රුපිනී සියා, පඤ්ඤා මෙ වසුමතී න සමෙයා;
අනොමදස්සිස්ස භගවතො, ඵලමෙතං ඤාණථවනාය.

තෙහි පුතිප්පසත්ථො සො, යෙනිදං ථවිතං ඤාණං, බුද්ධසෙට්ඨො ව ථොමිතො. තත්ථ ථවනාති පසංසනා. පසංසාය හි අනෙකානි නාමානි.

ථවනා ව පසංසා ව, සිලාසා වණ්ණනා පුති;
පනුති ථොමනා වණ්ණො, කත්ථනා ගුණකිත්තනං;

මෙ සද්දසඬ්ඝානෙසු. ථියති, පතිත්ථියති. ථී. අත්‍රිමා පාළියො – අභිසජ්ජති කුප්පති ඛ්‍යාපජ්ජති පතිත්ථියති, කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාතුකරොති. ථියො නං පරිභාසිංසුති. තත්ථ “ථියති පතිත්ථියති”තිමානි ඵකාරස්සියාදෙසවසෙන සම්භූතානි. ථියති සඬ්ඝාතං ගච්ඡති ගබ්භො එතිස්සාති ථී. ආවරියා පන ඉත්ථීසද්දස්සෙව ඵචං නිබ්බවනං වදන්ති, න ථීසද්දස්ස.

ගබ්භො ථියති එතිස්සා, ඉති ථී ඉති නො රුචි;
ගබ්භො ථියති එතිස්සා, ඉති ඉත්ථීති ආවරියා.

තෙසං සුදුක්කරොවාදෙ, “ඉත්ථී”ති පදසම්භවො;
අයං විනිව්ඡයො පත්තො, නිව්ඡයං භො සුණාථ මෙ.

ථීසද්දෙන සමානත්ථො, ඉත්ථීසද්දො යතො තතො;
ථීසද්දෙ ලබ්භමානත්ථං, ඉත්ථීසද්දමිහි රොපිය.

අප්පානං බහුතා ඤායෙ, ගහිතෙ සති යුජ්ජති;
තථා හි “ද්වෙ දුච්චෙ, තණ්හා, තසිණා”ති නිදස්සනං.

අථ වා පන “ඉත්ථී”ති-ඉදං වණ්ණාගමාදිතො;
නිරුත්තිලක්ඛණෙනාපි, සිජ්ඣතිති පකාසයෙ.

ඉච්ඡතිති නරෙ ඉත්ථී, ඉච්ඡාපෙතිති වා පන;

ඉදං නිබ්බවනඤ්චාපි ඤෙය්‍යං නිබ්බවනත්ථිනා.

අත්‍රිමානි ඉත්ථිනමභිධානානි -

ඉත්ථි ථි වනිතා නාරී, අබ්ලා භීරු සුන්දරී;
කන්තා සිමනිතී මාතු-ගාමො පියා ව කාමිනී.

රමණී පමදා දයිතා, ලලනා මහිලා'ඬිගනා;
තාසංයෙව ව නාමානි, අවත්ථාතො ඉමානිපි.

ගොරී ව දාරිකා කඤ්ඤා, කුමාරී ව කුමාරිකා;
යුවතී තරුණී මාණ-විකා ථෙරී මහල්ලිකා.

තථා හි අට්ඨවස්සිකා ගොරීතිපි දාරිකාතිපි වුවවති. දසවස්සිකා කඤ්ඤාති වුවවති. අනිබ්බද්ධා වා යොබ්බනිත්ථි කඤ්ඤාති වුවවති. ද්වාදසවස්සිකා කුමාරීතිපි වුවවති කුමාරිකාතිපි. අථො ජරං අප්පත්තා යුවතීතිපි තරුණීතිපි මාණවිකාතිපි වුවවති. ජරං පත්තා පන ථෙරීතිපි මහල්ලිකාතිපි වුවවති. පුරිසෙසුපි අයං නයො යථාරහං වෙදිතබ්බො.

කිඤ්චාපෙත්ථ එවං නියමො වුත්තො, තථාපි කත්ථවි අනියමවසෙනපි වොහාරො පවත්තති. තථා හි “රාජා කුමාරමාදාය, රාජපුත්තී ව දාරික”න්ති ව “අච්ඡා කණ්භාජිනං කඤ්ඤ”න්ති ව ඉමාසං ද්විත්තං පාළිනං වසෙන යා ඉත්ථි දාරිකාසද්දෙන වත්තබ්බො, සා කඤ්ඤාසද්දෙනපි වත්තබ්බො ජාතා. යාපි ව කඤ්ඤාසද්දෙන වත්තබ්බො, සාපි දාරිකාසද්දෙන වත්තබ්බො ජාතා. තථා “රාජා කුමාරමාදාය, රාජපුත්තී ව දාරික”න්ති ව “කුමාරියෙ උපසෙනියෙ, නිච්චං නිගළමණ්ඩිතෙ”ති ව ඉමාසං පන පාළිනං වසෙන යා ඉත්ථි දාරිකාසද්දෙන වත්තබ්බො, සා කුමාරිකාසද්දෙනපි වත්තබ්බො ජාතා. යා ව පන කුමාරීසද්දෙන වත්තබ්බො, සාපි දාරිකාසද්දෙන වත්තබ්බො ජාතා. අපිචෙත්ථ “රාජකඤ්ඤා රුවා නාමා”ති ව “තතො මද්දිමිපි ත්භාපෙසුං, සිව්කඤ්ඤා සමාගතා”ති ව ඉමාසං ද්විත්තං පාළිනං දස්සනතො යා අනිබ්බද්ධා වා හොතු නිබ්බද්ධා වා, යාව ජරං න පාපුණාති, තාව සා කඤ්ඤායෙව නාමාතිපි වෙදිතබ්බං.

කෙචෙත්ථ වදෙය්‍යුං - යං තුම්හෙහි “අට්ඨවස්සිකා ගොරීතිපි දාරිකාතිපි වුවවති”ති වුත්තං, එතස්මිං පන වචනෙ “යදාහං දාරකො හොමි, ජාතියා අට්ඨවස්සිකො”ති වචනතො අට්ඨවස්සො දාරකො හොතු, “තත්ථද්දසකුමාරං සො, රමමානං සකෙ පුරෙ”ති පාළියං පන පුත්තදාරෙහි සංවද්ධො වෙස්සන්තරමභාරාජා කථං “කුමාරො”ති වත්තුං යුජ්ජිස්සති ද්වාදසවස්සාතික්කන්තත්තා? යුජ්ජතෙව හගවතො ඉච්ඡාවසෙන. හගවා හි

ධම්මස්සරත්තා වොහාරකුසලතාය ව යං යං වෙනෙය්‍යජනානුරූපං දෙසනං දෙසෙතුං ඉච්ඡති, තං තං දෙසෙති එව, තස්මා භගවතා තස්ස මාතාපිතුනං අත්ථිතං සන්ධාය කුමාරපරිභාරෙන වද්ධිතත්තඤ්ච එවං දෙසනා කතා. තථා හි ආයස්මා කුමාරකස්සපො කුමාරපරිභාරෙන වද්ධිතත්තා මහල්ලකොපි සමානො කුමාරකස්සපොත්ථෙව වොහරියති. “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”ති එත්ථ පන සිරස්මිං පලිතෙසු ජාතෙසුපි ආයස්මත්තං ආනන්දං ආයස්මා මහාකස්සපො තස්මිං ථෙරෙ අධිමත්තවිස්සාසො හුත්වා කොමාරවාදෙන ඔවදන්තො කුමාරකොති අවොවාති ගහෙනබ්බං. උදානට්ඨකථායං පන “සත්තා ජාතදිවසතො පට්ඨාය යාව පඤ්චදසවස්සං, තාව කුමාරකා, බාලාති ව චුච්චන්ති, තතො පරං වීසතිවස්සානි යුවානො”ති චුත්තං.

මන්ථ මන්ථ වීලොළනෙ. මන්ථති. මන්ථඤ්ච මධුපිණ්ඩිකඤ්ච ආදාය. අභිමන්ථති දුම්මෙධං වජිරංවම්භමයං මණිං. සිනෙරුං මන්ථං කත්වා.

කුථි පුථි ලුථි හිංසාසංකිලෙසෙසු. කුන්ථති. කුන්ථො, කුන්ථකිපිල්ලිකං. දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං. පුන්ථති. ලුන්ථති.

නාථ යාවනොපතාපිස්සරියාසීසාසු. නාථධාතු යාවනෙ උපතාපෙ ඉස්සරියෙ ආසීසනෙ වාති චතුස්චත්ථෙසු වත්තති. තෙනාහු පොරාණා “නාථතීති නාථො, වෙනෙය්‍යානං හිතසුඛං ආසීසති පත්ථෙති, පරසත්තානගතං වා කිලෙසධ්‍යාසනං උපතාපෙති, “සාධු හික්ඛෙව හික්ඛු කාලෙන කාලං අත්තසම්පත්තිං පච්චෙක්ඛෙය්‍යා”තිආදිනා තං තං හිතපට්පත්තිං යාවතීති අත්ථො, පරමෙන චිත්තිස්සරියෙන සමන්තාගතො සබ්බසත්තෙ වා ගුණෙහි ඊසති අභිභවතීති පරමිස්සරො භගවා ‘නාථො’ති චුච්චන්ති නාථතීති නාථො”ති. සද්දසත්ථවිදු පන තෙසු චතුසු අත්ථෙසු නාථ නාධ ඉති ධාතුද්වයං පඨන්ති. අත්තනොභාසත්තා පන තස්ස “නාථතෙ නාධතෙ”ති රූපානි භවන්ති.

එත්ථ සීයා “යදි යාවනත්ථෙත නාථතීති නාථො, එවං සත්තෙ යො කොචි යාවකො දලිද්දො, සො එව නාථො සීයා. යො පන අයාවකො සමිද්ධො, සො න නාථති න යාවතීති අනාථො සීයා”ති? න, නාථසද්දො හි යාවනත්ථාදීසු පවත්තමානො ලොකසච්ඡෙතවසෙන උත්තමපුරිසෙසු නිරුල්ලො, භගවා ව උත්තමෙසු සාතිසයං උත්තමො, තෙන තං තං හිතපට්පත්තිං යාවතීති නාථසද්දස්සත්ථො චුත්තො. අනාථසද්දො පන ඉත්තරජනෙසු නිරුල්ලො, සො ව බො “න නාථොති අනාථො. තත්ථි නාථො එතස්සාති වා අනාථො”ති දබ්බපට්ඨෙසධවසෙන, න පන “න නාථති න යාවතීති අනාථො”ති ධාතුඅත්ථපට්ඨෙසධවසෙන. යො හි අඤ්ඤස්ස සරණං ගති පතිට්ඨා හොති, සො නාථො, යො ව අඤ්ඤස්ස සරණං ගති පතිට්ඨා න හොති, නාපි අත්තනො

අඤ්ඤා සරණං ගති පතිට්ඨා හොති, සො අනාටොති වුව්වති සඬකෙතවසෙන. තථා හි “සඬකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණං”න්ති වුත්තං. ඉමස්ස පනත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං ඉමස්මිං යානෙ “ලොකනාටො තුවං එකො, සරණං සබ්බපාණීන”න්ති ච “අනාටානං භවං නාටො”ති ච –

“එවාහං චිත්තයිත්වාන, නෙකකොට්ඨසනං ධනං;
නාටානාටානං දත්වාන, හිමවත්තමුපාගමී”න්ති ච

පාළියො නිදස්සනාති භවන්ති. යස්මා පන සාසනෙ ච ලොකෙ ච යාවකො “නාටො”ති න වුව්වති, අයාවකො ච “අනාටො”ති. ලොකස්ස පන සරණං “නාටො”ති වුව්වති. යස්ස සරණං න විජ්ජති, සො “අනාටො”ති වුව්වති, තථා සම්ද්ධො “නාටො”ති වුව්වති, අසම්ද්ධො “අනාටො”ති. තස්මා පඤ්ඤවතා සබ්බෙසු යානෙසු ධාතුඅත්ථමත්තෙන ලොකසමඤ්ඤං අනතිධාවිත්වා යථානුරූපං අත්ථො ගහෙතබ්බො. අයඤ්ච නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

විජු යාවනෙ. චෙට්ති.

සථ සෙඨිල්ලෙ. සථති. සථලො හි පරිබ්බාජො, හියොයා ආකිරතෙ රජං. සිඨිලොතිපි පාළි දිස්සති. තදා ඨිකාරො මුද්ධජො ගහෙතබ්බො.

කථී කොට්ල්ලෙ. කන්ථති.

කන්ථ සිලාසායං. කන්ථති, විකන්ථති. කන්ථනා, විකන්ථනා. තන්ථ කන්ථතීති පසංසති. විකන්ථතීති විරූපං කන්ථති අභූතවත්ථුදීපනතො. එත්ථ ච “බ්බුම්පි සො විකන්ථෙය්‍යා, අඤ්ඤං ජනපදං ගතො”ති ච “ඉධෙකච්චො කන්ථී හොති විකන්ථී, සො කන්ථති ‘අභමස්මි සීලසම්පන්නොති චා වත්තසම්පන්නොති චා විකන්ථතී’ති” ච ආදයො පයොගා.

බ්‍යථ දුක්ඛහයවලනෙසු. බ්‍යථති. භන්තා බ්‍යථිතමානසා. තතො කුමාරාබ්‍යථිතා, සුත්වා ලුද්දස්ස භාසිතං. ඉත්ථෙතං ද්වයං චලඤ්චෙව බ්‍යථඤ්ච.

සුථ කුථ කථ හිංසායං. සොථති. කොථති. කථති.

පථ ගතියං. පථති. පථො. පථොති මග්ගො. සො දුට්ඨො මහාජනෙන පදසා පටිපජ්ජිතබ්බො පකතිමග්ගො ච පණ්ඩිතෙහිනිබ්බානත්ථීකෙහි පටිපජ්ජිතබ්බො පටිපදාසඬිබාතො අරියමග්ගො වාති. තන්ථ පකතිමග්ගො උප්පන්නකිච්චාකිච්චෙහි ජනෙහි පථියති ගච්ඡියතීති පථො, පටිපදා පන අමතමහාපුරං ගන්තුකාමෙහි කුලපුත්තෙහි සද්ධාපාටෙය්‍යං ගහෙත්වා පථියති

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

පටිපජ්ජියතීති පථො. අථ වා පාථෙති කාරකං පුග්ගලං ගමෙති නිබ්බානං සම්පාපෙතීති වා පථො, පටිපදායෙව. මග්ගාහිධානං වූරාදිගණේ මග්ගධාතුකථනට්ඨානෙන කථෙස්සාම.

කථ නිප්පාකෙ. කථති.

මථ විලොථනෙ. මථති.

පොථ පරියායනභාවෙ. පොථති. පොථකො. පොථෙතීති අයං වූරාදිගණෙපි වත්තති. තෙන “සමන්තා අනුපරියෙය්‍යං, නිප්පොථෙන්නා චතුද්දිසා”ති පයොගො දිස්සති.

ගොත්ථ වංසෙ. ගොත්ථති. ගොත්ථුලො, ගොත්ථු.

පුටු විත්ථාරෙ. පොථති. පුථවී.

ථකාරන්තධාතුරූපානි.

දකාරන්තධාතු

දා දානෙ. ආපුබ්බො ගහණේ. සද්ධො දානං දදාති දෙනි, සීලං ආදදාති ආදෙනි. ඉමානි සුද්ධකත්තුපදානි තද්දීපකත්තා. සද්ධො අස්සද්ධං දානං දාපෙති, සීලං ආදාපෙති, සමාදාපෙති. යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තො. ඉමානි කාරිතපදානි හෙතුකත්තුපදානීති ච වුව්චන්ති තද්දීපකත්තා. සද්ධො දානං දීයති, සීලං ආදීයති, සමාදීයති, ඉමානි කම්මපදානි තද්දීපකත්තා. අයඤ්ච දා දානෙති ධාතු සාසනානුරූපසුතිවසෙන දිවාදිගණං පත්වා සුපනක්‍රියං වදන්තො “දායති නිද්දායති නිද්දා”ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයති. දානමවඤ්ඤාඤ්ච වදන්තො “දීයති දානං දාත්ත”න්ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයති. සුද්ධිංවදන්තො “දායති වෙදායති වොදාන”න්ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයති, ඉමස්මිං පන භූවාදිගණේ දානං වදන්තො ආපුබ්බවසෙන ගහණඤ්ච වදන්තො “දදාති දෙනි ආදදාති ආදෙනි දානං ආදාන”න්ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයති. තථා කුච්ඡිතගමනං වදන්තො “දාති සුද්දාති සුද්දො සුද්දී”ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයතීති අයං විසෙසො දට්ඨබ්බො. යථා චෙත්ථ, එවමඤ්ඤත්‍රාපි යථාසම්භවං විසෙසො උපපරික්ඛිතබ්බො නයඤ්ඤුහි.

ඉදානිස්ස නාමපදානි තුමන්තාදීනි බ්‍රුම. “දානං, දෙය්‍යං, දාතබ්බං, බ්‍රහ්මදෙය්‍යං, දින්නං, දායකො, දායිකා, දක්ඛිණා” ඉච්චාදීනි, “දාතුං, පදාතුං,

දාතවෙ, පදාතවෙ, දත්වා, දත්වාන, දදාතුන, දදිත්වා, දදිත්වාන, දදිය, දජ්ජා, දදියාන, ආදාතුං, ආදාය, ආදිය” ඉච්චාදීනි ච යොජෙතබ්බානි.

තත්ථ දානන්ති දාතබ්බං, දදන්ති ඵතෙනාති අත්ථෙ න දෙය්‍යධම්මො දාතවෙනනා ච වුච්චති. කස්මා පන තත්ථ දින්නසද්දොයෙව කට්ඨයති, න දත්තසද්දොති? අකථනෙ කාරණමත්ථි. “දානං දින්න”න්තිආදීසු හි දින්නසද්දට්ඨානෙ දත්තසද්දො න දිස්සති, තස්මා න කට්ඨයති.

ගුණභූතො දත්තසද්දො, න දිට්ඨො ජිනභාසිතෙ;
“මනසා දානං මයා දින්නං”, ඉති දින්නපදං විය.

“දෙවදත්තො යඤ්ඤදත්තො, දත්තො” ඉති ච ආදිකො;
පණ්ණත්තිවචනෙ දිට්ඨො, සමාසබ්‍යාසනො පන.

තස්මා “දෙවදත්තො”න්තිආදීසු “දෙවෙන දින්නො”ති සමාසං කත්වා පණ්ණත්තිවචනත්තා දින්නසද්දස්ස දත්තාදෙසො කාතබ්බො සාසනානුරූපෙන. උපරි හි “දින්නස්ස දත්තො ක්වචි පණ්ණත්තිය”න්ති ලක්ඛණං පස්සිස්සථ. අයමෙව හි සාසනෙ නීති අවිලඬ්ඝනීයා. ඉදං පනෙත්ථ චචත්ථානං –

සක්කටෙ දත්තසද්දොව, දින්නසද්දො න දිස්සති;
බ්‍යාසමිහි දින්නසද්දොව, දත්තසද්දො න පාළියං.

“මනසා දානං මයා දින්නං, දානං දින්නො”න්තිආදීසු;
“ධම්මදින්නා මහාමායා”, ඉච්චාදීසු ච පාළියු.

ඉති බ්‍යාසසමාසානං, වසා ද්වෙධා පචත්තති;
දින්නසද්දොති දීපෙය්‍ය, න සො සක්කටභාසිතෙ.

ගුණභූතො දත්තසද්දො, අසමාසමිහි කෙවලො;
න දිස්සති මුනිමතෙ, දින්නසද්දොව කෙවලො.

තෙනෙව දින්නසද්දස්ස, දත්තාදෙසො කතො මයා;
“දත්තං සිරප්පදාන”න්ති, කවයො පන අබ්‍රවුං.

ඵදිසො පාළියං නත්ථි, නයො තස්මා න සො වරො;
“දත්තො”ති භූරිදත්තස්ස, සඤ්ඤා පණ්ණත්තියං ගතා.

“බ්‍රහ්මදත්තො බුද්ධදත්තො, දත්තො” ඉති හි සාසනෙ;

පණ්ණත්තියං දත්තසද්දො, අසමාසසමාසිකො.

“පරදත්තභොජන”න්ති, එවමාදිසු පාළිසු;
සමාසෙ ගුණභූතොයං, දත්තසද්දො පතිට්ඨිතො.

“මනසා දානං මයා දින්නං, දානං දින්නො”තිආදිසු;
ගුණභූතො දින්නසද්දො, අසමාසමිහි දිස්සති.

“දින්නාදායී ධම්මදින්නා”, ඉච්චෙවමාදිසු පන;
සමාසෙ ගුණපණ්ණත්ති-භාවෙනෙස පදිස්සති.

කොච්ඡි පන සද්දසත්ථවිදු ගරු එවං සද්දරචනමකාසි —

“යස්සඬකුරෙහි ජිමුතම්බුජලොදිතෙහි,
වාතෙරිතෙහි පතිතෙහි සුණෙහි තෙහි.

ජෙනන්තච්චරමසොභථ බ්‍රහ්මදත්තං,
වන්දාමි තං වලදලං වරබොධිරුක්ඛ”න්ති.

එත්ථ ච බ්‍රහ්මදත්තන්ති ඉදං සක්කටභාසානො නයං ගහෙත්වා වුත්තං, න
පාළිකො. පාළිනායඤ්ඤිපත්වා “බ්‍රහ්මදත්තිය”න්ති වා “බ්‍රහ්මදින්න”න්ති වා
“දෙවදත්තිය”න්ති වා “දෙවදින්න”න්ති වා රූපෙන භවිතඛිං. තථා හි
“බොධිසත්තො ච මද්දි ච සම්මොදමානා සක්කදත්තියෙ අස්සමෙ වසිංසු”ති
පාළිනායානුරූපො අට්ඨකථාපාඨො දිස්සති. තස්මා එත්ථෙවං වදාම —

“දත්තසද්දස්ස යානමිහි, “දත්තිය”න්ති රථො ගතො;
දෙවදත්තියපත්තො ච, අස්සමො සක්කදත්තියො”ති.

අයං නීති සාධුකං මනසි කාතඛිං. අනු පන පරිපුණ්ණාපරිපුණ්ණවසෙන
යථාරහං පදක්කමො භවති.

දදාති, දදන්ති. දදාසි, දදාථ. දදාමි, දදාම. දදාතු, දදන්තු. දදාහි, දදාථ. දදාමි,
දදාම, දදාමසෙ. දදෙයා, දදෙ, දජ්ජා. දජ්ජා සජ්ජුරිසො දානං. දදෙයායුං, දජ්ජුං.
පිතා මාතා ච තෙ දජ්ජුං. දදෙයායාසි, දජ්ජාසි, දජ්ජෙසි ඉච්චපි. දජ්ජාසි අභයං මම.
මාතරං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිතො. සීලවන්තෙසු දජ්ජෙසි, දානං
මද්දි යථාරහං. දදෙයායාථ, දජ්ජාථ. දදෙයායාමි, දජ්ජාමි, දදෙයායාම, දජ්ජාම.
දදෙථ, දදෙරං. දදෙථො, දදෙයායාවිහො, දජ්ජාවිහො. දදෙයායං, දජ්ජං. නෙව
දජ්ජං මහොසධං. දදෙයායාමිහෙ, දජ්ජාමිහෙ. අයමස්මාකං ඛන්ති. ගරුනං පන
ඛන්ති අඤ්ඤා භවති. තථා හි —

ගරු “දජ්ජති දජ්ජන්ති”, ඉතිආදිනායෙන තු;
අට්ඨන්තම්පි විහත්තිනං, වසෙනාහු පදක්කමං.

පාළිං උපපරික්ඛිත්වා, තඤ්චෙ යුජ්ජති ගණ්හථ;
න හි සබ්බජ්ජකාරෙන, පාළියො පටිහන්ති නො.

තත්ථ අස්මාකං ඛන්තියා “දජ්ජා දජ්ජ”න්තිආදීනි යාකාරසහිතෙයෙව සත්තමියා පදරූපෙ සිජ්ඣන්ති. “දජ්ජා සජ්ජුරියො දාන”න්ති එත්ථ හි “දජ්ජා ඉදං “දදෙය්‍යා”ති පදරූපං පතිට්ඨපෙත්වා යාකාරෙ පරෙ සරලොපං කත්වා තතො තිණ්ණං බ්‍යඤ්ජනානං සංයොගඤ්ච තීභ්‍රසඤ්ඤාගබ්‍යඤ්ජනෙසු ද්විත්තං සරූපානමෙකස්ස ලොපඤ්ච දාකාරසඤ්ඤාගස්ස ච ජකාරද්වයං කත්වා තතො දීඝවසෙනුවාරිතබ්බත්තා අනිමිත්තං දීඝභාවං කත්වා නිජ්චජ්ජති. එවං සාසනස්සානුරූපො වණ්ණසන්ධි භවති. දුට්ඨො හි සන්ධි පදසන්ධි වණ්ණසන්ධිති. තෙසු යත්ථ පදවිෂේදො ලබ්හති, සො පදසන්ධි. යථා? තත්‍රායං. යත්ථ පන න ලබ්හති, සො වණ්ණසන්ධි. යථා? අත්‍රථො. යථා ච සුගතො, යථා ච පද්ධානි. එවං දුට්ඨෙසු සන්ධිසු “දජ්ජා”ති අයං වණ්ණසන්ධි එව.

අපරොපි රූපනායො භවති ත්වාපච්චයන්තවසෙන —

“අයං සො ඉන්දකො යක්ඛො, දජ්ජා දානං පරිත්තකං;
අතිරොචති අම්හෙහි, චන්දො තාරගණ්ණෙ යථා”ති

දස්සනතො. එත්ථ හි දජ්ජාති දත්වාති අත්ථො. ඉදං පන දත්වාසද්දෙන සමානත්ථං “දදියා” ඉති පදරූපං පතිට්ඨපෙත්වා යාකාරෙ පරෙ සරලොපං කත්වා සඤ්ඤාගෙසු සරූපලොපඤ්ච තතො දාකාරසඤ්ඤාගස්ස ජ්ජකාරද්වයං දීඝත්තඤ්ච කත්වා නිජ්චජ්ජති.

අථාපරොපි රූපනායො භවති කම්මනි යපච්චයවසෙන. තථා හි “පෙතානං දක්ඛිණං දජ්ජා”ති ච “දක්ඛිණා දජ්ජා”ති ච ද්වෙ පාඨා දිස්සන්ති. තත්ථ පච්ඡිමස්ස දජ්ජාති දාතබ්බාති අත්ථො කම්මනි යපච්චයවසෙන. ඉධ පන දාධාතුතො යපච්චයං කත්වා ධාතුස්ස ද්විත්තඤ්ච පුබ්බස්ස රස්සත්තඤ්ච තතො යකාරෙ පරෙ සරලොපං සඤ්ඤාගභාවඤ්ච ජ්ජකාරද්වයඤ්ච ඉත්ථිලිඬිගත්තා ආපච්චයාදිඤ්ච කත්වා “දජ්ජා”ති නිජ්චජ්ජති. එවං “දජ්ජා දදෙය්‍යා”ති ච “දජ්ජා දදියා දත්වා”ති ච “දජ්ජා දාතබ්බා”ති ච එතානි පච්චෙකං පරියායවචනානි භවන්ති. “දජ්ජුං. දජ්ජාසි, දජ්ජාථ. දජ්ජාමි, දජ්ජාම. දජ්ජාවිහො, දජ්ජ”න්ති එතානිපි “දදෙය්‍යුං දදෙය්‍යාසි”තිආදීනා පදරූපානි පතිට්ඨපෙත්වා යාකාරෙ පරෙ සරලොපං සඤ්ඤාගෙසු සරූපලොපං

දායකාරසමඤ්ඤාගස්ස ජ්ජකාරද්වයඤ්ච කත්වා නිජ්චජ්ජන්ති. එතෙසු දජ්ජාසීති යං රූපං තස්සාවයවස්ස ආකාරස්ස එකාරං කත්වා අපරමිපි “දජ්ජෙසී”ති රූපං භවතීති දට්ඨබ්බං. එස නයො අඤ්ඤත්වාපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො.

අවිත්තෙය්‍යානුභාවස්ස හි සම්මාසම්බුද්ධස්ස පාළිනයො අවිත්තෙය්‍යායෙව හොති, ගම්භිරො දුක්ඛොගාළ්හො, න යෙන කෙනපි ලක්ඛණෙන සාධෙතබ්බො, යථාතන්ති විරවිතෙහෙව ලක්ඛණෙහි සාධෙතබ්බො. තථා හි “ඛත්තියා තිත්ථියා චෙතියානී”තිආදීසු යකාරෙ පරෙ සරලොපො භවති, තෙන “අට්ඨන්ට්ඨකසතං ඛත්තං. එවමිපි තිත්ථායා පුට්ඨසො වදන්ති. ආරාමරුක්ඛචෙත්තානී”ති පයොගා දිස්සන්ති. තථා “සාකච්ඡති තච්ඡ”න්ති එත්ථාපි “සහ කථයති”තිවා “සංකථයති”ති වා “තථා”න්ති ව පදරූපං පතිට්ඨපෙත්වා සහසද්දස්ස භකාරලොපං, සංසද්දෙ ව නිග්ගහිතලොපං කත්වා සකාරගතස්ස සරස්ස දීසං කත්වා යකාරෙ පරෙ සරලොපං කත්වා තතො ථායකාරසමඤ්ඤාගස්ස ච්ඡය්‍යගං කත්වා විසභාගසඤ්ඤාගෙ එකො එකස්ස සභාගත්තමාපජ්ජති. තෙන “සාකච්ඡති තච්ඡ”න්ති රූපානි සිජ්ඣන්ති. තථා හි “අඤ්ඤමඤ්ඤං සාකච්ඡංසු. කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා. භූතං තච්ඡං. යථාතථියං විදිත්වාපි ධම්මං, සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා”ති සවිකපානි පයොගානි දිස්සන්ති. “නජ්ජා”තිආදීසුපි “නදියා”තිආදීනි පදරූපානි පතිට්ඨපෙත්වා වණ්ණසන්ධිවසෙන යකාරෙ පරෙ ලොපවිධි ලබ්භතියෙව. විවිධො හි සාසනානුකූලො රූපනිජ්චාදනුපායො, උපරි ව එතෙසං සාධනත්ථං “සරලොපො යමනරාදීසු”තිආදීනි ලක්ඛණානි භවිස්සන්ති. තත්ථ —

“දජ්ජා දජ්ජු”න්තිආදීනි, සත්තමීතං වසෙන මෙ;
වුත්තානි යොගිරාජස්ස, සාසනත්ථං මහෙසිනො.

අත්‍රිදං වත්තබ්බං, කිඤ්චාපි අට්ඨකථාවරියෙහි “මාතරං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිනො”ති එත්ථ දජ්ජන්ති පදස්ස “දම්මී”ති වත්තමානාවසෙන විවරණං කතං, තථාපි සත්තමීපයොගොයෙව. ආවරියා හි “සත්තමීපයොගො අය”න්ති ජානන්තාපි “කදාවි අඤ්ඤෙ පරිකප්පත්ථමිපි ගණ්ඨෙය්‍යු”න්ති ආසඬකාය එවං විවරණමකංසු. තථා කිඤ්චාපි තෙහි “අනාපරාධකම්මන්තං, න දජ්ජං දකරක්ඛිනො”ති එත්ථ න දජ්ජන්ති පදස්ස “නාහං දකරක්ඛස්ස දස්සාමී”ති භවිස්සන්තීවසෙන විවරණං කතං, තථාපි සත්තමීපයොගොයෙව, අනාගතං පන පටිච්ච වත්තබ්බත්ථත්තා එවං විවරණං කතං. “නෙව දජ්ජං මහොසධ”න්ති එත්ථ පන “න ත්වෙව දදෙය්‍ය”න්ති සත්තමීපයොගවසෙනෙව විවරණං කතන්ති. එවං දජ්ජංපදස්ස විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

ඉදානි පරොක්ඛාදිවසෙන පදක්කමො කට්ඨයති. “දද, දදු. දදු”ති ච ඉදං “නාරදො ඉති නාමෙන, කස්සපො ඉති මං විදු”තිආදීසු විදුසද්දෙන සමං. දදෙ, දදිත්ථ, දදං, දදිමිහ. දදිත්ථ, දදිරෙ. දදිත්ථො, දදිවිහො.

එත්ථ ච දදිත්ථොති ඉදං “සඤ්ජග්ගිත්ථො මයා සහ. මා කිසිත්ථො මයා විනා. මා නං කලලෙ අක්කමිත්ථො”තිආදීසු “සඤ්ජග්ගිත්ථො”තිආදීහි සමං. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ ලබ්භමානවසෙන සදිසතා උපපරික්ඛිතබ්බා. දදං, දදිමිහෙ. පරොක්ඛාසහිහරුපානි.

අදදා, අදදු. අදදෙ, අදදත්ථ. අදදං, අදදමිහ. අදදත්ථ, අදදත්ථු. අදදසෙ, අදදවිහං. අදදිං අදදමිහසෙ. ඉති අනකාරපුබ්බමපි රූපං ගහෙනබ්බං “යෙසං නො න දදමිහසෙ”ති දස්සනතො. හියාත්තනීසහිතරුපානි.

අදදි, අදදුං, අදදිංසු. අදදො, අදදිත්ථ. අදදිං, අදදිමිහා. අදදා, අදදු. අදදසෙ, අදදවිහං. අදදං, අදදිමිහෙ. අජ්ජතනීසහිතරුපානි.

“දදිස්සති, දදිස්සන්ති” ඉච්චාදි සබ්බං නෙය්‍යං. හවිස්සන්තිසහිතරුපානි.

“අදදිසා, දදිස්සා, අදදිස්සංසු, දදිස්සංසු” ඉච්චාදි ච සබ්බං නෙය්‍යං. කාලාතිපත්තිසහිතරුපානි.

අපරානිපි චත්තමානාදිසහිතරුපානි හවන්ති. දෙති, දෙන්ති. දෙසි, දෙථ. දෙමි, දම්මි, දෙම, දම්ම. දෙනු, දෙන්තු. දෙහි, දෙථ. දෙමි, දම්මි, දෙම, දම්ම. අත්තනොපදානි අප්පසිද්ධානි. සත්තමිනෙයො ච පරොක්ඛානෙයො ච අප්පසිද්ධො. හියුත්තනිනෙයො පන අජ්ජතනිනෙයො ච කොචි කොචි පසිද්ධො පාළියං ආගතත්තා, සක්කා ච “අදා, අදු, අදො, අද්”න්තිආදිනා යොජෙතුං. තථා හි නෙයො දිස්සති. අදා දානං පුරිත්තදො. වරඤ්චෙමෙ අදො සක්ක. බ්‍රාහ්මණානං අදං ගජං. අදාසිමෙ. අදංසු තෙ මමොකාසං. අදාසිං බ්‍රාහ්මණෙ තදාති. “දස්සති, දස්සන්ති” ඉච්චාදි සබ්බං නෙය්‍යං. “අදස්සා, දස්සා, අදස්සංසු, දස්සංසු, දස්සිංසු” ඉච්චාදි ච සබ්බං නෙය්‍යං.

තථා ආදදානි, ආදදන්ති. ආදදාසි, ආදදාථ. ආදදාමි, ආදදාම. කච්චායනමනෙ “ආදත්තෙ”ති අත්තනොපදං චුත්තං. එවං “ආදදාතු, ආදදෙය්‍ය” ඉච්චාදි සබ්බං නෙය්‍යං. ආදෙතු ආදෙය්‍ය ඉච්චාදි යථාරහං යොජෙතබ්බං. එවමෙව ච “දාපෙති, ආදාපෙති”තිආදීනිපි යථාරහං යොජෙතබ්බානි.

දාකුච්ඡිතෙ ගමනෙ. දාති. සුද්දාති. සුද්දො, සුද්දී. තත්ථ සුද්දොති සුද්දාතීති සුද්දො, පරපොථනාදිලුද්දාචාරකම්මුනා දාරුකම්මාදිබුද්දාචාරකම්මුනා ච ලහුං

ලහුං කුච්ඡිතං ගච්ඡතීති අත්ථො. තථා හි සු ඉති සීඝත්ථො නිපාතො, දා ඉති ගරහත්ථො ධාතු කුච්ඡිතගතිවාචකත්තා. සුද්ධස්ස හරියා සුද්දී.

දු ගතියං. දවති. දුමො. එත්ථ ච දවති ගච්ඡති මූලක්ඛන්ධසාඛාවිට්ඨපපත්තපල්ලවපුෂ්පඵලෙහි වුද්ධිං විරුළ්භිං වෙසුල්ලං පාපුණාතීති දුමො.

දෙසොධනෙ. සොධනං පරියොදාපනං. දායති. දායනං. යථා ගායති, ගායනං. දායිතුං, දායිත්වා, ධාතාවයවස්සෙකාරස්ස ආයාදෙසො. “දාතුං, දත්වා” ඉච්චපි රූපාති.

තත්‍ර දාතුන්ති සොධෙතුං. දත්වාති සොධෙත්වාති අත්ථො ගහෙතඛිබ්බො. තථා හි “බාලො අබ්බත්තො නප්පට්ඨබලො අනුයුඤ්ජියමානො අනුයොගං දාතු”න්ති එත්ථ දාතුන්ති පදස්ස සොධෙතුන්ති අත්ථො. කෙචි “දානත්ථ”න්ති අත්ථං වදන්ති, තං න යුත්තං. න හි යො පරෙහි අනුයුඤ්ජියති, සො අනුයොගං දෙති නාමාති. තස්මා “ආචරියස්ස අනුයොගං දත්වා බාරාණසිං පච්චාගච්ඡි”තිආදීසුපි අනුයොගං දත්වාති අනුයොගං සොධෙත්වාති අත්ථොයෙව ගහෙතඛිබ්බො. තථා හි පුබ්බාවරියෙහි “අනුයොගදාපනත්ථ”න්ති එතස්මිං පදෙසෙ එසොයෙවත්ථො විභාවිතො. කථං? අනුයොගදාපනත්ථන්ති අනුයොගං සොධාපෙතුං. විමද්දක්ඛමඤ්චි සිහනාදං නදන්තො අත්ථතො අනුයොගං සොධෙති නාම, අනුයුඤ්ජන්තො ච නං සොධාපෙති නාමාති. ඉදම්පි ච තෙහි වුත්තං. දාතුන්ති සොධෙතුං. කෙචි “දානත්ථ”න්ති අත්ථං වදන්ති, තං න යුත්තං. න හි යො සිහනාදං නදති, සො එව තත්ථ අනුයොගං දෙතීති. සමන්තපට්ඨානමහාපකරණ සංවණ්ණනායමිපි පුබ්බාවරියෙහි “දානං දත්වාති තං චෙතනං පරියොදාපෙත්වා”ති සොධනත්ථො වුත්තො. දුල්ලහා අයං නීති සාධුකං චිත්තෙ ය්පෙතඛිබ්බො.

දෙ පාලනෙ. දීයති. දානං, උද්දානං දායිතුං, දායිත්වා. තත්ථ දානන්ති දුග්ගතිතො දායති රක්ඛතීති දානං, දානචෙතනා. උද්දානන්ති වුත්තස්ස අත්ථස්ස වක්ඛමානස්ස වා විප්පකිණ්ණභාවෙන නස්සිතුං අදත්වා උද්ධං දානං රක්ඛණං උද්දානං, සඬගභවචනන්ති අත්ථො. අථ වා උද්දානන්ති පච්ඡුද්දානාදිකං උද්දානං.

බාද භක්ඛනෙ. බාදති. බාදිකා, බාදනං, අඤ්ඤමඤ්ඤබාදිකා. පුබ්බඵලබාදිකා, බජ්ජං, බාදනීයං, බන්ධා.

තත්ථ බජ්ජන්ති පුචො. බාදනීයන්ති පුච්චලාඵලාදි. “බාදනීයං වා භොජනීයං වා”ති විසුං භොජනීයස්ස වචනතො බාදනං නාම බජ්ජස්ස වා

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

බාදනීයස්ස වා හක්ඛනං. අපිව හිංසාපි “බාදන”න්ති වුච්චති.
ජාතිපරාධාධිදුක්ඛාදීහි බජ්ජන්තිති බන්ධා,
රූපවෙදනාසඤ්ඤාසංඛාරවිඤ්ඤාණානි. “වීචරානි නස්සන්තිපි ඩය්හන්තිපි
උන්දුරෙහිපි බජ්ජන්ති”ති එත්ථ විය බජ්ජන්ති සද්දො කම්මත්ථො.

බද ටෙරියෙ. ටීරහාවො ටෙරියං, යථා දක්ඛියං. බදති. බදරී, බදරං. අත්‍රිදං
වුච්චති –

කක්කන්ධු බදරී කොලී, කොලං කුලවම්ච්චපි;
තෙනිලං බදරඤ්ඤාති, නාමං රුක්ඛස්ස කොලියාති.

බද ධිතිහිංසාසු ව. ටෙරියාපෙක්ඛාය වකාරො. බදති. බදිරො.

ගද වියත්තියං වාචායං. ගදති. ආගදනං, තථො ආගදො එතස්සාති
තථාගතො. සුට්ඨු ගදතීති සුගදො.

රද වීලෙඛනො. රදති. රදනො, රදො, දායාරදො. අත්‍ර රදනොති දන්තො.

නද අබ්‍යන්තසද්දෙ. සීහො නදති, පණදති. නාදො, නදී. පබ්බතෙසු වනාදීසු
නදතීති නදී. නද ඉ ඉති ධාතුද්වයවසෙන පන “නදන්ති ගච්ඡතිති නදී”තිපි
නිබ්බවනං වදන්ති.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යුං යා පනෙසා “නද අබ්‍යන්තසද්දෙ”ති ධාතු තුම්භෙහි
වුත්තා, සා කිංනිච්චමබ්‍යන්තසද්දෙයෙව වත්තති, උදාහු කත්ථවි වියත්තියම්පි
වාචායං වත්තති”ති? නිච්චමබ්‍යන්තසද්දෙයෙව වත්තතිති. යජ්ජෙවං “සීහො
නදති”තිආදීසු තිරච්ඡානගතාදිසද්දභාවෙන අවිභාවිතත්ථතාය නදසද්දො
අබ්‍යන්තසද්දො භොතු, “සීහො විය අයං පුරිසො නදති”තිආදීසු පන
මනුස්සභාසාපි අබ්‍යන්තසද්දො සියාති? තත්ත වියත්තාපි සමානා මනුස්සභාසා
සීහො වියාති එවං සමුපෙක්ඛාවසෙන සීහපදත්ථස්සාපෙක්ඛනතො නදසද්දෙන
නිද්දිසියති, න පුරිසාපෙක්ඛනවසෙන. යථා හි වලාහකුපමාවසෙන කථිතං,
“කථඤ්ච පුග්ගලො ගජ්ජිතා ව වස්සිතා ව භොති”ති පාළියං ගජ්ජනං
වස්සනඤ්ච පුග්ගලෙ අලබ්භමානම්පි වලාහකස්ස ගජ්ජනවස්සනසදිසතාය
භාසනකරණක්‍රියායුපලබ්භනතො වත්තබ්බමෙව භොති, එවමෙව
නිබ්භයභාවෙන සීහනාදසදිසියා වාචාය නිච්ඡරණතො සීහො විය නදතීති
අවිභාවිතත්ථවත්තෙන නදසද්දෙන මනුස්සභාසාපි නිද්දිසිතබ්බා භොති.

එත්ථ ව අම්බඵලූපමාදයොපි ආහරිත්වා දස්සෙතබ්බා. න හි
පක්කාමකතාදීනි පුග්ගලෙසු විජ්ජන්ති, අථ ඛො අම්බඵලාදීසු එව විජ්ජන්ති,
එවං සන්තෙපි භගවතා අඤ්ඤානාකාරෙන සදිසත්තං විභාවෙතුං

අම්බප්ලුපමාදයො වුත්තා, එවමෙව නදසද්දො අඛ්‍යත්තසද්දභාවෙන තිරච්ඡානගතසද්දාදීසු එව වත්තබ්බොපි අත්ථන්තරවිභාවනත්ථං. “සීහො විය නදනී”තිආදීසු මනුස්සභාසායම්පි රුළුභියා වුත්තො, න සභාවතො. තථා හි සභාවතො නදසද්දෙනපි වස්සිතසද්දාදීහිපි මනුස්සභාසා නිද්දිසිතබ්බා න හොතිති. යදි එවං -

“සුච්ඡානං සිඬගාලානං, සකුණානඤ්ච වස්සිතං;
මනුස්සවස්සිතං රාජ, දුබ්බිජානතරං තතො”ති

එත්ථ කස්මා වස්සිතසද්දෙන මනුස්සභාසා නිද්දිසියතිති? සච්චං මනුස්සභාසාපි වස්සිතසද්දෙන නිද්දිට්ඨා දිස්සති, එවං සන්තෙපි සා “සුච්ඡානං සිඬගාලානං, සකුණානඤ්ච වස්සිතං”න්ති වස්සිතසද්දවසෙන පයොගස්ස වචනතො තදනුරූපං නිද්දිසිතුං අරහතීති මන්ත්වා වස්සිතසද්දසදිසි නිද්දිට්ඨා. න හි “මනුස්සො වස්සති”තිආදිනා විසුං පයොගා දිස්සන්ති, “සකුණො වස්සති, කුජනී”තිආදිනා පන පයොගා දිස්සන්ති, තස්මා “සිඬගාමං ඔතරිත්ථාන, සීහනාදං නදි කුසො”තිආදීසු විය යථාරහං අත්ථො ගහෙතබ්බො. එවං නදධාතු සභාවතො අඛ්‍යත්තසද්දෙයෙව හොති, න වියත්තියං වාචායන්ති දට්ඨබ්බං.

අද්ද ගතියං යාවතෙ ව. අද්දති.

නද්ද ගද්ද සද්දෙ. නද්දති. ගද්දති.

තද්ද හිංසායං. තද්දති.

කද්ද කුච්ඡිතෙ සද්දෙ. කද්දති. කද්දමො.

බද්ද දංසනෙ. දංසනම්භ දන්තසුකතකන්තිකා ක්‍රියා අභිධියතෙ. සභාවත්තා ධාතුයා සාධනප්පයොගසමවාසී. බද්දති.

අදි බන්ධනෙ. අන්දති. අන්දු. අන්දුසද්දොපනෙත්ථ ඉත්ථිලිඬගො ගහෙතබ්බො පාළියං ඉත්ථිලිඬගප්පයොගදස්සනතො “සෙය්‍යථාපි වාසෙට්ඨ අයං අචිරවතී නදී පුරා උදකස්ස සමතිත්තිකා කාකපෙය්‍යා, අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍යා පාරත්ථිකො පාරගවෙසී පාරගාමී පාරං තරිතුකාමො, සො ඔරිමතීරෙ දළ්භාය අන්දුයා පච්ඡාබාහං ගාළුභබන්ධනබන්ධො”ති. තත්‍ර අන්දුති යං කිඤ්චි බන්ධනං වා. “යථා අන්දුසරෙ පුරිසො”ති හි වුත්තං. බන්ධනවිසෙසො වා, “අන්දුබන්ධනාදීනි ඡින්දිත්වා පලායිංසු”ති හි වුත්තං. අපිච අන්දනට්ඨෙන බන්ධනට්ඨෙන අන්දු වියාතිපි අන්දු, පඤ්ච කාමගුණා.

වුත්තඤ්ඤතං භගවතා “ඉමෙ ඛො වාසෙට්ඨ පඤ්ච කාමගුණා අරියස්ස විනයෙ අන්ද්වනිසි ඛන්ධනන්තිසි වුවුවන්ති”ති. නිග්ගහීතාගමවසෙනායං ධාතු වුත්තා. කත්ථවි පන විගතනිග්ගහීතාගමොපි හොති, තං යථා? “අවිජ්ජා භික්ඛවෙ පුබ්බච්ඡගමා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා අන්වදෙව අහිරික”න්ති පාළි. එත්ථ අනුඅන්දනි අනුඛන්ධනීති අන්වදි. අන්වදි එව අන්වදෙවනි කිතවිග්ගහො සන්ධිවිග්ගහො ච වෙදිතබ්බො. තථා හි අට්ඨකථායං “අන්වදෙවනි අනුඛන්ධමානමෙව”ති වුත්තං, තං අවිජ්ජමහිරිකං අනුඛන්ධමානමෙව හොතීති අත්ථො.

ඉදි පරමිස්සරියෙ ඉන්දනි. ඉන්දනං, ඉන්දො.

එත්ථ ඉන්දොති අධිපතිභූතො යො කොචි. සො හි ඉන්දනි පරෙසු ඉස්සරියං පාපුණාතීති ඉන්දොති වුවුවති. අපිච ඉන්දොති සක්කො. සක්කස්ස හි අනෙකානි නාමානි –

සක්කො පුරින්දදො ඉන්දො, චත්තභූ පාකසාසනො;
සහස්සනෙත්තො මසවා, දෙවරාජා සුජම්පති.

සහස්සක්ඛො දසසත-ලොචනො චජිරාවුධො;
හුතපති මහින්දො ච, කොසියො දෙවකුඤ්ජරො.

සුරාධිපො සුරනාථො, වාසවො තිදිවාධිභූ;
ජම්බාරි චෙච චජිර-හත්ථො අසුරසාසනො;
ගන්ධරාජා දෙවින්දො, සුරින්දො අසුරාභිභූති.

එවං අනෙකානි නාමානි. එකොපි හි අත්ථො අනෙකසද්දස්ථවත්තිනිමිත්තතාය අනෙකනාමො. තෙනාහ භගවා –

සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො මසො නාම මාණවො අහොසි, තස්මා “මසවා”ති වුවුවති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො පුරෙ දානං අදාසි, තස්මා “පුරින්දදො”ති වුවුවති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො සක්කච්චං දානං අදාසි, තස්මා “සක්කො”ති වුවුවති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො ආවාසං අදාසි, තස්මා “වාසවො”ති වුවුවති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො සහස්සං අත්ථානං මුහුත්තෙන චිත්තෙති, තස්මා “සහස්සක්ඛො”ති වුවුවති. සක්කස්ස මහාලි දෙවනමින්දස්ස සුජා නාම අසුරකඤ්ඤා පජාපති, තස්මා “සුජම්පති”ති වුවුවති. සක්කො මහාලි

දෙවානම්න්දො දෙවානං තාවතිංසානං ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙති,
තස්මා “දෙවානම්න්දො”ති වුච්චතීති.

එවමෙකස්සාපි අත්ථස්ස අනෙකානි සද්දප්පවත්තිනිමිත්තානි දිස්සන්ති.

තථා හි යෙන පවත්තිනිමිත්තෙන තාවතිංසාධිපතිමහි ඉන්ද්‍රසද්දො පවත්තො, න තෙන තත්ථ සක්කාදිසද්දො පවත්තො, අථ ඛො අඤ්ඤෙන. තථා යෙන සම්මාදිට්ඨියං පඤ්ඤාසද්දො පවත්තො, න තෙන තත්ථ විජ්ජාදිසද්දො. යෙන සම්පයුත්තධම්මානං පුබ්බධිගමභාවෙන උප්පන්නධම්මස්මිං චිත්තසද්දො පවත්තො, න තෙන තත්ථ විඤ්ඤාණාදිසද්දො. න හි විනා කෙනචි පවත්තිනිමිත්තෙන සද්දො පවත්තතීති. එකොපි අත්ථො සම්මුත්තාත්ථො ච පරමත්ථො ච අනෙකසද්දප්පවත්තිනිමිත්තත්තාය අනෙකනාමොති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ සියා “නාමානීති වදං, කිං නාමං නාමා”ති. වුච්චතෙ – ඊදිසෙ යානෙ අත්ථෙසු සද්දප්පවත්තිනිමිත්තං “නාම”න්ති ගහිතං, යං “ලිඬග”න්තිපි වුච්චති. තථා හි “නාම”න්ති ච “ලිඬග”න්ති ච සද්දොපි වුච්චති, “අඤ්ඤං සොහනං නාමං පරියෙසිස්සාමි. ලිඬගඤ්ච නිප්පජ්ජතෙ”තිආදීසු විය. අසභාවධම්මභූතං නාමපඤ්ඤත්තිසංඛ්‍යාතං අත්ථෙසු සද්දප්පවත්තිනිමිත්තමිති වුච්චති “නාමගොත්තං න ජීරති. සතලිඬගො”තිආදීසු විය. ඉති නාමසද්දෙනපි ලිඬගසද්දෙනපි සද්දප්පවත්තිනිමිත්තස්ස කථනං දට්ඨබ්බං. සද්දප්පවත්තිනිමිත්තඤ්ච නාම ලොකසංඛ්‍යාතසිද්ධො තංතංචවනත්ථනියතො සාමඤ්ඤාකාරවිසෙසොති ගහෙතබ්බං. සො එවංභූතොයෙව සාමඤ්ඤාකාරවිසෙසො නාම පඤ්ඤත්තීති පුබ්බාවරියා වදන්ති. සො හි තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සද්දං නාමෙති තස්ස තස්ස අත්ථස්ස නාමසඤ්ඤං කරොතීති නාමං, පකාරෙහි ඤාපනතො පඤ්ඤත්ති ච. සවිඤ්ඤත්තිවිකාරස්ස පන සද්දස්ස සම්මුතිපරමත්ථසච්චානං පකාරෙහි ඤාපනතො පඤ්ඤත්තිභාවෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථී. සද්දස්සෙව හි එකන්තෙන පඤ්ඤත්තිභාවො ඉච්ඡිතබ්බො “නිරුත්තිපට්ඨසම්භිදා පරිත්තාරම්මණා”ති ච “නිරුත්තිපට්ඨසම්භිදා පච්චුප්පන්නාරම්මණා”ති ච “නිරුත්තිපට්ඨසම්භිදා බහිද්ධාරම්මණා”ති ච පාළිදස්සනතො. ඉධ පන සද්දප්පවත්තිනිමිත්තාධිකාරත්තා නාමවසෙන අත්ථො පකාසිතො. එවං අනෙකවිධස්ස සාමඤ්ඤාකාරවිසෙසොති පුබ්බාවරියෙහි ගහිතස්ස නාමපඤ්ඤත්තිසංඛ්‍යාතස්ස සද්දප්පවත්තිනිමිත්තස්ස වසෙන එකොපි ඤෙය්‍යාත්ථො අනෙකලිඬගොති ගහෙතබ්බො. තෙනාහ ආයස්මා සුහෙමන්තො පහින්තපට්ඨසම්භිදො –

“සතලිඬගස්ස අත්ථස්ස, සතලක්ඛණධාරිතො;
එකධිගදස්සි දුම්මෙධො, සතදස්සිව පණ්ඩිතො”ති.

එවං සබ්බාහිධානෙසුපි ඉමිනා නයෙන යථාරහං අත්ථො විභාවෙනබ්බො නයඤ්ඤුහි.

විදි අවයවෙ. චිත්තදි. යදි අභිධානමත්ථි, “චිත්තදො”ති දිස්සති. යථා කණ්ඩති. කණ්ඩො.

බිදි අවයවෙති චන්දවිදුනො වදන්ති. තෙසං මතෙ “බිත්තදි”ති රූපං.

නිදි කුච්ඡායං. කුච්ඡාසද්දො ගරහත්ථො. නිත්තදි. නිත්තදො.

පොරාණමෙතං අතුල, නෙතං අප්ප්පතනාමිව;
නිත්තදන්ති තුණ්හිමාසිනං, නිත්තදන්ති බහුභාණිනං;
මිතභාණිමිපි නිත්තදන්ති, නත්ථි ලොකෙ අනිත්තදිනො.

අවණ්ණො අගුණො නිත්තදො, ගරහා අයසොපි ව;
අසිලොකො අකිත්ති ව, අසිලාසා ව අත්ථුති.

නන්ද සමිද්ධියං. අකම්මිකා ධාතු. නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා. නන්දාය නුන මරණෙන. නන්දසි සිරිවාහන. නන්දනං වනං. අභිසද්දයොගෙ පනායං සකම්මකොපි. අභිනන්දන්ති ආගතං නාහිනන්දන්ති මරණං.

සිරිව රූපිනිං දිස්වා, නන්දිතං ආසි තං කුලං;
තෙන නන්දාති මෙ නාමං, සුන්දරං පවරං අහු.

රම්මං වෙළවනං යෙන, න දිට්ඨං සුගතාලයං;
න තෙන නන්දනං දිට්ඨං, ඉති මඤ්ඤෙ මහෙසයං.

යෙන වෙළවනං දිට්ඨං, නරනන්දනනන්දනං;
සුදිට්ඨං නන්දනං තෙන, අමරිත්තසුනන්දනං.

වදි හිලාදනෙ දිත්තිසඤ්ච. හිලාදනං සුඛනං. දිත්ති සොභා. චන්දති. චන්දනො, චන්දො.

එත්ථ ව චන්දනස්සපි අනෙකානි නාමානි – චන්දනං, ගන්ධසාරො, මලයපො, සුවණ්ණචන්දනං, හරිචන්දනං, රත්තචන්දනං, ගොසිතචන්දනං. චන්දයති හිලාදයති සීතගුණසමඛිතියා සත්තානං පලිලාහං වූපසමෙත්තං සුඛං උප්පාදෙතීති චන්දනං. චන්දොති සොමො, සොපි චන්දයති හිලාදයති සීතගුණසම්පත්තියා අත්තනො පහාය සත්තානං පරිලාහං වූපසමෙත්තො සුඛං උප්පාදෙතීති චන්දොති වූච්චති. අථ වා චන්දති දිබ්බති සිරියා විරොචතීති

වන්දො. ආගමට්ඨකථාසු පන “ඡන්දං ඡනෙතීති වන්දො”ති වුත්තං. තස්සාපි අනෙකානි නාමානි –

වන්දො නක්ඛත්තරාජා ව, ඉන්දු සොමො නිසාකරො;
වන්දිමා මා නිසානාටො, ඔසධි සො නිසාපති.

උඵරාජා සසඬිකො ව, හිමරංසි සසීපි ව;
ද්විජරාජා සසධරො, තාරාපති හිමංසු ව.

කුමුදබන්ධවො වෙව, මිගඬිකො ව කලානිධි;
සුධං සුධි ධුපි යුප-රස්මි වෙව බමාකරො;
නක්ඛත්තෙසො ව රජනී-කරො සුබ්භංසු ඵව ව.

තදි වෙතායං. තන්දති. තන්දී.

කදි කලදි අවිභානෙ රොදනෙ ව. කන්දති, පක්කන්දති. පක්කන්දුං,
කන්දන්තො, කලන්දකො.

කලිදි පරිදෙවනෙ. කලින්දති.

බොද පටිසානෙ. බොදති.

බන්ද ගතිසොසනෙසු. බන්දති. බන්දො. බන්දො නාම ඵකො දෙවො, යො
“කුමාරො සත්තිධරො”ති ව වුවිවති.

බුදි ආපවනෙ. බුන්දති.

සිදි සිතියෙ. සිතියං සිතිභාවො. සින්දති. සොසින්දො, සොතත්තො.

වන්ද අභිවාදනථුනීසු. වන්දති, අභිවන්දති. අභිවන්දනා, වන්දනං, වන්දකො.

ඵත්ථ පන වන්දතීති පදස්ස නමස්සති ථොමෙති වාති අත්ථො. තථා හි
සුත්තන්තට්ඨකාකාරො “වන්දෙති වන්දාමි ථොමෙමි වා”ති ආභ.

හදි කල්ලාණෙ සොබ්බෙයෙ ව. කල්ලාණං කල්ලාණං, සොබ්බෙයං සුබ්බො
භාවො, සුබ්බිච්චෙවත්ථො. හන්දති. හන්දකො, හද්දො, හද්දො.

මදි ථුතිමොදමදසුපනගතීසු. මන්දති. මන්දො.

එත්ථ පන මන්දොති අඤ්ඤාණීපි බාලදාරකොපි වුවවති. තත්ථ අඤ්ඤාණී මන්දති අඤ්ඤාණභාවෙන අප්පසංසිතබ්බමිපි පුග්ගලං ථොමෙතීති මන්දො. මන්දති අමොදිතබ්බට්ඨානෙපි මොදතීති මන්දො. මන්දති දානසීලාදිපුඤ්ඤක්‍රියාසු පමජ්ජතීති මන්දො. මන්දති අත්තනො ව පරෙසඤ්ච හිතාහිතං අවින්තෙන්තො බාදනීයභොජනීයාදීහි අත්තනො කායං සඤ්ජාතමෙදං කුරුමානො සුපතීති මන්දො. මන්දති අයුත්තං පරෙසං ක්‍රියං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙන ගච්ඡති ගණ්භාතීති මන්දො. අථ වා මන්දති පුනස්පුනං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ගබ්භං ගච්ඡතීති මන්දො. චුත්තඤ්ඤි භගවතා “පුනස්පුනං ගබ්භමුපෙති මන්දො”ති. බාලදාරකො පන මන්දති යුත්තායුත්තමජානන්තො උත්තානසෙය්‍යං පරිවත්තනසෙය්‍යං වා සුපතීති මන්දො. තථා හි -

“නොනීතසුබ්බමාලං මං, ජාතපල්ලවකොමලං;
මන්දං උත්තානසයනං, පිසාවභයතජ්ජිතා.

පාදමුලෙ මහෙසිස්ස, සායෙසුං දීනමානසා;
ඉදං දදාම තෙ නාථ, සරණං භොහි නායකා”ති

චුත්තං, ඉති උත්තානසයනතො පට්ඨාය යාව මන්දදසකං, තාව “මන්දො”ති “දාරකො”ති දට්ඨබ්බො. අප්පත්ථවාචකොපි පන මන්දසද්දො භොති, සො පාටිපදිකත්තා ඉධ නාධිජපෙතො, අථ වා මන්දති අප්පභාවෙන ගච්ඡති පවත්තතීති නිජ්ජන්තපාටිපදිකවසෙනපි ගහෙතබ්බො.

මුද භාසෙ. භසනං භාසො තුට්ඨී. මොදති, පමොදති. සම්මොදති. සම්මොදකො. සම්මොදමානා ගච්ඡන්ති මුදිතා. මුදා.

හද කරිසොස්සග්ගෙ. කරිසොස්සග්ගො නාම කරිසස්ස ඔස්සජ්ජනං විස්සජ්ජනං. හදති. උහදති. හදනො.

එත්ථ ව “යෙසං නො සන්ථතෙ දාරකා උහදන්තිපි උම්මිහන්තිපි”ති අයං පාළි නිදස්සනං, තත්‍ර උහදන්තිපිති වච්චමිපි කරොන්ති. උම්මිහන්තිපිති පස්සාවම්පි කරොන්ති. පච්ඡිමපදස්සත්ථො මිහ සෙවනෙති ධාතුවසෙන දට්ඨබ්බො. අයං පන චුරාදිගණෙපි වත්තති ද්විගණිකත්තා. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ “මුත්තෙති ඔහදෙති වා”ති වරියාපිටකපාළිප්පදෙසො නිදස්සනං. තත්ථ මුත්තෙතීති පස්සාවං කරොති. ඔහදෙතීති කරිසං විස්සජ්ජෙති.

උද මොදෙ කීළායඤ්ච. උදති. උදානං. උදග්ගො.

තත්ථ උදානන්ති කෙනටියෙන උදානං? උදානනටියෙන. කිමිදං උදානනං නාම? පිහිවෙගසමුට්ඨාපිතො උදාහාරො. යථා හි යං තෙලාදි මිනිතබ්බවත්ථු මානංගහෙනුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං “අවසෙකො”ති වුච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙනුං න සක්කොති, අජ්ඣොත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං “ඔසො”ති වුච්චති, එවමෙව යං පිහිවෙගසමුට්ඨාපිතං විතක්කවිජ්ජාරං හදයං සන්ධාරෙනුං න සක්කොති, සො අධිකො හුත්වා අන්තො අසණ්ඨහිත්වා වවිද්දාරෙන නික්ඛමන්තො පටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො උදාහාරවිසෙසො “උදාන”න්ති වුච්චති. උදග්ගොති සඤ්ජාතසොමනස්සො.

කුද බුද ගුද කිලායමෙව. කොදති. බොදති. ගොදති.

සුද පග්ගරණං. සුදති. සුත්තං. සුදො. රඤ්ඤො සුදා මහානසෙ.

එත්ථ ච සුත්තන්ති සුදති ධෙනු විය බීරං අත්ථෙ පග්ගරාපෙති සුත්තං, තෙපිටකං බුද්ධවචනං. සකම්මිකධාතුත්තා පන “පග්ගරාපෙති”ති කාරිතවසෙන අත්ථො කථෙතුං ලබ්භති. තථා හි “කරොති”ති පදස්ස “නිජ්ජාදෙති”ති අත්ථො කථෙතුං ලබ්භති. සුදොති හත්තකාරො. යො “ආලාරිකො, ඔදනිකො, සුපකාරො, රසකො”ති ච වුච්චති. සුදති “එවඤ්චෙවඤ්ච කතෙ බාදනීයං චා භොජනීයං චා සුගන්ධං මනාපං සුරසඤ්ච භවිස්සති”ති රන්ධනක්‍රියාය සුකුසලතාය රසං පග්ගරාපෙති අහිනිබ්බත්තෙති සුදො.

රහද අබ්‍යත්තසද්දෙ. රහදති. රහදො.

හිලාදි සුබෙ ච. චකාරො පුබ්බත්ථාපෙක්ඛකො. හිලාදති. හිලාදනං, හිලාදො, මෙත්තාසභායකතසත්තමහාහිලාදො.

සද්ද කුච්ඡිතෙ සද්දෙ. සද්දති.

මීද ස්නෙහෙ. ස්නෙහො නාම වසාසඬ්ඛාතො ස්නෙහො පිතිස්නෙහොති දුට්ඨො. ඉධ පන වසාසඬ්ඛාතො ස්නෙහො අධිජ්ජෙතො, මෙදති මෙදො.

එත්ථ ච මෙදතීති මෙදසහිතො භවති අයං පුරිසොති අත්ථො. මෙදො නාම පුලස්ස සකලසරීරං ඵරිත්වා කිසස්ස ජඬ්ඝමංසාදිනි නිස්සාය ධීතො පත්ථිත්තසිනෙහො, සො වණ්ණෙන හලිද්දිවණ්ණො භොති. කාරිතෙ “මෙදෙති මෙදයති”ති රූපානි. තථා හි “තෙ ඉමං කායං බලං ගාහෙන්ති නාම බුහෙන්ති නාම මෙදෙන්ති නාමා”ති පාළි දිස්සති. තත්ථ මෙදෙන්තීති සඤ්ජාතමෙදං කරොන්තීති අත්ථො. ඉමිස්සා පන ධාතුයා දිවාදිගණං පත්තාය

පිතිසිනෙහත්ථෙ “මෙජ්ජති”ති සුද්ධකත්තුරුපං භවති. චුරාදිගණං පන පත්තාය “මෙදෙනි මෙදයති”ති සුද්ධකත්තුරුපානි භවන්තීති දට්ඨබ්බං.

සිද මොවනෙ. සිදති. සෙදො.

සන්ද පසවනෙ. පසවනං සන්දනං අවිච්ඡෙදජ්ජවත්ති. සන්දති උදකං. මහන්තො පුඤ්ඤාභිසන්දො.

එත්ථ ච පුඤ්ඤාභිසන්දොති පුඤ්ඤජ්ජවාහො, පුඤ්ඤනදීතිපි වත්තුං යුජ්ජති.

මද්ද මද්දනෙ. මද්දති, පමද්දති. මාරසෙනජ්ජමද්දනො. කණ්ටකං මද්දති.

කදි වෙලම්බෙ. විලම්බහාවො වෙලම්බො. කන්දති.

කද අවිභානෙ රොදනෙ ච. කදති.

බදි උජ්ඣනෙ. ඡන්දති.

සද සාදනෙ. සදති. අස්සාදො.

සිද විසරණගතභාවසානෙසු. විසරණං විජ්ජරණං. ගතභාවසානං ගමනස්ස අවසානං ඔසානං අභාවකරණං, නිසිදනන්ති අත්ථො. සිදති, ලාබ්බති සිදන්ති. සංසිදති, ඔසිදති, පසිදති, විජ්ජසිදති. පසාදො. පසන්තො. විජ්ජසන්තො. පසාදකො. පසාදිතො. පාසාදො. ඔසිදාපකො. කුසිතො. ආසිතො. නිසින්තො. නිසින්තකො. සන්තිසිවෙසු පක්ඛිසු. නිසිදනං, නිසින්තං. නිසජ්ජා. ගොතිසාදො, උපතිසා. සිදෙනි. සිදයති. සිදාපෙති. සිදාපයති. පසාදෙනි. නිසිදිතුං. නිසිදාපෙතුං, නිසාදෙතුං, නිසිදාපෙති, නිසිදාපෙත්වා. උච්ඡඩ්ගෙ මං නිසාදෙත්වා, පිතා අත්ථානුසාසති. නිසිදිත්වාතිපි පාඨො. නිසිදිත්වා. නිසිදිත්වාන. නිසිදිතුන. නිසිදිය. නිසිදියාන. සංසිදිත්වා. අවසිදිත්වා. ඔසිදිත්වා.

තත්ථ කුසිතොති වීරියෙනාධිගන්තබ්බස්ස අත්ථස්ස අලාභතො කුච්ඡිතෙනාකාරෙන සිදතීති කුසිතො. අථ වා සයම්පි කුච්ඡිතෙනාකාරෙන සිදති අඤ්ඤෙපි සිදාපෙති තං නිස්සාය අඤ්ඤෙසං සිදනස්ස සම්භවතොති කුසිතො. තථා හි චුත්තං -

“පරිත්තං කට්ඨමාරුශ්භ, යථා සිදෙ මහණ්ණවෙ;
එවං කුසිතමාගම්ම, සාධජීවිපි සිදතී”ති;

කුසිතොති චෙත්ථ දස්ස තත්තං ‘‘සුගතො’’ති එත්ථ විය ‘‘සතස්මිති හොති’’ති එත්ථ විය ව. තථා හි සිද්ධීති සතං, අනිච්චස්සෙතං අධිවචනං. ඉමිනා උච්ඡෙදදිට්ඨි වුත්තා. සතඉති චෙත්ථ අවිහත්තිකො නිද්දෙසො. සන්තිසිවෙසුති පරිස්සම්චිතොදනත්ථං සබ්බසො නිසිදන්තෙසු, විස්සම්මානෙසුති අත්ථො, දකාරස්ස වකාරං කත්වා නිද්දෙසො. නිසිදනන්ති නිසිදනක්‍රියා. මඤ්චපියාදිකං වා ආසනං. තඤ්භි නිසිදන්ති එත්ථාති නිසිදනන්ති වුවචති. නිසිත්තන්ති නිසිදනක්‍රියා එව. එත්ථ පන ‘‘ගතෙ යිතෙ නිසිත්තෙ සුත්තෙ ජාගරිතෙ භාසිතෙ තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී හොති. මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො මඤ්ඤෙ තයා නිසිත්තන්ති කුක්කුච්චං උපදහතිතිආදීසු වස්ස පයොගො වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි ගමනං ගහං, යානං යීතං, නිසිදනං නිසන්තං, සුපනං සුත්තං, ජාගරිතං, භාසනං භාසිතන්ති වුවචති. නිසජ්ජාති නිසිදනා. ගොනිසාදොති ගොනිසජ්ජනා. උපනිසාති උපනිසිදති එලං එත්ථාති උපනිසා, කාරණං. නිසාදෙතුන්ති නිසිදාපෙතුං. නිසාදෙත්ථාති නිසිදාපෙත්ථා.

භාවෙ නපුංසකො ඤෙයොයා, නිසිත්තන්ති රථො පන;
වාච්චලිඨිගො තිලිඨිගො සො, ගතාදීසුපායං නයො.

වද යාවතෙ. යාවනං අජ්ඣෙසනං. වදති.

මීද මෙද මෙධාහිංසාසු. මීදති. මෙදති.

නිද නෙද කුච්ඡාසන්තිකරිසෙසු. කුච්ඡා ගරභා. සන්තිකරිසං වොහාරවිසෙසො. නිදති. නෙදති.

බුන්දි නිසානෙ. නිසානං තෙජනං තික්ඛතා. බුන්දති. බොන්දි.

එත්ථ ව බොන්දීති සරීරං. තඤ්භි බුන්දාති තික්ඛාති පිසුණුඵරුසවාචාදීති වා පඤ්ඤාචීරියාදීති වා එත්ථ සන්තිති බොන්දීති වුවචති, සඤ්ඤොගපරත්තෙපි උකාරස්සොකාරාදෙසො, පාපකල්‍යාණජනවසෙනෙස අත්ථො දට්ඨබ්බො. බොන්දිසද්දස්ස සරීරවාචකතා පන -

‘‘නාහං පුන න ව පුන, න වාපි අපුනප්පුනං;
හත්ථිබොන්දිං පචෙක්ඛාමි, තථා හි භයතජ්ජිතො’’තිආදීසු

දට්ඨබ්බො. ඉමානිස්ස නාමානි -

කායො දෙහං සරීරඤ්ච, වපු බිම්බඤ්ච විග්ගහං;
බොන්දි ගත්තං තනු වෙව, අත්තභාවො තථුපධි;
සමුස්සයොති චෙතානි, දෙහනාමානි හොන්ති හි.

වද වියත්තියං වාචායං. වදති, වජ්ජති. වදෙති, ඔවදති, ඔවදෙති, පටිවදති. අභිවදති, අනුවදති, උපවදති, අපවදති. නිවදති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි. තත්ථ “වජ්ජන්තු භොන්තො අම්ම”න්ති පාළිදස්සනතො වජ්ජතීති පදං වුත්තං. කෙච් පන ගරු “වජ්ජෙති”ති රූපං ඉච්ඡන්ති, තං උපපරික්ඛිත්වා යුත්තඤ්ඤෙව ගහෙතබ්බං, “උපාසකො භික්ඛුං වදෙති. තෙන යොගෙන ජනකායං, ඔවදෙති මහාමුනී”ති ව දස්සනතො වදෙති ඔවදෙතීති ව වුත්තං. සබ්බානෙතානි සුද්ධකත්තුපදානි.

ඔවාදෙති, වාදයති, වාදාපෙති, වාදාපයති. වජ්ජෙන්තො, වජ්ජයන්තො, ඉමානි හෙතුකත්තුපදානි.

කම්මෙ “වදියති, ඔවදියති, වජ්ජියති. වදියමානො, වජ්ජමානො, ඔවදියමානො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං” ඉච්චාදීනි භවන්ති. “වාදො, ඔවාදො, පටිවාදො, පවාදො, අභිවාදනං, අනුවාදො, උපවාදො, අපවාදො, විවාදො, නිවාදනං, වජ්ජං, වදනං” ඉච්චෙවමාදීනි නාමිකපදානි යොජෙතබ්බානි.

“වදිතුං, වදිත්වා, විවදිත්වා” ඉච්චෙවමාදීනි ව තුමන්තාදීනි පදානි.

තත්ථ වාදොති කථා. වදිතබ්බං වත්තබ්බන්ති වජ්ජං, කිං තං? වචනං. එතෙන සච්චවජ්ජෙන, සමඬ්ඛිතී සාමිකෙන භොමීති එත්ථ හි වචනං “වජ්ජ”න්ති වුච්චති. වදන්ති එතෙනාති වදනං, මුඛං. මුඛස්ස හි ඉමානි නාමානි

වදනං ලපනං තුණ්ඩං, මුඛ මස්සඤ්ච ආනනං;
සුකරාදිමුඛං තුණ්ඩ-මිති ඤෙය්‍යං විසෙසතො.

තත්‍ර වදතීති පිතා පුත්තං වදති. අපිච වදතීති භෙරී වදති, නාදං මුඤ්චතීති අත්ථො. එස නයො වජ්ජතීති එත්ථාපි.

තත්‍රායං පදමාලා, වදති, වදන්ති. වදසී, වදථ. වදාමි, වදාම. වදතෙ, වදන්තෙ. වදසෙ, වදවිහෙ. වදෙ, වදම්හෙ.

වදතු, වදන්තු. වදාහි, වද, වදථ. වදාමි, වදාම. වදතං, වදන්තං. වදස්සු, වදවිහො. වදෙ, වදාමසෙ.

වජ්ජති, වජ්ජන්ති. වජ්ජසී, වජ්ජථ. වජ්ජාමි, වජ්ජාම. වජ්ජතෙ, වජ්ජන්තෙ. වජ්ජසෙ, වජ්ජවිහෙ. වජ්ජෙ, වජ්ජම්හෙ.

වජ්ජතු, වජ්ජන්තු. වජ්ජාහි, වජ්ජ, වජ්ජථ. වජ්ජාමි, වජ්ජාම. වජ්ජනං, වජ්ජන්තං. වජ්ජස්සු, වජ්ජවිහො. වජ්ජෙ, වජ්ජාමිහසෙ. ඉමා ද්වෙ පදමාලා වද්ධාතුස්ස වජ්ජාදෙසවසෙන චුත්තාති දට්ඨබ්බං. අත්‍රායං සුබ්බමත්ථවිනිච්ඡයො, “මානුස්සකා ව දිබ්බා ව, තූරියා වජ්ජන්ති තාවදෙ”ති පාළි. එත්ථ වජ්ජන්තිති ඉදං සුද්ධකත්තුපදං තද්දීපකත්තා. කිං විය?

“උදිරයන්තු සඬ්ඛපණවා, වදන්තු එකපොක්ඛරා;
නදන්තු හෙරි සන්තද්ධා, වග්ගු වදන්තු දුන්දුහි”ති

එත්ථ “උදිරයන්තු වදන්තු”ආදීති විය. තථා හි අට්ඨකථායං “වජ්ජන්තිති වජ්ජිංසුති අතීතවචනෙ වත්තමානවචනං වෙදිතබ්බ”න්ති සුද්ධකත්තුපදෙහි විවරණං කතං, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු වද්ධාතුස්ස වජ්ජාදෙසො දට්ඨබ්බො.

“සඬ්ඛා ව පණවා වෙව, අටොපි දිණ්ඨිමා බහු;
අන්තලික්ඛමිහි වජ්ජන්ති, දිස්වානච්ඡෙරකං නහෙ”ති

එත්ථ පන වජ්ජන්තිති හෙතුකත්තුපදං තද්දීපකත්තා. තඤ්ච ඛො වණ්ණසන්ධිවිසයත්තා වාදයන්තිති කාරිතපදරූපෙන සිද්ධං. තථා හි “වාදයන්ති”ති පදරූපං පතිට්ඨපෙත්වා යකාමෙ පමෙ සරලොපො කතො, දාසකාරසඤ්ඤාගස්ස ජ්ජකාරද්වයං පුබ්බක්ඛරස්ස රස්සත්තඤ්ච භවති. තෙනාහ අට්ඨකථායං “වජ්ජන්තිති වාදයන්ති”ති හෙතුකත්තුපදෙහි විවරණං. තථා හි “දෙවතා නහෙ අච්ඡෙරකං භගවතො යමකපාටිභාරියං දිස්වා අන්තලික්ඛෙ එතාති සඬ්ඛපණවාදීති තූරියාති වාදයන්ති”ති හෙතුකත්තුපදෙහි අත්ථො ගහෙතබ්බො භවති, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු වදස්ස වජ්ජාදෙසො න භවති.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං “අන්තලික්ඛමිහි වජ්ජන්ති, දිස්වානච්ඡෙරකං නහෙ”ති එත්ථාපි “වජ්ජන්ති”ති පදං සුද්ධකත්තුපදමෙව, න හෙතුකත්තුපදං “වජ්ජන්තිති වාදයන්ති”ති විවරණෙ කතෙපි, තථා හි “යෙ කෙවිමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානා, “ඉදමෙව සච්ච”න්ති විවාදයන්ති”ති ව “එවමපි විග්ගය්හ විවාදයන්ති”ති ව එවමාදීසු වදන්තිපදෙන සමානත්ථං “වාදයන්ති”ති පදඤ්ච සාසනෙ දිට්ඨ”න්ති? තන්ත, “දිස්වා”ති දස්සනක්‍රියාවචනතො. න හි සඬ්ඛපණවාදීනං පාටිභාරියාදිදස්සනං උපපජ්ජති දස්සනවිත්තස්ස අභාවතොති. සච්චං, තථාපි —

“රාදන්තෙ දාරකෙ දිස්වා, උබ්බිද්ධා විපුලා දුමා;
සයමෙවොනමිත්වාන, උපගච්ඡන්ති දාරකෙ”ති

එත්ථ විය උපවර්තත්තා උපපජ්ජතෙව දස්සනවචනං. තස්මා “වජ්ජන්තිති වාදයන්ති”ති විවරණං සුද්ධකත්තුචසෙන කතන්ති? තන්ත, හෙට්ඨා –

“සඬ්ඨිතියො ව චත්තන්ති, අම්බරෙ අනිලඤ්ජසෙ;
වම්මනද්ධානි වාදෙන්ති, දිස්වානච්ඡෙරකං නහෙ”ති

ඉමින්තා ගාථාය “වාදෙන්තිති වාදයන්ති දෙවතා”ති සපාඨසෙසස්ස අත්ථවිවරණස්ස හෙතුකත්තුචසෙන කතත්තා. අථාපි වදෙය්‍යං “සඬ්ඨා ව පණවා වෙව, අථොපි දිණ්ඨිමා බහු”ති පච්චත්තවචනවසෙන චුත්තත්තා වජ්ජන්තිති පදං කම්මවාචකපද”න්ති වෙ? තම්පි න, කම්මවසෙන විවරණස්ස අකතත්තා, කත්තුචසෙන පන කතත්තාති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං.

අයමෙත්ථ චිතිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. ද්විගණිකො වදධාතු භූවාදිගණිකො ව චුරාදිගණිකො ව. සො හි භූවාදිගණෙ චත්තන්තො “වදති වජ්ජති”ති සුද්ධකත්තුරූපානි ජනෙත්වා “වාදෙති, වාදයති, වාදාපෙති, වාදාපයති”ති චත්තාරි හෙතුකත්තුරූපානි ජනෙති, චුරාදිගණෙ පන “වාදෙති, වාදයති”ති සුද්ධකත්තුරූපානි ජනෙත්වා “වාදාපෙති, වාදාපයති”ති ව ද්වෙ හෙතුකත්තුරූපානි ජනෙති, තස්මා සාසනෙ “වාදෙන්ති වාදයන්ති”ති සුද්ධකත්තුපදානි දිස්සන්ති. “වදෙය්‍ය, වදෙය්‍යං” ඉච්චාදි සබ්බං නෙය්‍යං. “වජ්ජෙය්‍ය, වජ්ජෙය්‍යං” ඉච්චාදි ව සබ්බං නෙය්‍යං වජ්ජාදෙසවසෙන.

අථ වා වදෙය්‍ය, වදෙය්‍යං, වජ්ජං. පිතා මාතා ව තෙ දජ්ජන්ති පදම්ච. එත්ථ ව “වජ්ජං වා තෙ න වා වජ්ජං, නත්ථි නාසාය රුහනා”ති පාළි නිදස්සනං. වදෙය්‍යං වාන වදෙය්‍යංවාති අත්ථො. වදෙය්‍යාසි, වජ්ජාසි, වජ්ජෙසි ඉච්චයි. චුත්තො වජ්ජාසි වන්දනං. වජ්ජෙසි ඛො ත්වං වාමුරං. වදෙය්‍යාථ, වජ්ජාථ. අම්මං අරොගං වජ්ජාථ. වදෙය්‍යාමි, වජ්ජාමි, වදෙය්‍යාම, වජ්ජාම. වදෙථ, වදෙරං. වදෙථො, වදෙය්‍යාවහො, වජ්ජාවහො. වදෙය්‍යං, වජ්ජං, වදෙය්‍යාමිහෙ, වජ්ජාමිහෙ. පුබ්බෙ විය ඉධාපි යකාරෙ පරෙ සරලොපො දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤානිපි උපපරික්ඛිත්වා ගහෙතබ්බානි.

ඉදානි පරොක්ඛාදිරූපානි කථයාම. වද, පාවද, යථා බහුව. දකාරලොපෙ “පාව” ඉතිපි රූපං භවති, “පටිපං වදෙහි භද්දන්තෙ”ති එත්ථ “පටිප”න්ති පදං විය. තථා හි “යො ආතුමානං සයමෙව පාව” ඉති පාළි දිස්සති. එත්ථ පසද්දො උපසග්ගො දීසං කත්වා චුත්තො “පාවදති පාවචන”න්තිආදීසු විය, පාවාති ව ඉදං අතීතවචනං, අට්ඨකථායං පන අතීතවචනං ඉදන්ති ජානන්තොපි ගරු චත්තමානවචනවසෙන “පාවාති වදති”ති විවරණමකාසි ඊදිසෙසු යානෙසු කාලවිපල්ලාසවසෙන අත්ථස්ස චත්තබ්බත්තා.

ආයස්මාපි ච සාරිපුත්තො නිද්දෙසෙ “යො ආතුමානං සයමෙව පාවා”ති පදං නික්ඛිපිත්වා ආතුමා වුච්චති අත්තා, සයමෙව පාවාති සයමෙව අත්තානං පාවදති, “අහමස්මි සීලසම්පන්නො”ති චා “චතසම්පන්නො”ති චාති චත්තමානවචනෙන අත්ථං නිද්දිසි. අථ චා පාවාති ඉදං න කෙවලං වද්ධාතුචසෙනෙව නිප්පන්නං, අථ ඛො උධාතුචසෙනපි. තථා හි ඉදං පපුඛ්ඛස්ස උසද්දෙ ඉති ධාතුස්ස පයොගෙ උකාරස්ස ඔකාරාදෙසං කත්වා තතො පරොක්ඛාභූතෙ අකාරෙ පරෙ ඔකාරස්ස ආවාදෙසං තතො ච සන්ධිකිච්චං කත්වා සිජ්ඣති, තස්මා උධාතුස්ස වද්ධාතුයා සමානත්ථත්තා තන්තිප්පන්නරූපස්ස ච වද්ධාතුයා නිප්පන්නරූපෙන සමානරූපත්තා “සයමෙව අත්තානං පාවදති”ති වද්ධාතුචසෙන නිද්දිසිති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි විච්ඡින්නා පදමාලා සට්ඨති. වද, වද්ධං. වදෙ, වදිත්ථ, වදං, වදිමහ. වදිත්ථ, වදිතෙ. වදිත්ථො, වදිවහො. වදිං, වදිමිහෙ. පාවද, පාව ඉච්චපි. පාවද්ධං. පාවදෙ, පාවදිත්ථ. පාවදං, පාවදිමිහ. පාවදිත්ථ, පාවදිතෙ. පාවදිත්ථො, පාවදිවහො. පාවදිං, පාවදිමිහෙ. තථා “වජ්ජ, වජ්ජු” ඉච්චාදීනි පරොක්ඛාරූපානි.

“අවදා, අවද්ධ. අවජ්ජා, අවජ්ජු” ඉච්චාදීනි භිය්සත්තනීරූපානි.

“අවදි, වදි, අවද්ධං, වද්ධං, අවදිංසු, වදිංසු. අවජ්ජි, වජ්ජි” ඉච්චාදීනි අජ්ජතනීරූපානි.

“වදිස්සති, වදිස්සන්ති. වජ්ජිස්සති, වජ්ජිස්සන්ති” ඉච්චාදීනි භවිස්සන්තීරූපානි.

“අවදිස්සා, වදිස්සා, අවජ්ජිස්සා, වජ්ජිස්සා” ඉච්චාදීනි කාලාතිපත්තීරූපානි. සෙසානි සබ්බානිපි යථාසම්භවං විත්ථාරෙතබ්බානි. යා පනෙත්ථ වද්ධාතු වියත්තියං වාචායං වුත්තා, සා කත්ථවි “වදන්තං එකපොක්ඛරා. හෙරිවාදකො”තිආදීසු අඛ්‍යාත්තසද්දෙපි චත්තති උපවර්තවසෙනාති දට්ඨබ්බං.

විද ඤාණං. ඤාණං ජානනං. විදති. වෙදො. විද්ධ. කාරිතෙ “වෙදෙති. වෙදයති. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙති. වෙදයන්ති ච තෙ තුට්ඨිං, දෙවා මානුසකා උභො”ති පයොගා. තත්ථ පවෙදෙතීති බොධෙති ඤාපෙති පකාසෙති. වෙදොති විදති සුමුමම්පි කාරණං ආජානාතීති වෙදො, පඤ්ඤායෙනං නාමං. “වෙදෙහමුතී”ති එත්ථ හි ඤාණං වෙදොති වුච්චති. වෙදොති චා වෙදගන්ථස්සපි නාමං විදන්ති ජානන්ති එතෙන උච්චාරිතමත්තෙන තදාධාරං පුග්ගලං “බ්‍රාහ්මණො අය”න්ති, විදන්ති චා එතෙන බ්‍රාහ්මණා අත්තනා

කත්තබ්බකිව්වන්ති වෙදො. සො පන ඉරුවෙදයජුවෙදසාමවෙදවසෙන තිව්වො. ආට්ඨකියවෙදං පන පණිතප්ඤාසයා න සික්ඛන්ති පරුපසාතසහිතත්තා. තස්මා පාළියං “තිණ්ණං වෙදානං පාරගු”ති වුත්තං. එතෙයෙව “ඡන්දො, මන්තො, සුතී”ති ව වුච්චන්ති.

පඤ්ඤායං තුට්ඨියං වෙදෙ, වෙදසද්දො පවත්ති;
පාවකෙපි ව සො දිට්ඨො, ඡාතසද්දපුරෙවරො;

පච්ඡානුගෙ ඡාතසද්දෙ, සති තුට්ඨපනෙපි ව;
“වෙදගු සබ්බධම්මෙ”ති එත්ථාපි විදිතෙසු ව.

විදුති පණ්ඩිතමනුස්සො. සො හි යථාසභාවතො කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච කුසලාදිහෙදෙ ව ධම්මෙ විදතීති “විදු”ති වුච්චති.

රුද අස්සුචිමොවනෙ, සකම්මිකවසෙනිමිස්සා අත්ථො ගහෙනබ්බො.
රොදති, රුදති ඉච්චපි. රුණ්ණං. රුදිතං. රොදනං. රොදන්තො. රොදමානො.
රොදන්තී. රොදමානා. රුදමුඛා. රුදං. රුදන්තො.

තත්ථ රොදතීති කිං රොදති? මතං පුත්තං වා භාතරං වා රොදති. තත්ත්වං පාළි “නාහං භන්තෙ එතං රොදාමි, යං මං භන්තෙ භගවා එවමාහ”. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – “යං මං භන්තෙ භගවා එවමාහ, අහං එතං භගවතො ඛ්‍යාකරණං න පරොදාමි න පරිදෙවාමි න අනුත්ථුනාමි”ති එවං සකම්මිකවසෙනත්ථො වෙදිතබ්බො, න අස්සුමුඤ්චනමත්තෙන.

‘මතං වා අම්ම රොදන්ති, යො වා ජීවං න දිස්සති;
ජීවන්තං අම්ම පස්සන්ති, කස්මා මං අම්ම රොදසී’ති

අයඤ්චෙත්ථ පයොගො”ති ඉදමට්ඨකථාවචනං. ඉදං පන ටීකාවචනං – “යථා සකම්මකා ධාතුසද්දා අත්ථවිසෙසවසෙන අකම්මකා භොන්ති ‘විබුද්ධො පුරිසො විබුද්ධො කමලසණ්ඩො’ති, එවං අත්ථවිසෙසවසෙන අකම්මකාපි සකම්මකා භොන්තිති දස්සෙතුං ‘න පරිදෙවාමි න අනුත්ථුනාමි’ති ආහ. අනුත්ථුනසද්දො සකම්මිකවසෙන පයුජ්ජති ‘පුරාණානි අනුත්ථුන’න්තිආදීසු. අයඤ්චෙත්ථ පයොගොති ඉමිනා ගාථාය අනුත්ථුනනං රුදනං අධිජ්ජෙතන්ති දස්සෙති”ති.

දලිද්ද දුග්ගතියං. දුක්ඛස්ස ගති පතිට්ඨාති දුග්ගතීති අයං අත්ථො “අපායං දුග්ගතිංවිනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති”තිආදීසු යුජ්ජති, ඉධ පන ඉදං අත්ථං අග්ගහෙත්වා අඤ්ඤො අත්ථො ගහෙනබ්බො. කථං දුග්ගතීති? දුක්ඛෙන

කිවිෂෙන ගති ගමනං අන්තපානාදිලාභො දුග්ගතීති. දලිද්දති. දලිද්දො, දලිද්දී, දාලිද්දියං. තත්ථ දලිද්දතීති සබ්බං ඉච්ඡතිච්ඡිතං පරං යාවිත්වා එව දුක්ඛෙන අධිගච්ඡති, න අයාවිත්වාති අත්ථො. දුලිද්දොති දුග්ගතමනුස්සො. දලිද්දීති දුග්ගතා නාරී. දලිද්දස්ස භාවො දාලිද්දියං. එත්ථ ව සබ්බමෙව “දලිද්දතී”ති ලොකිකප්පයොගදස්සනතො “දලිද්දතී”ති ක්‍රියාපදං විභාවිතං. සාසනෙ පනතං ක්‍රියාපදං න ආගතං, “දලිද්දො දලිද්දී”ති නාමපදානියෙව ආගතානි. අනාගතමිපි තං “නාටතී”ති පදමිව සාසනානුලොමත්තා ගහෙතබ්බමෙව. ගරු පන කච්චායනමතවසෙන දල දුග්ගතිමිහීති දුග්ගතිවාචකදලධාතුතො ඉද්දපච්චයං කත්වා “දලිද්දො”ති නාමපදං දස්සෙසුං.

තුද බ්‍යථනෙ. තුදති, විතුදති. කම්මති “තුජ්ජති, විතුජ්ජමානො, වෙදනාභිභුත්තො”ති රූපානි.

තුදන්ති වාචාහි ජනා අසඤ්ඤතා,
සරෙහි සඬගාමගතංව කුඤ්ජරං;
සුත්වාන වාක්‍යං ඵරුසං උදීරිතං,
අධිවාසයෙ හික්ඛු අදුට්ඨවිත්තො;

නුද පෙරණෙ. පෙරණං චුණ්ණිකරණං පිසනං, නුදති, පනුදති. පනුදනං.

විදි ලාභෙ. වින්දති. උට්ඨාතා වින්දතෙ ධනං. ගොවින්දො.

බදි පරිසාතෙ. පරිසාතං සමන්තතො හනනං. බන්දති.

දකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

ධා ධාරණෙ. දධාති, විදධාති. යං පණ්ඩිතො නිපුණං සංවිධෙති. නිධිං නිධෙති. නිධි නාම නිධියති. තාව සුනිහිතො සන්තො. යතො නිධිං පරිහරී. නිදහති. කුහිං දෙව නිදහාමි. පරිදහති. යො චත්තං පරිදහිස්සති. ධස්සති. පරිධස්සති. බාලොති පරං පදහති. සක්‍යා බො අම්බට්ඨ රාජානං උක්කාකං පිතාමහං දහන්ති. සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං. සද්ධා, සද්දහනා, සද්ධාතබ්බං, සද්දහිතබ්බං, සද්ධායිකො, පච්චයිකො. සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා. සද්දහිතුං, සද්දහිත්වා. විසෙසාධානං. සොතාවධානං. සොතං ඔදහති. ඔහිතසොතො. සොතං ඔදහිත්වා. මච්චුධෙය්‍යං, මාරධෙය්‍යං, නාමධෙය්‍යං, ධාතු, ධාතා, විධාතා. විධි. අහිධානං, අහිධෙය්‍යං, නිධානවතී වාචා, ආධානගාහී, සන්ධි. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

විපුබ්බො ධා කරොත්තං, අභිපුබ්බො තු භාසනෙ;
නාසංපුබ්බො යථායොගං, නාසාරොපනසන්ධිසු.

ඉමස්මා පන ධාධාතුතො පුබ්බස්ස අපි ඉච්චපසග්ගස්ස අකාරො ක්වචි නිච්චං ලොපං පජ්ජොති, ක්වචි නිච්චං ලොපං න පජ්ජොති. අත්ත ලොපො චුච්චනෙ, ද්වාරං පිදහති, ද්වාරං පිදහන්තො, පිදහිතුං, පිදහිත්වා, එවං අකාරලොපො භවති. ද්වාරං අපිදහිත්වා, එවං අකාරලොපො න භවති. එත්ථ හි අකාරො අපිඋපසග්ගස්ස අවයවො න භොති. කිත්ති වෙ? පටිසෙධන්ථවාචකො නිපාතොයෙව, උපසග්ගාවයවො පන අදස්සනං ගතො, අයං නිච්චාලොපො. එවං ධාධාතුතො පුබ්බස්ස අපි ඉච්චපසග්ගස්ස අකාරො ක්වචි නිච්චං ලොපං පජ්ජොති, ක්වචි නිච්චං ලොපං න පජ්ජොති. ඉදං අච්ඡරියං ඉදං අබ්භුතං. යත්ත හි නාම භගවතො පාච්චනෙ එවරූපපොපි නයො සන්දිස්සති විඤ්ඤානං හදයවිම්භාපනකරො, යො එකස්මිංයෙව ධාතුමහි එකස්මිංයෙව උපසග්ගෙ එකස්මිංයෙවත්ථෙ ක්වචි ලොපාලොපවසෙන විහජිතුං ලබ්භති. ඉදානි මයං සොතුනං පරමකොසල්ලජනනත්ථං තදුභයමපි ආකාරං එකජ්ඣං කරොන්තා තදාකාරවති. ජිනවරපාළිං ආනායාම -

“ගඬිගං මෙ පිදහිස්සන්ති, න තං සක්කොම් බ්‍රාහ්මණ;
අපිධෙතුං මහාසින්ධුං, තං කථං සො භවිස්සති;
න තෙ සක්කොම් අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතො.

විත්තත්ථසාධනිං එතං, ගාථං සම්භවජාතකෙ;
පඤ්ඤාසම්භවම්ච්ඡන්තො, කරෙ විත්තෙ සුමෙධසො”ති.

ධු ගතිපෙරියෙසු. ගති ගමනං, පෙරියං ථීරභාවො. ධවති. ධුවං.

එත්ථ ච ධුවන්ති ථීරං. “නිච්චො ධුවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො”තිආදීසු විය, තස්මා ධුවන්ති ථීරං කිඤ්ච ධම්මජාතං. අථ චා ධුවන්ති ඉදං ගතිපෙරියත්ථවසෙන නිබ්බානස්සෙව අධිවචනං භවිතුමරහති. තඤ්ඤි ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණසොකාදිතො මුච්චිතුකාමෙහි ධවිතබ්බං ගන්තබ්බන්ති ධුවං, උප්පාදවයාභාවෙන චා නිච්චසභාවන්තා ධවති ථීරං සස්සනං භවතීති ධුවං. යඤ්ඤි සන්ධාය භගවතා “ධුවඤ්ච වො හික්ඛවෙ දෙසෙස්සාම් ධුවගාමිතිඤ්ච පටිපද”න්ති චුත්තං. ධුවසද්දො “චචනං ධුවසස්සත”න්ති එත්ථ ථීරෙ චත්තති. “ධුවඤ්ච හික්ඛවෙ දෙසෙස්සාම්”ති එත්ථ නිබ්බානෙ. “ධුවං බුද්ධො භවිස්සසී”ති එත්ථ පන එකංසෙ නිපාතපදභාවෙන චත්තතීති දට්ඨබ්බං.

ධූ ව්‍යුහනෙන. උභාරස්ස උචත්තං. ධූවති. ධූවිතා, ධූවිතඛං. රස්සත්තෙ “ධූතො, ධූතවා” ඉච්චපි රූපානි භවන්ති.

ධෙ පානෙ. ධයති, ධියති. ධෙන.

එත්ථ ච ධෙනුති ධයති පිවති ඉතො ඛීරං පොතකොති ධෙනු, “ගොධෙනු, අස්සධෙනු, මීගධෙනු”ති ධෙනුසද්දො සාමඤ්ඤවසෙන සපොතිකාසු තිරච්ඡානගතිත්ථිසු වත්තති, එවං සත්තෙපි යෙභුයොන ගාවියං වත්තති. තථා හි “සත්ත ධෙනුසතෙ දත්වා”ති පාළි දිස්සති.

සිධු ගතියං සෙධති, නිසෙධති, පටිසෙධති. සිද්ධො, පසිද්ධො, නිසිද්ධො, පටිසිද්ධො, පටිසෙධිතො, පටිසෙධකො, පටිසෙධො, පටිසෙධිතුං, පටිසෙධිත්වා. ඉධ අචිත්තෙයාබලත්තා උපසග්ගානං තංයොගෙ සිධුධාතුස්ස නානප්පකාරා අත්ථා සම්භවන්ති, අඤ්ඤෙසම්පි එවමෙව.

සිධු සත්ථෙ මඛිගල්ලෙය ව. සත්ථං සාසනං, මඛිගල්ලං පාපචිනාසනං වුද්ධිකාරණං වා. සෙධති. සිද්ධො, පසිද්ධො, පසිද්ධි.

දධ ධාරණෙ. ජනස්ස තුට්ඨිං දධතෙති දධි. ධකාරස්ස භකාරත්තෙ “දහති”ති රූපං. අයං ඉත්ථි ඉමං ඉත්ථිං අයයිකං දහති. ඉමෙ පුරිසා ඉමං පුරිසං පිනාමහං දහන්ති. චිත්තං සමාදහාතඛං. සමාදහං චිත්තං.

එධ වුද්ධියං ලාභෙ ව. එධති. එධො, සුඛෙධිතො. ගම්භීරෙ ගාධමෙධති.

එත්ථ ච එධොති එධති. වඬ්ඪති එතෙන පාවකොති එධො. ඉන්දනං, උපාදානං. සුඛෙධිතොති සුඛෙන එධිතො, සුඛසංවඬ්ඪිතොති අත්ථො. ගාධමෙධතීති ගාධං පතිට්ඨිතං එධති ලහති.

බද්ධ සංහරිසෙ. සංහරිසො චිතිබද්ධක්‍රියා. බද්ධති, චිතිබද්ධති. චිතිබද්ධා.

ගාධ පතිට්ඨානිස්සයගන්ධෙසු. ගාධති. ගාධං කත්තා. ගම්භීරතො අගාධං.

බාධ විලොභනෙ බාධති, විබාධති. ආබාධො. ආබාධති චිත්තං විලොභෙතීති ආබාධො.

නාධ යාවනාදීසු. නාධති. නාධනං.

බන්ධ බන්ධනෙ බන්ධති. බන්ධනකො, බන්ධො, බන්ධාපිතො, පටිබන්ධො, බන්ධනං, බන්ධො, සම්බන්ධනං, සම්බන්ධො, පබන්ධො, බන්ධු.

තත්ථ ඛන්ධනන්ති ඛන්ධන්ති සත්තෙ එතෙනාති ඛන්ධනං, සඬ්ඛලිකාදි.
 “අයං අම්භාකං වංසො”ති සම්ඛන්ධිතඛ්ඛට්ඨයෙන ඛන්ධු,
 ථේරගාථාසංවණ්ණනායං පන “පෙමඛන්ධනෙන ඛන්ධු”ති වුත්තං.

දධි අසීසවාරෙ. අසීසවාරො අසීසප්පවත්ති. දන්ධති. දන්ධො,
 දන්ධපඤ්ඤො. යො දන්ධකාලෙ තරති, තරණියෙ ව දන්ධති.

වද්ධ වද්ධනෙ. වද්ධති. වද්ධි, වුද්ධි, වද්ධො, වුද්ධො, ඡාතිවුද්ධො,
 ගුණවුද්ධො, වයොවුද්ධො.

යෙ වුද්ධමපවායන්ති, නරා ධම්මස්ස කොවිදා;
 දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා, සම්පරායෙ ව සුග්ගතිං.

සධු සද්දකුච්ඡියං. සධති.

පිළුධි අලඬිකාරෙ. පිළුන්ධති. පිළුන්ධනං.

පිළුන්ධනමලඬිකාරො, මණ්ඩනඤ්ච විභූසනං;
 පසාධනඤ්චාභරණං, පරියායා ඉමෙ මනා.

මෙධ හිංසායං සඬ්ගමෙ ව. මෙධති. මෙධා, මෙධාවී. අත්‍ර මෙධාති අසනි විය
 සිලුවවයෙ කිලෙසෙ මෙධති හිංසනීති මෙධා. මෙධති වා සිරියා සීලාදීහි ව
 සප්පුරිසධම්මෙහි සහ ගච්ඡති න එකිකා හුත්වා තිට්ඨතීති මෙධා, පඤ්ඤායෙනං
 නාමං. තථා හි —

“පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති,
 නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං;
 සීලං සිරි වාපි සතඤ්ච ධම්මො,
 අන්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති”ති

වුත්තං. මෙධාවීති ධම්මොපපඤ්ඤාය ව සමන්තාගතො පුග්ගලො.

සධු මධු උන්දෙ. සධති. මධති. මධු.

බුධ බොධනෙ. බොධති. බුද්ධො. අභිසම්බුද්ධානො. සම්බුද්ධං. අසම්බුද්ධං.
 බොධි. දිවාදිගණෙපි අයං දිස්සති. තත්‍රහි “බුජ්ඣති”ති රූපං, ඉධ පන
 “බොධති”ති රූපං. “යො නින්දං අපබොධති”ති පාළි දිස්සති. කාරිතෙ පන
 “බොධෙති” ඉච්චාදීති.

යුධ සම්පභාරෙ. යොධති. යොධො. යොධෙට් මාරං පඤ්ඤාචුධෙන. යුද්ධං. වරණායුධො, වරණාචුධො වා. ආචුධං. දිවාදිගණිකස්ස පනස්ස “යුජ්ඣති” ති රූපං.

දීධි දිත්තිවෙධනෙසු. දීධති. දීධිති. එත්ථ ච දීධිතීති රස්මි. අනෙකානි හි රස්මිනාමානි.

රස්මි ආභා පභා රංසි, දිත්ති භා රූචි දීධිති;
මරීචි ජුති භාණ්ච’සු, මයුධො කිරණො කරො;
නාගධාමො ච ආලොකො, ඉච්චෙනෙ රස්මිවාචකා.

වකාරන්තරූපානි.

නකාරන්තරධාතු

නී නයෙ. නෙති, නයති, විනෙති. විනෙයා හදයෙ දරං. ආනෙති. ආනයති. නෙතා. විනෙතා. නායකො. නෙයො. වෙනෙයො. වෙනයිකො. විනීතො පුරිසො. නියමානෙ පිසාවෙන, කිත්තු තාත උදික්ඛති. නියන්තො. නෙත්තං. නෙත්ති. භවනෙත්ති සමුහතා. නෙත්තිකො. උදකඤ්චි නයන්ති නෙත්තිකා. නෙත්තා. නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති. නයො. විනයො. ආයතනං. නෙතුං. විනෙතුං. නෙත්වා. විනෙත්වා ඉච්චාදිති.

තත්ථ නෙත්තන්ති සමච්ඡමං දස්සෙත්තං අත්තභාවං නෙතීති නෙත්තං, චක්ඛු. නෙත්තීති නෙත්ති එතාය සත්තෙති නෙත්ති, රජ්ජු. භවනෙත්තීති භවරජ්ජු, තණ්හායෙතං නාමං. තාය හි සත්තා ගොණා විය ගීවාය බන්ධිත්වා තං තං භවං නියයන්ති, තස්මා භවනෙත්තීති වුව්චති. නෙත්තිකාති කස්සකා. නෙත්තාති ගවජෙට්ඨකො යුථපති. නයොති නයනං ගමනං නයො, පාලිගති. අථ වා තත්ථ තත්ථ නෙතබ්බොති නයො, සදිසභාවෙන නෙතබ්බාකාරො. නීයතීති නයො, තථත්තනායාදි. නීයති එතෙනාති නයො, අත්තද්වයච්චජ්ජනනායාදි.

තථා හි ඡබ්බිධො නයො තථත්තනායො පත්තිනායො දෙසනානායො අත්තද්වයච්චජ්ජනනායො අචිත්තෙයානායො අධිප්පායනායොති. තෙසු තථත්තනායො අත්තද්වයච්චජ්ජනනායෙන නීයති, පත්තිනායො අචිත්තෙයානායෙන, දෙසනානායො අධිප්පායනායෙන නීයති. එත්ථාදිමිහි තිවිධො නයො කම්මසාධනෙන නීයතීති “නයො” ති වුව්චති, පච්ඡිමො පන තිවිධො නයො කරණසාධනෙන නීයති එතෙන තථත්තාදිනායත්තයමිති

“නයො”ති වුච්චති. ඉමස්මිං අත්ථෙ පපඤ්චියමානෙ ගන්ථවිත්ථාරො සියාති විත්ථාරො න දස්සිතො.

අපරොපි චතුබ්බිධො නයො එකත්තනයො නානත්තනයො අඛ්‍යාපාරනයො එවිංධම්මිතානයොති.

විනෙති සත්තෙ එත්ථ, එතෙනාති වා විනයො. කායවාචානං විනයනනොපි විනයො. ආයතනන්ති අනමතග්ගෙ සංසාරෙ පචත්තං අතීච ආයතං සංසාරදුක්ඛං යාව න නිවත්තති, තාව නයතෙව පචත්තතෙවාති ආයතනං.

අයං පනෙත්ථ අත්ථුද්ධාරො. “ආයතනන්ති අස්සානං කම්බොජො ආයතනං, ගුන්තං දක්ඛිණාපථො ආයතන”න්ති එත්ථ සඤ්ජාතිට්ඨානං ආයතනං නාම. “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬිගමා.

ජායං ජායත්ථිනො යන්ති, එලත්ථං එලභොජීනො”ති එත්ථ සමොසරණට්ඨානං. “පඤ්චිමානි භික්ඛවෙ විමුත්තායතනානී”ති එත්ථ කාරණං. අඤ්ඤෙපි පන පයොගා යත පතියතනෙති එත්ථ පකාසිතා.

නී පාපනෙ. නෙති, නයති. නයනං.

නු ථුතියං. නොති, නචති. නුතො.

ථන පන ධන සද්දෙ. ථනති. පනති. ධනති.

කන දිත්තිකන්තිසු. කනති. කඤ්ඤා. කනකං.

එත්ථ ව යොබ්බනිභාවෙ ධීතත්තා රූපවිලාසෙන කනති දිප්පති විරොචතීති කඤ්ඤා. අථ වා කනියති කාමියති අභිපත්ථියති පුරිසෙහීතිපි කඤ්ඤා, යොබ්බනිත්ථි. කනකන්ති කනති, කනියතීති වා කනකං, සුවණ්ණං. සුවණ්ණස්ස හි අනෙකානි නාමානි.

සුවණ්ණං කනකං හෙමං, කඤ්චනං හට්ඨකම්පි ව;
ජාතරූපං තපතීයං, වණ්ණං තබ්බෙදකා පන;
ජම්බුනදං සිඬ්ඨිකඤ්ච, වාමිකරන්ති භාසිතා.

වන සන සම්භත්තියං. වනති. වනං. සනති.

තත්ථ වනන්ති. තං සම්භජන්ති මයුරකොකිලාදයො සත්තාති වනං, අරඤ්ඤං. වනති සම්භජති සංකිලෙසපුග්ගලන්ති වනං, තණ්හා.

මන අබ්භාසෙ. මනති. මනො.

මාන වීමංසායං, වීමංසති. වීමංසා.

ජන සුන සද්දෙ. ජනති. සුනති.

එත්ථ ච “කස්මා තෙ එකො භූජො ජනති, එකො තෙ න ජනති භූජො”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ ජනතීති සුනති සද්දං කරොති.

බනු අවදාරණෙ බනති. සුබං. දුක්ඛං. බනො ආවාටො.

තත්ථ සුබන්ති සුථුදු දුක්ඛං බනතීති සුබං. දුථුදු බනති කායිකචෙතසිකසුබන්ති දුක්ඛං. අඤ්ඤමඤ්ඤපටිපක්ඛා හි එතෙ ධම්මා. ද්විධා විත්තං බනතීති වා දුක්ඛං. චුරාදිගණවසෙන පන “සුබයතීති සුබං, දුක්ඛයතීති දුක්ඛ”න්ති නිබ්බවනානි ගහෙතබ්බානි. සමාසපඅවසෙන “සුකරං බමස්සාති සුබං, දුක්කරං බමස්සාති දුක්ඛ”න්ති නිබ්බවනානිපි විවිධා හි සද්දානං බ්‍යුප්පත්ති පවත්ති නිමිත්තඤ්ච.

දාන අවබණ්ඩනෙ. දානති. අපදානං.

සාන තෙජනෙ. තෙජනං නිසානං. සානති.

හන හිංසාගතීසු. එත්ථ පන හිංසාවචනෙන ඵරුසාය වාචාය පිළනඤ්ච දණ්ඩාදීහි පහරණඤ්ච ගහිතං, තස්මා හන හිංසාපහරණගතීසුති අත්ථො ගහෙතබ්බො. තථා හි “රාජානො චොරං ගහෙත්වා හනෙය්‍යුං වා බන්ධෙය්‍යුං වා”ති. පාඨස්ස අත්ථං සංවණ්ණෙත්තෙහි “හනෙය්‍යුන්ති පොථෙය්‍යුඤ්චෙව ඡින්දෙය්‍යුඤ්චා”ති චුත්තං. එත්ථ ච ඡෙදනං නාම හත්ථපාදාදිඡෙදනං වා සීඝ්‍රච්ඡෙදවසෙන මාරණං වා. හනස්ස වධාදෙසො සාකාදෙසො ච හවති, හන්ති හනති, හනන්ති. හනසී, හනථ. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං.

හිංසාදයො චත්තාරො අත්ථා ලබ්භන්ති. “හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහි”ති එත්ථ පන හන්තීති පහරතීති අත්ථො. “කුද්ධො හි පිතරං හන්ති. වික්කොසමානා තිබ්බාහි, හන්ති නෙසං වරං වර”න්ති. එත්ථ හන්තීති මාරෙන්නීති අත්ථො. “වධති, වධෙති, සාතෙති” ඉච්චපි රූපානි හවන්ති. තත්ථ “වධති න රොදති, ආපත්ති දුක්කටස්ස. අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා රොදති”තිආදීසු වධො පහරණං. පාණං වධෙති. පාණවධො. “එස වධො බණ්ඩහාලස්ස. සත්තෙ සාතෙති”ති ච ආදීසු වධො මාරණං.

“උපාහනං, වට්ඨ” ති ව එත්ථ භනවධසද්දත්ථොගමනං. “පුරිසං භනති. සීතං උණ්භං පටිභනති” ඉච්චාදීනි කත්තුපදානි. දෙවදත්තො යඤ්ඤදත්තෙන භඤ්ඤති. තතො වාතාතපෙ සොරෙ, සඤ්ජාතෙ පටිභඤ්ඤති. පච්චත්තවචනස්සෙකාරත්තං, යථා “වනජ්ජගුම්බෙ” ති. විහාරෙතානි පදං සම්බන්ධිතබ්බං, ඉච්චාදීනි කම්මපදානි. භන්තා. භතො. වධකො. වට්ඨ. ආසාතො. උපසාතො. සාතකො. පටිසො. සඬිසො. බ්‍යග්ගො. සකුණග්ගි. භන්තුං, භනිතුං, භන්ත්වා, භනිත්වා. වජ්ඣෙක්ඛවා, වධිත්වා ඉච්චාදීනි සනාමිකානි තුමන්තාදිපදානි.

තත්ථ උපාහනන්ති තං තං යානං උපහනන්ති උපගච්ඡන්ති තතො ව ආහනන්ති ආගච්ඡන්ති එතෙනානි උපාහනං. වට්ඨති කිලෙසවසෙන සුනබ්බි පි උපගමනසීලාති වට්ඨ, සබ්බාසං ඉත්ථිතං සාධාරණමෙනං. අථ වා වට්ඨති සුණ්ඨා. තථා හි “තෙන හි වට්ඨ යදා උතුනි අහොසි, පුජ්ථං තෙ උජ්ජන්තං, අථ මෙ ආරොචෙය්‍යාසි” ති එත්ථ වට්ඨති සුණ්ඨා වුවචති. සා පන “අයං තො පුත්තස්ස හරියා” ති සස්සුසසුරෙහි අධිගන්තබ්බා ජානිතබ්බාති වට්ඨති වුවචති. ගත්තත්ථානං කත්ථවි බුද්ධියත්ථකථනතො අයමත්ථො ලබ්භතෙව. “සුණ්ඨා, සුණ්ඨා, වට්ඨ” ඉච්චෙතෙ පරියායා. සඬිසොති හික්ඛුසමුහො. සමග්ගං කම්මං සමුපගච්ඡන්ති සඬිසො, සුට්ඨු වා කිලෙසෙ භන්ති තෙන තෙන මග්ගාසිනා මාරෙතීතිපි සඬිසො, පුපුජ්ජනාරියවසෙන වුත්තානෙතානි. විවිධෙ සත්තෙ ආහනති භුසො සාතෙතීති බ්‍යග්ගො. සො එව “වියග්ගො, වග්ගො” ති ව වුවචති. අපරම්පි පුණ්ඩරිකොති තස්ස නාමං. දුබ්බලෙ සකුණෙ භන්තීති සකුණග්ගි, සෙතො, අයං පන භනධාතු දිවාදිගණ “පටිභඤ්ඤති” ති අකම්මකං කත්තුපදං ජනෙති. තථා හි “බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකියෙ සොතෙ පටිභඤ්ඤති” ති ආදිකා පාළියො දිස්සන්ති.

අන පාණතො. පාණනං සසනං. අනති. ආනං, පානං. “තත්ථ ආනන්ති අස්සාසො. පානන්ති පස්සාසො. එතෙසු අස්සාසොති බහි නික්ඛමනවාතො. පස්සාසොති අන්තො පවිසනවාතො” ති විනයට්ඨකථායං වුත්තං, සුත්තන්තට්ඨකථාසු පන උජ්ජට්ඨපාටියා ආගතං. තත්ථ යස්මා සබ්බෙසම්පි ගබ්භසෙය්‍යකානං මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනකාලෙ පඨමං අබ්භන්තරවාතො බහි නික්ඛමති, පච්ඡා බාහිරවාතො සුබ්බමං රජං ගහෙත්වා අබ්භන්තරං පවිසන්තො තාලුං ආභවිව නිබ්බායති, තස්මා විනයට්ඨකථායං “අස්සාසොති බහි නික්ඛමනවාතො, පස්සාසොති අන්තො පවිසනවාතො” ති වුත්තං. එතෙසු ද්විසු නයෙසු විනයනයෙන අන්තො උට්ඨිතසසනං අස්සාසො, බහි උට්ඨිතසසනං පස්සාසො. සුත්තන්තනයෙන පන බහි උට්ඨිතිත්වාපි අන්තො සසනතො අස්සාසො. අන්තො උට්ඨිතිත්වාපි බහි සසනතො පස්සාසො. අයමෙව ව නයො “අස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සතියා අනුගච්ඡතො

අප්ඤ්ඤානං වික්ඛෙපගතෙන විත්තෙන කායොපි විත්තමපි සාරද්ධා ව භොන්ති ඉඤ්ඤානා ව එන්දිතා වා”ති, “පස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සතියා අනුගච්ඡතො ඛන්දිධා වික්ඛෙපගතෙන විත්තෙන කායොපි විත්තමපි සාරද්ධා ව භොන්ති ඉඤ්ඤානා ව එන්දිතා වා”ති ඉමාය පාළියා සමෙතීති වෙදිතබ්බං.

ධන ධඤ්ඤා. ධනනං ධඤ්ඤං, සිරිපුඤ්ඤපඤ්ඤානං සම්පදාති අත්ථො. ධාතුඅත්ථො හි යෙහුයොන භාවවසෙන කතීයති යපෙත්වා වක්කරුක්ඛතවෙති එවමාදිප්පහෙදං. යථා භාවත්ථෙව විත්තමානෙන යපච්චයෙන සද්ධිං නකාරස්ස යාකාරං කත්වා ථෙන්නං ථෙය්‍යන්ති වුච්චති, එවමිධ යපච්චයෙන සද්ධිං නකාරස්ස ඤ්ඤාකාරං කත්වා ධනනං ධඤ්ඤානං වුච්චති. ධනිතො වා භාවො ධඤ්ඤං, තස්මිං ධඤ්ඤා. ධන්ති, ධනති. ධනිතං. ධඤ්ඤං. යස්මා පන ධඤ්ඤාසද්දෙන සිරිපුඤ්ඤපඤ්ඤාසම්පදා ගහිතා, තස්මා “ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායී”ති ආදීසු ධඤ්ඤාසද්දෙන සිරිපඤ්ඤාව ගහෙතබ්බා පුඤ්ඤස්ස විසුං වචනතො.

“නදතො පරිසායන්තෙ, වාදිතබ්බපහාරිතො;
යෙ තෙ දක්ඛන්ති වදනං, ධඤ්ඤා තෙ නරපුඤ්ඤව.

දීඝඬ්ඣලී තම්බනබ්බෙ, සුභෙ ආයතපණ්හිකෙ;
යෙ පාදෙ පණ්හිස්සන්ති, තෙපි ධඤ්ඤා ගුණන්ධර.

මධුරාති පහට්ඨාති, දොසග්ඝාති හිතාති ව;
යෙතෙවාකායාති සොස්සන්ති, තෙපි ධඤ්ඤානරුත්තමා”ති

එවමාදීසු පන ධඤ්ඤාසද්දෙන පුඤ්ඤාසම්පදා ගහෙතබ්බා, පුඤ්ඤාසම්පදාය වා සද්ධිං සිරිපඤ්ඤාසම්පදාපි ගහෙතබ්බා. ඉදමෙත්ථ නිබ්බවනං “ධඤ්ඤං සිරිපුඤ්ඤපඤ්ඤාසම්පදා එතෙසං අත්ථීති ධඤ්ඤා”ති. “ධඤ්ඤං මඬිගලසම්මත”න්ති එත්ථ තු “උත්තමරතනං ඉද”න්ති ධනායිතබ්බං සද්ධායිතබ්බන්ති ධඤ්ඤං, සිරිසම්පන්නං පුඤ්ඤාසම්පන්නං පඤ්ඤාසම්පන්නන්තිපි අත්ථො යුජ්ජති. “ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූප”න්ති ව ආදීසු “නත්ථි ධඤ්ඤාසමං ධන”න්ති වචනතො ධනායිතබ්බන්ති ධඤ්ඤං, කිං තං? පුබ්බණ්ණං. අපිච ඔසධිවිසෙසොපි ධඤ්ඤානං වුච්චති. ධනසද්දස්ස ව පන සමාසවසෙන “අධනො, නිද්ධනො”ති ව නත්ථි ධනං එතස්සාති අත්ථෙන්න දලිද්දපුග්ගලො වුච්චති. “නිධනං යාතී”ති එත්ථ තු කම්පනත්ථවාචකස්ස ධුධාතුස්ස වසෙන විනාසො නිධනන්ති වුච්චති.

මුන ගතියං. මුනති.

විනෙ මඤ්ඤනායං. අලුත්තන්තොයං ධාතු, යථා ගිලෙ, යථා ච මිලෙ. විනායති, ඔවිනායති. “සබ්බො තං ජනො ඔවිනායතු”ති ඉදමෙත්ථ පාළි නිදස්සනං. ඔවිනායතති අවමඤ්ඤතුති.

ඉති භූවාදිගණෙ තවග්ගන්තධාතුරූපානි

සමත්තානි.

පකාරන්තධාතු

ඉදානි පවග්ගන්තධාතුරූපානි වුවුවත්තෙ –

පා පානෙ. පානං පිවනං. “පාති, පාන්ති. පාතු, පාන්තු” ඉච්චාදි යථාරහං යොජෙතබ්බං.

බිජ්ජං ගිවං පසාරෙහි, න තෙ දස්සාමි ජීවිතං;

අයඤ්ඤිතෙ මයා රුළුහො, සරො පාස්සති ලොහිතන්ති.

අත්‍ර හි පාස්සතීති පිවිස්සති. “පාස්සති, පාස්සන්ති. පාස්සසි, පාස්සථ. පාස්සාමි, පාස්සාම” ඉච්චාදිනා, “අපස්සා, අපස්සංසු” ඉච්චාදිනා ච නයෙන සෙසං සබ්බං යොජෙතබ්බං නයඤ්ඤාහි. කො හි සමත්ථො සබ්බානි බුද්ධච්චනසාගරෙ විචිත්‍රානි විජ්ජකිණ්ණරූපන්තරරතනානි උද්ධරිත්වා දස්සෙතුං, තස්මා සබ්බාසුපි ධාතුසු සඬ්ඛෙපෙන ගහණූපායමත්තමෙව දස්සිතං. පිවති, පිවන්ති. පිවං, පිවන්තො, පිවමානො, පිවං භාගිරසොදකං. කාරිතෙ කුමාරං බීරං පායෙති. මුහුත්තං තණ්හාසමනං, බීරං ත්වං පායිතො මයා. කම්මෙ පියති, පිතං. කුමාදීසු “පාතුං, පිවිතුං, පිත්වා, පිවිත්වා, පායෙත්වා” ඉච්චාදිනි යොජෙතබ්බානි. අඤ්ඤසුපි යානෙසු පාළිනායානුරූපෙන සද්දරූපානි එවමෙව යොජෙතබ්බානි.

පා රක්ඛණෙ. පාති. නිපාති. පිතා, ගොපො.

පා පූරණෙ. පාති, විජ්ජාති. විජ්ජො.

විජ්ජොති බ්‍රාහ්මණො. සො හි විජ්ජෙති පූරෙති විසිට්ඨෙන වෙද්වච්චාරණාදිනා අත්තනො බ්‍රාහ්මණකම්මෙන ලොකස්ස අජ්ඣාසයං අත්තනො ච හදයෙ වෙදානීති විජ්ජොති වුවිති. “ජානො විජ්ජකුලෙ අහ”න්ති එත්ථ හි බ්‍රාහ්මණො “විජ්ජො”ති වුවිති. තස්ස කුලං විජ්ජකුලන්ති.

පු පවනෙ. පවති. පුත්තො, පුඤ්ඤං. එත්ථ පුත්තොති අත්තනො කුලං පවති සොධෙතීති පුත්තො. කියාදිගණං පන පත්වා “පුනාතී”ති වත්තබ්බං.

පුත්තො’ත්‍රජො සුතො සුත්‍ර,
තත්‍රජො තනයො’රසො;
පුත්තනත්තාදයො වාථ,
අපච්චන්ති පට්ඨච්චරෙ.

ඉත්ථිලිඬගම්හි වත්තබ්බෙ, පුත්තීති අත්‍රජාති ව;
වත්තබ්බං සෙසට්ඨානෙසු, යථාරහමුදිරයෙ;
පාළියඤ්ඤි අත්‍රජාති, ඉත්ථි පුත්තී කථියති;

එත්ථ පන –

“තනො ද්වෙ සත්තරත්තස්ස, වෙදෙහස්සත්‍රජා පියා;
රාජකඤ්ඤා රූවා නාම, ධාතිමාතරමබ්බවි”ති

අයං පාළි නිදස්සනං. “පුත්තී, ධිතා, දුහිතා, අත්තජා”ති ඉච්චෙතෙ පරියායා. එවං අත්‍රජාති ඉත්ථිවාචකස්ස ඉත්ථිලිඬගස්ස දස්සනතො සුතසද්දාදීසුපි ඉත්ථිලිඬගනගො ලබ්භමානාලබ්භමානවසෙන උපපරික්ඛිතබ්බො. තථා හි ලොකෙ “වෙස්සො, සුද්දො, නරො, කිංපුරිසො” ඉච්චාදීනං යුගලභාවෙන “වෙස්සි, සුද්දී, නාරි, කිංපුරිසි”තිආදීනි ඉත්ථිවාචකාති ලිඬගාති දිස්සන්ති. “පුරිසො පුමා” ඉච්චාදීනං පන යුගලභාවෙන ඉත්ථිවාචකාති ඉත්ථිලිඬගාති න දිස්සන්ති. පුඤ්ඤන්ති එත්ථ පන අත්තනො කාරකං පවති සොධෙතීති පුඤ්ඤං. කියාදිගණං පන පත්වා පුනාතීති පුඤ්ඤන්ති වත්තබ්බං.

අඤ්ඤො අත්ථොපි වත්තබ්බො, නිරුත්තිලක්ඛණස්සිතො;
තස්මා නිබ්බවනං ඤෙය්‍යං, ජනපුජාදිතො ඉධ.

පරං පුජ්ජහවං ජනෙතීති පුඤ්ඤං. සදා පුජ්ජනං වා ජනෙතීති පුඤ්ඤං. ජනං අත්තකාරං පුනාතීති පුඤ්ඤං. අසෙසං අපුඤ්ඤං පුනාතීති පුඤ්ඤං.

කල්‍යාණං කුසලං පුඤ්ඤං, සුභමිච්චෙව නිද්දිසෙ;
කම්මස්ස කුසලස්සාධි-වචනං වචනෙ පටු.

පෙ ගතියං. පෙනි, පෙනීති. පෙසි, පෙථ. ඉධ හික්ඛෙව එකච්චො අස්සබ්චඬකො පෙහීති චුත්තො විද්ධො සමානො වොදිතො සාරථීනා පච්ඡනො පටිසක්කති, පිට්ඨිතො රථං පටිවත්තෙති. උම්මග්ගං ගණ්භාති, උබ්බට්ඨමං රථං කරොති.

පෙ වුද්ධියං පයති. පායො, අපායො. එත්ථ අපායොති නත්ථී පායො වුද්ධි
එත්ථාති අපායො. අයධාතුවසෙනපි අත්ථො නෙතඛිබ්බො, අයතො වුද්ධිතො,
සුඛතො වා අපෙතොති අපායො, නිරයතිරච්ඡාන යොනිපෙත්තිවිසයඅසුරකායා.

පෙ සොසනෙ. පායති, පයති වා. නිපකො. එත්ථ නිපකො නිපයති
විසොසෙති පටිපක්ඛං, තතො වා අත්තානං නිපාති රක්ඛතීති නිපකො,
සම්පජානො.

ගුප රක්ඛණෙ. ගොපති. ගොපකො.

නගරං යථා පච්චන්තං, ගුත්තං සාන්තරඛාහිරං.

එවං ගොපෙථ අත්තානං, ඛණො වෙ මා උපච්චගා.

ගොපෙථාති ගොපෙය්‍ය රක්ඛෙය්‍ය.

වප සන්තානෙ. වපති.

සප සමවායෙ. සපති.

වුප මන්දගතියං. වොපති.

තුප හිංසායං. තොපති. තුප්පති.

ගුප ගොපනජිගුච්ඡනෙසු. ගොපති, ජිගුච්ඡති. ජිගුච්ඡං, ජිගුච්ඡමානො.
ජෙගුච්ඡී. ජිගුච්ඡන්වා ඉච්චාදීති.

කපු හිංසාතක්කලගන්ධෙසු. කප්පති. කප්පුරො.

කපු සාමන්ථීයෙ. ඉදං අම්භාකං කප්පති. නෙතං අම්භෙසු කප්පති.

කප කරුණායං. කපති. කපණො, කාපඤ්ඤං. තත්ථ කපතීති කරුණායති,
කාපඤ්ඤන්ති කපණභාවො.

සප අක්කොසෙ. සපති. සපථො, අභිසපථො, අභිසපිතො, සපනකො.

වප ඛිජනික්ඛෙපෙ. ඛිජං වපති. වාපකො. වාපිතං ධඤ්ඤං. වුත්තං ඛිජං
පුරිසෙන. ඛිජං වප්පති. වප්පමඬ්ඨගලං.

සුප සයනෙ. සුපති. සුඛං සුපන්ති මුනයො, යෙ ඉත්ථිසු න ඛජ්ඣරෙ. සුත්තො පුරිසො, සුපනං, සුත්තං.

බිප පෙරණෙ. පෙරණං චුණ්ණිකරණං පිසනං. බෙපති. බෙපකො.

බිප අඛ්‍යාත්තසද්දෙ. බිපති. බිපිතසද්දො. යදා ච ධම්මං දෙසෙන්නො, බිපි ලොකග්ගනායකො.

බිප ඡඩ්ඛනො. බිපති, උක්ඛිපති, වික්ඛිපති, අවබිපති, සංබිපති. බිත්තං, උක්ඛිත්තං, පක්ඛිත්තං, වික්ඛිත්තං ඉච්චාදීනි.

ඔප නිට්ඨුහනෙ. නිට්ඨුහනං බෙළපාතනං. ඔපති. ඔසධං සඬ්ඛරිත්වා මුබ්බෙලං ඔපි.

ලිපි උපලෙපෙ. ලෙපති. ලිත්තං පරමෙන තෙජසා.

බිපි ගතියං. බිම්පති.

ඩිප බෙපෙ. ඩෙපති.

නිදපි නිදම්පනෙ. නිදම්පනං නාම සස්සරුක්ඛාදිසු විහිසිසං වා වරකසිසං වා අවිජ්ජිත්ථා බුද්දකසාඛං වා අභඤ්ජිත්ථා යථාධිකමෙව හත්ථෙන ගහෙත්ථා ආකඬ්ඪිත්ථා බීජමත්තස්සෙව වා පණ්ණමත්තස්සෙව වා ගහණං. පුරිසො විහිසිසං නිදම්පති, රුක්ඛපත්තං නිදම්පති. නිදම්පකො, නිදම්පිතං, නිදම්පිතුං, නිදම්පිත්ථා.

තප දිත්තියං. දිත්ති විරොචනං. දිවා තපතිආදිච්චො.

තප උබ්බෙගෙ. උබ්බෙගො උත්‍රාසො භීරුතා. තපති, උත්තපති. ඔත්තප්පං, ඔත්තප්පියං ධනං.

තප ධූප සන්තාපෙ. තපති. තපොධනං, ආතාපො. ආතාපී. ආතපං. ධූපති, සන්ධූපනො, කම්මෙ තාපියති. ධූපියති. භාවෙ තාපනං, තාපො, පරිතාපො, සන්තාපො. ධූපනං.

පකාරන්තධාතුරූපානි.

එකාරන්තධාතු

පුප්ඵ විකසනෙ. අකම්මකො වායං සකම්මකො ව. පුප්ඵති. පුප්ඵං, පුප්ඵනං, පුප්ඵිනො, පුප්ඵිතුං, පුප්ඵිත්වා. පුප්ඵන්ති පුප්ඵිනො දුමා. ඵලජා දකජා පුප්ඵා, සබ්බෙ පුප්ඵන්ති තාවදෙ. මඤ්ජුසකො නාම රුක්ඛො යත්තකානි උදකෙ වා ඵලෙ වා පුප්ඵානි, සබ්බානි පුප්ඵති.

තුඵ හිංසායං. තොඵති.

දඵ දඵී වජ්ඵ ගතියං. දඵති. දම්ඵති. වජ්ඵති.

දිඵ කථනසුද්ධන්දාහිංසාදානෙසු. දෙඵති. දෙඵො.

තඵ තිත්තියං. තිත්ති තප්පනං, තඵති.

දුඵ උපක්කිලෙසෙ. උපක්කිලිස්සනං උපක්කිලෙසො. දොඵති.

ගුඵ ගන්ථෙ. ගන්ථො ගන්ථිකරණං. ගොඵති.

එකාරන්තධාතුරූපානි.

බකාරන්තධාතු

භබ්බ හිංසායං. භබ්බති. භබ්බො.

පබ්බ වබ්බ මබ්බ කබ්බ බබ්බ ගබ්බ සබ්බ වබ්බ ගතියං. පබ්බති. වබ්බති. මබ්බති. කබ්බති. බබ්බති. ගබ්බති. සබ්බති. වබ්බති.

අබ්බ සබ්බ හිංසායඤ්ච. ගතාපෙක්ඛාය චකාරො. අබ්බති. සබ්බති.

කුබ්බ අච්ඡාදනෙ. කුබ්බති.

ලුබ්බ තුබ්බ අද්දනෙ. ලුම්බති. තුම්බති. ලුම්බිනීවනං. උදකතුම්බො. අථොපි ද්වෙ ච තුම්බානි.

වුබ්බ වදනසංයොගෙ. පුත්තං මුද්ධන්ති වුම්බති. මුබ්බෙ වුම්බති. එත්ථ සීයා “යදි වදනසංයොගෙ වුබ්බාතු වත්තති, කථං අම්බුධරබ්බන්දුචුම්බිතකුටොති එත්ථ අවදනෙ අවිඤ්ඤාණකෙ පබ්බතකුටෙ අම්බුධරබ්බන්දුනං වුම්බනං වුත්ත”න්ති? සච්චං, තං පන වුම්බනාකාරසදිසෙනාකාරෙන සම්භවං චෙතසි යපෙත්වා වුත්තං, යථා අදස්සනසම්භවෙපි දස්සනසදිසෙනාකාරෙන සම්භුතත්තා

“රොදන්තෙ දාරකෙ දිස්වා, උබ්බිද්ධා විපුලා දුමා”ති අවක්ඛකානම්පි රුක්ඛානං දස්සනං වුත්තං, එවමිධාපි වුම්බනාකාරසදිසෙනාකාරෙන සම්භූතත්තා අවදනානම්පි අම්බුධරබ්න්දුනං වුම්බනං වුත්තං. සභාවතො පන අවිඤ්ඤාණකානං දස්සනවුම්බනාදීනි ච නත්ථි, සවිඤ්ඤාණකානංයෙව තානි භොන්තිති. අයං නයො කමු පදවික්ඛෙපෙනිආදීසුපි නෙතබ්බො.

උබ්බි තුබ්බි ථුබ්බි දුබ්බි ධුබ්බි හිංසත්ථා. උබ්බති. තුබ්බති. ථුබ්බති. දුබ්බති. දුබ්බො. ධුබ්බති. එත්ථ දුබ්බාති දබ්බතිණං, යං “තිරියා නාම තිණජාතී”ති පාළියං ආගතං. එත්ථ ච දුබ්බාති ඉත්ථිලිඨගං, දබ්බන්ති නපුංසකලිඨගන්ති දට්ඨබ්බං.

මුබ්බි බන්ධනෙ. මුබ්බති.

කුබ්බි උග්ගමෙ. කුබ්බති.

පුබ්බ පබ්බ සබ්බ පුරණෙ. පුබ්බති. පබ්බති. සබ්බති. එත්ත සියා “නනු භො පුබ්බසබ්බසද්දා සබ්බනාමානි, කස්මා පනෙන ධාතුචිත්තායං ගහිතා”ති? වුවිචනෙ – සබ්බනාමෙසු ච තුමන්තාදිවිරහිතෙසු ච නිපාතෙසු උපසග්ගෙසු ච ධාතුචිත්තා නාම නත්ථි, ඉමානි පන සබ්බනාමානි න භොන්ති. කෙවලං සුත්ඨාමඤ්ඤෙන සබ්බනාමානි විය උපට්ඨහන්ති, තෙන තෙ තබ්භාවමුත්තත්තා ධාතුචිත්තායං පුබ්බාවරියෙහි ගහිතා “පුබ්බති සබ්බති”ති පයොගදස්සනතොති. යදි එවං කස්මා බුද්ධවචනෙ එතානි රූපානි න සන්තිති? අනාගමනභාවෙන න සන්ති, න අවිජ්ජමානභාවෙන. කිඤ්චාපි බුද්ධවචනෙසු එතානි රූපානි න සන්ති, තථාපි පොරාණෙහි අනුමතා පුරාණභාසානි ගහෙතබ්බානි, යථා “නාටතීති නාටො”ති එත්ථ “නාටතී”ති රූපං බුද්ධවචනෙ අවිජ්ජමානම්පි ගහෙතබ්බං භොති, එවං ඉමානිපි. තස්මා වොහාරෙසු විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථාය සාසනෙ අවිජ්ජමානාපි සාසනානුරූපා ලොකිකප්පයොගා ගහෙතබ්බානි “පුබ්බති සබ්බති”ති රූපානි ගහිතානි. එස නයො අඤ්ඤෙසුපි යානෙසු වෙදිතබ්බො.

වම්බ අදනෙ. වම්බති.

කබ්බ බබ්බ ගබ්බ දබ්බෙ. දබ්බො අභච්ඡාකාරො. කබ්බති. බබ්බති. ගබ්බති.

අබ්බි දබ්බි සද්දෙ. අම්බති. අම්බො, අම්බු. දම්බති.

ලබ්බි අවසංසනෙ. අවසංසනං අවලම්බනං. ලම්බති, විලම්බති, බ්‍යාලම්බති. නීචෙ චො’ලම්බනෙ සූරියො. ආලම්බති. ආලම්බනං, තදාලම්බනං, තදාලම්බණං, තදාලම්බං වා. ලාබු. අලාබු වා, අකාරො හි තබ්භාවෙ.

භ්‍යාකරණධාතු

භා දිත්තියං. චන්දො භාති, පඤ්භා මං පටිභාති. රත්ති විභාති. භාණු, පටිභානං. විභානා රත්ති.

භී භයෙ. භායති. භයං, භයානකො, භීමො, භීමසෙනො, භීරු, භීරුකො, භීරුකජාතිකො. කාරිතෙ “භායෙති, භායයති, භායාපෙති, භායාපයති”ති රූපානි.

සභු සම්භු නිංසායං. සහති. සම්භති.

සුම්භ භාසනෙ ච. චකාරො නිංසාපෙක්ඛකො. සුම්භති. සුම්භො. කුසුම්භො.

එත්ථ සුම්භොති ආවාටො. “සුම්භං නික්ඛනාභී”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං. කුසුම්භොති බුද්දකආවාටො, “පබ්බතකන්දරපදරසාබාපරිපූරා කුසුම්භෙ පරිපූරෙත්ති”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

අබ්භ චබ්භ මබ්භ ගතියං. අබ්භති. අබ්භො. චබ්භති. මබ්භති.

එත්ථ අබ්භොති මෙසො. සො හි අබ්භති අනෙකසතපට්ඨො හුත්වා ගච්ඡති “අබ්භො”ති වුච්චති. “විජ්ජමාලී සතක්කකු”ති වුත්තං. සතක්කකුති ච අනෙකසතපට්ඨො. එත්ථ ච අබ්භසද්දො තිලිඬිගිකො දට්ඨබ්බො. තථා හි අයං “අබ්භුට්ඨිතොව ස යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති එත්ථ පුල්ලිඬිගො. “අබ්භා, මහිකා, ධුමො, රජො, රාහු”ති එත්ථ ඉත්ථිලිඬිගො. “අබ්භාති චන්දමණ්ඩලං ඡාදෙත්ති”ති එත්ථ නපුංසකලිඬිගො.

ඉමානි පන මෙසස්ස නාමානි –

මෙසො චලාහකො ලඬිසි, ජිමුතො අම්බුදො සනො;
ධාරාධරො අම්බුධරො, පජ්ජන්තො හිමගබ්භකො.

යහ මෙටුනෙ. මිටුනස්ස ජනද්වයස්ස ඉදං කම්මං මෙටුනං, තස්මිං මෙටුනෙ යහධාතු වත්තති. යහති. යාහස්සං.

එත්ථ ච “මෙටුන”න්ති එසා සබ්භිවාචා, ලජ්ජාසම්පන්නෙහි පුග්ගලෙහි වත්තබ්බභාසාභාවතො. තථා හි “මෙටුනො ධම්මො න පටිසෙවිතබ්බො”ති ච “න මෙ රාජා සබ්බා භොති, න රාජා භොති මෙටුනො”ති ච සොභනෙ

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

වාචාවිසයෙ අයං භාසා ආගතා. ‘යහතී’තිආදිකා පන භාසා ‘සිබරණී’තිආදිකා භාසා විය අසම්භිවාචා. න හි හිරොත්තප්පසම්පන්නො ලොකියජනොපි ඊදිසිං වාවං භාසති. එවං සන්නෙපි අධිමත්තුක්කංසගතහිරොත්තප්පොපි හගවා මහාකරුණාය සඤ්චොදිතහදයො ලොකානුකම්පාය පරිසමප්ඤ්ඤා අභාසි. අහො තථාගතස්ස මහාකරුණාති.

ඉමානි පන මෙටුනධම්මස්ස නාමානි —

සංවෙසනං නිද්ධුවනං, මෙටුනං සුරතං රතං;
බ්‍යාථයො ගාමධම්මො ව, යාහස්සං මොහනං රති.

අසද්ධම්මො ව වසල-ධම්මො මිළ්භසුඛම්පි ව;
ද්වයංද්වයසමාපත්ති, ද්වන්ද්‍වා ගම්මො’දකන්තිකො.

සිහ විහ කත්ථනෙ. සිහති. විහති.

දෙහ අහි දහි සද්දෙ. දෙහති. අම්හති. අම්හො. දම්හති.

එත්ථ ව අම්හො වුවිච්චි උදකං. තඤ්ඤි නිජ්ජීවම්පි සමානං ඔසකාලාදීසු විස්සන්දමානං අම්හති සද්දං කරොතිති අම්හොති වුවිච්චි.

ඉමානිස්ස නාමානි —

පාතීයං උදකං තොයං, ජලං පාතො ව අම්බු ව;
දකං කං සලීලං වාරි, ආපො අම්හො පපම්පි ව.

නිරඤ්ච කෙසුකං පාති, අමතං එලමෙව ව,
ආපොනාමානි එතාති, ආගතාති තතො තතො.

එත්ථ ව ‘‘වාලග්ගෙසු ව කෙසුකෙ. පිටිතඤ්ච තෙසං භුසං හොති පාතී’’තිආදයො පයොගා දස්සෙතබ්බා.

ථහි ඛහි පටිබද්ධෙ ථම්හති, විත්ථම්හති. ඛම්හති, වික්ඛම්හති. ථම්හො. ථද්ධො, උපත්ථම්හො. උපත්ථම්හිතී. වික්ඛම්හො. වික්ඛම්හිතකිලෙසො.

ජහ ජහි ගත්තවිනාමෙ. ජහති. ජම්හති, විජම්හති. විජම්හනං, විජම්හිතා. විජම්හන්තො, විජම්හමානො, විජම්හිතො.

සබ්භ කථනෙ. සබ්භති.

වඛ්භ භොජනෙ. වඛ්භති.

ගඛ්භ ධාරණෙ. ගඛ්භති. ගඛ්භො.

එත්ථ ගඛ්භොති මාතුකුච්ඡපි වුවචති කුච්ඡගතපුත්තොපි. තථා හි “යමෙකරත්තිං පයමං, ගඛ්භෙ වසති මාණුවො”ති එත්ථ මාතුකුච්ඡ “ගඛ්භො”ති වුවචති. “ගඛ්භො මෙ දෙව පතිට්ඨිතො. ගඛ්භො ච පතිතො ඡමා”ති ච එත්ථ පන කුච්ඡගතපුත්තො. අපිච ගඛ්භොති ආවාසවිසෙසො. “ගඛ්භං පටිට්ඨො”තිආදීසු හි ඔවරකො “ගඛ්භො”ති වුවචති.

රහ රාහස්සෙ. ආපුඛ්ඛො රහ හිංසාකරණවායමනෙසු. රාහස්සං රාහසහාවො. තංසමඬ්ඛිතො පන පාළියං “චණ්ඩා රුද්ධා රහසා”ති එවං ආගතා.

තත්ථ රහසාති කරණුත්තරියා. රහති, ආරහති, සමාරහති, ආරම්භති. රහසො. ආරම්භො. සමාරම්භො, ආරහන්තො. සමාරහන්තො. ආරද්ධං මෙ වීරියං. සාරම්භං. අනාරම්භං. සාරම්භො තෙ න විජ්ජති. පකාරණාරම්භො. වීරියාරම්භො. ආරහිතුං. ආරහිත්වා. ආරඛ්භ.

එත්ථ වීරියාරම්භොති වීරියසඬ්ඛාතො ආරම්භො. ආරම්භසද්දො කම්මෙ ආපත්තියං ක්‍රියාය වීරියෙ හිංසාය විකොපනෙති අනෙකෙසු අත්ථෙප්පු ආගතො.

“යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොහි, සඛ්ඛං ආරම්භපච්චයා;
ආරම්භානං නිරොධෙන, නත්ථි දුක්ඛස්ස සම්භවො”ති

එත්ථ හි කම්මං ආරම්භොති ආගතං. “ආරම්භති ච විජ්ජට්ඨාරී ච භොති”ති එත්ථ ආපත්ති. “මහායඤ්ඤා මහාරම්භා, න තෙ භොත්ති මහජ්ඣල්ලා”ති එත්ථ යුජුස්සාපනාදික්‍රියා. “ආරම්භථ නික්කමථ, යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙ”ති එත්ථ වීරියං. “සමණං ගොතමං උද්දිස්ස පාණං ආරම්භන්ති”ති එත්ථ හිංසා. “බ්‍රිජගාමභූතගාමසමාරම්භා පටිවිරතො භොති”ති එත්ථ ඡෙදනභඤ්ජනාදිකං විකොපනං. ඉච්චෙවං —

කම්මෙ ආපත්තියඤ්චෙව, වීරියෙ හිංසාක්‍රියාසු ච;
විකොපනෙ ච ආරම්භ-සද්දො භොතිති නිද්දිසෙ;

ලභ ලාභෙ. ලභති, ලඛ්භති. ලාභො, ලද්ධං, අලත්ථ, අලත්ථුං.

සුභ දිත්තියං. සොහති. සොහා, සොහනං, සොහිතො.

බ්‍රහ සඤ්චලනො. බොහති, සඬබොහති. හත්ථිනාගෙ පදින්නම්හි, බ්‍රහ්මිත්ථ නගරං තදා. බොහා, සඬබොහො.

නහ තුහ හිංසායං. නහති. තුහති.

සම්හ විස්සාසෙ. සම්හති. සම්හන්ති, සම්හන්තො.

ලුහ විමොහනො. ලොහති, පලොහති. ථුල්ලකුමාරිපලොහනං. කාරිතෙ පන “ලොහෙති, පලොහෙති, පලොහෙත්වා”ති රූපානි භවන්ති. දිවාදිගණං පන පත්වා ගිද්ධියත්ථෙ “ලුහති”ති රූපං භවති.

දහි ගන්ථනො. දම්හති. දම්හනං.

රුහි නිවාරණො. රුම්හති, සන්නිරුම්හති. සන්නිරුම්හො, සන්නිරුම්හිත්වා.

උහ උබ්භ උම්භ පූරණො. උහති. උබ්භති. උම්භති. උහනා. උබ්භනා. උම්භනා. ඔහො. කෙටුහං. උබ්භං. කුම්භො. කුම්භී. කාරිතෙ “ඔහෙති. උබ්භෙති. උම්භෙති”ති රූපානි භවන්ති.

තත්ථ කෙටුහන්ති ක්‍රියාකප්පවිකප්පො කචිතං උපකාරියසත්ථං. ඉදං පනෙත්ථ නිබ්බවනං කිට්ඨෙති ගමෙති ක්‍රියාදිවිභාගං, තං වා අනවසෙසපරියාදානතො කෙටෙන්තො ගමෙන්තො ඔහෙති පූරෙතීති කෙටුහං කිට්ඨභධාතුවසෙන. උබ්භති උබ්භෙති පූරෙතීති උබ්භං, පූරණන්ති අත්ථො. වරියාපිටකෙපි හි ඊදිසි සද්දගති දිස්සති, තං යථා? “මහාදානං පවත්තෙසි, අච්චුබ්භං සාගරූපම”න්ති. තත්ථ ච අච්චුබ්භන්ති අතිවිය යාවකානං අප්ඤ්ඤාසයං පූරණං. අක්ඛම්භන්තිපි පායො. කුම්භොති කං වුව්චති උදකං, තෙන උබ්භෙතබ්බොති කුම්භො, සො ඵව ඉත්ථිලිඬිගවසෙන කුම්භී. එත්ථ ච “කුම්භී ධොවති ඔනතො”ති පයොගො.

කුම්භසද්දො සටෙ හත්ථි-සිරොපිණ්ඨෙ දසම්බණො;
පවත්තතීති විඤ්ඤෙය්‍යා, විඤ්ඤුනා නයදස්සිනා.

හකාරන්තධාතුරූපානි.

මකාරන්තධාතු

මා මානෙ සද්දෙ ව. මාති. මානා. එත්ථ මාකාති ජනිකා වා වුළුමානා වා මහාමානා වා.

මු බන්ධනෙ. මචිති. කියාදිගණස්ස පනස්ස “මුනාති” ති රූපං.

මෙ පටිදානආදානෙසු. මෙති, මයති. මෙධා.

එත්ථ මෙධාති පඤ්ඤා. සා හි සුබ්බමම්පි අත්ථං ධම්මඤ්ච බ්බ්පමෙව මෙති ච ධාරෙති වාති මෙධාති වුච්චති. එත්ථ පන මෙතීති ගණහාති. තථා හි අට්ඨසාලිනියං වුත්තං “අසනි විය සිලුවවයෙ කිලෙසෙ මෙධති හිංසතීති මෙධා, බ්බ්පං ගහණධාරණට්ඨෙත වා මෙධා” ති. සඬගමත්ථවාචකස්ස පන මෙධාතුස්ස වසෙන මෙධති සිලසමාධිආදීහි සද්ධම්මෙහි සිරියා ච සඬගච්ඡතීති මෙධාති අත්ථො ගහෙනබ්බො. එත්ථෙතං වුච්චති –

“ද්විධාතුයෙකධාතුයා, ද්විරත්ථවතියාපි ච;
මෙධාසද්දස්ස නිප්පත්තිං, ජඤ්ඤා සුගතසාසනෙ” ති.

ඔමා සාමත්ථියෙ. සාමත්ථියං සමත්ථභාවො. අලුත්තන්තොයං ධාතු, ඔමාති, ඔමන්ති.

අත්‍රායං පාළි “ඔමාති හන්තෙ හගවා ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බ්‍රහ්මලොකං උපසඬකම්තු” ති. තත්ථ ඔමාතීති පහොති සක්කොති.

තිමු අද්දභාවෙ. අද්දභාවො තිත්තභාවො. තෙමති. තිත්තො, තෙමියො. තෙමිතුකාමා තෙමිංසු.

එත්ථ තෙමියොති එවංනාමකො කාසිරඤ්ඤො පුත්තො බොධිසත්තො. සො හි රඤ්ඤො වෙච මහාජනස්ස ච හදයං තෙමෙත්තො අද්දභාවං පාපෙත්තො සිතලභාවං ජනෙත්තො ජාතොති “තෙමියො” ති වුච්චති.

නිතම් කිලමනෙ. නිතම්මති. හදයං දය්හතෙ නිතම්මාමි.

චමු ජමු ජපු කමු උමු ජ්මු අදනෙ. චමති. චමු. චමුති සෙනා. ජමති. ජමති. කමති. උමති. ජෙමති.

කමු පදවික්ඛෙපෙ. පදවික්ඛෙපො පදසා ගමනං. ඉදං පන වොහාරසීසමත්තං වචනං, තස්මා “නාස්ස කායෙ අග්ගි වා විසං වා සත්ථං වා කමති” තිආදීසු අපදවික්ඛෙපත්ථොපි ගහෙනබ්බො. කමති. චඩ්කමති, අතික්කමති. අහික්කමති. පටික්කමති. පක්කමති. පරක්කමති. වික්කමති. නික්කමති. සඬකමති. සඬකමනං. සඬකන්ති. කමනං. චඩ්කමනං. අතික්කමො. අහික්කමො. පටික්කමො. පක්කමො. වික්කමො. නික්කමො. අතික්කන්තො පුරියො. අහික්කන්තා රත්ති. නික්ඛමති. අහිනික්ඛමති. කාරිතෙ නික්ඛාමෙති.

අඤ්ඤානිති යොජෙතඛිබ්බානි. යස්මා පනායං ධාතු වුරාදිගණං පත්වා ඉච්ඡාකන්ති යත්ථෙසු චත්තති, තස්මා තෙපි අත්ථෙ උපසග්ගවිසෙසිතෙ කත්වා ඉධ අභික්කන්තසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං චත්තඛිබ්බිති අචත්වා උපරි වුරාදිගණෙයෙව කථෙස්සාම.

යමු උපරමෙ. උපරමො චිරමනං. යමහි. යමො. “පරෙ ච න විජානන්ති, මයමෙත්ථ යමාමසෙ”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං. තත්ථ යමාමසෙති උපරමාම, නස්සාම, මරාමාති අත්ථො.

නම බහුත්තෙ සද්දෙ. බහුත්තො සද්දො නාම උග්ගතසද්දො. නමති.

අම දම හම්ම මිම ජම ගතිමිහි. අමති. දමති. හම්මති. මිමති. ජමති. ජමා.

ජමාති පථවී. ජමාසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො දට්ඨබ්බො, “න ජමායං නිසිදිත්වා ආසනෙ නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා”ති ච “ජමායං පරිවත්තාමි වාරිවරොච සම්මෙ”ති ච පයොගදස්සනතො. සො ච බො සත්තහි අට්ඨහි වා විහත්තීහි ද්විසු ච වචනෙසු යොජෙතඛිබ්බො. ජමන්ති ගච්ඡන්ති එත්ථාති ජමා.

ධම සද්දග්ගිසං යොගෙසු. ධමධාතු සද්දෙ ච මුඛවාතෙන සද්ධිං අග්ගිසංයොගෙ ච චත්තති. තත්ථ පයමත්ථෙ “සඬ්ඛං ධමති. සඬ්ඛධමකො. හෙරිං ධමති. හෙරිධමකො. ධමෙ ධමෙ නාතිධමෙ”ති පයොගො. දුතියත්ථෙ “අග්ගිං ධමති. සමුට්ඨාපෙති අත්තානං, අණුං අග්ගිංච සන්ධම”න්ති පයොගො.

භාම කොධෙ. භාමති.

නමු නමනෙ. නමති. නමො. නතං, නමනං. නති. නමං. නමමානො. නමන්තො. නමිතො. නාමං. නාමිතං. නමිතුං. නත්වා, නත්වාන. නමිත්වා, නමිත්වාන, නමිතුන. කාරිතෙ “නාමෙති, නාමයති. නාමෙත්වා. නාමයිත්වා”ති රූපානි භවන්ති. තත්‍ර හි “නමති නමිත්වා”ති එවංපකාරානි පදානි නමනත්ථෙ චන්දනායඤ්ච දට්ඨබ්බානි, “නමො නත්වා”ති එවංපකාරානි පන චන්දනායමෙව. අත්‍රායමුපලක්ඛණමත්තා පයොගරචනා —

රුක්ඛො එලී එලභාරගරුකාය නමිත්වාන හිජ්ජති;
වුද්ධො ජරාජජ්ජරකාය නමති නමිත්වා ගච්ඡති;
සද්ධො බුද්ධං නමති නමිත්වා ගච්ඡති;
නමො බුද්ධස්ස සත්ථාරං නත්වාන අගමාසිති;

එත්ථ නමොති පදං නිපාතෙසුපි ලබ්භති. තෙන හි පච්චන්තොපයොගවචනානි අභින්නරූපානි දිස්සන්ති “දෙවරාජ නමො ත්‍යාත්ථ. නමො කත්වා මහෙසිනො”ති. උපසග්ගෙහිපි අයං යොජෙනබ්බා “පණමති, පණාමො, උණ්ණමති, උණ්ණති” ඉච්චාදිනා.

බමු සහනෙ. බමති. බන්ති. බමො, බමනං, එවං භාවෙ. කත්තරි පන “බන්තා. බමතා. බමො හොති සීතස්සපි උණ්ණස්සපි”ති පයොගා.

සම අදස්සනෙ. සමති, වූපසමති අග්ගි.

යම පරිවෙසනෙ. යමති. යමො. යමරාජා.

සම සද්දෙ. සමති.

සම ථම වෙලම්බෙ. සමති. ථමති.

වායම ඊභායං. වායමති. වායාමො.

ගමු ගතියං. ගච්ඡති. ගමකො. ගතො. ගති. ගමනං. කාරිතෙ “ගමෙති, ගමයති, ගච්ඡාපෙති”තිආදීනි භවන්ති.

රමු කීළායං. රමති. විරමති. පට්ඨිවිරමති. උපරමති. ආරති. විරති. පට්ඨිවිරති. උපරති. වෙරමණි. විරමණං. රති. රමණං. රතො. ආරතො විරතො පට්ඨිවිරතො. උපරතො, උපරමො. ආරාමො.

වමු උග්ගිරණෙ. වමති. වමථු. වම්මිකො.

ධිරත්ථු තං විසං වන්තං, යමහං ජීවිතකාරණා;
වන්තං පච්චාවම්ඤ්ජාමි, මතං මෙ ජීවිතා වරං.

තත්ථ වම්මිකොති වමතීති, වන්තකොති, වන්තුස්සයොති, වන්තසිනෙහසම්බන්ධොති වම්මිකො. සො හි අභිනකුලඋන්දුරසරගොලීකාදයො නානප්පකාරෙ පාණකෙ වමතීති වම්මිකො. උපචිකාහි වන්තකොති වම්මිකො. උපචිකාහි වම්ත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන උක්ඛිත්තපංසුචුණ්ණෙන කට්ඨප්පමාණෙනපි පොරිසප්පමාණෙනපි උස්සිතොති වම්මිකො. උපචිකාහි වන්තබ්බෙලසිනෙහෙන ආබද්ධතාය සත්තසත්තාහං දෙවෙ වස්සන්තෙපි න විප්පකිරයති, නිදාසෙපි තතො පංසුමුට්ඨිං ගහෙත්වා තස්මිං මුට්ඨිනා පිළියමානෙ සිනෙහොව නික්බමති, එවං වන්තසිනෙහසම්බන්ධොති වම්මිකො.

එත්ථ පන “භගවා, හිමවා”තිආදීති පදානි න කෙවලං
 වන්තුපච්චයවසෙනෙව නිප්ඵාදෙනබ්බානි, අථ ඛො වම්බාතුවසෙනපි
 නිප්ඵාදෙනබ්බානි, තෙනාහ විසුද්ධිමග්ගකාරකො “යස්මා පන තිසු භවෙසු
 තණ්හාසඬ්ඛාතං ගමනමනෙන වන්තං, තස්මා “භවෙසු වන්තගමනො”ති
 වන්තබ්බෙ භවසද්දතො භකාරං, ගමනසද්දතො ගකාරං, වන්තසද්දතො
 වකාරඤ්ච දීසං කත්වා ආදාය භගවාති වුව්චති, යථා ලොකෙ ‘මෙහනස්ස බස්ස
 මාලා’ති වන්තබ්බෙ මෙබ්බා”ති වදනා නිරුත්තිනයෙන සද්දසිද්ධි දස්සිතා.

එත්ථ, සියා “විසමමිදං නිදස්සනං, යෙන ‘මෙහනස්ස බස්ස මාලා’ති එත්ථ
 මෙකාරබ්බකාරලාකාරානං කමතො ගහණං දිස්සති, “භවෙසු වන්තගමනො”ති
 එත්ථ පන භකාරවකාරගකාරානං කමතො ගහණං න දිස්සති”ති? සච්චං, ඉධ
 පන “අග්ගාහිතො, විජ්ජාවරණසම්පන්නො”තිආදීසු විය ගුණසද්දස්ස
 පරනිපාතවසෙන “භවෙසු ගමනවන්තො”ති වන්තබ්බෙපි එවමවත්වා
 සද්දසත්ථෙ යෙහුයොන ගුණසද්දානං පුබ්බනිපාතභවස්ස ඉච්ඡිතත්තා
 සද්දසත්ථවිදුනං කෙසඤ්ච විඤ්ඤුනං මනං තොසෙතුං “භගවා”ති පදෙ
 අක්ඛරක්කමං අනපෙක්ඛිත්වා අත්ථමත්තනිදස්සනවසෙන “ආහිතග්ගි,
 සම්පන්නවිජ්ජාවරණො”තිආදීති විය පුබ්බනිපාතවසෙන “භවෙසු
 වන්තගමනො”ති වුත්තං. ඊදිසස්මිඤ්ඤි යානෙ “ආහිතග්ගි”ති වා
 “අග්ගාහිතො”ති වා “ඡින්නහත්ථො”ති වා “හත්ථච්ඡින්නො”ති වා පදෙසු
 යථා තථා ධීතෙසුපි අත්ථස්ස අයුත්ති නාම නත්ථි අඤ්ඤමඤ්ඤං
 සමානත්ථත්තා තෙසං සද්දානං.

වෙදජාතොතිආදීසු පන යානෙසු අත්ථෙවාවාති දට්ඨබ්බං. එවං විසුද්ධිමග්ගෙ
 “භගවා”ති පදස්ස වම්බාතුවසෙනපි නිප්ඵත්ති දස්සිතා, තට්ඨිකායම්පි ව
 දස්සිතා “භගෙ වමිති භගවා. භාගෙ වමිති භගවා”ති. නිබ්බවනං පන එවං
 වෙදිතබ්බං – භගසඬ්ඛාතං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වමි උග්ගිරි බෙළපිණ්ඩං විය
 අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඩයිති භගවා. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං
 ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිහි භගා,
 සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුහිමවන්තාදිභාජනලොකා,
 විසෙසසන්තිස්සයසොභාකප්පට්ඨියභාවතො. තෙපි භගවා වමි
 තන්තිවාසිසත්තවාසසමතික්කමනතො තප්පට්ඨිඤ්ඤාදරාගප්පභානෙන
 පජ්ඣිති භගවා.

වක්කවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
 පභාසි ලොකචිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතො.

තථා බන්ධායතනධාතාදිභෙදෙ ධම්මකොට්ඨාසෙ සබ්බං පපඤ්ච සබ්බං
 යොගං සබ්බං ගන්ථං සබ්බං සංයොජනං සමුච්ඡින්නිත්වා අමතං ධාතුං

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

සමධිගව්ඡන්තො වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි න පච්චාවම්ති හගවා. අථ
වා සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ නිනප්පණිතෙ
කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වම් උග්ගිරි
අනපෙක්ඛො පරිච්චජී පජ්ඣති හගවා.

බන්ධායතනධාතෘදී, ධම්මභෙදා මභෙසිනා;
කණ්හසුක්කා යතො වන්තා, තතොපි බගවා මතො.

ජාතකට්ඨකථායං පන නිමවාති පදස්ස වමුධාතුවසෙනපි නිප්ඵත්ති දස්සිතා.
තථා හි සම්භවජාතකට්ඨකථායං “නිමවාති නිමපාතසමයෙ නිමයුත්තොති
නිමවා. ගිම්හකාලෙ නිමං වමතිති නිමවා”ති වුත්තං. එවං ජාතකට්ඨකථායං
“නිමවා”ති පදස්ස වමුධාතුවසෙනපි නිප්ඵත්ති දස්සිතා, අයං නයො ඊදිසෙසු
යානෙසුපි නෙතබ්බො. “ගුණවාගණවා”තිආදීසු පන න නෙතබ්බො. යදි
නයෙය්‍ය, “ගුණවා ගණවා”ති පදානං “නිග්ගුණො පරිනිගුණො”ති
එවමාදිඅත්ථො භවෙය්‍ය, තස්මා අයං නයො සබ්බත්ථපි න නෙතබ්බො. එත්ථ
සියා “යදි “හගවා”තිආදිපදානං වමුධාතුවසෙන නිප්ඵත්ති භොති, කථං
“හගවන්තො, හගවන්ත”න්තිආදීති සිජ්ඣන්ති”ති? යථා “හගවා”ති පදං
නිරුත්තිනයෙන සිජ්ඣති, තථා තානිපි තෙනෙව සිජ්ඣන්ති. අවින්තෙය්‍යො හි
නිරුත්තිනයො කෙවලං අත්ථයුත්තිපට්ඨන්ධමත්තොව, අත්ථයුත්තියං සති
නිප්ඵාදෙකුමසක්කුණෙය්‍යානිපි රූපානි අනෙතෙව සිජ්ඣන්ති. එත්ථ ව යං
නිරුත්තිලක්ඛණං ආහරිත්වා දස්සෙතබ්බං සියා, තං උපරි
රූපනිප්ඵාදනාධිකාරෙ උදාහරණෙහි සද්ධිං පකාසෙස්සාම.

ඉධ සාරමතෙ මුනිරාජමතෙ,
පරමං පටුතං සුජනො පිහයං;
විපුලත්ථධරං ධනිනීතිමිමං,
සතතං භජතං මනිසුද්ධකරං.

ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සරවග්ගපඤ්චකන්තිකො නාම ධාතුවිභාගො

පන්තරසමො පරිච්ඡෙදො.

16. භූවාදිගණිකපරිච්ඡෙද

ඉතො පරං අවග්ගන්තා, මිස්සකා වෙව ධාතුයො;

වක්ඛාමි ධාතුහෙදාදි-කුසලස්ස මනානුගා.

යකාරන්තධාතු

යා ගතිපාපුණෙසු. යාති, යන්ති. යාතු, යන්තු. යෙය්‍ය, යෙය්‍යං, අනුපරියෙය්‍යං. යථාසම්භවං පදමාලා යොජෙතඛිබ්බා. යන්තො පුරියො. යන්ති ඉත්ථි. යන්තං කුලං. යානං, උපයානං, උය්‍යානං ඉච්චාදීති. දිවාදිගණිකස්ස පනස්ස “යායති, යායන්ති” තිආදීති රූපානි භවන්ති.

තත්‍ර යානන්තිආදීසු යන්ති ඵතෙනාති යානං, රථසකටාදි. උපයන්ති ඵතෙන ඉස්සරස්ස වා පියමනාපස්ස වා සන්තිකං ගච්ඡන්තිති උපයානං, පණ්ණාකාරං. “උපයානාති මෙ දජ්ජං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ” ති ඵත්ථ හි පණ්ණාකාරාති “උපයානාති” ති වුවවති. සම්පන්නදස්සනියපුප්ඵඵලාදිත්‍ය උද්ධං ඔලොකෙන්තා යන්ති ගච්ඡන්ති ඵත්ථාති උය්‍යානං.

බ්‍යා උම්මීසනෙ. බ්‍යාති, බ්‍යන්ති. බ්‍යාසි, බ්‍යාථ. බ්‍යාමි, බ්‍යාම. යථාසම්භවං පදමාලා යොජෙතඛිබ්බා. තත්‍ර පනායං පාළි “යාව බ්‍යාති නිම්මීසති, තත්‍රාපි රසතිඛිබ්බෙයො” ති. තත්ථ යාව බ්‍යාතීති යාව උම්මීසති, පුරාණභාසා ඵසා, අයඤ්චි යස්මිං කාලෙ බොධිසත්තො වුළබොධිපරිබ්බාජකො අහොසි, තස්මිං කාලෙ මනුස්සානං වොහාරො.

යු මිස්සනෙ ගතියඤ්ච. යොති, යවති. ආයු, යොති.

තත්ථ “ආයු” ති ආසද්දො උපසග්ගො. ආයවන්ති මිස්සිභවන්ති සත්තා ඵතෙනාති ආයු. අථ වා ආයවන්ති ආගච්ඡන්ති පවත්තන්ති තස්මිං සති අරූපධම්මාති ආයු. තථා හි අට්ඨසාලිනියං වුත්තං “ආයවනට්ඨෙන ආයු. තස්මිඤ්ච සති අරූපධම්මා ආයවන්ති ආගච්ඡන්ති පවත්තන්ති, තස්මා ආයුති වුවවති” ති. “ආයු, ජීවිතං, පාණො” ඉච්චෙනෙ පරියායා ලොකවොහාරවසෙන. අභිධම්මවසෙන පන “යීති යපනා යාපනා ජීවිතින්ද්‍රියං” ඉච්චෙනෙපි තෙහෙව සද්ධිං පරියායා. යොනීති අණ්ඩජාදීනං අණ්ඩජාදීහි සද්ධිං යාය මිස්සිභාවො හොති, සා යොති. ඉදං පනෙත්ථ නිබ්බවනං “යවන්ති ඵත්ථ සත්තා ඵකජාතිසමන්වයෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං මිස්සකා හොන්තිති යොනි” ඉති. ඵත්ථ ව යොනිසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො නීයතෙ. යොනීති බන්ධකොට්ඨාසස්සපි කාරණස්සපි පස්සාවමග්ගස්සපි නාමං. “වතස්සො නාගයොනියො. වතස්සො සුපණ්ණයොනියො” ති ඵත්ථ හි බන්ධකොට්ඨාසො යොනි නාම. “යොනි හෙසා භූමිප ඵලස්ස අධිගමායා” ති ඵත්ථ කාරණං. “න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුමි, යොනිජං මත්තිසම්භව” ති ඵත්ථ පස්සාවමග්ගො. ඵත්ථෙතං වුවවති –

බන්ධනඤ්චාපි කොට්ඨාසෙ, මුත්තමග්ගෙ ච කාරණෙ;
ඉමෙසු තීසු අත්ථෙසු, යොනිසද්දො පවත්ති.

බො සංවරණෙ. බ්‍යායති.

බො පවත්තියං. බොති සහබො.

එත්ථ සහබොති සහ බොති සහ පවත්තීති සහබො, සහායො,
එකහවුපගො වා. තථා හි “තාවතිංසානං දෙවානං සහබ්‍යතං
උපපන්නො”තිආදීසු එකහවුපගො “සහබො”ති වුවිති.

භය ගතියං. භයති. භයො. භයොති අස්සො. සො හි භයති සීසං ගච්ඡතීති
භයොති වුවිති. ඉමානි පනස්ස නාමානි –

අස්සො තුරඬිගො තුරගො, වාජී වාහො භයොපි ව;
තඬිහෙදා සින්ධුවො වෙව, ගොජො අස්සතරොපි ව.

කාරණාකාරණඤ්ඤා තු, ආජාතීයො හයුත්තමො;
සොටකො තු ඛළ්ඛිකස්සො, වළුවොති ව වුවිති;
අස්සපොතො කිසොරොති, ඛළ්ඛිකොතිපි වුවිති;

හරිය ගතිගෙලඤ්ඤෙසු. හරියති.

අය වය පය මය තය වය රය ගතියං. අයති. වයති. පයති. මයති. තයති.
වයති. රයති. අයො, සමයො, වයො, පයො, රයො. මයතයවයධාතුනං
නාමිකපදානි උපපරික්ඛිතබ්බානි.

තත්ථ අයොති කාලලොභං, අයති නානාකම්මාරකිච්චෙසු උපයොගං
ගච්ඡතීති අයො. වයොති පඨමවයාදිආයුකොට්ඨාසො, වයති පරිහානිං ගච්ඡතීති
වයො. පයොති ධීරස්සපි උදකස්සපි නාමං, පයති ජනෙන පාතබ්බභාවං
ගච්ඡතීති පයො. රයොති වෙගො, යො “ජවො”තිපි වුවිති, තස්මා රයනං
ජවනං රයො. එත්ථ සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුවිතෙන අහ නිබ්බවතෙන.
සමයසද්දො –

සමවායෙ බණෙ කාලෙ, සමයෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාභෙ පහානෙ ව, පටිවෙධෙ ව දිස්සති.

තථා හි “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසඬ්ඤාමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච
උපාදායා”ති එවමාදීසු සමවායො අත්ථො. “එකොව බො හික්ඛවෙ බණො ව

සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු බණො. “උණ්භසමයො පරිලාභසමයො”තිආදීසු කාලො. “මහාසමයො පවනස්මි”න්තිආදීසු සමුහො. “සමයොපි බො තෙ හද්දාලි අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි”තිආදීසු හෙතු. “තෙන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණුමුණ්ඩිකාපුත්තො සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති”තිආදීසු දිට්ඨි.

“දිට්ඨෙය් ධම්මෙ ච යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;
අත්ථාහිසමයා ධීරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති

ආදීසු පටිලාභො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා”තිආදීසු පහානං. “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්තාපට්ඨො අහිසමයට්ඨො”තිආදීසු පටිවෙධො. එත්ථ ච උපසග්ගානං ජොතකමත්තත්තා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස වාචකො සමයසද්දො එවාති සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙපි සඋපසග්ගො අහිසමයසද්දො වුත්තො.

තත්ථ සහකාරිකාරණතාය සන්තිජ්ඣං සමෙති සමවෙතීති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං එත්ථ තදාධාරපුග්ගලොති සමයො, බණො. සමෙත්ති එත්ථ, එතෙන වා සඬ්ගච්ඡන්ති ධම්මා සහජාතධම්මෙහි උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පවත්තිමත්තතාය අත්ථතො අභූතොපි හි කාලො ධම්මප්පවත්තියා අධිකරණං කරණං විය ච පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන රූපෙන වොහරියතීති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො, යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහො. පච්චයන්තරසමාගමෙ එති එලං එතස්මා උප්පජ්ජති පවත්තති වාති සමයො, හෙතු, යථා “සමුදායො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සමබන්ධා එති අත්තතො විසයෙ පවත්තති, දළ්භග්ගහණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පවත්තන්ති සත්තා යථාහිනිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්ති. සමිති සඬ්ගති සමොධානන්ති සමයො, පටිලාභො. සමස්ස නිරොධස්ස යානං, සම්මා වා යානං අපගමො අප්පවත්තීති සමයො, පහානං. ඤාණෙන අහිමුඛං සම්මා එතබ්බො අධිගන්තබ්බොති සමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො, අහිමුඛභාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣතීති සමයො. යථාභූතසභාවාවබ්බොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සමයසද්දස්ස පවත්ති වෙදිතබ්බා.

නනු ච අත්ථමත්තං පති සද්දා අහිනිවිසන්තීති න එකෙන සද්දෙන අනෙකෙ අත්ථා අහිධියන්තීති? සච්චමෙන සද්දවිසෙසෙ අපෙක්ඛිතෙ. සද්දවිසෙසෙ හි අපෙක්ඛමානෙ එකෙන සද්දෙන අනෙකත්ථාහිධානං න

සම්භවති. න හි යො කාලත්ථො සමයසද්දො, සොයෙව සමුහාදිඅත්ථං වදති. එත්ථ පන තෙසං තෙසං අත්ථානං සමය සද්දවචනීයතා සාමඤ්ඤමුපාදාය අනෙකත්ථතා සමයසද්දස්ස වුත්තා. එවං සබ්බත්ථ අත්ථුද්ධාමෙ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො.

ඉතො යාතො අයතො ව, නිප්ඵත්තිං සමුදිරයෙ;
විඤ්ඤා සමයසද්දස්ස, සමවායාදිවාචිතො.

ඉතො යාතො අයතො ව, සමානත්ථෙහි ධාතුහි;
එවං සමානරූපානි, භවන්තිති ව ඊරයෙ.

නය රක්ඛණෙ ව. චකාරො ගතිපෙක්ඛකො. නයති. නයො. නයොති නයනං ගමනන්ති නයො, පාළිගති. නයන්ති වා රක්ඛන්ති අත්ථං එතෙනාති නයො, තථත්තනායාදි.

දය දානගතිහිංසාදානරක්ඛාසු. දයති. දයා.

දයාති මෙත්තාපි වුවචති කරුණාපි. “දයාපන්නො”ති එත්ථ හි මෙත්තා “දයා”ති, මෙත්තවිත්තනං ආපන්නොති හි අත්ථො. “අදයාපන්නො”ති එත්ථ පන කරුණා “දයා”ති වුවචති. නික්කරුණනං ආපන්නොති හි අත්ථො. එවං දයාසද්දස්ස මෙත්තාකරුණාසු පවත්ති වෙදිතබ්බො. තථා හි අභිධම්මටීකායං වුත්තං “දයාසද්දො යත්ථ යත්ථ පවත්තති, තත්ථ තත්ථ අධිප්පායවසෙන යොජෙතබ්බො. දයාසද්දො හි අනුරක්ඛණත්ථං අත්තොනීතං කත්වා පවත්තමානො මෙත්තාය ව කරුණාය ව පවත්තති”ති.

වචනත්ථො පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බො — දයති දදාති සත්තානං අභයං එතායාති දයා. දයති ගච්ඡති විහාගං අකත්වා පාපකල්‍යාණජනෙසු සමං වත්තති, සීතෙන සමං ඵරන්තං රජොමලඤ්ච පවාහෙන්තං උදකමිවාතිපි දයා, මෙත්තා. දයති වා හිංසති කාරුණිකං යාව යථාධිප්පෙනං පරස්ස හිතනිප්ඵත්තිං න පාපුණාති, තාවාති දයා. දයති අනුග්ගණ්හාති පාපජනම්පි සප්පනො එතායාතිපි දයා. දයති අත්තනො සුබම්පි පහාය බෙදං ගණ්හාති සප්පනො එතායාති දයා. දයන්ති ගණ්හන්ති එතාය මහාබොධිසත්තා බුද්ධභාවාය අභිනීභාරකරණකාලෙ භත්ථගතම්පි අරහත්තඵලං ඡඩ්ඛෙත්වා සංසාරසාගරතො සත්තෙ සමුද්ධරිතුකාමා අනස්සාසකරං අතිභයානකං මහන්තං සංසාරදුක්ඛං, පච්ඡිමභවෙ ව සහ අමතධාතුපටිලාභෙන අනෙකගුණසමලඬිකතං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණඤ්ඤානාතිපි දයා, කරුණා. කරුණාමූලකා හි සබ්බෙ බුද්ධගුණා.

අපරො නයො – දයන්ති අනුරක්ඛන්ති සත්තෙ එතාය, සයං වා අනුදයති, අනුදයමත්තමෙව වා එතන්ති දයා, මෙත්තා වෙව කරුණා ව. කිඤ්චි පයොගමෙත්ථ කථයාම “සෙය්‍යථාපි ගහපති ගිජ්ඣො වා කච්ඡො වා කුලලො වා මංසපෙසිං ආදාය දයෙය්‍යා. පුත්තෙසු මද්දී දයෙසි, සස්සුයා සසුරමිහි ව. දයිතඛිබ්බො රථෙසහ”. තත්ථ දයෙය්‍යාති උප්පතිත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, ගත්‍යත්ථවසෙනෙතං දට්ඨබ්බං. දයෙසිති මෙත්තචිත්තං කරෙය්‍යාසි. දයිතඛිබ්බොති පියායිතඛිබ්බො. උභයමිපෙතං විවරණං රක්ඛණත්ථං අත්තොගධං කත්වා අධිප්පායත්ථවසෙන කතන්ති වෙදිතඛිබ්බං.

ඌයී තත්තසත්තානෙ. ඌයති. ඌතො, ඌතවා.

ඥයී විසරණෙ දුග්ගන්ධෙ ව. ඥයති. ඥතො, ඥතවා. ඥතිමච්ඡං කුසග්ගෙන, යො නරො උපනස්හති.

කනුයී සද්දෙ. කනුයති. කනුතො, කනුතවා.

බමාය විධුනතෙ. බමායති. බමාතො, බමාතවා.

ඵායී පායී වුද්ධියං. ඵායති. ඵීතො, ඵතවා.

තත්ථ තතවන්තුපච්චයා, යකාරලොපො, ධාත්වන්තස්ස සරස්ස ඉකාරාදෙසො ව දට්ඨබ්බො. එස නයො “පුතො පුතවා”තිආදීසුපි යථාසම්භවං දට්ඨබ්බො. පායති. පායො. අපායො. එත්ථ ව නත්ථී පායො වුද්ධි එත්ථාති අපායො. අථ වා පන අයතො සුඛතො අපෙතොති අපායොතිපි නිබ්බවතීයං. අපායොති ව නිරයො තිරච්ඡානායොති පෙත්තිවිසයො අසුරකායොති චත්තාරො අපායා.

තායු සත්තානපාලනෙසු. තායති. තායනං. දිවාදිගණෙ පන තා පාලනෙති ධාතුං පස්සථ, තස්ස “තායති තාණ”න්ති රූපානි. උභයෙසං ක්‍රියාපදං සමං. අකාරයකාරපච්චයමත්තෙනෙව නානත්තං, නාමිකපදානි පන විසදිසානි “තායනං, තාණ”න්ති.

වායු පුජානිසාමනෙසු. පුජා පුජනා. නිසාමනං ඔලොකනං සවනඤ්ච වුවචති. “ඉඬ්ඝ මද්දි නිසාමෙහි. නිසාමයථ සාධවො”ති ව ආදීසු හි ඔලොකනසවනානි නිසාමනසද්දෙන වුත්තානි. අපිව ඤාණෙන උපපරික්ඛණමිපි නිසාමනමෙවාති ගහෙනබ්බං. වායති, අපවායති. අනගාරෙ පබ්බජිතෙ, අපවෙ බ්‍රහ්මචාරියෙ. යෙ වුද්ධමපවායන්ති. අපචිතිං දස්සෙති. නිච්චං වුද්ධාපවායිතො.

රකාරන්තධාතු

රා ආදානෙ. රාති.

රි සන්තානෙ. රෙති. රෙණු. රෙණුති රජො.

රු ගතියං රොසනෙ ව. රවති, විරවති.

රු සද්දෙ. රොති, රවති. රවො, උපරවො. රුතමනුඤ්ඤං රුචියා ව පිට්ඨි.
රුතන්ති රවනං රුතං, සද්දො.

රෙ සද්දෙ. රායති. රා. රත්ති. එත්ථ ව රාති සද්දො. රත්තීති නිසාසඬ්ඛානො
සන්තානං සද්දස්ස වූපසමකාලො. රා තියාති උච්ඡිජ්ජති එත්ථාති රත්ති.

බු වියත්තියං වාචායං. අපි හන්ත්වා හතො බුති.

බුචිති, බුන්ති. බුසි, බුථ. බුමි, බුම. බුතෙ, බුවන්තෙ. බුසෙ, බුවිහෙ. බුවෙ,
බුමිහෙ.

බුතු, බුවිතු, බුවන්තු. බුහි, බුථ. බුමි, බුම. බුතං, බුවන්තං.

එත්ථ ව අම්බට්ඨසුත්තෙ “පුන හවං ගොතමො බුචිතු”ති පාළිදස්සනතො
“බුචිතු”ති වුත්තං. එවං සබ්බත්ථාපි උපපරික්ඛිත්වා නයො ගහෙතබ්බො.

බුවෙයා, බුවෙ, බුවෙයාපුං. බුවෙයාසි, බුවෙයාථ. බුවෙයාමි, බුවෙයාම.
බුවෙථ, බුවෙරං. බුවෙටො, බුවෙයාචිහො. බුවෙයාං. බුවෙයාමිහෙ.

පබුති. අනුබුති. පබුතු, අනුබුතු. පබුවෙයා, අනුබුවෙයා. එවං සබ්බත්ථ
පඅනුඋපසග්ගෙහිපි යථාසම්භවං පදමාලා යොජෙතබ්බො.

ආහ, ආහු. බුවෙ, බුවිත්ථ, බුවිරෙ. බුවිත්ථො, බුවිචිහො. බුවිං, බුවිමිහෙ.
පරොක්ඛාවසෙන වුත්තානි.

අබුවා, අබුවු. අබුවො, අබුවත්ථ. අබුවං, අබුවමිහා. අබුවත්ථ, අබුවත්ථුං.
අබුවසෙ, අබුවහං. අබුවිං, අබුවිමිහසෙ. භියාත්තනීවසෙන වුත්තානි.

අබුවි, අබුවුං. අබුවො, අබුවිත්ථ. අබුවිං, අබුවිමිහා. අබුවා, අබුවු. අබුවසෙ,
අබුවිචිහං. අබුවං, අබුවිමිහෙ. අජ්ජතනීවසෙන වුත්තානි.

බ්‍රවිස්සති, බ්‍රවිස්සන්ති. අබ්‍රවිස්සා, අබ්‍රවිස්සංසු. සෙසං සබ්බං නොතබ්බං. කම්මපදං අප්පසිද්ධං. සචෙ පන සියා, “බ්‍රූයතී”ති සියා “ලූයතී, ලූයතී”ති පදානි විය.

ජීර බ්‍රහනෙ. බ්‍රහනං චඨ්ඨනං. ජීරති. ජීරං. ජීරමානො. ජීරණං. අප්පස්සුකායං පුරිසො, බලිබද්දොච ජීරති.

පුර පුරණෙ. පුරති. පුරතොච මහොදධි. සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬ්ඤාපා. පුරිතුං, පුරිත්වා, පුරං, පුරිතං. පුණ්ණං, පරිපුණ්ණං. සම්පුණ්ණං, පුරණං. පුරණො කස්සපො. කාරිතෙ “පාරමියො පුරෙති, පුරයති, පුරාපෙති, පුරාපයති. පුරෙත්වා, පුරයිත්වා, පුරාපෙත්වා, පුරාපයිත්වා, පරිපුරෙත්වා” ඉච්චාදීනි භවන්ති.

සොර ගතිපට්ඨානෙ. ගතිපට්ඨානං ගතිපට්ඨනනං. සොරති.

ධොර ගතිවාතුරියෙ. ගතිවාතුරියං ගතිෂෙකභාවො. ධොරෙති.

සර ගතියං. සරති, විසරති, උස්සරති. උස්සාරණා. සරො. සංසාරො ඉච්චාදීනි. තත්ථ සරොති රහදො. සංසාරොති චට්ටං, යො “භවො”තිපි වුච්චති.

චර චරණෙ. චරති, විචරති, අනුචරති, සඤ්චරති.

චර ගතිභක්ඛනෙසු. චරති, විචරති, අනුචරති, සඤ්චරති, පට්චරති. චරියා. චරිතා. චාරො. විචාරො. අනුචිචාරො. උපචිචාරො. චරණං. චාරකො. ඔචරකො. බ්‍රහ්මචරියං ඉච්චාදීනි.

තත්ථ චරතීති ගච්ඡති, භක්ඛති වා. තථා හි චරන්ති පදස්ස ගච්ඡන්තො බාදන්තො වාති අත්ථං චදන්ති ගරු. පට්චරතීති පට්චිෂාදෙති. චාරකොති තංපචෙසිතානං සත්තානං සුඛං චරති භක්ඛතීති චාරකො, රොධො. ඔචරකොති අධොචාරී. බ්‍රහ්මචරියන්ති දානමිපි වෙය්‍යාවච්චමිපි සික්ඛාපදමිපි බ්‍රහ්මචිභාරොපි ධම්මදෙසනාපි මෙථුනචිරතිපි සදාරසන්තොසොපි උපොසථොපි අරියමග්ගොපි සකලං සාසනමිපි අජ්ඣාසයොපි වුච්චති.

කිත්තෙ චතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධිජුතිබලවීරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච තෙ නාග මහාවිමානං.

අභඤ්ච හරියා ච මනුස්සලොකෙ,

සද්ධා උභො දානපතී අහුම්භා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසී,
සන්තප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.

තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධිජුතිබලවීරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච මෙ ධීර මහාවිමාන”න්ති

ඉමස්මිඤ්භි පුණ්ණකඡාතකෙ දානං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති”ති

ඉමස්මිං අඩ්ඤ්ඤාපෙතවත්ථුමිහි වෙය්‍යාවච්චං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං. “ඉදං
බො තං භික්ඛවෙ තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසී”ති ඉමස්මිං
තිත්තිරජාතකෙ සික්ඛාපදං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං. “තං බො පන පඤ්චසිඛ
බ්‍රහ්මවරියං තෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය...පෙ.... යාවදෙව
බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති ඉමස්මිං මහාගොචන්දසුත්තෙ බ්‍රහ්මවිහාරා
“බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තා. “එකස්මිං බ්‍රහ්මවරියස්මිං, සහස්සං
මච්චුහායිනො”ති එත්ථ ධම්මදෙසනා “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තා. “පරෙ
අබ්‍රහ්මචාරී භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරිනො භවිස්සාමා”ති
සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙට්ඨනවිරති “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තා.

මයඤ්ච භරියා නාතික්කමාම,
අම්භෙ ව භරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤත්‍ර තාහ බ්‍රහ්මවරියං වරාම;
තස්මා හි අම්භං දහරා න මීයරෙ”ති

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසො “බිරහ්මවරිය”න්ති වුත්තො.

භීතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවෙසු, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති

එවං නිමිජාතකෙ අවිතික්කමවසෙන කතො උපොසථො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති
වුත්තො. “ඉදං බො පන පඤ්චසිඛ බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බිදාය

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

විරාගාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අට්ඨභිගිකො මග්ගො’ති මහාගොචන්දසුත්තස්මිංයෙව අරියමග්ගො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව චීතඤ්ච චිත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභූතං යාවදෙව මනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”න්ති පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛත්තයසඬගහං සකලං සාසනං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං.

“අපි අතරමානානං, එලාසාව සමිජ්ඣති;
විපක්කබ්‍රහ්මවරියොස්මි, එවං ජානාහි ගාමණී”ති

එත්ථ අජ්ඣාසයො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො. ඉච්චෙවං -

දානං වෙය්‍යාවටියඤ්ච, සික්ඛා බ්‍රහ්මවිහාරකා;
ධම්මක්ඛානං මෙටුනතා-විරති ව උපොසථො.

සදාරෙසු ව සන්තොසො, අරියමග්ගො ව සාසනං;
අජ්ඣාසයො විමෙ බ්‍රහ්ම-වරියසද්දෙන වුච්චරෙ.

හුර කොට්ඨේලෙ. හුරති.

සර සද්දොපතාපෙසු. සරති. සරො, සරණං.

එත්ථ ව සරොති සද්දොපි වුච්චති උසුපි. සරණන්ති සරති උපතාපෙති හිංසති සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාපං දුක්ඛං දුග්ගතිං පරිකිලෙසඤ්චාති සරණං, බුද්ධාදිරතනත්තයං. අථ වා සද්ධා පසන්නා මනුස්සා “අම්භාකං සරණමිද්”න්ති සරන්ති චිත්තෙන්ති, තං තත්ථ ව වාවං නිච්ඡරන්ති ගච්ඡන්ති වාතිපි සරණං.

සර වින්තායං. සරති, සුසරති ඉච්චපි පයොගො. අප්පක්ඛරානඤ්චි බහුභාවො අඤ්ඤථාභාවො ව භොති, යථා “ද්වෙ, දුචෙ, තණ්හා තසිණා, පම්භං, පබ්බම”න්ති. අනුස්සරති, පටිස්සරති. සරන්ති එතාය සත්තා, සයං වා සරති, සරණමත්තමෙව වා එතන්ති සති. අනුස්සති, පටිස්සති. සරතිති සතො. පුනස්පුනං සරතිති පටිස්සතො.

ද්වර සංවරණං. සංවරණං රක්ඛණං. ද්වරති. ද්වාරං. ද්විසද්දුපපදඅරධාතුචසෙනපි ඉදං රූපං සිජ්ඣති. තත්‍රිමානි නිබ්බවනානි - ද්වරන්ති සංවරන්ති රක්ඛන්ති එතෙනාති ද්වාරං, අථ වා ද්වෙ කවාටා අරන්ති ගච්ඡන්ති පවත්තන්ති එත්ථාතිපි ද්වාරන්ති. ගෙහද්වාරමිපි කායද්වාරාදීනිපි උපායොපි ද්වාරන්ති වුච්චති. පාළියං තු “ද්වාරං ද්වාරා”ති ව

ඉත්ථිනපුංසකවසෙන ද්වාරසද්දො වුත්තො. තථා හි “ද්වාරම්පි සුරක්ඛිතං හොති”ති ව “ද්වාරාපෙසා”ති ව තස්ස ද්විලිඬගතා වුත්තා.

ගර සර සෙවනෙ. ගරති. සරති. සරං.

ධුර හුව්ඡනෙ. හුව්ඡන කොට්ඨේලං. ධුරති.

තර ජලවනසරණෙසු. තරති. තරණං. තිත්ථං. තිණ්ණො. උත්තිණ්ණො. ඔතිණ්ණො ඉච්චාදීති. තත්ථ තරණං වුව්චති නාථා, තරති උදකපිට්ඨෙ ජලවති, තරන්ති උත්තරන්ති වා නදිං එතෙනාති අත්ථෙත.

නාථා ජලවො තරං පොතො, තරණං උත්තරං තථා;
ජලයානන්ති එතාති, නාථානාමාති හොන්ති තු.

තර සම්භමෙ. සම්භමො අනවට්ඨානං. තරති. තරිතො. තුරඬගො.

එත්ථ ව “සො මාසබ්බත්තං තරිතො අවාසරි”න්ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ තරිතොති තුරිතො සම්භමන්තො. අවාසරින්ති උපගච්ඡං උපවිසිං වා.

ජර රොගෙ. එත්ථ ජරරොගොයෙව “රොගො”ති අධිජපෙතො පයොගවසෙන. ජරසද්දස්ස හි ජරරොගෙ පවත්තනියමනත්ථං “රොගෙ”ති වුත්තං. තෙන අඤ්ඤො රොගො ඉධ රොගසද්දෙන න වුව්චති. ජරති. ජරො. සජ්ජරො. පජ්ජරරොගො. ජරෙන පිළිතා මනුස්සා. යත්ථ තු අයං වයොභානිචාවකො, තත්ථ පයොගෙ “ජීරති, ජරා”ති වස්ස රූපානි භවන්ති.

දර භයෙ. දරති. දරී. “බ්බ්ලාසයා දරිසයා”ති නිදස්සනං. තත්ථ දරීති භායිතබ්බට්ඨෙත දරී.

දර ආදරානාදරෙසු. දරති, ආදරති, අනාදරති. ආදරො, අනාදරො.

එත්ථ ව දරතීති දරං කරොතීති ව අනාදරං කරොතීති ව අත්ථො. යථා හි ආරකාසද්දො දුරාසන්නචාවකො, තථායම්පි දරධාතු ආදරානාදරචාවකො දට්ඨබ්බො. දරසද්දො ව කායදරථෙ විත්තදරථෙ කිලෙසදරථෙ ව වත්තති. අයඤ්ඨි –

ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතසිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චි, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දර”න්ති

එත්ථ කායදරටෙ චිත්තදරටෙ ච වත්තති. “චිතද්දරො චිතසොකො චිතසල්ලො, සයං අභිඤ්ඤාය අභාසි බුද්ධො”ති එත්ථ පන කිලෙසදරටෙ වත්තති. චිතද්දරොති හි අග්ගමග්ගෙන සබ්බකිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තා විගතකිලෙසදරටොති අත්ථො.

නර නයනෙ. නරති. නරො, නාරී.

එත්ථ නරොති පුරිසො. සො හි නරති නෙතීති නරො. යථා පට්ටපකතිභූතො සත්තො දතරාය පකතියා සෙට්ඨට්ඨෙන පුරි උච්චාට්ඨානෙ සෙති පවත්තතීති පුරිසොති වුච්චති, එවං නයනට්ඨෙන නරොති වුච්චති. පුත්තභාතුභූතොපි හි පුග්ගලො මාතුපෙට්ඨහගිනීනං නෙතුට්ඨානෙ තිට්ඨති, පගෙව ඉතරො ඉතරාසං. නාරීති නරෙන යොගතො, නරස්සායන්ති වා නාරී. අපරම්පෙත්ථ නරසද්දස්ස නිබ්බවනං, නරියති සකෙන කම්මෙන නියාතීති නරො, සත්තො මනුස්සො වා. “කම්මෙන නියාතෙඨ ලොකො”ති හි වුත්තං. තත්ථ නරසද්දස්ස තාව පුරිසවචනෙ “නරා ච අථ නාරියො”ති නිදස්සනං. සත්තමනුස්සවචනෙ පන “බුද්ධො අයං ඵදිසකො නරුත්තමො. ආමොදිතා නරමරු”ති ච නිදස්සනං, තස්මා “නරොති පුරිසො, නරොති සත්තො, නරොති මනුස්සො”ති තත්ථ තත්ථ යථාසම්භවං අත්ථො සංවණ්ණෙතබ්බො.

හර හරණෙ. හරණං පවත්තනං. හරති. සාවත්ථියං විහරති. විහාසි. විහංසු. විහරිස්සති. අප්පමත්තො විහිස්සති. වොහරති. සංවොහරති. සබ්බො හරති වා. රුපියසංවොහාරො, රුපියසබ්බොහාරො වා. පාටිහාරියං. ජිතිපාමොජ්ජහාරො. විහාරො. වොහාරො. අභිහාරො. චිත්තං අභිනීහරති. සාසනෙ විහරං, විහරන්තො, විහරමානො. විහාතබ්බං, විහරිතුං. විහරිත්වා. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

තත්ථ පාටිහාරියන්ති සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ කතකිච්චෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පාටිහාරියං. පටීති හි අයං සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨමිහි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු විය. විහාරොති යානනිසජ්ජාදිනා විහරන්ති එත්ථාති විහාරො, හික්ඛුනං ආවාසො. විහරණං වා විහාරො, විහරණක්‍රියා. වොහාරොති ඛ්‍යවහාරොපි පණ්ණත්තිපි වචනමිපි වෙනනාපි. තත්ථ

යො හි කොචි මනුස්සෙසු, වොහාරං උපජීවති;

එවං වාසෙට්ඨ ජානාති, වාණිජො සො නබ්‍රාහ්මණො”ති.

අයං ඛ්‍යවහාරවොහාරො නාම. “සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤන්ති වොහාරො”ති අයං පණ්ණත්තිවොහාරො නාම. තථා තථා වොහරන්ති පරාමසන්තීති අයං

වචනවොහාරො නාම. “අට්ඨ අරියවොහාරා, අට්ඨ අනරියවොහාරා”ති අයං වෙනනාවොහාරො නාම. ඉච්චෙවං –

ධ්‍යාවහාරෙ වචනෙ ව, පණ්ණත්තිවෙනනාසු ව;
වොහාරසද්දො චතුසු, ඉමෙස්වත්ථෙසු දිස්සති.

හර අපනයනෙ. අපනයනං නීහරණං. දොසං හරති. නීහරති. නීහාරො, පරිහරති. පරිහාරො. රජොහරණං. සබ්බදොසහරො ධම්මො. හගවතො ව සාසනස්ස ව පටිපක්ඛෙ තිත්ථියෙ හරතීති පාටිභාරියං. මත්තාවණ්ණහෙදෙනෙත්ථ “පාටිහෙරං පාටිහීරං පාටිභාරිය”න්ති තිණ්ණ පදරූපානි, හවන්ති.

හර ආදානෙ. අදින්නං හරති. හරිස්සති. භාහිති ඉච්චප. “බරාජිනං පර සුඤ්ච, බාරිකාපඤ්ච භාහිති”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං. ආහරති, අවහරති, සංහරති, අපහරති, උපහරති, පහරති, සම්පහරති, සමාහරති. මනොහරො පාසාදො. පරස්සහරණං. ආහාරො, අවහාරො, සංහාරො, උපහාරො, සම්පහාරො, සමාහාරො. හරියානි, ආහරියානි. ආහරියාන්ති. ආහටං, හරිතුං, ආහරිතුං, ආහරිත්වා, ආහරිත්වාන. අඤ්ඤානිපි යොජෙනබ්බානි.

ධර ධරණෙ. ධරණං විජ්ජමානතා. ධරති. ධරතෙ සත්ථුසාසනං.

ධර අවිද්ධංසනෙ. නිබ්බානං නිච්චං ධරති.

බර බයෙ. බරති. බරණං. නක්ඛරන්ති න බියාන්තීති අක්ඛරානි. නක්ඛරන්ති න නස්සන්තීති නක්ඛත්තානීති පොරාණා.

ජාගරනිද්දක්ඛයෙ ජාගරති. ජාගරො, ජාගරණං, ජාගරං. දීඝා ජාගරතො රත්ති. ජාගරමානො. අයඤ්ච ධාතු තනාදිගණං පත්වා “ජාගරොති, පටිජාගරොති”ති රූපානි ජනෙති.

ඊර වචනෙ ගතිකම්පනෙසු ව. ඊරති. ඊරිතං. ඵරිතං. සමීරණො. ජිනෙරිතො ධම්මො. කුප්පන්ති වාතස්සපි ඵරිතස්ස.

තත්ථ සමීරණොති වාතො. යො හි සමීරති වායති, සමීරෙති ව රුක්ඛසාධාපණ්ණාදීනි සුට්ඨු කම්පෙතීති “සමීරණො”ති වුච්චති.

හරෙ ලජ්ජායං. අලුත්තත්තොයමෙකාරත්තො ධාතු, ගිලෙ පිතික්ඛයෙති ධාතු විය. හරායති. හරායනං. අට්ඨියාමි හරායාමි.

එත්ථ හරායතීති ලජ්ජති, හිරිං කරොතීති අත්ථො.

පර පාලනපුරණෙසු. “පරති, පරමො”තිමස්ස රූපානි, නර නයනෙති ධාතුස්ස “නරති නරො”ති රූපානි විය.

තත්ථ පරතීති පාලෙති, පුරති වා. සුද්ධකත්තුවසෙනිදං පදං වුත්තං. හෙතුකත්තුවසෙන හි “පාරෙති පාරයතී”තිආදීනි රූපානි භවන්ති. පරමොති පාලකො පුරකො වා. එත්ථ ච “පාරමී”ති පදං එතස්සත්ථස්ස සාධකං. තථා හි පාරමීති පරති, පාරෙති වාති පරමො, දානාදීනං ගුණානං පාලකො පුරකො ච මහාබෝධිසත්තො. පරමස්ස ඉදං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා පාරමී, දානාදික්‍රියා. ගරුහි පන “පුරෙතීති පරමො, දානාදීනං ගුණානං පුරකො පාලකො වා”ති වුත්තං, තං වීමංසිතං.

වර වරණං. වරති. වාරණො, වරුණො.

ගිර නිග්ගිරණො. නිග්ගිරණං පග්ගරණං. ගිරති, ගිරි.

එත්ථ ගිරිති පබ්බතා, යො ‘සෙලො’තිආදීනි අනෙකෙහි නාමෙහි කථියති. යො හි සන්ධිසංඛ්‍යාතෙහි පබ්බතෙහි විතත්තා පබ්බමස්ස අත්ථිති පබ්බතො. හිමවමනාදිවසෙන ජලස්ස සාරභූතානං හෙසජ්ජාදිවත්ථුනඤ්ච ගිරණතො ගිරිති වුච්චති.

ඉමානි පනස්ස නාමානි –

පබ්බතො අචලො සෙලො, නගො ගිරි මහිධරො;
අද්දි සිලුවචයො වාති, ගිරිපණ්ණත්තියො ඉමා.

සුර ඉස්සරියදිත්තිසු. සුරති. සුරො, අසුරො.

තත්‍ර සරොති සුරති ඊසති දෙවස්සරියං පාපුණානි විරොචති වාති සුරො. සුන්දරා රා වාවා අස්සානි වා සුරො, දෙවො. දෙවාහිධානානි දිවාදිගණෙ පකාසෙස්සාම. අසුරොති දෙවො විය න සුරති න ඊසති න විරොචති වාති අසුරො. සුරානං වා පටිපක්ඛො මිත්තපටිපක්ඛා අමිත්තා වියානි අසුරො, දානවො, යො “පුබ්බදෙවො”තිපි වුච්චති. තථා හි කුම්භජාතකෙ වුත්තං –

“යං වෙ පිටිත්වා පුබ්බදෙවා පමත්තා,
තිදිවා වුතා සස්සනියා සමායා;
තං තාදිසං මජ්ජමිමං නිරත්ථං,
ජානං මහාරාජ කථං පිවෙය්‍යා”ති.

සගාථාවග්ගසංවණ්ණනායං පන “න සුරං පිවිම්භ, න සුරං පිවිම්භා’ති ආභංසු, තතො පට්ඨාය අසුරා නාම ජාතා”ති වුත්තං.

ඉමානි තදභිධානානි –

අසුරො පුබ්බදෙවො ව, දානවො දෙවතාරි තු;
නාමානි අසුරානන්ති, ඉමානි නිද්දිසෙ විදු.

පාකො ඉති තු යං නාමං, එකස්ස අසුරස්ස තු;
පණ්ණත්තීතිපි එකච්චෙ, ගරවො පන අබුචුං.

කුර සද්දෙ අක්කොසෙ ව. කුරති. කුරරො, කුරරී. කුම්මො, කුම්මී.

බුර ඡෙදනෙ විලෙඛනෙ ව. බුරති. බුරො.

මුර සංවෙය්නෙ. මුරති. මුරො, මොරො.

සුර අභිමත්ත සද්දෙසු. සුරති. සොරො.

පුර අග්ගගමනෙ. අග්ගගමනං නාම පධානගමනං, පය්මමෙව ගමනං වා. පුරති. පුරං, පුරී. අවාපුරති. අවාපුරෙතං අමතස්ස ද්වාරං. අවාපුරණං ආදාය ගච්ඡති.

තත්ථ පුරන්ති රාජධානී. තථා හි “නගරං පුරං පුරී රාජධානී”ති එතෙ පරියායා. “එසො ආළාරිකො පොසො, කුමාරි පුරමන්තරෙ”තිආදීසු පන ගෙහං “පුර”න්ති වුච්චති. පධානතාය පුරතො පුරතො ගමනෙන ගන්තබ්බන්ති පුරං, රාජධානී චෙව ගෙහඤ්ච. අවාපුරණන්ති අවාපුරන්ති විවරන්ති ද්වාරං එතෙතානි අවාපුරණං, යං “කුඤ්චිකා”තිපි “තාළො”තිපි වුච්චති. අවාපුරන්තිආදීසු අව ආඉච්චුහො උපසග්ගාති දට්ඨබ්බා.

එර එරණං. එරණං නාම ඛ්‍යාපනං ගමනං වා. සමං එරති සීතෙන. ආහාරත්ථං එරති. එරණං.

ගර උග්ගමෙ. ගරති. ගරු.

ගරුති මාතෘපිතෘදයො ගාරවයුත්තපුග්ගලා. තෙ හි ගරන්ති උග්ගච්ඡන්ති උග්ගතා පාකටා හොන්තීති ගරුති වුච්චන්ති. අපිච පාසාණච්ඡත්තං විය භාරියට්ඨෙන ගරුති වුච්චන්ති. ගරුසද්දො “ඉදමාසනං අත්‍ර භවං නිසීදතු, භවඤ්චි මෙ අඤ්ඤතරො ගරුන”න්ති එත්ථ මාතෘපිතෘසු දිස්සති.

“සනරාමරලොකගරු”න්ති එත්ථ සබ්බලොකාවරියෙ සබ්බඤ්ඤමිහි. අපිච ගරුසද්දො අඤ්ඤස්චත්ථෙසුපි දිස්සති. සබ්බමෙතං එකතො කත්වා අත්‍රිදං වුච්චති –

මානාපිතාවරියෙසු, දුජ්ජරෙ අලහුමිහි ච;
මහත්තෙ වුග්ගතෙ චෙච, නිෂේකාදිකරෙසු ච;
තථා වණ්ණවිසෙසෙසු, ගරුසද්දො පචත්තති.

කෙච්චි පනාවරියා “ගරු ගරු”ති ච ද්විධා ගහෙත්වා භාරියවාචකත්තෙ ගරුසද්දො යිතො. ආචරියවාචකත්තෙ පන ගරුසද්දොති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. පාළිවිසයෙ හි සබ්බෙසමිපි යථාචුත්තානං අත්ථානං වාචකත්තෙ ගරුසද්දොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, අකාරස්ස ආකාරභාවෙ “ගාරව”න්ති සවුද්ධිකස්ස තද්ධිතන්තපදස්ස දස්සනතො. සක්කටභාසාවිසයෙ පන ගරුසද්දොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, උකාරස්ස වුද්ධිභාවෙ අඤ්ඤථා තද්ධිතන්තපදස්ස දස්සනතො.

මර පාණ්ඩාගෙ. මරති. මත්තුං. මරිත්වා. හෙතුකත්තරි “පුරිසො පුරිසං මාරෙති, මාරයති. පුරිසො පුරිසෙන පුරිසං මාරාපෙති, මාරාපයති. පුරිසො පුරිසං මාරෙතුං මාරෙත්වා” ඉච්චාදීනි රූපානි. මච්චො. මරු. මරණං, මච්චු. මට්ථු. මාරො.

තත්ථ මත්තුන්ති මරිතුං. තථා හි අලීනසත්තුජාතකෙ “යො මත්තුමිච්ඡෙ පිතුතො පමොක්ඛා”ති පාළි දිස්සති. මච්චොති මරිතබ්බසභාවතාය “මච්චො”ති ලද්ධනාමො සත්තො. මරුති දීඝායුකොපි සමානො මරණසිලොති මරු, දෙවො. මරණන්ති චුති.

මරණං අන්තකො මච්චු, හින්දං කාලො ච මට්ථු ච;
නික්ඛෙපො චුති චෙතානි, නාමානි මරණස්ස චෙ.

මාරොති සත්තානං කුසලං මාරෙතීති මාරො, කාමදෙවො.

ඉමානිස්ස නාමානි –

මාරො නමුච්චි කණ්හො ච, වසවත්ති පජාපති;
පමත්තබන්ධු මද්දනො, පාපිමා දබ්බකොපි ච;
කන්දප්පො ච රතිපති, කාමො ච කුසුමායුධො.

අඤ්ඤෙ අඤ්ඤානිපි නාමානි වදන්ති, තානි සාසනානුලෝමානි න භොන්තීති ඉධ න දස්සිතානි. අට්ඨකථාසු පන “මාරො, නමුචි, කණ්භො, පමත්තබන්ධු”ති වත්තාරොව නාමානි ආගතානි.

එත්ථ ච මාරොති දෙවපුත්තමාරොන සද්ධිං පඤ්ච මාරා කිලෙසමාරො බන්ධමාරො අභිසංඛාරමාරො මච්චුමාරො දෙවපුත්තමාරොති.

ධර අවත්ථානෙ. ධරති.

භර පොසනෙ. භරති. භරිතො, භත්තා.

ථර සන්ථරණෙ. ථරති, සන්ථරති. සන්ථරණං.

දර විදාරණෙ. භූමිං දරති. කුදාලො.

දර දාහෙ. කායො දරති. දරො, දරථො.

තිර අධොගතියං. තිරති. තිරච්ඡානො, තිරච්ඡා වා.

අර ගතියං. අරති. අත්ථං, අත්ථො, උතු.

එත්ථ අත්ථං වුච්චති නිබ්බානං. තං තං සත්තකිච්චං අරති වත්තෙතීති උතු.

රකාරන්තධාතුරූපානි.

ලකාරන්තධාතු

ලා ආදානෙ. ලාති. ලානං, ගරුළො, සීහළො, රාහුළො, කුසලං, බාලො, මහල්ලකො, මහල්ලිකා.

තත්‍ර ගරුළොති ගරුං ලාති ආදදාති ගණ්භාතීති ගරුළො, යො “සුපණ්ණො, දිජාධිපො, නාගාරි, කරොටි”ති ච වුච්චති. සීහළොති සීහං ලාති ආදදාති ගණ්භාතීති සීහළො, පුබ්බපුරිසො. තබ්බංසෙ ජාතා එතරහි සබ්බෙපි සීහළා නාම ජාතා.

රාහුළොතිආදීසු පන රාහු විය ලාති ගණ්භාතීති රාහුළො, කො සො? සික්ඛාකාමො ආයස්මා රාහුලභද්දො බුද්ධපුත්තො. තස්ස හි ජාතදිවසෙ සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තස්ස මෙ තුට්ඨිං නිවෙදෙථා”ති උය්‍යානෙ කිළින්තස්ස බොධිසත්තස්ස සාසනං පහිණි. බොධිසත්තො තං සුත්වා “රාහු ජාතො බන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. පුත්තස්ස හි ජායනං රාහුග්ගහො විය භොති.

තණ්හාකිලිස්සනතාපාදනතො බාළ්භෙන ච සඬ්ඛිකාදිබන්ධනෙන බන්ධං විය හොති මුච්චිතුං අප්පදානතොති “රාහු ජාතො බන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. රාජා “කිං මෙ පුත්තො අවවා”ති පුච්ඡිත්වා තං වචනං සුත්වා “ඉතො පට්ඨාය මෙ නත්තා ‘රාහුලො’ ත්වෙව හොතු”ති ආහ, තතො පට්ඨාය කුමාරො රාහුලො නාම ජාතො.

මහාපදානසුත්තට්ඨකායඤ්ඤි “රාහු ජාතො”ති එත්ථ “රාහුති රාහුග්ගහො”ති චුත්තං, තං පන “රාහුලො”ති වචනස්සත්ථං පාකටං කාතුං අධිප්පායත්ථවසෙන චුත්තං. න හි කෙවලො “රාහු”ති සද්දො “රාහුග්ගහො”ති අත්ථං වදති, අථ බො ජාතසද්දසම්බන්ධං ලභිත්වා වදති. තථා හි “රාහු ජාතො”ති බොධිසත්තෙන චුත්තවචනස්ස “රාහුග්ගහො ජාතො”ති අත්ථං භවති, තස්මා සුද්ධොදනමහාරාජා “මම නත්තා රාහු විය ලාභීති රාහුලොති වත්තබ්බො”ති චිත්තෙත්වා “රාහුලොත්වෙව හොතු”ති ආහාති දට්ඨබ්බං.

කෙච්චි පන “රාහුලො ජාතො බන්ධනං ජාත”න්ති පඨන්ති, කත්ථවි පොත්ථකෙ ච ලිබන්ති, තං න සුන්දරං, අත්ථස්ස අයුත්තිතො ට්ඨකාය ච සද්ධිංවිරොචතො. න හි “රාහුලො”ති කුමාරස්ස නාමං පඨමං උප්පන්නං, පච්ඡායෙව පන උප්පන්නං අයාකෙන දින්නත්තා, තස්මා තදා බොධිසත්තෙන “රාහුලො ජාතො”ති වත්තුං න යුජ්ජති. යථා හි අනභිසිත්තෙ අරාජ්නි පුග්ගලෙ “මහාරාජා”ති වොහාරො නප්පවත්තති. ට්ඨකායඤ්ච “රාහුති රාහුග්ගහො”ති චුත්තං. අථාපි තෙසං සියා “රාහුලො ජාතො බන්ධනං ජාත”න්ති පදස්ස විජ්ජමානත්තා එව ට්ඨකායං “රාහුග්ගහො”ති භාවවසෙන ලාසද්දෙන සමානත්ථො ආදානත්ථො ගහසද්දො චුත්තොති එවමිපි නුපපජ්ජති, “රාහුලානං ජාතං බන්ධනං ජාත”න්ති පාඨස්ස වත්තබ්බත්තා. රාහුලොති හි ඉදං පදං “සීහලො”ති පදං විය දබ්බවාචකං, න කදාවිපි භාවවාචකං, තස්මා “රාහුලො ජාතො බන්ධනං ජාත”න්ති එතං එකච්චෙහි දුරොපිතං පාඨං අග්ගහෙත්වා “රාහු ජාතො බන්ධනං ජාත”න්ති අයමෙව පාඨො ගහෙතබ්බො, සාරතො ච පච්චෙතබ්බො සුපරිසුද්ධෙසු අනෙකෙසු පොත්ථකෙසු දිට්ඨත්තා, පොරාණෙහි ච ගම්භීරසුබ්බමඤ්ඤාණෙහි ආචරියපචාරියෙහි පඨිත්තා.

අයං පනෙත්ථ සාධිප්පායා අත්ථප්පකාසනා – රාහු ජාතොති බොධිසත්තො පුත්තස්ස ජාතසාසනං සුත්වා සංවෙගප්පත්තො “ඉදානි මම රාහු ජාතො”ති වදති, මුච්චිතුං අප්පදානවසෙන මම ගහණත්ථං රාහු උප්පන්නොති හි අත්ථො. බන්ධනං ජාතන්ති ඉමිනා “මම බන්ධනං ජාත”න්ති වදති. තථා හි ට්ඨකායං චුත්තං “රාහුති රාහුග්ගහො”ති. තත්ථ රාහුග්ගහොති ගණ්හාතීති ගහො, රාහු එව ගහො රාහුග්ගහො, මම ගහකො රාහු ජාතොති අත්ථො. අථ වා ගහණං

ගහො, රාහුනො ගහො රාහුග්ගහො, රාහුග්ගහණං මම ජාතන්ති අත්ථො. පුත්තො හි රාහුසදිසො. පිතා චන්දසදිසො පුත්තරාහුනා ගහිතත්තා.

එකච්චෙ පන “රාහුලොත්ථෙව හොතු”ති ඉමං පදෙසං දිස්වා “රාහු ජාතො”ති වුත්තෙ ඉමිනා න සමෙති, “රාහුලො ජාතො”ති වුත්තෙයෙව පන සමෙතීති මඤ්ඤමානා එවං පාඨං පඨන්ති ලිඛන්ති ච, තස්මා සො අනුපපරික්ඛිත්වා පටිනො දුරොපිනො පාඨො න ගහෙනබ්බො, යථාචුත්තො පොරාණකො පොරාණාවරියෙහි අභිමනො පාඨොයෙව ආයස්මන්තෙහි ගහෙනබ්බො අත්ථස්ස යුත්තිනො, ටිකාය ච සද්ධිං අවිරොධනොති.

තත්ථ කුසලන්ති කුච්ඡිතානං පාපධම්මානං සානතො තනුකරණතො ඤාණං කුසං නාම, තෙන කුසෙන ලාභබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති කුසලං. බාලොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකසඬ්ඛාතෙ ද්වෙ අනත්ථෙ දෙවදත්තකොකාලිකාදයො විය ලාති ආදදාතීති බාලො. ඉමානි පන තංනාමානි

—

බාලො අවිද්වා අඤ්ඤො ච, අඤ්ඤාණි අවිචක්ඛණො;
අපණ්ඩිතො අකුසලො, දුම්මෙධො කුමති ජලො.

එළමුගො ච නිප්පඤ්ඤො, දුම්මෙධි අවිදු මගො;
අවිඤ්ඤු අන්ධබාලො ච, දුප්පඤ්ඤො ච අවිද්දසු.

මහල්ලකොති මහත්තං ලාති ගණ්භාතීති මහල්ලකො, ජිණ්ණපුරිසො. ඉමානිස්ස නාමානි —

ජිණ්ණො මහල්ලකො වුද්ධො, බුද්ධො වුඩ්ඪො ච කත්තරො;
ථෙරො වාති ඉමෙ සද්දා, ජිණ්ණපඤ්ඤත්තියො සියුං.

තථා හි —

“දුරෙ අපස්සං ථෙරොච, චක්ඛුං යාවිතුමාගතො”;
එවමාදීසු දට්ඨබ්බො, ථෙරසද්දො මහල්ලකෙ.

ඉමානි පන නාමානි ඉත්ථියා ඉත්ථිලිඬගවසෙන වත්තබ්බානි —

ජිණ්ණො මහල්ලිකා වුද්ධි, බුද්ධි වුඩ්ඪි ච කත්තරා;
ථෙරී වාති ඉමෙ සද්දා, නාමං ජිණ්ණාය ඉත්ථියා;

දල ඵල විසරණං. දලති. ඵලති. දලිතො රුක්ඛො. ඵලිතො භූමිභාගො.

අල භූසනෙ. අලති. අලඬිකාරො, අලඬිකතො, අලඬිකතං.
 “සාලඬිකානනායොගෙපි, සාලඬිකානනවජ්ජිතා”ති ඉමිස්සඤ්ඤි කචිනං
 කබ්බරවනායං අලඬිකසද්දො භූසනවිසෙසං වදති. කෙච් පනෙත්ථ අල
 භූසනපරියාපනවාරනෙසුති ධාතුං පයන්ති, “අලති”ති ව රූපං ඉච්ඡන්ති. මයං
 පන අලධාතුස්ස පරියත්තිතිවාරණත්ථවාචකත්තං න ඉච්ඡාම
 පයොගාදස්සනතො. නිපාතභූතො පන අලංසද්දො
 පරියත්තිතිවාරණත්ථවාචකො දිස්සති “අලමෙනං සබ්බං. අලං මෙ තෙන
 රජ්ජෙනා”තිආදීසු.

මීල නිමෙලනෙ. මීලති, නිමීලති, උමිමීලති. නිමීලනං.

බීල පතිත්ථම්භෙ. බීලති.

නීල වණ්ණෙ. නීලවත්ථං.

සීල සමාධිමිහි. සීලති. සීලං, සීලනං.

එත්ථ සීලන්ති සීලනට්ඨෙයන සීලං. චුත්තඤ්ඤෙනං විසුද්ධිමග්ගෙ “සීලන්ති
 කෙනට්ඨෙයන සීලං? සීලනට්ඨෙයන සීලං, කිමිදං සීලනං නාම? සමාධානං වා
 කායකම්මාදීනං සුසීලාවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. උපධාරණං වා
 කුසලානං ධම්මානං පතිට්ඨානවසෙන ආධාරභාවොති අත්ථො. එතදෙව හි
 එත්ථ අත්ථද්වයං සද්දලක්ඛණවිදු අනුජානන්ති. අඤ්ඤෙ පන ‘සිරට්ඨො
 සීලට්ඨො, සීතලට්ඨො සීලට්ඨො’ති එවමාදිනා නයෙනෙත්ථ අත්ථං
 වණ්ණෙන්නි”ති. තත්ථ “අත්ථද්වයං සද්දලක්ඛණ විදු අනුජානන්ති”ති ඉදං
 “සීල සමාධිමිහි සීල උපධාරණෙ”ති ද්විගණිකස්ස සීලධාතුස්ස අත්ථෙ
 සන්ධාය චුත්තං. ඉමස්ස හි චුරාදිගණං පත්තස්ස උපධාරණෙ “සීලෙති,
 සීලයති”ති රූපානි භවන්ති, උපධාරෙතීතිපි තෙසං අත්ථො. ඉධ පන
 භූවාදිගණිකත්තා සමාධානත්ථෙ “සීලති”ති රූපං භවති, සමාධියතීති තස්ස
 අත්ථො. පුනපි එත්ථ සොතුනං සුඛග්ගහණත්ථං නිබ්බවනානි වුව්චන්තෙ.
 සීලති සමාධියති කායකම්මාදීනං සුසීලාවසෙන න විජ්ජකිරතීති සීලං. අථ වා
 සීලන්ති සමාදහන්ති චිත්තං එතෙනාති සීලං. ඉමානි භූවාදිගණිකවසෙන
 නිබ්බවනානි. චුරාදිගණිකවසෙන පන සීලෙති කුසලෙ ධම්මෙ උපධාරෙති
 පතිට්ඨාභාවෙන භූසො ධාරෙතීති සීලං. සීලෙති වා එතෙන කුසලෙ ධම්මෙ
 උපධාරෙති භූසො ධාරෙති සාධවොති සීලන්ති නිබ්බවනානි.

කීල බන්ධෙ. කීලති. කීලං.

කූල ආවරණෙ. කූලති. කූලං. වහෙ රුක්ඛෙ පකූලපේ. කූලං බන්ධති.
නදීකූලෙ වසාමහං. කූලති ආවරති උදකං බහි නික්ඛමීතුං න දෙතීති කූලං.

සූල රුජායං. සූලති. සූලං. කණ්ණසූලං න ජනෙති.

තුල නික්කරීසෙ. නික්කරීසං නාම කරීසමත්තෙනපි අමිනෙතබ්බතො
ලහුභාවොයෙව. තුලති. තුලං භට්ඨංව මාලුතො.

පුල සඬ්ඝාතෙ. පුලති. පඤ්චපුලි.

මූල පතිට්ඨායං මූලති. මූලං. මූලසද්දො “මූලානි උද්ධරෙය්‍යා අන්තමසො
උස්සිරනාලිමත්තානිපි” ත්ථාදීසු මූලමූලෙ දිස්සති. “ලොභො
අකුසලමූල” ත්ථාදීසු අසාධාරණහෙතුමිහි. “යාවමජ්ඣන්හිකෙ කාලෙ ඡායා
ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, ඵත්තාවතා රුක්ඛමූල” ත්ථාදීසු සමීපෙ.
අත්‍රිදං වුව්චති -

මූලමූලෙ මූලසද්දො, පදිස්සති තථෙව ච;
අසාධාරණහෙතුමිහි, සමීපමිහි ච වත්තති.

ඵල නිබ්බත්තියං. රුක්ඛො ඵලති. රුක්ඛඵලානි භුඤ්ජන්තා. මහජ්ඵලං
මහානිසංසං. සොතාපත්තිඵලං. තත්ථ ඵලන්ති මහානිබ්බත්තිකං.

ඵල හෙදෙ. ඵලති. මුද්ධා තෙ ඵලතු සත්තධා. පාදා ඵලිංසු. තත්ථ ඵලතුති
හජ්ජිතු.

ඵල අබ්‍යක්තසද්දෙ. අසනී ඵලති. ද්වෙමෙ හික්ඛවෙ අසනියා ඵලන්තියා න
සන්තසන්ති. ඵලන්තියාති සද්දං කරොන්තියා.

චුල්ල භාවකරණෙ. භාවකරණං විලාසකරණං. චුල්ලති.

චුල්ල විකසනහෙදෙසු. චුල්ලති. චුල්ලං. චුල්ලිතො කිංසුකො.
සුචුල්ලිතමරවින්දවනං.

අසිතිහත්ථමුඛිබ්බෙධො, දීපඬ්ඝරො මහාමුනි;
සොහති දීපරුක්ඛොව, සාලරාජාව චුල්ලිතො.

බණ්ඩචුල්ලපටිසඬ්ඛරණං.

විල්ල සෙඨිල්ලෙ. සිඨිලභාවො සෙඨිල්ලං. විල්ලති.

වෙලු වෙලු කෙලු බෙලු පෙලු බෙලු සෙලු සල තිල ගතියං. වෙලති. වෙලති. කෙලති. බෙලති. පෙලති. බෙලති. සෙලති. සලති. තිලති. වෙලං, බෙලකො. එත්ථ වෙලන්ති වත්ථං. පෙලකොති සසො.

බල වලනෙ. බලති. බලො. බලොති දුජ්ජනො අසාධු අසප්පුරිසො පාපජනො.

බල සඤ්චිනනෙ. බලති. බලං. බලන්ති විහිට්ඨපනොකාසභූතං භූමිමණ්ඩලං. තඤ්ඤි බලන්ති සඤ්චිනන්ති රාසිං කරොන්ති එත්ථ ධඤ්ඤාතීති බලන්ති වුව්වති. “බලං සාලං පසුං බෙත්තං, ගන්තා චස්ස අභික්ඛණ”න්ති පයොගො.

ගිල අජ්ඣොහරණෙ. ගිලති. ගිලමක්ඛං පුරිසො න බුජ්ඣති.

ගල අදනෙ. ගලති. ගලො. ගලන්ති අදන්ති අජ්ඣොහරන්ති එතෙනාති ගලො. ගලොති ගීවා වුව්වති.

සල සල්ල ආසුගතියං. ආසුගති සීසගමනං. සලති. සල්ලති. සල්ලං. එත්ථ ච “සල්ලං උසු සරො සල්ලො කණ්ඩො තෙජනො”ති පරියායා එතෙ.

බොල ගතිපට්ඨානෙ. බොලති.

ගිලෙ ජිතික්ඛයෙ. ගිලායති. ගිලානො, ගෙලඤ්ඤං. ගිලානොති අකල්ලකො. විනයෙපි හි වුත්තං “නාහං අකල්ලකො”ති. අට්ඨකථායඤ්ච “නාහං අකල්ලකොති නාහං ගිලානො”ති වුත්තං.

මිලෙ ගත්තවිනාමෙ. මිලායති. මිලායනො, මිලායන්තො, මිලායමානො.

කෙලෙ මමායනෙ. මමායනං තණ්හාදිට්ඨිවසෙන “මම ඉද්”න්ති ගහණං. කෙලායති. ත්වං කං කෙලායති.

සල වලනෙ සංවරණෙ ච, වල වල්ල වලනෙ ච. සංවරණාපෙක්ඛායං චකාරො. සලති. කුසලං. වලති. වල්ලති. වල්ලුරො.

තත්ථ කුසලන්ති කුච්ඡිනෙ පාපධම්මෙ සලයති වලයති කම්පෙති විද්ධංසෙතීති කුසලං. කුච්ඡිනං අපායද්වාරං සලන්ති සංවරන්ති පිදහන්ති සාධවො එතෙනාති කුසලං. වල්ලන්ති සංවරන්ති රක්ඛන්ති ඉතො කාකසෙනාදයො සත්තෙ අබාදනත්ථායාති වල්ලුරො.

මල මල්ල ධාරණ. මලති. මලං. මල්ලති. මල්ලො.

හල හල්ල පරිභාසනහිංසාදානෙසු. හලති. හල්ලති.

කල සඬ්ඛ්‍යානෙ. කලති. කලා, කාලො.

එත්ථ කලාති සොළසභාගාදිභාගො. කාලොති “එත්තකො අත්තකන්තො” තිආදිනා කලිතබ්බො සඬ්ඛාතබ්බොති කාලො, පුබ්බණ්ණාදිසමයො.

කල්ල අසද්දෙ. අසද්දො. නිස්සද්දො. කල්ලති.

ජල දිත්තියං. ජලති. ජලං, ජලන්තො, පජ්ජලන්තො, ජලමානො.

කො එති සිරියා ජලං. ජලංව යසසා අට්ඨා, දෙවදන්තොති මෙ සුතං. සද්ධම්මපජ්ජොතො ජලිතො.

හුල වලනෙ. හුලති. හලො. හලොති ඵාලො, සො හි හොලෙති භූමිං හින්දන්තො මත්තිකබණ්ඩං වාලෙතිති “හලො”ති වුව්වති උකාරස්ස අකාරං කත්වා.

වල කම්පනෙ. වලති. වලිතො, අවලො. මහන්තො භූමිවාලො. වලනං, වාලො.

ජල ධඤ්ඤ. ජලති. ජලං.

ටල චූල වෙලම්බෙ. ටලති. චූලති.

ඵල යානෙ. ඵලති. ඵලො. ඵලොති නිරුද්ධප්පදෙසො. පබ්බජ්ජානිබ්බානෙසුපි තංසදිසත්තා තබ්බොභාරො. යථා හි ලොකෙ උදකොසෙන අනොත්ථරණට්ඨානං “ඵලො”ති වුව්වති, එවං කිලෙසොසෙන අනොත්ථරණියත්තා පබ්බජ්ජා නිබ්බානඤ්ච “ඵලො”ති වුව්වති, “තිණ්ණො පාරචගතො ඵලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො”ති හි වුත්තං.

ඵාල වීලෙබනෙ. ඵාලති භූමිං වීලෙබති හින්දතිති ඵාලො.

නල ගත්ථෙ. නලති.

බල පාණනෙ. ඉහ පාණනං ජීවනං සසනඤ්ච. බලති. බලං, බාලො.

එත්ථ බලන්ති ජීවිතං කප්පෙන්ති එතෙනාති බලං, කායබලභොගබලාදිකං බලං. අථ වා බලන්ති සම්මාජීවනං ජීවන්ති එතෙනාති බලං, සද්ධාදිකං බලං. ආගමට්ඨකථායං පන “අස්සද්ධියෙ න කම්පතීති සද්ධාබල”න්තිආදි චුත්තං, තං දළ්භට්ඨයෙන බලන්ති චත්තබ්බානං සද්ධාදීනං අකම්පනභාවදස්සනත්ථං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අථ වා ධාතුනං අත්ථාතිස්සයයොගතො අස්සද්ධියාදීනං අභිභවතෙන සද්ධාදිබලානං අභිභවනත්ථොපි ගහෙනබ්බො “අබලා නං බලියන්ති”ති එත්ථ විය. බාලොති බලති අස්සසති වෙව පස්සසති වාති බාලො, අස්සසිතපස්සසිතමත්තෙන ජීවති, න සෙට්ඨයෙන පඤ්ඤාජීවිතෙනාති චුත්තං භොති. තථා හි අට්ඨකථායං චුත්තං “බලන්තීති බාලා, අස්සසිතපස්සසිතමත්තෙන ජීවන්ති, න පඤ්ඤාජීවිතෙනාති අත්ථො”ති. පඤ්ඤාජීවිතොයෙව හි ජීවිතං සෙට්ඨං නාම. තෙනාහ භගවා “පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති.

පුල මහත්තෙ. පුලති. විපුලං.

කුල සඬබානෙ බන්ධුමිහි ව. කොලති. කුලං, කොලො.

සල ගමනෙ. සලති.

කිල පිතිය කීළනෙසු. පිතස්ස භාවො පිතියං යථා දක්ඛියං. කීළනං කීළායෙව. කිලති.

ඉල කම්පනෙ. ඉලති. එලං, එලා. එත්ථ එලං වුව්චති දොසො. කෙනට්ඨයෙන? කම්පනට්ඨයෙන. දොසොති චෙත්ථ අගුණො වෙදිතබ්බො, න පටිසො. “නෙලඬගො සෙතපච්ඡාදො”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

අපිව එලං වුව්චති උදකං. තථා හි “එලම්බුජං කණ්ටකිං වාරිජං යථා”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථං නිද්දිසන්තො ආයස්මා සාරිපුත්තො “එලං වුව්චති උදක”න්ති ආහ. එලාති ලාලා වුව්චති “එලමුගො”ති එත්ථ විය. අපිව එලාති බෙළො වුව්චති “සුත්වා නෙලපතිං වාවං, වාළා පන්ථා අපක්කමු”න්ති එත්ථ විය. එත්ථ නෙලපතිං වාවන්ති බෙළබිත්ථුනිපාතවිරහිතං වචනන්ති අත්ථො. ලාලාබෙළවාචකස්ස තු එලාසද්දස්ස අඤ්ඤං පවත්තිනිමිත්තං පරියෙසිතබ්බං. අනෙකප්පවත්තිනිමිත්තා හි සද්දා. කිං වා අඤ්ඤෙන පවත්තිනිමිත්තෙන, ඉල කම්පනෙති එවං චුත්තං කම්පනං එව ලාලාබෙළවාචකස්ස එලාසද්දස්ස පවත්තිනිමිත්තං, තස්මා ඉලන්ති ජිගුච්ඡිතබ්බභාවෙන කම්පෙන්ති හදයචලනං පාපුණන්ති ජනා එත්ථාති එලාති අත්ථො ගහෙනබ්බො. සමානපවත්තිනිමිත්තායෙව හි සද්දා ලොකසඬකෙතවසෙන නානාපදත්ථවාචකාපි භවන්ති. තං යථා? හිනොති ගච්ඡතීති හෙනු, සප්පති

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

ගච්ඡතීති සප්පො, ගච්ඡතීති ගොති. තථා අසමානප්පවත්තිනිමිත්තායෙව සමානපදත්ථවාචකාපි භවන්ති. තං යථා? රඤ්චතීති රාජා, භූමිං පාලෙතීති භූමිපාලො, නරෙ ඉන්දතීති නරින්දොති. එස නයො සබ්බත්ථාපි විභාවෙතබ්බො.

ඉල ගතියං. ඉලති.

හිල භාවකරණෙ. හෙලති.

සිල උඤ්ඡෙ. සිලති.

තිල සිනෙහනෙ. තිලති. තිලං, තෙලං, තිලො.

චිල වසනෙ. චිලති.

වල විලාසනෙ. වලති.

පිල ගහණෙ. පිලති.

මිල සිනෙහනෙ. මිලති.

ථුල සඤ්චලෙ ඵරණෙ ව. ථුලති.

ලකාරන්තධාතුරූපාති.

වකාරන්තධාතු

වා ගතිගන්ධනෙසු. වාති. වානො.

වී ප්‍රජනකන්ති අසනබාදන ගතීසු. ප්‍රජනං වලනං. කන්ති අභිරුචි. අසනං භත්තපරිභොගො. බාදනං පූවාදිහක්ඛනං. ගති ගමනං. වෙති.

වෙ තන්තසන්තානෙ. වායති. තන්තවායො.

වෙ සොසනෙ. වායති.

ධිවු බිවු නිදස්සනෙ. ධෙවති. බෙවති.

ථිවු දිත්තියං. ථෙවති. මධුමධුකා ථෙවන්ති.

ජීව පාණ්ඩාරණ. ජීවති. ජීවිතං, ජීවො, ජීවිකා. අත්ථි නො ජීවිකා දෙව, සා ව යාදිසකිදිසා. ජීවිතං කප්පෙති.

පිව මිව තිව නිව පුලියෙ. පිවති. පිවරො. මිවති. තිවති. නිවති.

එත්ථ ව පිවරොති කච්ඡපො, යො කොච්ඡි වා පුලසරීරො. තථා හි “පිවරො කච්ඡපෙ පුලෙ”ති පුබ්බාවරියෙහි වුත්තං.

අව පාලනෙ. අවති. බුද්ධො මම අවතං.

භව ගතියං. සවති.

කව වණ්ණෙ. කවති.

බිචු මදෙ. බිවති.

ධොචු ධොවනෙ. ධොවති.

දෙචු දෙව දෙවනෙ. දෙවති ආදෙවති, පරිදෙවති, ආදෙවො, පරිදෙවො, ආදෙවනා, පරිදෙවනා, ආදෙවිතත්තං, පරිදෙවිතත්තං.

සෙචු කෙචු බෙචු ගෙචු ගිලෙචු මෙචු මීලෙචු සෙවනෙ. සෙවති. කෙවති. බෙවති. ගෙවති. ගිලෙවති. මෙවති මීලෙවති.

දෙචු ජ්ඤතගතියං. ජ්ඤතගති පරිජ්ඤතගමනං. දෙවති.

ධාතු ගතිසුද්ධියං. ධාවති, විධාවති. ආධාවති, පරිධාවති. ධාවකො.

චිචු ආදානසංවරෙසු. චිවති.

වෙච්චි වෙතනාතුලො. වෙවති.

වකාරන්තධාතුරූපානි.

සකාරන්තධාතු

සා පාකෙ. සාති.

සි සෙවායං. සෙවති. සෙවනා, සෙවකො, සෙවිතො, සිවො, සිවං.

නිභියති පුරිසො නිභිනසෙවි,

න ව භායෙථ කදාවි තුල්‍යසෙවී;
සෙට්ඨමුපගමං උදෙනි ඛිජ්ජං,
තස්මා අත්තනො උත්තරිතරං භජෙථ;

සි ගතිබුද්ධිසු. සෙති, අතිසෙති. අතිසිතුං, අතිසිත්වා, සෙතු.

සී සයෙ. සයො සුපනං. සෙති. සයති. සෙනං. සයනං.

සු ගතියං. සවති. පසවති. පසුතො, සුතො.

එත්ථ සුතොති දුතො, “විත්තිඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා”ති “දෙවසුතො ව මාතලී”ති ව ඉමානි තත්ථ පයොගානි.

සු සවනෙ. සවනං සන්දනං. සවති. ආසවො.

සු පසවෙ. පසවො ජනනං. සවති, පසවති. සුත්තං.

එත්ථ පන සුත්තන්ති අත්ථෙ සවති ජනෙතීති සුත්තං, තෙපිටකං බුද්ධච්චනං, තදඤ්ඤම්පි වා හත්ථිසුත්තාදි සුත්තං.

සු පාණගබ්භවීමොචනෙසු. සුති. පසුති. පසුතො.

සු පෙරණෙ. සුති.

සෙ ඛයෙ. සියති. එකාරස්සියාදෙසො.

සෙ පාකෙ. සෙති.

සෙ ගතියං. සෙති. සෙතු.

හිංස හිංසායං. හිංසති. හිංසකො, හිංසනා, හිංසා.

ඉස්ස ඉස්සායං. ඉස්සති. පුරිසපරක්කමස්ස දෙවා න ඉස්සන්ති. ඉස්සා, ඉස්සායනා.

නමස්ස වන්දනානතියං. වන්දනානති නාම වන්දනාසඬ්ඛාතං නමනං, සකම්මකොයෙවායං ධාතු, න නමුධාතු විය සකම්මකො චෙව අකම්මකො ව. නමස්සති.

සුස සද්දෙ. සුසති, සොසති. පටිසොසො, නිග්ගොසො, වට්ඨොසො.

චුස පානෙ. චුසති.

පුස බුද්ධියං. පුසති. පොසො. සම්පිළෙ මම පොසනං. පොසනන්ති වඩ්ඪිනං.

මුස ටෙයො. ටෙනනං ටෙයාං ටොරිකා. මුසති. දුද්දික්ඛො චක්ඛුමුසනො. මුසලො.

පුස පසවෙ. පුසති.

වාසි භුස අලඬිකාරෙ. වාසති. භුසති, විභුසති. භුසනං, විභුසනං.

උස රුජායං. උසති.

ඉස උච්ඡෙ. එසති. ඉසි.

එත්ථ පන සීලාදයො ගුණෙ එසන්තිති ඉසයො, බුද්ධාදයො අරියා තාපසපබ්බජ්ජාය ව පබ්බජිතා නරා. “ඉසි තාපසො ජට්ඨො ජට් ජට්ඨාරො”ති එතෙ තාපසපරියායා.

කස විලෙඛනෙ. කසති, කස්සති. කස්සකො, ආකාසො.

එත්ථ කස්සකොති කසිකාරකො. ආකාසොති නහං. තඤ්ඞි න කස්සතීති ආකාසො. කසිතුං විලෙඛිතුං න සක්කාති අත්ථො. ඉමානි තදභිධානානි –

ආකාසො අම්බරං අබ්භං, අන්තලික්ඛ’මසං නහං;
වෙහාසො ගගනං දෙවො, ඛ’මාදිච්චපථොපි ව.

තාරාපථො ව නක්ඛත්ත-පථො රච්ඡපථොපි ව;
වෙහායසං වායුපථො, අපථො අනිලඤ්ජසං.

කස සිස ජස කුස වස මස දිස ජුස යුස හිංසත්ථා. කසති. සිසති. ජසති. කුසති. වසති. මසති. මසකො. ඔමසති, ඔමසවාදො. දිසති. ජුසති. යුසති.

තත්ථ ඔමසතීති විජ්ඣති. ඔමසවාදොති පරෙසං සුවියා විය විජ්ඣනවාදො. මසකොති මකසො.

හස්ස හස්සනෙ. හස්සන්ති කථනං වුව්චති “ආවාසො ගොචරො හස්සං. හස්සකාරක”න්තිආදීසු විය. හස්සති. හට්ඨං. හට්ඨන්ති හාසිතං, වචනන්ති අත්ථො. එත්ථ පන –

“සුභාසිනා අත්ථවතී, ගාථායො තෙ මහාමුනි;
නිජ්ඣක්තොමිහි සුභට්ඨෙන, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවා”ති

පාළි නිදස්සනං. තත්ථ නිජ්ඣක්තොති නිජ්ඣාපිතො ධම්මොපපඤ්ඤාය පඤ්ඤත්තිගතො අමිහි. සුභට්ඨෙනාති සුභාසිනෙන.

ජිසු නිසු විසු මිසු වස්ස සෙවනෙ. ජෙසති. නෙසති. වෙසති. මෙසති. දෙවො වස්සති.

මරිසු සහනෙ ව. වකාරො සෙවනාපෙක්ඛකො. මරිසති.

පුස පොසනෙ. පොසති. පොසො. කම්මචිත්තඋතුආහිආරෙහි පොසියතීති පොසො. “අඤ්ඤෙපි දෙවො පොසෙති”ති දස්සනතො පන චුරාදිගණෙපි ඉමං ධාතුං වක්ඛාම.

පිසු සිලිසු පුසු පලුසු උසු උපදාහෙ. පෙසති. සිලෙසති. සිලෙසො. පොසති. පලොසති. ඔසති. උසු.

සසු සංහරිසෙ. සංහරිසො සඬ්ඝට්ඨනං. සස්සති.

හසු ආලිඬිගෙ. ආලිඬිගො උපගුහනං. හස්සති.

හස හසනෙ. හසති. අස්සා හසන්ති, ආජානියා හසන්ති, පහසති, උහසති. කාරිතෙ “හාසෙති”ඉච්චාදි, උහසියමානො, හාසො, පහාසො, හසනං, පහසනං, හසිතං. හකාරලොපෙන මන්දහසනං “සිත”න්ති වුවචති “සිතං පාත්වාකාසි”තිආදීසු.

තත්ථ උහසතීති අවහසති. උද්සියමානොති අවහසියමානො. තත්ත්වං පාළි “ඉධ භික්ඛුං අරඤ්ඤගතං වා රුක්ඛමුලගතං වා සුඤ්ඤාගාරගතං වා මාතුගාමො උපසඬ්ඝමිත්වා උහසති” ඉති ව “සො මාතුගාමෙන උහසියමානො” ඉති ව. හාසොති හසනං වා සොමනස්සං වා “හාසො මෙ උපපජ්ජථා”තිආදීසු විය.

තුස හස හිස රස සද්දෙ. තුසති, හසති, හිසති, රසති, රසිතං. අත්ත්වං පාළි “හෙරියො සබ්බො වජ්ජන්තු, වීණා සබ්බො රසන්තු තා” ඉති.

රස අස්සාදනෙ. රසති. රසො.

රස අස්සාදසිනෙහෙසු. රසති. රසො.

රස භානියං. රසනි. රසනං, රසො.

අත්‍රායං පාළි —

“නභෙව ඨිත නා’සිනං, න සයානං න පද්ධගුං;
යාව ඛ්‍යාති නිමිසනි, තත්‍රාපි රසනිබ්බයො”ති.

තත්ථ රසනිබ්බයොති සො සො වයො රසනි පරිභායති, න වඨ්ඨතීති
අත්ථො.

ලස සිලෙසනකීළනෙසු. ලසනි. ලාසො. ලසි ව තෙ නිප්පලිතා. ලසි වුව්වති
මත්ථලුඨිගං. නිප්පලිතාති නික්ඛන්තා.

නිස සමාධිමිති. සමාධි සමාධානං චිත්තෙකග්ගතා. නෙසනි.

මිස මස සද්දෙ රොසෙ ව. මෙසනි. මසනි. මෙසො. මසකො.

පිසි පෙසු ගතියං. පිසනි. පෙසනි.

සසු නිංසායං. සසනි. සත්ථං. සත්ථං වුව්වති අසි.

සංස ථුතියඤ්ච. වකාරො නිංසාපෙක්ඛාය. සංසනි, පසංසනි. පසංසා,
පසංසනා. පසත්ථො භගවා. පසංසමානො, පසංසිනො, පසංසකො,
පසංසිතබ්බො, පසංසනීයො, පාසංසො, පසංසිත්වා ඉච්චාදීති.

දිස පෙක්ඛනෙ. එතිස්සා පන නානාරූපානි භවන්ති — “දිස්සති පදිස්සති”
ඉච්චාදි අකම්මකං. “පස්සති දක්ඛති” ඉච්චාදි සකම්මකං.

දිස්සතු, පස්සතු, දක්ඛතු. දිස්සෙය්‍යා, පස්සෙය්‍යා, දක්ඛෙය්‍යා. දිස්සෙ, පස්සෙ,
දක්ඛෙ. දිස්ස, පස්ස, දක්ඛ. අදිස්සා, අපස්සා. අද්දා සිදන්තරෙ නගෙ. අද්දක්ඛා,
අද්දක්ඛුං, අදස්සුං. අදස්සි, අපස්සි, අදක්ඛි.

දස්සිස්සනි, පස්සිස්සනි, දක්ඛිස්සනි. අදස්සිස්සා, අපස්සිස්සා, දක්ඛිස්සා. එවං
චත්තමානපඤ්චමියාදිවසෙන චිත්ථාරෙතබ්බාති. කාරිතෙ “දස්සෙති
දස්සයතී”ති රූපානි. කම්මෙ “පස්සියති” ඉච්චාදීති.

දිසා. පස්සො. පස්සං. පස්සිතා. දස්සෙතා. දස්සනං. විපස්සනා,
ඤාණදස්සනන්ති නාමිකපදානි. තදත්ථෙ පන තුමත්ථෙ ව “දක්ඛිතායෙ”ති
රූපං. “ආගතාමිහ ඉමං ධම්මසමයං, දක්ඛිතායෙ අපරාජිතසඬ්ඝ”න්ති හි පාළි.
ඉමස්මිං පන පාළිප්පදෙසෙ “දක්ඛිතායෙ”ති ඉදං තදත්ථෙ තුමත්ථෙ වා

චතුත්ථියා රූපං. තථා හි දක්ඛිතායෙති ඉමස්ස දස්සනත්ථායාති වා පස්සිතුන්ති වා අත්ථො යොජෙතබ්බො. දිසාතිආදීසු පන පුරත්ථිමාදිහෙදාපි දිසාති වුවචති. යථාහ —

“දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො,
උද්ධං අධො දස දිසතා ඉමායො;
කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා,
යමද්දසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණ්”න්ති.

මාතෘපිතාදයොපි. යථාහ —

“මාතෘපිතා දිසා පුබ්බා, ආචරියා දක්ඛිණා දිසා;
පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, මිත්තාමච්චා ච උත්තරා;
දාසකම්මකරා හෙට්ඨා, උද්ධං සමණබ්‍රාහ්මණා;
එතා දිසා නමස්සෙය්‍ය, අලමත්තො කුලෙ ගිහී”ති;

පච්චයදායකාපි. යථාහ — “අගාරිනො අන්තදපානචත්ථදා, අවිහායිකා නම්පි දිසං වදන්ති”ති.

නිබ්බානම්පි. යථාහ —

“එතාදිසා පරමා සෙතකෙතු,
යං පත්ථා නිද්දුක්ඛා සුබ්බිනො භවන්ති”ති;

එවං දිසාසද්දෙන වුවචමානං අත්ථරූපං ඤත්ථා ඉදානිස්ස නිබ්බවනමෙවං දට්ඨබ්බං. දිස්සති චන්දාවට්ටනාදිවසෙන “අයං පුරිමා අයං පච්ඡිමා”තිආදිනා නානප්පකාරතො පඤ්ඤායතීති දිසා, පුරත්ථිමදිසාදයො. තථා “ඉමෙ අම්භාකං ගරුට්ඨාන’න්තිආදිනා පස්සිතබ්බාති දිසා, මාතෘපිතාදයො. දිස්සන්ති සකාය පුඤ්ඤත්‍රියාය ඉමෙ දායකාති පඤ්ඤායන්තීති දිසා, පච්චයදායකා. දිස්සති උප්පාදවයාභාවෙන නිව්වධම්මත්තා සබ්බකාලම්පි විජ්ජතීති දිසා, නිබ්බානං. පස්සොති කාරණාකාරණං පස්සතීති පස්සො. එවං පස්සතීති පස්සං. අත්‍රායං පාළි —

“පස්සති පස්සො පස්සන්තං, අපස්සන්තම්පි පස්සති;
අපස්සන්තො අපස්සන්තං, පස්සන්තම්පි න පස්සති”ති.

පස්සතීති පස්සිතා. දස්සෙතීති දස්සිතා. දස්සනන්ති දස්සනත්‍රියා. අපිච දස්සනන්ති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං. තඤ්ඤි රූපාරම්මණං පස්සතීති දස්සනන්ති

වුවවති. තථා “දස්සනෙන පහාතඛිබ්බා ධම්මා”ති වචනතො දස්සනං නාම සොනාපත්තිමග්ගො. කස්මා සොනාපත්තිමග්ගො දස්සනං? පයිමං නිබ්බානදස්සනතො. නනු ගොත්‍රභූ පයිමතරං පස්සතීති? නො න පස්සති, දිස්වා කත්තඛිබ්බකිව්වං පන න කරොති සංයොජනානං අප්පහානතො, තස්මා “පස්සතී”ති න වත්තඛිබ්බො. යත්ථ කත්ථවි රාජානං දිස්වාපි පණ්ණාකාරං දත්වා කිව්වනිප්පත්තියා අදිට්ඨත්තා අප්පාපි රාජානං න පස්සාමිති වදන්තො ගාමවාසී නිදස්සනං.

විපස්සනාති අනිච්චාදිවසෙන බන්ධානං විපස්සනකං ඤාණං. ඤාණදස්සනන්ති දිබ්බවක්ඛුපි විපස්සනාපි මග්ගොපි ඵලම්පි පච්චචෙක්ඛණඤාණම්පි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණම්පි වුවවති. “අප්පමත්තො සමානො ඤාණදස්සනං ආරාධෙතී”ති එත්ථ හි දිබ්බවක්ඛු ඤාණදස්සනං නාම. “ඤාණදස්සනාය විත්තං අහිනීහරති අහිනීන්තාමෙතී”ති එත්ථ විපස්සනාඤාණං. “අභබ්බා තෙ ඤාණදස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධායා”ති එත්ථ මග්ගො, “අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මො අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති එත්ථ ඵලඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ චෙතොවිමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනඛිහවො”ති එත්ථ පච්චචෙක්ඛණඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි සත්තාහකාලඤ්ඤාතො ආලාරො කාලාමො”ති එත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. එත්ථෙතං භවති –

“දිබ්බවක්ඛුපි මග්ගොපි, ඵලඤ්චාපි විපස්සනා;
පච්චචෙක්ඛණඤාණම්පි, ඤාණං සබ්බඤ්ඤාතාපි ව;
ඤාණදස්සනසද්දෙන, ඉමෙ අත්ථා පවුච්චරො”ති.

දංස දංසනෙ. දංසති, විදංසති. දන්තො. කාරිතෙ ආලොකං විදංසෙති.

එස බුද්ධියං. එසති.

සංස කථනෙ. සංසති. යො මෙ සංසෙ මහානාගං.

කිලිස බාධනෙ. කිලිසති. කිලෙසො.

එත්ථ බාධනට්ඨෙත රාගාදයොපි “කිලෙසා”ති වුවවන්ති දුක්ඛම්පි. එතෙසු දුක්ඛවසෙන –

“ඉදඤ්ච පච්චයං ලද්ධා, පුබ්බෙ කිලෙසමත්තනො;
ආනන්දියං විචරිංසු, රමණියෙ ගිරිබ්බපෙ”ති

පයොගො වෙදිතබ්බො. දිවාදිගණං පන පත්තස්ස “කිලිස්සති”ති රූපං.

වස සිනෙහනෙ. වසති. වසා.

එත්ථ ච වසා නාම විලීනසිනෙහො. සා වණ්ණනො නාලිකෙරතෙලවණ්ණා. ආවාමෙ ආසිත්තතෙලවණ්ණාතිපි වත්තුං වට්ටති.

ඊස හිංසාගතිදස්සනෙසු. ඊසති. ඊසො.

භාසබ්බත්තායං වාචායං. භාසති. භාසා, භාසිතං, භාතා. පරිභාසති. පරිභාසා, පරිභාසකො.

තත්‍ර භාසන්ති අත්ථං එතායාති භාසා, මාගධභාසාදි. භාසිතන්ති වචනං. වචනත්ථො හි භාසිතසද්දො නිවචං නපුංසකලිඬිගො දට්ඨබ්බො. යථා “සුත්වා ලුද්දස්ස භාසිත”න්ති. වාචවලිඬිගො පන භාසිතසද්දො තිලිඬිගො දට්ඨබ්බො. යථා “භාසිතො ධම්මො, භාසිතං චතුසච්චං, භාසිතා වාචා”ති. පුබ්බෙ භාසතීති භාතා, ජෙට්ඨභාතාති වුත්තං හොති. සො හි පුබ්බෙ ජාතත්තා එවං වත්තුංලහති. කිඤ්චාපි භාතුසද්දො “භාතිකසතං, සත්තභාතරො. භාතරං කෙන දොසෙන, දුජ්ජාසි දකරක්ඛිනො”තිආදීසු ජෙට්ඨකනිට්ඨභාතුසු වත්තති, තථාපි යෙහුයොන ජෙට්ඨකෙ නිරූට්ඨො, “භාතා”ති හි වුත්තෙ ජෙට්ඨභාතාති විඤ්ඤායති, තස්මා කත්ථවි යානෙ “කනිට්ඨභාතා”ති විසෙසෙත්වා වුත්තං.

නනු ච හො කත්ථවි “ජෙට්ඨභාතා”ති විසෙසෙත්වා වුත්තන්ති? සච්චං, තං පන භාතාසද්දස්ස කනිට්ඨෙපි වත්තනතො පාකට්ඨකරණත්ථං “ජෙට්ඨභාතා”ති වුත්තං. යථා හි හරිණෙසු වත්තමානස්ස මීගසද්දස්ස කදාවි අවසෙසචතුප්පදෙසුපි වත්තනතො “හරිණමීගො”ති විසෙසෙත්වා වාචං භාසන්ති, එවං සම්පදමිදං වෙදිතබ්බං. යථා ච ගොහත්ථිමහිංසඅච්ඡසුකරසසබ්බාරාදීසු සාමඤ්ඤවසෙන මීගසද්දෙ වත්තමානෙපි “මීගචම්මං මීගමංස”න්ති ආගතට්ඨානෙ “හරිණස්සා”ති විසෙසනසද්දං විනාපි “හරිණමීගචම්මං හරිණමීගමංස”න්ති විසෙසත්ථාධිගමො හොති, එත්ථ න ගොහත්ථිආදීනං චම්මං වා මංසං වා විඤ්ඤායති. තථා “මීගමංසං බාදන්ති”ති වචනස්ස ගොහත්ථිආදීනං මංසං බාදන්තීති අත්ථො න සම්භවති, එවමෙව කත්ථවි විනාපි ජෙට්ඨකඉති විසෙසනසද්දං “භාතා”ති වුත්තෙයෙව “ජෙට්ඨකභාතා”ති අත්ථො විඤ්ඤායතීති. නනු ච හො “මීගචම්මං, මීගමංස”න්ති එත්ථ චම්මමංසසද්දෙහෙව විසෙසත්ථාධිගමො හොතීති? න හොති, මීගසද්දස්ස ඉව චම්මමංසසද්දානං සාමඤ්ඤවසෙන වත්තනතො, එවඤ්ඤ සති කෙන විසෙසත්ථාධිගමො හොතීති වෙ? ලොකසඬිකෙතවසෙන, තථා හි මීගසද්දෙ ච

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

වම්මසද්දාදියු ව සාමඤ්ඤවසෙන වත්තමානෙසුපි ලොකසඬකෙනෙන පරිච්ඡින්නත්තා ගොහත්ථිආදීනං වම්මාදීනි න ඤායන්ති ලොකෙන, අථ බො හරිණවම්මාදීනියෙව ඤායන්ති. “සඬකෙනවචනං සච්චං, ලොකසම්මුති කාරණ”න්ති හි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

ගිලෙසු අන්ථිච්ඡායං. පුනස්පුනං ඉච්ඡා අන්ථිච්ඡා. ගිලෙසති.

යෙසු පයතනෙ. යෙසති.

ජෙසු නෙසු එසු හෙසු ගතියං. ජෙසති. නෙසති. එසති. හෙසති. ධාත්වන්තස්ස පන සඤ්ඤාගවසෙන “ජෙස්සති, නෙස්සති”තිආදීනිපි ගහෙනබ්බානි. ජෙස්සමානො. ජෙස්සං, ජෙස්සන්තො. එත්ථ ව –

“යථා ආරඤ්ඤකං නාගං, දන්තිං අන්ථෙති හත්ථිනී;
ජෙස්සන්තං ගිරිදුග්ගෙසු, සමෙසු විසමෙසු වා”ති

පාළි නිදස්සනං.

දෙසු හෙසු අබ්‍යන්තසද්දෙ. දෙසති. හෙසති.

කාස සද්දකුච්ඡායං. කාසති, උක්කාසති. කාසො. කාසං සාසං දරං බ්ලායං, බ්ලායමෙධො නිගච්ඡති.

කාසු භාසු දිත්තියං. දිත්තීති පාකටතා, විරාජනතා වා. කාසති, පකාසති. පකාසති තෙජො. දුරෙ සන්තො පකාසෙන්නි. භාසති. පභාසති මිදං බ්‍යම්භං. පකාසො. කාසු ඔභාසො.

තත්‍ර පකාසතීති පකාසො, පාකටො භොතීති අත්ථො. තුච්ඡභාවෙන පුඤ්ජභාවෙන වා කාසති පකාසති පාකටා භොතීති කාසු. “කාසු” ඉති ආවාටොපි වුවචති රාසිපි.

“කිංචු සන්තරමානොව, කාසුං බනසි සාරථී;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිංකාසුයා කරිස්සසී”ති

එත්ථ හි ආවාටො කාසු නාම. “අඬගාරකාසුං අපරෙ චුණන්ති, නරා රුදන්තා පරිදඬ්ඬගත්තා”ති එත්ථ රාසි. කාරිතෙ – පකාසෙතීති පකාසකො. ඔභාසෙතීති ඔභාසකො. කම්මෙ පකාසියතීති පකාසිතො. එවං භාසිතො. භාවෙ – කාසනා. සඬකාසනා. පකාසනා. තුමන්තාදිත්තෙ “පකාසිතුං, පකාසෙතුං, ඔභාසිතුං, ඔභාසෙතුං. පකාසිත්වා, පකාසෙත්වා, ඔභාසිත්වා, ඔභාසෙත්වා”ති රූපානි

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

භවන්ති. තද්ධිතෙ භාසු එතස්ස අත්ථිති භාසුරො, පහස්සරො යො කොචි. භාසුරොති වා කෙසරසීහො. ඉමස්මිං අත්ථෙ භාසුසද්දො “රාජ දිත්තිය”න්ති එත්ථ රාජසද්දො විය විරාජනවාචකො සියා, තස්මා රූපසිරියා විරාජනසම්පන්නතාය භාසු විරාජනතා එතස්ස අත්ථිති භාසුරොති නිබ්බවනං ඤෙය්‍යං.

නාසු රාසු සද්දෙ. නාසති. රාසති. නාසා, නාසිකා.

තත්‍ර නාසාති හත්ථිසොණ්ඩාපි නාසාති වුව්වති “සචෙ මං නාගනාසුරු, ඔලොකෙය්‍ය පභාවති”තිආදීසු විය. මනුස්සාදීනං නාසිකාපි නාසාති වුව්වති “යො තෙ හත්ථෙ ව පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙදයි”තිආදීසු විය. නාසන්ති අබ්‍යන්තසද්දං කරොන්ති එතායාති නාසා. නාසා එව නාසිකා. යත්ථ නිබ්බවනං න වදාම, තත්ථ තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා අප්පසිද්ධත්තා වා න වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, අවුත්තම්පි පයොගව්චක්ඛණෙනි උපපරික්ඛිත්වා යොජෙතබ්බං. අත්‍රිදං වුව්වති –

නාසා සොණ්ඩා කරො හත්ථො,
හත්ථිදබ්බෙ සමා මතා;
නාසා ව නාසිකා ව ද්වෙ,
නරාදීසු සමා මතා’ති.

නස කොට්ඨ්ථෙ. නසති.

භිසි භයෙ. භිංසති. භිංසනකො. තදාසි යං භිංසනකං. හෙස්මාකායො.

ආසිසි ඉච්ඡායං. ආපුබ්බො සිසි ඉච්ඡායං චත්තති. ආසිසති. ආසිසතෙව පුරිසො. ආසිසනා. ආසිසත්තං. ආසිසන්තො, ආසිසමානො, ආසමානො. “සුග්ගතිමාසමානා”ති පාළි එත්ථ නිදස්සනං.

ගසු අදනෙ. ගසති.

සුසි කන්තිකරණෙ. ඊකාරන්තොයං, තෙන ඉතො න නිග්ගහිතාගමො. සුසති.

පංසු භංසු අවසංසනෙ. පංසති. භංසති.

ධංසු ගතියං. ධංසති. රජො නුද්ධංසති උද්ධං.

පස විත්ථාරෙ. පසති. පසු.

කුස අව්භානෙ රොදනෙ ව. කොසති, පක්කොසති. පක්කොසකො, පක්කොසිතො, පක්කොසනං.

කස්ස ගතියං. කස්සති, පරිකස්සති. පටිකස්සති. මූලාය පටිකස්සෙය්‍යා. පටිකස්සෙය්‍යාති ආකඨ්ඨෙය්‍යා, මූලාපත්තියංයෙව පතිට්ඨාපෙය්‍යාති අත්ථො.

අස දිත්‍යාදානෙසු ව. චකාරො ගතිපෙක්ඛකො. අසති.

දිස ආදානසංවරණෙසු. දිස්සති පුරිසො.

දාසු දානෙ. දාසති.

රොස භයෙ. රොසති. රොසකො.

හෙසු වලනෙ. හෙසති.

පස බාධනඵස්සනෙසු. පසති. පාසො, නාගපාසො, හත්ථපාසො.

ලස කන්තියං. ලසති, අභිලසති, විලසති. ලාසො, විලාසො, විලසනං.

වස භක්ඛණෙ. වසති.

කස භිංසායං. කසති.

තිස තිත්තියං. තිත්ති තප්පනං පරිපුණ්ණතා සුභිතතා. තිසති. තිත්ති.

වස නිවාසෙ. වසති, වසියති, වච්ඡති. වත්ථු, වත්ථං, පරිවාසො, නිවාසො, ආවාසො, උපවාසො, උපොසථො, විජ්ජවාසො, විරජ්ජවාසී, විරජ්ජවුත්ථො, වසිත්වා, වත්තුං, වසිතුං ඉච්චාදීනි.

අත්‍ර උපවාසොති අන්තෙන වජ්ජිතො වාසො උපවාසො. උපොසථොති උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො, උපවසන්ති සීලෙන වා අනසන්නෙ වා උපෙතා හුත්වා වසන්තීති අත්ථො. අයං පනෙත්ථ අත්ථුද්ධාරො – “ආයාමාවුසො කප්පින උපොසථං ගමිස්සාමා”තිආදීසු පාතිමොක්ඛුද්දෙසො උපොසථො. “එවං අට්ඨඨිගසමන්තාගතො ඛො විසාඛෙ උපොසථො උපවුත්ථො”තිආදීසු සීලං. “සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ග, සුද්ධස්සුපොසථො සදා”තිආදීසු උපවාසො. “උපොසථො නාම නාගරාජා”තිආදීසු පඤ්ඤත්ති. “න භික්ඛවෙ තදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා ආවාසා”තිආදීසු උපවසිතබ්බදිවසොති.

වස කන්තියං. වච්ඡති. ජීනවච්ඡයො.

සස සුසනෙ. සසති. සසො.

සස පාණනෙ. සසති. සතොව අස්සසති, සතොව පස්සසති. සසො, සසනං. අස්සාසො පස්සාසො අස්සසන්තො පස්සසන්තො.

අස භුවි. අත්ථි. අස.

එත්ථ අත්ථිති ආඛ්‍යාතපදං. න අත්ථි ඛිරා බ්‍රාහ්මණි. අත්ථිතා, අත්ථිභාවො, “යං කිඤ්චි රතනං අත්ථි”ති ආදීප්‍ය විය නිපාතපදං. තස්මා අත්ථිති පදං ආඛ්‍යාතනිපාතවසෙන දුට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. අසඉති අවිභක්තිකං නාමිකපදං. එත්ථ ච “අසස්මිති භොති”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ අත්ථිති අස, නිච්චස්සෙනං අධිවචනං. ඉමිනා සස්සතදිට්ඨි වුත්තා.

තත්‍රායං පදමාලා – “අත්ථි, සන්ති. අසි, අත්ථ. අස්මි, අස්ම, අම්හි, අම්හ” ඉච්චෙතානි පසිද්ධානි. “අත්ථු, සන්තු. ආහි, අත්ථ. අස්මි, අස්ම අම්හි, අම්හ” ඉච්චෙතානි ච, “සියා, අස්ස, සියුං, අස්සු, සියංසු. අස්ස, අස්සථ. සියං, අස්ස, අස්සාම” ඉච්චෙතානි ච පසිද්ධානි.

එත්ථ පන “තෙසඤ්ච ඛො භික්ඛවෙ සමග්ගානං සම්මොදමානානං...පෙ.... සියංසු ද්වෙ භික්ඛු අභිධම්මෙ නානාචාදා”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ සියංසුති භවෙය්‍යුං. අභිධම්මෙති විසිට්ඨෙ ධම්මෙ.

ඉදානි සියාසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො පහෙදො ච වුච්චතෙ. සියාති එකංසෙ ච විකප්පනෙ ච “පථවිධාතු සියා අප්පකන්තිකා, සියා බාහිරා”ති එකංසෙ. “සියා අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො ආපත්තිවිතික්කමො”ති විකප්පනෙ.

සියාති එකමාරඛ්‍යාතපදං, එකමඛ්‍යාතපදං. ආඛ්‍යාතත්තෙ එකච්චනන්තං, අඛ්‍යාතත්තෙ යථාපාවචනං. “පුත්තා මත්ථි ධනා මත්ථි”ති එත්ථ අත්ථිති අඛ්‍යාතපදම්ච එකච්චනන්තම්පි බහුවචනන්තම්පි භවති. තස්සාඛ්‍යාතත්තෙ පයොගොවිදිතොව. අඛ්‍යාතත්තෙ පන “සුඛං න සුඛසහගතං, සියා ජිතිසහගත”න්ති “ඉමෙ ධම්මා සියා පරිත්තාරම්මණා”ති ච එකච්චනබහුවචනප්පයොගා වෙදිතබ්බා. එත්ථ ධාතුයා කිච්චං නත්ථි. පරොක්ඛායං “ඉතිහ අස ඉතිහ අසා”ති දස්සනතො අස ඉති පදං ගහෙතබ්බං. භියාත්තනිරූපානි අප්පසිද්ධානි. අප්පතනියා පන “ආසි, ආසිංසු, ආසුං. ආසි, ආසිත්ථ. ආසිං, ආසිම්හා” ඉච්චෙතානි පසිද්ධානි. භවිස්සන්තියා “භවිස්සති, භවිස්සන්ති” ඉච්චාදීනි. කාලාතිපත්තියා “අභවිස්සා, අභවිස්සංසු” ඉච්චාදීනි භවන්ති.

සාස අනුසිට්ඨියං. සාසනී, අනුසාසනී. කම්මන්තං වො සාසනී, සාසනං, අනුසාසනං, අනුසාසනී, අනුසිට්ඨී, සත්ථා, සත්ථං, අනුසාසකො, අනුසාසිකා.

තත්‍ර සාසනන්ති අධිසිලාදිසික්ඛන්තයසඬගහිතසාසනං, පරියත්තිපටිපත්තිපටිවෙධසඬබාතං වා සාසනං. තඤ්ඤි සාසනී එතෙන, එත්ථ වානි “සාසන”න්ති පවුච්චති. අපිච සාසනන්ති “රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙති”තිආදීසු විය පාපෙතඬබවචනං. තථා සාසනන්ති ඔවාදො, යො “අනුසාසනී”ති ච, “අනුසිට්ඨී”ති ච වුච්චති. සත්ථානි තිව්ධයානමුඛෙන සදෙවකං ලොකං සාසනීති සත්ථා, දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තෙ අනුසාසනීති අත්ථො. සත්ථන්ති සද්දෙ ච අත්ථෙ ච සාසනී ආචික්ඛති එතෙනානි සත්ථං. කිංතං? බ්‍යාකරණං.

ඊස ඉස්සරියෙ. ඉස්සරියං ඉස්සරභාවො. ඊසනී. වඬගීසො, ජනපදෙසො, මනුෂෙසො.

තත්‍ර වඬගීසොති වාචාය ඊසො ඉස්සරොති වඬගීසො. කො සො? ආයස්මා වඬගීසො අරභා. ආහ ච සයමෙව —

“වඬගෙ ජාතොති වඬගීසො, වචනෙ ඉස්සරොති ච;
‘වඬගීසො’ ඉති මෙ නාමං, අහවී ලොකසම්මත”න්ති;

ආස උපවෙසනෙ. උපවෙසනං නිසීදනං “ආසනෙ උපවිට්ඨො සඬසො”ති එත්ථ විය. ආසනී. අච්ඡනී. ආසිනො. ආසනං. උපාසනී. උපාසකො.

තත්ථ ආසනන්ති ආසනී නිසීදනී එත්ථානි ආසනං, යං කිඤ්චි නිසීදනයොග්ගං මඤ්චපීඨාදි.

කසි ගතිසොසනෙසු. ඊකාරන්තොයං ධාතු, තෙනිතො න නිග්ගහීතාගමො. කසනී.

නිසි වුම්බනෙ. නිසනී.

දිසි අප්පිනියං. ධම්මං දෙස්සනී. දිසො. දිට්ඨො. දෙස්සී. දෙස්සො. දෙස්සියො.

තත්‍ර දිසොති ච දිට්ඨොති ච පච්චාමිත්තස්සාධිවචනමෙතං. සො හි පරෙ දෙස්සනී නප්පියායනි, පරෙහි වා දෙස්සියනි පියො න කරියනීති “දිසො”ති ච “දිට්ඨො”ති ච වුච්චති. අථ වා දිසොති වොරො වාපච්චාමිත්තො වා. දිට්ඨොති පච්චාමිත්තොයෙව. අත්‍රිමෙ පයොගා —

“දිසො දිසං යං තං කයිරා, වෙරී වා පන වෙරිනං;
මිච්ඡාපණ්හිතං චිත්තං, පාපියො නං තතො කරෙ”ති ව.

“දිසා හි මෙ ධම්මකථං සුණන්තු”ති ව, “දිසා හි මෙ තෙ මනුස්සෙ භජන්තු
යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තො”ති ව,

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති ව.

දෙස්සිති දෙස්සනසිලො අප්පියායනසිලොති දෙස්සි. “ධම්මකාමො භවං
හොති, ධම්මදෙස්සි පරාභවො”ති ඉදමෙත්ථ පයොගනිදස්සනං. දෙස්සොති
අප්පියො, තථා දෙස්සියොති. එත්ථ ව –

“න මෙ දෙස්සා උභො පුත්තා, මද්දිදෙවී න දෙස්සියා;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං, තස්මා පියෙ අදාසහ”න්ති ව,

“න මෙ සා බ්‍රාහ්මණී දෙස්සා, නපි මෙ බලං න විජ්ජති”ති ව,

“මාතා පිතා න මෙ දෙස්සා, නපි දෙස්සං මහායසං;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං, තස්මා වතමධිට්ඨති”න්ති ව

පයොගා. සබ්බත්ථ මෙති ව මය්හන්ති ව සාමිවචනං දිට්ඨබ්බං.

ඉමානි පන පච්චාමිත්තස්ස නාමානි –

“පච්චමිත්තො රිපු දිට්ඨො, දිසො වෙරී ව සත්ව’රි;
අමිත්තො ව සපත්තො ව, එවං පණ්ණත්තිකාරිසු”ති.

එසු ගතියං. එසති.

භස්ස භස්සනදිත්තිසු. භස්සනං වචනං. දිත්ති සොභා. භස්සති. භස්සං,
පභස්සරං.

ධිස සද්දෙ. ධිසති.

දිස අතිසජ්ජනෙ. දිසති, උපදිසති, සන්දිසති, නිද්දිසති, පච්චාදිසති,
පටිසන්දිසති, උද්දිසති. දෙසො, උද්දෙසො ඉච්චාදිති.

පිසු අවයවෙ. පිසති.

ඉසි ගතියං. ඉසති.

ඵස සම්ඵස්සෙ. ඵසති. ඵස්සො, ඵසනා, සම්ඵසනා, සම්ඵසිතත්තං. ඵචරුපො කායසම්ඵස්සො අහොසි. ඵොට්ඨබ්බං, ඵසිතං. දෙවො ඵ ඵකමෙකං ඵසායති. ඵට්ඨුං, ඵසිතුං, ඵසිත්වා, ඵසිත්වාන, ඵසිය, ඵසියාන. ඵස්ස ඵස්ස ඛාන්තිං කරොති.

තත්ථ ඵස්සොති ආරම්මණං ඵසන්ති ඵතෙන, සයං වා ඵසති, ඵසනමත්තමෙව වා ඵතන්ති ඵස්සො, ආරම්මණෙ ඵසනලක්ඛණො ධම්මො.

රුස රිස හිංසායං. රොසති. රිසති. පුරිසො.

ඵත්ථ ඵ “පුං වුච්චති නිරයො, තං රිසතීති පුරිසො”ති ආචරියා වදන්ති.

රිස ගතියං. රෙසති.

විස පචෙසනෙ. විසති, පවිසති. පචෙසො, පචෙසනං, නිචෙසනං, පවිසං. ඵත්ථ නිචෙසනං වුච්චති ගෙහං.

මස ආමසනෙ. මසති, ආමසති, පරාමසති. පරාමාසො, පරාමසනං.

ඵත්ථ පරාමාසොති පරතො ආමසතීති පරාමාසො, අනිච්චාදිධම්මෙ නිච්චාදිවසෙන ගණ්භාතීති අත්ථො. “පරාමාසො මිච්ඡාදිට්ඨි කුම්මග්ගො මිච්ඡාපථො”ති ආදීනි බහුනි චෙවචනපදානි අභිධම්මතො ගහෙතබ්බාති.

ඉසු ඉච්ඡායං. ඉච්ඡති, සම්පට්ච්ඡති. සම්පට්ච්ඡනං, ඉච්ඡා, අභිච්ඡා, ඉච්ඡං, ඉච්ඡමානො.

චෙසු දානෙ. චෙච්ඡති, පචෙච්ඡති, පචෙච්ඡෙති. පචෙච්ඡං, පචෙච්ඡන්තො.

නිස ඛද්ධායං. ඛද්ධාති විනිඛද්ධො, අභඬ්ඤාකාරස්සෙතං අධිවචනං. නිසති.

ජුසි පීතිසෙවනෙසු. ජොසති.

ඉස පරියෙසනෙ. ඵසති. ඉසි, ඉට්ඨං, අනිට්ඨං, ඵසං, ඵසමානො.

සංකසෙ අච්ඡනෙ. අච්ඡනං නිසීදනං. සඬ්ඤායායති.

සකාරන්තධාතුරූපානි.

හකාරන්තධාතු

හා වාගෙ. ජහති, විජහති. විජහනං, ජහිතුං, ජහාතවෙ, ජහිත්වා, ජහාය.

මිහී ඊසංහසනෙ. මිහයනෙ, උමිහයනෙ විමිහයනෙ.

තත්ථ මිහයනෙති සිතං කරොති. උමිහයනෙති පහට්ඨාකාරං දස්සෙති. විමිහයනෙති විමිහයනං කරොති. තත්ත්වං පාළි “න නං උමිහයනෙ දිස්වා. පෙක්ඛිතෙන මිහිතෙන ව. මිහිතපුබ්බංව භාසති. යදා උමිහයමානා මං, රාජපුත්තී උදික්ඛති. උමිහාපෙය්‍ය පභාවතී. පමිහාපෙය්‍ය පභාවතී”ති.

තත්ථ උමිහයමානාති පහට්ඨාකාරං දස්සෙත්වා හසමානා. උමිහාපෙය්‍යාති සිතවසෙන පහංසෙය්‍ය. පමිහාපෙය්‍යාති මහාහසිතවසෙන පරිහාසෙය්‍ය.

හු දානෙ. හවති. හුති.

හු පසඡ්පකරණෙ. පසඡ්පකරණං පකාරෙන සඡ්පනක්‍රියා. හවති. හුතො, හුතවා, හුතාවී, ආහුති.

හු සත්තායං. හොති, හොන්ති. හොසි, හොථ. හොමී, හොම. පහොති, පහොන්ති. පහුතං, පහුතා, කුතො පහුතා කලහා විවාදා. හොන්තො, හොන්තා, හොන්තං, පහොන්තො. පච්ඡාසමණෙන හොතබ්බං. හොතුං හොතුයෙ, පහොතුං, හුත්වාන. වත්තමානාවිහත්තිරූපාදීනි. එත්ථ පසිද්ධරූපානෙව ගහිතානි.

හොතු, හොන්තු. හොසි, හොථ. හොමී, හොම. පඤ්චමීවිහත්තිරූපානි. එත්ථාපි පසිද්ධරූපානෙව ගහිතානි.

හුවෙය්‍ය, හුවෙය්‍යං. හුවෙය්‍යාසි, හුවෙය්‍යාථ. හුවෙය්‍යාමී, හුවෙය්‍යාම. හුවෙථ, හුවෙරං. හුවෙථො, හුවෙය්‍යාවිහො. හුවෙය්‍යං, හුවෙය්‍යාමිහෙ. සත්තමීයා රූපානි. එත්ථ පන “උපකො ආඡීවකො ‘හුවෙය්‍ය පාචුසො’ති වත්වා සිසං ඔකම්පෙත්වා උම්මග්ගං ගහෙත්වා පක්කමී”ති පාළියං. හුවෙය්‍යාති පදස්ස දස්සනතො නයවසෙන ‘හුවෙය්‍ය, හුවෙය්‍ය’න්තිආදීනි වුත්තානි. හුපෙය්‍යාතිපි පාඨො දිස්සති, යථා පච්චපෙක්ඛණා. තබ්බසෙන “හුපෙය්‍ය, හුපෙය්‍යං. හුපෙය්‍යාසි”තිආදීනා වකාරස්ස පකාරාදෙසභූතානි රූපානිපි ගහෙතබ්බානි.

අපරො නයො — හෙය්‍ය, හෙය්‍යං. හෙය්‍යාසි, හෙය්‍යාථ. හෙය්‍යාමී, හෙය්‍යාම. හෙථ, හෙරං. හෙථො, හෙය්‍යාවිහො. හෙය්‍යං, හෙය්‍යාමිහෙ. ඉමානි

අට්ඨකථානායෙන ගහිතරූපානි. එත්ථ පන “න ච උප්පාදො හොති. සචෙ හෙය්‍යා, උප්පාදස්සාපි උප්පාදො පාපුණෙය්‍යා”ති ඉදම්පි නිදස්සනං දට්ඨබ්බං.

හුච්ච, හුචු. හුචෙ, හුචිත්ථ. හුචං, හුචිම්භ. හුචිත්ථ, හොථ ඉච්චපි සඤ්ඤාගතකාරලොපෙන අහොසිති අත්ථො. තථාහි “කසිරා ජීවිකා හොථා”ති පදස්සත්ථං වණ්ණෙත්තෙහි “දුක්ඛා නො ජීවිකා අහොසි”ති අත්ථො චුත්තො. හුචිරො. හුචිත්ථො, හුචිච්චො. හුචිං, හුචිම්භෙ. පරොක්ඛාය රූපානි.

අහුචා, අහුචු. අහුචො, අහුචිත්ථ. අහුචං, අහුචිම්භ. අහුචිත්ථ, අහුචත්ථුං. අහුචසෙ, අහුචිච්චං. අහුචිං, අහුචිම්භසෙ. හිය්‍යත්තනීරූපානි.

එත්ථ අහුචිම්භසෙති මයං භවම්භසෙති අත්ථො. “අකරම්භස තෙ කිච්චං, යං බලං අහුචිම්භසෙ”ති පාළියං පන “අහුච අම්භසෙ” ඉති වා පදවිෂේදො කාතබ්බො “අහු අම්භසෙ”ති වා. පච්ඡිමනායෙ චකාරාගමො “අහුචා”ති ච “අහු”ති ච ද්විත්තම්පි අහොසිති අත්ථො. අම්භන්ති අම්භාකං. සෙති නිපාතමත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – අම්භාකං යං බලං අහොසි, මයං තෙන බලෙන තච කිච්චං අකරම්භාති.

අහොසි, අහුං, අහෙසුං. අහුචො, අහුචිත්ථ. අහොසිත්ථඉච්චපි. අහොසිං, අහුචාසිං ඉච්චපි, අහොසිම්භා, අහුම්භා. අහුචා, අහුචු, අහුචසෙ, අහුචිච්චං. අහුචං, අහුං ඉච්චපි. අහුචිම්භෙ. අජ්ජතනියා රූපානි.

එත්ථ “අහං කෙවට්ඨගාමස්මිං, අහුං කෙවට්ඨදාරකො”ති දස්සනතො “අහු”න්ති චුත්තං, අහොසිත්ති අත්ථො. “අහං හදන්තෙ අහුචාසිං පුබ්බෙ සුමෙධනාමස්ස ජිනස්ස සාවකො”ති දස්සනතො “අහුචාසි”න්ති ඉච්චෙවත්ථො. තථා හි අනෙකවණ්ණවිමානවත්ථුඅට්ඨකථායං ඉමිස්සා පාළියා අත්ථං වණ්ණෙත්තෙහි අහුචාසිත්ති අහොසිත්ති අත්ථො පකාසිතො.

“හෙස්සති, හෙහිස්සති, හෙහිති, හොහිති”ති ඉමානි චත්තාරි භවිස්සන්තියා මාතිකාපදානි වෙදිතබ්බානි.

ඉදානි තානි විභජ්ජිමාමි – හෙස්සාති, හෙස්සන්ති. හෙස්සසි, හෙස්සථ. හෙස්සාමි, හෙස්සාම. හෙස්සතෙ, හෙස්සන්තෙ. හෙස්සසෙ, හෙස්සවිහෙ. හෙස්සං, හෙස්සාමිහෙ. ඉමානි “අනාගතම්හි අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉම”න්ති දස්සනතො චුත්තානි.

හෙහිස්සති, හෙහිස්සන්ති. හෙහිස්සසි. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

හොහිස්සති, හොහිස්සන්ති. හොහිස්සසි. සෙසං චිත්ථාරොතබ්බං.

හෙහිති, හෙහින්ති. හෙහිසි. සෙසං චිත්ථාරොතබ්බං.

හොහිති, හොහින්ති. හොහිසි. සෙසං චිත්ථාරොතබ්බං. හවිස්සන්තියා රූපානි.

අහුවිස්සා, අහුවිස්සංසු. අහුවිස්සසෙ, අහුවිස්සථ. අහුවිස්සං, අහුවිස්සමිහා. අහුවිස්සථ, අහුවිස්සිසු. අහුවිස්සසෙ, අහුවිස්සවිහෙ. අහුවිස්සිං, අහුවිස්සාමිහසෙ. කාලාතිපත්තිරූපානි.

චිහෙ අචිභායනෙ බද්ධායං සද්දෙ ව. අචිභායනං පක්කොසනං. බද්ධාති අහඬිකාරො, සට්ඨනං වා සාරම්භකරණං වා. සද්දො රථො. චිහෙති, චිභායති, අචිහෙති, අචිභායති, අචිභාසි ඉච්චපි. කච්චායනො මාණවකොස්මි රාජ, අනුනනාමො ඉති මච්චහන්ති. ආසද්දො උපසග්ගොව, සො සඤ්ඤාගපරත්තා රස්සො ජාතො. අච්චිතො. අනච්චිතො තතො ආගා. අච්චා, අච්චායනා. වාරණච්චහනා රුක්ඛා. කාමච්චහෙ විසයෙ. කුමාරො චන්දසච්චහයො.

“සත්තතන්තිං සුමධුරං,
රාමණෙය්‍යං අවාචයිං;
සො මං රඬිගම්භි අච්චෙහති,
සරණං මෙ හොහි කොසියා”ති.

එත්ථ අච්චෙහතීති සාරම්භවසෙන අත්තනො විසයං දස්සෙතුං සඬ්ඝට්ඨතීති අත්ථො. “සමාගතෙ එකසතං සමග්ගෙ, අච්චෙහත්ථ යක්ඛො අච්චකම්පමානො”ති එත්ථාපි සාරම්භවසෙන සට්ඨනං අච්චායනං නාම.

“තත්ථ නච්චන්ති ගායන්ති, අච්චායන්ති වරාවරං;
අච්චරා විය දෙවෙසු, නාරියො සමලඬිකතා”ති

එත්ථ පන අච්චායන්ති වරාවරන්ති වරතො වරං නච්චඤ්ච ගීතඤ්ච කරොන්තියො සාරම්භං කරොන්තීති අත්ථො දට්ඨබ්බො.

පඤ්ඤා පුච්ඡායං. හික්ඛු ගරුං පඤ්ඤං පඤ්ඤති. පඤ්ඤො. අයං පන පාළි “පරිපුච්ඡති පරිපඤ්ඤති ඉදං හන්තෙ කථං ඉමස්ස කො අත්ථො”ති. පඤ්ඤසද්දො පුල්ලිඬිගවසෙන ගහෙතබ්බො. “පඤ්ඤො මං පටිභාති, තං සුණා”ති යෙහුයොන පුල්ලිඬිගප්පයොගදස්සනතො. කත්ථවි පන ඉත්ථිලිඬිගොපි හවති නපුංසකලිඬිගොපි. තථා හි “පඤ්ඤා මෙසා කුසලෙහි

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

වින්නිතා. කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්භානි වියාකරොභී''ති තද්දීපිකා පාළියො දිස්සන්ති, ලිඛිගවිපල්ලාසො වා තත්ථ දට්ඨබ්බො.

පඤ්භ ඉච්ඡායං. පඤ්භති. පඤ්භො. එත්ථ ච පඤ්භොති ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො. ඉදං පනෙත්ථ නිබ්බවනං පඤ්භියති ඤාතුං ඉච්ඡියති සොති පඤ්භොති. තථා හි චුත්තං ''විස්සජ්ජිතමහි පඤ්භෙ''ති ඉමස්සා නෙත්තිපාළියා අත්ථං සංවණ්ණෙත්තෙන ''පඤ්භොති ඤාතුං ඉච්ඡිතෙ අත්ථෙ''ති.

මිහ සෙවනෙ. මිහති, උම්මිහති. මෙසො, මෙහනං.

තත්ථ උම්මිහතීති පස්සාවං කරොති. මෙසොති මිහති සිඤ්චති ලොකං වස්සධාරාභීති මෙසො, පජ්ජන්තො. මෙහනන්ති ඉත්ථිනං ගුය්හට්ඨානං.

දහ භස්මිකරණෙ ධාරණෙ ච. ආගාරානි අග්ගි දහති. අයං පුරිසො ඉමං ඉත්ථි අයයිකං දහති, මම අයයිකානි ධාරෙතීති අත්ථො. ඉමස්ස පුරිසස්ස අයං ඉත්ථි අයයිකා භොතීති අධිප්පායො. අත්‍ර පනායං පාළි ''සකායා ඛො අම්බට්ඨ රාජානං උක්කාකං පිතාමහං දහන්ති''ති. අග්ගිනා දඬුසං ගෙහං, දය්හති, දය්හමානං. දස්ස ඩාදෙසෙ ''ඛහතී''ති රූපං. ''ඛහන්තං බාලමන්වෙති, භස්මාජන්තොව පාවකො''ති ආදයො පයොගා එත්ථ නිදස්සනානි භවන්ති.

වහ පරිසක්කනෙ. වහති.

රහ වාගෙ. රහති. රහො, රහිතො.

රහි ගතියං. රහති. රහො, රහං.

දහි බහි චුද්ධියං. දහති. බහති.

බහි සද්ධෙ ච. චකාරො චුද්ධාපෙක්ඛො. බහති.

තුහි දුහි අද්දනෙ. තුහති. දුහති.

අරහ මහ පූජායං. අරහති. අරහං, අරහා. මහති.

මහනං, මහො. විහාරමහො. වෙතියමහො.

තත්‍ර නික්කිලෙසත්තා එකන්තදක්ඛිණෙය්‍යභාවෙන අත්තනො කතපූජාසක්කාරාදීනං මහජ්ඣලභාවකරණෙන අරහණීයො පූජනීයොති අරහා, ඛිණාසවො.

ඊහ වෙනායං. ඊහති. ඊහා. ඊහා වුවවති වීරියං.

වහ මහ බුද්ධියං. වහති, මහති.

අහි පිලහි ගතියං. අහති. පිලහති, අහි.

එත්ථ ව අහීති නිප්පාදොපි සමානො අහති ගච්ඡති ගන්තුං සක්කොතීති අහි.

ගරහ කලහ කුච්ඡනෙ. ගරහති. ගරහා, කලහති, කලහො.

වරහ වලහ පධානියෙ පරිභාසනහිංසාදානෙසු ව. වරහති. වලහති. වරාහො.

එත්ථ ව වරාහොති සුකරොපි හත්ථිපි වුවවති. තථා හි “එනෙය්‍යා ව වරාහා ව. මහාවරාහොව නිවාපපුට්ඨො”තිආදීසු සුකරො “වරාහො”ති නාමෙන වුවවති. “මහාවරාහස්ස නදීසු ජග්ගතො, හිසං සසමානස්සා”තිආදීසු පන හත්ථි “වරාහො”ති නාමෙන වුවවති. මහාවරාහස්සාති හි මහාහත්ථිනොති අත්ථො.

වෙහු ජෙහු වාහු පයතනෙ. වෙහති, ජෙහති. වාහති. වාහනො.

වාහනො වුවවති අස්සො. සො හි වාහන්ති සඬිගාමාදීසු කිච්චෙ උප්පන්තෙ පයතන්ති වීරියං කරොන්ති, එතෙනාති වාහනොති වුවවති.

දාහු නිද්දක්ඛයෙ. දාහති.

ඌහ විතක්කෙ. ඌහති, ආයුහති, වියුහති, බ්‍යුහති අපොහති. ඌහනං, ආයුහනං, බ්‍යුහො, අපොහො.

තත්ථ ඌහතීති විතක්කෙති, ආයුහතීති වායමති, වියුහතීති පංසුං උද්ධරති. එවං බ්‍යුහතීති එත්ථාපි. අපොහතීති ඡඩ්ඨෙති, අථ වා විචෙචෙති.

ගාහු විලොළනෙ. ගාහති. ගාහො, චන්දග්ගාහො, සුරියග්ගාහො, නක්ඛන්තග්ගාහො.

ගහ ගහණෙ. ගහති, පග්ගහති. ආහුතිංපග්ගහිස්සාමි. පග්ගහො, පග්ගාහො.

පග්ගහොති පත්තො. පග්ගාහොති වීරියං.

සහ පරිසහනෙ. පරිසහනං ඛන්ති. සහති. සහො, අසහො, අසස්සො.

රුහ වම්මනි පාතුහාවෙ. රුහති. රුක්ඛො.

මාතු මානෙ. මාහති.

ගුහු සංවරණෙ. ගුහති නිග්ගුහති. ගුහො, ගුය්හකො.

වහ පාපුණෙ. වහති. වාරිවහො.

දුහ පපුරණෙ. දුහති, දොහති. දුය්හමානා ගාවී.

දිහ උපවයෙ. දෙහති. දෙහො. දෙහොති සරිරං.

ලිහ අස්සාදනෙ. ලෙහති, පලෙහති. ලෙහනීයං. අත්‍රායං පාළි “සුනබා හිමස්ස පලිහිංසු පාදෙ”ති. අයං පනත්ථො – සුනබා ඉමස්ස කුමාරස්ස පාදතලෙ අත්තනො ජිව්හාය පලිහිංසුති.

ඔහ වාගෙ. ඔහති. සබ්බමනත්ථං අපොහති. අපොහො.

බුහ්ම උග්ගමෙ. බුහති. බුහා.

දහ ථහ නිංසත්ථා. දහති. ථහති.

බුහ වඩ්ඪනෙ. උපරුපරි බුහතීති බුහ්මා. කාරිතෙ “විවෙකමනුබුහෙතුං වට්ටති”ති පයොගො.

බිරහ්මාති තෙහි තෙහි ගුණවිසෙසෙහි බුහිතොති බුහ්මා. බුහ්මාති මහාබුහ්මාපි වුවචති තථාගතොපි බ්‍රාහ්මණොපි මාතෘපිතරොපි සෙට්ඨමිපි. “සහස්සො බුහ්මා ද්විසහස්සො බුහ්මා”තිආදීසු හි මහාබුහ්මා “බුහ්මා”ති වුවචති. “බුහ්මාති බො හික්ඛවෙ තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති එත්ථ තථාගතො.

“තමොනුදො බුද්ධො සමන්තවක්ඛු,
ලොකන්තගු සබ්බහවාතිවත්තො;
අනාසවො සබ්බදුක්ඛජ්ජහිනො,
සච්චච්ඡයො බුහ්මෙ උපාසිතො මෙ”ති

එත්ථ බ්‍රාහ්මණො. “බුහ්මාති මාතෘපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුවචරෙ”ති එත්ථ මාතෘපිතරො. “බුහ්මවක්කං පවත්තෙති”ති එත්ථ සෙට්ඨං. එත්ථෙතං වුවචති –

“මහාබුහ්මනි විජ්ජෙ ව, අථො මාතෘපිතුසු ව;
තථාගතෙ ව සෙට්ඨෙ ව, බුහ්මසද්දො පවත්තති”ති.

අපරො නයො – බ්‍රහ්මාති තිවිධා බ්‍රහ්මානො සම්මුතිබ්‍රහ්මානො
උපපත්තිබ්‍රහ්මානො විසුද්ධිබ්‍රහ්මානොති.

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුවා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිවෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න නෙ වාරෙතුමුස්සහෙ,
පරිබ්බජ මහාබ්‍රහ්මෙ, පවත්තඤ්ඤෙපි පාණිනො” ති ව

එවමාදීසු හි බ්‍රහ්මසද්දෙන සම්මුතිබ්‍රහ්මානො වුත්තා.

“අපාරුතා තෙසං අමතස්ස ද්වාරා,
යෙ සොතවන්තො පමුඤ්චන්තු සද්ධං;
විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං,
ධම්මං පණිතං මනුෂ්‍යෙසු බ්‍රහ්මෙ,

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහම්පති” ති ව එවමාදීසු බ්‍රහ්මසද්දෙන උපපත්තිබ්‍රහ්මා.
“බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙති” තිආදිවචනතො බ්‍රහ්මන්ති අරියධම්මො වුවිචති.
තතො නිබ්බත්තා අවිසෙසෙන සබ්බෙපි අරියා විසුද්ධිබ්‍රහ්මානො නාම
පරමත්ථබ්‍රහ්මත්තාය. විසෙසතො පන “බ්‍රහ්මාති ඛො හික්ඛවෙ තථාගතස්සෙනං
අධිවචන” න්ති වචනතො සම්මාසම්බුද්ධො උත්තමබ්‍රහ්මා නාම සදෙවකෙ
ලොකෙ බ්‍රහ්මභූතෙහි ගුණෙහි උක්කංසපාරමිප්පත්තිතො. එත්ථෙතං වුවිචති –

“සම්මුතිසුපපත්තිනං, විසුද්ධිනං වසෙන ව;
බ්‍රහ්මානො තිවිධා භොන්ති, උත්තමෙන චතුබ්බිධා” ති.

ධම්ම නිට්ඨුහනෙ. ධම්මෙති. “පටිවාමගතං සල්ලං, පස්ස ධම්මාමි
ලොභිත” න්ති පාළි නිදස්සනං.

තත්ථ ධම්මාමිති නිට්ඨුහාමිති අත්ථො.

හකාරන්තධාතුරූපානි.

ලකාරන්තධාතු

බිළ අක්කොසෙ. බෙළති. බිළාරො.

කිළ විහාරෙ. කිළති. කිළා.

අළ උග්ගමෙ. අළති. වාළො.

ලල වීලාසෙ. ලලති. ලලිතො අස්සො.

කල මදෙ කක්කස්සෙ ව. කක්කස්සං කස්සසියං ඵරුසභාවො. කලති.

තුල තොළනෙ. තොළති.

භුල භොළ ගතියං. භුලති. භොළති.

රොළ අනාදරෙ. රොළති.

ලොළ උම්මාදෙ. ලොයති.

හෙළ භොළ අනාදරෙ. හෙළති. භොළති.

වාළ ආලපෙ. වාළති.

දාළ ධාළ විසරණෙ. දාළති. ධාළති.

හළ සීලාසායං. හළති.

භීළ අනාදරෙ. භීළති. භීළා, භීළිකො, භීළිතො.

කළ සෙවනෙ. කළති. කළනං.

හෙළ වෙයනෙ. හෙළති.

ඊළ ථුතියං. ඊළති.

ජුළ ගතියං. ජුළති, ජොළති.

පුළ මුළ සුඛනෙ. පුළති. මුළති.

ගුළ රක්ඛායං. ගුළති. ගුළො.

ජුළ ඛන්ධනෙ. ජුළති.

කුළ සසනෙ. කුළති.

බුළ බාලො ව. චකාරො සසනාපෙක්ඛකො. බුළති.

සුළ බුළ සංවරණෙ. සුළති. බුළති.

පුළ සඬ්ඝාතෙ. පුළති. පුළිනං.

සළ අබ්‍යන්තසද්දෙ. සළති. සාළිකො, සාළිකා.

“උසහොව මහී නදති,
මීගරාජාව කුජති;
සුසුමාරොව සළති,
කිං විපාකො භවිස්සති” ති නිදස්සනං;

ඉමානි ළකාරන්තධාතුරූපානි.

ඉති භූවාදිගණේ අවග්ගන්තධාතුරූපානි සමත්තානි. එත්තාවතා සබ්බාපි භූවාදිගණේ ධාතුයො පකාසිතා.

ඉදානි භූවාදිගණිකධාතුනංයෙව කාචි අසමානසුතිකා, කාචි අසමානන්තිකා. තාසු කාචි සමානත්ථවසෙන සමොධානෙන්වා පුබ්බාවරියෙහි චුත්තා, තායෙව ධාතුයො එකදෙසෙන රූපවිභාවනාදීහි සද්ධිං පකාසයිස්සාම. තං යථා?

හු භු සත්තායං හොති, භවති. පහොති, පභවති. හුවෙය්‍ය පාවුසො. සවෙ උප්පාදො හෙය්‍ය. අපේසි යක්ඛො නරවීරසෙට්ඨං, තත්ථප්පනාදො තුමුලො ඛහුව. අමිබ්බායං අහුවා පුරෙ. අහු රාජා විදෙහානං. පහුතං මෙ ධනං සක්ක. පහුතමරියො පකරොති පුඤ්ඤං. පහුතචිත්තො පුරිසො. පහුතජීවිහො භගවා. පියප්පභූතා කලහා විවාදා. පච්ඡාසමණෙන හොතබ්බං. භවිතබ්බං. හොතුං, හෙතුයෙ, භවිතුං. හුත්වා, හුත්වාන. භවිත්වා, භවිත්වාන.

එත්ථ පන “අත්ථි හෙහිති සො මග්ගො, න සො සක්කා න හෙතුයෙ” ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ නහෙතුයෙති අභවිතුං. හුධාතුතො තුංපච්චයස්ස තවෙපච්චයස්ස වා තුයෙ ආදෙසො, උභකාරස්ස ව එකාරාදෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. අථ වා හෙතුභාවාය න න සක්කාතිපි අත්ථො. අයං පනත්ථො ඉධ නාධිප්පෙතො, පුරිමොයෙවත්ථො අධිප්පෙතො හොතිස්ස ධාතුතො පයොගභාවාය උදාහරිතපදස්සත්ථභාවතො. තත්ථ පහොතීති ඉදං චත්ථං විපුලභාවෙන වීචරං කාතුං පහොති, නො නප්පහොති. පහොතීති වා පුරිසො අරයො ඡෙතුං සක්කොති. අථ වා පහොතීති හොති. පභවතීති සන්දති. පහුතන්ති විපුලං, මහන්තන්ති අත්ථො. පහුතචිත්තොති විපුලචිත්තො මහද්ධතො. පහුතජීවිහොති සුපුපුලසුද්දිසසුමුදුකජීවිහො, පියප්පභූතාති පියතො නිබ්බන්තා.

ගමු සප්ප ගතියං. ගච්ඡති, ගමති, සම්මති, ආගච්ඡති, උග්ගච්ඡති, අතිගච්ඡති, පටිගච්ඡති, අවගච්ඡති, අධිගච්ඡති, අනුගච්ඡති, උපගච්ඡති, අපගච්ඡති, විගච්ඡති, නිගච්ඡති, නිග්ගච්ඡති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි. “සමුග්ගච්ඡති” තිආදිනා උපසග්ගද්වයවසෙනපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බානි. සප්පති, සංසප්පති, පරිසප්පති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

තත්ථ ගමනීති ගච්ඡති. කාරිතෙ “දෙවදත්තං ගමෙති ගමයති” ති රූපානි භවන්ති. “අපායං ගමෙති අපායගමනීය” ත්ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං. චුරාදිගණං පත්තස්ස ආපුබ්බස්ස ඉමස්ස “ආගමෙති, ආගමයති, ආගමෙත්තො, ආගමයමානො” ති සුද්ධකත්තුරූපානි භවන්ති.

තත්ථ ආගමෙති මුහුත්තං අධිවාසෙති අත්ථො. සම්මති ගච්ඡති. ආගච්ඡති ආයාති. උග්ගච්ඡති උය්‍යාති උද්ධං ගච්ඡති. අතිගච්ඡති අතික්කම්ත්වා ගච්ඡති. පටිගච්ඡති පුන ගච්ඡති. අවගච්ඡති ඡානාති. අධිගච්ඡති ලහති ඡානාති වා. අනුගච්ඡති පච්ඡතො ගච්ඡති. උපගච්ඡති සමීපං ගච්ඡති. අපගච්ඡති අපෙති. විගච්ඡති විගමති. නිගච්ඡති ලහති. “යසං පොසො නිගච්ඡති” ති ඉදං නිදස්සනං. නිග්ගච්ඡති නික්ඛමති. සප්පතීති ගච්ඡති. සංසප්පතීති සංසරන්තො ගච්ඡති. පරිසප්පතීති සමන්තතො ගච්ඡති.

ඉදානි පන විඤ්ඤානං සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ පරමකොසල්ලජනනත්ථං සප්පයොගං පදමාලං කථයාම. සෙය්‍යථිදං? සො ගච්ඡති, තෙ ගච්ඡන්ති, ගච්ඡරෙ. ත්වං ගච්ඡසි, තුම්හෙ ගච්ඡථ. අහං ගච්ඡාමි, මයං ගච්ඡාම. සො ගච්ඡතෙ, තෙ ගච්ඡන්තෙ. ත්වං ගච්ඡසෙ, තුම්හෙ ගච්ඡවිහෙ. අහං ගච්ඡෙ, මයං ගච්ඡාමිහෙ. චත්තමානාය රූපානි.

සො ගච්ඡතු, තෙ ගච්ඡන්තු. ත්වං ගච්ඡාහි, ගච්ඡ, ගච්ඡස්සු, තුම්හෙ ගච්ඡථ. අහං ගච්ඡාමි, මයං ගච්ඡාම. සො ගච්ඡතං, තෙ ගච්ඡන්තං. ත්වං ගච්ඡස්සු, තුම්හෙ ගච්ඡවිහො. අහං ගච්ඡෙ, මයං ගච්ඡාමසෙ. පඤ්චමියා රූපානි.

සො ගච්ඡෙය්‍යා, ගච්ඡෙ, තෙ ගච්ඡෙය්‍යාං. ත්වං ගච්ඡෙය්‍යාසි, තුම්හෙ ගච්ඡෙය්‍යාථ. අහං ගච්ඡෙය්‍යාමි, මයං ගච්ඡෙය්‍යාම, ගච්ඡෙමු. සො ගච්ඡෙථ, තෙ ගච්ඡෙරං. ත්වං ගච්ඡෙථො, තුම්හෙ ගච්ඡෙය්‍යාවිහො. අහං ගච්ඡෙය්‍යාං, මයං ගච්ඡෙය්‍යාමිහෙ. සත්තමියා රූපානි.

සො ගච්ඡ, තෙ ගච්ඡු. ත්වං ගච්ඡෙ, තුම්හෙ ගච්ඡිත්ථ, ගඤ්ඡිත්ථ. අහං ගච්ඡං, මයං ගච්ඡිමිහ, ගඤ්ඡිමිහ. සො ගච්ඡිත්ථ, ගඤ්ඡිත්ථ, තෙ ගච්ඡෙර. ත්වං ගච්ඡිත්ථො, තුම්හෙ ගච්ඡිවිහො. අහං ගච්ඡිං, ගඤ්ඡිං, මයං ගච්ඡිමිහෙ. පරොක්ඛාය රූපානි.

සො අගච්ඡා, තෙ අගච්ඡු. ත්වං අගච්ඡෙ, තුම්හෙ අගච්ඡථ. අහං අගච්ඡං, මයං අගච්ඡමිහා. සො අගච්ඡථ, තෙ අගච්ඡත්ථුං. ත්වං අගච්ඡසෙ, තුම්හෙ අගච්ඡිවිහං. අහං අගච්ඡං, මයං අගච්ඡිමිහෙ. අජ්ජතනියා රූපානි.

සො ගච්ඡිස්සති, තෙ ගච්ඡිස්සන්ති. ත්වං ගච්ඡිස්සසි, තුම්හෙ ගච්ඡිස්සථ. අහං ගච්ඡිස්සාමි, මයං ගච්ඡිස්සාම. සො ගච්ඡිස්සතෙ, තෙ ගච්ඡිස්සන්තෙ. ත්වං ගච්ඡිස්සසෙ, තුම්හෙ ගච්ඡිස්සවිහෙ. අහං ගච්ඡිස්සං, මයං ගච්ඡිස්සාමිහෙ. භවිස්සන්තියා රූපානි.

සො අගච්ඡිස්සා, තෙ අගච්ඡිස්සංසු. ත්වං අගච්ඡිස්සෙ, තුම්හෙ අගච්ඡිස්සථ. අහං අගච්ඡිස්සං, මයං අගච්ඡිස්සාමිහා. සො අගච්ඡිස්සථ, තෙ අගච්ඡිස්සිසු. ත්වං අගච්ඡිස්සසෙ, තුම්හෙ අගච්ඡිස්සවිහෙ. අහං අගච්ඡිස්සං, මයං අගච්ඡිස්සාමිහසෙ. කාලාතිපත්තියා රූපානි.

තත්ථ අජ්ජතනියා කාලාතිපත්තියා ච අකාරාගමං සබ්බෙසු පුරිසෙසු සබ්බෙසු වචනෙසු ලබ්භමානම්පි සාසනෙ අනියතං හුත්වා ලබ්භතීති දට්ඨබ්බං. තථා හි “අගච්ඡි, ගච්ඡි, අගච්ඡිස්සා, ගච්ඡිස්සා” තිආදිනා ද්වෙ ද්වෙ රූපානි දිස්සන්ති. ගමති, ගමන්ති. ගමතු, ගමන්තු. ගමෙයා. ගමෙයායුං. සෙසං සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං.

ඉදානි පරොක්ඛානියාත්තනජ්ජනනීසු විසෙසො වුව්වතෙ — සො පුරිසො මග්ගං ග, සා ඉත්ථී සර’මාග. තෙ මග්ගං ගු, තා සර’මාගු. ඵකාරස්ස අකාරාදෙසං ත්වං මග්ගං ග, ත්වං සර’මාග. තුම්හෙ මග්ගං ගුත්ථ, තුම්හෙ සර’මාගුත්ථ. අහං මග්ගං ගං, අහං සර’මාගං. අහං තං පුරිසං අන්වගං, මයං මග්ගං ගුම්හ, මයං සරං ආගුම්හ, මයං තං පුරිසං අන්වගුම්හ. අයං තාව පරොක්ඛාය විසෙසො.

“සො මග්ගං අගමා, තෙ මග්ගං අගමු” ඉච්චාදි භියාත්තනියා රූපං. “සො අගමි, තෙ අගමු, තෙ ගුං” ඉච්චාදි අජ්ජතනියා රූපං.

ඉදානි තෙසං පදරූපානි පාකට්ඨකරණත්ථං කිඤ්චි සුත්තං කථයාම — “සොපාගා සමිතිං වනං. අටෙත්ථ පඤ්චමො ආගා. ආගුං දෙවා යසස්සිනො. මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං. අගමා රාජගහං බුද්ධො. වඩ්ඪකං අගමු පබ්බතං. බ්‍රාහ්මණා උපගච්ඡු ම” ත්ති ඵවමාදීනි භවන්ති.

ග ගු ග ගුත්ථ ගං ගුම්හ, අගු අගමු අගමු;
අගමා’ගමි ගච්ඡන්ති, ආදිහෙදං මනෙ කරෙ.

ඉදානි නාමිකපදානි වුවුවත්තෙ - ගතො, ගන්තා, ගච්ඡං, ගච්ඡන්ති, ගච්ඡන්තං කුලං, සහගතං, ගති, ගමනං, ගමො, ආගමො, අවගමො, ගන්තබ්බං, ගමනීයං, ගම්මං, ගම්මමානං, ගමීයමානං, ගො, මාතුගාමො, හිඩ්ගු, ජගු, ඉන්දගු, මෙධගො ඉච්චාදීනි, කාරිතෙ - ගච්ඡාපෙති, ගච්ඡාපයති, ගච්ඡෙති, ගච්ඡයති, ගම්මෙති. කම්මෙ - ගම්මති, ගමීයති, අධිගම්මති, අධිගමීයති. කුමන්තාදිත්තෙ “ගන්තුං, ගමිතුං, ගන්ත්වා, ගන්ත්වාන, ගමිත්වා, ගමිත්වාන, ගමීය, ගමීයාන, ගම්ම, ආගම්ම, ආගන්ත්වා, අධිගම්ම, අධිගන්ත්වා” ඉච්චාදීනි. සප්පධාතුස්ස පන “සප්පො, සප්පිනී, පියසප්පි, සප්පි” ඉච්චාදීනි රූපානි භවන්ති.

තත්ථ සහගතසද්දො තබ්බාවෙ වොකිණ්ණෙ නිස්සයෙ ආරම්මණෙ සංසට්ඨෙති ඉමෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. තත්ථ “යායං තණ්හා පොනොබ්භවිකා නන්දිරාගසහගතා”ති තබ්බාවෙ වෙදිතබ්බො, නන්දිරාගභූතාති අත්ථො. “යායං හික්ඛවෙ වීමංසා කොසප්පසහගතා කොසප්පසම්පයුත්තා”ති වොකිණ්ණෙ වෙදිතබ්බො, අන්තරන්තරා උප්පජ්ජමානෙන කොසප්පෙන වොකිණ්ණාති අයමෙත්ථ අත්ථො. “අට්ඨිකසඤ්ඤාසහගතං සතිසම්බොජ්ඣධිගං භාවෙති”ති නිස්සයෙ වෙදිතබ්බො, අට්ඨිකසඤ්ඤං නිස්සාය අට්ඨිකසඤ්ඤං භාවෙත්වා පටිලද්ධන්ති අත්ථො. “ලාභී භොති රූපසහගතානං වා සමාපත්තීනං අරූපසහගතානං වා”ති ආරම්මණෙ, රූපාරූපාරම්මණානන්ති අත්ථො. “ඉදං සුඛං ඉමාය පීතියා සහගතං සහජාතං සම්පයුත්ත”න්ති සංසට්ඨෙ, ඉමිස්සා පීතියා සංසට්ඨන්ති අත්ථො. එත්ථෙතං වුවුවති -

තබ්බාවෙ වෙව වොකිණ්ණෙ, නිස්සයාරම්මණෙසු ව;
සංසට්ඨෙ ව සහගත-සද්දො දිස්සති පඤ්චසු;

ගතීති ගතිගති නිබ්බත්තිගති අජ්ඣාසයගති විභවගති නිප්ඵත්තිගති ඤාණගතීති බහුවිධා ගති නාම.

තත්ථ “තං ගතිං පෙච්ච ගච්ඡාමි”ති ව “යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා”ති ව අයං ගතිගතිනාම. “ඉමෙසං බො අහං හික්ඛුනං සීලවන්තානං නෙව ජානාමි ගතිංවා අගතිංවා”ති අයං නිබ්බත්තිගති නාම. “එවං බො තෙ අහං බ්‍රහ්මෙ ගතිඤ්ච ජානාමි පුත්තිඤ්ච ජානාමි”ති අයං අජ්ඣාසයගති නාම. “විභවො ගති ධම්මානං, නිබ්බානං අරහතො ගති”ති අයං විභවගති නාම. “ද්වෙ ගතියො භවන්ති අනඤ්ඤා”ති අයං නිප්ඵත්තිගති නාම. “තං තත්ථ ගතිමා ධිහිමා”ති ව “සුන්දරං නිබ්බානං ගතො”ති ව අයං ඤාණගති නාම. එත්ථෙතං වුවුවති -

ගතිගත්තාඤ්ච නිබ්බත්තං, විභවජ්ඣාසයෙසු ව;
නිප්ඵත්තියඤ්ච ඤාණෙ ව, ගතිසද්දො පවත්තති.

ගච්ඡතිති ගො. මාතුයා සමභාවං මිස්සිභාවඤ්ච ගච්ඡති පාපුණාතීති
මාතුගාමො. රොගං හිංසන්තං ගච්ඡතිති හිඬගු.

ඉමානි තස්ස නාමානි

හිඬගු හිඬගුජතුවචෙව, තථා හිඬගුසිපාටිකා;
හිඬගුජාතීති කට්ඨකා, විනයට්ඨකථාය හි.

ජගුති චුතිතො ජාතිං ගච්ඡතිති ජගු. ඉන්ද්‍රියෙන ගච්ඡතිති ඉන්දගු. අථ වා
ඉන්ද්‍රභූතෙන කම්මුතා ගච්ඡතිති ඉන්දගු. “හින්දගු”තිපි පාළි. තත්ථ හින්දන්ති
මරණං. තං ගච්ඡතිති හින්දගු. සබ්බමෙතං සත්තාධිවචනං, ලිඬගතො
පුල්ලිඬගං. මෙධගොති අත්තනො නිස්සයඤ්ච පරඤ්ච මෙධමානො
හිංසමානො ගච්ඡති පවත්තතීති මෙධගො, කලහො. “තතො සම්මන්ති
මෙධගා”ති එත්ථ හි කලහො මෙධගසද්දෙන භගවතා චුත්තො. ගමිත්වාති
එත්ථ –

“ඉසිවිහයං ගමිත්වාන, විනිත්වා පඤ්චවග්ගියෙ;
තතො විනෙසි භගවා, ගන්ත්වා ගන්ත්වා තහිං තහි”න්ති

අයං පාළි නිදස්සනං. සප්පොති සප්පතීති සප්පො, සංසප්පන්තො ගච්ඡතිති
අත්ථො. තෙනාහ ආයස්මා සාරිපුත්තො “යො කාමෙ පරිවජ්ජෙති, සප්පස්සෙව
පදාසිරො”ති ඉමිස්සා පාළියා නිද්දෙසෙ “සප්පො චුච්චති අහි. කෙනට්ඨෙන
සප්පො? සංසප්පන්තො ගච්ඡතිති සප්පො. භුජන්තො ගච්ඡතිති භුජගො.
උරෙන ගච්ඡතිති උරගො. පන්තසිරො ගච්ඡතිති පන්තගො. සරිරෙන සප්පතීති
සරිසපො. බිලෙ සයතීති බිලාසයො. දායා තස්ස ආවුධොති දායාවුධො. විසං
තස්සසොරන්ති සොරවිසො. ජිවිහා තස්ස දුට්ඨාති දුට්ඨිවිහො. ද්විහි ජිවිහාහි රසං
සායතීති ද්විරසඤ්ඤා”ති. සප්පිතීති උරගී. පීඨසප්පිති පීඨෙන සප්පති ගච්ඡතිති
පීඨසප්පී, පඬගුලො. සප්පිති යො න පරිභුඤ්ජති, තස්ස බලායුච්චිස්සන්තං
සප්පති ගච්ඡති පවත්තතීති සප්පී, සතං.

සක්ක ටෙක ලඬස ගත්තත්තා. සක්කති, නිසක්කති, පරිසක්කති.
නිසක්කො, පරිසක්කනං. ටෙකති. ටිකා. ලඬසති, උල්ලඬසති, ඔලඬසති,
ලඬසකො, උල්ලඬසිකා පීති.

කෙ රෙ ගෙ සද්දෙ. කායති. රායති. ගායති. ජාතකං. රා. ගීතං. කායිතුං. රායිතුං, ගායිතුං. කායිත්වා. රායිත්වා. ගායිත්වා.

තත්ථ ජාතකන්ති ජාතං භූතං අතීතං අත්තනො වරිතං කායති කථෙති භගවා එතෙනාති ජාතකං. ජාතකපාළි හි ඉධ ජාතකන්ති චුත්තං. අඤ්ඤත්‍ර පන ජාතං එවං ජාතකන්ති ගහෙනබ්බා. තථා හි ජාතකසද්දො පරියත්තියම්පි වත්තති “ඉතිචුත්තකං ජාතකං අබ්භූතධම්ම”න්තිආදීසු, ජාතියම්පි වත්තති “ජාතකං සමොධානෙසී”න්තිආදීසු. රා චුච්චති සද්දො. ගීතන්ති ගායනං.

බෙ ඡෙ සෙ බයෙ. බායති. ජායති. සායති. බයං ගච්ඡති අත්ථො.

එත්ථ පන සියා “නනු ව හො බායතීති පදස්ස බාදතීති වා පඤ්ඤායතීති වා අත්ථො භවති, තථා ජායතීති පදස්ස නිබ්බත්තතීති අත්ථො, සායතීති පදස්ස රසං අස්සාදෙතීති අත්ථො, එවං සන්තෙ හො කස්මා ඉධ එවං අත්ථො තුම්භෙහි කමීයතී”ති? සච්චං, ධාතුනන්තු අනෙකත්ථත්තා එවං අත්ථො කථෙතුං ලබ්භති. තථා හි “අප්පස්සුතායං පුරිසො, බලිබද්දොව ජීරති”ති එත්ථ ජීරතීති අයං සද්දො ජරං පාපුණාතීති අත්ථං අවත්වා වඩ්ඪතීති අත්ථමෙව වදති, එවං සම්පදමිදං දට්ඨබ්බං.

ගු සු කු උ සද්දෙ. ගවති. සවති. කවති. අවති.

බු රු කු සද්දෙ. බොති. රොති. කොති.

චු ජු පු ජ්ඣු ගා සෙ ගතියං. චවති. ජවති. පවති. ජ්ඣවති. ගාති. සෙති. චවනං, චුති. ජවනං, ජවො. පවනං, ජ්ඣවනං. ගානං. සෙතු. පොතො. ජ්ඣවො.

එත්ථ ගානන්ති ගමනං. පොතොති පවති ගච්ඡති උදකෙ එතෙනාති පොතො, නාවා. තථා ජ්ඣවති න සීදතීති ජ්ඣවො, නාවා එව. “භින්නජ්ඣවො සාගරස්සෙව මජ්ඣෙ”ති හි ජාතකපාළි දිස්සති. “නාවා, පොතො, ජ්ඣවො, ජ්ඣයානං, තරණ”න්ති නාවාහිධානාති.

ධෙ ථෙ සද්දසඬ්ඝානෙසු. ධායති. ථායති. භාවෙ – ධියති, ථියති. ඉත්ථී. ථී.

දෙ තෙ පාලනෙ. දායති. දයා. තාණං.

රා ලා ආදානෙ. රාති. ලාති.

අති අදි බන්ධනෙ. අන්තති. අන්දති. අන්තං. අන්දු.

පුත්තසුභ රුව දිත්තියං. ජොතති. සොහති. රොවති, විරොවති.

අක අග කුටිලායං ගතියං. අකති. අගති.

නාථ නාධ යාවනොපතාපිස්සරියාසීසාසු. නාථති. නාධති.

සල හුල වල කම්පනෙ. සලති. හුලති. වලති. කුසලං.

එත්ථ ච කුච්ඡිනෙ පාපකෙ ධම්මෙ සලයතීති කුසලං, හෙතුකත්තුවසෙනිදං නිබ්බවනං දට්ඨබ්බං. තථා හි අට්ඨසාලිනියං “කුච්ඡිනෙ පාපකෙ ධම්මෙ සලයන්ති වලයන්ති කම්පෙන්ති විද්ධංසෙන්තීති කුසලා”ති හෙතුකත්තුවසෙන අත්ථො කථිතො. ඉදං සලධාතුචසෙන කුසලසද්දස්ස නිබ්බවනං. අඤ්ඤාසම්පි ධාතුනං චසෙන කුසලසද්දස්ස නිබ්බවනං භවති. තථා හි අට්ඨසාලිනියං අඤ්ඤානිපි නිබ්බවනානි දස්සිතානි. කථං? “කුච්ඡිනෙන වා ආකාරෙන සයන්තීති කුසා, තෙ අකුසලධම්මසඬ්ඛාතෙ කුසෙ ලුනන්ති ඡින්දන්තීති කුසලා. කුච්ඡිතානං වා සානතො තනුකරණතො ඤාණං කුසං නාම, තෙන කුසෙන ලාභබ්බාති කුසලා, ගහෙතබ්බා පවත්තෙතබ්බාති අත්ථො. යථා වා කුසා උභයභාගගතං භත්ථප්පදෙසං ලුනන්ති, එවම්මෙපි උප්පන්නානුප්පන්නභාවෙන උභයභාගගතං කිලෙසපක්ඛං ලුනන්ති, තස්මා කුසා විය ලුනන්තීතිපි කුසලා”ති. එවං අඤ්ඤානිපි නිබ්බවනානි දස්සිතානි. තත්ත්ව “ධම්මා” ඉති පදාපෙක්ඛං කත්වා තදනුරූපලිඬ්ගවචනචසෙන “කුසලා”ති නිද්දෙසො කතො, ඉධ පන සාමඤ්ඤනිද්දෙසචසෙන “කුසල”න්ති නපුංසකෙකචචනනිද්දෙසො අම්මෙහි කතො. පුඤ්ඤවාචකො හි කුසලසද්දො ආරොග්ගවාචකො ච එකන්තෙන නපුංසකලිඬ්ගො, ඉතරත්ථවාචකො පන තිලිඬ්ගිකො, යථා කුසලො එස්සො, කුසලා වෙදනා. කුසලං චිත්තන්ති. කුසලසද්දො ඉමස්මිං භූවාදිගණෙ ලාධාතුසලධාතුචසෙන නිප්පත්තිං ගතොති වෙදිතබ්බො. ඉති භූවාදිගණෙ සමොධානගතධාතූයො සමත්තා.

ඉච්චෙවං —

විත්ථාරතො ච සඬ්ඛෙපා, භූවාදීනං ගණො මයා;
යො විහත්තො සඋද්දෙසො, සනිද්දෙසො යථාරහං.

උපසග්ගනිපාතෙහි, නානාඅත්ථයුතෙහි ච;
යොජෙත්ථාන පදානෙත්ථ, දස්සිතානි විසුං විසුං.

පාලිනිදස්සනාදීහි, දස්සිතානි සහෙව තු;
ත්තාද්‍යන්තානි ච රූපානි, ස්වාත්‍යන්තානි ච සබ්බසො.

පදානං සදිසත්තඤ්ච, තථා විසදිසත්තනං;
 චොදනාපරිභාරෙහි, සහිතො චත්ථනිච්ඡයො.

අත්ථුද්ධාරො'හිධානඤ්ච, ලිඛිගත්තයවිමිස්සනං;
 අහිංගයාකලිඛිගෙසු, සවිසෙසපදානි ව.

නානාපදබ්බුප්පද-සමොධානඤ්ච දස්සිතං;
 රුළුභිසද්දාදයො චෙව, සුවිහත්තා අනාකුලා.

සබ්බනාමං සබ්බනාමං-සදිසානි පදානි ව;
 නානාපදෙහි යොජෙතුං, දස්සිතානි යථාරහං.

තුමන්තානි ව රූපානි, ත්වාදායන්තානි ව විඤ්ඤානං;
 පිටකෙ පාටචත්ථාය, සබ්බමෙතං පකාසිතං.

යෙ සද්දතීතිමිහි ඉමං විභාගං,
 ජානන්ති සම්මා මුනිසාසනෙ තෙ;
 අත්ථෙපු සබ්බෙපුපි වීතකඬ්ඛා,
 අච්ඡමිහිතො සිහසමා භවන්ති.

විභූතභූතග්ගසයම්භුවක්කෙ,
 සුභූතභූරිං වදතා නරානං;
 යො සද්දතීතිමිහි භූවාදිකණ්ඩො,
 චුත්තො මයා තං භජ්ජත්ථකාමො.

ඉති නවඬ්ගෙ සාට්ඨකප්පෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දතීතිප්පකරණෙ

පන්තරසහි පරිච්ඡෙදෙහි මණ්ඩිතො භූවාදිගණො නාම

සොළසමො පරිච්ඡෙදො.

17. රුධාදිපක්ක

රුධාදිගණක

ඉතො පරං පවක්ඛාමී, රුධාදිකගණාදයො;
සාසනස්සොපකාරාය, ගණෙ තු ඡබ්බිධෙ කථං.

රුධි ආවරණෙ. රුධිධාතු ආවරණෙ වත්තති. එත්ථ ආවරණං නාම පිදහනං වා පරිරුන්ධනං වා පලිබ්බද්ධනං වා හරිතුං වා අප්පදානං, සබ්බමෙතං වට්ටති. රුන්ධති, රුන්ධිති, රුන්ධීති, රුන්ධෙති, අවරුන්ධෙති. කම්මති – මග්ගො පුරිසෙන රුන්ධියති. රොධො, ඔරොධො, විරොධො, පටිවිරොධො, විරුද්ධො, පටිවිරුද්ධො, පරිරුද්ධො. රුන්ධිතුං, පරිරුන්ධිතුං. රුන්ධිත්වා. පරිරුන්ධිත්වා.

තත්‍ර රොධොති වාරකො. සො හි රුන්ධති පචෙසිතානං කුරුරකම්මන්තානං සත්තානං ගමනං ආවරතීති රොධොති වුව්වති. ඔරොධොති රාජුබ්බරී, සා පන යථාකාමවාරං වරිතුං අප්පදානෙන ඔරුන්ධියති අවරුන්ධියතීති ඔරොධො. විරොධොති අනනුකූලතා. පටිවිරොධොති පුනස්පුනං අනනුකූලතා. විරුද්ධොති විරොධං ආපන්නො. පටිවිරුද්ධොති පටිසත්තුභාවෙන විරොධං ආපන්නො. පරිරුද්ධොති ගහණත්ථාය සම්පරිවාරිතො. චුත්තඤ්ඤි “යථා අරිහි පරිරුද්ධො, විජ්ජන්තෙ ගමනෙ පථෙ”ති. අවරුද්ධොති පබ්බාජිතො.

මුව මොචනෙ. මීගං ඛන්ධනා මුඤ්චති. මුඤ්චනං, මොචනං. දුක්ඛප්පමොචනං, මොචො.

මොචොති චෙත්ථ අට්ඨිකකදලීරුක්ඛො. මුඤ්චිතුං. මුඤ්චිත්වා. කාරිතෙ “මොචෙති, මොචෙතුං, මොචෙත්වා”තිආදීති.

රිච විරෙචනෙ. රිඤ්චති. රිඤ්චනං, විරෙචනං, විරෙචකො, විරෙචකො. රිඤ්චිතුං. රිඤ්චිත්වා.

සිච පග්ගරණෙ. උදකෙන භූමිං සිඤ්චති. පුත්තං රජ්ජෙ අහිසිඤ්චි. අහිසෙකො. මුද්ධාහිසිත්තො ඛත්තියො. සිඤ්ච හික්ඛු ඉමං නාවං, සිත්තා තෙ ලහුමෙස්සති. සිත්තට්ඨානං. සිඤ්චිතුං. සිඤ්චිත්වා.

යුජ යොගෙ. යුඤ්ජති, අනුයුඤ්ජති. කම්මති “යුඤ්ජියතී”ති රූපානි. කෙචි “යුඤ්ජතෙ”ති ඉච්ඡන්ති. යුඤ්ජනං, සංයොගො, අනුයොගො, භාවනානුයුත්තො, සඤ්ඤොගො, සඤ්ඤොජනං, අත්ථයොජනා. දීඝං

සන්තස්ස යොජනං. යුඤ්ථිතුං, අනුයුඤ්ථිතුං. අනුයුඤ්ථිත්වා. යොජෙති. තත්ථ සංයොජනන්ති ඛන්ධනං කාමරාගාදි. යොජනන්ති -

විදත්ථි ද්වාදසඬුලොයා, තද්වයං රතනං මනං;
සත්තරතනිකා යට්ඨි, උසහං වීසයට්ඨිකං;
ගාවුතං උසහාසීති, යොජනං චතුගාවුතං.

භූජ පාලනඛ්‍යවහරණෙසු. පාලනං රක්ඛණං. ඛ්‍යවහරණං අප්ඤ්ඤාහරණං. භුඤ්ජති, පරිභුඤ්ජති, සංභුඤ්ජති. දාසපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජී. කාරිතෙ “භොජෙති භොජයති” තිආදීති රූපානි. භොජනං, සම්භොගො, මහිභුජො, ගාමභොජකො, උපභොගො, පරිභොගො. භුත්තො ඔදනො භවතා. සචෙ භුත්තො භවෙය්‍යාහං. ඔදනං භුත්තො භුත්තවා භුත්තාවී. තුමන්තාදිත්තෙ “භුඤ්ජිතුං, පරිභුඤ්ජිතුං, භොජෙතුං, භොජයිතුං, භුඤ්ජිත්වා, භුඤ්ජිත්වාන, භුඤ්ජිය, භුඤ්ජියාන, භොජෙත්වා, භොජෙත්වාන, භොජයිත්වා, භොජයිත්වාන” ඉච්චාදීති පරිසද්දාදීහි විසෙසිතබ්බානි.

තත්‍ර භුඤ්ජතීති භත්තං භුඤ්ජති, භොජනීයං භුඤ්ජති. තථා හි “බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදති වා භුඤ්ජති වා” තිආදි චුත්තං. අපිච කදාපි බාදනීයෙපි “භුඤ්ජතී” ති වොහාරො දිස්සති. “ඵලානි බුද්දකප්පානි, භුඤ්ජ රාජ වරාවර” තී හි චුත්තං. පරිභුඤ්ජතීති විවරං පරිභුඤ්ජති, පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජති, ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරං පරිභුඤ්ජති, පටිසෙවනීති චුත්තං භොති. තෙනෙව ච පටිසෙවනීති පරිභුඤ්ජතීති අත්ථො සංවණ්ණියති. අපිච “කාමෙ භුඤ්ජතී” ති ච “පඤ්චකාමගුණෙ පරිභුඤ්ජතී” ති ච දස්සනතො පන භුඤ්ජනපරිභුඤ්ජනසද්දා පටිසෙවනත්ථෙත කත්ථවි සමානත්ථාපි භොන්තීති අවගන්තබ්බා. සංභුඤ්ජතීති සම්භොගං කරොති, ඵකතො වාසං කරොතීති අත්ථො. ඵත්ථ සියා “නනු ච භො අත්‍ර භූජධාතු පාලනඛ්‍යවහරණෙසු චුත්තො, සො කථං ඵත්තකෙසුපි අත්ථෙසු චත්තතී” ති? චත්තතෙව, අනෙකත්ථා හි ධාතවො, තෙ උපසග්ගසහායෙ ලභිත්වාපි අනෙකත්ථතරාව භොන්ති. ඉතො පටියාය තුමන්තාදීති රූපානි න චක්ඛාම. යත්ථ පන විසෙසො දිස්සති, තත්ථ චක්ඛාම.

කති ඡෙදනෙ. කන්තති, විකන්තති. සල්ලකත්තො.

හිදි විදාරණෙ. හින්දති. අනාගතත්ථෙ චත්තබ්බෙ “භෙජ්ජිස්සති, හින්දිස්සති” ති ද්විධා භවන්ති රූපානි. පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ හින්දතීති හික්ඛු. තෙනාහ -

“න තෙන හික්ඛු සො භොති, යාවතා හික්ඛතෙ පරෙ;

විසං ධම්මං සමාදාය, භික්ඛු භොති න තාවතා.

යොධ පුඤ්ඤඤද්ව පාපඤ්ච, බාහිත්වා බ්‍රහ්මචරියං;
සඬ්ඛාය ලොකෙ වරති, සචෙ ‘භික්ඛු’ති වුච්චති’ති.

ඉදඤ්ච ඛිණ්ණසවං සන්ධාය වුත්තං, සෙක්ඛපුපුජ්ජනසමණාපි යථාසම්භවං
“භික්ඛු”ති වත්තබ්බතං පාපුණන්තියෙව. සඬ්ඛං භිත්දතීති සඬ්ඛහෙදකො.
දෙවදත්තෙන සඬ්ඛො භිත්තො, භිත්දියතීති භිත්තොති භි නිබ්බවනං. න තෙ
කට්ඨානි භිත්තානි. භිත්දතීති හෙත්තා.

ඡිදි ද්වෙධාකරණං. ඡිත්දතීති ඡෙදකො, එවං ඡෙත්තා. කෙසෙ ඡෙත්තුං
වට්ටති. ඡිත්දියතීති ඡිත්තො. ඡිත්තොපි රුක්ඛො පුනදෙව රුහති. ඉදං පන
භිදිඡිදිද්වයං දිවාදිගණං පත්වා “භිජ්ජති ඡිජ්ජති”ති සුද්ධකත්තුවාවකං
රූපද්වයං ජනෙති, තස්මා “භිජ්ජතීති භිත්තො”තිආදිනා සුද්ධකත්තුවසෙනපි
නිබ්බවනං කාතබ්බං.

තදි හිංසානාදරෙසු. තන්දති. තන්දී, තද්දු. තද්දති කච්ඡු.

උදි පසවකිලෙදනෙසු. පසවනං සන්දනං. කිලෙදනං තින්දතා. උන්දති.
උන්දුරො, සමුද්දො.

විද ලාභෙ. වින්දති. ගොවින්දො, විත්ති. එත්ථ විත්තීති අනුභවනං, වෙදනා
වා.

විද කුට්ඨියං. වින්දති, නිබ්බින්දති. නිබ්බින්දනං. විරජ්ජති. නිබ්බින්දො
කාමරතියා. විත්ති, විත්තං, වෙදො. ලහති අත්ථවෙදං ධම්මවෙදං.

එත්ථ විත්තීති සොමනස්සං. “විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා”ති හි වුත්තං.
විත්තන්ති විත්තිජනනත්තා විත්තසඬ්ඛාතං ධනං. වෙදොති ගන්ථොපි ඤාණමපි
සොමනස්සමපි වුච්චති. “තිණ්ණං වෙදානං පාරගු”තිආදීසු හි ගන්ථො
“වෙදො”ති වුච්චති. “බ්‍රාහ්මණං වෙදගුමභිජඤ්ඤා අකිඤ්චනං කාමහවෙ
අසත්ත”න්තිආදීසු ඤාණං. “යෙ වෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ”තිආදීසු
සොමනස්සං.

වෙදගන්ථෙ ච ඤාණෙ ච, සොමනස්සෙ ච වත්තති;
වෙදසද්දො ඉමං නානා-ධාතූතො සමුදිරයෙ.

ලිප ලිම්පනෙ. ලිම්පති, ලිම්පකො. අවලෙපො. අවලෙපොති අභඩ්ඤාමො.

ලුප අවිච්ඡේදනෙ. ලුම්පති. විලුම්පකො, විලුත්තො විලොපො.

විලුම්පතෙව පුරිසො, යාවස්ස උපකප්පති;
යදා චඤ්ඤෙ විලුම්පන්ති, සො විලුත්තො විලුම්පතීති.

පිස චුණ්ණනෙ. පිංසති. පිසකො. පිසුණා වාවා. ආගමට්ඨකථායං පන
“අත්තනො පියභාවං පරස්ස ච සුඤ්ඤභාවං යාය වාචාය භාසති, සා පිසුණා
වාවා”ති චුත්තං, තං නිරුත්තිලක්ඛණෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

හිසි විහිංසායං. හිංසති, විහිංසති. හිංසකො.

අහිංසකොති මෙ නාමං, හිංසකස්ස පුරෙ සතො;
අප්පාහං සච්චනාමොම්හි, න නං හිංසාමි කිඤ්චනං.

හිංසිතබ්බං කිංසතීති සීහො. ආදිඅත්තක්ඛරවිපල්ලාසවසෙන සද්දසිද්ධි,
යථා “කත්තනට්ඨෙන තක්ක”න්ති. විහෙසකො, විහෙසනං.

සුම්භ පභාරෙ. යො නො ගාවොව සුම්භති. පරිසුම්භති. සුම්භොති. අත්‍රිමෙ
පාළිතො පයොගා –

“සංසුම්භමානා අත්තානං, කාලමාගමයාමසෙ”ති ව,

“කෙසග්ගහණමුක්ඛෙපා, භූමා ච පරිසුම්භනා;
දත්ථා ච නො පක්කමති, බහුදුක්ඛං අනප්පක”න්ති ව,

“භූමිං සුම්භාමි වෙගසා”ති ව.

අඤ්ඤත්ථ පන අඤ්ඤාපි චුත්තා. තා ඉධ අනුපපත්තිතො න චුත්තා.
කෙචෙත්ථ මඤ්ඤෙය්‍යුං, යථා භූවාදිගණෙ “සකි සඬකායං ඛජී
ගතිවෙකල්ලෙ”තිආදීනං ධාතුනං පටිලද්ධවග්ගන්තභාවස්ස නිග්ගහිතාගමස්ස
වසෙන “සඬකති ඛඤ්ජති”ති රූපානි භවන්ති, තථා ඉමස්මිං රුධාදිගණෙ “මුච
මොවනෙ කති ඡේදනෙ”තිආදීනං ධාතුනං පටිලද්ධවග්ගන්තභාවස්ස
නිග්ගහිතාගමස්ස වසෙන “මුඤ්චති කත්තති”තිආදීනි රූපානි භවන්ති. එවං
සන්තෙ කො ඉමෙසං තෙසඤ්ච විසෙසොති? එත්ථ චුච්චතෙ – යෙ
භූවාදිගණස්මිං අනෙකස්සරා අසංයොගන්තා ඉකාරන්තවසෙන නිද්දිට්ඨා, තෙ
ආබ්‍යාතත්තඤ්ච නාමිකත්තඤ්ච පත්ථා සුද්ධකත්තභෙතුකත්තවිසයෙසු
එකත්තතො නිග්ගහිතාගමෙන නිප්පන්තරූපා භවන්ති, න කත්ථවිපි තෙසං
විනා නිග්ගහිතාගමෙන රූපප්පවත්ති දිස්සති. තං යථා? සඬකති, සඬකා,

බඤ්ජනී, බඤ්ජො ඉච්චාදි. අයං අනෙකස්සරානං ඉකාරන්තවසෙන නිද්දිට්ඨානං භූවාදිගණිකානං විසෙසො.

යෙ ව රුධාදිගණස්මිං අනෙකස්සරා අසංයොගන්ත්වා අකාරන්තවසෙන වා උකාරන්තවසෙන වා නිද්දිට්ඨා, තෙ ආර්භාතත්තං පත්වා සුද්ධකත්තුච්ඡයෙයෙව එකන්තතො නිග්ගහීතාගමෙන නිප්පන්තරූපා භවන්ති, න භෙතුකත්තුච්ඡයෙ. නාමිකත්තං පන සහනිග්ගහීතාගමෙන විනා ව නිග්ගහීතාගමෙන නිප්පන්තරූපා භවන්ති. යත්ථ විනා නිග්ගහීතාගමෙන නිප්පන්තරූපා, තත්ථ සසංයොගරූපායෙව භවන්ති. තං යථා? මුඤ්චනී, මුඤ්චාපෙතී, මොචෙතී, මොචාපෙතී. ඡන්දාපෙතී. ඡෙදෙතී, ඡෙදාපෙතී. ඡන්දනං, ඡෙදා. මුඤ්චනං, මොචනං. කන්තනී, කන්තනං, සල්ලකත්තො. පිට්ඨිමංසානි අත්තනො, සාමං උක්කච්ච බාදසි ඉච්චාදීනි. තත්ථ උක්කච්චානි උක්කන්තිත්වා, ඡන්දිත්වානි අත්ථො.

නනු ව හො එවං සන්තෙ ආර්භාතනාමිකභාවං පත්වා සුද්ධකත්තුභෙතුකත්තුච්ඡයෙසු එකන්තතො පටිලද්ධනිග්ගහීතාගමෙහි සක්ඛි බජ් ආදීහියෙව රුධාදිගණිකෙහි භවිතබ්බං, න පන මුච්ඡදිආදීහීනි? තන්ත, මුච්ඡදිආදීහියෙව රුධාදිගණිකෙහි භවිතබ්බං රුධාදිගණිකා සමානගතිකත්තා, තථා හි යථා “රුන්ධස්ස, රුන්ධයනී, රුන්ධාපෙතී, රුන්ධනං, රොධො, විරොධො”තිආදීසු නිග්ගහීතාගමානිග්ගහීතාගමවසෙන ද්විප්පකාරානි රූපානි දිස්සන්ති, තථා මුච්ඡදිආදීනමිති.

නනු කච්චායනෙ නිග්ගහීතාගමස්ස නිව්ච්චිධානත්ථං “රුධාදිතො නිග්ගහීතපුබ්බඤ්චා”ති ලක්ඛණං චුත්තන්ති? සච්චං, තං පන ක්‍රියාපදත්තං සන්ධාය චුත්තං. යදි ව නාමිකපදත්තමිති සන්ධාය චුත්තං භවෙය්‍ය, “විරොධො”තිආදීනං දස්සනතො වාසද්දං පක්ඛිපිත්වා චත්තබ්බං සියා, න ව වාසද්දං පක්ඛිපිත්වා චුත්තං, තෙන ඤායති ක්‍රියාපදත්තංයෙව සන්ධාය චුත්තන්ති.

නනු ව හො එවං සන්තෙ සක්ඛිබජ්ආදීනං නිව්චං සනිග්ගහීතාගමක්‍රියාපදත්තංයෙව සන්ධාය “රුධාදිතො නිග්ගහීතපුබ්බඤ්චා”ති ඉදං චුත්තන්ති සක්කා මන්තුන්ති? න සක්කා, සක්ඛිබජ්ආදීනං රුධාදිගණිකා අසමානගතිකත්තා නාමිකත්තෙ ද්විප්පකාරස්ස අසම්භවතො. තථා හි යෙසං යා නාමිකත්තෙ නිග්ගහීතාගමානිග්ගහීතාගමවසෙන ද්විප්පකාරචන්තතා, සා එව තෙසං රුධාදිගණභාවස්ස ලක්ඛණං. තඤ්ච සක්ඛිබජ්ආදීනං නත්ථි. “සඬ්ඛා බඤ්ජො”තිආදීනා හි නාමත්තෙ එකොයෙව පකාරො දිස්සති සනිග්ගහීතාගමො, “කමු පදවික්ඛෙපෙ”ඉච්චාදීනං පන “කමො, කමනං,

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

රුධාදිජක්ක

වඩ්ඛමො, වඩ්ඛමන''න්තිආදිනා නාමිකත්තෙ ද්විප්පකාරවත්තතාසම්භවෙපි නිග්ගහිතාගමස්ස අබ්භාසවිසයෙ පවත්තත්තා සා ද්විප්පකාරවත්තතා රුධාදිගණ්ඨකභාවස්ස ලක්ඛණං න හොති, තස්මා අබ්භාසවිසයෙ පවත්තං නිග්ගහිතාගමං වජ්ජෙත්වා යා ද්විප්පකාරවත්තතා, සායෙව රුධාදිගණ්ඨකභාවස්ස ලක්ඛණන්ති සන්නිට්ඨානං කාතබ්බං. අයං නයො අතීව සුබ්බමො සම්මා මනසි කාතබ්බො.

රුධාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්ඨවිහො අත්ථයුත්තිතොති.

දුධාදිගණොයං.

දිවාදිගණික

දිවු කීළාවිජ්ඣිසාධ්‍යවහාරජුතිථුතිකන්තිගතිසත්තිසු. එත්ථ ව කීළාති ලළනා, විහාරො වා. ලළනාති ව ලළිතානුභවනවසෙන රමණං. විහාරො ඉරියාපථපරිවත්තනාදිනා වත්තනං. විජ්ඣිසාති විජ්ජිවිජා. ඛ්‍යවහාරොති වොහාරො. ජුතීති සොභා. ථුතීති ථොමනා. කන්තීති කමනීයතා. ගතීති ගමනං. සත්තීති සාමත්ථියං. ඉමෙසු අත්ථෙපු දිවුධාතු වත්තති. දිබ්බති. දෙවො. දෙවී. දෙවතා.

එත්ථ දෙවොති තිව්ධා දෙවා සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති. තෙසු මහාසම්මතකාලතො පට්ඨාය ලොකෙන “දෙවා”ති සම්මතත්තා රාජරාජකුමාරාදයො සම්මුතිදෙවා නාම. දෙවලොකෙ උපපන්නා උපපත්තිදෙවා නාම. බ්‍රිහස්පතී විසුද්ධිදෙවා නාම. චුත්තම්පි වෙනං “සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො දෙවියො කුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම භූමිමදෙවෙ උපාදාය තදුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්‍රිහස්පතී”ති.

ඉදං පනෙත්ථ නිබ්බවනං — දිබ්බන්ති කාමගුණකාමානිඤ්ඤාචිත්තිස්සරියාදීහි කීළන්ති, තෙසු වා විහරන්තීති දෙවා. දිබ්බන්ති යථාහිලාසිතං විසයං අප්පට්ඨානෙන ගච්ඡන්තීති දෙවා. දිබ්බන්ති යථිවිජ්ජනනිප්ථාදනෙ සක්කොන්තීති දෙවා. අථ වා තංතංඛ්‍යසනනිත්ථරණත්ථිකෙහි සරණං පරායණන්ති දෙවනීයා අහිත්ථවනීයාති දෙවා. සොභාවිසෙසයොගෙන කමනීයාති වා දෙවා.

එත්ථ ව ථුතිකන්ති අත්ථා කම්මසාධනවසෙන දට්ඨබ්බා, කීළාදයො ඡ අත්ථා කත්තුසාධනවසෙන. කෙවි පන “දිවු

කීළාවිජිගිසාබ්බාචාරජුතිථුතිගතීසු”ති පඨන්ති. කෙච් “ගතී”ති පදං විභාය “ජුතිථුතිසු”ති පඨන්ති. කෙච් “ථුති”ති පදං විභාය “ජුතිගතීසු”ති පඨන්ති, කෙච් පන දිවුධාතුං “සත්තිථුතික”න්තිඅත්ථෙපි ඉච්ඡන්ති. තෙනාහ අභිධම්මස්ස අනුට්ඨාකාරො “දෙවසද්දො යථා කීළාවිජිගිසාබ්බාචාරජුතිගතීඅත්ථො, එවං සත්තිඅභිත්ථවකමනත්ථොපි හොති ධාතුසද්දානං අනෙකත්ථභාවතො”තිආදි.

ඉදං පන යථාචුත්තෙසු සම්මුතිදෙවාදීසු පච්චෙකං නිබ්බවනං – දිබ්බන්ති කීළන්ති අත්තතො විසයෙ ඉස්සරියං කරොන්තිති දෙවා, රාජානො. දිබ්බන්ති කීළන්ති පඤ්චහි කාමගුණෙහි, පටිපක්ඛෙ වා විජෙතුං ඉච්ඡන්ති, වොහරන්ති ච ලොකස්ස යුත්තායුත්තං, ජොතන්ති පරමාය සරිරජුතියා, ථොමියන්ති තබ්බාවත්ථිකෙහි, කාමියන්ති දට්ඨුං සොතුඤ්ච සොභාවිසෙසයොගෙන, ගච්ඡන්ති ච යථිච්ඡිතට්ඨානං අප්පට්ඨනගමනෙන, සක්කොන්ති ච ආනුභාවසම්පත්තියා තංතංකිච්චං නිජ්ඣාදෙතුන්ති දෙවා, වාතුමහාරාජිකාදයො. කීළන්ති පරමාය ඤානකීළාය, විජෙතුං ඉච්ඡන්ති පටිපක්ඛං, පරමසුබ්බමඤ්ඤාණවිසෙසවිසයං අත්ථඤ්ච වොහරන්ති, ජොතන්ති සබ්බකිලෙසදොසකලුසාභාවා පරමවිසුද්ධාය ඤාණජුතියා, ථොමියන්ති ච විඤ්ඤාතසභාවෙහි පරමනිම්මලගුණවිසෙසයොගතො, කාමියන්ති ච අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛන්තතාය දට්ඨුං සොතුං පුජිතුඤ්ච, ගච්ඡන්ති ච අමතමහානිබ්බානං අපච්චාගමනියාය ගතියා, සක්කොන්ති ච චිත්තාවාරං ඤත්වා තෙ තෙ සත්තෙ හිතෙ නියොජෙතුං අමතමහානිබ්බානසුබ්බෙ ච පතිට්ඨාපෙතුන්ති දෙවා, විසුද්ධිදෙවා.

දෙවසද්ද “විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ”තිආදීසු අජටාකාසෙ ආගතො. “දෙවො ච ථොකං ථොකං ඵුසායති”තිආදීසු මෙසෙ. “අයඤ්චි දෙව කුමාරො”තිආදීසු බත්තිසෙ. “අහං දෙව සකලජම්බුදීපෙ අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ කිඤ්චි හයං න පස්සාමි”තිආදීසු ඉස්සරජුග්ගලෙ. “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමඬ්ගිභූතො පරිවාරෙති දෙවො මඤ්ඤෙ”තිආදීසු උපපත්තිදෙවෙ. “දෙවාතිදෙවං නරදම්මසාරථි”න්තිආදීසු විසුද්ධිදෙවෙ ආගතො.

දෙවීති රාජහරියාපි දෙවධීතාපි “දෙවී”ති වුවවති. දෙවස්ස හරියාති හි දෙවී, සාපි අත්ථතො “දිබ්බතීති දෙවී”ති වත්තබ්බා, යථා “හික්ඛතීති හික්ඛුතී”ති. තථා හි වුත්තං විමානවත්ථුඅට්ඨකථායං “දිබ්බති අත්තතො පුඤ්ඤද්ධියා කීළතීති දෙවී”ති.

දෙවතාති දෙවපුත්තොපි බ්‍රහ්මාපි දෙවධීතාපි. “අථ ඛො අඤ්ඤතරා දෙවතා අභික්කන්තාය රුත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා”තිආදීසු හි දෙවපුත්තො

“දෙවතා”ති වුත්තො “දෙවොයෙව දෙවතා”ති කත්වා, තථා “තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා, බ්‍රහ්මා විමානා අභිනික්ඛමිත්වා”ති ආදීසු බ්‍රහ්මානො.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා”ති-

ආදීසු දෙවධීතා.

ඉමානි උපපත්තිදෙවෘතං නාමානි -

දෙවො සුරො ච විබුධො, නිජ්ජරො අමරො මරු;
සුධාසි තිදසො සග්ග-වාසි අනිමිසොපි ච;
දිවොකො’මතපාසි ච, සග්ගට්ඨො දෙවතානි ච.

බි බයෙ. බියති. බයො. බියනං. රාගක්ඛයො.

බි නිවාසෙ කොධහිංසාසු ච. බියති. න ගච්ඡසි යමක්ඛයං. නාගදානෙන බියන්ති.

තත්ථ බියතීති නිවසති. යමක්ඛයන්ති යමනිවෙසනං. බියන්තීති කුප්ඤන්ති හිංසන්ති චා.

සා ගන්ධොපාදානෙ. සායතීති ඝානං. ඝානෙන ගන්ධං ඝායිතුං ඝායිත්වා.

රුව රොචනෙ. රොචනං රුවි. භත්තං මෙ රුවිචති. භත්තම්පිතස්ස න රුවිචති. පබ්බජ්ජා මම රුවිචති. රුවිචිතුං, රුවිචිත්වා. කෙචි පන ඉමස්මිං දිවාදිගණෙ “රුව දිත්තිමිහි”ති පඨන්ති. තං න යුත්තං කත්ථවිපි දිත්තිසඬ්ඛාතසොභනත්ථවාචකස්ස රුවධාතුනො “රුවිචති”ති රූපාභාවනො. තස්මා ඵලං සල්ලක්ඛෙතබ්බං, දිත්තිරුවීනං වාචකො රුවධාතු භූවාදිගණිකො. තස්ස හි “රොචති, විරොචති. ඵකත්තමුපරොචිත”න්ති රූපානියෙව භවන්ති, න “රුවිචති”ති රූපං. රූපියායෙව වාචකො පන දිවාදිගණිකොපි හොති චුරාදිගණිකොපි. තස්ස හි දිවාදිගණිකකාලෙ “ගමනං මය්හං රුවිචති”ති රූපං. චුරාදිගණිකකාලෙ “කිං නු ජාතිං න රොචෙසි”ති රූපං. ආපුබ්බො වෙ ආචික්ඛනෙ වත්තති, “ආරොචෙති, ආරොචයති”ති රූපානි දිස්සන්ති.

මුව මොක්ඛෙ. දුක්ඛනො මුවිචති. සද්ධාය අධිමුවිචති. මුත්ති, විමුත්ති, අධිමුත්ති, මුවිචමානො.

උච සමවායෙ. උච්චති. ඔකො, උෟකා, උක්කා.

ඔකොති උදකම්පි ආවාසොපි. “ඔකපුණ්ණෙනි චිවරෙහි”ති ව, “චාරිජොව ඵලෙ ඛිත්තො, ඔකමොකතමුඛිහතො”ති චෙත්ථ පයොගො. උභකාති සීසෙ නිබ්බන්තකම්පිසෙසො.

උක්කාති දීපිකාදයො වුවිචන්ති. “උක්කාසු ධාරියමානාසු”ති හි ආගතට්ඨානෙ දීපිකා “උක්කා”ති වුවිචති. “උක්කං ඛන්ධෙය්‍ය, උක්කං ඛන්ධිත්වා, උක්කාමුඛං ආලිම්පෙය්‍යා”ති ආගතට්ඨානෙ අභිගාරකපල්ලං. “කම්මාරානං යථා උක්කා, අන්තො ක්කායති නො ඛහී”ති ආගතට්ඨානෙ කම්මාරුද්ධනං. “එවං විපාකො උක්කාපාතො භවිස්සති”ති ආගතට්ඨානෙ වාතවෙගො “උක්කා”ති වුවිචති. “සණ්ඨාසෙන ජාතරූපං ගහෙත්වා උක්කාමුඛෙ පක්ඛිපෙය්‍යා”ති ආගතට්ඨානෙ සුවණ්ණකාරානං මුසා “උක්කා”ති වෙදිතඛිබ්බා. ඉච්චෙවං –

දීපිකාවාතවෙගෙසු, කම්මාරානඤ්ච උද්ධනෙ;
මුසායම්පි ව අභිගාර-කපල්ලෙ වාති පඤ්චසු;
විසයෙසු පනෙනෙසු, උක්කාසද්දො පචත්තති;

ජෙ ජෙදනෙ. ඡියති, ඡියන්ති. අවච්ඡිනං, අවච්ඡානං. ඡෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිනං.

සජ සඬගෙ. සඬගො ලගනං. සජ්ජති. සජ්ජනං, සජ්ජිතො, සත්තො.

යුජ සමාධිම්හි. සමාධානං සමාධි, කායකම්මාදීනං සම්මාපයොගවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. යුජ්ජති. යොගො, යොගී.

එත්ථ යොගොති විරියං. තඤ්හි –

“වායමෙට්ඨ පුරිසො, න නිබ්බින්දෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වො’හ’මත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු”න්ති

වචනතො අවස්සං කාතුං යුජ්ජති උපපජ්ජති යොගොති වුවිචති.

රත්ඡ රාගෙ. රජ්ජති. විරජ්ජති. රජ්ජමානො, රජ්ජං, රජ්ජන්තො, රාගො, විරාගො, රජ්ජනං, විරජ්ජනං, රජ්ජනීයං. උපසග්ගවසෙන අඤ්ඤො අත්ථො භවති. සම්භා රට්ඨා නිරජ්ජති, අත්තතො රට්ඨා නිග්ගච්ඡති අත්ථො.

තත්ථ විරාගොති විරජ්ජන්ති එත්ථ සංකිලෙසධම්මාති විරාගො, නිබ්බානං මග්ගො ව.

විජී භයවලනෙසු. විජ්ජති, සංවිජ්ජති. සංවෙගො, සංවෙජනීයං. උබ්බිජ්ජති. උබ්බෙගො, උබ්බිග්ගහදයො.

ලුප්චිනාසෙ. ලුප්ජතීති ලොකො. ලොපො, ලුත්ති, ලුප්ජනං, ලුත්තො.

යා ගතීතිවත්තියං. යායති. යායී, යීති, යානං, යීතො, තත්ත්වයො, තිට්ඨං, කප්පට්ඨායී, ආසහට්ඨානට්ඨායී.

“සුඛං සයාමි යායාමි, සුඛං කප්පෙමි ජීවිතං;
අහත්ථපාසො මාරස්ස, අහො සත්ථානුකම්පකො”ති

පාළි නිදස්සනං. ලාපං ගොවරට්ඨායිනන්ති ව. තත්ථ යායාමීති තිට්ඨාමි.

ඩිගතියං. ඩියති. ඩෙමානො. ඩිනො වා. “උච්චෙ සකුණ ඩෙමාන, පත්තයාන විහඬිගම. වජ්ජෙසි ඛො ත්වං වාමුරු”න්ති නිදස්සනං.

ඵත්ථ ඩියතීති ඩෙමානොති නිබ්බවනං ගහෙතබ්බං.

තා පාලනෙ. තායති. අසස්ස තාතා. සො නුන කපණො තාතො, චිරං රුජ්ජති අස්සමෙ. තාණං, පරිත්තං, ගොත්තං. ත්වං ඛොසී උපාසක කතකල්යාණො කතභීරුත්තාණො.

තත්‍ර පරිත්තන්ති මහාතෙජවත්තතාය සමන්තතො සත්තානං භයං උපද්දවං උපසග්ගඤ්ච තායති රක්ඛතීති පරිත්තං, ගං තායතීති ගොත්තං.

නත ගත්තචිනාමෙ. ගත්තචිනාමො ගත්තචික්ඛෙපො. නච්චති. නච්චං. නිගණ්ඨො නාටපුත්තො.

දා සොධනෙ. දායති. දානං. අනුයොගදාපනත්ථං. අනුයොගං දත්වා. දානං දත්වා.

දා සුපනෙ. දායති. නිද්දායති. නිද්දායනං, නිද්දායමානො, නිද්දායන්තො.

දාදානෙ. පුරිසො දානං දායති. ආපුබ්බො ගහණෙ. අදින්නං ආදියති. සීලං සමාදියති. කම්මෙ — පුරිසෙන දානං දීයති, අදින්නං ආදියති. කාරිතෙ — ආදාපෙති, සමාදාපෙති, ආදාපයති, සමාදාපයති, යෙ ධම්මමෙවාදාපයන්ති සන්තො.

දා අවබණ්ඩනෙ. දියති, දියන්ති. පරිත්තං.

එත්ථ ච පරිත්තන්ති සමන්තතො ඛණ්ඩිතත්තා පරිත්තං. අප්පමත්තකඤ්චි ගොමයපිණ්ඩං පරිත්තන්ති චූච්චති. තස්මා පරිත්තන්ති අප්පකස්ස නාමං කාමාවචරස්ස ච ධම්මස්ස අප්පෙසක්ඛත්තා.

දා සුද්ධියං. දායති. වොදායති. වොදානං. අකම්මකොයං ධාතු. තථා හි “වොදායති සුජ්ඣති එතෙනාති වොදානං, සමථවිපස්සනා”ති නෙත්තිසංවණ්ණනායං චුත්තං.

දී ඛයෙ. දීයතෙ. දීනො, ආදීනවො.

තත්‍ර දීනොති පරික්ඛිණඤාතිධනාදිභාවෙන දුක්ඛිතො. ආදීනවොති ආදීනං දුක්ඛං වාති අධිගච්ඡති එතෙනාති ආදීනවො, දොසො.

දු පරිතාපෙ. දුයතෙ. දුනො, දුතො.

හිදි හිජ්ජනෙ. හිජ්ජනධම්මං හිජ්ජති. හිජ්ජතිති හින්තො. හිජ්ජනං හෙදො.

ඡිදි ඡිජ්ජනෙ. සුත්තං ඡිජ්ජති. ඡිජ්ජතිති ඡින්තො. එවං ඡිද්දං. ඡිජ්ජනං ඡෙදො.

බිදි දීනියෙ. දීනභාවො දීනියං, යථා දක්ඛියං. බිජ්ජති, බින්තො, අබින්තමති, බෙදො, බෙද්ඪගතො ලොකහිතාය නාමො.

එත්ථ බෙද්ඪගතොති කායිකදුක්ඛසඬ්ඛාතං පරිස්සමං පත්තො, දුක්ඛමනුභවීති අත්ථො.

පද ගතියං. පජ්ජති. මග්ගං පටිපජ්ජති. පටිපත්තිං පටිපජ්ජති. අද්ධානමග්ගප්පටිපන්නො හොති, ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති. ආපත්තිං ආපජ්ජති. අකම්මකම්පි භවති, තෙසං අධම්මො ආපජ්ජති, පජ්ජො, බ්‍යග්ගපජ්ජො, සම්පදායො.

එත්ථ ච පජ්ජොති මග්ගො. බ්‍යග්ගපජ්ජෙ සද්දුලපථෙ ජානොති බ්‍යග්ගපජ්ජො, එවංනාමකො කුලපුත්තො. සම්පදියති ඤාපියති ධම්මො එතෙනාති සම්පදායො, අක්ඛාතා.

විද සත්තායං. සත්තා විජ්ජමානාකාරො. විජ්ජති, සංවිජ්ජති. ජාතවෙදො, විජ්ජා, අවිජ්ජා, විදිතො.

තත්ථ ජාතවෙදොති අග්ගි. සො හි ජාතොව වෙදයති ධුමජාලුට්ඨානෙන පඤ්ඤායති, තස්මා ජාතවෙදොති වූච්චති. විජ්ජාති ධම්මානං සභාවං විදිතං කරොතීති විජ්ජා, ඤාණං. අවිජ්ජාති ඛන්ධානං රාසට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, සච්චානං තථට්ඨං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතියට්ඨං අවිදිතං කරොතීති අවිජ්ජා. දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිවසෙන වුත්තං චතුබ්බිධං අත්ථං අවිදිතං කරොතීති අවිජ්ජා, මොහො.

මද උම්මාදෙ. උම්මාදො නාම මුය්හ නං වා සතිවිජ්ජවාසො වා විත්තවික්කෙපො වා. මජ්ජති, පමජ්ජති. මත්තො, සුරාමදමත්තො. මත්තො අහං මහාරාජ. පුත්තමංසානි බාදයිං. මත්තහත්ථී, පමත්තො, උම්මත්තො.

අප්පමාදො අමතං පදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අප්පමත්තා න මියාන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා.

මීද සිනෙහනෙ. මෙජ්ජති. මෙත්තා, මෙත්ති, මිත්තං, මිත්තො.

අන්තරධා අදස්සනෙ. අන්තරපුබ්බො ධාධාතු විජ්ජමානස්ස චත්ථුනො අදස්සනෙ චත්තති. අන්තරධායති. අන්තරධානං, අන්තරධායන්තො. සා දෙවතා අන්තරහිතා. අන්තරාපිධායති.

බුධ අවගමනෙ. අවගමනං ජානනං. බුජ්ඣති, බුද්ධො, බුද්ධි, බුද්ධං, බොධො, බොධි. බුජ්ඣති සච්චානි. සකලං බුද්ධො, බුද්ධවා, විබොධෙති, බොධෙතා, බුද්ධො, විබුද්ධො ඉච්චාදීති.

තත්‍ර බුද්ධොති බුජ්ඣති සච්චානීති බුද්ධො, බොධෙතා පජායාති බුද්ධො. අථ වා පාරමිතාපරිභාවිතාය පඤ්ඤාය සබ්බමිපි ඤෙය්‍යං අබුජ්ඣති බුද්ධො. කෙච්චි පන කම්මෙනපි බුද්ධසද්දස්ස සිද්ධං ඉච්ඡන්තා ඵලං නිබ්බවනං කරොන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො චත සො භගවාති අධිගතගුණවිසෙසෙහි බිණ්ණාසවෙහි බුජ්ඣතිබ්බොති බුද්ධො”ති. විත්ථාරො පන නිද්දෙසෙ වුත්තනයෙන ගහෙතබ්බො. බුද්ධිති බුජ්ඣතිති බුද්ධි. ඵලං බුද්ධං බොධො බොධි ච. අථ වා බුජ්ඣනං බුද්ධි. ඵලං බොධො බොධි ච, සබ්බමෙතං පඤ්ඤායාධිවචනං.

ඉදානි බොධිසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වදාම. බොධිති හි රුක්ඛොපි මග්ගොපි සබ්බඤ්ඤාඤාණමිපි නිබ්බානමිපි ඵලං පණ්ණත්තිකො පුග්ගලොපි වූච්චති, තථා හි “බොධිරුක්ඛමුලෙ පඨමානිසම්බුද්ධො”ති ච, “අන්තරා ච බොධිං අන්තරා ච ගය”න්ති ච ආගතට්ඨානෙ රුක්ඛො බොධිති වූච්චති. “චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්ති ආගතට්ඨානෙ මග්ගො. “පජ්ජොති බොධිං වරහුරි

සුමෙධසො”ති ආගතට්ඨානෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. “පත්චාන බොධිං අමතං අසඬ්ඛත”න්ති ආගතට්ඨානෙ නිබ්බානං. “බොධි භන්තෙ රාජකුමාරො භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දනී”ති “අරියසාවකො බොධීති වුච්චතී”ති ච ආගතට්ඨානෙ එවංපණ්ණත්තිකො පුග්ගලො.

අත්‍රිදං වුච්චති –

රුක්ඛෙ මග්ගෙ ච නිබ්බානෙ, ඤාණෙ සබ්බඤ්ඤාතාය ච;
තථා පණ්ණත්තියඤ්ඤෙව, බොධිසද්දො පචත්තති.

බුජ්ඣතීති බුජ්ඣතා, බොධෙතීති බොධෙතා.

එත්ථ ච කොචි පයොගො තුමන්තාදීනි ච රූපානි වුච්චන්තෙ –
“ගුය්හමත්ථමසම්බුද්ධං, සම්බොධයති යො නරො. පරං සම්බුද්ධුමරහති.
බුජ්ඣතුං, බුද්ධුං, බුජ්ඣත්චා, බුජ්ඣත්චාන, බුජ්ඣතුන, බුද්ධිය, බුද්ධියාන,
බුද්ධා, බුද්ධාන” ඉති භවන්ති.

තත්‍ර අසම්බුද්ධන්ති පරෙහි අඤ්ඤාතං, “අසම්බොධ”න්තිපි පායො,
පරෙසං බොධෙතුං අයුත්තන්ති අත්ථො. සම්බුද්ධන්ති සංබුජ්ඣතුං. බුද්ධාති
බුජ්ඣත්චා, එවං බුද්ධානාති එත්ථාපි.

කෙචි පන “නාමරූපපරිච්ඡේදෙ ‘බොධිමග්ගෙන බුධිවා’ති ච, “බුධිවා
බොධිතලෙ යමාහ සුගතො”ති ච ධකාරචකාරසඤ්ඤාගවතො පදස්ස
දස්සනතො ත්චාපච්චයන්තභාවතො ච ධකාරචකාරසංයොගවසෙන
“බුධිවා”ති පදසිද්ධි ඉච්ඡිතබ්බා”ති වදන්ති, තං තාදිසස්ස පදරූපස්ස
බුද්ධවචනෙ අදස්සනතො ච, බුද්ධවචනස්ස අනනුකූලතාය ච, පරිසුද්ධෙ ච
පොරාණපොත්ථකෙ චකාරසංයොගවිගතස්ස “බොධිමග්ගෙන බුද්ධා”තිච,
“බුද්ධා බොධිතලෙ”ති ච පදස්ස දස්සනතො න ගහෙතබ්බං. තථා හි න
තාදිසො පායො බුද්ධවචනස්ස අනුකූලො භොතීති. න හි බුද්ධවචනෙ
වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි පරියෙසන්තා තාදිසං චකාරධකාරසඤ්ඤාගපදං
පස්සිස්සන්ති. එවං “බුධිවා”ති පදරූපස්ස බුද්ධවචනස්ස අනනුකූලතා
දට්ඨබ්බා. තඤ්චි සක්කට්ඨන්ථෙ කතපරිච්චයභාවෙන වඤ්චිතෙහි විදුහි ඉච්ඡිතං,
න සද්ධම්මනීතිවිදුහි. එත්ථ ඉමානි නිදස්සනපදානි වෙදිතබ්බානි –

කො මං විද්ධා නිලියති. ලද්ධා මච්චො යදිච්ඡති. ලද්ධාන පුබ්බාපරියං
විසෙසං, අදස්සනං මච්චුරාජස්ස ගච්ඡෙ.

උම්මාදන්තිමහං දිට්ඨා, ආමුක්කමණිකුණ්ඩලං;
න සුපාමි දිවාරත්තිං, සහස්සංච පරාජිතො”ති;

තත්ථ විද්ධාති විජ්ඣිත්වා. ලද්ධාති ලභිත්වා. ලද්ධානාති ලභිත්වාන. දිට්ඨාති දිස්වා. ඉති “විද්ධා ලද්ධා ලද්ධාන දිට්ඨා”ති පදානි ත්වාපච්චයෙන සද්ධිං ගතානිපි සඤ්ඤාගවසෙන චකාරපටිබද්ධාති න භොන්ති, තස්මා “බුද්ධා බුද්ධාන” ඉච්චෙතානිපි “ලද්ධා ලද්ධාන” ඉච්චාදීනි විය පරිභීනචකාරසඤ්ඤාගාති ඵච ගහෙතබ්බාති. යෙ “බුධ්වා”ති රූපං ඉච්ඡන්ති පඨන්ති ච, මඤ්ඤෙ තෙ ත්වාපච්චයො චඤ්චෙති, තෙන තෙ චඤ්චනං පාපුණන්ති, තස්මා තාදිසං රූපං අග්ගහෙත්වා යො සද්දතීතියං සද්දචිතිච්ඡයො චුත්තො, සොයෙව ආයස්මන්තෙහි සාරතො පච්චෙතබ්බො.

බුධ බොධනෙ. සකම්මකාකම්මකොයං ධාතු. තථා හි බොධනසද්ද්වාරණෙන ජානනං විකසනං නිද්දක්ඛයො ච ගභිතො, තස්මා “බුධ ඤාණෙ, බුධ විකසනෙ, බුධ නිද්දක්ඛයෙ”ති චුත්තං භොති. බුජ්ඣති භගවා, ධම්මෙ බුජ්ඣති, පබුජ්ඣති, පදුමං බුජ්ඣති. පුරිසො බුද්ධො, පබුද්ධො, බොධති, පබොධති ඉච්චාදීනි.

සංඛා සන්ධිමිහි. සංපුබ්බො ධාධාතු සන්ධිමිහි චත්තති. නෙවස්ස මද්දි භාකුට්ඨි, න සන්ධියති න රොදති. න සන්ධියතීති ඉදං අඤ්ඤෙහි පකරණෙහි අසාධාරණං දිවාදිරූපං.

ධනු යාවනෙ. මාතා හි තච ඉරන්ධති, විධරස්ස හදයං ධනියාති. ඉදම්පි අසාධාරණං දිවාදිරූපං.

ධි අනාදරෙ. ධියතෙ. ධිනො.

යුධ සම්පහාරෙ. යුජ්ඣති. යොධො, යුද්ධං, චරණායුධො, යකාරස්ස චකාරභාවෙ “ආවුධ”න්ති රූපං. තත්ථ චරණායුධොති කුක්කුටො.

කුධ කොපෙ. කුජ්ඣති. කොධො, කුජ්ඣනා, කුජ්ඣිතත්තං. කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති.

සුධ සොචෙය්‍යෙ. සොචෙය්‍යං සුචිභාවො. සුජ්ඣති. සුද්ධි, විසුද්ධි, සුජ්ඣනං, සුද්ධො, විසුද්ධො, පරිසුද්ධො. කාරිතෙ “සොධෙති, සොධකො” ඉච්චාදීනි.

සිධු සංරාධනෙ. සිජ්ඣති. සිද්ධි.

රධ හිංසායං. රජ්ඣති, විරජ්ඣති, අපරජ්ඣති. අපරාධො.

රාධ සාධ සංසිද්ධියං. රාධයති, සාධයති. ආරාධනං, සාධනං. සපරහිතං සාධෙතීති සාධු, සප්පුරිසො. අවිචන්තං සාධෙතබ්බන්ති සාධු, ලද්ධකං සුන්දරං ආනසීලාදි.

විධ විජ්ඣනෙ. විජ්ඣති. පටිවිජ්ඣති. ඛණ විද්ධ, විදු, විජ්ඣනකො, විද්ධො, පටිවිද්ධො, විජ්ඣනං, වෙධො, පටිවෙධො, විජ්ඣත්වා, විද්ධා, විද්ධාන. කො මං විද්ධා නිලීයති.

ඉධ වුද්ධියං. ඉජ්ඣති, සමිජ්ඣති. ඉද්ධි, ඉජ්ඣනං, සමිජ්ඣනං, ඉද්ධො. තත්ථ ඉද්ධිති ඉජ්ඣනං ඉද්ධි. ඉජ්ඣන්ති වා සත්තා ඵතාය ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා භොන්තිති ඉද්ධි.

ගිධු අභිකච්චායං. ගිජ්ඣති, ගිජ්ඣො. ගද්ධො. ගද්ධබාධිපුබ්බො. කාමගිද්ධො න ජානාසි. ගෙධො.

රුධි ආවරණෙ. රුජ්ඣති, විරුජ්ඣති, පටිවිරුජ්ඣති. විරොධකො, විරුද්ධො. රොධො, විරොධො, පටිවිරොධො, අනුවිරොධො.

අනුවිධා අනුකරණෙ. අනුවිපුබ්බො ධාධාතු අනුක්‍රියායං වත්තති. පුරිසො අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස ක්‍රියං අනුවිධියති තත්‍රායං පාළි -

දුසිතො ගිරිදත්තෙන, භයො සාමස්ස පණ්ඩවො;
පොරාණං පකතිං හිත්වා, තස්සෙවානුවිධියතී’’ති.

ඉදම්පි අසාධාරණං දිවාදිරූපං.

අනුරුධ කාමෙ. කාමො ඉච්ඡා. අනුපුබ්බො රුධධාතු ඉච්ඡායං වත්තති. අනුරුද්ධො, අනුරොධො. අනුස්මාති කිං විරොධො.

තත්ථ අනුරුද්ධොති අනුරුජ්ඣති පණිතං පණිතං වත්ථුං කාමෙතීති අනුරුද්ධො. අනුරොධොති අනුකූලතා. අයං පාළි “සො උප්පන්නං ලාභං අනුරුජ්ඣති, අලාභෙ පටිවිරුජ්ඣති’’ති.

බ්‍යධ තාළනෙ. බ්‍යජ්ඣති. බ්‍යාධො. බ්‍යාධොති ලුද්ධො. තං තං මිගං බ්‍යජ්ඣති තාළෙති හිංසතීති බ්‍යාධො.

ගුධ පරිවෙදනෙ. ගුජ්ඣති. ගොධා.

මන ඤාණෙ. මඤ්ඤති, අවමඤ්ඤති, අතිමඤ්ඤති. සෙය්‍යාදිවසෙන මඤ්ඤතීති මානො. “මඤ්ඤනා, මඤ්ඤිතත්තං, මානො, අභච්ඡායො, උත්තති, කෙනු, පග්ගහො, අවලෙපො”ති පරියායා.

ජන ජනනෙ. සකම්මකොයං ධාතු. “ජඤ්ඤතී”තිමස්ස රූපං, කරොතීති අත්ථො. කාරිතෙ – ජනෙසි ඵ්ඤ්ඤතී මමං. ජනයති, පුබං ජනෙති, ජනයතීති ජනකො, පිතා, යො කොචි වා නිබ්බත්තෙතා. පුටු කිලෙසෙ ජනෙතීති පුටුඡ්ඡනො. තත්ථ “ජනෙති ජනයති”ති රූපානි චුරාදිගණං පත්වා සුද්ධකත්තුරූපානි භවන්ති. කරොතීති හි තෙසං අත්ථො. හෙතුකත්තුවසෙනපි තදත්ථො වත්තබ්බො “නිබ්බත්තෙති”ති.

ජනී පාතුභාවෙ. ඊකාරන්තොයං අකම්මකො ධාතු, විපුබ්බො වෙ, සකම්මකො. පුත්තො ජායති, ජාතො. පුටු කිලෙසා ජායන්ති එත්ථානි පුටුඡ්ඡනො. ජනනං ජාති, “සඤ්ජාති, නිබ්බත්ති, අභිනිබ්බත්ති, ඛන්ධානං පාතුභාවො”ති පරියායා. ඉත්ථි පුත්තං විජායති, ඉත්ථි පුත්තං විජාතා. සො පුරිසො විජාතමාතුයාපි අමනාපො. උපවිජඤ්ඤා ඉත්ථි. කාරිතෙ “ජාපෙති, ජාපයති. අත්ථජාපිකා පඤ්ඤා”ති රූපානි.

හන භිංසායං. ඉධ භිංසාවචනෙන සට්ඨනං ගහෙතබ්බං. සද්දො සොතම්හි හඤ්ඤති. පටිහඤ්ඤති. බුද්ධස්ස හගවතො වොභාරො ලොකිලෙ සොතෙ පටිහඤ්ඤති. ඉමානි කත්තුපදානි. භූවාදිගණං පන පත්වා “ලොහෙන වෙ හඤ්ඤති ජාතරූපං, න ජාතරූපෙන හනන්ති ලොහ”න්ති පාළියං “හඤ්ඤතී”ති පදං කම්මපදං, ජාතරූපං ලොහෙන කම්මාරෙහි හඤ්ඤතීති අත්ථො. “හනන්ති”ති පදං කත්තුපදං, ලොහං ජාතරූපෙන කම්මාරා හනන්තීති හි අත්ථො. එත්ථ හනනං පහරණන්ති ගහෙතබ්බං.

රූප රූප්පනෙ. රූප්පනං කුප්පනං සට්ඨනං පිළිනං. රූප්පති. රූපං, රූප්පනං. ඉමස්ස පන “රූප රූපක්‍රියාය”න්ති චුරාදිගණෙ ඨිතස්ස “රූපෙති රූපයති”ති රූපානි භවන්ති.

තත්ථ රූපන්ති කෙනට්ඨෙන රූපං? රූප්පනට්ඨෙන රූපං. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා “කිඤ්ච භික්ඛවෙ රූපං? රූප්පතීති ඛො භික්ඛවෙ තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති. කෙන රූප්පති? සිතෙනපි රූප්පති, උණ්හෙනපි රූප්පති, පීසවිජායපි රූප්පති, පිපාසායපි රූප්පති, ඩංසමකසවාතාතපසරීසපසම්ඵස්සෙනපි රූප්පති, රූප්පතීති ඛො භික්ඛවෙ තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති”ති.

තත්ථ රූප්පතීති කුප්පති සට්ඨියති පිළියති, භිජ්ජතීති අත්ථො. භිජ්ජතීති විකාරං ආපජ්ජති, විකාරාපත්ති ච සීතාදිසන්නිපාතෙ විසදිසරූපප්පවත්තියෙව.

එත්ථ ච කුප්පතීති එතෙන කත්තුඅත්ථෙ රූපපදසිද්ධිං දස්සෙති, සට්ඨියති පිළියතීති එතෙහි කම්මත්ථෙ. කොපාදික්‍රියායෙව හි රූප්පනක්‍රියාති, සො පන කත්තුභූතො කම්මභූතො ච අත්ථො හිජ්ජමානො නාම භොතීති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථං “හිජ්ජතීති අත්ථො”ති වුත්තං.

අථ වා රූප්පතීති රූපන්ති කම්මකත්තුත්ථෙ රූපපදසිද්ධි වුත්තා. විකාරො හි රූප්පනන්ති වුව්වති, තෙනෙව හිජ්ජතීති අත්ථොති කම්මකත්තුත්ථෙත හිජ්ජතීති සද්දෙන අත්ථං දස්සෙති. තත්ථ යදා කම්මත්ථෙ “රූප්පතී”ති පදං, තදා “සිතෙනා”තිආදි කත්තුඅත්ථෙ කරණුවවනං. යදා පන “රූප්පතී”ති පදං කත්තුඅත්ථෙ කම්මකත්තුඅත්ථෙ වා, තදා භෙතුම්හි කරණුවවනං දට්ඨබ්බං.

රූපසද්දො ඛන්ධ භව නිමිත්ත පච්චය සරීර වණ්ණසණ්ඨානාදීසු අත්ථෙසු වත්තති. අයඤ්චි “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්ති එත්ථ රූපක්ඛන්ධෙ වත්තති. “රූප්පපත්තියා මග්ගං භාවෙති”ති එත්ථ රූපභවෙ. “අප්ප්ඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා ඛනිද්ධාරූපානි පස්සති”ති එත්ථ කසිණනිමිත්තෙ. “සරූපා හික්ඛෙව උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා, නො අරූපා”ති එත්ථ පච්චයෙ. “ආකාසො පරිවාරිතො රූපන්ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ජතී”ති එත්ථ සරීරෙ. “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණ”න්ති එත්ථ වණ්ණෙ. “රූපජ්ජමාණො රූපජ්ජසන්තො”ති එත්ථ සණ්ඨානෙ. ඉච්චෙවං –

ඛන්ධෙ භවෙ නිමිත්තෙ ව, සරීරෙ පච්චයෙපි ව;
වණ්ණෙ සණ්ඨානආදිමිහි, රූපසද්දො පවත්තති.

කුප කොපෙ. කුප්පති. කුප්පන්ති වාතස්සපි ඵරිතස්ස. කොපො, පකොපො. වච්චකොපං රක්ඛෙය්‍ය.

තප සන්තාපෙ. තප්පති, සන්තප්පති. සන්තාපො.

තප පිණනෙ. තප්පති. තප්පනං.

දප භාසෙ. දප්පති.

දීප දිත්තියං. දීප්පති. දීපො.

ලුප අදස්සනෙ. ලුප්පනං, ලොපො, ලුත්ති.

බ්‍රිප පෙරණෙ. බ්‍රිප්පති. බ්‍රිප්පං.

ලුහ ගිද්ධියං. ලුබ්හති. අත්තනොයෙව ජණ්ණකං ඔලුබ්හ තිට්ඨති. ලුබ්හනං, ලොහො, ලුබ්හිත්වා, ලුබ්හිත්වාන, ලුබ්හිය, ලුබ්හියාන, ඔලුබ්හිත්වා, ඔලුබ්හිත්වාන, ඔලුබ්හිය, ඔලුබ්හියාන, ලුබ්හිතුං, ඔලුබ්හිතුං.

තත්ථ ලොහොති ලුබ්හන්ති තෙන සත්තා, සයං වා ලුබ්හති, ලුබ්හනමත්තමෙව වා තත්ති ලොහො. එත්ථ පන “ලොහො ලුබ්හනා ලුබ්හිතත්තං රාගො තණ්හා තසිණා මුච්ඡා එජා වනං වනටො” ඉච්චාදීනි ලොහස්ස බහුනාමානි වෙදිතබ්බානි.

බුහ සඤ්චලනෙ. බුබ්හති, සංබුබ්හති. බුබ්හිත්ථනගරං. සඬබොහො. කාරිතෙ – බොහෙති, බොහයති.

සමු උපසමෙ. චිත්තං සම්මති, උපසම්මති, වූපසම්මති, සමණො, සන්ති, සන්තො.

එත්ථ සමණොති සම්මති සන්තචිත්තො භවතීති සමණො. කාරිතවසෙන පන කිලෙසෙ සමෙති උපසමෙතීති සමණොති නිබ්බවනං දට්ඨබ්බං. තථා හි “යං සමෙතීති ඉදං අරියං. සමයතීතිධ සත්තාන”න්ති ද්වෙ කාරිතරූපානි.

සමු බෙදෙ නිරොධෙ ව. බෙදො. කිලමනං. නිරොධො අභාවගමනං. අද්ධානමග්ගප්පට්පන්නස්ස කායො සම්මති. අග්ගි සම්මති. සන්තො.

සන්තසද්දො “දීසං සන්තස්ස යොජන”න්තිආදීසු කිලන්තභාවෙ ආගතො. “අයඤ්ච විතක්කො අයඤ්ච විචාරො සන්තා භොන්ති සමිතා”තිආදීසු නිරුද්ධභාවෙ. “අධිගතො බො මායායං ධම්මො ගම්භිරො දුද්දසො දුරන්තබොධො සන්තො පණිතො”තිආදීසු සන්තඤ්ඤාණගොචරතායං. “උපසන්නස්ස සදා සතීමතො”තිආදීසු කිලෙසවූපසමෙ. “සන්තො භවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති”තිආදීසු සාධුසු. “පඤ්චිමෙ භික්ඛවෙ මහාවොරා සන්තො සංවිජ්ජමානා”තිආදීසු අත්ථිභාවෙ. එත්ථෙතං වුච්චති –

“කිලන්තත්තෙ නිරුද්ධත්තෙ, සන්තධිගොචරත්තනෙ;
කිලෙසුපසමෙ වෙව, අත්ථිභාවෙ ව සාධුසු;
ඉමෙසු ඡසු යානෙසු, සන්තසද්දො පනාගතො”ති.

දමු දමනෙ. දම්මති. දන්තො, දමො, දමනං. කාරිතෙ “චිත්තං දමෙති, දමයති”ති රූපානි.

තත්ථ දමොති ඉන්ද්‍රියසංවරාදීනං එතං නාමං. “සච්චෙන දන්තො දමසා උපෙතො. වෙදන්තගු වුසිතබ්බමචරියො”ති එත්ථ හි ඉන්ද්‍රියසංවරො

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

රුධාදිජක්ක

“දමො”ති වුත්තො. “යදි සච්චා දමා වාගා, ඛන්තා හියොධා විජ්ජති”ති එත්ථ පඤ්ඤා “දමො”ති වුත්තා. “දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙනා”ති එත්ථ උපොසථකම්මං. “දමො”ති වුත්තං. “දමුපසමොනා”ති එත්ථ ඛන්ති “දමො”ති වුත්තා. ඉච්චෙවං —

“ඉන්ද්‍රියසංවරො පඤ්ඤා, ඛන්ති වාපි උපොසථො;
ඉමෙ අත්ථා පවුච්චන්ති, දමසද්දෙන සාසනෙ”ති.

යා ගතිපාපුණෙසු. යායති, යායන්ති. පරියායො. යායමානො මහාරාජා, අද්දා සිද්ධත්තරෙ නගෙ. යායන්තො. යායන්තමනුයායති. යානානුයායී. යායිතුං, යායිත්වා ඉච්චාදීති.

එත්ථ පරියායසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුච්චනෙ, පරියායසද්දො වාරදෙසනාකාරණෙසු සමන්තතො ගන්තබ්බට්ඨානෙ ව සදිසෙ ව චත්තති. “කස්ස නු ඛො ආනන්ද අජ්ජ පරියායො හික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු හි වාරෙ චත්තති. “මධුපිණ්ඩිකපරියායොතිනං ධාරෙහී”තිආදීසු දෙසනායං. “ඉමිනාපි ඛො තෙ රාජඤ්ඤ පරියායෙන එවං භොතු”තිආදීසු කාරණෙ. “පරියායපථො”තිආදීසු සමන්තතො ගන්තබ්බට්ඨානෙ. “කොපසද්දො ඛොහපරියායො”තිආදීසු සදිසෙ චත්තති. ඉච්චෙවං —

පරියායරවො වාර-දෙසනාකාරණෙසු ව;
සමන්තතොව ගන්තබ්බ-ට්ඨානෙ ව සදිසෙ සියා.

රි වසනෙ. රියති.

විලී විලීනභාවෙ. සප්පි විලීයති. කාරිතෙ විලාපයති.

වා ගතිගන්ධනෙසු. වායති. වායො, වානො.

සිවු තන්තසන්තානෙ. සිබ්බති, සංසිබ්බති. සිබ්බං, සිබ්බන්තො. කාරිතෙ — සිබ්බෙති, සිබ්බයති, සිබ්බාපෙති, සිබ්බාපයති.

සිවු ගතිසොසනෙසු. සිබ්බති.

ධිවු බ්වු නිදස්සනෙ. ධිබ්බති. බ්බ්බති.

සා තනුකරණෙ. සියති, සියන්ති.

සා අන්තකම්මති. සියති අනවසෙසතො මානං සියති සමුච්ඡින්නදතීති අග්ගමග්ගො මානසන්ති හි වුත්තං.

සා අස්සාදනො. රසං සායති. සායිතං, සායනං.

සි පාණිප්පසවෙ. සුයති, පසුයති. පසුනා ගාවී.

කුසු හරණදිත්තීසු. කුසයති.

සිලිස ආලිච්ඡගනො. සිලිස්සති. සිලෙසො.

කිලිස උපතාපෙ. කිලිස්සති, සංකිලිස්සති. කිලෙසො, සංකිලෙසො. ඉකාරලොපෙ කිලිස්සති කිලෙසො ඉච්චාදීනි. අපිච මලිනතාපි කිලිසසද්දෙන චුච්චති, කිලිට්ඨචත්ථං පරිදහති. “චිත්තෙන සංකිලිට්ඨයෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා” තිආදීසු ධාතුනං අනෙකත්ථතාය.

මස අප්පිභාවෙ ඛමායඤ්ච. මස්සති.

ලිස අප්පිභාවෙ. ලිස්සති. ලෙසො. “ලිස ලෙසනො” තිපි පඨන්ති ආචරියා.

තස පිපාසායං. තස්සති, පරිතස්සති. පරිතස්සනා, තසිණා, තසිතො.

දුස දොසනො. දුස්සති. දොසො, දොසනං, දොසිතො.

දුස අප්පිනියං. දුස්සති, පදුස්සති. දොසො, පදොසො, දුට්ඨො, පදුට්ඨො, දුසකො, දුසිතො, දුසනා.

අසු ඛෙපෙ. ඛෙපො ඛිපනං. අස්සති. නිරස්සතිආදියති ච ධම්මං. ඉස්සාසො.

එත්ථ ච නිරස්සතීති ඡඩ්ඛෙති සත්ථාරං තථා ධම්මක්ඛානාදීනි. ඉස්සාසොති උසුං අස්සති ඛිපතීති ඉස්සාසො, ධනුග්ගහො.

යසු පයතනො. යස්සති. නියසකම්මං.

එත්ථ ච යෙන විනයකම්මෙන “නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බ”න්ති නියස්සියති භජාපියතීති නියසො බාලං, තං නියසකම්මං නාම. “කරොහි මෙ යක්ඛ නියසකම්ම”න්ති එත්ථ පන නිග්ගහකම්මං නියසකම්මං නාම.

හස්ස හස්සනො. හස්සති. හස්සං, හස්සකාරකො.

වස සද්දෙ. සකුණො වස්සති. අධමො මිගජාතානං, සිඬිගාලො තාත වස්සති. මණ්ඩුකො වස්සති.

නස අදස්සනෙ. නස්සනධම්මං නස්සති. පනස්සති. විනස්සති. නස්ස වසලි,
වර පිරෙ විනස්ස. නට්ඨො, විනට්ඨො. කාරිතෙ – නාසෙති, නාසයති.

සුස සොසනෙ. පණ්ණං සුස්සති. කාරිතෙ – වානො පණ්ණං සොසෙති,
සොසයති. කම්මෙ – වානෙන පණ්ණං සොසියති. භාවෙ ක්‍රියාපදමප්පසිද්ධං.
සොසො, සුක්ඛං කට්ඨං. සුස්සං, සුස්සන්තො. සුස්සමානො දහදො.

තුස තුට්ඨියං. තුස්සති, සන්තුස්සති. සන්තුට්ඨි, සන්තොසො, තොසනං,
තුට්ඨබ්බං, තුස්සිතබ්බං, තුසිතා. කාරිතෙ “තොසෙති” ඉච්චාදීති.

භා පරිභානියං. භායති, පරිභායති. භායන්ති තත්ථ වළවා. භාවෙ “භයං වා
ජම්භිතත්තං වා ලොමහංසො වා, සො පභීයිස්සති” ති ව “රාගො පභීයති” ති ව
රූපං. කම්මෙ ක්‍රියාපදමප්පසිද්ධං. “රාගො පභීයති” ති ඉදං පන “භා වාගෙ” ති
චුත්තස්ස භූවාදිගණිකධාතුස්ස රූපං “රාගං පජහති” ති කත්තුපදස්ස
දස්සනතො.

නහ ඛන්ධනෙ. නය්හති. උපනය්හති. සන්තය්හති. සන්තාහො.
සන්තද්ධො.

මුහ වෙච්ඡතෙ. මුය්හති, සම්මුය්හති, පමුය්හති. මොහො, පමොහො.
මුළ්ලො. මොමුහො පුරිසො. මොමුහං චිත්තං. කාරිතෙ – මොහෙති.
පමොහකො. එත්ථ ව මොමුහොති අවිසද්ධාය මොමුහො, මහාමුළ්ලොති
අත්ථො.

සහ සුහ සත්තියං. සය්හති. සුය්හති.

න්භා සොචෙය්‍යො. න්භායති, අප්පක්ඛරානං බහුභාවෙ නභායති.
නභායිත්වා, න්භායිත්වා. නභානං, න්භානං. සීසං න්භාතො. එත්ථ ව සීසං
න්භාතොති සීසං ධොවිත්වා න්භාතොති අත්ථො ගහෙතබ්බො පොරාණෙහි
අනුමතත්තා.

සිනිහ පීතියං. සිනිය්හති. සිනෙහකො, සිනෙහිතො, සිනිද්ධො. පුත්තෙ
සිනෙහො අජායථ. ඉකාරලොපෙන ස්නෙහො. තථා හි
“නිස්නෙහමහිකඬ්ඛාමී” ති පාළි දිස්සති.

විරිළ ලජ්ජායං වොදනෙ ව. විරිළිතො. ලජ්ජාවසෙන අත්ථො පසිද්ධො, න
වොදනාවසෙන. තථා හි “විරිළිතොති ලජ්ජිතො” ති අත්ථසංවණ්ණකා ගරු
වදන්ති “ලජ්ජනාකාරප්පත්තො” ති ව.

දිවාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතුවො මෙ යථාබලං;

සුත්තෙස්වඤ්ඤපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්හවිහො අත්ථයුත්තිතොති.

දිවාදිගණොයං.

ස්වාදිගණක

සු සවනෙ. “සුණොති, සුණාති. සුණංසු. පටිස්සුණි, පටිස්සුණංසු. අස්සොසි, අස්සොසුං. පච්චස්සොසි, පච්චස්සොසුං” ඉච්චාදීති, “සුණස්සති, සොස්සති” ඉච්චාදීති ච හවන්ති. අබ්භාසවිසයෙ “සුස්සසති, සුස්සසා” ඉච්චාදීති. අනබ්භාසවිසයෙ – සාවකො, සොතො, සුණං, සුණන්තො, සුණමානො, සුයාමානො, සවනං, සුතං. අසුයිත්ථාති චා සුතං. සුතවා, සොතං, සොණො, සුණිතුං, සොතුං. සුණිත්වා, සුණිය, සුණියාන, සුත්වා, සුත්වාන. කාරිතෙ – සාවෙති, සාවයති. කම්මෙ – සද්දො සුයාති, සුයති ච. භාවෙ පදරුපමප්පසිද්ධං.

තත්ථ සාවකොති අත්තෙවාසිකො, සො දුට්ඨො ආගතප්ඵලො අනාගතප්ඵලො ච, තත්ථ ආගතප්ඵලො සවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතොති “සාවකො”ති වුච්චති, ඉතරො ගරුතං ඔවාදං සුණාතීති “සාවකො”ති. සාවකො, අත්තෙවාසිකො, සිස්සොති පරියායා.

එත්ථ සුතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වදාම සද්ධිං සොතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙන. සුතසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ච අනුපපදෙන, සුතසද්දො ච –

ගමනෙ විස්සුතෙ තිත්තෙ, නියොගො’පවිතෙපි ච;

සද්දෙ ච සොතද්චාරානු-සාරඤ්ඤානෙසු දිස්සති.

තථා හි “සෙනාය පසුතො”තිආදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”තිආදීසු විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්සා”තිආදීසු තිත්තස්සාති අත්ථො. “යෙ ක්කානප්පසුතා ධීරා”තිආදීසු අනුයුත්තාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්තිආදීසු උපවිතන්ති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාත”න්තිආදීසු සද්දොති අත්ථො. “බහුස්සුතො හොති සුතධරො සුතසන්තිවයො”තිආදීසු සොතද්චාරානුසාරවිඤ්ඤාතධම්මධරොති අත්ථො.

සොතසද්දොපි අනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස –

මංසවිඤ්ඤාණඤ්ඤාණෙසු, තණ්හාදීසු ච දිස්සති;

ධාරායං අරියමග්ගෙ, විත්තසන්තතියම්පි ච.

“සොතායතනං, සොතධාතු, සොතින්ද්‍රිය”න්තිආදීසු සොතසද්දො මංසසොතෙ දිස්සති, “සොතෙන සද්දං සුත්වා”න්තිආදීසු සොතවිඤ්ඤාණෙ. “දිබ්බාය සොතධාතුයා”න්තිආදීසු ඤාණසොතෙ. “යානි සොතානි ලොකස්මිත්ති, යානි ඵතානි සොතානි මයා කිත්තිතානි පකිත්තිතානි ආවික්ඛිතානි දෙසිතානි පඤ්ඤපිතානි පට්ඨපිතානි විවරිතානි විහත්තානි උත්තානීකතානි පකාසිතානි. සෙය්‍යථිදං? තණ්හාසොතො දිට්ඨිසොතො කිලෙසසොතො දුච්චරිතසොතො අවිජ්ජාසොතො”න්තිආදීසු පඤ්චසු ධම්මෙසු. “අද්දසා බො භගවා මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං ගඬගාය නදියා සොතෙන වුය්භමාන”න්තිආදීසු උදකධාරායං. “අරියස්සෙන ආවුසො අට්ඨච්ඡිකස්ස මග්ගස්ස අධිවචනං, යදිදං සොතො”න්තිආදීසු අරියමග්ගෙ. “පුරිසස්ස ච විඤ්ඤාණසොතං පජානාති උභයතො අබ්බොවිජ්ජන්තං ඉධලොකෙ පතිට්ඨිතඤ්ච පරලොකෙ පතිට්ඨිතඤ්චා”න්තිආදීසු චිත්තසන්තතියන්ති.

සොණොති සුනබො. සො හි සාමිකස්ස වචනං සුණාතීති සොණොති වුච්චති.

ඉමානි තද්දහිධානානි –

සුනබො සාරමෙය්‍යා ච, සුණො සුනො ච කුක්කුරො;
සොණො ස්වානො සුවානො ච, සාඨරො මිගදංසනො.

සා සුනිධාති’මෙ සද්දා, පුමානෙසු පචත්තරෙ;
සුනඛී කුක්කුරී සී’ති, ඉමෙ ඉත්ථීසු චත්තරෙ.

සුනබා සාරමෙය්‍යාති, ආදි බහුවචො පන;
පචත්තති පුමිත්ථීසු, අඤ්ඤත්‍රාපි අයං නයො;

කුක්කුරොති අයං තත්ථ, බාලකාලෙ රචෙන වෙ;
මහල්ලකෙපි සුනබෙ, රුල්භියා සම්පචත්තති.

තථා හි අට්ඨකථාවරියා කුක්කුරජාතකෙ “යෙ කුක්කුරා රාජකුලමිහි වඩ්ඪා, කොලෙය්‍යකා වණ්ණබලුපපන්තා”තිඉමස්මිංපදෙසෙ ඵවමත්ථං වණ්ණයිංසු “යෙ කුක්කුරාති යෙ සුනබා. යථා හි තරුණොපි පස්සාවො පුතිමුත්තන්ති තද්දහුජාතොපි සිඬගාලො “ජරසිඬගාලො’ති, කොමලාපි ගළාවීලතා ‘පුතිලතා’ති, සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො ‘පුතිකායො’ති වුච්චති, ඵවමෙව වස්සසතිකොපි සුනබො ‘කුක්කුරො’ති වුච්චති, තස්මා මහල්ලකා කායුපපන්තාපි තෙ ‘කුක්කුරා’ත්ථෙව වුත්තා”ති.

කි හිංසායං. කිණොති, කිණාති, කිණන්ති.

සක සාමන්ථීයෙ. සමන්ථභාවො සාමන්ථීයං, යථා දක්ඛියං. සක්කුණාති,
සක්කුණන්ති. අසක්ඛි. සක්ඛිස්සති. සක්කො. සක්කී.

එත්ථ සක්කොති දෙවරාජා. සො හි පරහිතං සකහිතඤ්ච කාතුං
සක්කුණාතීති සක්කො. අපිච සක්කාකුලජාතො යො කොච්ඡි. තථා හි “අථ ඛො
මහානාමො සක්කො”තිආදි වුත්තං. “භගවන්තඤ්ච පිඨගියො මං සක්ක
සමුද්ධරාහීති ආලපි. සක්කා චත හො කුමාරා පරමසක්කා චත හො කුමාරා”ති
චචනමුපාදාය සබ්බෙපි සක්කාකුලෙ ජාතා “සක්කා”ති ච “සාකියා”ති ච
“සක්කා”ති ච වුච්චන්ති. එත්ථ ස්වාදීත්තෙපි අනෙකස්සරධාතුතො එකොච
උණාපච්චයො හොති, න ඡු ණාපච්චයාති දට්ඨබ්බං.

බී බයෙ. බීණොති. බීණාති. බීණා ජාති. බීණො. අයොගා භූරිසඬ්ඛයො.

ගෙ සද්දෙ. ගිණොති, ගිණාති.

වී වයෙ. ණකාරස්ස නකාරත්තං. පාකාරං විනොති. විතං කුසලං. වෙනො
පුග්ගලො.

රු උපතාපෙ. රුණොති, රුණාති.

රාධ සාධ සංසිද්ධියං. රාධුණාති. සාධුණාති. රාධනං. ආරාධනං. සාධනං.

පී පීතියං. පීණොති, පීණාති. පීති, පියො.

අප පාපුණෙ සම්භු ච. පාපුණොති, පාපුණාති. පත්තො. සබ්බඤ්ඤතං
සත්ථා පත්තො. සම්පත්තො යමසාධනං. සම්භුණාති, න කිඤ්චි අත්ථං
අභිසම්භුණාති. සම්භුණන්තො, අභිසම්භුණමානො.

තත්ථ පත්තොති පසද්දො උපසග්ගො “පජ්ජොති”ති එත්ථ පසද්දො විය.
තථා හි “පත්තො”ති එත්ථ පාපුණීති අත්ථෙ පපුබ්බස්ස අපධාතුස්ස පකාරෙ
ලුත්තෙ තපච්චයස්ස ද්විභාවො භවති. තත්ථ න අභිසම්භුණාතීති න
සම්පාපුණාති, න සාධෙතීති වුත්තං හොති.

බීප බෙපෙ. බීපුණාති. බීජපං. බීජපන්ති මච්ඡපඤ්ජරො.

ආප ඛ්‍යාපනෙ. ආපුණාති. ආපො.

මී පක්ඛෙපනෙ. මීනොති. මීත්තො.

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

රුධාදිජක්ක

එත්ථ ච සබ්බගුය්හෙසු නිමියති පක්ඛිපියතීති මිත්තො. “මිත්තො හවෙ සත්තපදෙන හොති”ති වචනං පන වොහාරවසෙන වුත්තං, න අත්ථවසෙන. වුච්චෙය්‍ය වෙ, යො කොචි අවිස්සාසිකො අත්තනො පටිවිරුද්ධොපි ච මිත්තො නාම හවෙය්‍ය, න වෙචං දට්ඨබ්බං. එවඤ්ච පන දට්ඨබ්බං “සත්තපදවීතිහාරමත්තෙනපි සහ ගච්ඡන්තො සහ ගච්ඡන්තස්ස පියවාචානිච්ඡාරණෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලාපසල්ලාපකරණමත්තෙන මිත්තො නාම හොතීති වත්තබ්බං. කිංකාරණා? දළ්භවිස්සාසො මිත්තො නාම න හවෙය්‍යාති මිත්තස්ස ගුණපසංසාවසෙන එචං වුත්ත”ති.

වු සංවරණෙ. වුණොති, වුණාති, සංවුණොති, සංවුණාති. පණ්ඩිතො සිලසංවුතො.

සු අභිසවෙ. අභිසවො නාම පිළනං මන්ථනං සන්ධානං සිත්භානං වා. සුණොති, සුණාති.

සි ඛන්ධනෙ. සිනොති.

සි නිසානෙ. සිණොති, සිණාති. නිසිතසත්ථං.

න හි නුනායං සා බුජ්ජා, ලහති ජිව්හාය ඡෙදනං;
සුනිසිතෙන සත්ථෙත, එචං දුබ්භාසිතං භණං;

එත්ථ භණන්ති භණන්ති.

වුස පාගබ්බියෙ. පාගබ්බියං නාම කායවාචාමනෙහි පගබ්බහාවො. වුසුණොති.

අසු බ්‍යාපනෙ. අසුණොති. අස්සු.

හි ගතිබුද්ධිසු උපතාපෙ ච. හිනොති.

එත්ථ පන අසමානත්තත්තෙපි සමානත්ථානං සමොධානං වුච්චති.

තික තිග සස දික්ඛ කිව් වීරි ජීරි දාස දු හිංසායං. තිකුණාති. තිගුණාති. සසුණාති. දික්ඛුණාති. කිවුණාති. වීරුණාති. ජීරුණාති. දාසුණාති. දුණොති, දුණාතීති රූපානි හිංසාවාචකානි භවන්ති.

සුවාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණවිහො අත්ථයුත්තිතො.

කියාදිගණික

කී දබ්බවිනිමයෙ. දබ්බවිනිමයො කයවික්කයවසෙන භණ්ඩස්ස පරිවත්තනං. කිණාති, කිණන්ති. වික්කිණාති, වික්කිණන්ති. කෙතුං, කිණිතුං. වික්කෙතුං, වික්කිණිතුං. කිණිත්වා, වික්කිණිත්වා. කීතං භණ්ඩං. කයො, වික්කයො. වික්කිණෙය්‍ය භනෙය්‍ය වා.

බි ගතියං. බිණාති. අතිබිණො සරො. බං, බානි. නකාරස්ස ණකාරත්තං.

තත්ථ බිණාතීති ගච්ඡති. අතිබිණොති අතිගතො. අත්‍රායං පාළි “සෙන්නි වාපාතිබිණාව, පුරාණානි අනුත්ථුන”න්ති. තත්ථ වාපාතිබිණා’ති වාපතො අතිබිණා අතිගතා. අට්ඨකථායං පන “වාපාතිබිණාති වාපතො අතිබිණා වාපා විනිමුත්තාති අත්ථො”ති පදත්ථවිවරණං කතං, තම්පි ගතත්ථඤ්ඤෙව සන්ධාය අධිප්පායත්ථවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. තත්‍ර ඛන්ති සග්ගො. සො හි කතපුඤ්ඤහි ගන්තබ්බත්තා “ඛ”න්ති වුච්චති. බානීති සග්ගා.

වි වයෙ. පුඤ්ඤං විනාති. පාකාරං විනාති. පාරමියො විචිනාති, විචිනති ව. පුජ්ථං ඔචිනාති, ඔචිනති වා. පචිනාති. පචිනිත්වා. චිතං කුසලං. වයො සඤ්චයො. විතො පාකාරො. විනාතීති වෙතො, ඉට්ඨකච්චිකී. යො සත්තො පුඤ්ඤසඤ්චයො. “සඤ්චයො රාසි සමුහො පිණ්ඩො ගණො සඬ්ඝො කදම්බො වග්ගො කරො ස්වා”ඉච්චෙවමාදයො පරියායා.

ජි ජයෙ. ජිනාති, විජිනාති, ජිනියති. ජෙනා, ජිනො. ජිනො මාරො. මාරං ජිනො. ජිතවා, ජිතාචී, ජිතබ්බො, ජෙය්‍යා, ජයනං, ජිතං, විජිතං, ජයො, පරාජයනං, පරාජයො. යස්ස ජිතං නාවජියති. ජිතමස්ස නොයාති කොචි ලොකෙ. ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ව පාපිමතො පරාජයො.

තත්ථ ජෙනාති ජිනාතීති ජෙනා, යො කොචි පුග්ගලො. අජිනීති ජිනො, සබ්බඤ්ඤා ධම්මරාජා. කිං සො අජිනී? පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ මාරාදිඅරයො ව. ඉති පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ මාරාදයො ව අරයො අජිනීති ජිනො. වුත්තම්පි වෙතං —

“මාදිසා වෙ ජිනා භොන්ති, යෙ පත්තා ආසවක්ඛයං;
ජිනා මෙ පාපකා ධම්මා, තස්මාහං උපක ජිනො”ති,

“තථාගතො හික්ඛවෙ අහිභූ අනහිභූතො”ති ව.

ජීනසද්දො හි කෙවලො සබ්බඤ්ඤම්හි පවත්නති, සොපපදො පන පච්චෙකච්ඡද්ධාදීසු තම්හි ච යථාරහං පවත්නති. “පච්චෙකජීනො, ඔධිජීනො, අනොධිජීනො, විපාකජීනො, අවිපාකජීනො”ති ඉමානෙත්ථ නිදස්සනපදානි.

ජී ජානියං. ජීනාති, න ජීනාති න ජාපයෙ, ජීනො රථස්සං මණ්ඩුණ්ඩලෙ ච, පුත්තෙ ච දාරෙ ච තථෙව ජීනො. ජීනො ධනඤ්ච දාසෙ ච.

ඤා අවබොධනෙ. ජානාති, ඤායති, නායති. අනිමිත්තා න නායරෙ. ජඤ්ඤා සො යදි භාපයෙ. මා මං ජඤ්ඤාති ඉච්ඡති. “ඉමෙ අම්භාක”න්ති ඤාතබ්බට්ඨෙයන ඤාති, ඤාතකො. ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා ච. ඤාතකො නො නිසින්නොති. ඤාතබ්බං ඤෙය්‍යං, සඬබාරවිකාරලක්ඛණනිබ්බානපඤ්ඤත්තිධම්මා. ඊදිසෙසු ධානෙසු ඤෙය්‍යසද්දො එකන්තෙන නපුංසකො, වාච්චලිඬගත්තෙ සබ්බලිඬගිකො, යථා? ඤෙය්‍යො එස්සො. ඤෙය්‍යො වෙදනා. ඤෙය්‍යං චිත්තං. ඤෙය්‍යො පුරිසො, ඤෙය්‍යො ඉත්ථී, ඤෙය්‍යං ධනන්ති ච.

ථු අහිත්ථවෙ. ථුනාති. අහිත්ථුනාති. ථුති, අහිත්ථුති. ථවනා, අහිත්ථවනා, ථුතො, අහිත්ථුතො.

ථු නිත්ථුනනෙ. ථුනාති.

උට්ඨෙහි රෙවනෙ සුපාපධම්මෙ,
අපාරුතද්වාරෙ අදානසීලෙ;
නෙස්සාම තං යත්ථ ථුනන්ති දුග්ගතා,
සමජ්ජිකා නෙරයිකා දුක්ඛෙන;
පුරාණානි අනුත්ථුන”න්ති ච පයොගො.

දු හිංසායං. දුනාති. මිත්තද්දු. දුමො.

එත්ථ මිත්තද්දුති මිත්තං දුනාති හිංසති දුබ්භතීති මිත්තද්දු. අනු “වෙදා න තාණාය භවන්ති තස්ස, මිත්තද්දුනො භූතහුනො නරස්සා”ති පාළි නිදස්සනං. දුමොති දුනියති ගෙහසම්භාරාදිඅත්ථාය හිංසියති ඡින්දියති, පණ්ණපුප්ඵාදිඅත්ථිකෙහි වා පණ්ණපුප්ඵාදිහරණෙන පිළියතීති දුමො.

ධු කම්පනෙ. ධුනාති. ධුමො, ධොනා, ධොනො, ධුතො. ධුනන්තො වාකචීරානි, ගච්ඡාමි අම්බරෙ තදා.

තත්ථ ධුමොති ධුනාති කම්පතීති ධුමො. ධුමසද්දො කොඨෙ තණ්භාය විතක්කෙ පඤ්චසු කාමගුණෙසු ධම්මදෙසනායං පකතිධුමෙති ඉමෙසු අත්ථෙසු

වත්තනි. “කොධො ධුමො භස්මානි මොසවජ්ජ”න්ති එත්ථ හි කොධෙ වත්තනි. “ඉච්ඡා ධුමායිතො සදා”ති එත්ථ තණ්හායං. “තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු භගවතො අවිදුරෙ ධුමායන්තො නිසින්තො හොති”ති එත්ථ විතක්කෙ.

“පඬිකො ව කාමා පලිපො ව කාමා,
භයඤ්ච මෙනං තිමුලං පවුත්තං;
රජො ව ධුමො ව මයා පකාසිතො,
හිත්වා තුවං පබ්බජ ඛුභ්මදත්තා”ති

එත්ථ පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස. “ධුමං කත්තා හොති”ති එත්ථ ධම්මදෙසනායං. “ධජො රථස්ස පඤ්ඤානො, ධුමො පඤ්ඤානමග්ගිතො”ති එත්ථ පකතිධුමෙ. ඉච්චෙවං –

කොධතණ්හාවිතක්කෙස්ස, පඤ්චකාමගුණෙස්ස ව;
දෙසනායඤ්ච පකති-ධුමෙ ධුමො පවත්තනි.

ධොනාති පඤ්ඤා. වුත්තඤ්ඤෙනං නිද්දෙසෙ “ධොනා වුච්චති පඤ්ඤා, යා පඤ්ඤා පජානනා සම්මාදිට්ඨි, කිංකාරණා ධොනාති වුච්චති පඤ්ඤා? යං තාය පඤ්ඤාය කායදුච්චරිතං ධුතඤ්ච ධොතඤ්ච සන්ධොතඤ්ච නිද්ධොතඤ්ච, වච්චුච්චරිතං මනොදුච්චරිතං ධුතඤ්ච ධොතඤ්ච සන්ධොතඤ්ච නිද්ධොතඤ්ච. තංකාරණා ධොනා වුච්චති පඤ්ඤා. අථ වා සම්මාදිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨි. ධුතා ව ධොතා ව සන්ධොතා ව නිද්ධොතා ව, තංකාරණා ධොනා වුච්චති පඤ්ඤා”ති. “ධොතස්ස හි තත්ථි කුහිඤ්චි ලොකෙ, පකජ්ජිතා දිට්ඨි භවාභවෙස්ස”ති අයමෙත්ථ පාළි නිදස්සනං. අත්‍ර ධොනා අස්ස අත්ථිති ධොනො, තස්ස ධොතස්සාති නිබ්බවනං. ධාතුනමනෙකත්ථතාය ධුධාතු කම්පනත්ථෙපි ධොවනත්ථෙපි වත්තනි.

මුන ඤාණෙ. මුනාති. මොනං, මුනි. ඉමස්මිං යානෙ ධාතුයා ආඛ්‍යාතත්තෙ එකත්තෙන අත්තලොපො භවති. සොහිතත්ථෙරගාථායං පන අනාගතවචනෙ උකාරස්ස වුද්ධිවසෙන “අභං මොනෙන මොනිස්ස”න්ති රූපන්තරඤ්ච දිස්සති. තත්ථ මොනිස්සන්ති ජානිස්සං. නාමත්තෙ අත්තලොපො න හොති. තත්ථ මොනන්ති කිඤ්චාපි “න මොනෙන මුනි හොති”ති එත්ථ තුණ්හිභාවො “මොන”න්ති වුච්චති, තථාපි ඉධ “ඤාණෙ”ති වචනතො න සො අධිප්පෙතො, ඤාණමෙවාධිප්පෙතං, තස්මා මොනෙයාපට්පදාසඬ්ඛාතං මග්ගඤාණමොනමිපි ගහෙතබ්බං. මුනීති මුනාති ජානාති හිතාහිතං පරිච්ඡින්නදතීති මුනි. අථ වා ඛන්ධාදිලොකෙ තුලං ආරොපෙත්වා මිනන්තො විය

“ඉමෙ අජ්ඣන්තිකා ඛන්ධා, ඉමෙ බාහිරා”තිආදිනා නයෙන ඉමෙ උභො අත්ථෙ මුනාතීති මුනි. තෙනාහ භගවා -

“න මොනෙන මුනි හොති, මුළුභරූපො අවිද්දසු;
යො ච තුලංච පග්ගය්හ, වරමාදාය පණ්ඩිතො.

පාපානි පරිවජ්ජෙති, ස මුනි තෙන සො මුනි;
යො මුනාති උභො ලොකෙ, මුනි තෙන පච්චවති”ති.

අපරාපෙත්ථ භවති අත්ථවිභාවනා. මුනීති මොනං වුච්චති ඤාණං, කායමොනෙය්‍යාදීසු වා අඤ්ඤතරං, තෙන සමන්තාගතත්තා පුග්ගලො “මුනි”ති වුච්චති. සො පනෙස අගාරියමුනි අනගාරියමුනි සෙක්ඛමුනි අසෙක්ඛමුනි පච්චෙකමුනි මුනිමුනිති අනෙකවිධො. තත්ථ අගාරියමුනීති ගිහිපි ආගතථිලො විඤ්ඤාතසාසනො. අනගාරියමුනීති තථාරූපොච පබ්බජිතො. සෙක්ඛමුනීති සත්ත සෙක්ඛා. අසෙක්ඛමුනීති බිණ්ණසවො. පච්චෙකමුනීති පච්චෙකබුද්ධො. මුනිමුනීති සම්මාසම්බුද්ධො. තථා හි ආයස්මාපි සාරිපුත්තො ආහ “මුනීති වුච්චති තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති.

පු පවනෙ. පවනං සොධනං. පුනාති. පුඤ්ඤං, පුත්තො, දන්තපොණං.

එත්ථ ච පුඤ්ඤන්ති අත්තනො කාරකං පුනාති සොධෙතීති පුඤ්ඤං. අථ වා යත්ථ සයං උප්පන්නං තංසන්නානං පුනාති විසොධෙතීති පුඤ්ඤං. කින්නං? සුවරිතං කුසලකම්මං. සකම්මිකත්තා ධාතුස්ස කාරිතවසෙන අත්ථවිචරණං ලබ්භති. පුත්තොති අත්තනො කුලං පුනාති සොධෙතීති පුත්තො. එවඤ්ච සති භීතජච්චානං චණ්ඩාලාදීනං පුත්තො නාම න භවෙය්‍යාති න චත්තබ්බං සද්දානමත්ථකථනස්ස නානප්පකාරෙන පවත්තිතො, තස්මා අත්තනො පිතු හදයං පුරෙතීති පුත්තොති එවමාදිනාපි නිබ්බවනං ගහෙතබ්බමෙව. නානාධාතුවසෙනපි හි පදානි සිද්ධිං සමුපගච්ඡන්ති.

පුත්තො ච නාම අත්තපො ඛෙත්තපො අත්තෙවාසිකො දින්නකොති චතුබ්බිධො. තත්ථ අත්තානං පටිච්ච ජාතො අත්තපො නාම. සයනපීඨෙ පල්ලඬිකෙ උරෙති එවමාදීසු නිබ්බත්තො ඛෙත්තපො නාම. සන්තිකෙ සිප්පුග්ගණ්භනකො අත්තෙවාසිකො නාම. පොසාපනත්ථාය දින්නො දින්නකො නාම දන්තපොණන්ති දන්තෙ පුනන්ති විසොධෙන්ති එතෙනාති දන්තපොණං, දන්තකට්ඨං.

පී තප්පනකන්තිසු. පිණාතීති පීති. එත්ථ ච පීතීති පිණනං පීති, තප්පනං කන්තිති ච චුත්තං හොති. ඉදං භාවවසෙන නිබ්බවනං. ඉදං පන හෙතුකත්තුවසෙන පිණයතීති පීති, තප්පෙතීති අත්ථො.

සා පනෙසා බුද්දකාපීති බණ්කාපීති ඔක්කන්තිකාපීති උබ්බෙගාපීති එරණාපීතීති පඤ්චවිධා හොති. තත්ථ බුද්දකාපීති සරීරෙ ලොමහංසනමත්තමෙව කාතුං සක්කොති. බණ්කාපීති බණෙ බණෙ විජ්ජුප්පාදසදිසා හොති. ඔක්කන්තිකාපීති සමුද්දතීරං වීචි විය කායං ඔක්කමිත්වා ඔක්කමිත්වා හිජ්ජති. උබ්බෙගාපීති බලවතී හොති කායං උද්ධග්ගං කත්වා ආකාසෙ ලඬිසාපනප්පමාණා හොති. එරණාපීතියා පන උප්පන්නාය සකලසරීරං ධමිත්වා පූරිතවත්ථි විය මහතා උදකොසෙන පක්ඛන්දපබ්බතකුච්ඡි විය ච අනුපරිච්ඡං හොති, එවං පඤ්චවිධා පීති, සා සම්පියායනලක්ඛණත්තා “පිණාතී”ති පීතීති සුද්ධකත්තුවසෙනපි වත්තුං යුජ්ජති. එත්ථ “පියායති, පිතා, පියො, පෙමො”තිආදීනි පීධාතුයා එව රූපානි. තත්ථ “පුත්තං පියායතීති පිතා”ති වදන්ති. පියායිතබ්බොති පියො. පෙමනං පෙමො.

මා පරිමාණෙ. මිනාති. මානං, පරිමාණං, මත්තං, මත්තා, මනො, විමානං, මිනිතබ්බං, මෙනබ්බං, ඡායා මෙනබ්බා. ඊදිසෙසු යානෙසු අතීයපච්චයො න ලබ්භති.

එත්ථ මනොති එකාය නාළියා එකාය ච තුලාය මිනමානො විය ආරම්මණං මිනාති පරිච්ඡින්නදතීති මනො. විසෙසනො මිනියතෙ පරිච්ඡින්නදියතෙති විමානං, දෙවානං පුඤ්ඤබලෙන නිබ්බත්තබ්බමහං දෙවනිකෙතං. යං විමානං උපසොහිතං, පභාසතිමිදං බ්බමහන්ති ච ආදිනා ථොමියති.

මී හිංසායං. මිනාති. මීනො, කුමීනං.

එත්ථ මීනොති මච්ඡො. මච්ඡස්ස හි “මීනො මච්ඡො අම්බුජො වාරිජො වාරිවරො”ති අනෙකානි නාමානි. විසෙසනාමානි පන “අමරො බලිසො වන්දකුලො කන්දඵලි ඉන්දඵලි ඉන්දවලො කුලිසො වාමි කුඬිකුතලො කණ්ඨිකො සකුලො මඬිගුරො සිඬිගි සතවඬිකො රොහිතො පාඨිනො කාණො සවඬිකො පාචුසො” ඉච්චෙවමාදීනි, “තිමි තිමිඬිගලො” ඉච්චෙවමාදීනි ච භවන්ති. කුමීනන්ති කුච්ඡිතෙනාකාරෙන මච්ඡෙ මිනන්ති හිංසන්ති එතෙනාති කුමීනං, මච්ඡබන්ධනපඤ්ජරො. සො පන පාළියං කුමීනසද්දෙන චුච්චති. තථා හි -

“වාරිජස්සෙව මෙ සතො, බන්ධස්ස කුමීනාමුබ්බෙ;

අක්කොසති පහරති, පියෙ පුත්තෙ අපස්සතො’’ති

පාළි දිස්සති.

මු ඛන්ධනො. මුනාති. මුනි.

එත්ථ මුනීති අත්තනො විත්තං මුනාති මවති ඛන්ධති රාගදොසාදිවසං ගන්තුං න දෙතීති මුනි.

රි ගතිදෙසනෙසු. රිකාති. රෙණු. නකාරස්ස ණත්තං.

ලී සිලෙසෙ. ලිනාති, නිලිනාති. ලීනං, සල්ලීනං, පටිසල්ලානං.

වී තත්තසන්තානො. වත්ථං විනාති. ඉමිනා සුත්තෙන වීවරං විනාහි. කම්මෙ – ඉදං ඛො ආවුසො වීවරං මං උද්දිස්ස වියාති. වීතං. සුවීතං. අප්පකං හොති වෙනබ්බං. කාරිතෙ “වායාපෙති, තත්තවායෙහි වීවරං වායාපෙස්සාමා’ති වීවරං වායාපෙසුං” ඉව්චෙවමාදීනි භවන්ති.

වී හිංසායං. විනාති. වෙණු. වෙණුති වංසො.

ලු ඡෙදනො. ලුනාති. ලොණං, කුසලං, බාලො, ලුතො.

එත්ථ ච ලොණන්ති ලුනාති විතරසභාවං විනාසෙති සරසභාවං කරොතීති ලොණං, ලවණං. කුසො විය හත්ථප්පදෙසං අකුසලධම්මෙ ලුනාතීති කුසලං, අනවජ්ජඉට්ඨවිපාකලක්ඛණො ධම්මො. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙ ද්වෙ අත්ථෙ ලුනාතීති බාලො, අවිද්වා. ලුතොති මක්කටකො වුව්චති. තස්ස හි සුත්තං “ලුතසුත්ත”න්ති වදන්ති. යුසං පාතුං පටඨගමක්ඛිකාදීනං ජීවිතං ලුනාතීති ලුතො.

සි ඛන්ධනො. සිනාති. සිමා, සිසං.

එත්ථ සිමාති සිනියතෙ සමග්ගෙන සඬ්ඝෙන කම්මවාචාය ඛන්ධියතෙති සිමා. සා දුට්ඨා බද්ධසිමා අබද්ධසිමාති. තාසු අබද්ධසිමා මරියාදකරණවසෙන “සිමා”ති වෙදිතබ්බා. සිනාති ඛන්ධති කෙසෙ මොළිකරණවසෙන එත්ථාති සිසං. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බාති.

සා පාකෙ. සිනාති.

සු හිංසායං. සුණාති. පරසු. පරං සුණන්ති හිංසන්ති එතෙනාති පරසු.

අස භොජනෙ. චුත්තානං එලමස්නාති. අසනං.

එත්ථ අසනන්ති ආභාරො. සො හි අසියති භුඤ්ජියතීති “අසන”න්ති
වුච්චති. “අස්නාථ බාදථ පිච්චා”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

කිලිස විබාධනෙ. කිලිස්නාති. කිලෙසො.

එත්ථ ච කිලෙසොති රාගාදයොපි දුක්ඛමපි වුච්චති.

උද්ධස උඤ්ජේ. උඤ්ජො පරියෙසනං. උද්ධස්නාති.

ඉස අභික්ඛණෙ. ඉස්නාති.

විස විජ්ජයොගෙ. විස්නාති. විසං.

පුස සිනෙහසවනපුරණෙසු. පුස්නාති.

පුස පොසනෙ. පුස්නාති.

මුස ථෙය්‍යො. මුස්නාති. මුසලො.

කියාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්භවිහො අත්ථයුත්තිතො.

සාසනා ලොකතො වෙනෙ,
දස්සිතා තෙසු ලොකතො;
සාසනස්සොපකාරාය,
චුත්තා තදනුරූපකා.

කියාදිගණොයං.

ගභාදිගණික

ඉදානි ගභාදිගණො වුච්චතෙ. එත්ථෙට්ඨෙ එවං මඤ්ඤන්ති.

ගභාදීනං ගණො නාම, පච්චෙකං නුපලබ්භති;
අථමෙට්ඨො ගහධාතු, ගභාදීනං ගණො සියා.

යතො ජ්ජණ්භා පරා හෙය්‍යං, ධාතූතො ජිනසාසනෙ;
තෙපි අඤ්ඤෙ න විජ්ජන්ති, අඤ්ඤත්‍ර ගහධාතුයා.

ඉති චිත්තාය එකච්චෙ, ගහධාතුං කියාදිනං;
පක්ඛිපිංසු ගණෙ එවං, න වදිංසු ගහාදිකං.

න තෙසං ගහණං ධීරො, ගණ්හෙයා සුච්චක්ඛණො;
යතො කච්චායනෙ චුත්තො, ගහාදිනං ගණො විසුං.

“ගහාදිතො ජ්ජණ්හා” ඉති, ලක්ඛණං වදනා හි සො;
කච්චායනෙන ගරුනා, දස්සිතො නනු සාසනෙ.

සචෙ විසුං ගහාදිනං, ගණො නාම න ලබ්භති;
ගහාදිදීපකෙ සුත්තෙ, හිත්වාන බාහිරං ඉදං.

“ගහතො ජ්ජණ්හා” ඉච්චෙව, වත්තඛිබං අථ වා පන;
“කියාදිතො නාජ්ජණ්හා” ති, කාතඛිබං එකලක්ඛණං.

යස්මා තථා න චුත්තඤ්ච, න කතඤ්චෙකලක්ඛණං;
තස්මා අයං විසුංයෙව, ගණො ඉච්චෙව ඤායති.

“සරා සරෙ ලොප” මිති-ආදීනි ලක්ඛණානිව;
ගම්භිරං ලක්ඛණං එතං, දුජ්ජානං තක්කගාහිනා.

උසාදයොපි සන්ධාය, ආදිග්ගහො කතො තහිං;
තථා හි “උණ්හාපෙති” ති, ආදිරූපානි දිස්සරෙ.

ඉදානි පාකටං කත්වා, ආදිසද්දඵලං අහං;
සජ්ජයොගං ගහාදිනං, ගණං චක්ඛාමි මෙ සුණ.

ගහ උපාදානෙ. උපාදානං ගහණං, න කිලෙසුපාදානං. උපසද්දො හෙත්ථ
න කිඤ්චි අත්ථවිසෙසං වදති. අථ වා කායෙන චිත්තෙන වා උපගන්ත්වා
ආදානං ගහණං උපාදානන්ති සමීපත්ථො උපසද්දො. කත්ථවි හි උපසද්දො
ආදානසද්දසහිතො දළ්භග්ගහණෙ වත්තති “කාමුපාදාන” න්තිආදීසු. ඉධ පන
දළ්භග්ගහණං වා හොතු සිලීලග්ගහණං වා, යං කිඤ්චි ගහණං උපාදානමෙව,
තස්මා ගහධාතු ගහණෙ වත්තතීති අත්ථො ගහෙනඛිබො. සෙජ්ජති, ගණ්හාති
වා. පරිග්ගණ්හාති, පටිග්ගණ්හාති, අධිගණ්හාති, පග්ගණ්හාති, නිග්ගණ්හාති.
පධානගණ්හනකො. ගණ්හිතුං, උග්ගණ්හිතුං. ගණ්හිත්වා, උග්ගණ්හිත්වා.
අඤ්ඤාපි රූපානි භවන්ති. අහං ජාලිං ගහෙස්සාමි. ගහෙතුං. ගහෙත්වා.
උග්ගාහකො, සඬිගාහකො, අජ්ඣෙකාගාල්ලො. කාරිතෙ “ගණ්හාපෙති,
ගණ්හාපයති, අඤ්ඤකරං සතිපට්ඨානං උග්ගණ්හාපෙත්ති, සද්ධිං
අමච්චසහස්සෙන ගණ්හාපෙත්වා. උපජ්ඣං ගාහාපෙතඛිබො. උපජ්ඣං

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

රුධාදිජක්ක

ගාභාපෙත්වා. ගාහෙති, ගාහයති, ගාභාපෙස්සති. ගාභාපයන්ති සබ්භාවං. ගාහකො, ගාහෙත්වා” ඉච්චාදීති. කම්මති – ගය්හති, සඬගය්හති, ගණ්හියති වා. තථා හි “ගණ්හියන්ති උග්ගණ්හියන්ති” ති නිද්දෙසපාළි දිස්සති. “ගෙහං, ගාහො, පරිග්ගෙහො, සඬගාහකො, සඬගෙහො” ඉච්චාදීති යොජෙතබ්බාති.

තත්‍ර අකාරානන්තරත්‍යන්තපදානං “සෙප්පති, සෙප්පන්ති. සෙප්පසී” ති ව “ගණ්හති, ගණ්හන්ති. ගණ්හසී” ති ව ආදිනා නයෙන සබ්බාසු විහත්තිසු සබ්බථා පදමාලා යොජෙතබ්බා. ආකාරෙකාරානන්තරත්‍යන්තපදානං “ගණ්හාති ගණ්හාපෙති” ති ආදිනා යථාසම්භවං පදමාලා යොජෙතබ්බා වජ්ජෙතබ්බට්ඨානං වජ්ජෙත්වා.

ඉමානි පන පසිද්ධානි කානිචි අප්පතනීරූපානි “අග්ගහී මත්තිකාපත්තං. අග්ගහුං, අග්ගහිංසු, අග්ගහෙසු” ති. භවිස්සන්ති ආදීසු ගහෙස්සති, ගහෙස්සන්ති. සෙසං පරිපුණ්ණං කාතබ්බං. අග්ගහිස්සා, අග්ගහිස්සංසු. සෙසං පරිපුණ්ණං කාතබ්බං.

උස දාහෙ. දාහො උණ්හං. උසති දහතීති උණ්හං. උණ්හසද්දො “උණ්හං හත්තං භුඤ්ජතී” ති ආදීසු දබ්බමපෙක්ඛති, “සීතං උණ්හං පටිහනතී” ති ආදීසු පන ගුණං උණ්හභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා. උණ්හභාවො හි සීතභාවො ව ගුණො.

තස විපාසායං. තණ්හා. කෙනට්ඨෙත තණ්හා? තස්සති පරිතස්සතීති අත්ථෙත.

පුසි පීතිසෙවනෙසු. පුණ්හො සමයො. කාලෙ වා යදි වා පුණ්හෙ, යදා වායති මාලුතො.

තත්ථ පුණ්හොති ජොසෙති ලොකස්ස පීතිංසොමනස්සඤ්ච උප්පාදෙතීති පුණ්හො.

පුත දිත්තියං. පුණ්හා රත්ති. ජොතති සයං නිප්පහාපි සමානා වන්දනාරකප්පහාසෙනපි දිබ්බති විරොචති සප්පහා හොතීති පුණ්හා.

සා තනුකරණං. සණ්හවාචා. සියති තනුකරියති, න ඵරුසභාවෙන කක්කසා කරියතීති සණ්හා.

සො අන්තකම්මති. සණ්හං, ඤාණං. සියති සයං සුඛුමභාවෙන අතිසුඛුමම්පි අත්ථං අන්තං කරොති නිප්ඵත්තිං පාපෙතීති සණ්හං.

තිප් නිසානෙ. නිසානං තික්ඛතා. තිණ්හො පරසු. තිතික්ඛතීති තිණ්හො.

සී සෙවායං. අත්තනො හිතමාසීසන්තෙහි සෙවියතෙති සිප්පං, යං කිඤ්චි ජීවිතහෙතු සික්ඛිතබ්බං සිප්පායතනං. අපිච සිප්පන්ති අට්ඨාරස මහාසිප්පානි — සුති සුරමති බ්‍යාකරණං ඡන්දොවිචිති නිරුත්ති ජොතිසත්ථං සික්ඛා මොක්ඛඤාණං ක්‍රියාවිධි ධනුබ්බෙදො හත්ථිසික්ඛා කාමතන්තං අස්සලක්ඛණං පුරාණං ඉතිභාසො නීති තක්කො වෙජ්ජකඤ්චාති.

කු කුච්ඡායං. කුච්ඡා ගරභා. කණ්භා ධම්මා. කණ්භො පුරිසො.

තත්ථ කණ්භාති අපහස්සරභාවකරණත්තා පණ්ඩිතෙහි කුච්ඡිතබ්බා ගරහිතබ්බාති කණ්භා, අකුසලධම්මා. කාලවණ්ණත්තා සුවණ්ණවණ්ණාදිකං උපනිධාය කුච්ඡිතබ්බො නින්දිතබ්බොති කණ්භො, කාලවණ්ණො. චුත්තම්පි වෙතං —

“කණ්භො වතායං පුරිසො, කණ්භං භුඤ්ජති භොජනං;
කණ්භෙ භූමිප්පදෙසස්මිං, න මය්හං මනසො පියො”ති ව,

“න කණ්භො තවසා හොති,
අන්තොසාරො හි බ්‍රාහ්මණො;
යස්මිං පාපානි කම්මානි,
ස වෙ කණ්භො සුජම්පති”ති ව.

ඉච්චෙවං —

ගහාදිකෙ ධාතුගණෙ, සන්ධාය තසිආදයො;
ආදිග්ගහො කතො ජ්ජණ්භා, ගහාදීසු යථාරහං.

ගහතො ධාතුතො හි ජ්ජො,ආබ්‍යාතත්තෙවදිස්සති;
ආබ්‍යාතත්තෙ ව නාමත්තෙ, ණ්භාසද්දො උසතො තථා.

උසගහෙහි අඤ්ඤස්මා, නාමත්තෙව දුචෙ මතා;
ඵචං විසෙසතො ඤෙයොයා, ගහාදිගණනිච්ඡයො.

ඵත්ථ පන කිඤ්චාපි සාසනෙ “තණ්භායති”ති ක්‍රියාපදම්පි දිස්සති, තථාපි තස්ස “පබ්බතායති, මෙත්තායති”තිආදීනි විය නාමස්මා විහිතස්ස ආයපච්චයස්ස වසෙන සිද්ධත්තා ක්‍රියාපදත්තෙපි ණ්භාපච්චයො මුඛ්‍යතො ලබ්භතීති න සක්කා වත්තුං. “තණ්භායති”ති හි ඉදං ණ්භාපච්චයවතා තසධාතුතො නිප්ඵන්තතණ්භාසද්දස්මා පරස්ස ආයපච්චයස්ස වසෙන නිප්ඵන්තං. තථා කිඤ්චාපි රූපියසංවොහාරසික්ඛාපදවණ්ණනායං “වාසිඵලං තාපෙත්වා උදකං වා බීරං වා උණ්භාපෙති”ති ඉමස්මිං පදෙසෙ

“උණ්භාපෙති”ති හෙතුකත්තුවාවකං ක්‍රියාපදං දිස්සති, තථාපි තස්ස ණ්භාපච්චයවතා උසධාතුතො නිප්ඵන්නඋණ්භාසද්දතො විහිතස්ස කාරිතසඤ්ඤස්ස ණාපෙපච්චයස්ස වසෙන නිප්ඵන්නත්තා ක්‍රියාපදත්තෙපි ණ්භාපච්චයො මුඛ්‍යතො ලබ්භතීති න සක්කා වත්තුං. “උණ්භාපෙති”ති ඉදං චුත්තප්පකාරඋණ්භාසද්දතො ණාපෙපච්චයවසෙන නිප්ඵන්නං, එතස්මිං දිට්ඨො “උණ්භාපයති”ති පදමපි දිට්ඨමෙව හොති.

කිඤ්ච හියොයා විනයට්ඨකථායං “උණ්භාපෙති”ති කාරිතපදස්ස දිට්ඨත්තායෙව “උණ්භතී”ති කත්තුපදමපි නයතො දිට්ඨමෙව හොති කත්තුකාරිතපදානං එකධාතුමහි උපලබ්භමානත්තා, යථා? ගණ්භතී, ගණ්භාපෙති, ගච්ඡති, ගච්ඡාපෙතීති, තස්මා “උස දාහෙ”ති ධාතුස්ස “උණ්භතී”ති රූපං උපලබ්භතීති මන්ත්වා “උණ්භතීති උණ්භ”න්ති නිබ්බවනං කාතබ්බං. ඉති ප්පච්චයො ගහතො ව අඤ්ඤතො ව එකධා ලබ්භති, ණ්භාපච්චයො පන ගහතො උසතො ව ද්විධා අඤ්ඤතො එකධා ලබ්භතීති දට්ඨබ්බං. කිඤ්චාපෙත්ථ එවං නියමො චුත්තො, තථාපි සාට්ඨකමෙ තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ අඤ්ඤානිපි එකෙකස්ස ධාතුස්ස නාමිකපදානි ද්වෙ ද්වෙ ක්‍රියාපදානි විචිතිතබ්බානි. යෙන පන බුද්ධච්චනානුරූපෙන නයෙන ගහාදිගණ ආදිසද්දෙන තසධාතාදයො අම්භෙහි ගහිතා, ඉමස්මා නයා අඤ්ඤො නයො පසත්ථතරො නත්ථි, අයමෙව පසත්ථතරො, තස්මා අයං නීති සාසනට්ඨිතියා ආයස්මන්තෙහි සාධුකං ධාරෙතබ්බා වාචෙතබ්බා ව.

ගහාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;

සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්භවිහො අත්ථයුත්තිතො.

ගහාදිගණොයං.

තනාදිගණික

තනු විත්ථාරෙ. තනොති. ආයතනං, තනු. කම්මති “තනියාති, තනියාන්ති. විතනියාති”ති රූපානි. අත්‍රායං පාළි “යථා හි ආසහං වම්මං, පථඛ්‍යා විතනියාති”ති. ගරු පන “පතායතෙ, පතඤ්ඤතී”ති රූපානි වදන්ති. තනිතුං, තනිත්වාන. තුමන්තාදිරූපානි.

තත්ථ ආයතනන්ති ආයභූතෙ ධම්මෙ තනොති විත්ථාරෙතීති ආයතනං. තනුති සරීරං. තඤ්ඤි කලලතො පට්ඨාය කම්මාදීහි යථාසම්භවං තනියාති විත්ථාරියති මහත්තං පාපියතීති “තනු”ති චුච්චති. “තනු වපු සරීරං පුං කායො දෙහො”තිආදයො සරීරවාචකා සද්දා. සරීරං ඛන්ධපඤ්ඤකං. යඤ්ඤි මහාජනො සරීරන්ති වදති, තං පරමත්ථතො ඛන්ධපඤ්ඤකමත්තමෙව, න තනො අත්තා වා

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා රුධාදිජක්ක
අත්තනියං වා උපලබ්භති. “කාමරාගඛ්‍යාපාදානං තනුත්තකරං
සකදාගාමිමග්ගචිත්ත”න්තිආදීසු පන තනුසද්දො අප්පත්ථවාචකො,
අප්පත්ථවාචකස්ස ච තස්ස ක්‍රියාපදං න පස්සාම, තස්මා නිපාතපදෙන තෙන
භවිතබ්බං. තනුසද්දො නිපාතපදන්ති චුත්තට්ඨානමිති න පස්සාම, නිච්ඡයෙන
පන අනිප්ඵන්තපාටිපදිකොති ගහෙතබ්බො.

තනොති, තනොන්ති. තනොසි, තනොථ. තනොමී, තනොම. තනුතෙ,
තනුන්තෙ. තනුසෙ, තනුසෙ, තනුවිහෙ. තනෙ, තනුමිහෙ. සෙසං යථාසම්භවං
විත්ථාරෙතබ්බං.

තනොතු, තනොන්තු. තනෙය්‍ය, තනෙ, තනෙය්‍යුං. විතන, විතනු. අතනා,
අතනු. අම්මාය පතනු කෙසා. අතනි, අතනිංසු. තනිස්සති, තනිස්සන්ති.
අතනිස්සා, අතනිස්සංසු. කම්මනි “තනියාති, තනියාන්ති. තනියාසී”තිආදිනා
විත්ථාරෙතබ්බං.

සක සත්තියං. සත්ති සමත්ථභාවො. සක්කොති සක්කො. විඤ්ඤාපෙතුං
අසක්ඛි. සක්ඛිස්සසි. සක්ඛති. ත්වමිති අමම පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසි. සක්කතෙ
ජරාය පටිකම්මං කාතුන්ති පාළි.

තත්ථ සක්කොති දෙවරාජා. සො හි අත්ථානං සහස්සමිති මුහුත්තෙන
චිත්තනසමත්ථතාය සපරහිතං කාතුං සක්කොතිති “සක්කො”ති චුච්චති.
අඤ්ඤානු පන ධාතුනං අවිසයෙ තද්ධිතවසෙන සක්කච්චං දානං අදාසීති
සක්කොති ඵවමිති අත්ථං ගහෙත්වා සක්කසද්දො නිරුත්තිතයෙන
සාධෙතබ්බො. චුත්තඤ්ඤි භගවතා “සක්කො මහාලි දෙවානමින්දො පුබ්බෙ
මනුස්සභූතො සමානො සක්කච්චං දානං අදාසී, තස්මා ‘සක්කො’ති චුච්චති”ති.
සක්කොන්තො. සක්කොන්ති. සක්කොන්තං කුලං.

බුණු බිණු හිංසායං. බුණොති. බිණොති.

ඉණු ගතියං. ඉණොති. ඉණං ඉණායිකො.

තිණු අදනෙ. තිණොති. තිණං. ඵත්ථ තිණන්ති යවසං. තඤ්ඤි තිණියතෙ
තිණහක්ඛෙහි ගොණාදිහි අදියතෙ බාදියතෙති තිණං.

සිණු දිත්තියං. සිණොති.

හනු අපනයනෙ. අපනයනං අනාලාපකරණං නිබ්බවනතාකරණං. හනොති.
හනුතෙ.

පනු දානෙ පනොති. පනුතෙ.

මනු බොධනෙ. මනොති. මනුතෙ. මනො. මනං. මානසං. මනුස්සො. මානවො. මාණවො.

එත්ථ මනොති මනුතෙ බුජ්ඣතිති මනො, එවං මනං. ඉමෙසං පන ද්විත්තං මනසද්දානං “යස්මිං මනො නිවිසති. සන්තං තස්ස මනං හොති” තිආදීසු පුන්තපුංසකලිඬිගතා දට්ඨබ්බා. මානසන්ති රාගොපි විත්තමපි අරහත්තමපි. “අන්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො” ති එත්ථ හි රාගො මානසං. “විත්තං මනො මානස” ති එත්ථ විත්තං. “අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලං කයිරා ජනෙ සුතො” ති එත්ථ අරහත්තං. එත්ථෙතං වුවිචති –

රාගො විත්තං අරහත්තඤ්ච, “මානස” ති සමීරිතං;
සත්ථුතො සාසනෙ පාප-සාසනෙ’බ්බසාසනෙ.

තත්ථ සම්පයුත්තමනසි භවොති රාගො මානසො. මනො එව මානසන්ති කත්වා විත්තං මානසං. අනවසෙසතො මානං සියති සමුව්ඡිත්තද්විති අග්ගමග්ගො මානසං. තන්තිබ්බත්තත්තා පන අරහත්තස්ස මානසතා දට්ඨබ්බා. මනුති සත්තො. “යෙන චක්ඛුපසාදෙන, රූපානි මනු පස්සති” ති එත්ථ හි “මනු” ති සත්තො වුත්තො. අථ වා මනුති පට්ඨකප්පිකකාලෙ මනුස්සානං මාතෘපිභූට්ඨානෙ යීතො මනුනාමකො පුරිසො, යො සාසනෙ “මහාසම්මතරාජා” ති වුත්තො. සො හි සකලලොකස්ස හිතං කාතුං මනුතෙ ජානාතීති “මනු” ති වුවිචති. යථාබලං අත්තනො හිතං මනුතෙ ජානාතීති මනුස්සො, මනස්ස වා උස්සන්තත්තා මනුස්සො. අථ වා වුත්තප්පකාරස්ස මනුතො අපච්චං මනුස්සො. එවං මානවො මාණවො ච, නකාරස්ස හි ණකාරෙ කතෙ “මාණවො” ති රූපං සිජ්ඣති. කෙච් පනාහු “දන්තජනකාරසහිතො මානවසද්දො සබ්බසත්තසාධාරණවචනො, මුද්ධජණකාරසහිතො පන මාණවසද්දො කුච්ඡිතමුල්ලාපවචනවචනො” ති, තං විමංසිත්වා යුත්තඤ්චෙ, ගහෙතබ්බං, න පනෙත්ථ වත්තබ්බං “මාණවසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරවචනෙ ඉදං වචනං විරුජ්ඣති” ති අත්තරසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අත්තරඅත්තරිකාසද්දානමපි ආහරණස්ස දස්සනතො.

තත්ථ පනායං විමංසනා – වුළකම්මවිභඩ්ගසුත්තස්මිඤ්ඤි “සුභො මාණවොතොදෙයාපුත්තො” ති ඉමස්මිං පදෙසෙ අට්ඨකථාවරියෙහි “සුභොති සො කිර දස්සනීයො අහොසි පාසාදිකො, තෙනස්ස අඩ්ගසුභතාය ‘සුභො’ත්ථෙව නාමං අකංසු. ‘මාණවො’ ති පන තං තරුණකාලෙ වොහරිංසු, සො මහල්ලකකාලෙපි තෙනෙව වොහාරෙන වොහරියති” ති එවං මුද්ධජණකාරස්ස මාණවසද්දස්ස අත්ථො පකාසිතො, තට්ඨිකායමපි ගරුහි

“යං අපච්චං කුච්ඡිතං මුද්ධං වා, තත්ථ ලොකෙ මාණවචොභාරො, යෙහුයොන ච සත්තා දහරකාලෙ මුද්ධධාතුකා භොන්තීති චුත්තං ‘තරුණකාලෙ වොහරිංසු’”ති, එවං මුද්ධජණකාරස්ස මාණවසද්දස්ස අත්ථො පකාසිතො. ඉදානි මාණවසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො භවති, මාණවොති සත්තොපි වොරොපි තරුණොපි චුච්චති. “වොදිතා දෙවදුතෙහි, යෙ පමජ්ජන්ති මාණවා”තිආදීසු හි සත්තො “මාණවො”ති චුත්තො. “මාණවෙහි සහ ගච්ඡන්ති කතකම්මෙහිපි අකතකම්මෙහිපි”තිආදීසු වොරො. “අම්බට්ඨො මාණවො”තිආදීසු තරුණො “මාණවො”ති චුත්තො.

අප්ප පාපුණෙ. අප්පොති. ආපො.

එත්ථ ආපොති අප්පොති තං තං යානං විස්සරතීති ආපො.

මා පරිමාණෙ. මිනොති. උපමා, උපමානං, විමානං. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බාති.

එත්ථ ච යා අච්චන්තං න මිනොති න විච්ඡින්නදති, සා මානස්ස සමීපෙ චත්තතීති උපමා යථා “ගොණො විය ගවජො”ති. උපමානන්ති උපමා එව. තථා හි “විතොපමානමජ්ජමාණමනාථනාථ”න්ති. එත්ථ විතොපමානන්ති ඉමස්ස විතොපමං, නිරුපමන්ති අත්ථො. අථ වා උපමානන්ති උපමෙතබ්බාකාරො “සීහො විය භගවා”ති. එත්ථ හි සීහො උපමා, භගවා උපමෙයො තෙජොපරක්කමාදීහි උපමෙතබ්බත්තා, තෙජොපරක්කමාදයො උපමෙතබ්බාකාරො. එත්ථ පන සාතිසයත්තා කිඤ්චාපි සීහස්ස තෙජාදීහි භගවතො තෙජාදිඋපමෙතබ්බාකාරො නත්ථි, තථාපි භීනුපමාවසෙන “සීහො විය භගවා”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විමානන්ති උතුසමුට්ඨානත්තෙපි කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානත්තා කම්මෙන විසෙසතො මිනියති පරිච්ඡින්නදියතීති විමානං.

කර කරණෙ. “කරොති, කයිරති, කුබ්බති, කුබ්බති, පකරොති, උපකරොති, අපකරොති, පටිකරොති, නිරාකරොති, පටිසඬ්ඛරොති, අභිසඬ්ඛරොති” ඉච්චෙවමාදීනි කත්තරි භවන්ති. කම්මෙ පාළිනයවසෙන ඉකාරාගමට්ඨානෙ යකාරස්ස ද්වෙභාවො. තස්මිංයෙවධානෙ රයකාරානං විපරියායෙ සති න ද්වෙභාවො. තථා ඊකාරාගමට්ඨානෙ “කරියාති, කයිරති, කරියති, කයාති, පකරියති, පකරියාති, පටිසඬ්ඛරියාති, අභිසඬ්ඛරියාති” ඉච්චෙවමාදීනි කම්මති භවන්ති.

එත්ථ ච කයිරතීති පදං ද්විසු යානෙසු දිස්සති කත්තරි කම්මෙ ච. තෙස කත්තුවසෙන “පුරිසො කම්මං කයිරතී”ති යොජෙතබ්බං, කම්මවසෙන පන

අයං පාළි “කුටි මෙ කයිරති අදෙසිතවත්ථුකා”ති. තත්ථ ච කත්තුචසෙන
 චුත්තං කත්තුපදං යිරපච්චයෙන සිද්ධං. කම්මචසෙන පන චුත්තං කම්මපදං
 ඉකාරාගමස්ස ආදිඅන්තභූතානං රයකාරානං විපරියායෙනාති දට්ඨබ්බං.
 “කාරෙති, කාරයති, කාරාපෙති, කාරාපයති”ති චත්තාරි කාරිතරූපානි, යානි
 “හෙතුකත්තුරූපානි”ති වුවචන්ති තද්දිපකත්තා.

ඉදානි පන පදමාලා චත්තබ්බා, තත්‍ර පඨමං “කුබ්බති”ති පදස්සෙව පදමාලං
 යොජෙස්සාම සබ්බාසු විභත්තීසු එකාකාරෙන යොජෙතබ්බත්තා.
 “කරොති”ති ඕකාරානන්තරත්‍යන්තපදස්ස පන “කාරෙති”ති
 එකාරානන්තරත්‍යන්තපදස්ස ච පදමාලං යථාසම්භවං පච්ඡා යොජෙස්සාම
 එකාකාරෙන අයොජෙතබ්බත්තා.

තත්‍ර කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසි, කුබ්බථ. කුබ්බාමි, කුබ්බාම. කුබ්බතෙ,
 කුබ්බන්තෙ. කුබ්බසෙ, කුබ්බච්චෙ. කුබ්බෙ, කුබ්බම්භෙ. චත්තමානාවසෙන
 චුත්තරූපානි.

පඤ්චමියාදීනං වසෙන පන කුබ්බතු, කුබ්බන්තු. කුබ්බෙයා, කුබ්බෙය්‍යං.
 සෙසං “භවති, භවන්ති”ති චුත්තනායානුසාරෙන සබ්බත්ථ විත්ථාරෙතබ්බං.

“කරියති”තිආදීනිපි අ කාරානන්තරත්‍යන්තපදානි එවමෙව
 යොජෙතබ්බානි. එත්ථ ච “කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසි”තිආදීනා චුත්තා අයං
 පදමාලා පාළිනායදස්සනතො ඵදිසි චුත්තා. සද්දසත්ථවිදු පන සාසනිකා
 සද්දසත්ථෙයෙව ආදරං කත්වා “කුබ්බති, කුබ්බසි”ති එවංපකාරානි රූපානි
 පාළියං නත්ථිති මඤ්ඤන්තා න ඉච්ඡන්ති. තෙහි සද්දසත්ථෙ විය පාළියමිපි
 “අසන්තො නානුකුබ්බන්ති”තිආදීසු ඕකාරපච්චයස්සාදෙසභූතො උකාරො
 සරෙයෙව පරෙ වකාරං පජ්ජොතිති මඤ්ඤමානා “කුබ්බන්ති,
 කුබ්බන්තෙ”තිආදීනියෙව රූපානි ඉච්ඡන්ති, පරසරස්සාභාවතො “කුබ්බති,
 කුබ්බසි”තිආදීනි පාළියං නත්ථිති න ඉච්ඡන්ති. මයං පන පාළිනායදස්සනතො
 තානි රූපානි ඉච්ඡාම. අත්‍ර සොකාරානං කඨ්ඨාචිනොදනත්ථං කිඤ්චි පාළිනායං
 වදාම – “සීලවන්තො න කුබ්බන්ති, බාලො සීලානි කුබ්බති”ති ව, “කස්මා
 භවං විජනමරඤ්ඤනිස්සිතො, තපො ඉධ කුබ්බති”ති ව, “ඵරුසාහි වාචාහි
 පක්‍කුබ්බමානො”ති ව. ඊදිසෙසු පන යානෙසු අකාරාගමො කාතබ්බො.
 අචිත්තෙයො හි පාළිනායො, යෙභුයොන සද්දසත්ථනායවිදුරො ව. තථා හි
 යථා “අග්ගිනිං සම්පජ්ජලිතං පවිසන්ති”ති පාළිගතිදස්සනතො “අග්ගිනි,
 අග්ගිනී, අග්ගිනායො. අග්ගිනිං, අග්ගිනී, අග්ගිනායො. අග්ගිනිනා”ති පදමාලා
 කාතබ්බා හොති, එවමෙව “බාලො සීලානි කුබ්බති”ති පාළිගතිදස්සනතො
 “කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසි”ති පදමාලාපි යොජෙතබ්බාව.

යථා ච “ඛුම්පෙනං අසබ්භි ජාතවෙදා”ති පාළිගතිදස්සනතො “සන්තො සබ්භිහි සද්ධිං සතං ධම්මො න ජරං උපෙතීති පවෙදයන්ති”ති අට්ඨකථාගතිදස්සනතො ච “සබ්භි, සබ්භි, සබ්භයො. සබ්භිං, සබ්භි, සබ්භයො. සබ්භිනා”ති පදමාලා යොජෙතබ්බා හොති, එවමෙව “බාලො සීලාති කුබ්බති”ති පාළිගතිදස්සනතො “කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසී”ති පදමාලාපි යොජෙතබ්බාව. තථා “ක්‍රුබ්බති, ක්‍රුබ්බන්ති. ක්‍රුබ්බසී”තිආදි සබ්බං සබ්බන්ථ යොජෙතබ්බං.

ඉදාති යථාපටිඤ්ඤාතා පදමාලා අනුප්පත්තා. කරොති, කරොන්ති. කරොසී, කරොථ. කරොමි, කුම්මි, කරොම, කුම්ම. කරුතෙ, කුබ්බන්තෙ. කරුසෙ, කරුවිහෙ. කරෙ, කරුම්හෙ. වත්තමානාවසෙන වුත්තරුපාති.

කරොතු, කරුතු, කරොන්තු. කරොහි, කරොථ. කරොමි, කුම්මි, කරොම, කුම්ම. කරුතං, කුබ්බන්තං. කරස්සු, කරුස්සු, කරුවිහො. කරෙ, කුබ්බාමසෙ. පඤ්චමීවසෙන වුත්තරුපාති.

එත්ථ පන කොච්චි වදෙය්‍ය –

“න නො විවාහො නාගෙහි, කතපුබ්බො කුදාවනං;
තං විවාහං අසංයුත්තං, කථං අම්මෙහ කරොමසෙ”ති

පාළිදස්සනතො “කරොමසෙ”ති පදං තස්මා ඉධ න වුත්තං, නනු කරධාතුතො ජරං ඔකාරං පටිච්ච ආමසෙවචනස්සාවයවභූතො ආකාරො ලොපං පජ්ජොතිති? තන්ත, “කරොමසෙ”ති එත්ථ “ආමසෙ”ති වචනස්ස අභාවතො මවචනස්ස සබ්භාවතො. එත්ථ හි සෙකාරො ආගමො, තස්මා “කරොමා”ති වත්තමානාවචනවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො, න පන පඤ්චමීවචනවසෙන. එවංභූතො ච සෙකාරො කත්ථචි නාමිකපදතො පරො හොති “යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ. යං බලං අනුවම්මසෙ”තිආදීසු. කත්ථචි පනාඛ්‍යාතිකපදතො සාදෙසනිරාදෙසවසෙන –

“අකරම්මස තෙ කිච්චං; ඔක්කන්තාමසි භුතාති;
සුතං නෙතං අභිණ්හයො, තස්මා එවං වදෙමසෙ”ති

ආදීසු.

කරෙය්‍ය, කරෙය්‍යං. කරෙය්‍යාසී, කරෙය්‍යාථ. කරෙය්‍යාමි, කරෙය්‍යාම. කුබ්බෙථ, කුබ්බෙරං. කුබ්බෙථො, කුබ්බෙය්‍යවිහො. කරෙය්‍යං, කරෙ, කරෙය්‍යාමිහෙ. සත්තමීවසෙන වුත්තරුපාති.

කර, කරු. කරෙ, කරිත්ථ. කරං, කරිමිහ. කරිත්ථ, කරිෙර. කරිත්ථො, කරිවිහො. කරිං, කරිමිහෙ. පරොක්ඛාවසෙන චුත්තරුපානි.

එත්ථ කරාති පුරිසො කම්මං කරිති පට්ඨපුරිසයොජනාය යොජෙතබ්බං. “ආගුං කර මහාරාජ, අකරං කම්මදුක්කට්”න්ති එත්ථාපි “මහාරාජ භවං ආගුං කරි”ති පට්ඨපුරිසයොජනාය යොජෙතබ්බං. එවඤ්ඤි සති අයං පයොගො “මඤ්ඤෙ භවං පත්ථයති, රඤ්ඤො භරියං පතිබ්බත”න්තිආදයො විය පට්ඨපුරිසප්පයොගො භවති.

ජාතකට්ඨකථායං පන මජ්ඣිමපුරිසප්පයොගො චුත්තො “ආගුං කරාති මහාරාජ ත්වං මහාපරාධං මහාපාපං කරි. දුක්කට්ත්ති යං කතං දුක්කට්ඨොති, තං ලාමකං කම්මං අකර”න්ති, තස්මා ජාතකට්ඨකථාවසෙනාපි කදාපි කරඉති ව කරිති ව අකරන්ති ව මජ්ඣිමපුරිසප්පයොගො භවතීති දට්ඨබ්බං. යෙභුයාවසෙන පන “පුරිසො කම්මං කර, පුරිසො කම්මං කරි, අහං කම්මං අකර”න්ති පට්ඨමුත්තමපුරිසප්පයොගො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව කරඉති යථාචුත්තවිහත්තිවසෙන, කරිති අජ්ජතනීවසෙන, අකරන්ති භියාත්තනීවසෙන චුත්තං. තත්ථ “කරිත්ථො”ති පදං “අඤ්ඤං භත්තාරං පරියෙස, මා කිසිත්ථො මයා විනා”ති එත්ථ “කිසිත්ථො”ති පදෙන සමං පරොක්ඛායත්තනොපදමජ්ඣිමපුරිසෙකවචනවසෙන, එදිසො පන නයො අඤ්ඤත්වාපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො.

අකා, අකරා, අකර ඉති රස්සපාඨොපි. අකරු. එත්ථ “සබ්බාරිච්ඡයං අකා”ති පදං නිදස්සනං. අකරාති පුරිසො කම්මං අකාසීති අතීතක්‍රියාවාචකො පට්ඨපුරිසප්පයොගො දට්ඨබ්බො. තථා හි “රජ්ජස්ස කිර සො භීතො, අකරා ආලයෙ බහු”ති පාළි දිස්සති. “මා මෙතං අකරා කම්මං, මා මෙ උදකමාහරි”ති එත්ථ පන සන්තෙපි අතීතවාචකපට්ඨපුරිසප්පයොගහාවෙ මාසද්දයොගතො භියාත්තනාජ්ජතනීවිහත්තියො පඤ්චථිවිහත්තිඅත්ථෙ අනුත්තකාලිකා හුත්වා “ත්වං මා කරොසි, මා ආහරසි”ති මජ්ඣිමපුරිසප්පයොගාරහා භවන්ති.

කිඤ්ච භියො “ජරාධම්මං මා ජීරීති අලබ්භනෙයාං යාන”න්තිආදීසුපි සන්තෙපි අතීතවාචකපට්ඨපුරිසප්පයොගහාවෙ මාසද්දයොගතො අජ්ජතනීවිහත්තිපඤ්චථිවිහත්තිඅත්ථෙ අනුත්තකාලිකා හුත්වා “මා ජීරතු”තිආදිනා පට්ඨපුරිසප්පයොගාරහා භවන්ති. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “ජරාධම්මං මා ජීරීති යං මය්හං ජරාසභාවං, තං මා ජීරිතු. එස නයො සෙසෙසුපි”ති. යං පනම්හෙහි “අකර ඉති රස්සපාඨොපි”ති චුත්තං, තස්ස “අතිකර”මකරා’වරිය, මය්හම්පෙතං න රුච්චති”ති ඉමාය පාළියා වසෙන අත්ථිතා වෙදිතබ්බා. තස්සායමත්ථො “ආවරිය භවං අතික්කන්තකරණං අකරා”ති පට්ඨපුරිසවසෙන ගහෙතබ්බො. අපිච “භව”න්ති චත්තබ්බෙ අත්ථෙ

“ත්ව”න්ති වචනං වත්තබ්බමෙවාති අධිජ්ජායවසෙන “ආවරිය ත්වං අතික්කන්තකරණං කරොසි”ති යොජනාපි කාතබ්බාව.

අකරො, අකත්ථ, අකරොථ. අකරං, අකං, අකරම්භ, අකම්භ. එත්ථ “සංවඨ්ඨයිත්වා පුළිනං, අකං පුළිනවෙනිය”න්ති පාළි නිදස්සනං. අකත්ථ, අකත්ථුං. අකුරුසෙ, අකරච්ඡං. අකරිං, අකරං, අකරම්භසෙ. නියාත්තනීවසෙන චුත්තරුපාති.

එත්ථ ව පඤ්චවිධො සෙකාරො ආහරිත්වා දස්සෙතබ්බො. තථා හි පඤ්චවිධො සෙකාරො පදාවයව අපදාවයවඅනෙකන්තපදාවයව සොසද්දත්ථ ආදෙසවසෙන. තත්ථ පදාවයවො සෙකාරො “ත්වං කම්මං කුරුසෙ, ත්වං අත්ථකුසලො අභවසෙ”තිආදීසු දට්ඨබ්බො. අපදාවයවො පන “තස්මා එවං වදෙමසෙ. මූලා අකුසලා සමුහතාසෙ”තිආදීසු දට්ඨබ්බො. අනෙකන්තපදාවයවො “අරොගා ව භවාමසෙ. මණිං තාත ගණ්භාමසෙ”ආදීසු දට්ඨබ්බො. එත්ථ හි සෙකාරො යදි පඤ්චවිච්ඡින්නියං ආමසෙවචනස්සාවයවො, තදා පඤ්චවිච්ඡින්නියුත්තානං පත්ථනාසිසනත්ථානං “භවාමසෙ, ගණ්භාමසෙ”ති පදානං අවයවො හොති. යදි පන ආගමො, පඤ්චවිච්ඡින්නියුත්තානං පත්ථනාසිසනත්ථානං “භවාම, ගණ්භාමා”ති පදානං අවයවො න හොති, එවං “භවාමසෙ”තිආදීසු සෙකාරස්ස අනෙකන්තපදාවයවත්තං වෙදිතබ්බං. සොසද්දත්ථො “එසෙසෙ එකෙ එකට්ඨො”ති එත්ථ දට්ඨබ්බො. එසෙසෙති ඉමස්ස හි “එසොසො එකො එකට්ඨො”ති අත්ථො. ආදෙසො “අකරම්භස තෙ කිච්ච”න්ති එත්ථ, “ඔක්කන්තාමසි භූතානී”ති වෙන්ථ දට්ඨබ්බො එකාරස්ස අකාරිකාරාදෙසකරණවසෙන. තත්ථ “අකරම්භස තෙ කිච්ච”න්ති ඉමස්ස “අකරම්භසෙ තෙ කිච්ච”න්ති අත්ථො. “අකරම්භසෙ”ති වෙන්ථ සවෙ සෙකාරො ආගමො, තදා “කරම්භා”ති පදං නියාත්තනීපරස්සපදෙ උත්තමපුරිසබ්භුවචනත්තං. සවෙ පන මිහසෙවචනස්සාවයවො, තදා “අකරම්භසෙ”ති පදං නියාත්තනීඅත්තනොපදෙ උත්තමපුරිසබ්භුවචනත්තං. එවං පඤ්චවිධො සෙකාරො භවතීති අවගන්තබ්බං.

අකරි, කරි, අකාසි, අකරුං, අකරිංසු, අකංසු, අකංසුං. අකරො, අකරිත්ථ, අකාසිත්ථ.

එත්ථ ව අකරොති ත්වං අකරොති යොජෙතබ්බං. “අකරො” ඉති හි පදං “වරඤ්ඤෙ මෙ අදො සක්කා”ති එත්ථ මජ්ඣිමපුරිසෙකච්චනත්ථං “අදො”ති පදමිව දට්ඨබ්බං. පාළියං අවිජ්ජමානත්තෙපි නයවසෙන ගහෙතබ්බත්තා. ගරු පන “අකරො”ති චුත්තර්ථානෙ “අකාසි”ති මජ්ඣිමපුරිසච්චනං ඉච්ඡන්ති. තාදිසඤ්ඤි පදං යෙභුයොන පට්ඨමපුරිසච්චනමෙව හොති. තථා හි “අදාසි මෙ,

අකාසි මෙ”ති පටිමපුරිසපාළියො ඛ්‍යු සන්දිස්සන්ති. “මාකාසි මුඛසා පාපං, මා ඛො සුකරමුඛො අහු”තිආදීසු පන මාසද්දයොගතො “ත්වං පාපං මා අකාසි, මා සුකරමුඛො අහොසි”ති පදයොජනා කාතඛිඛා භොතීති දට්ඨබ්බං.

අකරිං, කරිං, අකාසිං, අකරිමිහ, කරිමිහ, අකාසිමිහ. අකරා, අකරු. අකරුසෙ, අකරිච්ඡං. අකරං, අකරිමිහෙ. අජ්ජතනීවසෙන චුත්තරුපාති.

කරිස්සති, කරිස්සන්ති. කරිස්සසි, කරිස්සප. කරිස්සාමි, කරිස්සාම. කරිස්සතෙ, කරිස්සන්තෙ. කරිස්සසෙ, කරිස්සච්ඡෙ. කරිස්සං, කස්සං ඉච්චපි. තථා හි පාළි දිස්සති “කස්සං පුරිසකාරිය”න්ති. කරිස්සමිහෙ. තථා කාහති, කාහන්ති. කාහසි, කාහප. කාහාමි, කාහාම. කාහිති, කාහින්ති. කාහිසි ඉච්චෙචමාදිනා යථාසම්භවං යොජෙතඛිඛං. භවිස්සන්තීවසෙන චුත්තරුපාති.

අකරිස්සා, අකරිස්ස, අකරිස්සංසුති සෙසං සබ්බං යොජෙතඛිඛං. කාලාතිපත්තීවසෙන චුත්තරුපාති.

කයිරති, කයිරන්ති. කයිරසි, කයිරාප. කයිරාමි, කයිරාම. කයිරතෙ. සෙසං යොජෙතඛිඛං. චත්තමානාවසෙන චුත්තරුපාති.

කයිරතු, කයිරන්තු. සෙසං යොජෙතඛිඛං. පඤ්චමීවසෙන චුත්තරුපාති.

කයිරා, කුයිරා. කයිරුං. අත්‍රායං පාළි “කුමිහිමිහිප’ඤ්ජලිං කුයිරා, වාතඤ්චාපි පදක්ඛිණ”න්ති. තත්ථ කුමිහිමිහිපි අඤ්ජලින්ති ඡෙදො. කයිරාසි, කයිරාප. කයිරාමි, කයිරාම. කයිරෙප, කයිරෙරං. කයිරෙථො, කයිරාච්ඡො. කයිරං, කයිරාමිහෙ. සත්තමීවසෙන චුත්තරුපාති.

තත්ථ කයිරාති ඉදං “පුඤ්ඤඤ්ඤෙව පුරිසො කයිරා”ති දස්සනතො පටිමපුරිසවසෙන යොජෙතඛිඛං, “අධම්මං සාරථී කයිරා”ති එත්ථාපි “සාරථී භවං අධම්මං කරෙය්‍යා”ති පටිමපුරිසවසෙන යොජෙතඛිඛං, න මජ්ඣිමපුරිසවසෙන. අප්ථ වා “කයිරාසි”ති චත්තඛිඛෙ සිකාරලොපං කත්වා “කයිරා”ති මජ්ඣිමපුරිසවචනං චුත්තන්ති ගහෙතඛිඛං.

එත්ථ පන සියා – යථා “පුත්තං ලභෙථ වරද”න්ති පාළියං “ලභෙථා”ති ඉමස්ස පදස්ස “සබ්භිරෙව සමාසෙථ, සබ්භි කුඛිඛෙථ සන්ථව”න්තිආදීසු “සමාසෙථා”තිආදීනං විය පටිමපුරිසවසෙන අත්ථං අග්ගහෙත්වා පුරිසවිපල්ලාසං කත්වා “ලභෙය්‍යා”න්ති උත්තමපුරිසවසෙනත්ථො අට්ඨකථාවරියෙහි ගහිතො, තථා තුමිහෙහිපි “අධම්මං සාරථී කයිරා”ති එත්ථ “කයිරා”ති පදස්ස පුරිසවිපල්ලාසං කත්වා “කරෙය්‍යාසි”ති මජ්ඣිමපුරිසවසෙනත්ථො චත්තඛිඛො, අට්ඨකථාවරියෙහිපි “කරෙය්‍යාසි”ති

තදන්තො වුත්තොති? සච්චං, එවං සන්තෙපි අට්ඨකථාවරියෙහි වොහාරත්ථෙසු පරමකොසල්ලසමන්තාගතත්තා “ත්ව”න්ති වත්තබ්බෙ අත්ථෙ භවංසද්දො පවත්තති, “භව”න්ති වත්තබ්බෙ අත්ථෙ ත්වංසද්දො පවත්තති චිත්තෙත්වා අධිප්පායත්ථවසෙන “කරොයාසි”ති අත්ථො වුත්තො, න පුරිසවිපල්ලාසවසෙන. තථා හි “පුත්තං ලභෙථ වරද”න්ති ඉමස්ස අට්ඨකථායං “ලභෙථා”ති උල්ලිඛිතිත්වා “ලභෙය්”න්ති පුරිසවිපල්ලාසවසෙන විවරණං කතං. “අධම්මං සාරථි කයිරා”ති ඉමස්ස පන අට්ඨකථායං “කයිරා”ති උල්ලිඛිතිත්වා “කරොයාසි”ති විවරණං කතං, තස්මා “අධම්මං සාරථි කයිරා”ති එත්ථ පුරිසවිපල්ලාසො න චිත්තෙත්තබ්බො. අථ වා යථා “පුත්තං ලභෙථ වරද”න්ති එත්ථ ව “කායෙ රජො න ලිම්පෙථා”තිආදීසු එථවචනං ගහිතං, එවං එථවචනං අග්ගහෙත්වා “ලභෙ අථා”ති පදවිෂේදො කරණියො. එවඤ්ඤි සති පුරිසවිපල්ලාසෙන කිච්චං තත්ථි. තත්ථ ලභෙති සත්තමියා උත්තමපුරිසවචනං. “වජ්ඣකුඤ්ඤාපි පමොචයෙ”ති පදමිව. අථාති අධිකාරන්තරෙ නිපාතො පදපුරුෂො වා. එත්ථ ව අධිකාරන්තරවසෙන අපරමිපි වරං පුත්තං ලභෙය්”න්ති අත්ථො. යස්මා පනෙත්ථ ද්විත්තමත්ථානං උප්පත්ති දිස්සති, යස්මා චෙතෙසු ද්විසු දුප්පාතො භගවතො අධිප්පායො, තස්මා ද්වෙපි අත්ථා ගහෙත්තබ්බාව.

එත්ථ පන කිඤ්ඤාපි ලිඛිගවිපල්ලාසො විහත්තිවිපල්ලාසො වචනවිපල්ලාසො කාලවිපල්ලාසො පුරිසවිපල්ලාසො අක්ඛරවිපල්ලාසොති ඡබ්බිධො විපල්ලාසො ආහරිත්වා දස්සෙත්තබ්බො, තථාපි සො උපරි ආවිභවිස්සතිති න දස්සිතො. තත්ත කයිරාථාති පදං සත්තමියා පරස්සපදවසෙන අත්තනොපදවසෙන ව ද්විධා හිප්පති, තථා මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනවසෙන පඨමපුරිසෙකවචනවසෙන ව. තථා හි “යථා පුඤ්ඤාති කයිරාථ, දදන්තා අපරාපර”න්ති එත්ථ “කයිරාථා”ති ඉදං සත්තමියා පරස්සපදවසෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනවසෙන ව වුත්තං. යථානුරූපං පුඤ්ඤාති කරොයාථයෙවාති හි අත්ථො. “කයිරාථ ධිරො පුඤ්ඤාති”ති එත්ථ පන “කයිරාථා”ති ඉදං සත්තමියා අත්තනොපදවසෙන පඨමපුරිසෙකවචනවසෙන ව වුත්තං. කරොයාති හි අත්ථො. ඉධ පරොක්ඛාදිවසෙන යිරපච්චයසහිතාති රූපාති යෙභුයොන සාසනෙ අප්පසිද්ධානිති න දස්සිතාති.

අත්තනො එලං කරොතිති කාරණං. කරොතිති කත්තා, එවං කාරකො කාරකං වා. එත්ථ හි කාරකසද්දො යත්ථ කත්තුකාරකකම්මකාරකාදිවාචකො, තත්ථ පුල්ලිඛිගොපි හොති, යෙභුයොන නපුංසකලිඛිගොපි. යත්ථ පන රජතකාරකම්මකාරලොභකාරාදිවාචකො, තත්ථ පුල්ලිඛිගො එව. කාරාපෙතීති කාරාපකො. කරං, කුබ්බං, කුබ්බං, කරොන්තො, කුබ්බන්තො, කුබ්බානො, කුරුමානො, පක්ඛංබ්බමානො. කාරිකා, කාරාපිකා. කරොන්ති, කුබ්බන්ති.

කාරකං කුලං. කාරාපකං, කරොන්තං, කුබ්බන්තං, කුරුමානං. සච්චාරො, පරික්ඛාරො, පරික්ඛතො, පුරක්ඛතො, කරණං, ක්‍රියා. අක්ඛරවිත්තකා පන “ක්‍රියා” ඉච්චපි පදමිච්ඡන්ති. එත්ථ ක්‍රියාසද්දො කිඤ්චාපි “අඵලා භොති අක්‍රුබ්බතො” තිආදීසු කකාරරකාරසංයොගවන්තානි පදානි දිස්සන්ති, තථාපි ක්ලෙසසද්දො විය පාළියං න දිස්සති, අදිස්සමානොපි සො අට්ඨකථාවරියාදීහි ගරුහි ගහිතත්තා ගහෙනබ්බොව. තථා හි “ක්‍රියාක්‍රියාපත්තිවිභාගදෙසකො” තිආදිකා සද්දරවනා දිස්සති.

කාතුං, කත්තුං. කාතවෙ, කාරෙතුං. කත්වා, කත්වාන, කාතුන, කරිත්වා, කරිත්වාන, කච්ච, අධිකච්ච, කරිය, කරියාන, පුරක්ඛිත්වා, කාරෙත්වා. අඤ්ඤානිපි තුමන්තාදීනි යොජෙතබ්බානි.

තත්‍ර කච්චාති කත්වා. අධිකච්චාති අධිකං කත්වා. අක්ඛරවිත්තකා පන සද්දසත්ථනයං නිස්සාය “අධිකච්ච” ඉති රූපං ඉච්ඡන්ති, මයං පනෙනාදිසං රූපං පාළියා අනුකූලං න භොතීති න ඉච්ඡාම. තථා හි ථෙරිකාගාථායං ගොතමියා පරිනිබ්බානවචනෙ “පදක්ඛිණං කච්ච නිපච්ච පාදෙ” ති පාළි දිස්සති. තත්ථ හි පදක්ඛිණං කත්වාති අත්ථො. කච්චාති පදස්ස දස්සනෙන අධිකච්චාති පදමිපි දිට්ඨමෙව භොති, එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි යථාරහං වෙදිතබ්බො.

ඉදානි කරොතිස්ස ධාතුස්ස අප්පමත්තකං අත්ථාතිස්සයොගං කථයාම — තණ්හඬිකරො. කාරණා. ඵරුසාහි වාචාහි පක්‍රුබ්බමානො. සන්තෙ න කුරුතෙ පියන්ති.

තත්‍ර තණ්හඬිකරොති වෙනෙයානං තණ්හං ලොභං කරොති හිංසතීති තණ්හඬිකරො. අථ වා රූපකායධම්මකායසම්පත්තියා අත්තනි සකලලොකස්ස තණ්හං සිනෙහං කරොති ජනෙතීති තණ්හඬිකරො. කාරණාති හිංසනා. පක්‍රුබ්බමානොති හිංසමානො. සන්තෙ න කුරුතෙ පියන්ති සප්පුරිසෙ අත්තනො පියෙ ඉට්ඨෙයෙ කන්තෙ මනාපෙ න කරොතීති අත්ථො. අථ වා පියං පියායමානො තුස්සමානො මොදමානො සන්තෙ න කුරුතෙ න සෙවතීති අත්ථො. යථා “රාජානං සෙවතී” ති එතස්මිං අත්ථෙ රාජානං පියං කුරුතෙති සද්දසත්ථවිදු මන්තෙත්ති, දුල්ලභායං නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

එත්ථ ච පරික්ඛාරසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො නියතෙ, “පරික්ඛාරොති සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි සුපරික්ඛිත්තං භොති” තිආදීසු පරිවාරො වුච්චති. “රථො සෙතපරික්ඛාරො, ඤානක්ඛො චක්ඛවීරියො” තිආදීසු අලඬිකාරො. “යෙ විමෙ පබ්බජිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරා සමුදානෙතබ්බා” තිආදීසු සම්භාරො. එත්ථෙතඤ්ඤි වුච්චති —

සාසනඤ්ඤාහි විඤ්ඤාහි, පරික්ඛාරොති සාසනෙ;
පරිචාරො අලඬිකාරො, සම්භාරො ච පච්චිති.

ජාගර නිද්දක්ඛයෙ. ජාගරොති. ජාගරං. දීඝා ජාගරතො රත්ති.

තනාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤාපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්භවිහො අත්ථයුත්තිතොති.

තනාදිගණොයං.

රුධාදිජක්කං විවිධත්ථසාරං,
මතිඬිකරං විඤ්ඤාජනාධිරාමං;
උළාරජන්දෙහි සුසෙවනීයං,
සුවණ්ණහංසෙහි සුචිංච යානං.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යාප්පථගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ රුධාදිජක්කං

නාම

සත්තරසමො පරිච්ඡෙදො.

18. චුරාදිගණපරිදීපන

ඉතො පරං පවක්ඛාමි, පචුරත්ථනිතක්කරං;
චුරාදිගණනාමං, නාමතො අට්ඨමං ගණං.

චුර ථෙය්‍ය. ථෙන්නං ථෙය්‍යං, වොරිකාති චුත්තං හොති. තස්මිං ථෙය්‍ය චුරධිතු වත්තති. වොරෙති, වොරයති, වොරො, වොරී, වොරිකා, වොරෙතු, වොරයිතුං, වොරෙත්වා, වොරයිත්වා. කත්තුත්ථෙසු ණණයනා චුරාදිගණලක්ඛණං. කාරිතෙ – වොරාපෙති, වොරාපයති, වොරාපෙතුං, වොරාපයිතුං, වොරාපෙත්වා, වොරාපයිත්වා. කම්මෙධනං වොරෙහි වොරියති, වොරිතං ධනං. එස නයො සබ්බත්ථ.

කකාරන්තධාතු

ලොක දස්සනෙ. ලොකෙති, ලොකයති, ඔලොකෙති, ඔලොකයති, උල්ලොකෙති, උල්ලොකයති, අපලොකෙති, අපලොකයති, ආලොකෙති, ආලොකයති, විලොකෙති, විලොකයති. ලොකො, ආලොකො, ලොකනං, ඔලොකනං, උල්ලොකනං, ආලොකනං, විලොකනං, අපලොකනං, අවලොකනං. ඔලොකෙතුං, ඔලොකයිතුං, ඔලොකෙත්වා, ඔලොකයිත්වා. කාරිතෙ පන “ඔලොකාපෙති, ඔලොකාපයති, ඔලොකාපෙතුං, ඔලොකාපයිතුං, ඔලොකාපෙත්වා, ඔලොකාපයිත්වා” ඉච්චෙවමාදීනි යොජෙතබ්බාති. එස නයො සබ්බත්ථාපි.

තත්ථ ලොකොති තයො ලොකා සඬ්ඛාරලොකො සත්තලොකො ඕකාසලොකොති. තත්ථ “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති ආගතට්ඨානෙ සඬ්ඛාරලොකො වෙදිතබ්බො. “සස්සනො ලොකො”ති වා ‘අසස්සනො ලොකො’ති වා”ති ආගතට්ඨානෙ සත්තලොකො.

“යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්ති,
දිසා හන්ති විරොවමානා;
තාව සහස්සධා ලොකො,
එත්ථ තෙ වත්තතෙ වසො”ති

ආගතට්ඨානෙ ඕකාසලොකො.

අථ වා ලොකොති තිවිධො ලොකො කිලෙසලොකො භවලොකො ඉන්ද්‍රියලොකොති. තත්ථ රාගාදිකිලෙසබහුලතාය කාමාවචරසත්තා කිලෙසලොකො. ඤානාභිඤ්ඤාපරිබුද්ධියා රූපාවචරසත්තා භවලොකො.

ආනෙඤ්ජසමාධිබ්‍රලතාය විසදින්ද්‍රියත්තා අරූපාවචරසත්තා ඉන්ද්‍රියලොකො. අථ වා කිලිස්සනං කිලෙසො, විපාකදුක්ඛන්ති අත්ථො. තස්මා දුක්ඛබ්‍රලතාය අපායෙසු සත්තා කිලෙසලොකො. තදඤ්ඤෙ සත්තා සම්පත්තිභවභාවතො භවලොකො. තත්ථ යෙ විමුත්තිපරිපාවකෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතා සත්තා, සො ඉන්ද්‍රියලොකොති වෙදිතබ්බං.

ජාතකට්ඨකථායං පන -

“සඬ්ඛාරලොකො සත්තලොකො ඕකාසලොකො ඛන්ධලොකො ආයතනලොකො ධාතුලොකොති අනෙකවිධො ලොකො. එත්ථ ‘එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා...පෙ.... අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස ධාතුයො’ති එත්ථ සඬ්ඛාරලොකො වුත්තො. ඛන්ධලොකාදයො තදන්තොගධායෙව. ‘අයං ලොකො පරො ලොකො බ්‍රහ්මලොකො සදෙවකො’තිආදීසු පන සත්තලොකො වුත්තො. ‘යාවතා චන්දිමසුරියා පරිහරන්ති, දිසා හන්ති විරොචමානා. තාව සහස්සධා ලොකො, එත්ථ තෙවත්තතෙ වසො’ති එත්ථ ඕකාසලොකො වුත්තො’ති වුත්තං.

අත්ථතො පන ඉන්ද්‍රියබද්ධානං ඛන්ධානං සමුහො සන්තානො ච සත්තලොකො, රූපාදීසු සත්තවිසත්තතාය සත්තො, ලොකියති එත්ථ කුසලාකුසලං තබ්බිපාකො වාති. අනින්ද්‍රියබද්ධානං රූපානං සමුහො සන්තානො ච ඕකාසලොකො, ලොකියන්ති එත්ථ තසා ථාවරා ච, තෙසඤ්ච ඕකාසභූතොති, තදාධාරණතාය හෙස “භාජනලොකො”තිපි වුවිචති. දුට්ඨොපි වෙස රූපාදිධම්මෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තත්තා උපාදාපඤ්ඤත්තිභූතො අපරමත්ථසභාවො සප්පච්චයෙ පන රූපාරූපධම්මෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තත්තා තදුභයස්සාපි උපාදානානං වසෙන පරියායතො පච්චයායත්තවුත්තිතා උපවර්තබ්බා, තදුභයෙ ඛන්ධා සඬ්ඛාරලොකො, පච්චයෙහි සඬ්ඛරියන්ති, ලුප්ඡන්ති පලුප්ඡන්ති වාති එත්ථ පච්චයායත්තවුත්තිතාය මග්ගඵලධම්මානම්පි සතිපි ලුප්ඡනපලුප්ඡනත්තෙ තෙභූමිකධම්මානංයෙව “ලොකො”ති අධිප්පෙතත්තා නත්ථි ලොකතාපඡ්ඡනං. තථා හි තෙ “ලොකුත්තරා”ති වුත්තා.

ආලොකොති රස්මි, ආලොකෙන්නි එතෙන භූසො පස්සන්ති ජනා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං වාති ආලොකො. ඔලොකනන්ති හෙට්ඨා පෙක්ඛනං. විලොකනන්ති උද්ධං පෙක්ඛනං. ආලොකනන්ති පුරතො පෙක්ඛනං. විලොකනන්ති ද්වීසු පස්සෙසු පෙක්ඛනං, විවිධා වා පෙක්ඛනං. අපලොකනන්ති “සඬ්ඝං අපලොකෙත්වා”තිආදීසු විය ජානාපනං. අවලොකනන්ති “නාගාවලොකිතං අවලොකෙත්වා”තිආදීසු විය පුරිමකායං පරිවත්තෙත්වා පෙක්ඛනං. “ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සම්පජානකාරී

හොතී”ති එත්ථාපි භාවවසෙන ආලෝකනං ආලෝකිතං විලෝකනං විලෝකිතන්ති අත්ථො ගහෙනබ්බො.

ථක පටිසාතෙ. ථකෙති, ථකයති ද්වාරං පුරිසො.

තක්ක විතක්කෙ. තක්කෙති, විතක්කෙති, විතක්කයති. තක්කො, විතක්කො, විතක්කිතා.

තත්ථ තක්කනං තක්කො, උභනන්ති චුත්තං හොති, එවං විතක්කො. අථ වා විතක්කෙන්ති එතෙන, සයං වා විතක්කෙති, විතක්කනමත්තමෙව වා එතන්ති විතක්කො. “තක්කො, විතක්කො, අප්පනා, ඛ්‍යප්පනා, චෙතසො අභිනිරොපනා”ති අභිධම්මෙ පරියායසද්දා චුත්තා. විතක්කෙතීති විතක්කිතා, පුග්ගලො. “අවිතක්කිතා මච්චුමුපබ්බජන්ති”ති පාළි.

අකි ලක්ඛණෙ. ලක්ඛණං සඤ්ඤාණං, සඤ්ජානනකාරණන්ති චුත්තං හොති. අත්‍රිදං සල්ලක්ඛිතබ්බං. යෙ ඉමස්මිං චුරාදිගණෙ අනෙකස්සරා අසංයොගන්තා ඉකාරානුබන්ධවසෙන නිද්දිට්ඨා ධාතුවො, තෙ එවංචුත්තෙහි ඉමෙහි තීහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතා ආඛ්‍යාතත්තං නාමිකත්තඤ්ච පාපුණන්තා එකත්තතො නිග්ගහිතාගමෙන නිප්ඵන්තරූපායෙව භවන්ති, න කත්ථවිපි විගතනිග්ගහිතාගමරූපානි භවන්ති. අඬකෙති, අඬකයති. අඬකනං, අඬකො. සමාසෙ පන “සසඬකො, චක්කඬකිතවරණො”ති ආදීනි රූපානි භවන්ති.

සක්ක චක්ක භාසනෙ. සක්කෙති, සක්කයති. චක්කෙති, චක්කයති.

නක්ක චක්ක නාසනෙ. නක්කෙති, නක්කයති. චක්කෙති, චක්කයති.

චක්ක චුක්ක ඛ්‍යථනෙ. චක්කෙති, චක්කයති. චුක්කෙති, චුක්කයති. චක්කං. චක්කන්ති කෙනට්ඨෙන චක්කං? චක්කෙති ඛ්‍යථති හිංසතීති අත්ථෙන චක්කං. චක්කසද්දො –

සම්පත්තියං ලක්ඛණෙ ව, රථඬිගෙ ඉරියාපථෙ;
දානෙ රත්තධම්මබුර-චක්කාදීසු පදිස්සති;

“චත්තාරිමානි හික්ඛවෙ චක්කානි යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සාන”න්ති ආදීසු හි අයං සම්පත්තියං දිස්සති. “පාදනලෙසු චක්කානි ජාතානී”ති එත්ථ ලක්ඛණෙ. “චක්කංව වහතො පද්”න්ති එත්ථ රථඬිගෙ. “චතුචක්කං නවද්වාර”න්ති එත්ථ ඉරියාපථෙ. “දද භුඤ්ජ ව මා වජ්ජමාදො, චක්කං චත්තස්සු පාණින”න්ති එත්ථ දානෙ. “දිබ්බං චක්කරතනං

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වූරාදිගණපරිදීපන

පාතුරහොසී”ති එත්ථ රතනවක්කෙ. “මයා පවත්තිතං චක්ක”න්ති එත්ථ ධම්මචක්කෙ. “ඉච්ඡාභතස්ස පොසස්ස, චක්කං හමති මත්ථකෙ”ති එත්ථ බුරවක්කෙ. “බුරපරියන්තෙන චෙපි චක්කෙනා”ති එත්ථ පහරණචක්කෙ. “අසනිවිචක්ක”න්ති එත්ථ අසනිමණ්ඩලෙති.

තකි බන්ධනෙ. තඬිකෙති, තඬිකයති.

අක්ක ටවනෙ. ටවනං ටුති. අක්කෙති, අක්කයති. අක්කො. අක්කොති සූරියො. සො හි මහාජුතිතාය අක්කියති අහිත්ථවියති තප්පසන්තෙහි ජනෙහීති අක්කො. තථා හි තස්ස “නත්ථි සූරියසමා ආහා. උදෙතයං චක්ඛුමා එකරාජා”තිආදිනා අහික්ඛුති දිස්සති.

හික්ක හිංසායං. හික්කෙති, හික්කයති.

නික්ක පරිමාණෙ. නික්කෙති, නික්කයති.

බුක්ක භස්සනෙ. එත්ථ සුනඛභස්සනං භස්සනන්ති ගහෙතබ්බං, න වාචාසඬ්ඛාතං භස්සනං. බුක්කෙති, බුක්කයති. එත්ථ ච “බුක්කයති සා වොරෙ” ඉති ලොකීයජ්ජයොගො චෙදිතබ්බො. භූවාදිගණෙ පන “බුක්කති සා”ති රූපං භවති. අඤ්ඤො තු “බුක්ක පරිභාසනෙ” ඉති පඨති, එවං පඨන්තෙපි සුනඛභස්සනමෙවාධිජ්ජෙතං.

දක ලක අස්සාදනෙ. දකෙති, දකයති. ලකෙති, ලකයති.

තක්ක ලොක භාසායං. තක්කෙති, තක්කයති. ලොකෙති, ලොකයති.

චික සික ආමසනෙ. චිකෙති, චිකයති. සිකෙති, සිකයති.

කකාරන්තධාතුරූපාති.

බකාරන්තධාතු

ලක්ඛ දස්සනඬිකෙසු. දස්සනං පස්සනං. අඬිකො ලඤ්ජනං. ලක්ඛෙති, ලක්ඛයති. සල්ලක්ඛෙති, සල්ලක්ඛයති. ලක්ඛං විජ්ඣති උසුනා, ලක්ඛං කරොති.

ගඬිගාය වාලුකා බියෙ, උදකං බියෙ මහණ්ණවෙ;
මහියා මත්තිකා බියෙ, ලක්ඛෙ න මම බුද්ධියා.

කප්පලක්ඛණං. ගොලක්ඛණං. ඉත්ථිලක්ඛණං. ධම්මානං ලක්ඛණං. සල්ලක්ඛනා. උපලක්ඛනා. පච්චුපලක්ඛනා. ලක්ඛධාතුයා යුපච්චයන්තාය සමාදිපුඛිබානං රූපානං නකාරො දන්තපො.

භක්ඛ අදනෙ. භක්ඛෙති, භක්ඛයති. භක්ඛො නො ලද්ධො. භක්ඛයන්ති මිගාධමා. භූවාදිගණෙ පන “භක්ඛතී” ති රූපං.

නක්ඛ සම්බන්ධෙ. නක්ඛෙති, නක්ඛයති.

මක්ඛ මක්ඛනෙ. මක්ඛෙති, මක්ඛයති. මක්ඛො, මක්ඛී. තත්ථ මක්ඛොති පරෙහි කතගුණං මක්ඛෙති පිසතීති මක්ඛො, ගුණධංසනා. “මක්ඛං අසභමානො” ති එත්ථ පන අත්තති පරෙහි කතං අවමඤ්ඤනං මක්ඛොති වුච්චති.

යක්ඛ පූජායං. යක්ඛෙති, යක්ඛයති. යක්ඛො. යක්ඛොති මහානුභාවො සත්තො. තථා හි “පුච්ඡාමි තං මහායක්ඛ, සබ්බභූතානාමිස්සරා” ති එත්ථ සක්කො දෙවරාජා “යක්ඛො” ති වුත්තො. අථ වා යක්ඛොති යක්ඛයොනියං නිබ්බත්තසත්තො. සබ්බෙපි වා සත්තා “යක්ඛා” ති වුච්චන්ති. “පරමයක්ඛවිසුද්ධිං පඤ්ඤාපෙන්නී” ති එත්ථ හි යක්ඛසද්දො සත්තෙ වත්තති. තථා හි යක්ඛොපි සත්තොපි දෙවොපි සක්කොපි බ්ණාසවොපි යක්ඛොයෙව නාම, මහානුභාවතාය යක්ඛියති සරණගතෙහි ජනෙහි නානාපච්චයෙහි නානාබලීහි ව පූජියතීති යක්ඛො.

සත්තෙ දෙවෙ ව සක්කෙ ව, බ්ණාසවෙ ව රක්ඛසෙ;
පඤ්චස්වෙනෙසු අත්ථෙසු, යක්ඛසද්දො පවත්තති.

ලක්ඛ ආලොචනෙ. ලක්ඛෙති, ලක්ඛයති. ලක්ඛං විජ්ඣති උසුනා.

මොක්ඛ ආසනෙ. මොක්ඛෙති, මොක්ඛයති.

රුක්ඛ චාරුස්සෙ. චාරුස්සං චරුසභාවො. රුක්ඛෙති, රුක්ඛයති. සමාසෙ “රුක්ඛකෙසො, අතිරුක්ඛවචනො” ති රූපානි. එත්ථ ව “සමණො අයං පාපො අතිරුක්ඛවාචො” ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ අතිරුක්ඛවාචොති අතිචරුසවචනොති අත්ථො.

බකාරන්තධාතුරූපානි.

ගකාරන්තධාතු

ලිඬග චිත්තිකරණෙ. චිත්තිකරණං විචිත්‍රභාවකරණං. ලිඬගෙනි, ලිඬගයනි, ලිඬගං. එත්ථ ලිඬගං නාම දීඝරස්සකිසපුලපරිමණ්ඩලාදිභෙදං සණ්ඨානන්ති ගහණෙ අතීච යුජ්ජති. තඤ්ඤි නානප්පකාරෙහි විචිත්‍රං භොති, ලිඬගීයති විචිත්තං කරියති අවිජ්ජාතණ්භාකම්මෙහි උතුනා වා චුණ්ණාදීහි වා සරිරමිති ලිඬගං, අජ්ඣත්තසන්තානානිණරුක්ඛාදිකුණ්ඩලකරණ්ඩකාදීසු පවත්තසණ්ඨානවසෙනෙතං දට්ඨබ්බං. ලිඬගසද්දො සද්දෙ සද්දජ්ජපවත්තිනිමිත්තෙ ඉත්ථිබ්බාඤ්ජනෙ පුරිසබ්බාඤ්ජනෙ සඤ්ඤාණෙ ආකාරෙ වාති ඉමෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. අයඤ්ඤි “රුක්ඛොති වචනං ලිඬග”න්ති එත්ථ සද්දෙ දිස්සති. “සතලිඬගස්ස අත්ථස්සා”ති එත්ථ සද්දජ්ජපවත්තිනිමිත්තෙ. “තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස හික්ඛුනො ඉත්ථිලිඬගං පාතුහවති”ති එත්ථ ඉත්ථිබ්බාඤ්ජනෙ. “පුරිසලිඬගනිමිත්තකුත්තාකජ්ජාන”න්ති එත්ථ පුරිසබ්බාඤ්ජනෙ. “තෙන ලිඬගෙන ජානාම, ධුවං බුද්ධො හවිස්සති”ති එත්ථ සඤ්ඤාණෙ. “තෙහි ලිඬගෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි තෙහි ආකාරෙහි ආගන්තුකභාවො ජානිතබ්බො “ආගන්තුකා ඉමෙ”ති එත්ථ ආකාරෙ දිස්සති.

සද්දෙ ව තන්තිමිත්තෙ ව, කාටකොට්ඨිකාය ව;
ලක්ඛණෙ වෙව ආකාරෙ, ලිඬගසද්දො පවත්තති.

මග අන්වෙසනෙ. මගෙනි, මගයනි. මීගො, මගො, මගො, මගයමානො.

එත්ථ ව “යථා බිළාරො මුසිකං මගයමානො”ති පාළි නිදස්සනං. “මීගො”ති ව “මගො”ති ව චතුජ්ජදො පච්චිවති. එත්ථ මීගොති මගයති ඉතො විතො ගොවරං අන්වෙසති පරියෙසතීති මීගො. එවං මගො. එත්ථ විසෙසතො හරිණ මීගො මීගො නාම. සාමඤ්ඤතො පන අවසෙසාපි චතුජ්ජදා “මීගො” ඉච්චෙව චුච්චන්ති. තථා හි සුසීමජාතකෙ “කාළා මීගා සෙනදන්තා තච ඉමෙ, පරොසහස්සං හෙමජාලාහිසඤ්ජන්තා”ති එතස්මිං පාළිජ්ජදෙසෙ හත්ථිනොපි මීගසද්දෙන චුත්තා “කාළමීගා”ති. අථ වා මගීයති ජීවිතකජ්ජනත්ථාය මංසාදීහි අත්ථිකෙහි ලුද්දෙහි අන්වෙසියති පරියෙසියතීති මීගො, අරඤ්ඤජාතා සසපසදහරිණෙණෙය්‍යාදයො චතුජ්ජදා, එවං මගො. “අත්ථං න ලහතෙ මගො”ති එත්ථ පන මගො වියාති මගො, බාලොති අත්ථො.

මග්ග ගවෙසනෙ. මග්ගෙනි, මග්ගයනි. මග්ගො, මග්ගනං.

එත්ථ ව මග්ගොති පටිපදාය ව පකතිමග්ගස්ස ව උපායස්ස ව අධිච්චනං. “මහාවිහාරවාසීනං, වාචනාමග්ගනිස්සිත”න්තිආදීසු පන කථාපබන්ධොපි

“මග්ගො”ති වුච්චති. තත්‍ර පටිපදා එකන්තතො ජාතිජරාබ්‍යාධිදුක්ඛාදීහි පිළිතෙහි සත්තෙහි දුක්ඛක්ඛයං නිබ්බානං පාපුණත්ථාය මග්ගිතබ්බො ගවෙසිතබ්බොති මග්ගො. පකතිමග්ගො පන මග්ගමුල්ලෙහි මග්ගිතබ්බොති මග්ගො. පකතිමග්ගමුල්ලෙහි ච පටිපදාසංඛිතාරියමග්ගමුල්ලො එව බහවො සන්ති. පකතිමග්ගො හි කදාචි එව අද්ධිකානං මුය්හති, “එස මග්ගො”ති නායකා න දුල්ලහා. අරියමග්ගො පන සබ්බදායෙව සබ්බලොකස්ස මුය්හති, නායකා පරමදුල්ලහා. තස්මා සො එව අවිජ්ජාසම්මුල්ලෙහි මග්ගිතබ්බොති මග්ගො. අඤ්ඤෙසං පන ද්විත්තං ධාතුනං වසෙනපි අත්ථං වදන්ති ගරු “කිලෙසෙ මාරොන්තො ගච්ඡති මග්ගො”ති. තං තං කිච්චං හිතං වා නිජ්ජාදෙනුකාමෙහි මග්ගියති ගවෙසියති මග්ගො, උපායො. මග්ගසද්දො හි “අහිධම්මකථාමග්ගං, දෙවානං සම්පවත්තස්සි”ති එත්ථ උපායෙපි වත්තති. තථා හි අහිධම්මටිකායං “මග්ගොති උපායො, ඛන්ධායතනාදීනං කුසලාදීනඤ්ච ධම්මානං අවබොධස්ස සච්චජ්ජට්ඨෙධස්සෙව වා උපායභාවතො අහිධම්මකථාමග්ගො”ති චුත්තො, පබන්ධො වා “මග්ගො”ති වුච්චති. සො හි දීඝත්තා මග්ගො වියාති මග්ගො, තස්මා අහිධම්මකථාපබන්ධො අහිධම්මකථාමග්ගොති චුත්තො. ඉදානි පකතිපටිපදාමග්ගානං නාමානි කථයාම. තෙසු පකතිමග්ගස්ස –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ඤස්සං වට්ඨමා’යනං;
අද්ධාන’මද්ධා පදවි, වත්තති චෙව සත්තති”ති

ඉමානි නාමානි. පටිපදාමග්ගස්ස පන –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජස්සං වට්ඨමා’යනං;
නාව උත්තර සෙතු ව, කුල්ලො ච හිසි සඬකමො”ති

අනෙකානි නාමානි. එත්ථ පන කෙච්චි “නාවාතිආදීනි පකතිමග්ගස්ස නාමානී”ති වදන්ති, තං න ගහෙනබ්බං, පකතිමග්ගස්ස කිස්මිඤ්චිපි පාළිප්පදෙසෙ “නාවා”තිආදීනි පදෙහි චුත්තට්ඨානාභාවතො, අහිධානසත්ථෙසු ච “නාවා” ඉච්චාදිකානං තදහිධානානං අනාගතත්තා.

අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – නාවාවියාති නාවා, උත්තරන්ති එතෙනාති උත්තරං, නාවායෙව උත්තරන්ති. අයඤ්චි නාවාපරියායො “තරං, තරණං, පොතො, ප්ලවො”ති. ඉමෙපි තංපරියායායෙව. උත්තරං වියාති උත්තරං. සෙතු වියාති සෙතු. කුල්ලො වියාති කුල්ලො. හිසි වියාති හිසි. සඬකමො විය, සඬකමන්ති වා එතෙනාති සඬකමො, සබ්බමෙතං අරියමග්ගස්සෙව නාමං, න පකතිමග්ගස්ස. තථා හි “ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවක”න්ති ව, “ධම්මසෙතුං දළ්භං කත්වා, නිබ්බුතො සො නරාසභො”ති ව, “කුල්ලො”ති

බො භික්ඛවෙ අරියමග්ගස්සෙනං අධිවචන”න්ති ච එවමාදිනා තත්ථ තත්ථ භගවතා අරියමග්ගො “නාචා”තිආදීහි අනෙකෙහි නාමෙහි වුත්තො. අට්ඨකථාවරියෙහිපි සුත්තනිපාතට්ඨකථායං “ඛද්ධා භිසි සුසඬ්ඛතා භගවා”ති එතස්මිං පදෙසෙ එවං අත්ථසංවණ්ණනා කතා “භිසිති පත්ථරිත්වා පුටුලං කත්වා ඛද්ධා ‘කුල්ලා’ති වුච්චති ලොකෙ, අරියස්ස විනයෙ පන අරියමග්ගො”ති.

‘මග්ගො පජ්ජො පථො පන්ථො, අඤ්ජසං වටුමා’යනං;
නාචා උත්තර සෙතූ ච, කුල්ලො ච භිසි සඬ්ඛමො;
අද්ධානං පභවො’ව්චෙව, තත්ථ තත්ථ පකාසිතො”ති.

එවං ආචරියෙහි කතාය අත්ථසංවණ්ණනාය දස්සනතො ච “නාචාතිආදීහිපි පකතිමග්ගස්ස නාමානී”ති වචනං න ගහෙතඛ්ඛං, යථාවුත්තමෙව වචනං ගහෙතඛ්ඛං.

කොචි පනෙත්ථ එවං වදෙය්‍ය “ධම්මසෙතූං දළ්භං කත්වා”ති එත්ථ ‘ධම්මසෙතූන්ති මග්ගසෙතූ’න්ති වචනතො ධම්මසද්දො මග්ගෙ වත්තති, න සෙතූසද්දො”ති. තන්ත, ධම්මසද්දො විය සෙතූසද්දොපි මග්ගෙ වත්තතිති සෙතූ වියාති සෙතූ, ධම්මො එව සෙතූ ධම්මසෙතූති අත්ථවසෙන, එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි. අපරමිපි වදෙය්‍ය “නනු බ්‍රහ්මජාලසුත්තත්තට්ඨකථායං ‘දක්ඛිණුත්තරෙන බොධිමණ්ඩං පවිසිත්වා අස්සත්ථදුමරාජානං පදක්ඛිණං කත්වා පුබ්බුත්තරභාගෙ ධීතො’ති ඉමස්මිං යානෙ දක්ඛිණුත්තරසද්දෙන දක්ඛිණො මග්ගො වුත්තො”ති. න, අනෙකෙසු පාළිප්පදෙසෙසු අට්ඨකථාපදෙසෙසු ච අභිධානසත්ථෙසු ච මග්ගවාචකස්ස උත්තරසද්දස්ස අනාගතත්තා, තස්මා තත්ථ එවමත්ථො දට්ඨබ්බො “දක්ඛිණදිසතො ගන්තබ්බො උත්තරදිසාභාගො දක්ඛිණුත්තරොති වුච්චති, එවංභූතෙන දක්ඛිණුත්තරෙන බොධිමණ්ඩපවිසනං සන්ධාය දක්ඛිණුත්තරෙන බොධිමණ්ඩං පවිසිත්වාති වුත්ත”න්ති. අථ චා දක්ඛිණුත්තරෙනාති දක්ඛිණපච්ඡිමුත්තරෙන, එත්ථ ආදිඅවසානග්ගහණෙන මජ්ඣස්සපි ගහණං දට්ඨබ්බං. එවං ගහණංයෙව හි යං ජාතකනිදානෙ වුත්තං “බොධිසත්තො තිණං ගහෙත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්භ දක්ඛිණදිසාභාගෙ උත්තරාභිමුඛො අට්ඨාසි, තස්මිං බණෙ දක්ඛිණවක්කවාළං ඔසිදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විය අහොසි, උත්තරවක්කවාළං උල්ලඬ්ඝිත්වා උපරි භවග්ගජ්ජත්තං විය අහොසි, බොධිසත්තො ඉදං සම්බොධිපාපුණට්ඨානං න භවති මඤ්ඤෙති පදක්ඛිණං කරොන්තො පච්ඡිමදිසාභාගං ගන්ත්වා පුරත්ථාභිමුඛො අට්ඨාසි”තිආදි, තෙන සමෙති. අථාපි වදෙය්‍ය “යදි උත්තරසද්දො දිසාවාවකො, එවඤ්ච සති “දක්ඛිණුත්තරෙනා”ති එනයොගං අවත්වා “දක්ඛිණුත්තරායා”ති ආයයොගො වත්තබ්බො”ති. තන්ත, දිසාවාවකස්සපි සද්දස්ස “උත්තරෙන

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

නදී සීතා, ගම්භීරා දුරතික්කමා” ති එන යොගවසෙන වචනතො. අපිව දිසාභාගං සන්ධාය “දක්ඛිණුත්තරොනා” ති වචනං වුත්තං. දිසාභාගො හි දිසා එවාති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං.

ගකාරන්තධාතුරූපානි.

සකාරන්තධාතු

ලිසි භාසනෙ. ලඬිසෙති, ලඬිසයති. එතානි බුද්ධවචනෙ අප්පසිද්ධානිපි ලොකිකප්පයොගදස්සනවසෙන ආගතානි. සාසනස්මිඤ්ඤි භූවාදිගණවුරාදිගණපරියාපන්නස්ස ගත්තත්ථවාචකඋල්ලඬිසනත්ථපරිදීපකස්ස ධාතුස්ස රූපං අතීව පසිද්ධං.

ලඬිස ලඬිසනෙ. ලඬිසෙති, ලඬිසයති.

“අතිකර’මකරා’වරිය, මය්හම්පෙතං න රූච්චති;
චතුත්ථෙ ලඬිසයිත්ථාන, පඤ්චමියම්පි ආවුතො” ති

ඉමස්මිං සත්තිලඬිසනජාතකෙ වුරාදිගණපරියාපන්නස්ස ගත්තත්ථවාචකස්ස උල්ලඬිසනත්ථපරිදීපකස්ස ලඬිසධාතුස්ස “ලඬිසයිත්ථා, ලඬිසයිත්ථානා” ති රූපෙ දිට්ඨෙයෙව “ලඬිසෙති, ලඬිසයති” ති රූපානි දිට්ඨානි එව භොන්ති. භාසත්ථවාචකස්ස පන තථාරූපානි රූපානි න දිට්ඨානි, එවං සන්තෙපි පුබ්බාවරියෙහි දීසදස්සිහි අභිමතත්තා භාසත්ථවාචිකාපි ලඬිසධාතු අත්ථිති ගහෙතබ්බා, එවං සබ්බෙසුපි භූවාදිගණාදීසු සාසනෙ අප්පසිද්ධානම්පි රූපානං සාසනානුකූලානං ගහණං වෙදිතබ්බං, අනනුකූලානඤ්ච අප්පසිද්ධානං ඡඩ්ඪනං.

අස පාපකරණෙ. අසෙති, අසයති. අසං, අසො, අනසො.

තත්ථ අසන්ති දුක්ඛං. “අසන්තං පටිසෙවිස්සං. වනෙ වාළමිගාකිණ්ණෙ. බග්ගදීපිනියෙවිතෙ” ති ඉදං නිදස්සනං. අසොති කිලෙසො. තෙන අසෙන අරහා අනසො. තත්ථ අසයන්ති පාපං කරොන්ති සත්තා එතෙනාති අසං, කින්නං? දුක්ඛං, එවං අසො. නනු ව සප්පුරිසා දුක්ඛහෙතුපි කිලෙසහෙතුපි ව අත්තනො සුබත්ථාය පාපං න කරොන්ති. තථා හි –

“න පණ්ඩිතා අත්තසුබස්ස හෙතු,
පාපානි කම්මානි සමාවරන්ති;
දුක්ඛෙන ඵුට්ඨා බලිතාපි සත්තා,
ජන්දා ව දොසා න ජහන්ති ධම්ම” ති

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

වුත්තං. එවං සත්තෙ කස්මා “අස පාපකරණෙ”ති ධාතු ව “අසයන්ති පාපං කරොන්ති සත්තා එතෙනාති අස”න්තිආදිවචනඤ්ච වුත්තන්ති? සච්චං, යෙහුයොන පන සත්තා දුක්ඛාදිහෙතු පාපකම්මං කරොන්ති, එතෙසු සප්පුරිසා එව න කරොන්ති, ඉතරෙ කරොන්ති. එවං පාපකරණස්ස හි දුක්ඛං කිලෙසො ව හෙතු. තථා හි –

සුඛිපි හෙකෙ න කරොන්ති පාපං,
අවණ්ණසංසග්ගහයා පුනෙකෙ;
පඤ්ඤා සමානො විපුලත්ථවිත්ති,
කිංකාරණා මෙ න කරොසි දුක්ඛං”න්ති

වුත්තං. අයඤ්ඤා ගාථා දුක්ඛහෙතුපි සත්තා පාපං කරොන්තිති එතමත්ථං දීපෙති. “කුද්ධො හි පිතරං හන්ති, කුද්ධො හන්ති සමාතර”න්ති අයං පන කිලෙසහෙතුපි පාපං කරොන්තිති එතමත්ථං දීපෙති, තස්මා අම්මහෙති “අස පාපකරණෙ”තිආදිවචනං වුත්තං.

සකාරන්තධාතුරූපානි.

වකාරන්තධාතු

ලොව දස්සනෙ. ලොවෙති, ලොවයති. ලොවනං. රූපාරම්මණං ලොවයති පස්සතිති ලොවනං, වක්ඛු.

කිච්චි මද්දනෙ. කිඤ්චෙති, කිඤ්චයති. කිඤ්චනං, අකිඤ්චනො.

තත්ථ කිඤ්චනන්ති පලිබොධො. කිඤ්චෙති සත්තෙ මද්දතීති කිඤ්චනං. කිඤ්චනසද්දො මද්දනත්ථෙ වත්තති. මනුස්සා හි චිහිං මද්දන්තා ගොණං “කිඤ්චෙහි කාපිල, කිඤ්චෙහි කාපිලා”ති වදන්ති.

පච්චි විත්ථාරෙ. පඤ්චෙති, පඤ්චයති. පපඤ්චෙති, පපඤ්චයති. පපඤ්චා.

එත්ථ පපඤ්චාති තණ්හාමානදිට්ඨියො. එතා හි අත්තනිස්සිතානං සත්තානං සංසාරං පපඤ්චෙත්ති විත්ථීන්තං කරොන්තිති පපඤ්චාති වුවුවන්ති. අථ චා පපඤ්චෙත්ති යත්ථ සයං උප්පන්නා තංසන්තානං විත්ථාරෙත්ති චිරං ධම්මෙත්තිති පපඤ්චා. ලොකියා පන “අම්මාකං තුම්මහෙති සද්ධිං කට්ඨන්තානං පපඤ්චො හොති”තිආදීති වදන්තා කාලස්ස චිරභාවං පපඤ්චොති වදන්ති, සාසනෙ පන ද්වයම්පි ලබ්භති.

සිච්ච කුඨ්ඨනෙ. සිච්චෙති, සිච්චයති.

වඤ්චු පලම්භනෙ. පලම්භනං උපලාපනං. වඤ්චෙති, වඤ්චයති.
වඤ්චකො, වඤ්චනං. භූවාදිගණෙන පන වඤ්චධාතු ගත්තත්ථෙ වත්තති. “සන්ති
පාදා අවඤ්චනා”ති හි පාළි

වච්ච අජ්ඣයනෙ. වච්චෙති, වච්චයති.

වු වචනෙ. වාචෙති, වාචයති. අඤ්ඤො “වු සහනෙ” ඉති බුනෙ. වාචෙති,
වාචයති, සහතිති අත්ථො.

අඤ්චු විසෙසනෙ. අඤ්චෙති, අඤ්චයති.

ලොච භාසායං. ලොචෙති, ලොචයති. ලොචනං, ලොචයති සමවිසමං
ආචික්ඛන්තං විය භවතිති ලොචනං, චක්ඛු.

රච පතියතනෙ. රචෙති, රචයති. රචනා, විරචිතං, කෙසරචනා, ගාථාරචනා.

සුච පෙසුඤ්ඤෙ. පිසුණභාවො පෙසුඤ්ඤං. සුචෙති, සුචයති. සුචකො.

පච්ච සංයමනෙ. පච්චෙති, පච්චයති.

රිච වියොජනසම්පජ්ජනෙසු. රෙචෙති, රෙචයති. සෙට්ඨිපුත්තං විරෙචෙය්‍යා.
විරෙචෙති, විරෙචයති. විරෙචකො, විරෙචනං.

වච භාසනෙ. වචෙති, වචයති. භූවාදිගණෙපි අයං වත්තති. තදා තස්සා
“වත්ති, වචති, අවොච, අවොචු”න්තිආදීනි රූපානි භවන්ති. කාරිතෙ පන
“අත්තෙවාසිකං ධම්මං වාචෙති, වාචයති”ති රූපානි. වත්තුං, වත්තවෙ, වත්වා,
වුත්තං, වුච්චති.

අච්ච පූජායං. අච්චෙති, අච්චයති. බ්‍රහ්මාසුරසුරච්චිතො.

සුච ගන්ධනෙ. සුචෙති, සුචයති. සුචකො, සුත්තං.

ඵත්ථ ච අත්තත්ථපරත්ථාදිභෙදෙ අත්ථෙ සුචෙතිති සුත්තං. තෙපිටකං
බුද්ධවචනං.

කච දිත්තියං. කච්චෙති, කච්චයති. කච්චො.

ඵත්ථ කච්චොති රූපසම්පත්තියා කච්චෙති දිබ්බති විරොචතිති කච්චො,
ඵවංනාමකො ආදිපුරිසො, තබ්බංසෙ ජාතා පුරිසා “කච්චානා”තිපි

“කච්චායනා” තිපි “කාතියානා” තිපි වුවචන්ති, ඉත්ථියො පන “කච්චානී” තිපි “කච්චායනී” තිපි “කාතියානී” තිපි වුවචන්ති.

චකාරන්තධාතුරූපානි.

ඡකාරන්තධාතු

මීලෙඡ අබ්‍යන්තායං වාචායං. මීලෙච්ඡෙති, මීලෙච්ඡයති. මීලක්ඛු.

එත්ථ මීලක්ඛුති මීලෙච්ඡෙති අබ්‍යන්තවාචං භාසතීති මීලක්ඛු.

කුච්ඡ අවක්ඛෙපෙ. අවක්ඛෙපො අධොබ්‍යනං. කුච්ඡෙති, කුච්ඡයති.

විච්ඡ භාසායං. විච්ඡෙති, විච්ඡයති.

ඡකාරන්තධාතුරූපානි.

ඡකාරන්තධාතු

වජ්ජ වජ්ජනෙ. වජ්ජෙති, වජ්ජයති. පරිවජ්ජනකො. වජ්ජීතො සීලවන්තෙහි, කථං භික්ඛු කරිස්සසීති.

තුජ්ජ බලපාලනෙසු. තුජ්ජෙති, තුජ්ජයති.

තුජ් පිජ් භිංසාබලදානනිකෙතනෙසු. නිකෙතනං නිවාසො. තුඤ්ඤෙති, තුඤ්ඤයති. පිඤ්ඤෙති. පිඤ්ඤයති.

බජ් කිච්ඡජීවනෙ. බඤ්ඤෙති, බඤ්ඤයති. බඤ්ඤො.

බජ් රක්ඛණෙ. තාදිසානියෙව රූපානි. භූවාදිගණ “බජ් ගතීවෙකල්ලෙති ඉමිස්සා “බඤ්ඤති” ති රූපං.

පූජ පූජායං. පූජෙති, පූජයති. පූජා. එසාව පූජනා සෙය්‍යා. පූජකො, පූජීතො, පූජනීයො, පූජනෙය්‍යා, පූජෙතබ්බො, පූජිතො.

ගජ මද්දනසද්දෙසු. ගජෙති, ගජයති. ගජො.

තිජ නිසානෙ. තෙජෙති, තෙජයති.

වජ මග්ගනසඬ්ඛාරෙසු. වජෙති, වජයති.

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

තජ්ජ සන්තජ්ජනෙ. තජ්ජෙති, තජ්ජයති. සන්තජ්ජෙති, සන්තජ්ජයති. සන්තජ්ජීතො.

අජ්ජ පටිසජ්ජනෙ. අජ්ජෙති, අජ්ජයති.

සජ්ජ සජ්ජනෙ. සජ්ජෙති, සජ්ජයති දානං. ගමනසජ්ජො භුත්වා.

භජ වීස්සාසෙ. භජෙති, භජයති. භූවාදිගණෙ පන “භජති”ති රූපං, භත්ති, සම්භත්ති.

තුජ් පිජ් ලුජ් හජ් භාසායං. තුඤ්ඤෙති, තුඤ්ඤයති. පිඤ්ඤෙති, පිඤ්ඤයති. ලුඤ්ඤෙති, ලුඤ්ඤයති. හඤ්ඤෙති, හඤ්ඤයති. කට්ඨෙති අත්ථො.

රූජ භිංසායං. රොජෙති, රොජයති. රොගො.

භාජ පුට්ඨකම්මති. පුට්ඨකම්මං පුට්ඨකරණං, විසුං ක්‍රියාති අත්ථො. භාජෙති, භාජයති. විභාජෙති, විභාජයති. විභත්ති.

සභාජ සීතිසෙවනෙසු. සභාජෙති, සභාජයති.

ලජ පකාසනෙ. ලජෙති, ලජයති. ලාජා.

යුජ සංයමනෙ. සංයුඤ්ඤා ඛන්ධනෙ. යොජෙති, යොජයති. සංයොජෙති, සංයොජයති. සංයොජනං.

මජ්ජ සොචෙය්‍යාලඬිකාරෙසු. මජ්ජෙති, මජ්ජයති. සම්මජ්ජෙති, සම්මජ්ජයති. සම්මජ්ජා.

භාජ භාජනදානෙසු. භාජෙති, භාජයති. කථං චෙස්සන්තරො පුත්තො, ගජං භාජෙති සඤ්චය.

ජකාරන්තධාතුරූපානි.

ඤ්ඤානා අප්පසිද්ධා. සද්දසත්ථෙ පන “ඤ්ඤා නියොජනෙ”ති පටන්ති, රූපං පන බුද්ධච්චනානුකූලං න භවති, තස්මා න දස්සිතං අම්භෙහි.

ටකාරන්තධාතු

සට්ඨ සට්ඨනෙ. සට්ඨනං වායාමකරණං. සට්ඨෙති, සට්ඨයති. එත්ථ තු “සට්ඨෙසි, සට්ඨෙසි, කිංකාරණා සට්ඨෙසි, අහං තං ජානාමි”ති නිදස්සනං.

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

සට සඩ්සානෙ. පුබ්බෙ විය ක්‍රියාපදානි, නාමිකත්තෙ “සටො, සටා”ති රූපානි. එත්ථ ගටොති පානීයසටො. සටාති සමුහො “මච්ඡසටා”තිආදීසු විය.

සට්ට වලනෙ. සට්ටෙති, සට්ටයති.

නට අවසන්දනෙ. අවසන්දනං ගත්තවික්ඛෙපො. නටෙති, නටයති.

වුට පුට කුට්ට ඡෙදනෙ. වුටෙති, වුටයති. පුටෙති, පුටයති. කුට්ටෙති, කුට්ටයති.

පුට්ට වට්ට අප්පභාවෙ. පුට්ටෙති, පුට්ටයති. වුට්ටෙති, වුට්ටයති, අප්පං භවතීති අත්ථො.

මුට සඤ්චුක්ඛනෙ. මොටෙති, මොටයති.

අට්ට සුට්ට අනාදරෙ. අට්ටෙති, අට්ටයති. සුට්ටෙති, සුට්ටයති.

බට්ට සංවරණෙ බට්ටෙති, බට්ටයති.

සට්ට භිංසාබලදානනිකෙතනෙසු. සට්ටෙති, සට්ටයති.

කුවට්ට නිපජ්ජායං. කුවට්ටෙති, කුවට්ටයති. ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු එකමඤ්චෙ කුවට්ටෙන්ති.

ජට්ට ජට්ටනෙ. ජට්ටෙති, ජට්ටයති. අත්‍රායං පාළි – සචෙ සො ජට්ටෙති, ඉච්චෙනං කුසලං. නොචෙ ජට්ටෙති, පඤ්චභඩ්දගෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු රූපියජට්ටකො සම්මන්තිතබ්බො.

පුට භිංසායං. පොටෙති, පොටයති.

කීට බන්ධෙ. බන්ධො බන්ධනං. කීටෙති, කීටයති. කීටො.

වුට් ඡෙදනෙ. වුන්ටෙති, වුන්ටයති.

ලුට් ථෙය්‍යො. ලුන්ටෙති, ලුන්ටයති.

කූට අප්පසාදෙ. කූටෙති, කූටයති. කූටං රජනං. කූටා ගාවී. කුටතාපසො.

වුට පුට පුට වීහෙදෙ. වුටෙති, වුටයති. පොටෙති, පොටයති. ථොටෙති, ථොටයති. අඬ්ගුලියො ථොටෙසුං.

සට සඨසාටෙ හන්තාත්ටෙ ව. සටෙති, සටයති.

පට පුට ලුට සට සටි භාසායං. පාටෙති, පාටයති. පොටෙති, පොටයති. ලොටෙති, ලොටයති. සාටෙති, සාටයති. සණ්ටෙති, සණ්ටයති.

පට වට ගන්ටෙ. පටෙති, පටයති. වටෙති, වටයති.

බෙට හක්බණ්ණෙ. බෙටෙති, බෙටයති.

බොට බෙපෙ. බොටෙති, බොටයති.

කුටි දාහෙ. කුටෙති, කුටයති.

යුට සංසග්ගෙ. යොටෙති, යොටයති.

වට විහජනෙ. වටෙති, වටයති.

ටකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

සඨ සඨබාරගතීසු. සඨෙති, සඨයති.

සුඨ ආලසියෙ. සොඨෙති, සොඨයති.

සුඨී සොසනෙ. සුණ්ඨෙති, සුණ්ඨයති.

සඨ සිලාසායං. සඨෙති, සඨයති.

සඨ අසම්මාභාසනෙ. සඨෙති. සඨයති, සඨො.

එත්ථ සඨොති කෙරාටිකො. සඨයතීති සඨො, න සම්මා භාසතීති අත්ථො.

සඨ කෙතවෙ. රූපං තාදිසමෙව.

“සුදස්සං වජ්ජමඤ්ඤසං, අත්තනො පන දුද්දසං...පෙ....
අත්තනො පන ඡාදෙති, කලිංව කිතවාසඨො”ති.

එත්ථ සාකුණිකො “කිතවා”ති වුත්තො. තස්ස ඉදං කෙතවං, තස්මිං කෙතවෙ අයං ධාතු වත්තතීති අත්ථො.

කඩී සොකෙ. කණ්ඨෙති, කණ්ඨයති.

යකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

පටි පරිභාසෙ. පණ්ඨෙති, පණ්ඨයති. උප්පණ්ඨෙති, උප්පණ්ඨයති.
මනුස්සානං නං භික්ඛුනිං උප්පණ්ඨිංසු.

ලඬි උක්ඛෙපෙ. ලණ්ඨෙති, ලණ්ඨයති.

ඛඩි කඩි ඡෙදෙ. ඛණ්ඨෙති, ඛණ්ඨයති. කණ්ඨෙති, කණ්ඨයති. ඛණ්ඨො,
කණ්ඨො.

පිඩි සඬිසානෙ. පිණ්ඨෙති, පිණ්ඨයති. පිණ්ඨො.

එත්ථ ච පිණ්ඨොති සමුහසඬිබානො කලාපොපි “වොළං පිණ්ඨො රති
බිඬිඬා”ති එත්ථ චුත්තො ආහාරසඬිබානො පිණ්ඨොපි පිණ්ඨොයෙව.

කුඩි වෙධනෙ. කුණ්ඨෙති, කුණ්ඨයති. කුණ්ඨලං.

මඩි භුසායං හසනෙ ච. මණ්ඨෙති, මණ්ඨයති. මණ්ඨො, මණ්ඨනං,
මණ්ඨිතො.

හඩි කල්‍යාණෙ. කල්‍යාණං කල්‍යාණතා. හණ්ඨෙති, හණ්ඨයති. හණ්ඨො.

එත්ථ ච හණ්ඨොති ධනං, අලඬිකාරො වා. “හණ්ඨං ගණ්ඨාති.
සමලඬිකරිත්වා හණ්ඨෙතා”ති ච ආදීසු විය.

දණ්ඨ දණ්ඨවිනිපානෙ. දණ්ඨෙති, දණ්ඨයති. දණ්ඨො.

ජඩිඬ ජඩිඬනෙ. ජඩිඬෙති, ජඩිඬයති. ජඩිඬනකො. ජඩිඬියති, ජඩිඬිතො.
ජඩිඬිතුං, ජඩිඬයිතුං, ජඩිඬෙත්වා, ජඩිඬයිත්වා.

ධකාරන්තධාතුරූපානි.

ඬකාරන්තධාතු

වඩිඬ ආකීරණෙ. කංසපාතියා පායාසං වඩිඬෙති, වඩිඬයති. හත්තං
වඩිඬෙත්වා අදාසි.

ණකාරන්තධාතු

වණ්ණ වණ්ණක්‍රියාවිත්ථාරගුණවවනෙසු. වණ්ණො පසංසා. ක්‍රියා කරණං.
විත්ථාරො විත්ථින්නතා. ගුණො සීලාදිධම්මො. වචනං වාචා. වණ්ණෙනි,
වණ්ණයති. වණ්ණො, වණ්ණං, සුවණ්ණං, සංවණ්ණනා.

වණ්ණසද්දො ඡවිට්ඨකිකුලවග්ගකාරණසණ්ඨානපමාණරූපායතනාදීසු
දිස්සති. තත්ථ “සුවණ්ණවණ්ණොසි හගවා”ති එවමාදීසු ඡවියං. “කදා
සඤ්ඤුල්ලා පන තෙ ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණො”ති එවමාදීසු
ට්ඨියං. “වත්තාරොමෙ හො ගොතම වණ්ණො”තිඑවමාදීසු කුලවග්ගෙ. “අථ
කෙන භු වණ්ණෙන, ගන්ධට්ඨෙනාති වුව්චති”ති එවමාදීසු කාරණෙ.
“මහන්තං හත්ථිරාජවණ්ණං අභිනිමිමිනිත්වා”තිඑවමාදීසු සණ්ඨානෙ. “තයො
පත්තස්ස වණ්ණො”ති එවමාදීසු පමාණෙ. “වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති
එවමාදීසු රූපායතනෙනි.

තත්ථ ඡවියන්ති ඡවිගතා වණ්ණධාතු එව “සුවණ්ණවණ්ණො”ති එත්ථ
වණ්ණග්ගහණෙන ගහිතාති අපරෙ. වණ්ණනං කිත්තියා උග්ගසාසනන්ති
වණ්ණො, ට්ඨි. වණ්ණයති අසඬකරතො වචන්ට්ඨියතිති වණ්ණො,
කුලවග්ගො. වණ්ණයති එලං එතෙන යථාසභාවතො විභාවියතිති වණ්ණො,
කාරණං, වණ්ණං දීඝරස්සාදිවසෙන සණ්ඨහනන්ති වණ්ණො, සණ්ඨානං.
වණ්ණයති අඬසමහන්තාදිවසෙන පමියතිති වණ්ණො, පමාණං. වණ්ණෙනි
විකාරමාපජ්ජමානං හදයඬගතභාවං පකාසෙතිති වණ්ණො, රූපායතනං. එවං
තෙන තෙන පවත්තිනිමිත්තෙන වණ්ණසද්දස්ස තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ පවත්ති
වෙදිතඬ්ඛා.

අපරමිපි වණ්ණසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වදාම. වණ්ණසද්දො සණ්ඨානජාති
රූපායතනකාරණපමාණගුණපසංසාජාතරූපපුලිනක්ඛරාදීසු දිස්සති. අයඤ්ඨි
“මහන්තං සප්පරාජවණ්ණං අභිනිමිමිනිත්වා”තිආදීසු සණ්ඨානෙ දිස්සති,
“බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, භීනො අඤ්ඤො වණ්ණො”තිආදීසු
ජාතියං. “පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො”තිආදීසු රූපායතනෙ.

“න හරාමි න හඤ්ජාමි, ආරා සිඬ්ඝාමි වාරිජං;

අථ කෙන භු වණ්ණෙන, ගන්ධට්ඨෙනාති වුව්චති”ති

ආදීසු කාරණෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණො”තිආදීසු පමාණෙ. “කදා
සඤ්ඤුල්ලා පන තෙ ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණො”තිආදීසු ගුණෙ.

සද්දනිතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

“වණ්ණාරහස්ස වණ්ණං භාසති” තිආදීසු පසංසායං. “වණ්ණං අඤ්ජනවණ්ණෙන, කාලිඬිගම්හි වනිම්භසෙ” ති එත්ථ ජාතරූපෙ. “අකිලාසුනො වණ්ණපටෙ බණන්තා” ති එත්ථ පුළිනෙ. “වණ්ණාගමො වණ්ණවිපරියායො” තිආදීසු අක්ඛරෙ දිස්සති. ඉච්චෙවං සබ්බථාපි –

ජවියං පුතියං හෙමෙ, කුලවග්ගෙ ව කාරණෙ;
සණ්ඨානෙ ව පමාණෙ ව, රූපායතනජාතිසු;
ගුණක්ඛරෙසු පුළිනෙ, වණ්ණසද්දො පවත්තති;

සුවණ්ණසද්දො ජවිසම්පත්තිගරුලජාතරූපෙසු ආගතො. අයඤ්ඞි “සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ, සුගතෙ දුග්ගතෙ” ති, “සුවණ්ණතා සුස්සරතා” ති ව එවමාදීසු ජවිසම්පත්තියං ආගතො. “කාකං සුවණ්ණා පරිවාරයන්ති” තිආදීසු ගරුලෙ. “සුවණ්ණවණ්ණො කඤ්චනසන්තිහත්තවො” තිආදීසු ජාතරූපෙති.

පුණ සඨසාතෙ. පුණෙති, පුණයති.

වුණ සඨකොවනෙ. වුණෙති, වුණයති.

වුණ්ණ පෙරණෙ. වුණ්ණෙති, වුණ්ණයති. වුණ්ණං. වුණ්ණව්වුණ්ණං කරොති.

සණ දානෙ. සණෙති, සණයති.

කුණ සඨකොවනෙ. කුණෙති, කුණයති. කුණො. කුණහත්ථො. හත්ථෙත කුණි.

තුණ පුරණෙ. තුණෙති, තුණයති. තුණි.

එත්ථ තුණිති සරකලාපො. සා හි තුණෙන්ති පුරෙන්ති සරෙ එත්ථාති තුණි.

භුණ භාසායං. භුණෙති, භුණයති.

කණ නිමිලනෙ. කාණෙති, කාණයති. කාණො.

එත්ථ කාණොති එකෙන වා ද්විති වා අක්ඛිති පරිහීනක්ඛි. අට්ඨකථාවරියා පන “කාණො නාම එකක්ඛිනා කාණො, අන්ධො නාම උභයක්ඛිකාණො” ති වදන්ති, තං කාණන්ධසද්දානං එකත්ථසන්තිපාතෙ යුජ්ජති. ඉතරථා කාණකච්ඡපොපමසුත්තෙ වුත්තො කච්ඡපො එකස්මිං කාණො සියා, එකක්ඛිකාණො ව පන පුරිසො “අන්ධො” ති න වත්තබ්බො සියා, තස්මා තෙසමයුගලත්තෙ එකෙකස්ස යථාසම්භවං ද්වින්නං ද්වින්නමාකාරානං

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

වාචකතා දට්ඨබ්බා. තථා හි කොසලසංයුත්තට්ඨකථායං “කාණොති එකච්ඡිකාණො වා උභයච්ඡිකාණො වා”ති වුත්තං. අථ වා “ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍යා”ති එත්ථ ඔවාදානුසාසනානං විය සවිසෙසතා අවිසෙසතා ව දට්ඨබ්බා.

ගණ සඬ්ඛ්‍යානෙ. ගණෙති, ගණයති. ගණනා, ගණො.

එත්ථ ගණනාති සඬ්ඛ්‍යා. ගණොති හික්ඛුසමුහො. යෙසං වා කෙසඤ්චි සමුහො. සමුහස්ස ව අනෙකානි නාමානි. සෙය්‍යපීදං -

සඬ්ඛො ගණො සමුහො ව,
ඛන්ධො සන්තිවයො වයො;
සමුව්චයො ව නිවයො,
වග්ගො පුගො ව රාසි ව.

කායො නිකායො නිකරො,
කදම්බො විසරො සථා;
සමුදායො ව සන්දෙහො,
සඬ්ඝාතො සමයො කරො.

ඔසො පුඤ්ජො කලාපො ව,
පිණ්ඩො ජාලඤ්ච මණ්ඩලං;
සණ්ඩො පවාහො ඉච්චෙනෙ,
සමුහත්ථාහිධායකාති.

කිඤ්චාපි එතෙ සඬ්ඝගණසමුහාදයො සද්දා සමුහත්ථවාචකා, තථාපි සඬ්ඝගණසද්දායෙව විනාපි විසෙසකපදෙන හික්ඛුසමුහෙ වත්තන්ති, නාඤ්ඤෙ, අඤ්ඤෙ පන සඬ්ඝගණසද්දෙහි සද්ධිං අඤ්ඤමඤ්ඤඤච කදාපි සමානත්ථවිසයා හොත්ති, කදාපි අසමානත්ථවිසයා, තස්මා යථාපාවචනං අසම්මුශ්භන්තෙන යොජෙතබ්බා. “එකො, ද්වෙ”තිආදිනා ගණෙතබ්බොති ගණො.

කණ්ණ සවනෙ. කණ්ණෙති, කණ්ණයති. කණ්ණො. කණ්ණයන්ති සද්දං සුණන්ති එතෙනාති කණ්ණො, යො ලොකෙ “සවනං, සොත”න්ති ව වුව්චති.

කුණ ගුණ ආමන්තනෙ. කුණෙති, කුණයති. ගුණෙති, ගුණයති. ගුණො. ගොණො.

එත්ථ ගුණොති සීලාදයො ධම්මා, කෙනට්ඨෙත තෙ ගුණා. ගොණාපියති ආමන්තාපියති අත්තනි පතිට්ඨිතො පුග්ගලො දට්ඨං සොතුං පුජිතුඤ්ච ඉච්ඡන්තෙහි ජනෙහීති ගුණො. එත්ථ කිඤ්චාපි සීලාදිධම්මානං ආමන්තාපනං නත්ථි, තථාපි තංභෙතුආමන්තනං නිමන්තනඤ්ච තෙයෙව කරොන්ති නාමාති එවං වුත්තං. තථා හි -

“යථාපි ඛෙත්තසම්පන්නෙ,
 ඛිජං අප්පම්පි රොපිතං;
 සම්මා ධාරං පවස්සන්තෙ,
 එලං තොසෙති කස්සක”න්ති

එත්ථ කස්සකස්ස තුට්ඨිඋප්පත්තිකාරණත්තා භෙතුවසෙන නිව්චෙනසස්සපි එලස්ස තොසනං වුත්තං, එවම්ධාපි ආමන්තාපනකාරණත්තා එවං වුත්තං. අඤ්ඤෙ පන “ගුඤ්ජන්තෙ අබ්බයන්තෙ ඉති ගුණො”ති අත්ථං වදන්ති. තදනුරූපං පන ධාතුසද්දං න පස්සාම, “ගුණ ආමන්තනෙ” ඉච්චෙව පස්සාම, විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං.

වණ ගත්තවිචුණ්ණනෙ. වණෙති, වණයති. වණො.

එත්ථ වණොති අරු. සා හි සරීරං වණයති විචුණ්ණෙති ඡිද්දාවඡිද්දං කරොතීති වණොති වුච්චති.

පණ්ණ හරිතෙ. පණ්ණෙති, පණ්ණයති. තාලපණ්ණං. සුපෙය්‍යපණ්ණං.

එත්ථ ව හරිතභාවවිගතෙපි වත්ථුස්මිං පණ්ණභාවො රුළුහිතො පවත්තොති දට්ඨබ්බො. “පණ්ණං, පත්තං, පලාසො, දලං” ඉච්චෙතෙ සමානත්ථා.

පණ ඛ්‍යවහාරෙ. පණෙති, පණයති. රාජා ව දණ්ඩං ගරුකං පණෙති.

ඉමානි ණකාරන්තධාතුරූපානි.

තකාරන්තධාතු

චිත්ත චිත්තායං. චිත්තෙති, චිත්තයති. චිත්තං, චිත්තා, චිත්තනා, චිත්තනකො. කාරිතෙ “චිත්තාපෙති, චිත්තාපයතී”ති රූපානි.

තත්ථ චිත්තන්ති ආරම්මණං චිත්තෙතීති චිත්තං, විජානාතීති අත්ථො, සබ්බචිත්තසාධාරණවසෙනෙතං දට්ඨබ්බං. එත්ථ සියා - කස්මා “ආරම්මණං චිත්තෙතීති චිත්ත”න්ති වත්ථාපි “විජානාතීති අත්ථො”ති වුත්තං, නනු

චිත්තනවිජානනා නානාසභාවා. න හි “චිත්තෙති”ති පදස්ස “විජානාති”ති අත්ථො සම්භවති, දුප්පඤ්ඤස්ස හි නානප්පකාරෙහි චිත්තයතොපි සුඛුමත්ථාධිගමො න භොතිති? සච්චං, “විජානාති”ති ඉදං පදං චිත්තස්ස සඤ්ඤාපඤ්ඤාකිච්චෙහි විසිට්ඨවිසයග්ගහණං දීපෙතුං. චුත්තං සබ්බචිත්තසාධාරණත්තා චිත්තසද්දස්ස. යඤ්චි ධම්මජානං “චිත්ත”න්ති වුච්චති, තදෙව විඤ්ඤාණං, තස්මා විජානනත්ථං ගහෙත්වා සඤ්ඤාපඤ්ඤාකිච්චාවිසිට්ඨවිසයග්ගහණං දීපෙතුං “විජානාති”ති චුත්තං.

ඉදානි අඤ්ඤගණිකධාතුවසෙනපි නිබ්බවනං පකාසයාම – සබ්බෙසු චිත්තෙසු යං ලොකියකුසලාකුසලමහාක්‍රියචිත්තං, තං ජවනවිථිවසෙන අත්තතො සන්තානං විනොතිති චිත්තං, විජානං කම්මකිලෙසෙහි චිත්තන්ති චිත්තං, ඉදං විධාතුවසෙන නිබ්බවනං. යං කිඤ්චි ලොකෙ විචිත්තං සිප්පජානං, සබ්බස්ස තස්ස චිත්තෙනෙව කරණතො චිත්තෙති විචිත්තෙති විචිත්තං කරියති එතෙනාති චිත්තං, චිත්තකරණතාය චිත්තන්ති චුත්තං භොති, ඉදං චිත්තධාතුවසෙන නිබ්බවනං. චිත්තතාය චිත්තං, ඉදං පාටිපදිකවසෙන නිබ්බවනං. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “සබ්බමිපි යථානුරූපතො චිත්තතාය චිත්තං, චිත්තකරණතාය චිත්තන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති.

එත්ථ හි චිත්තස්ස සරාගසදොසාදිහෙදහින්තත්තා සම්පයුත්තභූමිආරම්මණහීනමජ්ඣමපණීතාධිපතීනං වසෙන චිත්තස්ස චිත්තතා වෙදිතබ්බො. කිඤ්චාපි එකස්ස චිත්තස්ස එවං විචිත්තතා නත්ථි, තථාපි විචිත්තානං අන්තොගධත්තා සමුදායවොහාරෙන අවයවොපි “චිත්ත”න්ති වුච්චති, යථා පබ්බතනදීසමුද්දාදිඑකදෙසෙසු දිට්ඨෙසු පබ්බතාදයො දිට්ඨාති වුච්චන්ති. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “කාමඤ්චෙත්ථ එකමෙව එවං චිත්තං න භොති, චිත්තානං පන අන්තොගධත්තා එතෙසු යං කිඤ්චි එකමිපි චිත්තතාය ‘චිත්ත’න්ති වත්තුං වට්ඨති”ති.

එත්ථ ච චුත්තප්පකාරානමත්ථානං විනිච්ඡයො බවති. කථං? යස්මා යත්ථ යත්ථ යථා යථා අත්ථො ලබ්භති, තත්ථ තත්ථ තථා තථා ගහෙතබ්බො. තස්මා යං ආසෙවනපච්චයභාවෙන විනොති, යඤ්ච කම්මුතා අභිසඬ්ඛතත්තා චිත්තං, තං තෙන කාරණෙන චිත්තන්ති චුත්තං. යං පන තථා න භොති, තං පරිත්තක්‍රියද්වයං අන්තිමජවනඤ්ච ලබ්භමානචිත්තනවිචිත්තතාදිවසෙන චිත්තන්ති වෙදිතබ්බං, හසිතුප්පාදො පන අඤ්ඤජවනගතිකොයෙවාති.

ඉමානි චිත්තස්ස නාමානි –

චිත්තං මනො මානසඤ්ච, විඤ්ඤාණං හදයං මනං;
නාමානෙනානි වොහාර-පටෙ වත්තන්ති පායතො.

විත්තසද්දො පඤ්ඤත්තියං විඤ්ඤාණෙ විචිත්තෙ විත්තකම්මෙ අච්ඡරියෙති එවමාදීසු අත්ථෙපු දිස්සති. අයඤ්ඤි “විත්තො ගහපති. විත්තමාසො” තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං දිස්සති. “විත්තං මනො මානස” තිආදීසු විඤ්ඤාණෙ. “විචිත්තවත්ථාහරණා” තිආදීසු විචිත්තෙ. “දිට්ඨං වො භික්ඛවෙ චරණං නාම විත්ත” තිආදීසු විත්තකම්මෙ. “ඉඬ්ඝ මද්දි නිසාමෙහි, විත්තරූපං ව දිස්සති” තිආදීසු අච්ඡරියෙති.

විත සඤ්ඤෙතනො. චෙතෙති, චෙතයති. රත්තො ඛො බ්‍රාහ්මණ රාගෙන අභිභූතො අත්තඛ්‍යාබ්‍යාධායපි චෙතෙති, පරඛ්‍යාබ්‍යාධායපි චෙතෙති, උභයඛ්‍යාබ්‍යාධායපි චෙතෙති. ආකඬ්ඛති චෙතයති, තං නිසෙධ ජුතින්ධර. චෙතනා, සඤ්ඤෙතනා. චෙතයිතං, චෙතෙත්වා, චෙතයිත්වා. සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙති.

තත්ථ චෙතනාති චෙතයතීති චෙතනා, සද්ධිං අත්තනා සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණෙ අභිසන්දහතීති අත්ථො. සඤ්ඤෙතනාති උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪිතං. චෙතයිතන්ති චෙතනාකාරො. සඤ්චිච්චාති සයං ඤත්වා, චෙච්ච අභිචිතරිත්වාති අත්ථො. ඉමානි චෙතනාය නාමානි –

සඤ්ඤෙතනා චෙතයිතං, චෙතනා කම්මමෙව ව;
කම්මඤ්ඤි “චෙතනා” ත්වෙව, ජිනෙනාභච්ච භාසිතං.

අත්‍රායං පාළි “චෙතනාහං භික්ඛවෙ කම්මං වදාමි, චෙතයිත්වා කම්මං කරොති කායෙන වාචාය මනසා” ති.

මන්ත ගුත්තභාසනො. මන්තෙති, මන්තයති, නිමන්තෙති, නිමන්තයති, ආමන්තෙති, ආමන්තයති. ජනා සඬිගම්ම මන්තෙත්ති, මන්තයත්ති, මන්තයිංසු රහොගතා. නිමන්තයිත්ථ රාජානං. ආමන්තයිත්ථ දෙවින්දො, විසුකම්මං මහිද්ධිකං. මන්තා, මන්තො. කාරිතෙ “මන්තාපෙති, මන්තාපයති” ති රූපානි.

එත්ථ මන්තාති පඤ්ඤා, “ගවෙසනසඤ්ඤා” තිපි වදන්ති. මන්තොති ගුත්තභාසනං. “උපස්සුතිකාපි සුණන්ති මන්තං, තස්මා හි මන්තො ඛිජ්ජමුපෙති හෙද” ති එත්ථ හි ගුත්තභාසනං “මන්තො” ති වුව්චති. අපිච මන්තොති ඡළඬිගමන්තො. වුත්තඤ්ච “යෙ මන්තං පරිචත්තෙත්ති, ඡළඬිගං බ්‍රහ්මචින්තිත” ති. එත්ථ සික්ඛා නිරුත්ති කප්ප ඛ්‍යාකරණ ජොතිසත්ථ ඡන්දොච්චිතිවසෙන මන්තො “ඡළඬිගො” ති වෙදිතඛ්ඛො. එතානි එව ඡ “වෙදඬිගානී” ති වුව්චන්ති. වෙදො එව හි “මන්තො, සුතී” ති ව වුත්තො. අථ වා මන්තොති වෙදාදිවිජ්ජා.

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වූරාදිගණපරිදීපන

යන්ත සඬකොවනෙ. යන්තෙති, යන්තයති. යන්තං, තෙලයන්තං
යථාවක්කං, එවං කම්පති මෙදනී.

සත්ත ගතියං. සත්තෙති, සත්තයති.

සන්ත ආමප්පයොගෙ. ආමප්පයොගො නාම උස්සන්තක්‍රියා. සන්තෙති,
සන්තයති.

කිත්ත සංසන්දනෙ. කිත්තෙති, කිත්තයති. “යෙ වොහං කිත්තයිස්සාමි,
ගිරාහි අනුපුබ්බසො. කිත්තනා පරිකිත්තනා”තිආදීසු පන කත්ථනා
“කිත්තනා”ති වුච්චති.

තන්ත කුටුම්භධාරණෙ. තන්තෙති, තන්තයති. සතන්තො, සප්පධානොති
අත්ථො.

යත නිකාරොපකාරෙසු. යතෙති, යතයති. නීතො ව පටිදානෙ, යතධාතු
නිඋපසග්ගතො පරො පටිදානෙ චත්තති, නිය්‍යාතෙති, නිය්‍යාතයති. තකාරස්ස
පන දකාරත්තෙ කතෙ “නිය්‍යාදෙති, නිය්‍යාදයති. රථං නිය්‍යාදයිත්ථාන,
අණණො එහි සාරථී”ති රූපාති.

චතු භාසායං. චත්තෙති, චත්තයති.

පත ගතියං. පතෙති, පතයති.

වාත ගතිසුඛසෙවනෙසු. ගති සුඛං සෙවනන්ති තයො අත්ථො. තත්ථ සුඛනං
සුඛං. වාතෙති, වාතයති. වාතො, වාතපුප්ඵං. වීචරස්ස අනුචාතො.

කෙත ආමන්තනෙ. කෙතෙති, කෙතයති. කෙතකො.

සත්ත සන්තානක්‍රියායං. සන්තානක්‍රියා නාම පබන්ධක්‍රියා අවිච්ඡේදකරණං.
සත්තෙති, සත්තයති. සත්තො.

“කිත්තු සන්තරමානොව, ලාගිත්ථා හරිතං තිණං;
බාද බාදාති ලපසි, ගතසත්තං ජරග්ගව”න්ති

පාළියං පන “ගතසත්තං ජරග්ගව”න්ති පාඨස්ස “විගතජීවිතං
ජිණ්ණගොණ”න්ති අත්ථං සංවණ්ණෙසු. ඉමිනා සත්තසද්දස්ස ජීවිතච්චනං
විස දිස්සති, “න සුකරා උඤ්ජෙන පග්ගහෙන යාපෙතු”න්ති එත්ථ
පග්ගහසද්දස්ස පත්තකථනං විස. සුට්ඨු විචාරෙතබ්බං.

සුත්ත අවමොවනෙ. සුත්තෙති, සුත්තයති.

මුත්ත පසවනෙ. මුත්තෙති, මුත්තයති. ඔමුත්තෙති, ඔමුත්තයති. මුත්තං. අත්‍රායං පාළි ‘‘මුත්තෙති ඔහදෙති වා’’ති. තත්ථ මුත්තෙතීති පස්සාවං කරොති. ඔහදෙතීති කරිසං විස්සජ්ජෙති. කාරිතෙ ‘‘මුත්තාපෙති, මුත්තාපයතී’’ති රූපාති.

කත්තර සෙට්ඨේලෙ. කත්තරෙති, කත්තරයති. කත්තරො. කත්තරදණ්ඩො, කත්තරසුප්පං.

තත්ථ කත්තරොති ජිණ්ණො. මහල්ලකොති වුත්තං හොති. කෙනට්ඨෙත? කත්තරයති අභිගානං සිට්ඨිලභාවෙන සිට්ඨිලො භවතීති අත්ථෙත. කත්තරදණ්ඩොති කත්තරෙහි ජිණ්ණමනුස්සෙහි එකත්තතො ගහෙතබ්බතාය කත්තරානං දණ්ඩො කත්තරදණ්ඩො. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා ‘‘කත්තරදණ්ඩොති ජිණ්ණකාලෙ ගහෙතබ්බදණ්ඩො’’ති. කත්තරසුප්පන්ති ජිණ්ණසුප්පං. කත්තරඤ්ච තං සුප්පඤ්චාති කත්තරසුප්පන්ති සමාසො.

විත්ත විත්තකරණෙ, කදාචි දස්සනෙපි. විත්තකරණං විවිත්තභාවකරණං. විත්තෙති, විත්තයති. විත්තං.

තකාරන්තධාතුරූපාති.

ථකාරන්තධාතු

කථ කථනෙ. කථෙති, කථයති. ධම්මං සාකච්ඡති. සාකච්ඡා, කථා, පරිකථා, අට්ඨකථා.

තත්ථ සාකච්ඡතීති සහ කථයති. අත්ථො කථියති එතායාති අට්ඨකථා, ත්ථකාරස්ස ට්ඨකාරත්තං.

යාය’ත්ථමභිවණ්ණෙත්ති, ඛ්‍යඤ්ජනත්ථපදානුගං;
නිදානවත්ථුසම්බන්ධං, එසා අට්ඨකථා මතා.

‘‘අට්ඨකථා’’ති ව ‘‘අත්ථසංවණ්ණනා’’ති ව නින්තානාකරණං.

පථී ගතියං. පන්ථෙත්ති, පන්ථයන්ති. පන්ථො. භූවාදිගණෙ ‘‘පථ ගතිය’’න්ති අකාරන්තවසෙන කථිතස්ස ‘‘පථති, පථො’’ති නිග්ගහිතාගමවජ්ජිතාති රූපාති භවන්ති, ඉධ පන ඉකාරන්තවසෙන කථිතස්ස සනිග්ගහිතාගමාති රූපාති නිව්චං භවන්තීති දට්ඨබ්බං.

පුත්ථ ආදරානාදරෙසු. පුත්ථෙති, පුත්ථයති.

මුත්ථ සඬ්ඝාතෙ. මුත්ථෙති, මුත්ථයති.

චත්ථ අද්දනෙ. චත්ථෙති, චත්ථයති.

පුථ භාසායං. පොථෙති, පොථයති. කථෙතීති අත්ථො.

පුථ පභාරෙ. පොථෙති, පොථයති. කුමාරෙ පොථෙත්වා අගමාසි.

කථ වාක්‍යපබන්ධෙ. කථෙති, කථයති. කථා.

සථ දුබ්බලො. සථෙති, සථයති.

අත්ථ පත්ථ යාවනායං. අත්ථෙති, අත්ථයති. අත්ථො. පත්ථෙති, පත්ථයති. පත්ථනා. පටිපක්ඛං අත්ථයන්ති ඉච්ඡන්තීති පච්චත්ථිකා.

ථොම සිලාසායං. ථොමෙති, ථොමයති. ථොමනා.

කාථ භිංසායං. කාථෙති, කාථයති.

සථ බන්ධනෙ. සථෙති, සථයති.

සන්ථ ගන්ථ සන්ථම්භෙ. සන්ථෙති, සන්ථයති. ගන්ථෙති, ගන්ථයති. ගන්ථො.

ථකාරන්තධාතුරූපාති.

දකාරන්තධාතු

හද කර්ථසුස්සග්ගෙ. කර්ථසුස්සග්ගො කර්ථස්ස උස්සග්ගො විස්සජ්ජනං. හදෙති, හදයති. ඔහදෙති, ඔහදයති.

විද ලාභෙ. ඉමස්මිං යානෙ ලාභො නාම අනුභවනං, තස්මා විදධාතු අනුභවනෙ චත්තතීති අත්ථො ගහෙනබ්බො. සුඛං වෙදනං වෙදෙති. දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති. වෙදයති. වෙදනා, විත්ති. වෙදයිතං. සුඛං වෙදනං වෙදයමානො.

කුදි අනතභාසනෙ. කුන්දෙති, කුන්දයති.

මීද සිනෙහනෙ. අත්‍ර සිනෙහො නාම පීති. මෙදෙනි, මෙදයති.

ජද සංවරණෙ. ගෙහං ඡාදෙනි, ඡාදයති. දොසං ඡාදෙනි, ඡාදයති. පටිච්ඡාදෙනි, පටිච්ඡාදයති. ඡත්තං. ඡත්තා කුටි.

තත්‍ර ඡත්තන්ති ආතපත්තං. ආතපං ඡාදෙතීති ඡත්තං. පටිච්ඡාදියතෙති ඡත්තා.

වුද සඤ්චොදනෙ ආණත්තියඤ්ච. චොදෙනි, චොදයති. චොදකො, වුදිතකො, චොදනා. ආනන්දො බුද්ධචොදිතො.

තත්‍ර චොදනාති වාලනා. වාලනාති දොසාරොපනාති අත්ථො.

ජද්ද වමනෙ. ජද්දෙනි, ජද්දයති.

මද විත්තිශොගෙ. මදෙනි, මදයති.

වීද වෙහනාඛ්‍යානනිවාසෙසු. වෙහනා සඤ්ඤාණං. ආඛ්‍යානං කථනං. නිවාසො නිවසනං. වෙදෙනි, වෙදයති. පටිවෙදෙනි, පටිවෙදයති. පටිවෙදයාමි තෙ මහාරාජ.

සද්ද සද්දනෙ. සද්දෙනි, සද්දයති. විසද්දෙනි, විසද්දයති. සද්දො, සද්දිතො. දීසත්තෙ “සද්දායති”ති රූපං.

එත්ථ ව “මං සද්දායතීති සඤ්ඤාය වෙගෙන උදකෙ පතී”ති අට්ඨකථාපාඨො නිදස්සනං, ඉදං “පබ්බතායතී”ති රූපං විය ධාතුවසෙන නිජ්චන්තං න හොතීති න වත්තබ්බං, ධාතුවසෙන නිජ්චන්තංයෙවාති ගහෙතබ්බං. සද්දොති සද්දියතීති සද්දො, යථාච්චිචතීති වචනං. අථ වා සද්දියති අත්ථො අනෙතාති සද්දො. ගරවො පන “සප්පතීති සද්දො. උදිරියති අභිලපියතීති අත්ථො”ති වදන්ති.

සුද ආසෙවනෙ. සුදෙනි, සුදයති. සුදො.

සුදොති හත්තකාරකො, යො “රසකො”තිපි වුච්චති.

කන්ද සාතච්චෙ. සාතච්චං සතතභාවො නිරන්තරභාවො. කන්දෙනි, කන්දයති.

මුද සංසග්ගෙ. එකතොකරණං සංසග්ගො. මොදෙනි, මොදයති සත්තුති සප්පිනා.

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

නද භාසායං. නාදෙනි, නාදයති. හෙතුකත්තුරූපානීති න චත්තබ්බානි පාළිදස්සනතො “සිහො ච සිහනාදෙන, දද්දරං අභිනාදයි”ති. අඤ්ඤත්‍රාපි සංසයො න කාතබ්බො. ඉමස්මිං වුරාදිගණෙ හෙතුකත්තුරූපසදිසානම්පි සුද්ධකත්තුරූපානං සන්දිස්සනතො.

සද අස්සාදනෙ. සාදෙනි, සාදයති. අස්සාදෙනි, අස්සාදයති. එත්ථ ආඋපසග්ගො රස්සවසෙන ධීතො.

ගද දෙවසද්දෙ. දෙවසද්දො වුව්චති මෙසසද්දො. ගදෙනි, ගදයති.

පද ගතියං. පදෙනි, පදයති. පදං. ඉමිස්සා දිවාදිගණෙ “පජ්ජති”ති රූපං භවති, ඉධ පන ඊදිසානි.

ජිද්ද කණ්ණහෙදෙ. ජිද්දෙනි, ජිද්දයති. ජිද්දං.

ජිද ද්වෙධාකරණෙ. නනු හො යො චතුධා වා පඤ්චධා වා අනෙකසතධා වා ඡිත්දති, තස්ස තං ඡෙදනං ද්වෙධාකරණං නාම න හොති, එවං සන්තෙ කස්මා සාමඤ්ඤෙන අවත්වා “ද්වෙධාකරණෙ”ති ද්විධා ගහණං කතන්ති? ද්විධාකරණං නාම න හොතීති න චත්තබ්බං, අනෙකසතධා ඡෙදනම්පි ද්විධාකරණංයෙව. අපරස්ස හි අපරස්ස ඡින්නකොට්ඨාසස්ස පුබ්බෙන එකෙන කොට්ඨාසෙන සද්ධිං අපෙක්ඛනවසෙන ද්විධාකරණං හොතියෙව. ඡෙදෙනි, ඡෙදයති.

යො තෙ හත්ථෙ ච පාදෙ ච, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙදයි;
තස්ස කුජ්ඣ මහාවීර, මා රට්ඨං විනස්ස ඉදං;

යො මෙ හත්ථෙ ච පාදෙ ච, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙදයි;
වීරං ජීවතු සො රාජා, න හි කුජ්ඣන්ති මාදිසානි.

ජද අපචාරණෙ. ඡාදෙනි, ඡාදයති. ඡත්තං. පුරිසස්ස භත්තං ඡාදයති.

ඊදී සන්දීපනෙ. ඊදෙනි, ඊදයති. ඊකාරන්තවසෙන නිද්දිට්ඨත්තා සනිග්ගහිතාගමානි රූපානි න භවන්ති.

අද්ද නිංසායං. අද්දෙනි, අද්දයති.

වද භාසායං. වාදෙනි, වාදයති. වාදො.

තත්ථ “වාදෙනි, වාදයති”ති ඉමෙසං “වදති”ති සුද්ධකත්තුචසෙනෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො, න හෙතුකත්තුචසෙන. තථා හි “සඬකෙතං කත්වා

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

විසංවාදෙති. ඔව්දෙය්‍යානුසාසෙය්‍යා. ඉදමෙව සච්චන්ති ව වාදයන්ති. අවිසංවාදකො ලොකස්සා”ති සුද්ධකත්තුදීපකපාලිනායා දිස්සන්ති, සද්දසත්ථෙව ව “වාදයති”ති සුද්ධකත්තුපදං දිස්සති. තත්ථ විසංවාදෙතීති මුසා වදෙති, අථ වා විප්පලම්භෙති, වාදොති වචනං. “වාදො ජප්පො විතණ්ඩා”ති එවංවිධාසු තීසු කථාසු වාදසඬ්ඛාතා කථා. “වාදාපෙති, වාදාපයති”ති ද්වෙයෙව භෙතුකත්තුපදානි භවන්ති.

ජදී ඉච්ඡායං. ඊකාරන්තොයං ධාතු, තස්මා සනිග්ගහීතාගමානිස්ස රූපානි න භවන්ති. පුරිසස්ස භත්තං ඡාදෙති, ඡාදයති, රූච්චතීති අත්ථො. පුරිසස්ස භත්තං ඡාදයමානං තිට්ඨති ඡාදෙන්නං වා.

වදී අභිවාදනථුතීසු. අයම්පි ඊකාරන්තො ධාතු, තස්මා ඉමස්සපි සනිග්ගහීතාගමානි රූපානි න භවන්ති. වාදෙති, වාදයති, වන්දති, ථොමෙති වානි අත්ථො. ඉමානි අනුපසග්ගානි රූපානි. සද්දසත්ථෙව ව “වාදයති”ති අනුපසග්ගවන්දනථුතීඅත්ථං පදං වුත්තං, සාසනෙ පන “අභිවාදෙති, අභිවාදයති, අභිවාදනං, භගවන්තං අභිවාදෙත්වා”තිආදීනි සොපසග්ගානි රූපානි දිස්සන්ති.

තත්ථ අභිවාදෙත්වානි වන්දිත්වා, ථොමෙත්වා වා, අයමස්මාකං රූචි. ආගමට්ඨකථායං පන “අභිවාදෙත්වානි ‘සුඛී අරොගො භොතු’ති වදාපෙත්වා, වන්දන්තො හි අත්ථතො එවං වදාපෙති නාමා”ති භෙතුකත්තුචසෙන අභිවාදනසද්දත්ථො වුත්තො, අම්භෙහි පන වන්දනසද්දං සද්දසත්ථනායමග්ගභෙත්වා සුද්ධකත්තුචසෙන අත්ථො කථිතො. අභිවාදනඤ්චි වන්දනංයෙව, න වදාපනං අභිසද්දෙන සම්බන්ධිතත්තා “අභිවාදනසිලිස්සා”ති එත්ථ විය. ඉදඤ්චි “අභිවාදාපනසිලිස්සා”ති න වුත්තං. යදි ව සද්දසත්ථෙව වදාපනමධිප්පෙතං සියා, “වදී වදාපනථුතීසු”ති නිස්සන්දෙභවචනං වත්තඛිං සියා, එවඤ්ච න වුත්තං, එවං පන වුත්තං “වදී අභිවාදනථුතීසු”ති, තෙන වදාපනමනධිප්පෙතන්ති ඤායති.

අථාපි සියා “කස්සචි වුද්ධෙන විසිට්ඨං වදාපනං අභිවාදන”න්ති, එවම්පි නුපපජ්ජති කාරිතවසෙන ධාතුඅත්ථස්ස අකථෙතඛිඛතො. තථා හි “පච පාකෙ, ඡිදි ද්විධාකරණෙ”තිආදීනා භාවවසෙන අත්ථප්පකාසනමත්තෙයෙව “පචති, පච්චති, පාවෙති. ඡන්දති, ඡිප්පති, ඡෙදාපෙති”තිආදීනි සකම්මකානි වෙච අකම්මකානි ව සකාරිතානි ව රූපානි නිප්පජ්ජන්ති, න ව තදත්ථාය විසුං විසුං ධාතුනිද්දෙසො කරියති. තස්මා “වදී අභිවාදනථුතීසු”ති එත්ථ කාරිතවසෙන ධාතුඅත්ථො කථිතොතිපි වත්තුං න සක්කා ක්‍රියාසභාවත්තා ධාතුනං. යථා පන “තක්කෙති, විතක්කෙති. තක්කො, විතක්කො”තිආදීනි සමානත්ථානි, තථා “වාදෙති, අභිවාදෙති”තිආදීනි සමානත්ථානි. අතො සද්දසත්ථෙව

සද්දසත්ථවිදුහි “තක්ක විතක්කෙ, වදී අභිවාදනථුනිසු”තිආදීනං ධාතුනං “තක්කයති, වාදයති”තිආදීනි අනුපසග්ගානියෙව රූපානි දස්සිතානි, තානි ච බො සුද්ධකත්තුපදානියෙව, න හෙතුකත්තුපදානි, තස්මා “අභිවාදනථුනිසු”ති එතස්ස “වදාපනථුනිසු”ති අත්ථො නුපපජ්ජති.

කිඤ්ච හියොයා — “අභිවාදෙති, අභිවාදයති. අභිවාදෙත්වා, අභිවාදයිත්වා”තිආදීනි සමානත්ථානි, ණණයමත්තෙන හි සවිසෙසානි. යදි “අභිවාදෙත්වා”ති ඉමස්ස පදස්ස “සුඛි අරොගො භොතු’ති වදාපෙත්වා”ති අත්ථො සියා, “සිරසා අභිවාදයි”ත්ති එත්ථ “සිරසා”ති පදං න වත්තබ්බං සියා වදාපනෙන අසම්බන්ධත්තා. යස්මා චුත්තං තං පදං, තෙන ඤායති “අභිවාදෙත්වා”තිආදීසු වදාපනත්ථො න ඉච්ඡිතබ්බො, වන්දනත්ථො ඉච්ඡිතබ්බො ථොමනත්ථො ච. යස්මා භූවාදිගණ “වන්ද අභිවාදානථුනිසු”ති ඉමස්ස ධාතුස්ස “වන්දති”ති පදරූපස්ස “අභිවන්දති, ථොමෙති චා”ති අත්ථොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, න වදාපනත්ථො. තථා හි “වන්දෙ සුගතං ගතිවිමුත්ත”ත්ති පදානමත්ථං වදන්තෙන ථිකාවරියෙනපි “වන්දෙති වන්දාමි, ථොමෙමි චා”ති වන්දනථොමනත්ථොයෙව දස්සිතො, න අභිවාදාසද්දත්ථං පටිච්ච වදාපනත්ථො, තස්මා “අභිවාදෙත්වා”ති එත්ථාපි වන්දනථොමනත්ථොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, න වදාපනත්ථො.

අථාපි සියා “වන්දෙ’ති පදෙ කාරිතපච්චයො නත්ථි, ‘අභිවාදෙත්වා’ති ඉමස්මිං පන අත්ථි, තස්මා තත්ථ වදාපනත්ථො න ලබ්භති, ඉධ පන ලබ්භති”ති. තත්ත, “කරොති”තිසුද්ධකත්තුපදස්සපි “නිජ්ඣාදෙති”ති හෙතුකත්තුපදවසෙන විවරණස්ස විය “වන්දෙ’ති පදස්සපි “සුඛි අරොගො භොතු’ති වදාපෙත්වා”ති විවරණස්ස වත්තබ්බත්තා. “අභිවාදෙත්වා”ති ඉදඤ්ච “වන්දෙ’ති පදමිච්ච කාරිතපච්චයන්තං න භොති. කස්මාති චෙ? යස්මා “චිත්තෙති, චිත්තයති. මන්තෙති, මන්තයති”තිආදීනං වුරාදිගණිකානං සුද්ධකත්තුපදානං “චිත්තාපෙති, චිත්තාපයති”තිආදීනියෙව හෙතුකත්තුපදානි දිස්සන්ති, තස්මා යදි හෙතුකත්තුපදං අධිජ්ජෙතං සියා, “අභිවාදාපෙත්වා”ති චා “අභිවාදාපයිත්වා”ති චා වත්තබ්බං සියා, යස්මා පනෙවං න චුත්තං, තස්මා තං කාරිතපච්චයන්තං න භොතිති සිද්ධං.

ඉමස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං ඉමස්මිං යානෙ සාට්ඨකථං විධුරජාතකප්පදෙසං වදාම.

“කථං නො අභිවාදෙය්‍ය, අභිවාදාපයෙථ චෙ;
යං නරො හන්තුමිච්ඡෙය්‍ය, තං කම්මං නුපපජ්ජති”ති

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

අයං තාව ජාතකපාළි. අයං පන අට්ඨකථාපාටො “යඤ්ඤි නරො
හන්තුමිච්ඡෙය්‍ය, සො තං කථං නු අභිවාදෙය්‍ය, කථං වා තෙන අත්තානං
අභිවාදාපයෙට් වෙ. තස්ස හි තං කම්මං න උපපජ්ජති”ති. තත්ථ පාළියං
අභිවාදෙය්‍යාති සුද්ධකත්තුපදං තබ්බාවකත්තා. අභිවාදාපයෙට් වෙති
හෙතුකත්තුපදං තබ්බාවකත්තා. එවං විභාගං පන ඤාත්වා පාළියා අට්ටකථාය ව
අධිප්පායො ගහෙතබ්බො “නරො යං පුග්ගලං හන්තුං ඉච්ඡෙය්‍ය, සො හන්තා
තං වජ්ඣං පුග්ගලං කථං නු අභිවාදෙය්‍ය, සො වා හන්තා, තෙන වජ්ඣෙන මං
වන්දාහීති අත්තානං කථං වන්දාපෙය්‍යා”ති. එත්ථ පන “රාජානො චොරං
සුනබෙහිපි බාදාපෙත්ති”තිආදීසු විය කරණවසෙන “තෙන වජ්ඣෙනා”ති පදං
යොජිතං, අත්ථො පන “තං වජ්ඣං”න්ති උපයොගවචනවසෙන දට්ඨබ්බො
ද්විකම්මකත්තා සකාරිතපච්චයස්ස සකම්මකධාතුයාති. නනු එවං සන්තෙ
“අට්ඨකථාවරියා පස්සිතබ්බං න පස්සන්ති, අතිත්ථෙ පක්ඛන්දන්ති”ති තෙසං
දොසො හොතිති? න හොති, සුඤ්ඤාට් අස්මාකං සොධනං, තථා හි
අට්ඨකථාවරියෙහි “අභිවාදෙත්වා”ති එත්ථ “වදී අභිවාදනච්ඡිසු”ති ධාතුයා
අත්ථමග්ගහෙත්වා වොහාරවිසයෙ කොසල්ලසමන්තාගතත්තා
සංභසුබ්බමත්ථං සොතුනං බොධෙතුං “වද වියත්තියං වාචාය”න්ති
ධාතුයෙවත්ථං ගහෙත්වා කාරිතපච්චයපරිකප්පනෙන කාරිතත්ථමාදාය
“අභිවාදෙත්වාති ‘සුඛී අරොගො හොතු’ති වදාපෙත්වා, වන්දන්තො හි
අත්ථතො එවං වදාපෙති නාමා”ති හෙතුකත්තුවසෙන අභිවාදනසද්දත්ථො
වුත්තොති න කොච්ඡි තෙසං දොසො. පුජාරහා හි තෙ ආයස්මන්තො,
නමොයෙව තෙසං කරොම, ඉදම්පි යානං සුබ්බමං සාධුකං මනසි කාතබ්බං.
එවඤ්ඤි කරොතො පඤ්ඤා වඩ්ඪන්ති.

දකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

රන්ධ පාකෙ. සුදො හත්තං රන්ධෙති, රන්ධයති. කාකං සොකාය රන්ධෙති.
රන්ධකො. සුදෙන ඔදනො රන්ධියති. රන්ධිතො. රන්ධනං. පුරිසො සුදං සුදෙන
වා ඔදනං රන්ධාපෙති, රන්ධාපයති. රන්ධෙතුං, රන්ධයිතුං. රන්ධිත්වා,
රන්ධයිත්වා, රන්ධිය ඉච්චාදීනි.

ධු කම්පනෙ. ධාවෙති, ධාවයති.

ගන්ධ සුවනෙ අද්දනෙ ව. සුවනං. පකාසනං. අද්දනං පරිප්පුතා. ගන්ධෙති,
ගන්ධයති, ගන්ධො.

එත්ථ ගන්ධොති ගන්ධෙති අත්තනො වත්ථුං සුවයති පකාසෙතීති ගන්ධො. පටිච්ඡන්තං වා පුජ්ඵලාදිං “ඉදමෙත්ථ අත්ථී”ති පෙසුඤ්ඤං උපසංභරන්තො විය පකාසෙතීති ගන්ධො. ගමුධරධාතුද්වයවසෙනපි ගන්ධසද්දත්ථො වත්තබ්බො “ගච්ඡන්තො ධරියතීති ගන්ධො” ඉති, ආහ ව “ගච්ඡන්තො ධරියතීති ගන්ධො, සුවනතොපි වා”ති. ගන්ධසද්දො ව “උප්පලගන්ධට්ඨො”ති එත්ථ ඡෙදනෙ වත්තතීති දට්ඨබ්බො.

වධ සංයමෙ. වධෙති, වධයති.

බුධි හිංසායං. බුන්ධෙති, බුන්ධයති. පලිබුන්ධෙති, පලිබුන්ධයති. පලිබොධො, පරිසද්දො උපසංගො, සො විකාරවසෙන අඤ්ඤා ජාතො. තත්ථ පලිබොධොති ආවාසපලිබොධාදි. අපිච්ඡ පලිබොධොති තණ්හාමානදිට්ඨිත්තයඤ්ච.

වද්ධ ඡෙදනපුරණෙසු. වද්ධෙති, වද්ධයති. වද්ධකී. වද්ධකීති ගහකාරකො.

ගද්ධ අභිකච්ඡායං. ගද්ධෙති, ගද්ධයති. ගද්ධො. ගද්ධොති ගිජ්ඣො. “ගද්ධබාධිපුබ්බො”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

සධු පහංසනෙ. සධෙති, සධයති.

වද්ධ භාසායං. වද්ධෙති, වද්ධයති.

අන්ධ දිට්ඨපසංභාරෙ. දිට්ඨපසංභාරො නාම වක්ඛුසඤ්ඤිතාය දිට්ඨියා උපසංභාරො අපනයනං විනාසො වා. වක්ඛු හි පස්සන්ති එතායාති දිට්ඨිති වුච්චති. යං සන්ධාය අට්ඨකථාසු “සසම්භාරවක්ඛුතො සෙතමණ්ඩලපරික්ඛිත්තස්ස කණ්හමණ්ඩලස්ස මජ්ඣෙ අභිමුඛං යිතානං සරීරසණ්ඨානුප්පත්තිදෙසභූතෙ දිට්ඨිමණ්ඩලෙ”ති වුත්තං. ටිකායමිපි ව “දිට්ඨිමණ්ඩලෙති අභිමුඛට්ඨිතානං සරීරසණ්ඨානුප්පත්තිදෙසභූතෙ වක්ඛුසඤ්ඤිතාය දිට්ඨියා මණ්ඩලෙ”ති වුත්තං. එවංභූතාය දිට්ඨියා උපසංභාරෙ අන්ධධාතු වත්තති. අන්ධෙති, අන්ධයති. වක්ඛුති අන්ධයිංසු, අන්ධො. අන්ධොති අන්ධෙතීති අන්ධො. ද්විත්තං වක්ඛුතං එකස්ස වා වසෙන නට්ඨනයනො, එවමිධ අන්ධධාතු වුත්තො. කච්චායනෙ පන “බාදාමගමානං බන්ධන්ධගන්ධා”ති වචනෙන අමධාතුස්ස අන්ධාදෙසකරණවසෙන රූපනිජ්ඵත්ති දස්සිතා.

බධ බන්ධනෙ. මිගං බාධෙති, බාධයති. බද්ධො මිගො, බද්ධොසි මාරපාසෙන.

තත්ථ ඛාධෙතීති ඛන්ධතීති සුද්ධකත්තුචසෙන අත්ථො ගහෙනඛ්ඛො. එවං ඛාධයතීති එත්ථාපි. තථා හි “වාතං ජාලෙන ඛාධෙසි, යො අනිච්ඡන්තිථිච්ඡසි”ති එත්ථ ඛාධෙසීති ඛන්ධසීති සුද්ධකත්තුචසෙන අත්ථො. භූවාදිගණෙ පන “ඛාධ ඛද්ධාය”න්ති ඛාධධාතුස්ස චසෙන “ඛාධතී”ති කත්තුපදං “ඛාධෙති, ඛාධයතී”ති හෙතුකත්තුපදං භවති. ඛද්ධොති ඛාධියතෙ ඛන්ධියතෙ සොති ඛද්ධො.

ධකාරන්තධාතුරූපානි.

නකාරන්තධාතු

මාන පූජායං පෙමනෙ වීමංසායං. මානෙති, මානයති. මාතා. විමානෙති, විමානයති, පටිමානෙති, පටිමානයති. මානනා, සම්මානනා, විමානනා, විමානං, විමානනං, මානිතො.

අමානනා යත්ථ සන්තො, සන්තානං වා විමානනා;
භීතසම්මානනා වාපි, න තත්ථ වසතිං වසෙ.

වීමංසති, වීමංසා, වීමංසියතීති වීමංසියමානො. වීමංසන්තො.

තත්ථ මානෙතීති පුජෙති, අට්ඨකථාසු පන “මානෙන්නී”ති එතස්මිං යානෙ අයමත්ථො දස්සිතො “මානෙන්නීති මනෙන පියායන්ති. පුජෙන්නීති පච්චයෙහි පුජෙන්නී”ති. යො වෙච්චනත්ථප්පකාසනචසෙන චුත්තොති ගහෙනඛ්ඛො. මානනපූජනසද්දා හි පරියායසද්දත්තා වෙච්චනසද්දා එව. විමානෙතීති අවමඤ්ඤති. විමානන්ති සොභාවිසෙසයොගතො විසිට්ඨමානියතාය විමානං, විසෙසතො මානෙතඛ්ඛන්ති හි විමානං, දෙවානං වසනට්ඨානභූතං බ්‍යම්භං.

මන ථම්හෙ. ථම්හො චිත්තස්ස ථද්ධතා. මානෙති, මානයති. මානො.

ථන දෙවසද්දෙ. දෙවසද්දො මෙසසද්දො, ථනෙති, ථනයති.

යථාපි මෙසො ථනයං, විජ්ජුමාලී සතක්කතු.

ථලං නින්තඤ්ච පුරෙති, අභිවස්සං වසුන්ධරං.

යථා පාචුසකො මෙසො, ථනයන්තො සවිජ්ජුකො.

ඌන පරිභානියං. ඌනෙති, ඌනයති. ඌනො ලොකො.

ධන සද්දෙ. ධනෙති, ධනයති, ධනියාති. ධනි, ධනං.

තත්ථ ධනීති සද්දො. ධනන්ති සන්තකං, තඤ්ඤි මම ඉදන්ති ධනායිතබ්බං සද්දායිතබ්බන්ති ධනන්ති. අයං පන ධාතු ඉච්ඡායම්පි චත්තති. “මාතා හි තච ඉරන්ධති, විධුරස්ස හදයං ධනියාති”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ ධනියාතීති පත්ථෙති ඉච්ඡති.

ථෙන චොරියෙ. චොරස්ස භාවො චොරියං. යථා සුරියං, යථා ච දක්ඛියං. ථෙනෙති, ථෙනයති. ථෙනො, ථෙනෙත්වා.

තනු සද්දොපතාපෙසු. තානෙති, තානයති. ඉධායං සවුද්ධිකා. තනාදිගණ විත්ථාරත්ථවසෙන “තනොති, තනුතෙ”ති අවුද්ධිකා.

තචග්ගන්තධාතුරූපානි.

පකාරන්තධාතු

ඤප තොසනනිසානෙසු. ඤාපෙති, ඤාපයති, පඤ්ඤාපෙති, පඤ්ඤාපයති, පඤ්ඤත්ති.

එත්ථ ච නිද්දෙසෙ “පඤ්ඤාපෙති”ති පදං නිදස්සනං. තත්ථ පඤ්ඤාපෙතීති කතනිබ්බවනෙහි වාක්‍යාවයවෙහි විත්ථාරවසෙන නිරවසෙසතො දෙසිතෙහි වෙනෙය්‍යානං විත්තපරිතොසනං බුද්ධිනිසානඤ්ච කරොතීති අත්ථො. පපුබ්බො නික්ඛිපතො. ආසනං පඤ්ඤාපෙති, පඤ්ඤාපයති. “ආසනං පඤ්ඤාපෙති”ති රස්සත්තම්පි දිස්සති. අමතස්ස ද්වාරං පඤ්ඤාපෙති, පඤ්ඤා. කාරිතෙ “පුරිසො පුරිසෙන ආසනං පඤ්ඤාපාපෙති”ති එකමෙව පදං. තානි “පඤ්ඤාපෙති, පඤ්ඤාපයති”ති රූපානි යදා “ඤා අවබොධනෙ”ති ඉමිස්සා රූපානි සිද්ධං, තදා හෙතුකත්තුරූපානි භවන්ති. එත්ථ පන සුද්ධකත්තුරූපානි තබ්බාවකත්තා.

ලප වියත්තියං වාචායං. ලපෙති, ලපයති. ලාපො, ලපනං, ආලාපො, සල්ලාපො, කථාසල්ලාපො, ලපිතං.

බ්‍යප දාහෙ. ඤාපෙති, ඤාපයති. ඤාත්තො, ඤානං.

තත්ථ ඤාත්තොති බුද්ධාපරෙතො පාවනග්ගිනා ඤාපිතොති ඤාත්තො, “ඤාත්තා අස්සු කිලන්තා”ති ච පාළි. ඤානන්ති නිවරණධම්මෙ ඤාපෙතීති ඤානං, සවුද්ධිකං. කාරිතෙ පන – ඤාපාපෙති, ඤාපාපයති.

රූප රූපක්‍රියායං. රූපක්‍රියා නාම පකාසනක්‍රියා. රූපෙනි, රූපයති. රූපං.

තත්ථ රූපන්ති රූපයතීති රූපං. චණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයඨගතභාවං පකාසෙතීති අත්ථො. දිවාදිගණෙ පනායං “රූපං රූප්පනෙ”ති භිජ්ජනාදිඅත්ථං ගහෙත්වා යිතා.

කප්ප විධිමිහි. විධි ක්‍රියා. සීහසෙය්‍යං කප්පෙනි. කප්පයති. මොරො වාසමකප්පයි. සීහසෙය්‍යං පකප්පෙන්තං, බුද්ධං චන්දාමි ගොතමං.

කප්ප විතක්කෙ විධිමිහි ඡෙදනෙ ව. කප්පෙනි, කප්පයති, මොරො වාසමකප්පයි. කප්පිතමස්සු. පකප්පෙනි, පකප්පයති. සඨකප්පෙනි, සඨකප්පයති. කප්පො, සඨකප්පො, විකප්පො. කප්පසමණො ඉච්චාදීනි.

තත්ථ කප්පොති පරිච්ඡෙදවසෙන කප්පියතීති කප්පො. සඨකප්පොති සඨකප්පනං. විකප්පොති විවිධා කප්පනං, අත්ථස්ස අනෙකන්තිකභාවො. ඉධ කප්පසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො භවති.

කප්පසද්දො

අභිසද්දහනවොහාරකාලපඤ්ඤත්තිඡෙදනවිකප්පලෙසසමන්තභාවාදිඅනෙකත්ථො. තථා භිස්ස “ඔකප්පනීයමෙනං භොතො ගොතමස්ස, යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති එවමාදීසු අභිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පඤ්චහි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු වොහාරො. “යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමි”ති එවමාදීසු කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති එවමාදීසු පඤ්ඤත්ති. “අලඬකතො කප්පිතකෙසමස්සු”ති එවමාදීසු ඡෙදනං. “කප්පති ද්වඩගුලකප්පො”ති එවමාදීසු විකප්පො. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙච්චනං ඔභාසෙත්වා”ති එවමාදීසු සමන්තභාවො.

අථ වා කප්පසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ච විතක්කවිධානපටිභාගපඤ්ඤත්තිකාලපරමායුච්චොහාරසමන්තභාවාභිසද්දහන ඡෙදන විනියොග විනය ක්‍රියා ලෙසන්තර කප්පතණ්හාදිට්ඨිඅසඬබ්බෙය්‍යකප්පමහාකප්පාදීසු දිස්සති. තථා භෙස “නෙක්ඛම්මසඬකප්පො අබ්‍යාපාදසඬකප්පො”තිආදීසු විතක්කෙ ආගතො. “චිවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍යා”තිආදීසු විධානෙ, අධිකවිධානං ආපජ්ජෙය්‍යාති හි අත්ථො. “සත්ථුකප්පෙන වත හො සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමිහා”තිආදීසු පටිභාගෙ, සත්ථුසදිසෙනාති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො. “ඉච්චායස්මා කප්පො”තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං. “යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමි”තිආදීසු කාලො. “ආකඬ්ඛමානො ආනන්ද තථාගතො කප්පං

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

වාතිට්ඨෙය්‍යා කප්පාවසෙසං වා''තිආදීසු පරමායුම්භි. ආයුකප්පො හි ඉධ
“කප්පො”ති අධිප්පෙනො. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පඤ්චහි සමණකප්පෙහි
එලං පරිභුඤ්ජිතු”න්තිආදීසු සමණවොහාරො. “කෙවලකප්පං වෙළුවනං
ඔහාසෙත්වා”තිආදීසු සමන්තභාවෙ. “සද්ධාසද්දහනා ඔකප්පනා
අභිප්පසාදො”තිආදීසු අභිසද්දහනො, සද්ධායන්ති අත්ථො. “අලඬකතො
කප්පිතකෙසමස්සු”තිආදීසු ඡෙදනො. “එවමෙව ඉතො දින්නං, පෙනානං
උපකප්පති”තිආදීසු විනියොගො. “කප්පකතෙන අකප්පකතං සංසිඛ්ඛිතං
හොති”තිආදීසු විනයක්‍රියායං. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතුං, හන්දාහං
නිපජ්ජාමි”තිආදීසු ලෙසෙ. “ආපායිකො තෙරයිකො, කප්පට්ඨො
සඬ්ඝහෙදකො, කප්පං නිරයම්භි පච්චති”ති ව ආදීසු අන්තරකප්පෙ.

“න කප්පයන්ති න පුරක්ඛරොන්ති,
ධම්මාපි තෙසං න පට්ඨිතාසෙ;
න බ්‍රාහ්මණො සීලවතෙන නෙය්‍යො,
පාරඬගතො න ව පච්චෙති තාදී”ති

ආදීසු තණ්හාදිට්ඨිසු. තථා හි වුත්තං නිද්දෙසෙ “කප්පොති උද්දානතො ද්වෙ
කප්පා තණ්හාකප්පො දිට්ඨිකප්පො”ති. “අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙ
අනෙකෙපි විවට්ටකප්පෙ”තිආදීසු අසඬ්ඛෙය්‍යාකප්පෙ. “චත්තාරිමානි
භික්ඛවෙ කප්පස්ස අසඬ්ඛෙය්‍යානි”තිආදීසු මහාකප්පෙ. ඉච්චෙවං -

විතක්කෙ ව විධානෙ ව, පටිභාගෙ තථෙව ව;
පඤ්ඤත්තියං තථා කාලෙ, පරමායුම්භි ව ඡෙදනො.

සමන්තභාවෙ වොහාරො, අභිසද්දහනෙපි ව;
විනියොගෙ ව විනය-ක්‍රියායං ලෙසකෙපි ව.

විකප්පන්තරකප්පෙසු, තණ්හාදිට්ඨිස්ථසඬ්ඛෙය;
කප්පෙ ව එවමාදීසු, කප්පසද්දො පචත්තති.

කපි ගතියං. කම්පෙනි, කම්පයති, ගච්ඡතීති අත්ථො. ඉමානි චලනත්ථෙ
පචත්තහෙතුකත්තුරූපසදිසානි භවන්ති. චලනත්ථෙ හි “කම්ප කම්පනෙ”ති
ධාතුයා “කම්පති”ති අකම්මකසුද්ධකත්තුරූපං. “කම්පෙනි”තිආදීනි
සකම්මකානි හෙතුකත්තුරූපානි “ඉදම්පි දුතියං සල්ලං, කම්පෙනි හදයං
මමා”ති අකම්මකාය ධාතුයා සකම්මකරූපදස්සනතො.

ඛපි ඛන්තියං. ඛම්පෙනි, ඛම්පයති.

ථූප සමුස්සයෙ. සමුස්සයො ආරොහො උඛ්ඛෙධො. ථූපෙති, ථූපයති.
ථූපො, ථූපිකා.

තප ඛයෙ. තපෙති, තපයති.

උප පඡ්ජනෙ. උපෙති, උපයති.

වප කක්කනෙ. වපෙති, වපයති.

සුප්ප මානෙ. සුප්පෙති, සුප්පයති.

ඛප ඩිප සඬ්ඝානෙ. ඛාපෙති. ඛාපයති. ඛෙපෙති, ඛෙපයති.

කප අවකම්පනෙ. කපෙති, කපයති. කපණො. කපණොති
කරුණායිතඛ්ඛො. අඤ්ඤත්ථ පන “කප්පති” ති රූපං වදන්ති.

ගූප කූප ධූප භාසායං. ගොපෙති, ගොපයති. කොපෙති, කොපයති. ධූපෙති,
ධූපයති.

කිප දුඛ්ඛල්ලෙ. කිපෙති, කිපයති.

බෙප පෙරණෙ. පෙරණං වුණ්ණිකරණං, බෙපෙති, බෙපයති.

තප පීණනෙ. තපෙති, තපයති.

ආපු ලම්ඛනෙ. ආපෙති, ආපයති. ආපො.

තප දාහෙ. තපෙති, තපයති. තපො, තාපො. ආතාපො, සන්තාපො. කාරිතෙ
– තාපෙති, තාපයති. තත්ථ තපොති අකුසලානං තාපනට්ඨෙත තපො, සීලං.

ඔපථප ථපනෙ. ඔපෙති, ඔපයති. න තෙසං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නි. ථපෙති,
ථපයති. ථපිතො. ථපයින්වා පටිච්ඡදං වචට්ඨපෙති. වොට්ඨබ්බනං.

එත්ථ ව “වි අව ථපෙති, වි අව ථපන” න්ති ඡෙදො. එත්ථ පුරිමෙ
සරලොපො ථස්ස යත්තං විසදිසභාවෙන ද්විත්තඤ්ච. පච්ඡිමෙ පන
සරලොපො, අවස්ස ඕකාරත්තං, ථස්ස යත්තං, පස්ස වත්තං, වස්ස ද්විත්තං,
වකාරද්වයස්ස ව ඛකාරද්වයං භවති. වොට්ඨබ්බනන්ති ව
බ්‍යවත්ථාපකචිත්තස්ස නාමං. නකාරලොපෙ “වොට්ඨබ්බ” න්ති අපරමිපි රූපං
භවති.

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වූරාදිගණපරිදීපන

මාප මාපනෙ. පණ්ණසාලං මාපෙති, මාපයති. යො පාණමතිමාපෙති,
පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

යප යාපනෙ. යාපනං පවත්තනං. තෙන සො තත්ථ යාපෙති. යාපයති.
යාපනා.

තත්ථ යාපෙතීති ඉදං යාධාතුස්ස පයොගත්තෙ සති කාරිතපදං භවති. තථා
හි “උය්‍යාපෙන්නි නාමා”ති පාළි දිස්සති.

පකාරන්තධාතුරූපානි.

එකාරන්තධාතුරූපානි අප්පසිද්ධානි.

බකාරන්තධාතු

සම්බ සම්බන්ධෙ. සම්බන්ධො දළ්භබන්ධනං. සම්බෙති, සම්බයති.
සම්බලං.

සබ් මණ්ඩලෙ. මණ්ඩලං පරිමණ්ඩලතා. රූපං තාදිසමෙව.

කුබ් අච්ඡාදනෙ. කුම්බෙති, කුම්බයති.

ලුබ් දුබ් අද්දනෙ. අද්දනං හිංසා. ලුම්බෙති, ලුම්බයති. දුම්බෙති, දුම්බයති.

පුබ්බ නිකෙතනෙ. නිකෙතනං නිවාසො. පුබ්බෙති, පුබ්බයති.

ගබ්බ මානෙ. මානො අභංකාරො. ගබ්බෙති, ගබ්බයති. ගබ්බනං,
ගබ්බිතො. තත්ථ ගබ්බතීති න සඬ්ඛවති.

බකාරන්තධාතුරූපානි.

භකාරන්තධාතු

භූ පත්තියං. පත්ති පාපනං. සකම්මිකා ධාතු. භාවෙති, භාවයති. පභාවෙති,
පභාවයති. ඉත්ථම්භූතො. චක්ඛුභූතො, ඤාණභූතො, ධම්මභූතො, බ්‍රහ්මභූතො.

තත්ථ භාවෙතීති පුරිසො ගච්ඡන්තං පුරිසමනුගච්ඡන්තො පාපුණාතීති
අත්ථො. එස නයො සෙසක්‍රියාපදෙසුපි. එත්ථ ච “භාවෙති”තිආදීනි යත්ථ
සවෙ “භූ සත්තාය”න්ති ධාතුයා රූපානි හොන්ති, තත්ථ හෙතුකත්තුරූපානි
නාම හොන්ති. “භාවෙති කුසලං ධම්ම”න්තිආදීනෙත්ථ නිදස්සනපදානි.

භාවෙතීති හි වඩ්ඨෙතීති අත්ථො. ඉධ පන සුද්ධකත්තුරුපත්තා පාපුණාතීති අත්ථො. ඉත්ථම්භූතොති ඉමං පකාරං භූතො පත්තො. “චක්ඛුභූතො”ති ආදීනි පන “භූ සත්තායං, භූ පත්තිය”න්ති ද්විගණිකානං ද්විත්තං ධාතුනං වසෙන අට්ඨකථාට්ඨිකානායනිස්සිතං අත්ථං පකාසයිස්සාම ආගමිකානං කොසල්ලත්ථාය. තත්ථ චක්ඛුභූතොති යථා චක්ඛු සත්තානං දස්සනත්ථං පරිඤ්ඤාති, එවං ලොකස්ස යාථාවදස්සනසාධනතො දස්සනකිච්චපරිණායකට්ඨෙත චක්ඛුභූතො. අථ වා චක්ඛු විය භූතොතිපි චක්ඛුභූතො. පඤ්ඤාවක්ඛුමයත්තා වා සයම්භූඤාණෙන පඤ්ඤාවක්ඛුං භූතො පත්තොති චක්ඛුභූතො. විදිතකරණට්ඨෙත ඤාණභූතො, අසාධාරණං වා ඤාණං භූතො පත්තොති ඤාණභූතො, අවිපරිතසභාවට්ඨෙත, පරියත්තිධම්මප්පවත්තනතො වා හදයෙන චිත්තෙන්වා වාචාය නිච්ඡාරිතධම්මමයොති ධම්මභූතො. බොධිපක්ඛියධම්මෙහි වා උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ච තදුප්පාදනතො අනඤ්ඤසාධාරණං වා ධම්මං භූතො පත්තොති ධම්මභූතො. සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභූතො. අථ වා බ්‍රහ්මං වුවචති මග්ගො තෙන උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ච තදුප්පාදනත්තා, තඤ්ච සයම්භූඤාණෙන භූතො පත්තොති බ්‍රහ්මභූතො. එවං ද්විත්තං ධාතුනං වසෙන වුත්තො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපරානි වෙන්ථ නිදස්සනපදානි වෙදිතබ්බානි. “තාතා මයං මහල්ලකා සුද්ධොදනමහාරාජපුත්තං බුද්ධභූතං සම්භාවෙය්‍යාම වා නො වා, තුම්හෙ තස්ස සාසනෙ පබ්බජෙය්‍යාමා”ති ච “අථ බො ථෙරා භික්ඛු ආයස්මන්තං රෙවතං සහජාතියං සම්භාවිංසු”ති වාති. අඤ්ඤානිපි පනෙන්ථ “මනුස්සභූතො, දෙවභූතො”ති ආදීනි යොජෙතබ්බානි. තථා හි සංසාරමොචකපෙතවත්ථු අට්ඨකථායං “මනුස්සභූතාතිමනුස්සෙසු ජාතා, මනුස්සභාවං වා පත්තා”ති අත්ථො සංවණ්ණිතො.

භූ අවකම්පනෙ. අයම්පි සකම්මකො. භාවෙති, භාවයති. මනොභාවතීයා භික්ඛු.

එත්ථ ච භාවෙතීති අනුකම්පති පුත්තං වා භාතරං වා යංකිඤ්චි. මනොභාවතීයාති “දීසායුකා භොන්තු හදන්තා අරොගා අබ්‍යාපජ්ජා”ති එවමාදිනා භාවෙතබ්බො අනුකම්පිතබ්බාති මනොභාවතීයා. අඤ්ඤත්ථ පන මනොභාවතීයාති මනොවඩ්ඨිනකාති අත්ථො. යෙසු හි දිට්ඨෙසු මනො වඩ්ඨති, “තෙ මනොභාවතීයා”ති වුවචන්ති.

ලභ ආහණ්ඩනෙ. ලභෙති, ලභයති.

ජහි නාසනෙ. ජම්හෙති, ජම්හයති.

ලාභ පෙසනෙ. ලාභෙති, ලාභයති. “ලභ ලාභෙති ධාතුස්ස රූපානි වෙ,
කාරිතරූපානි භවන්ති.

දභී භයෙ. ඊකාරන්තායං ධාතු, තෙන සනිග්ගහීතාගමානි රූපානි න
භවන්ති. දභෙති, දභයති.

දූභ සන්ථම්භෙ. දූභෙති, දූභයති.

වම්භ විද්ධංසනෙ. වම්භෙති, වම්භයති. වම්භනා. ඡබ්බග්ගියා හික්ඛු හික්ඛුං
වම්භෙන්නි.

භකාරන්තධාතුරූපානි.

මකාරන්තධාතු

ආතෙන වමු ධොවනෙ. ආපුබ්බො වමුධාතු ධොවනෙ වත්තති. ආවමෙති,
ආවමයති. ආවමනකුම්භී.

එත්ථ පන “තතො හි සො ආවමයිත්වා ලිච්ඡවී, ථෙරස්ස දත්වා යුගානි
අට්ඨා”ති අප්පසක්කාරපෙනවත්ථුපාලිප්පදෙසො නිදස්සනං. තත්ථ
ආවමයිත්වාති හත්ථපාදධොවනපුබ්බකං මුඛං වික්ඛාලෙත්වා. අයං පන ධාතු
භූවාදිගණිකත්තෙ “වමතී”ති භක්ඛනත්ථං ගහෙත්වා තිට්ඨති.

කමු ඉච්ඡාකන්තීසු. කාමෙති, කාමයති. කාමො, කන්ති, නිකන්ති, කාමනා,
කාමයමානො,කාමෙන්නො, අභික්කන්තං. අභික්කන්තවණ්ණො.

එත්ථ ච කාමොති රූපාදිවිසයං කාමෙතීති කාමො. කාමීයතීති චා කාමො,
කිලෙසකාමවත්ථුකාමවසෙනතං දට්ඨබ්බං. කිලෙසො හි
තෙභූමකවට්ඨසඬ්ඛාතඤ්ච වත්ථු “කාමො”ති වුච්චති. මාරොපි චා
දෙවපුත්තො “කාමො”ති වුච්චති. සො හි අවිචන්තකණ්ඨමම්මසමඬ්ඛිතාය
පපඤ්චසමතික්කන්තෙපි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකෙ අත්තනො වසෙ
ය්පෙතුං කාමෙතීති “කාමො”ති වුච්චති.

වුත්තඤ්චෙතං පොරාණකචිරවනයං –

“චන්දෙ චන්දෙහමස්සත්ථං, යත්ථ සන්තප්පිතො ජිතො;
කාමො කාමොසතිණ්ණෙන, බුද්ධෙන වසතා සතා”ති;

ඉමානි පනස්ස නාමානි –

කාමො නමුචි කණ්භො ව, වසවත්තී පජාපති;
පමත්තබන්ධු මදනො, පාපිමා දම්මකොපි ව;
කන්දප්පො ව රතිපති, මාරො ව කුසුමායුධො;

අඤ්ඤෙ අඤ්ඤානිපි වදන්ති. තානි සාසනානුලෝමානි න භොන්තීති ඉධ න දස්සිතානි. අට්ඨකථාසු පන “මාරො, නමුචි, කණ්භො, පමත්තබන්ධු”ති වත්තාරියෙව නාමානි ආගතානි.

ඉදානි අභික්කන්තසද්දස්ස භූවාදිගණෙ “කමු පදවික්ඛෙපෙ”ති වොහාරසීසෙන වුත්තස්ස කමුධාතුස්ස වසෙන ඉධ ව “කමු ඉව්ජාකන්තීසු”ති වුත්තස්ස කමුධාතුස්ස වසෙන අත්ථුද්ධාරං කථයාම. අභික්කන්තසද්දො ඛයසුන්දරාභිරූපඅඛහනුමොදනෙසු දිස්සති. “අභික්කන්තා භන්තෙ රත්ති, නික්ඛන්තො පට්ඨො යාමො, චිරනිසින්තො භික්ඛුසඬ්ඨො”තිආදීසු ඛයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ව පණීතතරො වා”තිආදීසු සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති

ආදීසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං භන්තෙ”තිආදීසු අඛහනුමොදනෙ. ඉව්චෙවං –

ඛයස්මිං සුන්දරෙ වෙව, අපො අඛහනුමොදනෙ;
අභිරූපෙ අභික්කන්ත-සද්දො දිස්සති සාසනෙ.

ථොම සිලාසායං. සිලාසා පසංසා. ථොමෙති, ථොමයති. ථොමිතො, ථොමනා.

යම අපරිවෙසනෙ. යමෙති, යමයති. යමො.

සම විතක්කෙ. සාමෙති, සාමයති. සමා. නිසාමෙති, නිසාමයති. නිසාමනං. පටිසාමෙති, පටිසාමයති. පටිසාමනං.

තත්ථ සමානි සංවච්ඡරො, සො “සමා”ති ඉත්ථිලිඬ්ඨගවසෙන වුච්චති. “යො යජෙථ සතං සම”න්ති එත්ථ හි සමාසද්දො ඉත්ථිලිඬ්ඨගො, උපයොගවසෙන පන “සම”න්ති වුත්තො.

ඉමානි සංවච්ඡරස්ස නාමානි “සංවච්ඡරො, වච්ඡරො, සමා, භායනො, සරදො, වස්සො”තිආදීනි භවන්ති. නිසාමෙතීති විතක්කෙති උපධාරෙති. එත්ථ හි “ඉඬ්ඨ මද්දි නිසාමෙහි, නිග්ගොසො යාදිසො වනෙ”ති පාළි නිදස්සනං.

තත්ථ නිසාමෙතීති විතක්කෙහි උපධාරෙහීති අත්ථො. පටිසාමෙතීති භණ්ඩං ගුත්තට්ඨානෙ නික්ඛිපති.

සම ආලොචනෙ. ආලොචනං පෙක්ඛනං. සාමෙති, සාමයති. නිසාමනං.

එත්ථ පන නිසාමෙතීති පෙක්ඛති ඔලොකෙති. තථා හි “ඉඬ්ඝ මද්දි නිසාමෙහි, විත්තං රූපංව දිස්සති”ති පාළි දිස්සති. තත්ථ හි නිසාමෙතීති ඔලොකෙහීති අත්ථො. ධාතුනමත්ථාතිසයෙන යොගොති වචනනො පන උපසග්ගයොගනො වා සවනෙපි අයං වත්තති. තථා හි “තනො කණ්භාජිනායාපි, නිසාමෙහි රටෙසභා”තිආදිකා පාළියො දිස්සන්ති. තත්ථ නිසාමෙතීති සුණොහීති අත්ථො.

අම රොගෙ. අමෙති, අමයති. අන්ධො. බ්ලඬ්ඝපාදො අන්ධනබ්බො.

තත්ථ අන්ධොති නට්ඨනයනො වුච්චති. අන්ධනබ්බොති පුතිනබ්බො. උභයථාපි සරොගත්තං සුවිතං.

භාම කොධෙ. භාමෙති, භාමයති.

ගොම උපලෙපනෙ. ගොමෙති, ගොමයති.

සාම ස්වාන්තනෙ ආමන්තනෙ. ස්වාන්තනං සාමප්පයොගො. ආමන්තනං අවිභායනං පක්කොසනං. සාමෙති, සාමයති.

සඬිගාම යුද්ධෙ. සඬිගාමෙති, සඬිගාමයති. ද්වෙ රාජානො සඬිගාමෙසුං. සඬිගාමො. ආනො ගමු ඊසමධිවාසනෙ. ආගමෙති, ආගමයති, කාමාවචරධම්මෙ නිස්සාය රූපාරූපධම්මො සමුදාගමෙති, සමුදාගමයති. උපාසකො ධම්මසවනන්තරායං අනිච්ඡන්තො “ආගමෙථ ආගමෙථා”ති ආභ. සමුදාගමනං, ආගමනං. ආගමෙන්නො, ආගමයමානො.

තත්ථ ආගමෙතීති ඊසකං අධිවාසෙති. සමුදාගමෙතීති සම්පවත්තති. භූවාදිගණෙ “ගමයති”ති හෙතුකත්තුවසෙන වුත්තං, ඉධ පන උපසග්ගනිපාතපුබ්බකාති කත්වා “ආගමෙති”තිආදීති සුද්ධකත්තුවසෙන වුත්තාතීති දට්ඨබ්බං.

මකාරන්තධාතුරූපානි.

ඉති වූ රාදිගණෙ පවග්ගන්තධාතුරූපානි

සමත්තානි.

යකාරන්තධාතු

යු ජිගුච්ඡායං. යාවෙති, යාවයති. යවො.

බ්‍යය බ්‍යෙය. බ්‍යෙයෙති, බ්‍යයයෙති. අබ්‍යයිභාවො.

බ්‍යය චිත්තසමුස්සග්ගෙ. තාදිසංයෙව රූපං.

යකාරන්තධාතුරූපානි.

රකාරන්තධාතු

පර ගතියං. පරෙති, පරයති. එත්ථ ව “ඉති බො ආනන්ද කුසලානි සීලානි අනුපුබ්බෙන අග්ගාය පරෙන්නී”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ අග්ගාය පරෙන්නීති අරහත්තත්ථාය ගච්ඡන්ති.

ගර උග්ගමෙ. ගරෙති, ගරයති. ගරු.

වර අසංසයෙ. වරෙති, වරයති.

පුරි අප්පායනෙ. පුරෙති, පුරයති.

වර ඉච්ඡායං. වරෙති, වරයති. වරො, වරං, වරන්තො. එතෙ වරානං චතුරො වරෙමි. එතං සක්ක වරං වරෙ.

තත්ථ වරොති වරියතෙ වරිතබ්බොති වරො. වරන්ති වරෙතීති වරං, ඉච්ඡන්තො පත්ථෙත්තොති අත්ථො.

“මහාමහාරහං සකාය-මුනි නිවරණා රණා;
මුත්තං මුත්තං සුදස්සනං, වන්දෙ බොධිවරං වර”න්ති

පුරාණකවිරචනායං “වර”න්ති පදස්ස විය. එවං වරෙතීති වරන්තො. වරෙති වරෙමි ඉච්ඡාමි යාවාමි. කාරිතෙ “පවාරෙති”ති රූපං, ඉච්ඡාපෙතීති අත්ථො. නිසෙධනත්ථෙ පනිදං කාරිතං න භොති.

සර අක්කෙපෙ. සරෙති, සරයති. සරො. සරොති සද්දො.

සාර දුබ්බලො. සාරෙති, සාරයති. දුබ්බලො භවතීති අත්ථො.

කුමාර කීළායං. කුමාරෙති, කුමාරයති. කුමාරො, කුමාරකො. කුමාරී, කුමාරිකා.

එත්ථ කුමාරයති තත්ථ තත්ථ කීළතීති කුමාරො. සො එව අතිදහරත්තා කුමාරකො. එස නයො ඉතරත්තාපි.

සුර වීර වික්කන්තියං. වික්කන්ති වික්කමනං. සුරෙති, සුරයති. වීරෙති, වීරයති. සුරො, වීරො. සාසනිකෙහි පන සද්ධම්මවිදුහි එවං ධාතුසභාවානම්පි සුරවීරසද්දානං නිබ්බවනං න දස්සිතං, කෙවලං පන තත්ථ තත්ථ “සුරොති විසිට්ඨඋරො”ති ව “මහාවීරොති මහාවික්කන්තො”ති ව “වීරොති වීරියවා”ති ව අත්ථවිවරණමත්තමෙව දස්සිතං.

පාර තීර කම්මසම්පත්තියං. කම්මසම්පත්ති නාම කම්මස්ස පරිසමාපනං නිට්ඨාපනං. පාරෙති, පාරයති. තීරෙති, තීරයති. පාරං. තීරං. වික්කමාමි න පාරෙමි, භූමිං සුම්භාමි වෙගසා. තං කිච්චං තීරත්වා ගතො. සන්තීරණං, තීරණපරිඤ්ඤාති ව ආදීති එත්ථ දස්සෙතබ්බාති.

තත්ථ න පාරෙමීති ඡිත්තදිතුං න සක්කොමීති අත්ථො.

ඊර බෙපනෙ. ඊරෙති, ඊරයති.

ජර වයොහානිමිති. ජරෙති, ජරයති. ජරා. පාළියං පන “ජීරතී”ති පාඨො.

වර ආවරණෙ. වාරෙති, වාරයති. නිවාරෙති, නිවාරයති. නිවාරෙතා. පරිවාරෙති, පරිවාරයති. පරිවාරො. පවාරෙති, පවාරයති. පවාරණං. පවාරණන්ති නිසෙධනං වා කාමාදානං වා.

ධර ධාරණෙ. ධාරෙති, ධාරයති. ආධාරො, ආධාරකො, ධම්මො ඉච්චාදීති.

තත්ථ ධම්මොති අනෙකවිධෙසු ධම්මෙසු ලොකුත්තරො උප්පාදිතො සවිජ්ඣිකතො ව චතුසු අපායෙසු සංසාරෙ වා සත්තෙ අපතමානො ධාරෙතීති ධම්මො. අථ වා සොතාපන්නාදීහි අරියෙහි ධාරියති, නු පුපුජ්ජනෙහිතිපි ධම්මො. චතුර්භූමිකො පන සකලක්ඛණං ධාරෙතීති ධම්මො. කක්ඛලත්තාදිනා ඵ්ඨසනාදිනා සන්තිආදිනා සකසකභාවෙන පණ්ඩිතෙහි ධාරියති සල්ලක්ඛියතීතිපි ධම්මො. තෙපිටකො පන පාළිධම්මො සකත්ථපරත්ථාදිහෙළු අත්ථො ධාරෙතීති ධම්මො. කෙච්තු විදු “පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ ධුනාති කම්පෙති විද්ධංසෙතීති ධම්මො”ති ධුධාතුවසෙනපි නිබ්බවනං වදන්ති, තං මග්ගධම්මො අතීව යුජ්ජති, එලනිබ්බානපරියත්තිධම්මෙසු පන පරියායෙන යුජ්ජති.

සඳ්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

ධම්මසද්දො පරියත්තිහෙතුගුණනිස්සත්තනිජ්ජීවනාදීසු දිස්සති. අයඤ්ඤි “ධම්මං පරියාපුණාති සුත්තං ගෙය්‍ය”න්තිආදීසු පරියත්තියං දිස්සති. “හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”න්තිආදීසු හෙතුම්භි.

“න හි ධම්මො අධම්මො ව, උභො සමවිපාකිනො;
අධම්මො නිරයං නෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගති”න්ති

ආදීසු ගුණෙ. “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති”න්තිආදීසු නිස්සත්තනිජ්ජීවනායං.

අථ වා ධම්මසද්දො
සභාවපඤ්ඤාපුඤ්ඤපඤ්ඤත්තිආපත්තිපරියත්තිනිස්සත්තනිජ්ජීවනාවිකාරගුණ පච්ච- යපච්චයුප්පන්නාදීසු දිස්සති. අයඤ්ඤි “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා අබ්‍යාකතා ධම්මා”න්තිආදීසු සභාවෙ දිස්සති.

යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා, සද්ධස්ස සරමෙසිනො;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, ස වෙ පෙච්ච න සොචති”න්ති

ආදීසු පඤ්ඤායං.

“න හි ධම්මො අධම්මො ව, උභො සමවිපාකිනො;
අධම්මො නිරයං නෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගති”න්තිආදීසු

පුඤ්ඤෙ. “පඤ්ඤත්තිධම්මා, නිරුත්තිධම්මා, අධිවචනාධම්මා”න්තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං. “පාරාජිකා ධම්මා, සඬ්ඝාදිසෙසා ධම්මා”න්තිආදීසු ආපත්තියං. “ඉධ භික්ඛු ධම්මං ජානාති සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණ”න්තිආදීසු පරියත්තියං. “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති”න්තිආදීසු නිස්සත්තනිජ්ජීවනායං. “ජාතිධම්මා ජරාධම්මා මරණධම්මා”න්තිආදීසු විකාරෙ. “ජන්තං බුද්ධධම්මාන”න්තිආදීසු ගුණෙ. “හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”න්තිආදීසු පච්චයෙ. “ධීතාවසා ධාතු ධම්මට්ඨිතතා ධම්මනියාමතා”න්තිආදීසු පච්චයුප්පන්නෙ.

අථ වා ධම්මසද්දො
පරියත්තිසච්චසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤාපත්තිඤ්ඤායාදීසු බහුසු අත්ථෙසු දිට්ඨප්පයොගො. තථා හි “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති”න්තිආදීසු පරියත්තියං දිස්සති. “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො”න්තිආදීසු සච්චෙ. “ඵචංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු සමාධිම්භි. “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො”න්ති ඵචමාදීසු පඤ්ඤායං. “ජාතිධම්මානං භික්ඛවෙ සත්තාන”න්ති ඵචමාදීසු පකතියං. “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි”න්ති ඵචමාදීසු පුඤ්ඤෙ.

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වූරාදිගණපරිදීපන

“චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා”තිආදීසු ආපත්තියං. “කුසලා ධම්මා”තිආදීසු ඥෙය්‍යා. එවං ධම්මසද්දස්පවත්තිවිසයා විවිධා අට්ඨකථාවරියෙහි දස්සිතා, තත්ථ තත්ථ පන ආදිසද්දෙන යුත්තිවිසයාදෙයා ච අත්ථා ගහෙතබ්බා. තථා හි ධම්මසද්දො –

“නෙස ධම්මො මහාරාජ, යං ත්වං ගච්ඡෙය්‍ය එකකො;
අහම්පි තෙන ගච්ඡාමි, යෙන ගච්ඡසි ඛත්තියා”ති

ආදීසු යුත්තියං චත්තති. “මනඤ්ච පටිච්ච ධම්මෙ ච උප්පජ්ජති මනොවිඤ්ඤාණං”ත්තිආදීසු විසයෙ. “සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙති”ති එත්ථ නිබ්බානෙ චත්තති. තත්‍ර යා නිස්සත්තතා, සා එව නිජ්ජීවතා. යො ච හෙතු, සො එව පච්චයො.

ඉච්චෙවං –

පරියත්තිපච්චයෙසු, ගුණෙ නිස්සත්තතාය ව;
සභාවෙ වෙව පඤ්ඤායං, පුඤ්ඤෙ පඤ්ඤත්තියම්පි ව.

ආපත්තියං විකාරෙ ව, පච්චයුප්පන්නකෙපි ව;
සච්චසමාධිපකති-ඥෙය්‍යාසු යුත්තියම්පි ව;
විසයෙ වෙව නිබ්බානෙ, ධම්මසද්දො පවත්තති.

කෙච්චි පන ධම්මසද්දස්ස පවත්තිවිසයානං දසධාව පරිච්ඡෙදං වදන්ති.

ඥෙය්‍යමග්ගෙ ව නිබ්බානෙ, සභාවෙ අථ ජාතියං;
මනෙ විසයපුඤ්ඤෙසු, භාවෙ පාවචනෙපි ව;
ඉමෙසු දසස්වත්ථෙසු, ධම්මසද්දො පවත්තති.

තත්‍ර අත්ථුද්ධාරොති සමානසද්දච්චනීයානං අත්ථානං උද්ධරණං අත්ථුද්ධාරො.

රකාරත්තධාතුරූපානි.

ලකාරත්තධාතු

පාල රක්ඛණෙ. “රක්ඛණං, තාණං, ගොපනං, අවනං, පාලනං, රක්ඛා, රක්ඛණා, ගුත්ති” ඉච්චෙනෙ පරියායා. පාලෙති, පාලයති. පාලකො, බුද්ධපාලො. අම්බපාලී ගණිකා. සමො භවතු පාලිනා. පාලිතො, පාලනං, පාළි.

එත්ථ පාළිති අත්ථං පාලෙතීති පාළි, ලස්ස ලත්තං. අථ වා අත්තොදකං රක්ඛණංථයෙන මහතො තළාකස්ස ටීරා මහතීති පාළි වියාති පාළි, පරියත්තිධම්මො. අපරො නයො පකට්ඨානං උක්කට්ඨානං සීලාදිඅත්ථානං බොධනතො සභාවනිරුත්තිභාවතො බුද්ධාදීහි භාසිතත්තා ච පකට්ඨානං චචනප්පබන්ධානං ආළිති පාළි.

පාළිසද්දො පාළිධම්මෙ, තළාකපාළියම්පි ච;
දිස්සතෙ පන්තියඤ්චෙව, ඉති ඤෙය්‍යං විජානතා.

අයඤ්ඤි “පාළියා අත්ථමුපපරික්ඛන්ති”තිආදීසු පරියත්තිධම්මසඬ්ඛානෙ පාළිධම්මෙ දිස්සති. “මහතො තළාකස්ස පාළි”තිආදීසු තළාකපාළියං. “පාළියා නිසිදිංසු”තිආදීසු පන්තියං, පටිපාටියා නිසිදිංසුති අත්ථො. ඉමස්මිං පනත්ථෙ ධාතුයා කිච්චං නත්ථී. පාටිපදිකො හි පන්තිවාචකො පාළිසද්දො.

තිල සිනෙහනෙ. තෙලෙති, තෙලයති. තෙලං, තිලො, තිලං.

තත්ථ තිලොති තිලගච්ඡො. තිලන්ති තප්ඵලං. තතො පන නික්ඛන්තො සිනෙහො තෙලං. සො හි “තිලානං ඉදන්ති තෙල”න්ති වුච්චති. යදි ඵ්චං “සාසපතෙල”න්තිආදිච්චනං න යුජ්ජෙය්‍යාති? නො න යුජ්ජති, “තිලසිනෙහනෙ”ති ඵ්චං වුත්තාය තිලධාතුයා සාමඤ්ඤතො යස්ස කස්සචි සිනෙහස්ස චචනතො. තෙන “සාසපතෙලං, මධුකතෙල”න්තිආදයො සාසනෙ පයොගා දිස්සන්ති. මයං පන තිලධාතුවසෙන නිප්ඵන්තානං තිලගච්ඡතප්ඵලවාචකානං “තිලො, තිල”න්ති සද්දරූපානං පකාසනමුඛෙන “තිලානං ඉදන්ති තෙල”න්ති වදාම, න පන තෙන චචනෙන සාසපාදීනං සිනෙහස්ස අතෙලත්තං වදාම. අථ කිඤ්චරහීති වෙ? තද්ධිතවිධානෙ විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථං තිලසද්දං පටිච්ච “තිලානං ඉදන්ති තෙල”න්ති වදාම. සිනෙහසඬ්ඛාතස්ස සාසපාදීනං තෙලස්ස චචනං න ජහාම, තස්මා උදාහරණප්පකාසනෙ “තිලො, තිලං, තෙල”න්ති අවත්වා “තෙලං, තිලො, තිල”න්ති අම්මෙහි වුත්තං. ඉදඤ්ඤි චචනං තෙලස්ස සාමඤ්ඤතො සිනෙහෙ පවත්තිං දිපෙති. තෙනෙව ච සාසනෙ “තිලතෙලං, සාසපතෙල”න්තිආදීනා විසෙසචචනම්පි දිස්සතීති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං. අපිච තෙලසද්දො යෙභුයොන තිලතෙලෙ චත්තති, යථා මීගසද්දො හරිණමීගෙතිපි දට්ඨබ්බං.

ජල අපචාරණෙ. ජාලෙති, ජාලයති. ජාලං, ජාලා. ජාලන්ති මච්ඡජාලං. ජාලාති අග්ගිජාලා.

බල සොචෙය්‍යො. සොචෙය්‍යං සුචිභාවො. බාලෙති, බාලයති. පක්ඛාලෙති, පක්ඛාලයති.

තල පතිට්ඨායං. තාලෙති, තාලයති. තාලො, තලං.

එත්ථ තාලොති තිණුරාජරුක්ඛො. තලන්ති පාණිතලභූමිතලාදි. තඤ්ඞි තාලයති පතිට්ඨායති එත්ථ චත්ථුජාතන්ති තලං.

තුල උම්මානෙ. තොලෙති, තොලයති.

දුල උක්ඛෙපෙ. උක්ඛෙපො උද්ධං බිපනං. දොලෙති, දොලයති. දොලා.

එත්ථ ච දොලියති උක්ඛිපියති යත්ථ නිපන්තො දාරකො, යථානිපන්තකො වාති දොලා.

වුල නිම්මජ්ජනෙ. වොලෙති, වොයලති.

මීල නිමීලනෙ. මීලෙති, මීලයති. මීලනං, උම්මීලනං, නිමීලනං.

මූල රොහනෙ. මූලෙති, මූලයති. මූලං. එසා හි යදා පතිට්ඨායං චත්තති, තදා භූවාදිගණිකා, “මූලති” ති චස්සා රූපං.

තත්ථ මූලන්ති මූලයති රූහති රුක්ඛාදි එතෙනාති මූලං. අථ වා මූලයති ඡින්නොපි කොචි එතෙන අචින්නෙන පුනදෙව රූහතීති මූලං. වුත්තඤ්ඞි –

“යථාපි මූලෙ අනුපද්දවෙ දළ්භෙ,
ඡින්නොපි රුක්ඛො පුනදෙව රූහති;
එවම්පි තණ්හානුසයෙ අනුභතෙ,
නිබ්බත්තති දුක්ඛමිදං පුනප්පුන” තිති;

මූලසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො හෙට්ඨා භූවාදිගණෙ වුත්තො.

කල පිල ඛෙපෙ. කාලෙති, කාලයති. කාලො. පිලෙති, පිලයති.

එත්ථ කාලොති සමයොපි මච්චුපි. තත්ථ සමයො තෙසං තෙසං සත්තානං ආයුං කාලයති ඛෙපෙති දිවසෙ දිවසෙ අප්පං අප්පං කරොතීති කාලොති වුච්චති. වුත්තම්පි චෙතං –

“කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා;
යො ච කාලසසො භූතො, සභූතපචනිංපච්චි” ති.

මච්චු පන කාලයති තෙසං තෙසං සත්තානං ජීවිතං ඛෙපෙති සමුච්ඡේදවසෙන නාසෙතීති කාලොති වුච්චති. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා

“කාලොති මච්චු. කාලයති සත්තානං ජීවිතං නාසෙතීති කාලො. කාලෙන මච්චුනා කතො නාසිතොති කාලකතො”ති. “මරණං හින්දං මච්චු මට්ථු චුති කාලො අත්තකො නික්ඛෙපො”ති මරණස්සාහිධානාති.

සුල්ල සප්පනෙ. සුල්ලෙති, සුල්ලයති.

ඉල පෙරණෙ. ඉලෙති, ඉලයති.

වල හරණෙ. වාලෙති, වාලයති. වාලො.

ලල ඉච්ඡායං. ලලෙති, ලලයති.

දල විදාරණෙ. දාලෙති, දාලයති, පදාලෙති, පදාලයති. කුදාලො.

කල ගතිසඬ්ඛානෙසු. කාලෙති, කාලයති. කාලො, කලා. කලාති අවයවො. සා හි කාලයිතඛිබා සඬ්ඛායිතඛිබාති කලා.

සීල උපධාරණෙ. උපධාරණං භූසො ධාරණං, පතිට්ඨාවසෙන ආධාරභාවො. සීලෙති, සීලයති. සීලං, සීලනං.

එත්ථ සීලන්ති සීලෙති උපධාරෙති තංසමඬ්ඨිපුග්ගලං අපායෙසු උප්පත්තිනිවාරණවසෙන භූසො ධාරෙතීති සීලං. අථ වාසීලියති උපචාරියති සප්පුරිසෙහි හදයමංසන්තරං උපනෙත්වා ධාරියතීති සීලං. සීලනන්ති භූවාදිගණෙ අවිජ්ජකිණ්ණතාසඬ්ඛාතං සමාධානං වුව්වති. තත්ථ “සීලති”ති රූපං, ඉධ පන ආධාරභාවසඬ්ඛාතං උපධාරණං වුව්වති. එත්ථ ච “සීලෙති, සීලයති”ති රූපාති. අට්ඨකථාසු හි “කුසලානං ධම්මානං පතිට්ඨාවසෙන ආධාරභාවො උපධාරණං”න්ති චුත්තො.

වෙල කාලොපදෙසෙ. වෙලෙති, වෙලයති. වෙලා. කෙවි “වෙල ඉති ධාතුසද්දො න භොති”ති වදන්ති, තං න ගහෙතඛිබං, පොරාණෙහි සද්දසත්ථවිදුහි “වෙලයති”ති රූපස්ස දස්සිතත්තා.

පල මූල ලවනපවනෙසු. ලවනං ඡෙදනං, පවනං සොධනං. පාලෙති, පාලයති. පලං. පලං නාම මානවිසෙසො. ලොකස්ස විමතිං පාලෙති ලුනාති සොධෙති වාති පලං. මූලෙති, මූලයති. සද්දසත්ථවිදු පන “මූලයති කෙදාරං, මූලයති ධඤ්ඤ”න්ති පයොගං වදන්ති.

පූල පරිබුහනෙ. පරිබුහනං වඬ්ඨනං. පූලෙති, පූලයති. පූලො පුරිසො. පූලා ජවෙන භායන්ති.

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

පල ගතියං. පලෙති, පලයති. අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං. පලෙති රසමාදාය. යථා සුත්තගුලං යත්තකෙහි සුත්තෙහි වෙය්නං, තත්තකෙහි එව පලයති.

විඬ්ගුල පරිබ්භමනෙ. විඬ්ගුලෙති, විඬ්ගුලයති. විඬ්ගුලයිත්වා. අත්‍රායං පාළි “යාවතිකා අභිසඬ්ඛාරස්ස ගති, තාවතිකං ගන්ත්වා විඬ්ගුලයිත්වා භූමියං පපතී”ති. තත්ථ විඬ්ගුලයිත්වාති පරිබ්භමිත්වා.

ලකාරන්තධාතුරූපානි.

වකාරන්තධාතු

දිවු පරික්කුපනෙ. පරික්කුපනං ගජ්ජනං. දෙවෙති, දෙවයති. දෙවො ව පරිදෙවිත්වා. දෙවොති මෙසො.

දිවු අද්දනෙ. අද්දනං ගන්ධපිසනන්ති වදන්ති. දෙවෙති, දෙවයති.

විව භාසායං. විවෙති, විවයති.

වකාරන්තධාතුරූපානි.

සකාරන්තධාතු

පුස පොසනෙ. පොසෙති, පොසයති. ඉමානි රූපානි කිඤ්චාපි භූවාදිගණිකං “පොසෙති”ති රූපං පටිච්ච හෙතුකත්තුරූපානි විය දිස්සන්ති, තථාපි “අඤ්ඤෙපි දෙවො පොසෙති”තිආදිකස්ස වුරාදිගණිකරූපස්ස දස්සනතො සුද්ධකත්තුචසෙන චුත්තානීති දට්ඨබ්බං. උභින්නං පන කාරිතට්ඨානෙ “පොසාපෙති, පොසාපයති”ති හෙතුකත්තුරූපානි ඉච්ඡිතබ්බානි.

පෙස පටිහරණෙ. පෙසෙති, පෙසයති.

පිස බලපාණනෙසු. පිසෙති, පිසයති.

පසි නාසනෙ. පංසෙති, පංසයති.

ජසි රක්ඛණෙ. ජංසෙති, ජංසයති.

සිලෙස සිලෙසනෙ. සිලෙසෙති, සිලෙසයති. සිලෙසො.

ලූස භිංසායං. ලූසෙති, ලූසයති.

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වූරාදිගණපරිදීපන

පුන්ස අභිමද්දනෙ. නකාරො නිග්ගහීතත්ථං. පුංසෙති, පුංසයති. නපුංසකො. ධාතුනකාරස්ස ලොපෙ “පොසො” ඉච්චි පි රූපං.

තත්ථ න පුංසකොති ඉත්ථිභාවප්‍රමිභාවරහිනො පුග්ගලො. සො හි පුරිසො විය සාතිසයං පච්චාමිත්තෙ න පුංසෙති අභිමද්දනං කාතුං න සක්කොතීති නපුංසකොති වුච්චති. කෙච් පන “න පුමා, න ඉත්ථි”ති නපුංසකොති වචනත්ථං වදන්ති. තථා හි සද්දසත්ථවිදු තං පුග්ගලං නපුංසකලිඛිගවසෙන නපුංසකන්ති වදන්ති.

ධූස කන්තිකරණෙ. ධූසෙති, ධූසයති.

රූස රොසනෙ. රොසනං කොපකරණං. රොසෙති, රොසයති. රොසො. රොසොති කොධො.

බ්‍රූස උස්සග්ගෙ. බ්‍රොසෙති, බ්‍රොසයති.

ජස භිංසායං. ජාසෙති, ජාසයති.

දංස දංසනෙ. දංසෙති, දංසයති. දංසනො. දංසනොති දන්තො. දංසන්ති බාදනීයං වා භොජනීයං වා එතෙනාති දංසනො.

දසි දස්සනෙ ව. වකාරො දංසනං අපෙක්ඛති. දංසෙති, දංසයති. විදංසෙති, විදංසයති සූරියො ආලොකං.

තස්ස සන්තප්පනෙ. තස්සෙති, තස්සයති පුරිසො වොරෙ.

වස්සු සත්තිබන්ධනෙ. සත්තිබන්ධනං සමත්ථතාකරණං. වස්සෙති, වස්සයති.

ජස තාලනෙ. තාලනං පහරණං. ජාසෙති, ජාසයති.

පස බන්ධනෙ. පාසෙති, පාසයති. පාසො. පාසන්ති බන්ධන්ති සත්තෙ එතෙනාති පාසො, සකුණපාසාදි.

සුසි වීසද්දනෙ. වීසද්දනං උග්ගසොසනං. සොසෙති, සොසයති. සොසො.

ලස සිලායොගෙ. සිලායොගො ලාසියං නාටකනාටනං රෙවකදානං. ලාසෙති, ලාසයති. ලාසෙන්තො, ලාසෙන්ති. අත්‍රායං පාළි “වාදෙන්තියාපි ලාසෙන්ති, නච්චන්තියාපි ලාසෙන්ති, ලාසෙන්තියාපි නච්චන්ති”ති. තත්ථ

ලාසෙන්තීති යා උප්ලවමානා විය උට්ඨහිත්වා ලාසියනාටකං නාටෙන්ති,
රෙවකං දෙන්ති.

භූස අලඬිකාරෙ. භූසෙති, භූසයති. විභූසෙති, විභූසයති. භූසනං, විභූසනං.

වස සිනෙහනඡෙදාවහරණෙසු. අවහරණං චොරිකාය ගහණං. වාසෙති,
වාසයති. වසා.

තාස වාරණෙ. වාරණං නිවාරණං. තාසෙති, තාසයති.

ධස උඤ්ඡෙ. ධාසෙති, ධාසයති.

හස ගහණෙ. භාසෙති, භාසයති.

පුස ධාරණෙ. පොසෙති, පොසයති, ආහරණං ධාරෙතීති අත්ථො.

තුසි පිසි කුසි දසි භාසායං. තුංසෙති, තුංසයති. පිංසෙති, පිංසයති. කුංසෙති,
කුංසයති. දංසෙති, දංසයති.

බුසි අක්කොසනෙ. බුංසෙති, බුංසයති. බුංසනා.

ගවෙස මග්ගනෙ. ගවෙසෙති, ගවෙසයති. ගවෙසකො, ගවෙසිතො,
ගවෙසනා, ගවෙට්ඨී.

වාස උපසෙවායං. වාසෙති, වාසයති. වාසො, ආවාසො.

හිසි හිංසායං. හිංසෙති, හිංසයති.

නිවාස අව්ඡාදනෙ. වත්ථං නිවාසෙති, නිවාසයති. පුබ්බණ්හසමයං
නිවාසෙත්වා.

අංස සඬ්ඝාතෙ. අංසෙති, අංසයති. අංසො, අංසා.

එත්ථ ව අංසොති කොට්ඨාසොපි ඛන්ධොපි වුච්චති. අංසාති අරිසරොගො.

මීස සජ්ජනෙ. මෙසෙති, මෙසයති.

රස අස්සාදනෙ. රසෙති, රසයති. රසො. රසියතෙ අස්සාදියතෙ ජනෙහීති
රසො.

රස සිනෙහනෙ. රසෙති, රසයති. රසො.

තත්ථ රසෙතීති සිනෙහති. රසොති සිනෙහො, සිනෙහසම්බන්ධො සාමග්ගිරසොති වුවිචති, යං සන්ධාය බ්‍රාහ්මණා භගවන්තං “අරසරූපො සමණො ගොතමො”ති අවොචුං.

සිය අසබ්බප්පයොගෙ. සෙසෙති, සෙසයති. සෙසො. විපුබ්බො අතිසයෙ, විපුබ්බො අතිසයෙ, විපුබ්බො සිසධාතු අතිසයෙ චත්තති, විසෙසෙති, විසෙසයති. විසෙසො, විසිට්ඨො, විසෙසනං.

මිස්ස සම්මිස්සෙ. මිස්සෙති, මිස්සයති. සම්මිස්සෙති, සම්මිස්සයති. මිස්සො, මිස්සො, මිස්සිනො, සම්මිස්සිනො, සම්මිස්සො ඉච්චාදීති. අලම්බුසාජාතකෙ මිස්සාති ඉත්ථිනං චත්තබ්බනාමං, පුරිසෙහි සද්ධිං සම්මිස්සනාය.

ජුස පරිතක්කනෙ. ජොසෙති, ජොසයති.

මස පභාසනෙ. මසෙති, මසයති.

මරිස තිතික්ඛායං. මරිසෙති. මරිසයති.

පිස පෙසනෙ. පෙසෙති, පෙසයති. පෙසකො, පෙසිනො.

සුස සද්දෙ. සොසෙති, සොසයති. උග්ගොසයුං බොධිමණ්ඨෙ පමොදිතා. සොසො.

දිසි උච්චාරණෙ. දෙසෙති, දෙසයති. දෙසකො, දෙසෙතා, දෙසිනො, දෙසනා.

වස අච්ඡාදනෙ. වාසෙති, වාසයති. නිවාසෙති, නිවාසයති. චත්ථං.

සකාරන්තධාතුරූපාති.

හකාරන්තධාතු

අරහ පූජායං. අරහෙති, අරහයති. අරහා, අරහං. “අරහා, ඛිණාසවො, අසෙක්ඛො”ති අරහතො නාමාති.

සිනෙහ සිනෙහනෙ. සිනෙහෙති, සිනෙහයති.

වරහ භිංසායං. වරහෙති, වරහයති. වරාහො.

වරාහොති සුකරොපි හත්ථිපි වුවිවති. “එණෙය්‍යා ච වරාහා චා”ති එත්ථ හි සුකරො “වරාහො”ති වුත්තො, “මහාවරාහස්ස...පෙ.... නදීසු ජග්ගතො”ති එත්ථ පන හත්ථි “වරාහො”ති.

රහ වාගෙ. රහෙති, රහයති.

වහ පරිකත්ථනෙ. වහෙති, වහයති.

මහ පූජායං. මහෙති, මහයති. මහිතො රාජා මහාරාජා. විහාරමහො, වෙනියමහො.

පිහ ඉච්ඡායං. පිහෙති, පිහයති. පිහා, පිහාලු, අපිහො, පිහනියා විභූතියො.

කුහ විම්භාපනෙ. කුහෙති, කුහයති. කුහකො. කුහයති ලොකවිම්භාපනං කරොතීති කුහකො. කුහනා.

සහ පරිසහනෙ. පරිසහනං ඛන්ති. සහෙති, සහයති. සහනං. භූවාදිගණිකස්ස පනස්ස “සහතී”ති රූපං.

ගරහ විනිත්දනෙ. ගරහෙති, ගරහයති. ගරහා. භූවාදිගණිකස්ස පනස්ස “ගරහතී”ති රූපං.

හකාරන්තධාතුරූපානි.

ළකාරන්තධාතු

තළ තාළනෙ. තාළෙති, තාළයති. පතාළෙති, පතාළයති. තාළං. තාළන්ති කංසතාළාදි.

තළ ආසානෙ. පුබ්බෙ විය රූපානි.

බළ හෙදෙ. බළෙති, බළයති.

ඉළ ථවනෙ. ඉළෙති, ඉළයති.

ජුළ පෙරණෙ. ජොළෙති, ජොළයති.

පිළ අවගාහනෙ. පිළෙති, පිළයති. නිප්පිළෙති, නිප්පිළයති. පිළනකො, පිළිකො, පිළා, පිළනං, නිප්පිළනකො.

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

චුරාදිගණපරිදීපන

ලළ උපසෙවායං. ලාලෙති, ලාලයති. උපලාලෙති, උපලාලයති.
භූවාදිගණට්ඨාය පන විලාසනත්ථෙ චත්තමානාය එතිස්සා “ලළති” ති රූපං.

සිළ සෙළනෙ. සෙලෙති, සෙළයති. සෙලෙන්තො. එත්ථ සෙලෙතීති
සෙළිතසද්දං කරොති.

අවග්ගන්තධාතුරූපානි.

චුරාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතුවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්භවිහො අත්ථයුත්තිතො.

චුරපවුබ්බගණො මෙ සාසනත්ථං පවුත්තො,
සුපචුරභිතකාමො තම්පි සික්ඛෙය්‍ය ධීරො;
සුපචුරනයපායෙ සත්ථුතො තඤ්භි සික්ඛං,
පියුසම්ච මනුඤ්ඤං අත්ථසාරං ලහෙථ.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දතීතිප්පකරණෙ

චුරාදිගණපරිදීපනො අට්ඨාරසමො පරිච්ඡෙදො.

19. සබ්බගණවිනිච්ඡය

ඉතො පරං පවක්ඛාමි, සබ්බගණවිනිච්ඡයං;
සොතුනං පටුභාවත්ථං, පරමෙ පිටකත්තයෙ.

පච්චයාදිභාගෙහි, නයෙහි විවිධෙහි තං;
සුබග්ගාභාය සොතුනං, සුණාථ මම භාසතො.

තත්ථ පඨමො භූවාදිගණො, දුතියො රුධාදිගණො, තතියො දිවාදිගණො,
චතුත්ථො ස්වාදිගුණො, පඤ්චමො කියාදිගණො, ඡට්ඨො ගභාදිගණො,
සත්තමො තනාදිගණො, අට්ඨමො චුරාදිගණො, ඉමස්මිං භගවතො පාවචනො
අට්ඨවිධා ධාතුගණො භවන්ති. එතෙසු විකරණපච්චයවසෙන –

භූවාදිතො අකාරො ච, සානුසාරො රුධාදිතො;
අකාරො වෙවිචණ්ණො ච, එකාරොකාරමෙව ච.

යපච්චයො දිවාදිම්භා, ඡු ණා උණා සුවාදිතො;

කායාදිතො පන නායෙව, ජපණ්භා පන ගභාදිතො.

ඔසිරා තු තනාදිමහා, ණෙ ණයා ව වුරාදිතො;
අග්ගහිතග්ගහණෙන, පච්චයා දස පඤ්ච ව.

භියාත්තනී සත්තමී ව, චත්තමානා ව පඤ්චමී;
චතස්සෙතා පචුච්චන්ති, සබ්බධාතුකනාමිකා.

එතෙසු විසයෙස්ථෙව, අකාරො සුද්ධකත්තරි;
අඤ්ඤත්‍ර ඛ ජ සාදීහි, සභාපි චුපලබ්භති.

“භවති හොති සමහොති, ජෙනි ජයති කියති;
ධෙති යාති ඉති එති, අවති කොති සඬකති.

භික්ඛති පිවති පාති, වදෙති වදති” ඉති;
භූවාදිධාතුරූපානි, භවන්තීති පකාසයෙ.

රූපං “රුන්ධති රුන්ධීති, රුන්ධෙති පුන රුන්ධීති;
සුම්භොති” ච්චාදිරූපානි, රුධාදීන්ති දීපයෙ.

“දිබ්බති සිබ්බති චෙව, යුජ්ජති විජ්ජති තථා;
සායති භායති” ච්චාදි, රූපමාහු දිවාදිනං.

“සුඤ්ඤාති ව සුඤ්ඤාති ව, වුඤ්ඤාති ව වුඤ්ඤාති ව;
පාපුඤ්ඤාති භිනොති” ති, ආදිරූපං සුචාදිනං.

“කිනාති ව ජිනාති ව, ධුනාති ව මුනාති ව;
අස්නාති” ච්චාදිරූපඤ්ච, කායාදිනන්ති විභාවයෙ.

“සෙජ්ජති පටිග්ගණ්භාති, සණ්භඤ්ච සණ්භකොති ව;
කණ්භං තණ්භා ව තිණ්හුණ්භ”-මිච්චාදි ව ගභාදිනං.

“තනොති ව කරොති ව, කයිරති සනොති ව;
සක්කොත’ ජපොති පජපොති”-ච්චාදිරූපං තනාදිනං.

“වොරෙති වොරයන්තෙ ව, වින්තෙති වින්තයන්ති ව;
මන්තෙති” ච්චාදිකඤ්චාපි, රූපමාහු වුරාදිනං.

විකරණවසෙනෙවං, රූපහෙදො පකාසිතො;
ධාතුනං ධාතුහෙදාදි-කුසලස්ස මනානුගො.

කිරියාය ධාරණතො, ධාතවො එකධා මතා;
ද්විධාපි ච පවුච්චන්ති, සකම්මාකම්මතො පන.

තත්ථ සකම්මකා නාම, ගම්භක්ඛාදයා සිද්ධං;
යාසාදයො අකම්මා ච, උපසග්ගං විනා වදෙ;

සකම්මකකම්මභූතො, දිවු ඉච්චාදයො පුන;
ගහෙත්වාන තිධා භොන්ති, එවඤ්චාපි විභාවයෙ.

සකම්මකෙ ද්විධා භිත්වා, එකකම්මද්විකම්මතො;
අකම්මකෙහි සද්ධිං තෙ, තිවිධාපි භවන්ති හි.

අකම්මකා රුකායෙව, එකකම්මා ගමාදයො;
භොන්ති ද්විකම්මකා නාම, දුභිකරවහාදයො.

සකම්මාකම්මකත්තම්හි, ධාතුනමුපසග්ගතො;
නියමො නත්ථි සො තස්මා, න මයා එත්ථ වුච්චති.

එකට්ඨානා ගම්ච්චාදී, ද්විට්ඨානා භූපවාදයො;
තිට්ඨානා ස්වාදයො එවං, යානතොපි තිධා මතා.

ගුපාදයො නියොගෙන, ආඛ්‍යාතත්තෙ සවුද්ධිකා;
වච තුරාදයො න හි, වුද්ධිකා කාරිතං විනා;

බි ජි ඉච්චාදයො ධාතු, සවුද්ධිවුද්ධිකා මතා;
ඉති වුද්ධිවසෙනාපි, තිවිධො ධාතුසඬිගහො.

අලුත්තවිකරණා ච, ලුත්තවිකරණා තථා;
ලුත්තාලුත්තවිකරණා, එවම්පි තිවිධා සිද්ධං.

තත්ත්වලුත්තවිකරණා, ගම් රුධි දිවාදයො;
පා භාදයො ජිනිච්චාදී, කමතො ඉතරෙ සිද්ධං.

සුද්ධස්සරා එකස්සරා, තථානෙකස්සරාති ච;
තිධා භවන්ති යුයාතා-පාභාලාදී කරාදයො.

චතුර්ධාදිනියො වාපි, ලබ්භමානවසෙන ච;
ගහෙතබ්බො නයඤ්ඤාහි, යථාචුත්තානුසාරතො.

පුන සුද්ධස්සරා ධාතු, එකස්සරා ච සත්තධා;

ආඉවණ්ණඋවණ්ණන්ත-එඔන්තවසා මතා.

අවණ්ණවණ්ණවණ්ණන්තෙ-කාරන්තානං වසෙන වෙ;
අනෙකස්සරධාතු ව, සත්තධාව පකිත්තිතා.

එවං පන්තරසධාපි, ධාතූනමිධ සඬගහො;
තප්පහෙදං පකාසෙය්‍යං, ඉඋඉච්චාදිනා විදු.

තත්‍ර “ඉගතියං, ඉ අජ්ඣයනෙ, උ සද්දෙ” ඉච්චෙනෙ සුද්ධස්සරා ධාතුවො.
යා රා ලා ඉච්චාදයො එකස්සරා ආකාරන්තා. ඛිජිනිඉච්චාදයො එකස්සරා
ඉකාරන්තා. පිඉච්චාදයො එකස්සරා ඊකාරන්තා. චූ දු කු ඉච්චාදයො එකස්සරා
උකාරන්තා, භු හු ඉච්චාදයො එකස්සරා උආකාරන්තා. ඛෙ ඡෙ සෙ ඉච්චාදයො
එකස්සරා එකාරන්තා. සො ඉච්චාදයො එකස්සරා ඔකාරන්තා.

කර පව සඬගාම ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා අකාරන්තා, ඔමාඉච්චාදයො
අනෙකස්සරා ආකාරන්තා, සකි ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා ඉකාරන්තා. වක්ඛි
ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා ඊකාරන්තා. අන්ධුඉච්චාදයො අනෙකස්සරා
උකාරන්තා. කක්ඛු ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා උආකාරන්තා. ගිලෙ මිලෙ
ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා එකාරන්තාති එවං පන්තරසවිධෙන ධාතුසඬගහො.

අථ තෙත්තිංසවිධෙනපි ධාතුසඬගහො භවති. කථං?

ධාතු සුද්ධස්සරා වෙව, පුන වෙකස්සරාපි ව;
කකාරන්තා ඛකාරන්තා, ගන්තා සන්තා ව ධාතුවො.

චකාරන්තා ඡකාරන්තා, ජන්තා ඤන්තා ව ඤන්තකා;
චකාරන්තා ඨකාරන්තා, ඩන්තා ඩන්තා ව ඤන්තකා.

තන්තා වෙව තථා ථන්තා, දන්තා ධන්තා ව නන්තකා;
පන්තා එන්තා ඛකාරන්තා, භන්තා මන්තා ව යන්තකා.

රන්තා ලන්තා වකාරන්තා, සන්තා හන්තා ව ලන්තකා;
ඉති තෙත්තිංසධා ඤෙය්‍යො, ධාතූනමිධ සඬගහො.

මනෙ සත්ථුස්ස ඩණ්ණො, පදාදිමිහි න දිස්සරෙ;
තෙනෙකස්සරධාතුසු, ඩණ්ණො න කටීයරෙ.

ඉකාරන්තකිකාරන්ත-වසෙන තු යථාරහං;
නාමං සම්භොති ධාතූනං, ඉතිප්පච්චයයොගතො.

පච්ඡික්ඛිජ්ඣිද්ධාදි, කරොති භවති ගම්;
ගතිගච්ඡතිහොතිති, ආදිවොහාරමුද්ධරෙ.

එවං තෙත්තිංසහෙදෙහි ගහිතෙසු නිබ්බලෙසු ධාතුසු –

සහනිංසර්භවසා, සීහසද්දගතිං වදෙ;
සහනතො හනනතො, සීහොති හි ගරු වද්දං.

තථා හි සීහො වාතාතපාදිපරිස්සයම්පි සහති, “කිං මෙ බහුහි සාටිතෙහි”ති අත්තතො ගොවරත්ථාය බුද්දකෙ පාණෙ අගණ්හන්තො, “මාහං බුද්දකෙ පාණෙ විසමගතෙ සඬ්ඝාතං ආපාදෙසී”ති අනුද්දයවසෙන සහිතබ්බෙ බුද්දකසත්තෙපි සහති. හිංසිතබ්බෙ පන කායුපපන්තෙ සුකරමහිංසාදයො සත්තෙ හිංසති, තස්මාපි “සීහො”ති වුවචති. යථා පන කත්තනට්ඨෙත ආදිඅත්තවිපල්ලාසතො තක්කං වුවචති, එවං හිංසනට්ඨෙතපි සීහොති වෙදිතබ්බො. අථ වා සබ්බිරියාපට්ඨෙසු දළ්භවිරියත්තා සුට්ඨු ර්භතීති සීහො. චුත්තඤ්ඤි –

“යථා සීහො මිගරාජා, නිසජ්ජට්ඨානවඬ්ඤාමෙ;
අලීනවිරියො හොති, පග්ගහිතමතො සදා”ති.

අපරො නයො –

සහනා ව හිංසනා ව, තථා සීසජවත්තතො;
සීහො ඉච්චපි භාසෙය්‍යා, සකාසීහස්ස සාසනෙ.

චුත්තඤ්ඤි සුත්තනිපාතට්ඨකථායං “සහරා ව හනනා ව සීසජවත්තා ව සීහො”ති.

ඉදාති තදත්ථුද්ධාරො වුවචතෙ, සීහසද්දො “සීහො හික්ඛවෙ මිගරාජා”තිආදීසු මිගරාජෙ ආගතො. “අථ ඛො සීහො සෙනාපති යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඤමි”තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං. “සීහොති ඛො හික්ඛවෙ තථාගතස්සෙතං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”තිආදීසු තථාගතෙ. තත්ථ තථාගතෙ සදිසකප්පනාය ආගතො.

එත්ථෙතං වුවචති –

සීහෙ පඤ්ඤත්තියඤ්චාපි, බුද්ධෙ අප්පට්ඨුග්ගලෙ;
ඉමෙසු තිසු අත්ථෙසු, සීහසද්දො පවත්තති.

රුපිරුප්පතිධාතුහි, රූපසද්දගතිං වදෙ;

“රූපයති රූප්පති”ති, වත්වා නිබ්බවනද්වයං.

වුත්තඤ්ඤෙතං ගරුහි “රූපයතීති රූපං, වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයඨගතභාවං පකාසෙතීති අත්ථො”ති. වුත්තමපි වෙනං “රූපන්ති කෙනට්ඨෙත රූපං? රූප්පනට්ඨෙතා”ති. භගවතා පනෙතං වුත්තං “කිඤ්ච භික්ඛවෙ රූපං වදෙථ, රූප්පතීති ඛො භික්ඛවෙ තස්මා රූපන්ති වුච්චති. කෙන රූප්පති, සීතෙනපි රූප්පති”ති විත්ථාරො. අත්ථුද්ධාරො පනස්ස හෙට්ඨා වුත්තොව.

පසවතෙමනත්ථෙත, ධාතුනා උදිනා පන;
සමුද්දසද්දනීතිප්පත්තිං, වදෙය්‍ය මතිමා නරො.

එත්ථ හි සමුද්දොති අට්ඨහි අවිජරියබ්භුතධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා සමුද්දති අත්තසන්තිස්සිතානං මච්ඡමකරාදීනං පිතිසොමනස්සං පසවති ජනෙතීති සමුද්දො. අයමස්මාකං ඛන්ති. අට්ඨකථාවරියා පන “සමුද්දනට්ඨෙත සමුද්දො, කිලෙදනට්ඨෙත තෙනමනට්ඨෙතාති වුත්තං හොති”ති වදන්ති. මිලින්දපඤ්ඤෙ පන ආයස්මා නාගසෙනො “භන්තෙ නාගසෙන සමුද්දො සමුද්දොති වුච්චති, කෙන කාරණෙන ආපං උදකං සමුද්දොති වුච්චති”ති මිලින්දෙන රඤ්ඤො පුට්ඨො ආහ “යත්තකං මහාරාජ උදකං, තත්තකං ලොණං, යත්තකං ලොණං, තත්තකං උදකං, උදකසමත්තා සමුද්දොති වුච්චති”ති. තදා රඤ්ඤො මිලින්දෙන “කල්ලොසි භන්තෙ නාගසෙනා”ති වුත්තං. එත්ථ හි සමං උදකෙන ලොණං එත්ථාති සමුද්දොති නිබ්බවනං වෙදිතබ්බං “නීලොද”න්තිආදීසු විය. තත්ථ හදන්තනාගසෙනමතඤ්ච අමහාකං මතඤ්ච පකතිසමුද්දං සන්ධාය වුත්තත්තා න විරුජ්ඣති, අට්ඨකථාවරියානං මතමපි “තණ්භාසමුද්දො”ති ව “සමුද්දොපෙසො”ති ව ආගතාති සමුද්දසරික්ඛකාති ව තණ්භාවක්ඛුසොතාදීති සන්ධාය වුත්තත්තා න විරුජ්ඣතීති දට්ඨබ්බං.

බාදධාතුවසා වාපි, බනුධාතුවසෙන වා;
බනිතො වාපි ධාතුමහා, ධාතො බංජුබ්බතොපි වා;
බන්ධසද්දස්ස නිප්පත්තිං, සද්දක්ඛන්ධවිදු වදෙ.

තත්ථ “සංඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධාපි දුක්ඛා”ති වචනතො සයම්පි දුක්ඛධම්මොයෙව සමානො ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණදුක්ඛාදීහි අනෙකෙහි දුක්ඛෙහි ඛජ්ජති බාදියතීති බන්ධො, තෙහෙව දුක්ඛෙහි බඤ්ඤති අවදාරියතීතිපි බන්ධො, බනියති පරිබඤ්ඤතීතිපි බන්ධො, අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා තුව්ඡත්තා බං සුඤ්ඤාකාරං ධාරෙතීතිපි බන්ධො, රූපක්ඛන්ධාදි. අත්ථුද්ධාරතො පන –

බන්ධසද්දො රාසිගුණ-පණ්ණත්තිසු ව රුළුභියං;
කොට්ඨාසෙ චෙව අංසෙ ච, චත්තනීති විභාවයෙ.

වුත්තඤ්ඤානං සම්මොහවිනෝදනියං විහඬිගට්ඨකථායං – බන්ධසද්දො සම්බුලෙසු යානෙසු නිපතති රාසිමිහි ගුණ පණ්ණත්තියං රුළුභියන්ති. “සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවෙ මහාසමුද්දෙ න සුකරං උදකස්ස පමාණං ගහෙතුං. “චත්තකානි උදකාල්භකානී”ති වා ‘චත්තකානි උදකාල්භකසතානී’ති වා ‘චත්තකානි උදකාල්භකසහස්සානී’ති වා ‘චත්තකානි උදකාල්භකසහස්සානී’ති වා, අථ ඛො අසඬිබ්බෙය්‍යො අප්පමෙය්‍යො මහාඋදකක්ඛන්ධොත්ථෙව සඬිබ්බං ගච්ඡති”තිආදීසු හි රාසිතො බන්ධො නාම. න හි පරිත්තකං උදකං උදකක්ඛන්ධොති වුව්වති, බහුකමෙව වුව්වති, තථා න පරිත්තකං රජො රජක්ඛන්ධො, න අප්පමත්තකා ගාවො ගවක්ඛන්ධො, න අප්පමත්තකං බලං බලක්ඛන්ධො, න අප්පමත්තකං පුඤ්ඤං පුඤ්ඤක්ඛන්ධොති වුව්වති. බහුකමෙව හි රජො රජක්ඛන්ධො, බහුකා ච ගවාදයො ගවක්ඛන්ධො, බලක්ඛන්ධො, පුඤ්ඤක්ඛන්ධොති වුව්වන්ති. “සීලක්ඛන්ධො සමාධික්ඛන්ධො”තිආදීසු පන ගුණතො බන්ධො නාම. “අද්දසා ඛා භගවා මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං ගඬිගාය නදියා සොතෙන වුය්භමාන”න්ති එත්ථ පණ්ණත්තිතො බන්ධො නාම. “යං විත්තං මනො මානසං...පෙ.... විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදීසු රුළුභීතො බන්ධො නාම. ස්වායම්ධි රාසිතො අධිප්පෙතො. අයඤ්ඤි බන්ධට්ඨො නාම පිණ්ඩට්ඨො පුගට්ඨො සට්ඨො රාසට්ඨො, තස්මා රාසීලක්ඛණා බන්ධාති වෙදිතබ්බො. කොට්ඨාසට්ඨාතිපි චත්තුං වට්ටති. ලොකස්මිඤ්ඤි ඉණං ගහෙත්වා චොදියමානා “ද්විති බන්ධෙහි දස්සාම, තීති බන්ධෙහි දස්සාමා”ති වදන්ති. ඉති කොට්ඨාසලක්ඛණා බන්ධාතිපි චත්තුං වට්ටති. එවමෙත්ථ “රූපක්ඛන්ධොති රූපරාසි රූපකොට්ඨාසො, වෙදනාක්ඛන්ධොති වෙදනාරාසි වෙදනාකොට්ඨාසො”ති ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “බන්ධෙ භාරං. බන්ධතො ඔතාරෙති, මහාහනුසහක්ඛන්ධො”තිආදීසු පන අංසො “බන්ධො”ති වුව්වති.

ආපුබ්බයතතො වාපි, ආයුපපදතො පුන;
තනුතො තනිතො වාපි, ආයතනරවො ගතො.

වුත්තම්පි චෙතං – ආයතනතො, ආයානං වා තනනතො, ආයතස්ස ච නයනතො ආයතනන්ති වෙදිතබ්බං. චක්ඛු රූපාදීසු හි තංතංද්වාරාරම්මණා විත්තචෙතසිකා ධම්මා සෙන සෙන අනුභවනාදිකිච්චෙන ආයතන්ති උට්ඨහන්ති සටන්ති වායමන්තීති වා වුත්තං හොති. තෙ ච පන ආයභූතෙ ධම්මෙ එතානි තනන්ති විත්ථාරෙත්තීති වුත්තං හොති. ඉදඤ්ච අනමතග්ගෙ සංසාරෙ පචත්තං අතීච ආයතං සංසාරදුක්ඛං යාව න නිවත්තති, තාව නයන්ති,

පවත්තයන්තීති වුත්තං භොති. ඉති සබ්බෙපිමෙ ධම්මා ආයතනතො, ආයානං වා තනනතො, ආයතස්ස ච නයනතො ආයතනන්ති වුච්චන්ති.

අපිච නිවාසට්ඨානට්ඨෙත ආකරට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත කාරණට්ඨෙත ආයතනං වෙදිතබ්බං. තථා හි “ලොකෙ ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතන”න්තිආදීසු නිවාසට්ඨානං ආයතනන්ති වුච්චති. “සුවණ්ණායතනං රජතායතන”න්තිආදීසු ආකරො, සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬිගමා”න්තිආදීසු සමොසරණට්ඨානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්තිආදීසු සඤ්ජාතිදෙසො. “තත්ත තත්තෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතනෙ”න්තිආදීසු කාරණං.

චක්ඛුආදීසු වාපි චිත්තචෙතසිකා ධම්මා නිවසන්ති තදායත්තවුත්තිතායාති චක්ඛාදයො ච නෙසං නිවාසට්ඨානං. චක්ඛාදීසු තෙ ආකිණ්ණා තන්තිස්සිතත්තා තදාරම්මණත්තා වාති චක්ඛාදයො ච නෙසං ආකරො. චක්ඛාදයො ච නෙසං සමොසරණට්ඨානං තත්ථ තත්ථ ද්වාරාරම්මණවසෙන සමොසරණතො. චක්ඛාදයො ච නෙසං සඤ්ජාතිදෙසො තන්තිස්සයාරම්මණභාවෙන තත්ථෙව උප්පත්තිතො, චක්ඛාදයො ච නෙසං කාරණං තෙසං අභාවෙ අභාවතො. ඉති නිවාසට්ඨානට්ඨෙත ආකරට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත කාරණට්ඨෙතාති ඉමෙහි කාරණෙහි එතෙ ධම්මා ආයතනන්ති වුච්චන්ති, තස්මා යථාවුත්තෙනත්ථෙත චක්ඛු ච තං ආයතනඤ්චාති චක්ඛායතනං...පෙ.... ධම්මා ච තෙ ආයතනඤ්චාති ධම්මායතනන්ති එවං තාවෙත්ථ අත්ථතො විඤ්ඤාතබ්බො විනිච්ඡයොති. ඉච්චෙවං -

නිවාසො ආකරො වෙච, ජාතිදෙසො ච කාරණං;
සමොසරණට්ඨානඤ්ච, වුච්චතා'යතනං ඉති;

විදිවිදෙහි ධාතුහි, අකාරපුබ්බකෙහි වා;
අන්තවිරහිතසද්දු-පපදෙන ජුනාපි වා.
අවිජ්ජාසද්දනීප්පත්ති, දීපෙනබ්බා සුධිමතා.

එත්ථ පුරෙතුං අයුත්තට්ඨෙත කායදුච්චරිතාදි අවින්දියං නාම, අලද්ධබ්බන්ති අත්ථො, තං අවින්දියං වින්දති අවිජ්ජා, තබ්බිපරිතතො කායසුචරිතාදි වින්දියං නාම, තං වින්දියං න වින්දති අවිජ්ජා. බන්ධානං රාසට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, සච්චානං තථට්ඨං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතියට්ඨං අවිදිතං කරොතිති අවිජ්ජා. දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිවසෙන වුත්තං චතුබ්බිධං අත්ථං අවිදිතං කරොතිති අවිජ්ජා, අන්තවිරහිතෙ සංසාරෙ සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු සත්තෙ ජවාපෙතිති අවිජ්ජා,

පරමත්ථතො අවිජ්ජමානෙසු ඉත්ථිපුරිසාදීසු ජවති, විජ්ජමානෙසුපි ඛන්ධාදීසු න ජවතීති අවිජ්ජා.

යං පන අට්ඨකථායං “අපිච චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං චත්ථාරම්මණපට්ඨවසමුප්පාදපට්ඨවසමුප්පන්නා නං ධම්මානං ඡාදනතොපි අවිජ්ජා”ති වුත්තං, එතං න සද්දත්ථතො වුත්තං, අථ ඛො අවිජ්ජාය ඡාදනකිච්චත්තා වුත්තං. තථා හි අභිධම්මටීකායං ඉදං වුත්තං -

“ඛාඤ්ජනත්ථං දස්සෙත්වා සභාවත්ථං දස්සතුං ‘අපිචා’තිආදිමාහ, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං චත්ථාරම්මණානි ‘ඉදං චත්තු, ඉදමාරම්මණ’න්ති අවිජ්ජාය ඤාතුං න සක්කාති අවිජ්ජා තප්පට්ඨිඡාදිකා වුත්තා, චත්ථාරම්මණසභාවච්ඡාදනතො එව අවිජ්ජාදීනං පට්ඨවසමුප්පාදභාවස්ස, ජරාමරණාදීනං පට්ඨවසමුප්පන්නභාවස්ස ච ඡාදනතො පට්ඨවසමුප්පාදපට්ඨවසමුප්පන්නඡාදනං වෙදිතබ්බන්ති. තත්ථ දුග්ගතිගාමිකම්මස්ස විසෙසප්පච්චයත්තා අවිජ්ජා ‘අවින්දියං වින්දතී’ති වුත්තා, තථා විසෙසප්පච්චයො වින්දනීයස්ස න භොතීති ‘වින්දියං න වින්දතී’ති ච, අත්තනිස්සිතානං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං පචත්තාපනං උප්පාදනං ආයතනං, සම්මොහභාවෙනෙව අනභිසමයභූතත්තා ‘අවිදිනං අඤ්ඤාතං කරොති, අන්තවිරහිතෙ ජවාපෙතී’ති චණ්ණාගමවිපරියායවිකාරචිනාසධාතුඅත්ථවිසෙසයොගෙනි පඤ්චවිධස්ස නිරුත්තිලක්ඛණස්ස වසෙන තීසුපි පදෙසු අකාරවිකාරජකාමෙ ගහෙත්වා අඤ්ඤෙසං චණ්ණානං ලොපං කත්වා ජකාරස්ස ච දුතියස්ස ආගමං කත්වා අවිජ්ජාති වුත්තා”ති.

අරහධාතුතො ඤෙය්‍යා, අරහංසද්දසණ්ඨිති;
අරාරූපපදහන-ධාතුතො වාථවා පන.

රහතො රහිතො වාපි, අකාරපුබ්බතො ඉධ;
වුච්චතෙ අස්ස නිජ්ඣත්ති, ආරකාදිරවස්සිතා.

තථා හි අරහන්ති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තා වීචරාදිපච්චයෙ අරහති පුජාවිසෙසඤ්චාති අරහං. වුත්තඤ්ච -

“පුජාවිසෙසං සහ පච්චයෙහි,
යස්මා අයං අරහති ලොකනාථො;
අත්ථානුරූපං අරහන්ති ලොකෙ,
තස්මා ජිනො අරහති නාමමෙත”න්ති.

තථා සො කිලෙසාරයො මග්ගෙන හනීති අරහං. චුත්තඤ්ච –

“යස්මා රාගාදිසඬ්ඛාතා, සඛ්බෙපි අරයො හතා;
පඤ්ඤාසත්ථෙන නාථෙන, තස්මාපි අරහං මනො”ති.

යඤ්ථෙනං අවිජ්ජාභවතණ්හාමයනාහිං පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරාරං
ජරාමරණනෙමිං ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන විජ්ඣිත්වා විභවරථෙ
සමායොජිතං අනාදිකාලජ්ජවත්තං සංසාරචක්කං, තස්ස සො බොධිමණ්ඩෙ
වීරියපාදෙහි සීලපථවියං පතිට්ඨාය සද්ධාහත්ථෙන කම්මක්ඛයකරං
ඤාණපරසුං ගහෙත්වා සඛ්බෙ අරෙ හනීතිපි අරහං. චුත්තඤ්ච –

“අරා සංසාරචක්කස්ස, හතා ඤාණාසිනා යතො;
ලොකනාථෙන තෙනෙස, අරහන්ති පච්චිචති”ති.

තථා අත්තහිතං පරහිතඤ්ච පරිපුරෙතුං සම්මා පටිපජ්ජන්තෙහි සාධුහි
දුරතො රහිතඛ්බා පරිච්චජිතඛ්බා පරිහාතඛ්බාති රහා, රාගාදයො පාපධම්මා, න
සන්ති එතස්ස රහාති අරහං. “අරහො”ති චත්තඛ්බෙ ඔකාරස්ස සානුසාරං
අකාරාදෙසං කත්වා “අරහං”න්ති චුත්තං. ආහ ව –

“පාපධම්මා රහා නාම, සාධුහි රහිතඛ්බතො;
තෙසං සුට්ඨු පහීනත්තා, හගවා අරහං මනො”ති.

අථ වා ඛිණාසවෙහි සෙක්ඛෙහි කල්‍යාණපුපුජ්ජනෙහි ච න රහිතඛ්බො න
පරිච්චජිතඛ්බො, තෙ ච හගවාති අරහං. ආහ ව –

“යෙ ව සච්ඡිකතධම්මා,
අරියා සුද්ධගොචරා;
න තෙහි රහිතො හොති,
නාථො තෙනා’රහං මනො”ති.

රහොති ව ගමනං චුච්චති, නත්ථි එතස්ස රහො ගමනං ගතීසු පච්චාජාතීති
අරහං. ආහ ව –

“රහො වා ගමනං යස්ස, සංසාරෙ නත්ථි සඛ්බසො;
පහීනජාතිමරණො, අරහං සුගතො මනො”ති.

පාසංසත්තා වා හගවා අරහං. අක්ඛරචිත්තකා හි පසංසායං අරහසදං
වණ්ණෙත්ති. පාසංසභාවො ව හගවතො අනඤ්ඤසාධාරණො

යථාභූච්චගුණාධිගතො සදෙවකෙ ලොකෙ සුප්පතිට්ඨිතො. ඉති පාසංසත්තාපි
භගවා අරහං. ආහ ව –

“ගුණෙහි සදිසො නත්ථි, යස්මා ලොකෙ සදෙවකෙ;
තස්මා පාසංසියත්තාපි, අරහං ද්විපදුත්තමො”ති.

ඉමානි නිබ්බවනානි “අරහ පූජායං, භන භිංසායං, රහ වාගෙ, රහි
ගතිය”න්ති ඉමෙසං ධාතුනං වසෙන ඉධ වුත්තානි කිලෙසෙහි ආරකත්තා
“අරහ”න්ති ව පාපකරණෙ රහාභාවා “අරහ”න්ති ව අසප්පුරිසානං ආරකා
දුරෙති “අරහ”න්ති ව සප්පුරිසානං ආරකා ආසන්නෙති “අරහ”න්ති ව.
නිබ්බවනානි පන ධාතුසද්දනීස්සිතානි න භොත්තීති ඉධ න ගහිතානි. පසංසා
පන අත්ථතො පූජා ඵවාති “අරහ පූජාය”න්ති ධාතුස්ස අත්ථො භවිතුං
යුත්තොති ඉධ අම්භෙහි ගහිතා, අට්ඨකථාවරියෙහි තු අරහසද්දස්ස
ලබ්භමානවසෙන සබ්බෙපි අත්ථා ගහිතා ධාතූනිස්සිතා ව අධාතූනිස්සිතා ව.
කථං? –

ආරකත්තා භතත්තා ව, කිලෙසාරීන සො මුනි;
භතසංසාරවක්කාරො, පච්චයාදීන වාරහො;
න රහො කරොති පාපානි, අරහං තෙන වුච්චතීති.

ටිකාවරියෙහිපි තථෙව ගහිතා. කථං? –

ආරකා මන්දබුද්ධිනං, ආරකා ව විජානනං;
රහානං සුප්පහීනත්තා, විදුනමරහෙයාතො;
භවෙසු ව රහාභාවා, පාසංසා අරහං ජිනොති.

යථා පන අරහංසද්දස්ස, ඵවං අරහාසද්දස්සාපි නිබ්බවනානි වෙදිතබ්බානි.

සුපුබ්බගමීතො චෙව, සුපුබ්බගදීතොපි ව;
ධිරො සුගතසද්දස්ස, නිප්ඵත්තිං සමුදිරයෙ.

ඵත්ථ භි සුගතොති සොභනං ගතං ඵතස්සාති සුගතො, සුන්දරං යානං
ගතොති සුගතො, සම්මා ගතොති සුගතො, සම්මා ව ගදතීති සුගතොති
ධාතුනිස්සිතං අත්ථං ගහෙත්වා සද්දනීප්පත්ති කාතබ්බා. වුත්තඤ්ඤි අට්ඨකථාසු
–

“සොභනගමනත්තා, සුන්දරං යානං ගතත්තා, සම්මා ගතත්තා,
සම්මා ව ගදත්තා සුගතො. ගමනම්පි භි ගතන්ති වුච්චති, තඤ්ච භගවතො
සොභනං පරිසුද්ධමනවජ්ජං. කිං පන තත්ති? අරියමග්ගො, තෙනෙස

ගමනෙන ඛෙමං දිසං අසප්පමානො ගතොති සොභනගමනත්තා
සුගතො''තිආදි.

භගසද්දුපපදතො, චත්තො චමුතොපි ව;
භගවාසද්දනීතිප්පත්තිං, පචදෙ අඤ්ඤාපාපි වා.

අත්‍රිමානි නිබ්බවනානි - භගසඬ්ඛාතා ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තියො
වනි භජී සෙවීති භගවා. සොමනස්සකුමාරත්තභාවාදීසු චරිමත්තභාවෙ ච
භගසඬ්ඛාතං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වම් උග්ගිරි බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො
ජඩ්ඛිති භගවා. අථ වා නක්ඛත්තෙහි සමං පවත්තත්තා භගසඬ්ඛාතෙ
සිනෙරුයුගන්ධරජත්තරකුරුහිමවත්තාදිභාජනලොකෙ වම්,
තත්තිවාසිතත්තාවාසසමතික්කමනතො තප්පට්ඨද්ධජන්දරාගප්පභානෙන
පජ්ඣිති භගවාති.

පරධාතුවසා වාපි, පරුපපදතොපි වා;
මුතො තථා මජ්ජනො ව, මයතො මුනතො මීතො.

පුන මීතොති එතෙහි, ධාතුහි බලු සත්තහි;
චදෙ පරමසද්දස්ස, නිප්පත්තිං ජීනසාසනෙ.

උත්තමවාචිපරම-සද්දෙන සහ අට්ඨහි;
පදෙහි පාරමීසද්දං, චදෙ තද්ධිතපච්චයිං.

පාරසද්දුපපදතො, මජ්ජනොපි මුතොථ වා;
මයතො වා මුනතො වා, මීතො වා පුනපි මීතො.

එතෙහි ඡහි ධාතුහි, මහාපුරිසවාචකං;
පාරමීසද්දමීරෙන්ති, තතො පාරමීතාරවං.

එත්ථ තාව උත්තමත්ථවාචකපරමසද්දවසෙන පාරමීතිබ්බවනං
කට්ඨස්සාම. තතො පරධාතුවසෙන, තතො පරසද්දුපපදමුධාතාදිවසෙන තතො
පාරසද්දුපපදමජධාතාදිවසෙන.

දානසීලාදිගුණවිසෙසයොගෙන සත්තුත්තමත්තාය පරමා. මහාබොධිසත්තා
බොධිසත්තා, තෙසං භාවො, කම්මං වා පාරමී, දානාදික්‍රියා. අථ වා පරති
පාලෙති පුරෙති වාති පරමො, දානාදීනං ගුණානං පාලකො පුරකො ච
බොධිසත්තො, පරමස්ස අයං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා පාරමී,
දානාදික්‍රියා. අථ වා පරං සත්තං අත්තනි මවති ඛන්ධනි ගුණවිසෙසයොගෙනාති
පරමො, පරං වා අධිකතරං මජ්ජනි සුජ්ඣති කිලෙසමලතොති පරමො, පරං වා

සද්දනීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

සෙට්ඨං නිබ්බානං මයති ගච්ඡතීති පරමො, පරං වා ලොකං පමාණභූතෙන ඤාණවිසෙසෙන ඉධිලොකං විය මුනාති පරිච්ඡින්නදතීති පරමො, පරං වා අතිවිය සීලාදිගුණගණං අත්තනො සත්තානෙ මිනොති පක්ඛිපතීති පරමො, පරං වා අත්තභූතනො ධම්මකායනො අඤ්ඤං පටිපක්ඛං වා තදනත්ථකරං කිලෙසවොරගණං මිනාති හිංසතීති පරමො, මහාසත්තො, පරමස්ස අයං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා පාරමී, දානාදික්‍රියා.

අපරො නයො – පාලෙ නිබ්බානෙ මජ්ජති සුඡ්ඤ්ඤාති, සත්තෙ ච මජ්ජෙති සොධෙතීති පාරමී, මහාපුරිසො, තස්ස භාවො, කම්මං වා පාරමිතා. පාලෙ නිබ්බානෙ සත්තෙ මචති ඛන්ධති යොජෙතීති පාරමී, පාරං වා නිබ්බානං මයති ගච්ඡති, සත්තෙ ච මායෙති ගමෙතීති පාරමී, මුනාති වා පාරං නිබ්බානං යාථාවතො, තත්ථ වා සත්තෙ මිනොති පක්ඛිපතීති පාරමී, කිලෙසාරිං වා සත්තානං පාලෙ නිබ්බානෙ මිනාති හිංසතීති පාරමී, මහාපුරිසො, තස්ස භාවො, කම්මං වා පාරමිතා, දානාදික්‍රියාව. ඉමිනා නයෙන පාරමිතං සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො.

කරධාතුවසා වාපි, කිරධාතුවසෙන වා;
කංසද්ද්වපපදරුධි-ධාතූනො වාපි දීපයෙ;
කරුණාසද්දනීතිප්පත්තිං, මහාකරුණසාසනෙ.

තත්ථ කරුණාති පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං හදයකම්පනං කරොතීති කරුණා. කිරති පරදුක්ඛං වික්ඛිපතීති කරුණා. කං වුවචති සුඛං, තං රුන්ධති විබාධති කාරුණිකං න සුඛාපෙතීතිපි කරුණා.

විදිවිධවිදධාතූ-වසෙන පරිදීපයෙ;
විජ්ජාසද්දස්ස නිප්පත්තිං, සද්දනීතිප්පත්තිකොවිදො.

තත්ථ විජ්ජාති වින්දියං කායසුචරිතාදිං වින්දති යාථාවතො උපලහතීති විජ්ජා. තමොඛන්ධාදිපදාලනට්ඨෙන වා අත්තනො පටිපක්ඛං විජ්ඤාතීති විජ්ජා. තතො ඵව අත්තනො විසයං විදිතං කරොතීතිපි විජ්ජා.

මෙධධාතුවසා වෙච, මෙධධාතූහි ච ද්විධා;
මෙධාසද්දස්ස නිප්පත්තිං, මෙධාවි සමුදිරයෙ.

තත්ථ මෙධාති සම්මොහං මෙධති හිංසතීති මෙධා. පාපකෙ වා අකුසලෙ ධම්මෙ මෙධති හිංසතීතිපි මෙධා. අථ වා –

“පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති,

නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං;
සීලං සිරිඤ්චාපි සතඤ්ච ධම්මො,
අත්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති”ති

වචනතො පන මෙධනි සීලෙන සිරියා සතඤ්ච ධම්මෙහි සහ ගව්ඡති, න එකිකා
භුත්වා තිට්ඨතීතිපි මෙධා. අපරො නයො – සුබ්බමම්පි අත්ථං ධම්මඤ්ච
බ්‍රිජ්ජමෙව මෙනි ව ධාරෙති වාති මෙධා, එත්ථ මෙනීති ගණ්භාතීති අත්ථො.
තථා හි අට්ඨසාලිනියං වුත්තං “අසනි විය සිලුව්වයෙ කිලෙසෙ මෙධනි හිංසනීති
මෙධා, බ්‍රිජ්ජං ගහණධාරණට්ඨෙත වා මෙධා”ති.

රත්ඡධාතුවසා වෙව, රාජුබ්බතිරතොපි ව;
රත්තිසද්දස්ස නිජ්ඵත්තිං, සද්දත්ථඤ්ඤා විභාවයෙ.

රත්ඡන්ති සත්තා එත්ථාති රත්ති, රා සද්දො තියාති ඡ්ඡ්ඡති එත්ථාති රත්ති,
සත්තානං සද්දස්ස වූපසමකාලොති අත්ථො.

මා මානෙ ඉති සොඅන්ත, කම්මනීති වුභොහි තු;
ධාතුහි මාසසද්දස්ස, නිජ්ඵත්තිං සමුදිරයෙ.

තථා හි සත්තානං ආයුං මානන්තො විය සියති අන්තං කරොතීති මාසො,
චිත්තමාසාදයො ද්වාදස මාසා. සෙය්‍යාටීදං? චිත්තො විසාබ්බො ජෙට්ඨො
ආසාල්භො සාවණො හද්දො අස්සයුජො කත්තිකො මාගසිරො චුස්සො මාසො
එග්ගුණොති. තත්‍ර චිත්තො මාසො “රම්මකො”ති වුච්චති. “යථාපි රම්මකෙ
මාසෙ, බහු පුජ්ඵත්ති වාරිජා”ති පාළි දිස්සති. හද්දො පන “පොට්ඨපාදො”ති
වුච්චති.

අථ වා මාසොති අපරණ්ණවිසෙසස්සපි සුචණ්ණමාසස්සපි නාමං. තත්ථ
අපරණ්ණවිසෙසො යථාපරිමිතෙ කාලෙ අසියති භක්ඛියතීති මාසො, ඉතරො
පන “මම ඉද”න්ති මසියති ආමසියති ගණ්භියතීති මාසොති වුච්චති.

සංපුබ්බවදවරෙහි, සංචච්ඡරරවස්ස තු;
නිජ්ඵත්තිං සමුදිරයා, සකාසිහස්ස සාසනෙ.

තථා හි තං තං සත්තං ධම්මජ්ජවත්තිඤ්ච සඬගම්ම වදන්තො විය වරති
පවත්තතීති සංචච්ඡරො.

හිදිහික්ඛිධාතුවසා, අථ වා භයවාචකං;
හීසද්දං පුරිමං කත්වා, ඉක්ඛධාතුවසෙන ව;
හික්ඛුසද්දස්ස නිජ්ඵත්තිං, කථයෙය්‍ය විචක්ඛණො.

තථා හි කිලෙසෙ හින්දතීති භික්ඛු. ඡිත්තහින්තපට්ඨරොතිපි භික්ඛු.
භික්ඛනසිලොතිපි භික්ඛු. සංසාරෙ භයං ඉක්ඛති, ඉක්ඛනසිලොති වා භික්ඛු.

සද්දතීති ධාතුහි, සබ්බසද්දගතිං වදෙ;
සප්පුරිසෙ ව නිබ්බානො, එස සද්දො පවත්තති.

අත්‍රිමානි නිබ්බවනානි — සීද්ධසභාවෙ කිලෙසෙ හින්දතීති සබ්බි,
සප්පුරිසො, යො “අරියො”තිපි “පණ්ඩිතො”තිපි වුවවති. අපිව සීද්ධසභාවා
කිලෙසා භිජ්ජන්ති එත්ථානි සබ්බි, නිබ්බානං, යං “රාගක්ඛයො”තිආදිනාමං
ලහති. තථා හි සංයුත්තට්ඨකථායං වුත්තං “යස්මා නිබ්බානං ආගම්ම
සීද්ධසභාවා කිලෙසා භිජ්ජන්ති, තස්මා තං සබ්බිති වුවවති”ති.

එත්ථෙතං වදාම —

“යස්මා නිබ්බානමාගම, සංසීද්ධසභාවිනො;
කිලෙසා භිජ්ජන්ති තං තස්මා, සබ්බිති අමතං’බ්‍රවු”න්ති.

බිරුධාතුසද්ධාතුහි, හිසිසද්දස්ස සම්භවං;
ගුණෙහි බුහිතා ධීරා, පොරාණාවරියා’බ්‍රවුං.

තථා හි බ්‍රවන්තා එත්ථ සීද්ධන්ති හිසිති හිසිසද්දස්ස සම්භවං පොරාණා
කථසිංසු.

සුඛධාතුවසා වාපි, සුපුබ්බබාදතොපි වා;
සුපුබ්බච්ඡතො වාපි, සුඛසද්දගතිං වදෙ.

සුඛන්ති හි සුඛයතීති සුඛං. යස්සුප්පජ්ජති, තං සුඛිතං කරොතිති අත්ථො.
සුට්ඨු දුක්ඛං බාදතීතිපි සුඛං. සුට්ඨු දුක්ඛං බනතීතිපි සුඛං.

දුක්ඛධාතුවසා වාපි, දුපුබ්බබාදතොපි වා;
දුපුබ්බච්ඡතො වාපි, දුක්ඛසද්දගතිං වදෙ.

දුක්ඛන්ති හි දුක්ඛයතීති දුක්ඛං. යස්සුප්පජ්ජති, තං දුක්ඛිතං කරොතිති
අත්ථො. දුට්ඨු සුඛං බාදතීතිපි දුක්ඛං. දුට්ඨු සුඛං බනතීතිපි දුක්ඛං. අථ වා ද්විධා
සුඛං බනතීතිපි දුක්ඛං.

ගන්ධධාතුවසා වාපි, ගම්‍ධාතුවසෙන වා;
ගම්‍ධාධාතුවතො වාපි, ගන්ධසද්දගතිං වදෙ.

තථා හි ගන්ධයතීති ගන්ධො, අත්තනො චත්ථං සුවයති “ඉදං සුගන්ධං, ඉදං දුග්ගන්ධ” තීති පකාසෙති, පටිච්ඡන්තං, චා පුප්ඵළාදිං “ඉදමෙත්ථ අත්ථී” ති පෙසුඤ්ඤං කරොන්තො විය අහොසීති අත්ථො. අථ චා ගන්ධයති ඡීන්දති මනාපගන්ධො සුගන්ධභාවෙන දුග්ගන්ධං, අමනාපගන්ධො ච දුග්ගන්ධභාවෙන සුගන්ධන්ති ගන්ධො. එත්ථ පන ගන්ධසද්දස්ස ඡෙදනවාචකත්තෙ –

“අතිජාතං අනුජාතං, පුත්තම්ච්ඡන්ති පණ්ඩිතා;
අවජාතං න ඉච්ඡන්ති, යො හොති කුලගන්ධනො” ති

අයං පාළි නිදස්සනං. වායුනා චා නියමානො ගච්ඡතීති ගන්ධො. කච්චායනස්මිඤ්ඤි “බාදාමගමානං බන්ධන්ධගන්ධා” ති බාදඅමගම්ඉච්චෙතෙසං ධාතුනං යථාක්කමං බන්ධ අන්ධගන්ධාදෙසා වුත්තා. අථ චා ගච්ඡන්තො ධරියතෙ සොති ගන්ධො. වුත්තඤ්ඤෙතං භදන්තෙන බුද්ධදත්තාවරියෙන වෙය්‍යාකරණෙන නිරුත්තිනයදස්සිනා “ධරියතීති ගච්ඡන්තො, ගන්ධො සුවනතොපි චා” ති.

රසධාතුවසා චෙච, රමාසධාතූතොපි ච;
රසසද්දස්ස නිප්ඵත්තිං, ආහු ධම්මරසඤ්ඤුතො.

රසොති හි රසන්ති තං අස්සාදෙන්තීති රසො, රමන්තා තං අසන්තීතිපි රසො. වුත්තම්පි චෙතං “රමමානා න’සන්තීති රසොති පරිදීපිතො” ති. තත්‍රායමත්ථො – දෙවමනුස්සාදයො සත්තා යස්මා රමමානා නං ධම්මජාතං අසන්ති භක්ඛන්ති, තස්මා තං ධම්මජාතං රසො නාමාති නිරුත්තඤ්ඤුහි පරිදීපිතොති. පදච්ඡෙදො පන එවං වෙදිතබ්බො –

නං අසන්ති න සන්තීති, පදච්ඡෙදො සියා තහිං;
කම්මකාරකභාවෙන, අත්ථො හි තත්ථ ඉච්ඡිතො.

ඉති වුත්තානුසාරෙන, අවුත්තෙසු පදෙසුපි;
යථාරහං නයඤ්ඤුහි, නයො නෙය්‍යො සුසොභනො.

ධාතුවිත්තාය යෙ මුත්තා, අනිප්ඵන්තාති තෙ මතා;
තෙ චාපි බහවො සන්ති, ජිතලොභිතකාදයො;

නිප්ඵන්තෙ අපි ධාතූහි, සද්දෙ ධගාඉතිආදයො;
අනිප්ඵන්තංව පෙක්ඛන්ති, ගවාදිවිධිහෙදතො.

තථා හි “ගච්ඡතීති ගො”, ඉති වුත්තපදං පුන;

එකත්තෙන් අනිප්පන්නා, සද්දා විඩුඩහාදයෝ;
ධාතුරුපකසද්දා ව, “පබ්බතායති” ආදයෝ.

තත්ථ “පබ්බතායතී” තිආදීසු සඛිංසො පබ්බතමිව අත්තානමාවරති පබ්බතායතී, එවං සමුද්දායතී. සද්දො විචිචිට්මිව අත්තානමාවරති විචිචිටායතී. චත්ථු ධුමමිව අත්තානමාවරති ධුමායතී. සද්දො දුද්දුභග්ගති ආවරති දුද්දුභායතී, භික්ඛු මෙත්තායතී, තථා කරුණායතී. “මම ඉද”න්ති ගණ්හති මමායතී. අජන්තං ඡත්තමිව ආවරති ඡත්තීයතී. අපුත්තං පුත්තමිව ආවරති පුත්තීයතී, සිස්සං ආවරියො, අත්තනො පත්තමිච්ඡති පත්තීයතී. එවං චත්ථීයතී, පරික්ඛාරීයතී, විචරීයතී, ධනීයතී, පටීයතී. හත්ථීනා අතික්කමති අතිහත්ථයතී.

විණාය උපගායති උපවීණයති. දළ්භං කරොති වීරියං දළ්භයති. පමාණං කරොති පමාණයති. කුසලං පුච්ඡති කුසලයති. විසුද්ධා භොති රත්ති විසුද්ධායති.

තත්‍රායං පදමාලා – “පබ්බතායති, පබ්බතායන්ති. පබ්බතායසි, පබ්බතායථ. පබ්බතායාමී, පබ්බතායාමා”ති ඉමිනා නයෙන අට්ඨන්තං විහත්තීනං වසෙන සෙසං සබ්බං යොජෙතබ්බං, එවං “සමුද්දායති, ඡත්තීයති”තිආදීසු. තත්‍ර කාරිතවසෙනපි “පබ්බතායන්තං පයොජයති පබ්බතායති, පුත්තීයන්තං පයොජයති පුත්තීයති” ඉච්චාදි පදසිද්ධි භවති. අයං පන පදමාලා – පබ්බතායති, පබ්බතායන්ති. පබ්බතායසි. සෙසං යොජෙතබ්බං. ඉච්චෙවං ධාතුවසෙන නිප්පන්නානිප්පන්නපදානි විභාවිතානි.

ඉදානි ධාතුගණලක්ඛණං, අධාතුලක්ඛණං, කාරිතපච්චයයොගං, සකාරිතෙකකම්මද්විකම්මතිකම්මපදං, උභනීයරූපගණං, ධාතුනං එකගණිකද්විගණිකතෙගණිකපදං, සුද්ධකත්තුභෙතුකත්තුපදරූපං, කම්මභාවපදරූපං, එකකාරිතද්විකාරිතපදං, අකාරිතද්විකම්මකපදඤ්ච සබ්බමෙතං යථාරහං කථයාම.

තත්‍ර සබ්බධාතුකනිස්සිතෙ සුද්ධකත්තුප්පයොගෙ සුද්ධස්සරධාතූතො වා එකස්සරතො වා අනෙකස්සරතො වා අපච්චයස්ස පරභාවො භූවාදිගණලක්ඛණං සාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන, විසෙසලක්ඛණවසෙන පන ආබ්‍යාතත්තෙ ඉකාරන්තානෙකස්සරධාතූතො සහ අපච්චයෙන නිච්චං නිග්ගහිතාගමනඤ්ච නාමිකත්තෙ නිග්ගහිතාගමනමත්තඤ්ච භූවාදිගණලක්ඛණං. ආබ්‍යාතත්තෙ කත්තරි ධාතුහි අපච්චයෙන සද්ධිංනියතවසෙන නිග්ගහිතාගමනං රුධාදිගණලක්ඛණං සාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන, විසෙසලක්ඛණවසෙන පන ආබ්‍යාතත්තෙ කත්තරි ධාතුහි ඉවණ්ණෙකාරොකාරපච්චයෙහි සද්ධිං නියතවසෙන නිග්ගහිතාගමනඤ්ච නාමකත්තෙ අනියතවසෙන නිග්ගහිතාගමනමත්තඤ්ච රුධාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි ආදෙසලාභාලාභිනො යපච්චයස්ස පරභාවො දිවාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි යථාරහං ණු ණා උණාපච්චයානං පරභාවො ස්වාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි නාපච්චයස්ස පරභාවො කියාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි ආබ්‍යාතත්තෙ අප්පකතරප්පයොගවසෙන නාමිකත්තෙ පචුරප්පයොගවසෙන ප්පණ්ණාපච්චයානං පරභාවො ගභාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි යථාසම්භවං ඔසිරප්පච්චයානං පරභාවො තනාදිගණලක්ඛණං. ආබ්‍යාතත්තෙ කත්තරි ධාතුහි සබ්බථා ණුණයප්පච්චයානං පරභාවො චුරාදිගණලක්ඛණං සාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන, විසෙසලක්ඛණවසෙන පන ආබ්‍යාතත්තෙ ඉකාරන්තධාතූතො සහ ණුණයපච්චයෙහි නිච්චං නිග්ගහිතාගමනඤ්ච නාමිකත්තෙ

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

නිග්ගහිතාගමනමත්තඤ්ච

වුරාදිගණලක්ඛණං.

ගණසූචකානං

පච්චයානමපරත්තං අධාතුලක්ඛණං. ඉති ධාතුගණලක්ඛණමධාතුලක්ඛණං විභාවිතං.

කාරිතපච්චයස්ස යොගෙ “ණෙ ණයො ණාපෙ ණාපයො වා”ති ඉමෙ චත්තාරො කාරිතපච්චයා.

ණෙ ණයාසුං උචණ්ණන්තා,

ආදන්තා පච්ඡිමා දූවෙ;

සෙසතො චතුරොද්වෙ වා,

ණයොයෙව අධාතුතො.

තත්‍ර සාවෙනි, සාවයති. භාවෙනි, භාවයති, ඔභාසෙනි, ඔභාසයති. ඉමානි කාරිතෙ උචණ්ණන්තධාතුරූපානි.

දාපෙනි, දාපයති. භාපෙනි, භාපයති. න්භාපෙනි, න්භාපයති. නභාපෙනි, නභාපයති. ආකාරන්තධාතුරූපානි.

සොසෙනි, සොසයති. සොසාපෙනි, සොසාපයති. සොසාපෙනි, සොසාපයති. අකාරන්තධාතුරූපානි.

මග්ගො සංසාරතො ලොකං ඤාපෙනි, ඤාපයති. ඉධාතුරූපානි නිග්ගච්ඡාපෙනීති එතෙසමත්ථො. ඉමානි හි නිපුඛිබ්බය ඉධාතුයා වසෙන සම්භූතානි හෙතුකත්තුරූපානි. තථා හි සුද්ධකත්තුභාවෙන මග්ගො සයං ඤායති, සංසාරතො නිග්ගච්ඡතීති ඤායොති වූච්චති.

පාවෙනි, පාවයති, උධාතුරූපානි. වදාපෙනීති එතෙසමත්ථො. ඉමානි හි පපුඛිබ්බය උධාතුයා වසෙන සම්භූතානි හෙතුකත්තුරූපානි. තථා හි “යො ආතුමානං සයමෙව පාවා”ති සුද්ධකත්තුපදං ආභවිචභාසිතං දිස්සති.

කෙපෙනි, කෙපයති. කඬ්ඛෙනි, කඬ්ඛයති, කඬ්ඛාපෙනි, කඬ්ඛාපයති. ආචික්ඛාපෙනි, ආචික්ඛාපයති. ඉචණ්ණන්තධාතුරූපානි.

බියෙනි, බියයති. මිලායෙනි, මිලායයති. එකාරන්තධාතුරූපානි.

සියෙනි, සියයති. ඔකාරන්තධාතුරූපානි.

පබ්බතායායති, පුත්තියායති. අධාතුනිස්සිතානි රූපානි. ඉමිනා නයෙන සෙසානි අවුත්තානිපි රූපානි සක්කා විඤ්ඤාතං විඤ්ඤානා පාලිනයඤ්ඤානානි විත්ථාරො න දස්සිතො. ඉති කාරිතපච්චයයොගො සඨබ්බෙපෙන විභාවිතො.

ඉදානි සකාරිතෙකකම්මාදීනි බුම -

අකම්මකා එකකම්මා, ද්විකම්මා වාපි හොන්ති හි;
කාරිතපච්චයෙ ලද්ධෙ, සකම්මා ච ද්විකම්මකා.

සයං සොධෙති සො භූමිං, සොධාපෙනි පරෙමහිං;
නරං කම්මං කාරයති, විඤ්ඤායාං කමතො ඉදං.

ද්විකම්මිකා සම්භවන්ති, තිකම්මා එත්ථ දීපයෙ;
“ඉස්සරො සෙවකං ගාමං, අජං නායෙති” ඉච්චපි.

“නරො නරෙන වා ගාමං, අජං නායෙති” ඉච්චපි;
කම්මත්ථදීපකංයෙව, කරණං එත්ථ ඉච්ඡිතං.

ඉති සකාරිතෙකකම්මාදීනි විභාවිතානි.

ඉදානි ඌහනීයරූපගණං බුම - හොති, හොති, සම්මහොති, ඉදං භූවාදිරූපං. සුම්මහොති, පරිසුම්මහොති, ඉදං රුධාදිරූපං. නින්දති, විනින්දති, ඛන්ධති, ඉදං භූවාදිරූපං. ඡින්දති, භින්දති, රුන්ධති, ඉදං රුධාදිරූපං. දෙති, නෙති, වදෙති, අන්වෙති, ඉදං භූවාදිරූපං. රුන්ධෙති, පට්ඨරුන්ධෙති, ඉදං රුධාදිරූපං. බුද්ධෙති, පලිබුද්ධෙති, ඉදං චුරාදිරූපං. ජයති, සයති, පලායති, මිලායති, ගායති, ඉදං භූවාදිරූපං. භායති, සායති, න්භායති, ඉදං දිවාදිරූපං. කථයති, වින්තයති, භාජයති, ඉදං චුරාදිරූපං. ගබ්බති, පගබ්බති, ඉදං භූවාදිරූපං. කුබ්බති, ක්කුබ්බති, ඉදං තනාදිරූපං. භිනොති, විනොති, ඉදං ස්වාදිරූපං. තනොති, සනොති, කරොති, ඉදං තනාදිරූපං. වින්තෙති, වින්තයති, ඉදං කත්තුරූපඤ්ඤෙව හෙතුකත්තුරූපඤ්ඤෙව. කන්තෙති, කන්තයති, ඉදං හෙතුකත්තුරූපමෙව. හක්ඛෙති, හක්ඛයති, වාදෙති, වාදයති, ඉදං සුද්ධකත්තුරූපඤ්ඤෙව හෙතුකත්තුරූපඤ්ඤෙව. මියාතීති කත්තුපදඤ්ඤෙව කම්මපදඤ්ඤෙව. භාවෙථාති බහුවචනඤ්ඤෙව එකච්චනඤ්ඤෙව. සංයමිස්සන්ති අනාගතච්චනඤ්ඤෙව අතීතච්චනඤ්ඤෙව. අනුසාසතීති ආබ්‍යාතඤ්ඤෙව නාමිකඤ්ඤෙව. ගච්ඡං විධමං නික්ඛණන්ති නාමිකඤ්ඤෙව ආබ්‍යාතඤ්ඤෙව. එත්ථ ආබ්‍යාතත්තෙ ගච්ඡන්ති අනාගතච්චනං, විධමන්ති අතීතච්චනං, නික්ඛණන්ති පරිකප්පච්චනං, සබ්බං වා එතං පදං අනාගතාධිවචනන්තිපි වත්තුං වට්ටතෙව. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤානිපි ඌහනීයපදානි නානප්පකාරතො යොජෙතබ්බානි. ඉමානි පදානි

දුබ්බිඤ්ඤායාපිසෙසානි මන්දබුද්ධිනං සම්මොහකරානි ආවරියපාවරියෙ පයිරුපාසිත්වා වෙදනියානීති උභනියරූපගණො විභාවිතො.

ඉදානි එකගණිකාදීනි වදාම - ධා ධාරණං, භූවාදිගණිකවසෙනායං එකගණිකා සකම්මිකා ධාතු. භගවා සකලලොකස්ස හිතං දධාති විදධාති, පුරිසො අත්ථං සංවිධෙති, නිධිං නිධෙති, ඉමානි සුද්ධකත්තරි භවන්ති. “සංවිධාපෙති, විධාපෙති”ති ඉමානි හෙතුකත්තරි භවන්ති. කම්මෙ පන භාවෙ ව “අනුච්චියති”ති ආදීනි භවන්ති. තථා හි කම්මෙ “නිධි නාම නිධියති”ති ව “ධියති ධපියතිති ධෙය්‍ය”න්ති ව රූපානි දිස්සන්ති. තත්ථ කම්මෙ “කම්මං සත්තෙහි අනුච්චියාති, කම්මානි සත්තෙහි අනුච්චියාන්ති. භො කම්ම ත්වං සත්තෙහි අනුච්චියාසි, අහං කම්මං සත්තෙහි අනුච්චියාමි”ති ආදීනා යොජෙතබ්බං. භාවෙ පන “සත්තො දුක්ඛං අනුච්චියාති, සත්තා දුක්ඛං අනුච්චියාන්ති, තො සත්ත ත්වං දුක්ඛං අනුච්චියාසි”ති යොජෙතබ්බං. අයං නයො අනිවිය සුබ්බමො පාළිනායානුකූලො.

නාමිකපදත්තෙ “ධාතු”ති ආදීනි භවන්ති. තත්ථ ධාතූති සලක්ඛණං දධාති ධාරෙතීති ධාතු. අවයකථාසු පන “සලක්ඛණධාරණතො දුක්ඛවිධානතො දුක්ඛධානතො ව ධාතු”ති චුත්තං. ධාතූති පථවිධානාදිධාතූයො. තත්ථ සලක්ඛණධාරණතොති යථා තිත්ථියපරිකප්පිතො පකති අත්තාති එවමාදිකො සභාවතො නත්ථි, න එවමෙනා, එතා පන සලක්ඛණං සභාවං ධාරෙතීති ධාතුයො. දුක්ඛවිධානතොති දුක්ඛස්ස විදහනතො. එතා හි ධාතුයො කාරණභාවෙන වචන්ථිතා හුත්වා යථා අයලොභාදිධාතූයො අයලොභාදිඅනෙකප්පකාරං සංසාරදුක්ඛං විදහන්ති. දුක්ඛධානතොති අනප්පකස්ස දුක්ඛස්ස විධානමත්තතො අවසචන්තනතො, තං වා දුක්ඛං එතාහි කාරණභූතාහි සත්තෙහි අනුච්චියති, තථාච්චිතඤ්ච තං එතෙස්වෙව ධියති යපියති, එවං දුක්ඛධානතො ධාතුයො. අපිච නිජ්ජීවට්ඨො ධාතුවොති ගහෙතබ්බං. තථා හි භගවා “ඡ ධාතුයොසං භික්ඛු පුරිසො”ති ආදීසු ජීවසඤ්ඤාසමුහනත්ථං ධාතුදෙසනං අකාසීති. යො පන තත්ථ අම්මෙහි භාවට්ඨානෙ “සත්තො දුක්ඛං අනුච්චියාති”ති තිපුරිසමණ්ඩිතො එකවචනබහුවචනිකො පයමාවිහත්තිප්පයොගො චුත්තො. සො -

“දුස්සිතො ගිරිදත්තෙන, හයො සාමස්ස පණ්ඩවො;

පොරාණං පකතිං හිත්වා, තස්සෙවානුච්චියාති”ති ව

“මාතා හි තව ඉරන්ධති, විධුරස්ස හදයං ධනියාති”ති ව “තෙ සංකිලෙසිකා ධම්මා පභීයිස්සන්ති”ති ව ඉමාසං පාළීනං වසෙන සාරතො පච්චෙතබ්බො. තත්ථ පණ්ඩවො නාම අස්සො ගිරිදත්තනාමකස්ස අස්සගොපකස්ස පකතිං අනුච්චියාති අනුකරොතීති අත්ථො. එත්ථ ව යදි

කත්තුපදං ඉච්ඡිතං සියා, “අනුවිද්ධාති” ති පාළි වත්තබ්බා සියා. යදි කම්මපදං ඉච්ඡිතං සියා, “පණ්ඩවෙනා” ති තතියන්තං කත්තුපදං වත්තබ්බං සියා, එවං අවචනෙන “අනුවිධියාති” ති ඉදං භාවපදන්ති සිද්ධං. න කෙනචි එත්ථ වත්තුං සක්කා “දිවාදිගණෙ කත්තරි විහිතයපච්චයස්ස වසෙන චුත්තං ඉදං රූප” න්ති, ධාධාතුයා දිවාදිගණෙ අප්පවත්තනතො, එකන්තභූවාදිගණිකත්තා ව. දුතියප්පයොගෙ පන යදි කත්තුපදං ඉච්ඡිතං සියා, “ධනුතෙ” ති පාළි වත්තබ්බා සියා. යදි කම්මපදං ඉච්ඡිතං සියා, “ධාතුයා” ති වත්තබ්බං සියා. එවං අවචනෙන “ධනියාති” ති ඉදම්පි භාවපදන්ති සිද්ධං. එත්ථ “ධනියාති” ති පත්ථෙති, ඉච්ඡතිති අත්ථො” ති අට්ඨකථායං චුත්තං. “ධනු යාවතෙ” ති ධාතු එසා එකන්තෙන තනාදිගණෙයෙව වත්තති. තතියප්පයොගෙ “පභිසිස්සන්ති” ති යදි භූවාදිගණෙ “භා වාගෙ” ති ධාතුයා රූපං සියා, කත්තරි “පභිසිස්සන්ති” ති රූපං සියා, “කස්මා නො පභිසිස්සති” ති එත්ථ විය. කම්මපදං පන “පභිසිස්සන්ති” ති සියා. යස්මා “පභිසිස්සන්ති” ති ඉදං දිවාදිගණෙ “භා පරිභානිය” න්ති ධාතුයා රූපත්තා “පභාසිස්සන්ති” ති කත්තුපදරූපං සියා “ආපඤ්ඤො කුරුතෙ වෙගං, භායන්ති තත්ථ වළවා” ති අකම්මකස්ස කත්තුපදරූපස්ස දස්සනතො, තස්මා “පභාසිස්සන්ති” ති අවත්වා “පභිසිස්සන්ති” ති වචනෙන යපච්චයො භාවෙ වත්තතිති ඤායති.

කෙචි පනෙත්ථ වදෙය්‍යුං “සො පභිසිස්සති. තෙ සංකිලෙසිකා ධම්මා පභිසිස්සන්ති. රූපං විභවියාති. අග්ගිජාහි පුබ්බෙව භූයතෙ” තිආදීසු යපච්චයො කම්මෙයෙව විහිතො, න භාවෙ. කම්මකත්තුවසෙන හි ඉමෙ පයොගා දට්ඨබ්බා, සයමෙව පියතෙ පානීයං, සයමෙව කට්ඨා කරියතෙති පයොගා වියා” ති. තං න, එවඤ්ඤි සති “පභිසිස්සන්ති” තිආදීනි සකම්මකධාතුරූපානි වත්තබ්බානි “පියතෙ කරියතෙ” ති රූපානි විය. එත්ථ පන භාවට්ඨානෙ කත්තුනො ඨිතභාවො හෙට්ඨා නානප්පකාරෙන දස්සිතොති න චුත්තො. යෙ සද්දසත්ථෙ මතං ගහෙත්වා සාසනිකා ගරු භාවෙ අදබ්බචුත්තිනො භාවස්සෙකත්තා එකචචනමෙව, තඤ්ච පට්ඨපුරිසස්සෙව “භූයතෙ දෙවදත්තෙන දෙවදත්තෙන සම්පත්තිං අනුභවනන්ති අත්ථො” ති පයොගඤ්ච තදත්ථයොජනඤ්ච වදන්ති. තෙසං තං වචනං පාළියා, අට්ඨකථාදීහි ව න සමෙති, තස්මා යථාචුත්තොයෙවත්ථො ආයස්මන්තෙහි ධාරෙතබ්බො.

ජර රොගෙ. ජරති, ජරියාති. ජරවයොභානියං. ජීරති, ජියාති. ඉමා ද්වෙපි භූවාදි ගණිකවසෙන එකගණිකා. තාසං අයං සාධාරණරූපවිභාවනා. “යෙන ව සන්තප්පති, යෙන ව ජරියාති” තිආදි. තත්ථ යෙන ව ජරියාතිති යෙන තෙජොගතෙන කුපිතෙන අයං කායො එකාහිකාදිජරරොගෙන ජරියාති ජරති. අථ වා යෙන ව ජරියාති යෙන අයං කායො ජීරති ඉන්ද්‍රියවෙකලාතං බලක්ඛයං පලිතවලිතාදිඤ්ච පාපුණාති.

මර පාණ්ඩාගෙ. භූවාදිගණිකොයං අකම්මකො ව. සත්තො මරති, මියාති. කිඤ්චාපි අයං ධාතු “මර පාණ්ඩාගෙ”ති වචනතො සකම්මකො විය දිස්සති, තථාපි “පුත්තො මරති. කිව්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො ජායති ව ජියාති ව මියාති වා”ති එවමාදීනං කම්මරහිතප්පයොගානං දස්සනතො අකම්මකොයෙවාති දට්ඨබ්බං. අත්ථයොජනානායෙන පන මරතීති පාණ්ඩං වජ්ඣති කම්මං ආනෙත්වා කථෙතුං ලබ්භති. “මරති, මියාති”ති ඉමානි සුද්ධකත්තුපදානි, “සත්තො සත්තං මාරෙති, මාරයති, මාරාපෙති, මාරාපයති”ති ඉමානි කාරිතපදසඬ්ඛානානි හෙතුකත්තුපදානි. එත්ථ ව යො අමතං සත්තං මරණං පාපෙති, සො වධකො මාරෙති මාරයති මාරාපෙති මාරාපයතීති ව වුච්චති. සත්තො සත්තෙහි මාරියති මාරාපියතීති ඉමානි කම්මපදානි. භාවපදමප්පසිද්ධං. එවමඤ්ඤත්වාපි පසිද්ධතා ව අප්පසිද්ධතා ව උපපරික්ඛිතබ්බො.

බාද භක්ඛණෙ. අයං පන භූවාදිගණිකවසෙන එකගණිකො සකම්මකො ධාතු. බාදති, සඬ්ඛාදති, ඉමානි සුද්ධකත්තුපදානි. පුරිසො පුරිසෙන පුරිසං වා පුචං බාදෙති බාදයති බාදාපෙති බාදාපයති, ඉමානි හෙතුකත්තුපදානි. එත්ථ ව යො අබාදන්තං බාදන්තං වා බාදාහීති පයොජෙති, සො බාදාපකො බාදෙති බාදයති බාදාපෙති බාදාපයතීති ව වුච්චති. බජ්ජති, සංබජ්ජති, සඬ්ඛාදියති. ඉමානි කම්මපදානි. අනුපනායං පාළි “අතීතං පාභං අද්ධානං රූපෙන බජ්ජං, සෙය්‍යාපාභං එතරහි පච්චුජ්ජන්තො රූපෙන බජ්ජාමි. අභඤ්චෙව ඛො පන අනාගතං රූපං අභිනන්දෙය්‍යං, අනාගතෙනපාභං රූපෙන බජ්ජෙය්‍යං, සෙය්‍යාපාපෙතරහි බජ්ජාමි”ති. භාවපදං න ලබ්භති සකම්මකත්තා ඉමස්ස ධාතුස්ස. භූවාදිගණො. අයං නාමධාතු එකන්තරුධාදිගණිකොති අප්පසිද්ධො.

දිවාදිගණෙ තා පාලනෙ. ලොකං තායති සන්තායති. ඉමානි සකම්මකානි සුද්ධකත්තුපදානි. හෙතුකත්තුපදං පන කම්මපදඤ්ච භාවපදඤ්ච අප්පසිද්ධානි.

සුඛ සංසුද්ධියං. චිත්තං සුඡ්ඤ්ඤති විසුඡ්ඤ්ඤති. ඉමානි අකම්මකානි සුද්ධකත්තුපදානි. සොධෙති, සොධයති, සොධාපෙති, සොධාපයති, ඉමානි හෙතුකත්තුරූපානි. එත්ථ ව යො අසුද්ධං යානං සුද්ධං කරොති, සො සොධකො සොධෙති, සොධයතීති වුච්චති, එස නයො අඤ්ඤත්වාපි ඊදිසෙසු යානෙසු. යො පන අසුද්ධට්ඨානං සයං අසොධෙත්වා “ත්ථං සොධෙහි”ති අඤ්ඤං පයොජෙති, සො සොධාපකො සොධාපෙති සොධාපයතීති වුච්චති. එස නයො අඤ්ඤත්වාපි ඊදිසෙසු යානෙසු. තථා හි “කාරෙති, කාරයති, කාරාපෙති, කාරාපයති”ති ආදීසු අයං නයො න ලබ්භති, එවං ලබ්භමානනායො ව අලබ්භමානනායො ව සබ්බත්ථ උපපරික්ඛිතබ්බො. ඉමා පනෙත්ථ පාළියො –

“පච්චන්තදෙසවිසයෙ, නිමන්තෙත්වා තථාගතං;

තස්ස ආගමනං මග්ගං, සොධෙත්ති තුට්ඨමානසා”ති ව

“මග්ගං සොධෙමහං තදා”ති ව. ඉමා හි පාළියො සහත්ථා සොධනං සන්ධාය චුත්තා. “ආයස්මා පිලින්දවච්ඡො රාජගහෙ පබ්බාරං සොධාපෙති ලෙණං කත්තුකාමො”ති පන පාළි, “කිං හත්තෙ ථෙරො කාරාපෙති”ති, “පබ්බාරං මහාරාජ සොධාපෙති ලෙණං කත්තුකාමො”ති ව පාළි. ඉමා පරෙහි සොධාපනං සන්ධාය චුත්තා. “කස්ස සොධියති මග්ගො”ති ඉදං කම්මපදං, භාවපදං පන අප්පසිද්ධං. ඉමිනා නයෙන යාව චුරාදිගණා යොජෙතබ්බං.

ද්විගණිකත්තෙ සුභ සොහෙ. සොහති වතායං පුරිසො. සුභ පහාරෙ. යො නො ගාවොව සුම්භති සුම්භොති ඉච්චපි දිස්සති. “සුම්භොති”ති ව කච්චායනමනෙ රූපං, ඉමානි කත්තුපදානි. නගරං සොහෙති, සොහයති. පුරිසො පුරිසෙ වොරං සුම්භෙති, සුම්භයති, සුම්භාපෙති, සුම්භාපයති. ඉමානි හෙතුකත්තුපදානි. කම්මභාවපදානි ලබ්භමානාලබ්භමානවසෙන යථාසම්භවං යොජෙතබ්බානි. භූවාදිරුධාදිගණිකරූපානි.

පව පාකෙ. පුරිසො හත්තං පවති. නෙරයිකො නිරයෙ පව්වති. කම්මං පව්වති. හත්තං පව්වති. පාරම්මො පරිපව්වන්ති. ඵලානි පරිපව්වන්ති, පක්කානි හොන්තිති අත්ථො. ගරවො පන –

ඤාණයුත්තවරං තත්ථ, දත්ථා සන්ධිං තිහෙතුකං;

පච්ඡා පව්වති පාකානං, පවත්තෙ අට්ඨකෙ දූවෙති ව –

“අසඬ්ඛාරං සසඬ්ඛාර-විපාකානි න පව්වති”ති ව ඵවං පවතිපදස්ස ද්විගණිකරූපස්ස සකම්මකත්තං ඉච්ඡන්ති. ඵවං පන සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ කුතො ලබ්භා. තෙපිටකෙ හි බුද්ධවචනෙ “කප්පං නිරයම්භි පව්වති. යාව පාපං න පව්වති. නිරයම්භි අපව්වි සො”ති ඵවං අකම්මකත්තංයෙව දිස්සති. ඵත්ථ වදෙය්‍යං “නනු පව පාකෙ”ති අයං ධාතු සකම්මකො, තෙන ‘පව්වති’ති පදස්ස දිවාදිගණිකරූපස්සපි සතො සකම්මකත්තං යුජ්ජති, තස්මායෙව ‘පව්වති පාකානං පවත්තෙ අට්ඨකෙ දූවෙ’තිආදීසු චුත්ත”න්ති. ඵත්ථ චුච්චනෙ – යථා “ඡිදි ද්විධාකරණෙ, හිදි විදාරණෙ”ති ධාතුනං රුධාදිගණෙ පවත්තානං. “රුක්ඛං ඡින්දති, හිත්තිං හින්දති”ති රූපපදානං සකම්මකත්තෙපි සති දිවාදිගණං පත්තානං තෙසං ධාතුනං. “උදකං ඡීජ්ජති, සටො භිජ්ජති”ති රූපපදානි අකම්මකානියෙව භවන්ති, යථා භූවාදිගණෙ පවත්තස්ස පට්ඨාකුස්ස “හත්තං පව්වති”ති රූපපදස්ස සකම්මකත්තෙපි සති දිවාදිගණං පත්තස්ස “නිරයෙ පව්වති, කම්මානි විපව්වන්ති”ති රූපපදානි අකම්මකානියෙව භවන්ති.

අපාසි වදෙය්‍යං “නනු ව හො යථා ‘ආසවෙහි විත්තානි විමුච්චිංසු’ති එත්ථ
 “ආසවතො විත්තානි විමුච්චිංසු’ති ව ‘ආසවෙහි කත්තුභූතෙහි විත්තානි
 විමුච්චිංසු’ති ව එවං දිවාදිගණිකස්ස ධාතුස්ස ‘විමුච්චිංසු’ති රූපපදස්ස
 අකම්මකත්තඤ්ච සකම්මකත්තඤ්ච භවති, තථා ‘නිරයෙ පච්චති, කම්මානි
 විපච්චන්ති’ති ව අකම්මකත්තෙනෙපි භවිතබ්බං. ‘පච්චති පාකානං පචත්තෙ
 අට්ඨකෙ දූවෙ, අසඬ්ඛාරං සසඬ්ඛාරවිපාකානි න පච්චති’ති සකම්මකත්තෙනෙපි
 භවිතබ්බං”න්ති. අකම්මකත්තෙනෙව භවිතබ්බං, න සකම්මකත්තෙන, “පච්චති
 පාකානං”න්තිආදිනා චුත්තජ්ජයොගානං “ආසවෙහි විත්තානි විමුච්චිංසු”ති
 පයොගෙන අසමානත්තා. තථා හෙත්ථ “විමුච්චිංසු”ති පදං
 කම්මරහිතකත්තුචාචකයපච්චයන්තම්පි භවති
 කත්තුසහිතකම්මචාචකයපච්චයන්තම්පි. “විමුච්චිංසු”ති ඉමස්ස හි පදස්ස
 කම්මරහිතයපච්චයවන්තත්තා “ආසවෙහි”ති කරණචචනං
 අපාදානකාරකචාචකං භවති. ‘විත්තානී’ති පච්චත්තචචනං පන
 කත්තුකාරකචාචකං භවති. තථා “විමුච්චිංසු”ති පදස්ස
 කත්තුසහිතකම්මචාචකත්තා “ආසවෙහි”ති කරණචචනං කත්තුකාරකචාචකං
 භවති. “විත්තානී”ති පච්චත්තචචනං පන කම්මකාරකචාචකං භවති. අයං
 නයො “පච්චති පාකානං”න්තිආදිනා චුත්තජ්ජයොගෙසු න ලබ්භති. තථා හි
 තත්ථ පච්චත්තචචනං කත්තාරං වදති, උපයොගචචනං කම්මං වදතීති
 දට්ඨබ්බං. කාරිතෙ “පුරිසො පුරිසෙන පුරිසං වා හත්තං පාවෙති පාවයති
 පාවාපෙති පාවාපයති”ති ව, “අනන්තෙ බොධිසම්භාරෙ, පරිපාවෙසි
 නායකො”ති දස්සනතො පන “පරිපාවෙති, පරිපාවයති”ති ව රූපානි භවන්ති.
 ඉමානි හෙතුකත්තුපදානි. කම්මෙ – යඤ්ඤදත්තෙන ඔදනො පච්චතෙ, භාවපදං
 අප්පසිද්ධං. ඉමානි භූවාදිදිවාදිගණිකරූපානි. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤානිපි
 ද්විගණිකරූපානි යොජෙතබ්බානි.

තෙගණිකත්තෙ සු පසවෙ. හෙතුඵලං සවති, පසවති. සු සවනෙ. සද්ධො
 ධම්මං සුභොති, සුභාති. සු නිංසායං. යොධො පච්චාමිත්තං සුනාති. ඉමානි
 යථාක්කමං භූවාදිස්වාදිකියාදිගණිකානි කත්තුපදානි. තථා හෙතුනා ඵලං
 සවියාති, උන්තාදසද්දො පථවීඋන්ද්‍රියසද්දො විය සුයාති. යොධෙන
 පච්චමිත්තො සුනියාති. ඉමානි කම්මපදානි. භාවපදං න ලබ්භති සකම්මකත්තා
 ඉමෙසං ධාතුනං. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤානිපි තෙගණිකරූපානි උපපරික්ඛිත්වා
 යොජෙතබ්බානි. අනු පනායං නයවිභාවනා –

භ්වාදිරුධාදිකා ධාතු, ස්වාදිදිවාදිකා තථා;
 රුධාදිකදිවාදිට්ඨා, භූවාදිකචූරාදිකා.

භූවාදිකගභාදිට්ඨා, භ්වාදිස්වාදිකියාදිකා;
 ඵවමාදිප්පහෙදෙහි, විත්ථාරෙත්තු විචක්ඛණා.

ඉච්චෙවං සඬ්ඛෙපතො යථාරහං එකගණිකද්විගණිකතෙගණිකවසෙන සුද්ධකත්තුහෙතුකත්තුකම්මභාවපදානි ච සකාරිතෙකකම්මානි ච සකාරිතද්විකම්මානි ච සකාරිතතිකම්මානි ච දස්සිතානි.

ඉදානි එකකාරිතද්විකාරිතපදානං වචනොකාසො අනුප්පත්තො, තස්මා තං වදාම. සො අත්තකම්මනි. අරහත්තමග්ගො මානං සියති, කම්මං පරියොසියති. ඉමානි තාව සුද්ධකත්තුපදානි. එත්ථ මානං සියතීති මානං සමුච්ඡන්දති. කම්මං පරියොසියතීති කම්මං නිප්ඵජ්ජති. පරි අව ඉච්චුපසග්ගවසෙන හි ඉදං පදං අකම්මකං භවති, අත්ථො පන “පරියොසානං ගච්ඡති”ති සකම්මකවසෙන ගහෙතඛිබ්බො. අත්තනා විජ්ජකතං අත්තනා පරියොසාපෙති. ඉදමෙකං කාරිතං හෙතුකත්තුපදං. එත්ථ පන පරිඅව ඉච්චුපසග්ගවසෙන අකම්මකභූතස්ස සොධාතුස්ස ලද්ධකාරිතපච්චයත්තා එකකම්මමෙව සකාරිතපදං භවති. අත්තනා විජ්ජකතං පරෙහි පරියොසාවාපෙති. ඉදං ද්විකාරිතං හෙතුකත්තුපදං. එත්ථ ච පන පරි අව ඉච්චුපසග්ගවසෙන අකම්මකභූතස්ස සොධාතුස්ස ලද්ධකාරිතපච්චයද්වයත්තා ද්විකම්මකං සකාරිතපදං භවති. “පරියොසාවාපෙති”ති ඉදමිපි පරි අව පුබ්බස්මා සොධාතුමිහා ණාපෙ ණාපෙ ඉති පච්චයද්වයං කත්වා අවසද්දස්සොකාරඤ්ච කත්වා තතො යකාරාගමඤ්ච අනුබන්ධණකාරලොපඤ්ච පඨමපච්චයෙ පකාරස්ස වකාරඤ්ච ද්විසු ව යානෙසු පුබ්බසරලොපං කත්වා නිප්ඵජ්ජතීති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි තා පාළියො අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං ආභව්වදෙසිතාකාරෙන එකතො කථයාම – “අත්තනා විජ්ජකතං අත්තනා පරියොසාපෙති, ආපත්ති සඬ්ඝාදිසෙසස්ස. අත්තනා විජ්ජකතං පරෙහි පරියොසාවාපෙති, ආපත්ති සඬ්ඝාදිසෙසස්ස”ති එත්ථ “හික්ඛු”ති හෙතුකත්තුපදං ආනෙතඛිබ්බං. අත්තනා විජ්ජකතන්ති එත්ථ ච අත්තනාති විජ්ජකරණක්‍රියාය කත්තුකාරකචාවකං කරණවචනං. විජ්ජකතන්ති කම්මකාරකචාවකං උපයොගවචනං. අත්තනා පරියොසාපෙතීති එත්ථ පන අත්තනාති අබ්‍යයපදභූතෙන සයංසද්දෙන සමානත්ථං විහ්‍යාන්තපතිරූපකං අබ්‍යයපදං, සයංසද්දසදිසං වා තතියාවිහ්‍යාන්තං අබ්‍යයපදං. තථා හි “අත්තනා පරියොසාපෙති”ති චුත්තවචනස්ස “සයං පරියොසාපෙති”ති අත්ථො භවති “අත්තනා ච පාණාතිපාතී”තිආදීසු විය. පරෙහි පරියොසාවාපෙතීති එත්ථ පන පරෙහිති කම්මකාරකචාවකං කරණවචනන්ති ගහෙතඛිබ්බං, “සුනඛෙහිපි බාදාපෙන්නී”ති එත්ථ “සුනඛෙහි”ති පදං විය. එත්ථ හි යථා “රාජානො චොරං සුනඛෙ බාදාපෙන්නී”ති උපයොගවසෙන අත්ථො භවති, තථා “හික්ඛු අත්තනා විජ්ජකතං පරෙ ජනෙ පරියොසාවාපෙති”ති උපයොගවසෙන අත්ථො භවති. එවං ඉමස්මිං අච්ඡරියබ්‍රහ්මණයවිචිත්තෙ භගවතො පාවචනෙ ද්විකාරිතපච්චයවන්තමිපි පදමත්ථීති සාරතො පච්චෙතඛිබ්බං. අයං නයො

සුබ්බමො සාසනෙ ආදරං කත්වා ආයස්මන්තෙනි සාධුකං මනසි කාතබ්බො. යස්ස හි අත්ථාය ඉදං පකරණං කර්මිහ, න අයං අත්තනො මති, අථ බො පුබ්බාවරියානං සන්තිකා ලද්ධත්තා තෙසඤ්ඤෙව මතීති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි අකාරිතද්විකම්මිකපදානං වචනොකාසො අනුප්පත්තො, තස්මා තානි කථයාම, තානි ච බො ධාතුවසෙන එවං වෙදිතබ්බානි සවිනිච්ඡයානි. සෙය්‍යාදීදං?

දුභිකරවහිපුච්ඡ, යාවි හික්ඛි ව නිබුනි;
හණ්චදිවච්ඡාසි, සාසිදහිනාථධාතු.

රුධි ඡී විපභුතීති, යෙ තෙ ද්විකම්මකා ධීරා;
පචදුමපි වියුත්තා, කාරිතප්පච්චයෙහි ව.

අපාදානාදිකෙ පුබ්බ-විධිමිහා සහිමෙ'බ්බුං;
උපයොගවචනස්ස, නිමිත්තන්ති සනන්තනා.

එතෙ දුභාදයො ධාතු, තිකම්මාපි හවන්ති තු;
කාරිතප්පච්චයෙ ලද්ධෙ, ඉති ආචරියා'බ්බුං.

තත්ත්වමානි උදාහරණානි – ගවං පයො දුහති ගොපාලකො. ගාවිං බීරං දුහති ගොපාලදාරකො. තත්ථ පයොති උපයොගවචනං, “යසො ලද්ධා න මජ්ජෙය්‍යා”ති එත්ථ “යසො”ති පදමිව. මනොගණිකස්ස හි ඊදිසම්පි උපයොගවචනං හොති අඤ්ඤාදිසම්පි. ඉස්සරො ගොපාලං ගවං පයො දුහාපෙති. ගොපාලෙන ගාවො බීරං දුහිතා. ගොහි පයො දුහතීති එත්ථ අපාදානවිසයත්තා ද්විකම්මකභාවො නත්ථී. “විසාණතො ගවං දුහං, යත්ථ බීරං න වින්දතී”ති එත්ථ පන අපාදානවිසයත්තෙපි ගවාචයවභූතස්ස විසාණස්ස විසුං ගහිතත්තා “ගවං බීරං දුහන්තො”ති ද්විකම්මිකභාවො ලබ්හතීති දට්ඨබ්බං. දුහිනො පයොගොයං.

කරොතිස්ස පයොගෙ කට්ඨමඬිගාරං කරොති, සුවණ්ණං කට්ඨං කරොති, සවෙ ඡෙ සච්චං හණ්ඨි, අදාසිං තං කරොමි. එත්ථ ච අඬිගාරං කරොතීති පරිච්චත්තකාරණවසෙන වුත්තං. කට්ඨඤ්ඤි අඬිගාරභාවස්ස කාරණං, අඬිගාරෙ කතෙ කාරණභූතස්ස කට්ඨස්ස කට්ඨභාවො විගච්ඡති. කට්ඨං කරොතීති ඉදං අපරිච්චත්තකාරණවසෙන වුත්තං. සුවණ්ණඤ්ඤි කට්ඨභාවස්ස කාරණං, කට්ඨෙ කතෙපි කාරකභූතස්ස සුවණ්ණස්ස සුවණ්ණභාවො න විගච්ඡති, අථ බො විසෙසන්තරුප්පත්තිභාවෙන සම්පජ්ජති. අදාසිං තං කරොමිති ඉදං පන යානන්තරදානවසෙන වුත්තං. “උපරාජං මහාරාජං කරොමි”ති එත්ථ විය. තත්ථ “ඉස්සරො පුරිසෙන පුරිසං වා කට්ඨමඬිගාරං කරොති. තථා සුවණ්ණං

කටකං කාරෙතී’ති තිකම්මිකප්පයොගොපි දට්ඨබ්බො. තථා “බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙතී’ති, “බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ’ති ද්විකම්මිකප්පයොගො.

එත්ථෙකෙ වදෙය්‍යුං “නනු ච හො එත්ථ එකමෙව කම්මං දිස්සති, කෙනායං පයොගො ද්විකම්මිකප්පයොගො හොතී’ති. කිඤ්චාපි එකමෙව දිස්සති, තථාපි අත්ථතො ද්වෙයෙව කම්මානි දිස්සන්තීති ගහෙතබ්බං. තථා හි බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙතීති එත්ථ බ්‍රහ්මදත්තො අත්තතො රාජභාවං මහාජනෙන කාරයතීති අත්ථො. එවං පන අත්ථෙ ගහිතෙ “රජ්ජං කාරෙහි හද්දත්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසී’තිආදීසුපි ත්වං අත්තතො රාජභාවං අම්මෙහි කාරාපෙහි, අත්තානං රජ්ජෙ අහිසිඤ්චාපෙහි, මයං තං රජ්ජෙ අහිසිඤ්චිතුකාමානි අත්ථො සමත්ථිතො භවති.

බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙති එත්ථාපි බ්‍රහ්මදත්තෙ අත්තතො රාජභාවං මහාජනෙන කාරයන්තෙති අත්ථො භවති. සාසනස්මිඤ්ඤි කරිතවිසයෙ කරණවචනං උපයොගත්ථඤ්ඤෙව දීපෙති, තස්මා අත්ථතො ද්වෙයෙව කම්මානි දිස්සන්තීති වදාම. අයමත්ථො අහිධම්මට්ඨිකායං චක්ඛුන්ද්‍රියාදිනිබ්බවනත්ථවිභාවනාය දීපෙතබ්බො. තථා හි අහිධම්මට්ඨිකායං ඉදං චුත්තං “චක්ඛුද්වාරෙ ඉන්දත්තං කාරෙතීති චක්ඛුද්වාරභාවෙ තංද්වාරිකෙහි අත්තතො ඉන්දභාවං පරමිස්සරභාවං කාරයතීති අත්ථො. තඤ්ඤි තෙ රූපග්ගහණෙ අත්තානං අනුචත්තෙති, තෙ ච තං අනුචත්තන්තී’ති. යදි පන කරධාතු ද්විකම්මකො, එවං සන්තෙ “බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙතී’තිආදීසු ලද්ධකාරිතපච්චයත්තා “කාරෙතී’තිආදීහි පදෙහි තිකම්මකෙහියෙව භවිතබ්බන්තී? න, නියමාභාවතො, තාදිසස්ස ච පයොගස්ස වොහාරපථෙ අනාගතත්තා.

කට්ඨං පුරිසෙන අඬගාරං කතං. සුවණ්ණං කම්මාරෙන කටකං කතං, දාසී සාමිකෙන අදාසීං කතා, එවම්පෙත්ථ ද්විකම්මකප්පයොගො වෙදිතබ්බා. සුවණ්ණෙන කටකං කරොතීති එත්ථ හි විසෙසනත්ථෙ පචත්තකරණවිසයත්තා ද්විකම්මිකභාවො න ලබ්භතීති දට්ඨබ්බං. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි උපපරික්ඛිත්වා යථාසම්භවං නෙතබ්බො. කරොතිස්ස පයොගොයං.

වහිආදීනං පයොගෙ රාජපුරිසා රථං ගාමං වහන්තී. අයං රාජා මං නාමං පුච්ඡති. පරාභවත්තං පුරිසං, මයං පුච්ඡාම ගොතමං. ආයස්මා උපාලි ආයස්මතා මහාකස්සපෙන විනයං පුට්ඨො. දෙවදත්තො රාජානං කම්බලං යාවති. තෙ මං අස්සෙ අයාවිසුං. ධනං තං තාත යාවති. බ්‍රාහ්මණො නාගං මණ්ණං යාවති. නාගො මණ්ණං යාවිතො බ්‍රාහ්මණෙන බ්‍රහ්මුනා ආයාවිතො ධම්මදෙසනං භගවා. තාපසො

කුලං භොජනං භික්ඛති. අජං ගාමං නෙති. අජො ගාමං නීතො. මුත්තො වම්පෙය්‍යාකො නාගො, රාජානං එතදබ්රවි.

එත්ථ රාජානන්ති මුත්තො කම්මං වුත්තං. එතන්ති ගුණතො. තථා රාජානන්ති අකට්ඨකම්මං වුත්තං. එතන්ති කට්ඨකම්මං. එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි උපපරික්ඛිත්වා යථාරහං යොජෙතබ්බො. එවමෙව “බුභි භගවා”තිආදීසු සම්පදානවිසයත්තා ද්විකම්මකභාවො න ලබ්භති. භික්ඛු මහාරාජානං ධම්මං භණති. යං මං භණසී සාරථී. යං මං වදති. භගවන්තං එතදවොච. පිතා පුත්තං භාසති. යං මං ත්වං අනුසාසසී. සක්‍යා බො පන අම්බට්ඨ රාජානං ඔක්කාකං පිතාමහං දහන්ති. භගවා භික්ඛු තං තං භිතපටිපත්තිං නාථති. ගාවො වජං රුත්ඨති ගොපාලකො. ධුත්තො ධුත්තජනං ධනං ජිනාති. එත්ථ ච “කමනුත්තරං රත්තවරං ජිනාමා”ති පුණ්ණකජාතකපාළි නිදස්සනං. තත්ථායමත්ථො “මයං ජනිත්ථා කතරං රාජානං අනුත්තරං රත්තවරං ජිනාමා”ති. ඉට්ඨකායො පාකාරං විනොති වඩ්ඪකී. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බාති.

එත්ථ කෙවි පුච්ඡෙය්‍යං “ගන්ධකුට්ටිං පදක්ඛිණං කරොති, බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු”ති පයොගෙසු කිං ද්විකම්මකභාවො ලබ්භති”ති? එත්ථ වුච්චතෙ – “ගන්ධකුට්ටිං පදක්ඛිණං කරොති”ති එත්ථ න ලබ්භති ගුණගුණිනං වසෙන ගහිතත්තා. “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි”ති එත්ථාපි න ලබ්භති “සරණං ඉති ගච්ඡාමි”ති ඉතිසද්දලොපවසෙන වුත්තත්තා. තථා හි බුද්ධන්ති උපයොගවචනං. සරණන්ති පච්චත්තවචනං. “බුද්ධං මම සරණං පරායණං, අසස්ස තාතා භිතස්ස ච විධාතා”ති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන “භජාමි සෙවාමි බුජ්ඣාමි”ති අත්ථො. “උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු”ති එත්ථ පන ද්විකම්මකභාවො ලබ්භතිති වත්තබ්බො “මං ඉතො පට්ඨාය උපාසකං ධාරෙතු”ති අත්ථසම්භවතො “සක්‍යා බො පන අම්බට්ඨ රාජානං ඔක්කාකං පිතාමහං දහන්ති”ති දහධාතුජ්ජයොගෙන සමානත්තා ච, අධිජ්ජායත්ථතො පන “මං ‘උපාසකො මෙ අය’න්ති ධාරෙතු”ති අත්ථො සම්භවතිති දට්ඨබ්බං. එවං අකාරිතානි ද්විකම්මිකධාතුරූපානි විභාවිතානි.

ඉච්චෙවමම්හෙහි ආදිතො පට්ඨාය භගවතො සාසනත්ථං යථාසත්ති යථාබලං ධාතුයො ච තංරූපානි ච තදනුරූපෙහි නානාපදෙහි නානාඅත්ථෙහි නානානයෙහි ච යොජෙත්වා විභාවිතානි, එවං විභාවෙන්තෙහිපි අම්හෙහි තාසං සරූපපරිච්ඡෙදො අත්ථපරිච්ඡෙදො චා න සක්කා සබ්බසො වත්තුං. තදුභයඤ්ඤි කො සබ්බසො වත්තුං සක්ඛිස්සති අඤ්ඤත්‍ර ආගමාධිගමසම්පත්තෙහි පහින්තපටිසම්භිදෙහි මහාබ්ණාසවෙහි.

සද්දතීතිප්පකරණං ධාතුමාලා

වුරාදිගණපරිදීපන

අත්ථාතිසයයුත්තාපි, ධාතු භොන්ති යතො තතො.
පයොගතොනුගන්තබ්බො, අනෙකත්ථා හි ධාතවො.

යෙනෙකත්ථධරා වරන්ති විවිධා නාථස්ස පාඨෙ වරෙ,
තෙනෙකත්ථධරාව භොන්ති සහිතා නානුපසග්ගෙහිවෙ;
ධාතූනං පන තෙසමත්ථපරමං ඛිණාසවෙ පණ්ඩිතෙ,
වජ්ජෙත්වා පටිසම්භිදාමතියුතෙ කො සබ්බසො භණ්තිති.

ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගතීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දතීතිප්පකරණෙ

සබ්බගණවිනිච්ඡයො නාම එකුනව්සතිමො පරිච්ඡෙදො

සහ රූපවිභාවනාය ධාතුවිභාවනා නිට්ඨිතා.

ධාතුමාලා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි නමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී හද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා නන්ති ජිනාච මානා,
නමෙව නාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කීවිචමස්සද්දප්පහාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....